

தினக்குரல்
தினக்குரல்
THINAKKURAL

சுவடு

06-04-2011 புதன்கிழமை

**Thinakkural
Special
Supplement -
marking the
15th Year of
Publication**

15ஆவது அகவை விசேட மலர்

தினக்குரல் வளர்ச்சியில் மறுக்க முடியாத பங்காற்றியவர்கள்

அமரர் பொன். இராஜகோபால்

அமரர் ஈ.வி.டேவிட் ராஜு

அமரர் எஸ்.சோதிலிங்கம்

அமரர் எஸ்.இராமச்சந்திரன்
(சாணக்கியன்)

அமரர் ஆர்.சுந்தரலிங்கம்

அமரர் செ.ரூபன்

அமரர் எஸ்.ஜெயசந்தர்

தீனக்குரல்
தென்குரல் THINAKKURAL

சுவடு

06-04-2011 புதுன்கிழமை

15ஆவது அகவை விசேட மலர்

தினக்குரலின் 15ஆவது அகவைப் பிரவேசத்தை முன்னிட்டு இந்த விசேட மலரை வெளியிட்டு இலங்கைத் தமிழ் ஊடகத் துறையில் புதியதொரு பண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கும் எமது முயற்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் ஆக்கங்களைத் தந்து எம்மைப் பெருமைப்படுத்திய கல்விமாண்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், ஊடகவியலாளர்கள், பத்திரிகை நிறுவனத் தலைவர்கள், கலை, இலக்கியவாதிகள் மற்றும் ஆர்வலர்கள் சகலருக்கும் எமது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள். வருங்காலத்திலும் தினக்குரலின் மேம்பாட்டுக்கு உங்கள் எல்லோரதும் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் நாடி நிற்கிறோம்.

தினக்குரல் நிருவாகம்

Acknowledgment

We express our heartfelt gratitude to all scholars, academics, journalists, heads of publishing houses, artists, creative writers and patrons who have honoured us by providing their contributions to this special issue marking the 15th anniversary of the founding of the Thinakkural, in a way that encourages us in our endeavour to create a new culture in the field of journalism. We sincerely seek your continued support and cooperation for the advancement of Thinakkural.

The Management,
Thinakkural.

No.68, Ellie House Road,
Colombo 15, Sri Lanka.
Tel : 0112 522 555 / 0112 523 216
Email : daily@thinakkural.com
06-04-2011

Edited and Compiled by

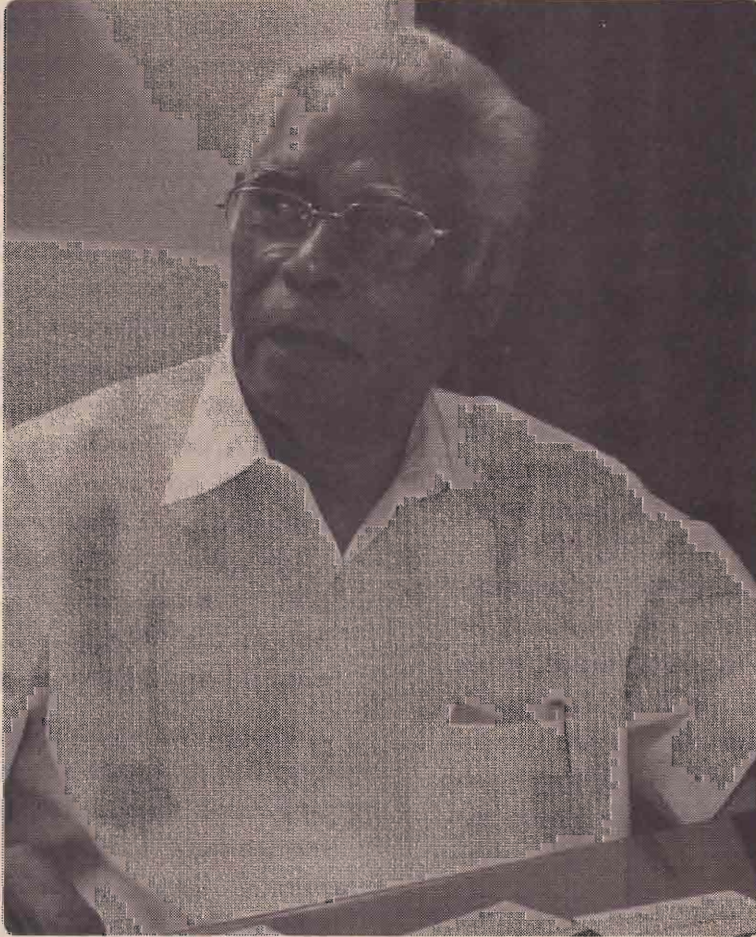
V.Thanabalasingham

Assisted by

K.Jeyandran

Graphics: J.A.Lavell

தமிழ் ஊடகத்துறையில் புதிய கலாசாரத்தின் உருவாக்கம்

**எஸ்.பி.சாமி
நிறுவனர்,
தினக்குரல்**

ஈன்றெடுத்த பிள்ளை வளர்ந்து வாலைப் பருவ மெய்தியதைப் பார்த்து அடையும் பூரிப்பு உணர்வில் இன்று நான். தினக்குரலுக்கு இன்று அகவை பதினைந்து. நேற்றுப் போல் இருக்கிறது. 14 வருடங்கள் கடந்துவிட்டன என்பதை நம்பவே முடியவில்லை.

உள்நாட்டுப் போர் தீவிரமடைந்திருந்த ஒரு நடுக் காலகட்டத்தில் தினக்குரலை ஆரம்பித்தபோது அதை வளர்த்தெடுப்பதில் ஏற்படக்கூடிய நெருக்கடிகளை நாம் அறியாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால், எமது மக்களின் அவலங்களை வெளிக்கொணருவதற்காக துணிச்சலுடன் செயற்பட வேண்டிய கடமையை உணர்ந்த நிலையில்

விளைவுகளை எதிர்கொள்ளும் தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு இப்பத்திரிகையை நாம் ஆரம்பித்தோம்.

பத்திரிகைத் துறையின் சகல பிரிவுகளிலும் அனுபவம் நிறைந்த பணியாளர்கள் குழு வென்று எமது முயற்சிக்கு துணைவரத் தயாராக இருந்ததால் எமது நம்பிக்கை மேலும் வலுப்பெற்றது. முதுபெரும் பத்திரிகையாளர்களான அமரர்.பொன்.இராஜகோபால், ஆ.சிவனேசச் செல்வன் போன்றவர்களின் வழிகாட்டலுடன் இயங்க ஆரம்பித்த குழுவினரின் துடிப்பான செயற்பாடுகளே தினக்குரல் மிகவும் குறுகியதொரு காலகட்டத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு மிக்க பத்திரிகைகளில் ஒன்றாக மிளிர்வதற்கு முக்கிய காரணம் என்பதைச் சொல்லவேண்டியது எனது கடமை என்று உணருகின்றேன்.

ஆரம்பத்தில் மாத்திரமல்ல இன்றுகூட நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படுகின்ற வேளைகளில் எல்லாம் முகாமைத்துவத்தின் நிலைமையை உணர்ந்து பொறுப்புணர்வுடன் செயற்பட்டு வரும் பணியாளர்கள் உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களே. எனக்கு எத்துனை நெருக்குதல்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் என்னை நம்பி வந்தவர்களைக் கைவிடக்கூடாது என்பதில் நான் மிகவும் உறுதியுடனேயே இருந்தேன். இன்று வரை அதை நான் பொறுப்புணர்வுடன் செய்துவருகின்றேன்.

வெறுமனே பணம் சம்பாதிப்பதற்காக என்றால் நான் நிச்சயமாக நெருக்கடி மிகுந்த காலகட்டமொன்றில் இத்தகையதொரு பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க முன்வந்திருக்கமாட்டேன். எமது சமூகத்தைச் சேர்ந்த கல்விமான்கள், அறிஞர்கள், தொழிலதிபர்கள், சமூக ஆர்வலர்களின் வேண்டுகூலும் என்னைப் பத்திரிகைத் துறையில் இறங்குவதற்கு உற்சாகத்தைத் தந்தது. இன்று வரை அவர்கள் எமது பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் மானசீகமான அக்கறையைக் காட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த விசேட மலரின் பக்கங்களைப் புரட்டும் போது

உங்களால் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

தினக்குரலின் மூலமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல அம்சங்கள் நாளடைவில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையில் புதிய போக்குகளை தோற்றுவித்தன என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள். அந்தவகையில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக தினக்குரல் செய்துவருகின்ற பணி சமுதாயத்தின்

சகல மட்டத்தினராலும் பாராட்டப்படுவதை அறியும் போது பெரும் திருப்தியாக இருக்கின்றது.

பொருளாதார நிலைமை காரணமாகத் துவண்டு போகக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் வந்த போதெல்லாம் தினக்குரல் பணியாளர்கள் முகாமைத்துவத்துக்கு தைரியத்தைக் கொடுக்கும் வகையில் விட்டுக்கொடுப்புடன் செயற்பட்டதும் பணியாளர்களுக்கு தைரியத்தைக் கொடுக்கும் வகையில் முகாமைத்துவம் செயற்பட்டதும் தினக்குரலின் இதுவரையான இருப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உரமாக அமைந்தன. இத்தகைய ஒரு ஆரோக்கியமான ஊடாட்டம் தொடரும் வரை தினக்குரலின் வளர்ச்சியை எதனாலும் தடுக்க முடியாது.

காய்த்த மரத்துக்குத் தான் கல்லெறி என்பது போல வளர்ச்சியடைந்து வரும் ஒரு பத்திரிகை தொடர்பில் விசமத்தனமான பிரசாரங்களைச் செய்வதில் சிலர் அலாதியான இன்பம் காண்கிறார்கள் என்பதை அண்மைக் காலத்தில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. தமிழ் பேசும் மக்களின் நியாயபூர்வமான அபிலாசைகளுக்காக குரல் கொடுக்கும் இலட்சியத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தினக்குரல் அதன் இலட்சியத்தில் இருந்து ஒரு போதுமே தடம் மாறப் போவதில்லை. விசமத்தனமான பிரசாரங்களைச் செய்யும் பிரகிருதிகள் உண்மை நிலையை உணர்ந்து வெட்கித்தலை குனிவதற்கு நீண்ட நாட்கள் காத்திருக்கத் தேவையில்லை என்பதை தினக்குரலின் நிறுவுனர் என்ற முறையில் எமது வாசகப் பெருமக்களுக்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தினக்குரல் தமிழ் ஊடகத்துறையில் இன்று ஒரு புதிய கலாசாரத்தையே உருவாக்கியிருக்கிறது. ஏனைய தமிழ்ப்பத்திரிகை நிறுவனங்களின் நிர்வாக இயக்குநர்களும் ஆசிரியர்களும் கூட தினக்குரலை வாழ்த்தி இந்த விசேட மலருக்குச் செய்திகளைத் தந்து எம்மைப் பெருமைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) லிமிடெட் நிர்வாக இயக்குநர் குமார் நடேசன் அவர்களுக்கும் உதயன், சுட ரொளி நிர்வாக இயக்குநரான ஈ. சரவணபவன் எம். பி. அவர்களுக்கும் வீரகேசரி, தினகரன், நவமணி பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் பிரத்தியேகமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பத்திரிகை வெளியிடுவதைப் பற்றி எழுதும் போது இரண்டு விதமாகப் பார்க்கலாம். யுத்தகாலத்தில் எப்படி பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. எல்லா மொழிப் பத்திரிகைகளையும் மக்கள் வாங்கிப் படித்தார்கள். அக்காலத்தில் மக்கள் எப்படி பத்திரிகைகளை வேண்டிப்படித்தார்கள். யுத்தம் முடிந்தபின் மக்கள் எப்படி பத்திரிகைகள் வெளிவர வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். மக்களின் எதிர்பார்ப்பை வெளியீட்டாளர்கள் கொடுக்கின்றார்களா?

அப்படி மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறை

வேற்ற என்ன செய்ய வேண்டும்? பிறமொழிப் பத்திரிகைகளின் வாசகர்களின் எண்ணிக்கைகளைப் பார்க்க தமிழ் மொழி வாசகர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருக்கின்றது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. தமிழ் வாசகர்கள் எண்ணிக்கை குறைவு என்பதற்காக அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளைக் கொடுக்காமல் பத்திரிகை வெளியிட முடியாது. வாசகர்களின் அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யும் விதத்தில் வெளியீட்டாளர்கள் பல மாற்றங்களைச் செய்தே ஆகவேண்டும்.

அதற்கு வெளியீட்டாளர்கள் பல நவீனமுறைகளை பத்திரிகை வெளியிடுவதில் கையாள வேண்டும். அதற்குப் பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்கள் பல தியாகங்களைச் செய்தே ஆகவேண்டும். அதுவும் போதாது. கூடவே ஊழியர்களும் தமது ஆற்றலை விருத்தி செய்துகொள்ளவேண்டும்.

பத்திரிகை வெளியீட்டில் ஈடுபட்டுள்ள சகல துறையைச் சார்ந்தவர்களும் காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப வாசகர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவு செய்யக் கூடிய விதத்தில் தங்களை தயார்செய்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் வெளியீட்டாளர்கள் பல பயிற்சி நடவடிக்கைகளைச் செய்யவேண்டும்.

Message From the Administrative Manager

It is with great pleasure I am issuing this message on the eve of 15th Birth anniversary of Thinakkural Newspaper as a pioneer devoted for the well being of the institution. We had to face many challenges to bring up the establishment in a competitive environment. I feel we are quite successful in winning the readers in the both urban and remote areas. I believe this is the fruits of team work of all the sections of our institution.

I think we have not fulfilled the mission completely and yet other goals are to be achieved. I am hopeful that in time to come our dream of a prospering venture can be a reality. I wish whole heartedly all the best to Thinakkural its future endeavours.

Sirisena Kumarage

தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைக் குரலாக நீடித்து ஒலிக்க வேண்டும்

செய்மதித் தொழில்நுட்பத்தின் அனுசூலங்களை பத்திரிகைத்துறை அதிகளவுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற தற்போதைய காலகட்டத்தில் எமது தினக்குரல் பதினைந்தாவது அகவையில் தடம்பதிக்கின்றது.

இலங்கையில் இனத்துவ, தேசியக் கோரிக்கைகளின் இயங்கியல் ஆயுதப் போராட்டமாகத் தீவிரமடைந்திருந்த காலகட்டத்தில் ஜனனிக் த எமது பத்திரிகை இன்று உள்நாட்டிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்கள் மட்டுமன்றி, புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் கரங்களிலும் தவழ்வதையிட்டு பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன்.

எங்கள் பத்திரிகையை தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் தவழவிட்டதன் பிரதான நோக்கம் சமூகப் பொறுப்புடன் இரண்டறக்கலந்ததொன்று என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். செய்தி ஊடகங்களில் ஒன்றான பத்திரிகையா

முத்தையா செல்லத்துரை
(நடராஜா)
தலைவர், தினக்குரல்

எமது சமூகத்தில் முக்கியமான பங்களிப்பை அழற்றிவருகின்ற அதேசமயம், பத்திரிகையொன்று தனது நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து கீராக முன்னெடுப்பதற்கு வர்த்தக ரீதியான அனுசூலத் தீர்மானங்கள் அவசியமானது என்பது யதார்த்தமாகும். இதனையும் நாம் புறந்தள்ளிவிட முடியாது.

தினக்குரல் இதுவரை காலமும் கடந்து வந்த பாதையில் வாசகர்களை அறிவுசார்ந்த விடயங்களே சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளது. அதாவது சமூகப் பொறுப்புணர்வுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து சமூகத்தின் நலநோம்பலுக்கு பயனளிக்கும் அபிப்

பிராயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் இதுவரை காலமும் கூடிய பங்களிப்பை வழங்கிவருகின்றது. எதிர்காலத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் என்பது எனது உறுதியான நம்பிக்கையாகும்.

தரமான பத்திரிகையாக மக்களின் செல்வாக்கை பெற்றுக்கொள்வதற்கு தினக்குரல் தமிழ்பேசும் நல்லுலகைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதே எனது உள்ளக் கிடக்கையாகும்.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் தேசிய ஊடகங்களின் கட்டுப்பாடு பெரும்பாலும் அரசாங்கங்களிடமே உள்ளன. இந்த நிலைமை இங்கு காணப்பட்டாலும் எமது தினக்குரலானது காலத்தின் தேவைகருதி சமூகப் பிரக்ஞையுடன் செயற்படுகிறது. அதேசமயம், பதிலளிக்கும் கடப்பாட்டைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது. சமூகத்தின் பொருளாதார நிலைவரம், அரசியல் கோட்பாடுகள், கலாசாரம், பண்பாடு என்பனவற்றையே ஊடகங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. அந்த வகையில் தினக்குரல் தமிழ் மக்களின் தேவையறிந்து செயற்படுகின்றது. இனிமேலும் செயற்படும்-செயற்பட

வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோள்.

தமிழ் நவீனத்துவம், நமது கலாசாரம் பண்பாட்டிலிருந்து விலகிச்சென்று தேக்கநிலையை அடையக்கூடாது ஆயினும் தற்போதைய நிலையில், எமது சமூகம் சூனியம் நிரம்பிய வெட்டவெளியாக இன்று நின்று கொண்டிருக்கின்றது என்பது யதார்த்தமான செய்தியாகும். இந்நிலையில், வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு திசைகளில் சென்றும் கூட வெற்றிகாண முடியுமென்ற உறுதியான தன்மப்பிக்கையை தினக்குரல் ஊட்ட வேண்டும் என்பது எனது ஆவலுடனான எதிர்பார்ப்பாகும்.

15 ஆவது வருடத்தில் வெற்றிகரமாகக் காலடியெடுத்து வைக்க நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அளப்பரிய பங்களிப்பை ஆற்றிவரும் சகலருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனது நன்றியையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்துகிறேன். தமிழ்பேசும் மக்களின் உள்ளக் குரலாக, உரிமைக் குரலாக எமது தினக்குரல் நீடித்து ஒலிக்க வேண்டும் என்பதால் தொடர்ந்தும் பற்றுறுதியான ஆதரவை நல்கிட வேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோளாகும்.

Message from the Chief Marketing Manager

I am very proud to state that I am a senior officer from the inception of this company. At this juncture our paper stepping in to its 15th Anniversary I am very happy to say that I rose up to this position of Chief Marketing Manager with the blessings and support of our Chairman, Directors and Staff in numerous ways.

It is unforgettable our Clients and the Advertisement Agencies who have been giving us co-operation and helpful in achieving this victory.

Also I thank my colleague Mr. Ratnavelone, our Business Promotion Manager who was with me during the past 14 years and tremendously helping me in promoting the commercial interest of our institution.

Prior to my ending this message I can not forget late Mr. David Raju, our Media consultant cum Business Editor for more than 8 years, who advised me in our endeavour to promote our business in a big way.

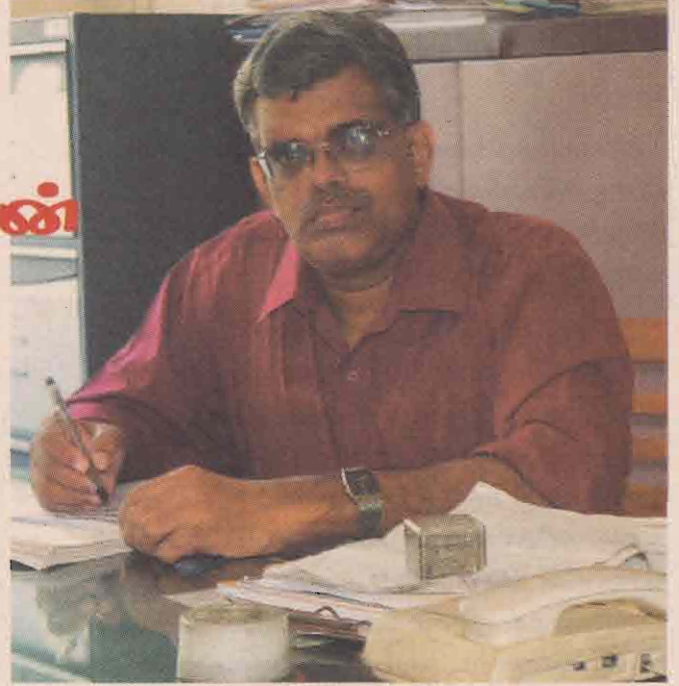

Mr. Thilak Perera
Chief Marketing Manager.

அர்ப்பணிப்புச் சிற்தையுடனான கூட்டு முயற்சியின் விளைபயன்

கூட்டித் தொழில்புரிதல் வேண்டும்-நெஞ்சக்
குடைச்சல் எல்லாம்மெல்லச் சரிப்படுத்தி
நீடித்த நன்மையினைக் கருதி - நல்ல
நீதி தவறாதபடி பாகம் இயற்றிப்
பேடிப் பதர்களைப்பின் விலக்கிப் - பொதுப்
பெரும்பயன் கருதித்தஞ் சிறுபயனை
வேடிக்கை போலுதறித் தள்ளிப் - பொது
வெற்றியினை நாடுபவர் மேன்மை பெறுவார்.

- பாரதியார்

வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர்,
தினக்குரல்

இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில்
குறுகியதொரு காலகட்டத்திற்குள் பேரபிமானத்
தைப் பெற்று விட்ட ஒரு தினசரியாக தினக்குரல்
வளர்ச்சியடைந்து விட்டது என்று - அதன் உதயத்
தின் முதலிருந்தே அக்கறை காட்டி வந்தவர்களும்
ஆரம்பத்தில் நம்பிக்கையினத்தை வெளிக்காட்டி
பின்னர் நிலைவரத்தைக் காலந்தாழ்த்திப் புரிந்து
கொண்டவர்களும் - கூறக் கேட்கும்போது மிகவும்
மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. பெருமையும் கூடவே
அண்டி வந்து சற்று உரசிச் செல்கிறது.

எளிமையும் தன்னடக்கமுமே எமக்கு வழி
காட்டிகளாக இருந்து வருவதால் நாம் தடுமாறப்
போவதில்லை. தடம் மாறவும் போவதில்லை.

தினக்குரலின் வளர்ச்சியும் அது தமிழ் பேசும் மக்
கள் மனதில் துரிதமாக இடம்பிடிக்கக்கூடியதாக
இருந்த காரணிகளும் அமானுஷ்யமானவையல்ல.
இந்தப் 14 வருட காலத்திலும் எதையாவது நாம்
சாதித்திருப்போமென்றால் எம்மைச் சார்ந்த சகல
ரினதும் அர்ப்பணிப்புச் சிற்தையுடனான அயராத
பங்களிப்பே அதற்குக் காரணமேயன்றி நிச்சயமாக
வேறு எதுவுமேயில்லை.

தினக்குரல் ஒன்றரைத் தசாப்தங்களைக் கடந்து
நிற்கும் நிலையில் அதன் தோற்றத்துக்குக் கார
ணமாக இருந்த எமது ஆசான் பொன். இராஜகோ
பால் அவர்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர்
தந்த உற்சாகமும் நம்பிக்கையுமே தினக்குரலை
ஆரம்பிக்கும் பணியில் என்னையும் ஈடுபடுத்து

வதற்கான துணிச்சலை எனக்குத் தந்தது. தினக்குரல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு மூன்று மாதங்களில் இராஜகோபால் அவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். அவர் தொடக்கி வைத்த பணியை மனஉறுதியுடன் தொடருவது மாத்திரமே எம்மால் அவருக்குச் செய்யக்கூடிய பொருத்தமான அஞ்சலியாக இருக்க முடியும்.

தினக்குரலில் ஆரம்பத்தில் பணியாற்றுவதற்கு துணிச்சலுடன் முன்வந்த பல இளம் பத்திரிகையாளர்கள் இன்று எம்முடன் இல்லை. பல்வேறு காரணங்களுக்காக அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கும் உள்நாட்டில் வேறு நிறுவனங்களில் பணிபுரிவதற்கும் சென்று விட்ட போதிலும் அவர்களின் பங்களிப்பை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியுடன் நினைவுபடுத்த வேண்டியது எனது கடமையாகும்.

எடுத்துவைக்க வேண்டிய அடுத்த அடி பற்றியே எமது சிந்தனை செல்கிறது. இதுவரையில் நாம் ஆற்றிய பணி எமது நோக்கை எதிர்காலத்திலும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு எந்தளவுக்கு அடித்தளத்தை இட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராயும் காய்தல் உவத்தல் இன்றிய விமர்சனமே எமக்கு மேலும் உற்சாகத்தை அளிப்பதாக இருக்க முடியும்.

பத்திரிகையாளர் என்ற தொழிலைப் பொறுத்தவரை தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய அந்தஸ்துகளை பேணிப்பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஆரோக்கியமான புத்தாக்க முயற்சிகளுக்கு துணைவரத் தயங்கி எப்போதுமே ஒருவித 'தற்காப்பு நிலையில்' இருப்பவர்களைப் போன்று செயற்படாத பத்திரிகையாளர் குழாம் ஒன்று தினக்குரலில் பணிபுரிய முன்வந்தமை அது பல முன்மாதிரியான போக்குகளைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையில் புகுத்துவதற்கு வெகுவாக உதவியிருக்கிறது.

தினக்குரல் ஆசிரிய பீடத்தைச் சுதந்திரமாகச் செயற்படுத்துவதற்கு முகாமைத்துவம் குறிப்பாக நிறுவனர் எஸ்.பி.சாமி அவர்கள் இடந்தந்திருப்பது இலங்கையின் அண்மைக்கால தமிழ்ப்பத்திரிகைத் துறை வரலாற்றில் நிச்சயமாக முன்னுதாரணமான செயற்பாடு என்பதைக் கூறவேண்டியது தினக்குரலின் முதல்செய்தி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி பின்னர் தற்போது பிரதம ஆசிரியராக இருப்பவனென்ற வகையில் எனது தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும்.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம், பத்திரிகைத் தர்மம் என்று

கூறப்படுபவை எல்லாம் என்றுமே பக்கச்சார்பில்லாதவையல்ல. பக்கச்சார்பின்மை என்பது ஒரு முட்டாளின் அறிவீனம் அல்லது கபட வேடதாரியின் நயவஞ்சகத்தனம் என்ற கூற்றில் நான் முழுமையான நம்பிக்கை கொண்டவன். பத்திரிகைச் சுதந்திரம், பத்திரிகைத் தர்மம் எனப்படுபவை வெறுமனே பிரசுரகர்த்தாக்களினால் வகுக்கப்படுகின்ற நியமங்களுக்கும் வரம்புகளுக்கும் உட்பட்ட கோட்பாடுகளாக அமையாமல் அமையவிடாமல் அதற்கு அப்பால் அவற்றின் விழுமியங்களைத் துணிச்சலுடன் முன்னெடுத்துச் செல்லவல்ல பத்திரிகையாளர் குழுவொன்றினால் நடத்தப்படுகின்றமை தினக்குரலுக்கு இருக்கக்கூடிய சிறப்பம்சங்களில் முக்கியமானதாகும்.

தமிழ் இதழியல் துறையில் தங்களை இதயசுத்தியுடன் அர்ப்பணித்திருப்பவர்களிடம் இருக்கக்காணப்படுகின்ற சமூகப் பொது நலன்களின் மேம்பாடு மீதான அக்கறை உரியமுறையில் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மாத்திரமே அத்துறையில் வருங்காலத்தில் பயனுறுதியுடைய வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். அந்த வகையில் தினக்குரலின் 14 வருடகால இருப்பு தமிழ் இதழியல் துறையில் உத்வேகப்படுத்தக்கூடியதாகவிருந்த போட்டியுணர்ச்சி இயல்பாகவே ஒருவித ஆரோக்கியத்தன்மையைக் கொண்டதாகவிருந்தது.

தினக்குரல் தோற்றம் பெற்ற காலகட்டத்தில் தமிழ் ஊடகத்துறை நிறுவனங்களுக்கு இடையே நிலவிய உணர்வுகளுக்கும் தற்போது அவற்றுக்கிடையே காணப்படக்கூடியதாக இருக்கின்ற உணர்வுகளுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடு இருப்பதை எமது இந்த விசேட மலரின் இதழ்களைப் புரட்டிப்பார்க்கும் போது பிரகாசமாக விளங்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தினக்குரலின் வளர்ச்சி அர்ப்பணிப்புச் சிந்தையுடனான பணியாளர் குழுவொன்றின் கூட்டு முயற்சியின் விளைபயன் என்பதை மீண்டும் கூறிக் கொண்டு எமக்குரிய தன்னடக்கத்துடன் எமது பணியைத் தொடர உறுதிபூணுகிறோம்.

மேன்மேலும் புதியகாற் றெம்முள் வந்து

மேன்மேலும் புதியவுயிர் விளைத்தல் கண்டீர்...

வீதியுடன் ஒரு சந்திப்பு

அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் நவீன தொழில்நுட்பத்தை உள்ளீர்த்து அபரிமிதமான முறையில் வளர்ச்சி கண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் எமது 'தினக்குரல்' 15 ஆவது அகவையில் காலடியெடுத்து வைக்கிறது.

தினக்குரலின் வரவுக்குப் பின்னர் இலங்கையில் தமிழ்ச் செய்தித்தாள்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துள்ள நிலையில் திறந்த பொருளாதாரத்தின் மையமான 'நிறைபோட்டி', 'தனியுரிமை' க்காகப் பிரசுரகர்த்தாக்களும் ஊடக நிறுவனங்களும் பல்வேறு விதமான வர்த்தக அணுகுலத் தந்திரோபாயங்களை வகுத்தும் வாசகர்களை விசேடப்படுத்தி சந்தைப்படுத்தல் யுக்திகளை ஏட்டிக்குப்போட்டியாக கையாண்டு வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

பத்திரிகையாளர்களைப் பொறுத்தவரை வித்தியாசமான வழிகளில் இதழியல் துறையை ஆழமாகக்கற்க வேண்டிய அவசியம் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஊடகத்துறை நவீன தொழில்நுட்ப விச்சை எட்டிப் பிடித்திருக்கின்ற போதிலும் இதழியல்துறை சிறப்பான தரத்துடன் இருக்கின்றதென்று அதனை அர்த்தப்படுத்திவிடக்கூடாது.

நம்பகத்தன்மை, பதிலளிக்கும் கடப்பாடு, சுயாதீனம் போன்ற இதழியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் உண்மையிலே கருத்தரங்கங்களில் மட்டுமே பேசும் பொருளாகக் காணப்படுகின்றன என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

இலங்கையில் தமிழ்ச் பத்திரிகைத்துறையைப் பொறுத்தவரை வளங்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன என்று கூறினால் அது போலிச்சாட்டாகவே அமையும். ஆனால், தமிழ் ஊடகவியலாளர்களைப் பொறுத்தவரை அரசியல் சார்ந்த செய்திகளையோ, கட்டுரைகளையோ எழுதுவதில் சுயதணிக்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையே தற்போதும் உள்ளது என்பது யதார்த்தம். சமூகப் பிரச்சினைகளை முன்னிலைப்படுத்த முயற்சித்தாலும் அதற்குள்

கே. ஆர். பி. ஹரன்
செய்தி ஆசிரியர்,
தினக்குரல்

ளும் 'அரசியலை'க் கண்டுபிடித்து இலச்சினை குத்தப்படும் நிலைமை பத்திரிகையாளர்களுக்குக் காணப்படுகிறது.

ஜீவனோபாயத் தொழில் என்பதற்கப்பால் பத்திரிகையாளன் ஒருவனுக்கு அவன் அடையும் 'ஆத்ம திருப்தி'யே பிரதானமானதாகும்.

ஆனால், விளம்பரதாரர்களின் ரூபாக்கள் இழக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் பத்திரிகையாளர்களின் தந்திருப்தியை நிர்ணயிக்கும் பிரதான காரணியாக இருக்கின்றது என்பதை மறைத்துவிட முடியாது.

நாணயத்திற்கு இருபக்கங்கள் உள்ளதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஊடகவியலாளர்கள் என்று தம்மைப் பெருமையாகவும் கர்வத்துடனும் கூறும் சிலர் தமது உளவியல் யுத்தக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த இதழியல் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்த சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன.

பத்திரிகைத்துறையில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்துக்காக வருமானம், வசதிவாய்ப்புகளுடன் கிடைத்த தொழிலைக்கூட உதறிவிட்டு இதழியலாளராக இருப்பவர்களும் எம்மத்தியில் உண்டு. அதேசமயம், தங்களின் சுயாதீனம், சுயகௌரவத்தை ஏலத்துக்கு விட்டு ஜனநாயக, சமூகவிரோத, தார்மீகக் கோட்

பாடுகள், கடப்பாடுகளுக்கு மாறான சக்திகளுடன் தங்களைப்பிணைத்துக் கொண்டிருக்கும் சிலரையும் எமது பத்திரிகைத்துறையில் பார்க்க முடிகிறது.

தொழில் போட்டிகளை ஆரோக்கியமானதாக எடுத்துக்கொண்டு தமது இதழியல்துறையை தரமானதாக உருவாக்கிக்கொள்ள ஆழமான ஆய்வு அவசியம் என்பதை ஒருவர் எவ்வளவு தூரத்துக்கு மனதிலிருத்திக் கொண்டு செயற்படுகிறாரோ அவரே இந்த இதழியல் என்ற நீண்டபாதையில் நெடுந்தூரத்துக்குப் பயணிக்க முடியும் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பு. பத்திரிகைத்துறையைத் தொழிலாக வரித்துக்கொண்டது என்னைப் பொறுத்தவரை 'விதியுடன் ஒரு சந்திப்பு'.

இற்றைக்கு சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழ்ப்புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார் எழுதிய 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்', தீதும் நன்றும் பிறர்தருவாரா, நோதலுந்தணிதலுமவற் றோரன்ன என்ற பாடல் வரிகள் பத்திரிகைத்துறையைச் சார்ந்தோருக்கு மட்டுமல்லாது சகலருக்கும் தேவையானவற்றைப் புரியவைக்கும் என்பதும் எனது நம்பிக்கை.

THINAKKURAL WILL CONTINUE ITS VISION & MISSION

P. Balasingham

**Retired
Associate Editor
Daily news
Editorial
Consultant
Sunday Times**

My Greetings and best wishes to Thinakkural in its fifteenth anniversary as a Tamil news paper Which is widely respected for its fair balanced and accurate reporting and feature Writing. The Thinakkural Which started during the worst times of the bloody ethnic war had its share of trials and tribulations but maintained its vital role as the voice of the voiceless and marginalized people of srilanka. Like many other media the Thinakkural also faced threats and pressures from different quarters but it courageosly con-

linued its fearless coverage of incidents and events in a manner acceptable to the readership and for the common good of all people of this country.

I hope and pray that the Thinakkural will continue its vision and mission to be an instrument through Which the people exercise their fundamental right to freedom of expression and information. This is a vital fator for democracy and well being of the country. I wish the Thinakkural all the best in the future.

சமூகத்தின் நலன்கள் மீதான அக்கறை

தினக்குரல்

வளர்ச்சியின்

பிரதான

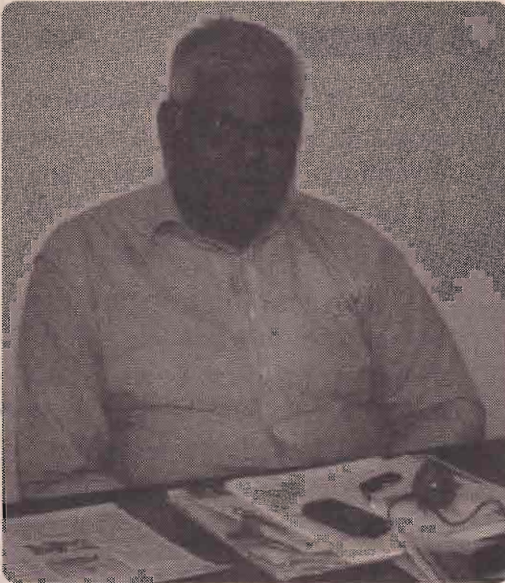
காரணி

தினக்குரல் இன்று தன்னுடைய 15 ஆவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் கடந்த 14 வருட காலத்தில் அது கடந்து வந்திருக்கும் பாதையையும் எதிர்காலத்தில் அது முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் சவால்களையிடும் பார்வையைச் செலுத்துவது அவசியம்.

தினக்குரல் 1997 ஏப்ரல் 6 ஆம் திகதி ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பதிப்புடனேயே ஆரம்பமாகியது. அதன் பின்னர் இன்றுவரையிலான காலப்பகுதி ஈழத்தமிழர்களுடைய வாழ்க்கையை, சரித்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் முக்கியமான திருப்பங்கள் நிறைந்த ஒரு பகுதியாகும். ஈழத்தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்தக் காலகட்டத்தின் அரசியல் நிகழ்வுகளால் ஏதோவொரு வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தின் நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்வதில் தினக்குரல் மிகப்பெரிய சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இந்தக் காலத்தின் அரசியல் நிலைமைகளை, நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்ய முற்படும்போது பல்வேறு அழுத்தங்களுக்குள்ளாக வேண்டியது இலங்கை போன்ற நெருக்கடிகளைக் கொண்டுள்ள நாடுகளில் தவிர்க்க முடியாததொன்றுதான்.

தொடர்பாடல் என்பது சமூக வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமானது. தகவல்களைத் தெரிவிப்பது, அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவது என்பவற்றுக்குத் தொடர்பாடல் அவசியம். இவ்வகையான தொடர்பாடல் இல்லை எனில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தீவுகளாகவே இருப்பார்கள். இந்தத் தொடர்பாடலை இலகுவடுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாகத்தான் ஊடகங்கள் தோற்றம் பெற்றன. தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் கூடிய ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சி மக்களுக்கிடையேயான தொடர்பாடலை மேலும் இலகுவடுத்தியிருக்கின்றது. குறிப்பாக இணையத்தளங்கள் இதற்கான பங்களிப்பை அதிகளவில் வழங்கி வருகின்றன.

ஊடகங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வகையான பணிகள் அவற்றுக்கு இருப்பதாகக் கூறுவார்கள். ஒன்று, மக்களுக்குத் தகவல்களைக் கொண்டு செல்வது. இதன் மூலமாக மக்கள் மத்தியில் ஒரு கருத்துருவாக்கம் ஏற்படுகின்றது. இரண்டாவது, மக்களின் கருத்துகளைப் பிரதிபலிப்பது. இந்த இரண்டு பணிகளையும் திறம்படச் செய்வது என்பது ஜனநாயகம் பேணப்படும் நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் இலகுவானதாக இருக்கலாம். ஆனால், இலங்கை போன்ற ஊடகச்சுதந்திரம் என்பது வெறும் ஏட்டளவில் மட்டும் உள்ள நாடுகளில் இது சவால்கள் நிறைந்ததொன்றாகவே இருக்கும்-இருக்கின்றது!

பாரதி இராஜநாயகம்
ஞாயிறு தினக்குரல் ஆசிரியர்

ஊடகச் சுதந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் நிலை மிகவும் பின்தங்கியதாகவுள்ளது. 'ஊடகவியலாளர்களுக்கு மிகவும் ஆபத்தான நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கை உள்ளது' என சர்வதேச ரீதியாக ஊடக சுதந்திரத்துக்காகக் குரல் கொடுக்கும் அமைப்புகள் பலவும் தமது ஆய்வுகளின் முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ள ஒரு நிலையில், தமிழ் ஊடகம் ஒன்று செய்திகளை வெளியிடுவதில் எதிர்கொண்டிருக்கக்கூடிய அழுத்தங்கள் வாசகர்களுக்குப் புரியும். இது கத்தி நுனியில் நடப்பதுபோன்றது. ஆனால், இதற்கு மத்தியிலும் தகவல்களைத் தெரிவிப்பதில் சில உபாயங்களைக் கையாள வேண்டியவையாக ஊடகங்கள் இருந்துள்ளன. இதனையும் வாசகர்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். இதனை விட உத்தியோகபூர்வமான முறையில் ஊடகத்தணிக்கை நடைமுறைப்படுத்தப்படாவிட்டாலும் கூட சுயதணிக்கை என்பது எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான ஒரு கவசமாகவே இருந்துள்ளது. இலங்கையில் தமிழ் ஊடகங்கள் மட்டுமன்றி, ஏனைய மொழிகளிலான ஊடகங்களின் நிலையும் இவ்வாறானதாகவே இருந்தது.

வடக்கு, கிழக்கில் ஆயுதப் போராட்டம் மிகவும் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த ஒரு காலகட்டத்திலேயே தினக்குரல் வெளிவரத் தொடங்கியது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு வன்னியில் போர் தீவிரமடைந்திருந்த ஒரு பின்னணியில்தான் தினக்குரல் தமிழ் மக்களின் குரலாக உங்களுடைய கரங்களில் கிடைத்தது. போர் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் தென்பகுதியிலும் பெரும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. குறிப்பாகத் தென்பகுதியில் தமிழர்களின் நடமாட்டம் மட்டுமன்றி, அவர்களுடைய இருப்பும் கேள்விக்குறியாக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நிலையில் தான் எமது வரவு இடம்பெற்றது.

இந்தப் பின்னணியில் இரண்டு விடயங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஒன்று, தமிழ் மக்கள் மிகப்பெரும் நெருக்கடிக்குள் சிக்கியிருக்கும் நிலையில் வெளிவரத் தொடங்கிய தினக்குரல் எதிர்கொண்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடிகள் எந்தளவுக்குத் தீவிரமானவையாக இருந்திருக்கும் என்பது. இரண்டு, தமிழர்கள் இவ்வாறு நெருக்கடிக்குள் சிக்கியுள்ள நிலையில், தமிழர்களின் குரலாக வெளிவரத் தொடங்கிய தினக்குரல் எந்தளவுக்குச் சமூகப் பொறுப்புடன் செயற்பட்டது என்பது.

தினக்குரலைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு வர்த்

தக நோக்கங்கள் எந்தளவுக்கு இருந்திருந்தாலும் கூட அதற்கு இருந்திருக்கக்கூடிய சமூகப் பொறுப்புணர்வுதான் மிகவும் குறுகிய காலகட்டத்தில் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு மிக்க ஒரு பத்திரிகையாக தினக்குரலை உருவாக்கியது என நிச்சயமாகக் கூறலாம். மக்கள் மத்தியில் நம்பகத்தன்மையுள்ள ஒரு பத்திரிகையாக தினக்குரலை உருவாக்குவதிலும் எமது இந்தச் சமூகப் பொறுப்புணர்வுதான் பிரதான காரணமாக இருந்திருக்கின்றது. மக்களைக் கவர்ந்திழுக்க வேண்டிய செய்திகளை, கட்டுரைகளை வெளியிட வேண்டும் என்பதற்கு அப்பால் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் நாம் செயற்பட வேண்டும் என்பதையே எமது பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் எம்மிடம் வலியுறுத்தும் விடயமாகவுள்ளது.

தினக்குரலை உருவாக்குவதில் முன்னோடியாக இருந்து செயற்பட்ட அமரர் இராஜகோபால் மற்றும் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற ஆ. சிவநேசச்செல்வன் ஆகியோரும் இதே கருத்தையே கொண்டவர்களாக இருந்துள்ளார்கள்.

ஞாயிறு தினக்குரலை வாராந்தம் நாம் வடிவமைக்கும்போது கூட எம்மை வழிநடத்தும் கோட்பாடாக இதுவே உள்ளது. அதில் இடம்பெறக்கூடிய கலை, இலக்கிய விடயங்களிலிருந்து அரசியல் விடயங்கள் உட்பட அனைத்தும் எமது சமூகத்துக்குத் தேவையானவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் அவர்களுக்கு அறிவூட்டுபவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் நாம் தனிக்கவனம் செலுத்துகின்றோம். அதனைவிட பொழுதுபோக்கு விடயங்களை வெளியிடும்போது கூட அவற்றின் தரத்தை நாம் கவனிக்கத் தவறுவதில்லை.

இந்தச் சமூகப் பொறுப்புணர்வும் ஆர்வமும் கொண்ட ஒரு குழுவினர் ஞாயிறு தினக்குரலில் இருப்பதுதான் எமது இந்தப் பணிகளைச் சிறப்புறச் செய்வதற்குத் துணைபுரிகின்றது. உண்மையில் எமது ஞாயிறு தினக்குரல் ஒரு குழு வேலையாகவே இடம்பெறுகின்றது. இதில் கார்த்திகாயினி இலக்கியம், கலை, பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட அம்சங்களைக் கையாள்கின்றார். நிரோஷ் அரசியல் சமூகம் சார்ந்த விடயங்களைக் கையாள்கின்றார். தினக்குரலில் தொடர்ச்சியாக நேர்காணல்களைக் கடந்த இரண்டு வருடங்களாகச் செய்து வந்த கவிதா ரஜீவன் வெளிநாடு செல்வதற்காக அண்மையில்தான் தினக்குரலிலிருந்து வெளியேறியிருக்கின்றார். ஒரு ஓவியராக தினக்குரலில் இணைந்துகொண்ட பிரதீப்குமார் இன்று ஒரு அரசியல் கார்ட்டூனிஸ்டாக பலரையும் கவரக்கூடிய வகையில் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளதுடன்,

அதற்காக விருதுகளையும் பெற்றிருக்கின்றார்.

ஞாயிறு தினக்குரல் அழகாக உங்கள் கைகளில் கிடைப்பதற்கு இவர்கள் மட்டுமன்றி, எமது பக்க வடிவமைப்பாளர்களின் பணியும் முக்கியமானதாகவுள்ளது. அந்த வகையில் றொசிட்டா லியோன் மற்றும் துஜித்தா துரைராஜா ஆகியோர் பல வருட

கால அனுபவத்தின் வாயிலாக பக்க வடிவமைப்பைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் அனைவருடைய பணிகளையும் இணைத்ததாகத் தான் ஞாயிறு தினக்குரல் உங்கள் கைகளுக்குக் கிடைக்கின்றது.

ஆசிரியரீடத்தில் காணப்படும் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலை

பாலசுப்பிரமணியம்
கிருபாகரன்

ஊடகச் சுதந்திரம் அச்சுறுத்தல் களுக்குள்ளாகியுள்ள காலகட்டம் இது. ஊடகச் சுதந்திரத்திற்காகவும் ஊடகவியலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகவும் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் போராட்டங்கள் இடம் பெற்று வருகின்றன. ஊடகச் சுதந்திரம் என்பது முதலில் சம்பந்தப்பட்ட ஊடக நிறுவனங்களிலும் அவற்றின் ஆசிரியப் பீடங்களிலும் இருக்க வேண்டும். அந்தவகையில் தினக்குரல் நிறுவனத்திலும் ஆசிரியப் பீடத்திலும் சுதந்திரம் தாராளமாகவே இருக்கின்றது. இதுதான் தினக்குரல் 14 வருட காலப்பகுதிக்குள் துரித வளர்ச்சியடைவதற்கான பிரதான காரணி.

1999ஆம் ஆண்டு தினக்குரல்

ஓப்புநோக்குநர் பிரிவில் என்னை இணைத்துக் கொண்டபோது எனக்கு ஓப்புநோக்குநர் பிரிவு குறித்தோ அல்லது ஊடகவியல் குறித்தோ எந்தவித அடிப்படை அறிவும் இருக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளேயே அவற்றை கணிசமான அளவுக்குக் கற்றுக்கொள்ளும்ளவுக்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஓப்புநோக்குநர் பிரிவில் இருந்தவாறே தினக்குரலில் கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கான சுதந்திரமும் கிடைத்தது. அதன் பின்னர் நான் ஆசிரியப் பீடத்துக்கு உள்வாங்கப்பட்டேன்.

தினக்குரல் ஆசிரியப் பீடத்தை ஒரு சர்வகலாசாலையென்றே கூறலாம். ஊடகவியல் தொடர்பான அடிப்படை அறிவின்றியோ அல்லது அரைகுறை அறிவோடே வந்தால் கூட அவர்களைப் பூரணத்துவம் மிக்கவர்களாக, சிறந்த ஊடகவியலாளர்களாக வளர்த்துவிடும் ஒரு கருவூலமாகவே ஆசிரியப் பீடம் திகழ்கின்றது. இதற்கு தினக்குரல் ஊடகவியலாளர்கள் வருடந்தோறும் பெற்று வரும் ஊடக விருதுகளைக் குறிப்பிடமுடியும்.

ஊடகவியல் தொடர்பான எந்தவித அடிப்படை அறிவுமின்றி தினக்குரலுக்கு வந்த நான் ஓப்புநோக்காளராக, ஊடகவியலாளராக, உதவி ஆசிரியராக, பாராளுமன்ற செய்தியாளராக வளர்ச்சியடைந்ததற்கு ஆசிரியப் பீடத்தில் எனக்கு வழங்கப்

பட்ட முற்று முழுதான சுதந்திரமே அடிப்படையாகவிருந்தது. ஊடகப் போட்டி நிறைந்த நிலையில் அதற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் நாம் எதனைச் செய்ய அனுமதி கேட்டாலும் அதற்கு ஒரு போதும் தடைவிதிக்கப் பட்டதில்லை. நாம் செய்யும் எந்தப் பணிகளிலும் தேவையற்ற தலையீடுகள் இடம்பெற்றதில்லை. மாறாக ஆலோசனைகளும் அறிவுரைகளும் வழிகாட்டல்களுமே எமக்கு வழங்கப்படும்.

நான் இன்று பல ஊடக விருதுகளுக்கு உரித்துடையவனாக இருப்பதற்கு நான் தினக்குரல் ஆசிரியப் பீடத்தில் இருந்தாலும் தினக்குரல் வார இதழில் கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு எனக்கு வழங்கப்பட்ட சுதந்திரமே காரணம். அதுமட்டுமன்றி ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் எழுதுவது பிரதம ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே உரிய பணி என்றதொரு தமிழ்ப்பத்திரிகை மரபை மாற்றி தினக்குரல் ஆசிரியத் தலையங்கங்களை எழுதுவதற்கும் எனக்கு பிரதம ஆசிரியரால் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதனால் என்னை மென்மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது. பதவி நிலைகள், தராதரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் இந்த வாய்ப்பும் சுதந்திரமே தினக்குரலின் ஆசிரியப் பீடத்தில் உள்ளவர்களின் ஆளுமை விருத்திக்கு வலுச்சேர்க்கிறது.

தினக்குரலுக்கு வயது 15

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
தகைசார் ஓய்வநிலைப் பேராசிரியர்

1997-2011 காலப்பகுதியில் இலங்கையின் தமிழ், தமிழர், தமிழ் பேசும் மக்களின் மேலுமொரு முக்கிய அரசியற் குரலாக மேற்கிளம்பிய வரலாறு

இலங்கையின் இன்றைய அரசியல், சமூக நிலையில் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரதானமாக இலங்கைத் தமிழர்களுடைய குரலாகக் கணிக்கப்படும் அளவுக்குத் தினக்குரல் பத்திரிகையானது வளர்ந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சிக்கான எடுத்துக்காட்டாக அமைவது, இலங்கை வானொலியின் பணிப்பாளர் நாயகம் ஹட்சன் சமரசிங்க நாளாந்தம் மேற்கொள்ளும் அரசியல் சார்ந்த விமர்சனமாகும். அந்த அரசியல் விமர்சனத்திலே தமிழ் நிலைப்பட்ட கருத்து நிலைப்பாடு என்பதைச் சீட்டுவதற்கு அவர் பெரிதும் கையாளுவது மிகமுக்கியமாக தினக்குரலின் ஆசிரியத் தலையங்கங்களையே ஆகும்.

இவ்வாறு கூறும்போது தினக்குரல் பத்திரிகை தமிழர்கள் பற்றிய ஓர்முக்கியமான தினசரிப் பத்திரிகை என்பதை தமிழர் சாராத அரசு நிறுவனங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றன என்பதையே காட்டுகிறது. அதாவது, தமிழர்கள் பற்றிய உண்மையான தெரிவிப்பை (Reporting) இப்பத்திரிகை செய்கின்றது என்ற கருத்து வலுவூடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது. மறுபுறத்தில் இப்பத்திரிகை இலங்கைத் தமிழர்களிடையே பிரதேச நிலையிலும் தன்னை நன்கு ஸ்தாபிதப்படுத்தியுள்ளது என்பதையும் கூற வேண்டும். கிழக்கிற்கென தினக்குரல் பதிப்பொன்று தினமும் வெளிவந்தது. இப்போது அது வெளிவருவதில்லை எனவும் அறிகின்றேன்.

கிழக்கிற்கென தனியான தமிழ்ப் பத்திரிகை

நடத்துவதிலுள்ள உள்ளார்ந்த பிரச்சினை ஆராயப்படுவதில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். அதில் முக்கியமானவை இரண்டு - இவ்வாறாக ஒரு பத்திரிகை மட்டக்களப்பில் இருந்து நடத்தப்படுவதா? அல்லது திருகோணமலையில் இருந்து நடத்தப்படுவதா? என்பதும் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் பற்றிய செய்திகளை எவ்வாறு சமநிலைப்படுத்தி பிரசுரிப்பது என்பதும் மிகச் சிக்கலான பிரச்சினையாகும்.

அதேவேளை தினக்குரல் பத்திரிகைக்கென்று யாழ்ப்பாணத்துப் பதிப்பொன்றும் உள்ளது. அப்பதிப்புக்கு என பிரதேச பதிப்பாசிரியர் மற்றும் அதற்குரிய ஆளணியினரும் உள்ளனர். யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகளிலும் பார்க்க முழுத்தேச நிலைப்பட்ட செய்திகளைத் தருவதிலும் பிரதேச செய்திகளை உள்ளடக்குவதிலும் இதன் செல்வாக்குத் தங்கியுள்ளது எனக்கூறலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்களை நோக்கும் போது இலங்கைத் தமிழரின் அரசியற் குரலாக பிரதானமாக யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் அரசியற் குரலாகத் தினக்குரல் பத்திரிகை அமைவதைக் காண்கிறோம். ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையின் முக்கியத்துவம் பிறர்கண்கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. அதன் வாசகர்களாக அமைகின்ற மக்கட் குழுமத்தினரே தமக்கு வேண்டிய ஏற்புடைமையை அதற்கு வழங்குவர். அதாவது பின்வரும் வினாவை நேரடியாகவே கேட்கலாம். எந்தத் தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகையை வாசித்தால் தமிழர்கள் சம்பந்தமான தகை

தினக்குரலுக்கு வாய்த்த பிரதானமான சாதகநிலை அதன் தொடக்கமேயாகும். இன்னொரு ஊடகத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஒரு குழுவினர் இதன் வெளியீட்டில் இடம்பெற்றனர். இலங்கையின் தமிழ் வாசகர்களுக்கு எதுவேண்டும், எப்படிக்கூறவேண்டும் என நன்கு தெரிந்த பத்திரிகையாளர் குழுவொன்றே இப்பத்திரிகையைத் தொடங்கிற்று. ஆசிரியர் குழாம் முதல் கணினி இயக்குநர்கள் வரை இந்நிலை காணப்பட்டது எனலாம். தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஸ்திரீப்பாட்டுக்கு வேண்டிய விளம்பரத் தேவைகளை நன்கு நிர்வகித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு குழாமும் இங்கு வடிவமைக்கப்பட்டது.

வல்கள் யாவற்றையும் பெறலாம் என்பதாகும்.

தினக்குரல் பத்திரிகை இத் தேவையின் பெரும் பகுதியை நிறைவேற்றுகின்றது என்பதிலே கருத்து முரண்பாட்டுக்கு அதிக இடமில்லை என்றே கருதுகின்றேன். இவ்வாறானதோர் நிலையில் இவ்வளர்ச்சிக்கான காரணங்களை மிகச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இப்படியானதொரு நிலையில் கற்றறி புலமை நிலையில் எடுத்துக்கூற வேண்டிய யாவற்றையும் எடுத்துக் கூற முடியாத ஒரு சுயதணிக்கை இக் கட்டுரையில் அவசியமாகிறது. அந்த வரையறைக்குள் நின்று கொண்டே விடயங்களை எடுத்துக்கூற வேண்டியுள்ளது.

தினக்குரலுக்கு வாய்த்த பிரதானமான சாதகநிலை அதன் தொடக்கமேயாகும். இன்னொரு ஊடகத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஒரு குழுவினர் இதன் வெளியீட்டில் இடம்பெற்றனர். இலங்கையின் தமிழ் வாசகர்களுக்கு எதுவேண்டும், எப்படிக்கூறவேண்டும் என நன்கு தெரிந்த பத்திரிகையாளர் குழுவொன்றே இப்பத்திரிகையைத் தொடங்கிற்று. ஆசிரியர் குழாம் முதல் கணினி இயக்குநர்கள் வரை இந்நிலை காணப்பட்டது எனலாம். தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஸ்திரீப்பாட்டுக்கு வேண்டிய விளம்பரத் தேவைகளை நன்கு நிர்வகித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு குழாமும் இங்கு வடிவமைக்கப்பட்டது. மேலே கூறியனவற்றுக்கு மேலாக இன்னொரு புறத்தில் கொழும்பு தமிழ் முக்கியஸ்தரிடையே மாற்றுத் தமிழ்ப்பத்திரிகையின் முக்கியத்துவம்

பற்றிய ஒரு கலந்துரையாடல் இங்கு இடம்பெற்று வந்தது. இதற்குத் தினக்குரல் ஆசிரியர் குழாத்தைச் சேர்ந்த சிலரும் வந்திருந்தனர்.

இவையாவும் ஜேர்னலிசம் (Journalism) எனும் பத்திரிகைத் துறைசார்ந்தவையே. இவையாவற்றையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முதலீடு அவசியம். இந்நிலையில் இதற்கான முதலீடு எஸ்.பி.சாமியிடம் இருந்து வந்தது. எஸ்.பி.சாமி ஏற்கனவே தமிழ் மக்களின் மகிழ்வூட்டல் (Entertainment) செயற்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவ்வாறான நிலையில் சாமியும் இப்பணியை முதலீட்டுத் தொடங்கினார்.

உண்மையில் பொருளியல் வாய்ப்பாட்டில் கூறினால் கேள்வியும் நிரம்பலும் (Demand and Supply converged) நன்கு இவர்களுக்குக் கிட்டிற்று.

1998 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழர்களிடையே முக்கியமான செய்தி தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் உள்ள இராணுவத்தினரின் நடைமுறைகளே. 1997-2011 வரை நிலவிய நடைமுறைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் இதற்கிடையே சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். தற்காலிகமான சமாதான உடன்படிக்கை (2002) ஏற்பட்டது. இலங்கையர்களாகவும் தமிழர்களாகவும் வாழ்வதற்கான ஒரு வாய்ப்புக் கிட்டுவதற்கு கொழும்பு நிலையில் இனக்குழுமப் பிரச்சினையை அனுதாபமாகப் பார்க்கும் சிங்கள முக்கியஸ்தர்கள் பலர் தம் கருத்துகளை எடுத்துக்கூறினர். இந்தச் சூழ்நிலையில் தினக்குரல் ஆசிரியர் பீடத்தினர் பெரிதும் போற்றத்தக்க நடைமுறை ஒன்றினைக் கையாண்டனர்.

அரசாங்கத்தினை நேரடியாக எதிர்க்காது தமிழர்களின் தேவைகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற ஒரு முறைமையினை இவர்கள் வெற்றிகரமாகக் கையாளத் தொடங்கினர். மேலும் அரசியல், சமூக விடயங்களில் மட்டுமல்லாது பண்பாட்டு அம்சங்களை எடுத்துக்கூறுவதாகவும் இவர்களின் பணி அமைந்தது. ஏற்கனவே கூறிய முகாமைத்திறமைகளுடன் இவ்விடயங்களும் இணையவே தினக்குரல் பத்திரிகையானது வளரத் தொடங்கியது.

இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கும் போது அவை தங்கள் தங்கள் விநியோக விடயங்களை வெளிப்படையாகக் கூறுவதில்லை என்பது தெரிந்ததே. ஆகவே இப்பத்திரிகைகளின் விநியோக எண்ணிக்கையினை புள்ளி விபரங்களுடன் கூற முடியாதுள்ளது. அவ்வாறு புள்ளிவிபரத்தினை எடுத்தாலும் ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை, சஞ்சிகையைப் பொறுத்தவரை ஒருவர்தான் வாசிக்கிறார் எனக்கூறிவிட முடியாது.

நூலகங்கள், வீடுகள் என்பவற்றை வைத்து நோக்குகையில் ஏழு தொடக்கம் எட்டுப் பேர் வரையில் ஒரு பத்திரிகை, சஞ்சிகையினை வாசிக்கின்றனர் எனக் கூறலாம். இவ்விடத்து எந்தப் பத்திரிகை தமது நிலைப்பாட்டினை நன்கு எடுத்து விளக்குகின்றது என்ற எதிர்பார்ப்பும் உள்ளது. இப்படியான நிலையில் தினக்குரல் தனியிடம் பிடித்துள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது. இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக இலங்கையின் தமிழ் புதினப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் பீடத்தினிடையே தமிழ் நிலைப்

பட்ட ஊடாட்டம் (Interaction) உள்ளது என்பது உண்மையாகும். இவர்கள் யாவரும் தம்மைத் தமிழர்கள், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கானவற்றை வழங்குபவர்களாக இருப்பவர்களே அன்றி ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடுபவர்களாகத் தம்மைக் கருதுவதில்லை. இவ்வாறான ஒரு ஏற்புடமை நிலையே தினக்குரலை இன்றுள்ள முக்கிய நிலைக்கு உயர்த்தி உள்ளது.

இன்னுமொரு முறையிலே கூறினால் ஒரு வெற்றிகரமான விடயபார நடவடிக்கையாக மட்டுமல்லாமல் முக்கியமான ஓர் அரசியற் பணியாகவும் தினக்குரல் பத்திரிகை அமைகிறது. இந்தச் சமநிலையைப் பேணுவதிலேயே இப்பத்திரிகையின் எதிர்காலமும் தமிழர்களின் ஜனரஞ்சக வாசிப்பு எதிர்காலமும் உள்ளதெனக் கூறலாம். தினக்குரல் பத்திரிகை இச் சமநிலையைப் பேணி மேலும் மேலும் வளர வேண்டும் என்பது என் விருப்பம் மாத்திரமன்று அதுவோர் சமூக அரசியற் தேவை என்பதும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இலங்கையின் மற்றைய தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகைகளுடன் இணைந்து தினக்குரல் பத்திரிகை தான் ஆற்றிவரும் பணியை மேலும் சிறப்பாக ஆற்ற வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன், வேண்டுகின்றேன்.

(இக்கட்டுரையின் எழுத்துப் படிவ பூரணத்துக்கு உதவியவர் பத்திரிகையாளர் தியாகராஜா நிரோஷ்)

கனவை நனவாக்கிய நாளிதழ்

ஊடகத்துறையில் கடமையாற்ற வேண்டுமென்ற எனது நீண்டகால இலட்சியக் கனவு தினக்குரல் மூலம் நிறைவானது.

தினக்குரலுக்குள் நுழைந்த முதல் நாளே முத்த பத்திரிகையாளர் டேவிட் ராஜு அவர்களையே சந்தித்தேன். 'நீ தினக்குரலுக்குள் நுழைந்து விட்டாய். பத்திரிகைத் துறையில் பல விடயங்களைக் கற்றுக்கொண்டு நிச்சயம் முன்னேறுவாய்' என்ற அவரின் வளர்த்தை அன்றே என் மனதிற்கு உற்சாகமளித்தது.

அதன்படி நான் பத்திரிகைத்துறையில் நுழைந்த சில மாதங்களிலேயே பல விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டுள்ளேன். இதேபோல்

நல்லுசாமி
செய்காந்தன்

பல மடங்கு இன்னும் நான் கற்க வேண்டியுள்ளது. வெளியில் இருந்து பார்த்த போது பத்திரிகைத்துறை இலகுவானது என எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் ஊடகத்துறையில் எவ்வளவு அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட வேண்டும், எத்தனை தடைகளைத் தாண்ட வேண்டுமெனத் தற்போது தான் புரிகின்றது.

எனது ஊடக கனவினை நிறைமாக்கிய தினக்குரல் பத்திரிகையின் இனிலும் ஒவ்வொரு வெற்றியிலும் எனது பங்களிப்பு நிச்சயமிருக்கும். அதேபோல் எனது இலட்சிய வெற்றிகளில் தினக்குரலின் பங்களிப்பே இருக்கும்.

ஊடக ஞானம்

நீதியரசர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன்

'நிகழ்வுகள் புனிதமானவை; கருத்துகள் கட்டுப்பாடற்றவை' - பிரான்சிய அறிஞர் சொல்லிச் சென்ற கூற்று இது. இதன் முக்கிய அர்த்தம் என்னவென்றால் நிகழ்வுகளை நிகழ்வுகளாகவே வைத்திருத்தல் வேண்டும்; அவை பற்றிய உங்கள் கருத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் வெளியிடலாம் என்பதே. மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன் திருமணமான ஒரு பெண் திடீரென்று வாந்தி எடுக்கிறாள். அதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். உடனே நீங்கள் ஊரைக் கூட்டி அவர் கர்ப்பந்தரித்திருக்கிறாள் என்றால் உங்கள் கருத்தானது நடந்த நிகழ்வை அமுக்கிவிடுகிறது. அங்கு கருத்துத்தான் நிகழ்வாக எங்கும் பேசப்படுகிறது. நிகழ்வு என்ன? பெண் வாந்தி எடுத்தாள் என்பது. ஆகவே நிகழ்வைப் புனிதமாகப் பாதுகாக்கும் ஒருவர் என்றால் நீங்கள் அந்தப் பெண் வாந்தி எடுத்தாள் என்று முதலில்

கூற வேண்டும். அதுதான் நடந்த நிகழ்வு. அதன்பின் ஒருவேளை அவள் கர்ப்பம் தரித்துள்ளாளோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன் என்று நீங்கள் கூறினால் அது உங்கள் கருத்து என்பதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்வார்கள். அதற்குப் பதிலாக நேரடியாக நிகழ்வை விட்டு விட்டு உங்கள் கருத்தை நிகழ்வு என்ற அடிப்படையில் கூறினீர்கள் ஆகில் பித்தம் நிமித்தம் அப் பெண் வாந்தி எடுத்திருந்தாளேயானால் எல்லோருமே சங்கடப்பட நேரிடும்.

ஊடகவியலாளர்கள் மேற்படி 'நிகழ்வுகள்-கருத்துகள்' பற்றிய முதுமொழியை என்றென்றும் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஊடகங்கள் மிகக்கூர்மையான கத்திகள் போன்றவை. கத்திகளை நல்லது செய்யவும் பாவிக்கலாம். கொலை செய்யவும் பாவிக்கலாம். ஒரு சமூகத்தின் ஒரு நாட்டு மக்களின் கருத்தை எண்ணத்தை உருவாக்க அல்லது அமைக்க ஊடகம் வழிகோலு

கிறது. ஆகவே செய்திகளை மக்களிடையே பரவச் செய்யும் போது மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. அதாவது பக்கச் சார்பின்றி சுயநலக்காரணங்களை ஒரு புறந் தள்ளிவைத்து பண்புடன் நடுநிலைமை வகித்துச் செய்திகளை வெளியிட வேண்டும். நிகழ்வுகளை உள்ளவை உள்ளவாறு வெளியிட்டால் மக்கள் அவை பற்றிய அறிவைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். அதன்பின் ஊடகவியலாளர்கள் 'இது தான் எம் கருத்து' என்று மக்கள் தத்தமது முடிவுகளுக்கு வர ஏதுவாக இருக்கும் விதத்தில் தமது கருத்துகளையும் வெளியிடலாம். இவ்வாறு செய்வது தான் சமூகத்தில் ஊடகவியலாளர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்கின்றார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமையும்.

உதாரணத்துக்கு ஆசிரிய தலையங்கங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரிய தலையங்கங்கள் அப்பத்திரிகைகளின் மொழி பேசும் மக்கட் கூட்டத்தினரின் அப்போதைய மனநிலை, மனப்போக்கு, வளர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் அவற்றை விரிவுபடுத்தி விமர்சனஞ் செய்ய உதவுவதாகவும் அவை அமைவன என்று கூறுவார்கள். ஆகவே விமர்சனங்கள் கூட பக்கச் சார்பின்றியும் சுதந்திரமாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது அவசியம்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஊடகவியலாளர்கள் பலவித இன்னல்களுக்கு ஆளாக வேண்டியுள்ளது. தன்னைப் பற்றிய ஒரு நிகழ்வு அரசு தொலைக்காட்சியில் இடம்பெறாததால் தொலைக்காட்சி நிலையத்துக்குப் போய் வன்முறையில் ஒருவர் ஈடுபட முயற்சித்த சம்பவம் சில வருடங்களுக்கு முன்

நடைபெற்றது. ஆகவே இன்று பண்பலம், அதிகார பலம் உடையவர்கள் தாங்கள் விரும்புவதை நடைமுறைப்படுத்த (அவர்கள் விரும்புவது சமூகச் சீரழிவை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற நிலை எழுந்தால் என்ன எழாவிட்டால் என்ன) எந்த ஒரு மார்க்கத்தையும் கடைப்பிடிக்க ஆயத்தமாக நிற்கின்றார்கள். அரசு சக்திகள், பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்

பான நிறுவனங்கள் அந்த நிலையைக் கண்டிக்கவோ அவர்கள் செயல்களைத் தண்டிக்கவோ முன் வருவதாகத் தெரியவில்லை. எனவேதான் ஊடகவியலாளர்கள் நிலைமை மிகவும் அச்சுறுத்துவதாய் அமைகின்றது. எந்த நாளும் இந்த நிலைமை நீடிக்கும் என்று கூறமுடியாது. ஆனால் அவ்வாறான சூழல் நீடிக்கும் காலகட்டத்தில் வார்த்தை ஜாலங்களால் எமது கருத்துகளைப் பட்டும்படாமலும் வெளியிடுவதே உசிதம் என்று எங்கள் பழைய அனுபவங்கள் எங்களை எச்சரிக்கின்றன. எது எவ்வாறு இருப்பினும் எமது பாரபட்சமற்ற நிலையும் சுதந்திரமும் எம்மை விட்டு அகலாமல் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் நாங்கள் ஊடகவியலாளர்கள் என்ற நிலைமாறி போக்கிரிகளின் பொறையர்கள் (சுமப்பவர்கள்) ஆகிவிடுவோம்.

மக்களுக்கு அறிவு வளர்ச்சி ஏற்பட ஆவன செய்வது ஊடகவியலாளர்கள்

பொறுப்பு. அதேநேரம் அந்த அறிவை ஜனநாயக அடிப்படையில் மக்களுக்கு வழங்குவது பற்றியும் அவர்கள் கரிசனையாக இருக்க வேண்டும். அறிவு வளர்ச்சியானது சுதந்திர அடிப்படையிலும் தேர்வு அடிப்படையிலும் வளர வேண்டும். அதாவது அரசாங்கமோ அரச அதிகாரங்களோ இதுதான் உண்மை என்று கூறும் போது ஆராயாமல் அதனை மக்களி

இன்றைய பத்திரிகையாளர் தொழில் ஒரு போராளியின் மன நிலையை உள்ளடக்குவதாக அமைந்துள்ளது. உயிரைப் பணயம் வைத்து உண்மையை வெளியிடப் போராட வேண்டிய நிலைக்கு இன்று ஊடகவியலாளர் தள்ளப்பட்டுள்ளான். மற்றவர்கள் தூங்கி விழிப்பதற்கு முன் சுடச்சுட செய்திகளை வழங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவனுக்கு. அதுவும் அராஜகத்திற்கு அடிபணியாமல் அலுவல்களைப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு அல்லல் நிறைந்த வாழ்க்கை அவனுக்கு. பொய்மைக்கு விலை போகாமல் உண்மையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. கத்தி முனையில் அவன் நடக்கவேண்டியுள்ளது

டம் கொண்டு சேர்ப்பது எமது கையாலாகாத தனத் தையே பிரதிபலிக்கும். அங்கு எங்கள் ஆராயும் சுதந்திரம் பறிபோகின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒரு நாடு எங்களுக்கு மிகச் சிறந்த அடிப்படையில் குறைந்த வட்டியில் கடன் தருகின்றது என்று அரசாங்கம் அறிவித்து அந்த நாட்டை வானளா வப் புகழ்கின்றது என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் பெரிய பெரிய உள்நாட்டு ஒப்பந்தத் தேர்வுகளில் மற்றைய நாடுகளை விண்ணப்பம் செய்ய இடமளிக்காமல் மேலே குறிப்பிட்ட குறைந்த வட்டி தரும் நாட்டுக்கு மட்டும் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுகின்றது என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அதன் தாற்பரியம் என்ன? ஆயிரம் இலட்சத்திற்கு மற்றைய நாடுகளால் செய்து முடிக்கக்கூடிய ஒரு செயற்பாட்டை அந்த நாடு இரண்டாயிரம் இலட்சத்திற்கு செய்யப் போவதாக அறிவிக்கின்றது. எங்கள் நாடு வேறு வழியின்றி முன்னர் குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் தந்ததால் அதற்கு ஒத்துக் கொள்கின்றது. அங்கு குறைந்த வட்டி என்று புகழப்பட்ட நாடு இங்கு கொள்ளை இலாபத்திற்கு ஒப்பந்தத்தை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. எமது நாட்டுக்கு ஏற்படும் பயன், பாதிப்பு இவற்றை அலசி ஆராயாமல் அரசாங்கம் தரும் முதற் செய்தியை மட்டும் அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பது போல் அதற்கு அடிபணிந்து வெளியிட்டால் நாட்டுக்கு வேறு விதத்தில் ஏற்படப் போகும் பாதிப்புப் பற்றி மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகின்றது. சமாந்தரமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகளை அலசி ஆராய்ந்து ஒன்றுக்கொன்று எந்த விதத்தில் அவை தொடர்புடையவை அவை மக்களையும் நாட்டையும் எந்தளவுக்குப் பாதிக்கின்றன, பயன் தருகின்றன என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து மக்களுக்கு அறிவிப்பது ஊடகவியலாளர் கடமை. அது மட்டுமல்ல நடைபெறப்போகும் ஏதாவது செயற்பாடுகளால் நாட்டு மக்களுக்கு வருங்காலத்தில் ஏற்படவிருக்கும் பாதிப்புகள் பற்றி ஆராய்ந்து அவற்றை முன்கூட்டியே அறிவிப்பதும் ஊடகவியலாளர்கள் பொறுப்பாகும்.

ஊடகவியலாளர்கள் பல விடயங்களை மனதில் நிலைநிறுத்தி கடமைகளில் ஈடுபட வேண்டும். முக்கியமாக செய்தி மூலகங்களின் நம்பகத்தன்மையை வெகுவாக ஆராய்ந்து பார்த்துச் செயற்பட வேண்டும். அத்துடன் அவர்கள் எடுத்துச் செல்லும் செய்திகளையும் செய்தி பெறுநர்களின் தேவைப் பாடுகளையும் பரிசீலித்தல் அவசியம். அந்தச் செய்

திகளை வெளிப்படுத்தும் போது அவை தெரிந்தோ தெரியாமலோ திரிப்புடுத்தப்பட்ட நிலையில் பெறுநர்களை அடையக்கூடும் என்பதையும் ஊடகவியலாளர்கள் மனதில் நிலைநிறுத்தி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே செய்திகளின் மூலம், பெறுநரின் தேவைப்பாடு, செய்தி அப்பெறுநருக்குச் சென்றடையும் விதம் ஆகியவை பத்திரிகையாளர்களின் தொடர்கரிசனையாக இருக்க வேண்டும். சூழலில் உள்ள பல புறக்காரணங்கள் செய்திகளைத் திரிப்புடச் செய்யலாம் என்பதை பத்திரிகையாளர்கள் உணர்ந்திருந்தல் அவசியம். ஆகவேதான் பெறுநர்களிடம் இருந்து அவர்களின் கருத்துகள் பற்றிய பரிமாற்றங்கள் ஊடகவியலாளர்களை வந்தடைவது அவசியமாகின்றது. முறையாகச் செய்திகள் சென்றடைகின்றதென்றால் அவை நன்மை பயப்பன. திரிபுகள் தடுமாற்றத்தை உண்டு பண்ணக் கூடும்.

தினக்குரலின் பதினைந்தாவது ஆண்டுப் பூர்த்தியை எட்டியுள்ளோம். இத் தருணத்தில் இப் பத்திரிகையின் ஆரம்பகால எதிர்பார்ப்புகள் பூர்த்தி அடைந்துள்ளனவா எந்தளவுக்குப் பூர்த்தி அடைந்துள்ளன என்று ஆராய்வது முக்கியமாகின்றது.

எனது அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் அன்றைய சூழலில் (1996) வட, கிழக்கு மக்களுக்கிருந்த விசேடமான கருத்துகள், பாதிப்புகள், கவலைகள் போன்றவற்றை எடுத்தியம்பவும் அதன் மூலம் சமூக விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவுமே இந்தப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வரையறைக்குட்பட்ட நிதி நிலைமையிலும் பதினைந்து வருடங்கள் இந்தப் பத்திரிகை தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்து வந்தமை பாராட்டுக்குரியது.

பதினைந்து வருடங்கள் கடந்த நிலையில் பல கேள்விகளுக்குப் பதில் காண்பதால் தினக்குரல் எத்தகைய சமூக விழிப்புணர்ச்சியை, சமூக மறுமலர்ச்சியை, சமூக அறிவு விருத்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை ஆராய அது உதவி புரியும். கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் நிபுணத்துவ அறிவு என்னிடம் இல்லை. அந்தளவுக்கு ஊடக ஆராய்வுகளில் திளைக்க எனக்கு வாய்ப்பு, வசதி, வேளை வந்து வாய்க்கவில்லை. எனினும் சில கேள்விகளை இந்தச் சிறிய கட்டுரையில் எழுப்புவதன் மூலம் ஊடக ஞானம் உதயமாக அவை அடிகோலும் என்று எண்ணுகின்றேன்.

முதலில் இந்தப் பதினைந்து வருடங்களில் வட கிழக்கிலும் முக்கியமாக வட, கிழக்குக்கு வெளியி

லும் இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் பற்றிய அடிப் படை விடயங்கள் சம்பந்தமாகத் தொடர்புடைய, தேவைப்படும் முக்கிய செய்திகள் தினக்குரலின் ஊடாக வெளியிடப்பட்டுள்ளனவா என்பது . அதாவது இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்களிடையே வெவ்வேறு பிராந்திய வேறுபாடுகள், அவரவர் தேவைப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை மனதில் கொண்டு பத்திரிகையைப் பிரித்து உரிய மக்கட் கூட்டத்திற்கு வேண்டியவாறு செய்திகளைத் தேடி அவரவர்களுக்கு எடுத்துக் கொடுத்து வந்துள்ளதா தினக்குரல்? அடுத்து தமிழ் பேசும் மக்களிடையே அரசியல், சமூகவியல் சம்பந்தமாகப் போதிய செய்திகளை இதுகாறும் வழங்கி அரசியல், சமூகவியல் சார்பான விடயங்கள் சம்பந்தமாக அம்மக்கள் தத்தமது தீர்மானங்களை எடுக்க வழி கோலியுள்ளார்களா? ஊடகத்துறைக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்கும் எவ்வாறான உதவிகளை நல்கி வந்துள்ளார்கள்? ஊடகவியலாளர்களைப் பயிற்சி கொடுத்து பழக்கி எடுக்க ஏதாவது செய்துள்ளனரா? மேலும் மற்றைய பத்திரிகைகளுடன் போட்டி போட்டு வந்ததில் எந்தளவுக்கு நவீன தொழிற்சாலை முறைகளைக் கையாண்டு வெற்றிகண்டுள்ளார்கள்? உலகளாவிய ஊடகவியலாள நிறுவனங்களுடன் எந்தளவுக்குத் தினக்குரல் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டுள்ளது? அதனால் எந்தளவுக்குப் புதிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது? அச்செயற்பாடுகள் யாவை? புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ்பேசும் மக்களுடன் தொடர்புகள் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டதா? அவர்களுக்கு இங்கு நடக்கும் நிகழ்வுகள் பற்றி அறிய தினக்குரல் வாய்ப்பளித்து வந்துள்ளதா? அவர்களால் நம்மவருக்கு உதவி கிடைக்க அனுசரணையாகத் தினக்குரல் நடந்து வந்துள்ளதா? யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தபின் தமிழ் மக்களின் வருங்கால நடைப்பயணம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதில் கரிசனை காட்டப்பட்டுள்ளதா? இளைஞர்கள், யுவதிகள் சிறந்த ஊடகவியலாளர்களாகப் பரிணமிக்க வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளதா? ஆங்கில, சிங்கள ஊடகங்களின் அளவுக்குத் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை தினக்குரல் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதா? இப்படியே பல கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால் பதில் தினக்குரல் வசமே உள்ளது. ஆராய்வுகளின் அடிப்படையிலேயே அவற்றிற்குப் பதில் தர வேண்டியிருக்கும். தினக்குரலின் வருங்காலப் பயணத்திற்கு சென்றகால விடயங்கள் பற்றிய ஒரு ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை நன்மை பயக்கும் என்று

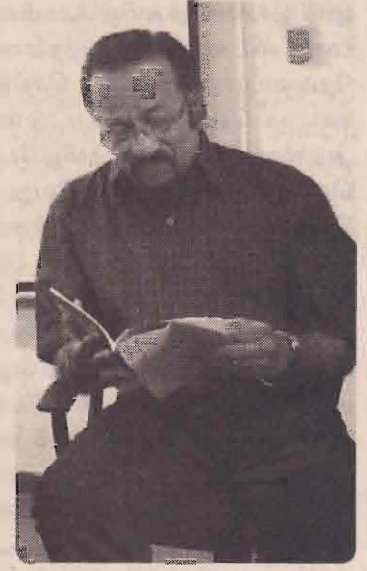
கருதுகின்றேன்.

இன்று சமூகத்தில் ஊடகவியலாளர்களின் பங்கு மாறுபட்டு வருகின்றது. ஆயுதங்கள் மெளனிக்கப்பட்ட நிலையில் தமிழர் தம் உண்மைகளை, எதிர்பார்ப்புகளை ஊடகவியலாளர்கள் உலகமறியச் செய்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வந்துள்ளது. அதனால் தமிழ், சிங்கள ஊடகவியலாளர்களைக் குறிவைத்து அவர்களை அழிக்கவும் தயங்காது அதிகார வட்டாரங்கள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அதிகார எதிர்பார்ப்புக்கு முரணாக ஊடகவியலாளர்கள் நடந்து கொண்டால் அதிவிரைவில் அவர்களுக்கு அதிகப்பட்ச தண்டனை வழங்க அநாமதேய அதிகாரத்திக்குழுக்கள் நடமாடி வருகின்றன. இந்த விதத்தில் இன்றைய பத்திரிகையாளர் தொழில் ஒரு போராளியின் மனநிலையை உள்ளடக்குவதாக அமைந்துள்ளது. உயிரைப் பணயம் வைத்து உண்மையை வெளியிடப் போராட வேண்டிய நிலைக்கு இன்று ஊடகவியலாளன் தள்ளப்பட்டுள்ளான். மற்றவர்கள் தூங்கி விழிப்பதற்கு முன் கூடச்சுட செய்திகளை வழங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவனுக்கு. அதுவும் அராஜகத்திற்கு அடிபணியாமல் அலுவல்களைப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு அல்லல் நிறைந்த வாழ்க்கை அவனுக்கு. பொய்மைக்கு விலைபோகாமல் உண்மையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. கத்தி முனையில் அவன் நடக்கவேண்டியுள்ளது.

எனினும் தனபாலசிங்கத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு இயங்கும் தினக்குரல் பத்திரிகையாளர் குடும்பம் தொழில்சார் நிபுணத்துவ ரீதியில் கடமையாற்றி வந்துள்ளது. அதனால் பல சூழ்நிலைகளில் பொறிகளுக்குள் அகப்படாமல் தினக்குரல் பத்திரிகையாளர்கள் தப்பி வந்துள்ளனர்.

தொடர்ந்தும் ஊடகவியலாளர்களின் பேனாக்கள் தற்கால இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்களின் புதிய போராட்டத்தின் கூரிய ஆயுதங்களாகப் பாவிக்கப்பட வேண்டும். ஊடக ஞானத்தை உணர்ந்து உரிய நோக்கத்திற்காக ஊடகவியலாளர்கள் தம்மை அர்ப்பணிக்க முன் வரவேண்டும். வெற்றி பெற்றால் மகத்தான அவர்கள் பணி பாரெங்கும் பறைசாற்றப்படும். தனிப்பட்ட தோல்விகளைக் கண்டு மனம் துவண்டு விடாமல் புதிய போராட்டத்தின் பறைசாற்றுநர்களாக ஊடகவியலாளர்கள் வெற்றி நடைபோடுவார்களாக என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் இதயக் குரல்

தினக்குரல் இப்பொழுது தமிழ்பேசும் மக்களின் இதயக்குரலாக மட்டுமன்றி, உரிமைக்குரலாகவும், இலங்கை மண்ணில் தேசியக் குரலாகவும் நிறைவு பெற்றுள்ளது. தமிழ்மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்து, வளர்ச்சிப் பாதையில் ஆழமும் அகலமும் நிறைந்த தடங்களை யெல்லாம் பதித்துள்ள தினக்குரல் ஈழத்தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டது.

“ஆயிரம் மலர்கள் மலரட்டும்” என்ற தொனியோடு இலங்கையிலே தினக்குரல் புதியதொரு சக்தியாக எழுகின்றது எனக்கட்டியங்கூறும் வகையில் எழுதிய முகவாசகங்கள் எனது இதயத்திலே இப்பொழுது இனிய நினைவுகளைப் பனிக்க வைக்கிறது. தினக்குரலில் வெளிவரும் செய்திகளும் ஆக்கங்களும் வெறுமனே கடதாசிகளில் மட்டும் அச்சிடப்படுவதில்லை. அவை மக்களின் இதயங்களில் அச்சிடப்படுகின்றன.

தினக்குரல் நிறுவுனர் எஸ்.பி. சாமியுடனும், அமரர் பொ. இராஜகோபாலுடனும் இணைந்து, அர்ப்பணிப்புடன், தோளோடுதோள் கொடுத்து, அப்பொழுது எனது செய்தியாசிரியராக விளங்கிய வீ. தனபாலசிங்கம் முதலாய ஆசிரிய பீடத்தினரின் பயன்கருதாப் பணிகள் நெஞ்சில் நிறைவைத் தருகின்றன. தனபாலசிங்கம் இப்பொழுது பிரதம ஆசிரியராகச் செழுமை பெற்று தினக்குரலை மக்களின் குரலாக மலரவைக்கும் அத்தனை பணிகளையும் வழிப்படுத்தி வருகின்றார்.

பழைய நினைவுகளை அசைபோட்டுப் பார்ப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. ஆற்றல் மிகுந்த ஆசிரியர் குழாத்தினரின் அனுசரணையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தினக்குரல் இப்பொழுது இலங்கையின் முன்னணியில் நின்று பணிபுரியும் நாளிதழாகவும், வாரஇதழாகவும் முழுமைபெற்று வேரூன்றிவிட்டது.

தமிழுக்காகவும், தமிழ்மக்களின் உரிமைக்காகவும், ஈழத்திருநாட்டின் அமைதிக்காகவும் ஓயாது குரல் எழுப்பிவரும் தினக்குரல் செய்திப் பத்திரிகை என்ற வலுவான அத்திவாரத்தில் வேரூன்றி இப்பொழுது நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

கலாகூரி
கூ.சிவனேசச்செல்வன்

ஆரம்பத்தில் இடப்பட்ட அத்திவாரம் ஆழமும் உறுதியும் கொண்டது.

சமாதானத்தையும், அமைதியையும் தேசியத்தையும், “நாம் எல்லாம் இலங்கை மக்கள்” என்ற உணர்வையும் இந்த நாட்டில் வேரூன்றச் செய்ய எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். தினக்குரல் வெறுமனே பணம் சம்பாதிப்பதற்காக அல்ல, அதனை ஒரு இலட்சியத்தோடு வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்ற மன அவசம், ஆரம்பித்த காலங்களில் நிறுவுனர் எஸ்.பி. சாமியின் ஆதங்கமாக இருந்ததை என்னால் உணரமுடிந்தது.

தேசிய சமாதானம் என்ற குரல்களோடும், தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் என்ற வேகங்களோடும், நாடு ‘இருதலைக் கொள்ளியின்’ மத்தியிலே சிக்கியிருந்தது. இனவாத அரசியல் சூழலிலே தமிழினம் தளம்பிப் போயிருந்தது. கால ஓட்டத்திலே சகல சமாதான வாய்ப்புகளையும் நழுவவிட்டுக் கொண்டிருந்தது. தேசிய சமாதானம் செத்துப்போய் ஜனநாயகமும் குற்றயிராகி ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.

எதிலும் புதுமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்ட நிறுவுனர் எஸ்.பி. சாமியின் உணர்வுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில், ஆசிரிய பீடம், கடந்தகாலங்களில் செயற்பட்டுவந்துள்ளது. “ஒரு நாளிதழ் நடத்துவது என்பது நெருப்பு ஆற்றை நீந்திக் கடப்பது போன்றது” என்ற உண்மையை நினைவுபடுத்தியபடி, சோதனைகள் நிறைந்த ஓட்டங்களை எல்லாம் கடந்து சாதனைகளைத் தினக்குரல் நிறுவனம் உருவாக்கியபடி இப்பொழுது ஆழமான தளத்திலே கால்பதித்துள்ளமை மனதிற்கு இதம் தரும் செய்தியாகியுள்ளது.

தொடர்பு ஊடகங்களின் புதிய வளர்ச்சிப்போக்குகள், துரிதமாக வேகமடைந்து வளர்ச்சிப் பாதையிலே தடம்பதிக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஈர்ப்புகளுக்கு எல்லாம் ஈடுகொடுத்தபடி கணிசமான முதிர்ச்சியோடு தினக்குரல் தமிழ்பேசும் மக்களின் எழுச்சிக் குரலாக நிறைவு பெற்றுள்ளமை நிரம்பிய நம்பிக்கையைத் தருகின்றது.

அராஜகங்களின் காரணமாக மக்கள் குரல் நசிந்து போயுள்ள நிலைமையிலே, காலத்தின் தேவையை நிறைவுசெய்யும் சுதந்திரமான தேசியத்தினசரியும், கருத்துக்களமாகவும், தேசிய அரசியல் கலாசார இலக்கியப் பண்பாட்டுக் கருத்துக் கணிப்புகளை வெளியிடும் வார இதழும் பொலிவோடு வெளி வருகின்றன. இதனை வார இதழ் ஆசிரியர் ஆர்.

பாரதி செவ்வனே நிறைவுசெய்துவருகின்றார்.

தினக்குரல் கடந்துவந்த பாதையை மறுமதிப்பீடு செய்தபடி நிரம்பிய முதிர்ச்சியோடு செயற்பட வேண்டும். இந்த மண்ணிலே சமாதானக் காற்றை வீச வைக்கும் வகையிலே சமாதானத்தைத் தருவது பேச்சுவார்த்தையும் இனவாதங்கடந்த இணக்கமுமேயொழிய யுத்தமும் ஆயுதங்களும் அல்ல என்ற உண்மையை நாடு உணர்ந்துவிட்டது.

தினக்குரல் இப்பொழுது நடந்துவரும் பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முன்னுதாரணமாகத் தனது அமைப்பையும் உள்ளடக்கத்தையும் பொலிவோடு வெளிப்படுத்தி வருகின்றது.

செய்திகளை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் கொடுக்கும் முறைமை, கருத்தை உருவாக்கும் முறைமை, சிறிய விடயங்கள் முதல் பெரிய விடயங்கள், உலகச் செய்திகள், என அத்தனைத் துறைகளிலும் ஆழமும் பொலிவும் தாங்கிவரும் தினக்குரல், இப்பொழுது தமிழ் வாசகர்களைச் சிந்திக்க வைக்கும் தொடர்பூடகமாக உயர்ந்து நிற்கின்றது. இந்தப் பணியைச் செய்தியாசிரியர் ஆர்.பி. ஹரன் தன்னடக்கத்தோடு செய்துவருகின்றார்.

தேசிய இனப்பிரச்சினையைச் சரிவர அணுக முடியாத வகையில் தென்னிலங்கை அரசியல் சக்திகள், குறுகிய “இனவாதச் செருக்குகளோடு” மோதிக் கொண்டிருக்கின்றன. மனித உரிமைகள் செல்லாக் காசாகிப்” போய்விட்டன. சுயநல அரசியல் சீலியங்கள் சகல கோணங்களிலும் தொடர்கின்றன.

தினக்குரல் எப்பொழுதுமே மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கும், சமானச்சிந்தனைகளுக்கும் இடம்கொடுக்கும் நாளிதழாக வளர்ச்சிபெற்று வந்தது. தினக்குரல் குறுகிய காலத்தில் சுதந்திரத் தேசிய ஊடகமாக வளர்ச்சிபெற்று குறுகியகாலத்தில் படிப்படியாக மக்கள் மத்தியிலே வளர்ந்துவந்த கருத்துகளும் மக்கள் மத்தியிலே தெளிவான அரசியல் உணர்வையும் கலாசார உணர்வையும் ஊட்டிவந்துள்ளது. இந்தப் பணி இனிமேல் நிதானமாகத் தொடரப்பட வேண்டும்.

தினக்குரலின் வாழ்வும் வளமும், பணிகளும் சிறப்புகளும் பல்லாண்டுகள் மேலும் மேலும் தொடர எனது உளமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

Kumar Nadesan
Managing Director
Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd.

THINAKKURAL WILL CONTINUE ITS HONOURABLE OBJECTIVES

It is with delight that I write this congratulatory message to the Editor and Publishers of the Thinakkural newspaper and extend to them my best wishes. I am indeed humbled that they have asked me to write, even though I am the Managing Director of a “competition” newspaper.

Fifteen years ago a group of journalists decided to set up a new newspaper. It must have been a difficult choice to give up stable employment to venture into a new publication. But, they chose their publisher well, a seasoned business man who was service oriented. Moreover, they must have left due to a difference in ideology between themselves and their previous employer, an eternal problem indeed. But, they must have sensed a need to serve their readers in a different way.

It was a difficult time, during a period of conflict, when violence was almost a daily occurrence. In any event, a newspaper was launched successfully and has stood the test of time. Over the past 15 years, they have provided their readers a new and different perspective

on news, information, and opinion.

The conflict that continued for almost 30 years, that cost the lives of thousands of young people and impacted on the lives and futures of an equal number of families, is now finally over. But, only in terms of the physical action. The underlying reasons, needs, and aspirations need to be addressed both politically and economically. This is the way of any democracy, and as a mainstream newspaper, Thinakkural has played a part in the past and has a part to play in the future.

Journalism is seen as a protector of civil liberties and a guardian of the democratic aspirations of the people, and that is why it is referred to as the Fourth Estate. Journalism's own journey towards freedom has been difficult. Over the years it met challenges in its progress and resisted any curtailment of free expression.

In India, the traditions of a free press evolved and grew during the country's struggle for freedom. Mahatma Gandhi's contribution to Indian journalism was demonstrated in his perception of the press as an important player in “shaping

Thinakkural has a major role to play, in joining with other Tamil newspapers, to shape the destiny of its readers and the future of its constituencies

the destinies of our country". He noted, as seen in a selection of his writings, that "journalism, to be useful and serviceable to the country, will take its definitive place only when it becomes unselfish and only when it devotes its best for the service of the country".

Technically, political power in democracies is derived from the people. Consequently, media coverage of political leaders, as well as public policy and governance issues, frequently place the media and the politicians in adversarial roles.

One challenge faced by our media occurred with the implementation of the Criminal Defamation Provisions in the Penal Code and the introduction of the Sri Lanka Press Council Act No 5 of 1973. It placed the media, especially the print media, under siege. In these circumstances, intimidation of editors, publishers, and reporter could occur. There were other incidents, more recently, when journalists were assaulted, maimed, or killed. The Editor of the Sunday Leader was killed; media institutions were attacked; and, many journalists fled abroad. The reasons are hazy and the perpetrators are difficult to identify. Journalists still feel they are unable to write in the language they would wish to use. This feeling can ultimately only impact on the understanding of the plurality within our society and communities.

Following a four-day conference in Colombo in 1998, three institutions, namely the Newspaper Society of Sri Lanka, the Editors Guild of Sri Lanka, and the Free Media Movement,

adopted the "Colombo Declaration on Media Freedom and Responsibility". Later, the Sri Lanka Working Journalists Association also adopted the Colombo Declaration.

As a direct outcome of this Declaration, the Sri Lanka Press Institute, the Sri Lanka College of Journalism, and the Press Complaints Commission were established. The Declaration is based on the premise that one of the ways of achieving a free, pluralistic, and independent media is by guaranteeing to journalists the Constitutional right to practice their profession while ensuring their security and safety. The Press Complaints Commission functions on the British model and provides a mechanism for voluntary self-regulation, resolves complaints, and promotes the "Right of Reply". Most national newspapers in Sri Lanka have accepted this model of self-regulation and follow the Code of Ethics developed by the Editors Guild of Sri Lanka.

Consequent to the Colombo Declaration, the Criminal Defamation Provisions in the Penal Code and the Press Council Law were repealed in 2002. However, it may be necessary to review the Official Secrets Act and the re-imposition of the Press Council Law. This should be seen in the light of the need to implement a Right to Information Act, reflecting the principles of transparency and open governance.

A democratic society is built on diversity and cannot be sustained without the active participation of its citizens. Ideally, all sections of society and communities must be encour-

aged to establish a valid dialogue among and between the different groups to promote better understanding.

Democracy, diversity, and dialogue are the ingredients for a harmonious and peaceful society. It is when all linguistic, cultural, and religious groups are provided equal opportunities that diversity can be a source of strength, not of conflict. After all, a nation is not mere geography; it is actually its people - their inspirations and aspirations. Thus, a nation can remain stable only if the aspirations of all its people are satisfied.

We need to keep our faith, idealism, and commitment to the core values of democratic life, especially newspapers such as Thinakkural, which were born in the heat of fire.

The media, especially the Tamil media, plays a crucial role in promoting the image of its readers who are a distinct ethnic group. The single person on whom this burden falls is the Editor. He is caught between the Government, the publisher, and the journalist. The Government expects his support, the publisher wishes him to write in a particular way, and the journalist seeks to influence his thoughts, judgment, and discretion. His role is unique. He should be well-versed in the different disciplines of knowledge and have an excellent grasp of the social, economic, and political conditions existing in the country and elsewhere. Most of all, he should have the moral courage to express his opinion in terms of objectivity. Finally, he alone is responsible for the contents of the newspaper, to ensure that there will be no confusion in the editorial policy. But, that is the ideal situation. The standards of a newspaper cannot be raised unless the standards of journalists are raised. Education, therefore, is the key to achieving higher standards.

It may be that diversity will remain a source of conflict as long as people's aspirations are not

fulfilled, but it will be a great source of richness and variety if all sections have the satisfaction of enjoying their share in development.

In the face of all that has been said, the Thinakkural has a major role to play, together with other newspapers, to shape the destiny of its readers and the future of its constituencies.

I wish the Thinakkural the courage, strength, and wisdom to continue with its honorable objectives of providing news, information, philosophy, and opinion in an unbiased and just manner to the people of Sri Lanka.

கொம்பாங்கு வங்கியின் **Super saver**

தம்பர் சேவர் சேமிப்புக் கணக்கை ஆரம்பியுங்கள்

7%

இப்போது உயர்ந்த வலுவூட்ட வட்டியை அனுபவிப்பீர்கள்

- 7% → முதல் 50,000 ரூபாய்க்கு வட்டி 3,500 ரூபாயாக உயர்ந்தது
- 5.25% → முதல் 100,000 ரூபாய்க்கு வட்டி 5,250 ரூபாயாக உயர்ந்தது

இன்றே குறைந்தது 50,000 ரூபாய்க்கு வட்டி 7% வரை உயர்ந்தது ஆரம்பியுங்கள்

அறையுங்கள்

011 - 2353333 அல்லது 011 - 7353333

www.combank.lk

COMMERCIAL BANK

Savittas

கரம் கோர்த்து முன்செல்வோம்

ஈ.சரவணபவன் எம்.பி.
நிர்வாக இயக்குநர்
உதயன், சுடரொளி

ஒரு சிறு பொறி பெரும் காட்டுத்தீயை மூட்டுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அவ்வாறே நியாயமான ஒரு கருத்து அதன் ஆத்மார்த்த வீச்சுடன் வெளிப்படும்போது மக்களை இறுகப் பற்றிக்கொள்கிறது. எதிர்கொள்ளப்படும் தடைகளை உடைத்து முன்சென்று பெரும் சாதனைகளையும் மாற்றங்களையும் உருவாக்குகிறது,

இது செஞ்சீனப்புரட்சியின் தலைவர் மாஓசேதுங் அவர்கள் கலை, இலக்கியம் பற்றி வெளியிட்ட ஒரு ஆணித்தரமான உண்மையாகும். ஒரு நியாயமான கருத்து எவ்வாறு பொய்மைகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் உடைத்தெறிந்து முன்சென்று தன் வரலாற்றுப் பணியை நிறைவு செய்யும் என்பதை அவர் தெளிவாகவே விளக்கியுள்ளார்.

இலங்கையில் ஊடகப்பணி என்பது இயல்பானதாகவோ சுமுகமானதாகவோ இல்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஒரு சில அதிகாரம் கொண்ட அரசியல்வாதிகளால் நடுநிலைமை என்பது பாரதூரமான குற்றம் என்றே கருதப்படுகிறது. தலைசாய்ந்தாலும் துதி பாடலுமே ஊடகத்தர்மமாக இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, நேர்மையான மக்கள் நலன்சார்ந்த ஒரு ஊடகம் உயிர் அச்சுறுத்தல் உட்பட உள நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இதன் காரணமாகப் பல ஊடகங்கள் தாக்குதல்களுக்கு பலமுறை உட்படுத்தப்பட்டு சேதப்படுத்தப்பட்டன. பல ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டனர், பலர் கொலை முயற்சிகளிலிருந்து தப்பினர், பலர் காணாமல்போயினர், பலர் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர், பலர் உடல் ஊனமடைய வைக்கப்பட்டனர்.

இப்படியாக கழுத்துகளை நோக்கிக் கத்திகள்

நீட்டப்பட்ட ஒரு நெருக்கடியான சூழலில் தான் தினக்குரல் தனது பதினைந்து ஆண்டுப் பயணத்தில் நடந்து வந்துள்ளது. எத்தனையோ கொலை மிரட்டல்கள், எத்தனையோ தாக்குதல் எச்சரிக்கைகள் எனப் பல அச்சுறுத்தல்கள் தினக்குரலை நோக்கி நீட்டப்பட்டபோதிலும் எதனாலும் அதன் பயணத்தைத் தடை செய்து விட முடியவில்லை. அதன் இலட்சிய வழித்தடத்தை மாற்றிவிட முடியவில்லை.

நியாயமான கருத்துகளையும் உண்மையான செய்திகளையும் அவற்றில் ஆத்மார்த்தமான வீச்சுடன் வெளியிடுவதில் தினக்குரல் பின்நின்றதில்லை. ஆணித்தரமான விமர்சனங்களை முன்வைத்து தன் ஊடகத்துக்கான ஜனநாயகக் கடமையைச் செய்யத் தவறியதில்லை. எதிர்வந்த தடைகளை உடைத்து மாற்றங்களையும் சாதனைகளையும் ஈட்டிப் பின்நின்றதில்லை.

ஓர் ஊடகத்தின் பலம் என்பது ஜனநாயகத்தின் பலம், மனித நீதியின் பலம், ஒட்டுமொத்தமாக மக்களின் பலம் என்பதை தினக்குரல் எப்போதும் உணர்ந்தே செயற்பட்டு வந்துள்ளது. 'துஷ்ட நிக்கிரக, சிஷ்ட பரிபாலன' இது பாரதப் போரில் கண்ணன் அருச்சுணனுக்கு உரைத்த கீதாஉபதேசம். அதாவது தீமைகளை அழித்து நன்மைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை பற்றிய அறிவுரை.

ஊடகப் போர்க்களத்தில் இக்கீதை வாசகத்தில் ஆழக்காலுன்றி நின்று பணிபுரியும் தினக்குரலை அதன் பதினைந்தாவது அகவைப் பிரவேசத்தை முன்னிட்டு உதயன்தனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துகளைத் தெரிவிப்பதுடன், நாம் தொடர்ந்தும் நியாயங்களை நோக்கிய பயணத்தில் கரம் கோர்த்து முன்செல்வோம் என உறுதி செய்கிறோம்.

கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு

தெ.சீஸ்வரன்
இலங்கைக்கான
மொழிசியஸின்
கௌரவ தூதுவர்

நான் ஐந்தாம் வகுப்புப் படிக்கும்போது கட்டுரைப் போட்டிக்கும் விவாதப் போட்டிக்கும் தரக்கூடிய புகழ் பெற்ற தலைப்பு ஒன்று உண்டு. 'வலிமைமிக்கது எது? போர்வீரன் வாளா? அல்லது எழுத்தாளரின் பேனாவா?' என்பதே அது. எல்லாப் போட்டிகளிலும் எழுத்தாளரின் பேனாதான் வெற்றிபெறும். சரித்திரச் சான்றுகளை எடுத்து வைத்து விவாதிப்போம். 50 வருடங்களின் பின்

திரும்பவும் சிந்தித்துப் பார்த்தால் போர் வீரனின் வால் மிகுந்த பள்ளத்தில் கிடப்பதை நான் உணர்கிறேன்.

இன்றைய நவீன அணு உலகத்தில் பேனாவே சக்தி வாய்ந்தது என்று திடமாகச் சொல்லலாம். அதில் ஓர் 'ஆனால்' சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆளும் வேந்தனுக்கு எதிராக யாரும் எழுத முடியுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இன்றைய வேந்தர்கள் எத்தனை பேர், குறைகளைக் கேட்க, அவற்றைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பது ஒரு பெரிய கேள்விக்குறி.

இன்றைய உலகத் தலைவர்கள் பல விதம். எழுத்தாளரின் சுதந்திரம், ஆட்சி முறையை மட்டும் பொறுத்தது இல்லை. எழுத்தாளரின் பேனா, ஜனநாயக நாட்டிலும் சரி, பிற நாடுகளிலும் சரி, சற்று வளைந்து கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. மறுத்தா, உடன்படாவிட்டால் பேனா மறைந்து போகும் அபாயம் இருக்கிறது.

இதனால்தான் 'குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில் வேண்டுப வேட்பச் சொல்லல்' என்றார் வள்ளுவர்.

இன்றைய எழுத்தாளன் வரலாறு கண்டிராத ஓர் இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறான். மத்தலம் போல் 'உண்மையை எழுது, நியாயம் கேள், திரைக்குப் பின்னால் நடப்பதை அம்பலத்தில் ஏற்று' என்றெல்லாம் எழுத்தாளரின் நெஞ்சம் பதறுகிறது. மறுபக்கம் அரசாங்கக் கெடுபிடிகள், மறைமுக அழுத்தங்கள்... என்று பல சவால்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு பக்கமும் அழுத்தங்களை ஏற்று, நல்ல நாதம் எழுப்புவது என்பது கயிற்றின் மேல் நடப்பதை ஒக்கும். சற்றுத் தவறினாலும் பாரிய தாக்கங்கள் ஏற்படலாம். கயிற்றில் நடக்கும் கழைக் கூத்தாடிக்காவது கையில் நீண்ட கம்பொன்று உண்டு. அவன் அதை வைத்து கீழே விழாமல் காத்துக்கொள்வான். ஆசிரியர்களுக்கோ அதுவும் கிடையாது. விழுந்தால் கேட்பார் யாரும் இல்லாத அவலநிலை.

வெள்ளவத்தையில் கொலை நடந்தது என்று சொல்லலாம். வெள்ளவத்தையில் கொலை செய்யப்பட்டான் என்றோ, தமிழன் கொலை செய்யப்பட்டான் என்றோ செய்தி வரலாம். நாட்டின் நிலைமையைக் கவனத்தில் கொண்டு செய்

தியை மென்மையாகத் தரலாம்.

வள்ளுவன் கூட 'பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்' என்று அடித்துச் சொன்னதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

செய்திகள் தரப்படும் விதம், நாட்டில் அமைதி நிலவுவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவதில், ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்துவதில் பயன் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதால் யாருக்கு என்ன இலாபம்? 'வானம் கறுத்திருக்கிறது. வாடைக்காற்று வீசுகிறது' என்று சொன்னால் மக்கள் அறிகுறிகளை வைத்து முடிவை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. பீதியை உண்டுபண்ணினால் அது வதந்திகளைச் செழுமையாகப் பரப்பும். அவை தீமைக்குக் காரணம் ஆகலாம். நன்மை விளைவதில்லை.

பெருமைக்குரிய ஒரு விடயம் என்னவென்றால் இன்று இலங்கையில் உள்ள முன்னணிப் பத்திரிகைகளான வீரகேசரியும் தினக்குரலும் உண்மை அல்லாத எதையும் எக்காரணம் கொண்டும் பிரசுரிப்பதில்லை. இது இலங்கைத் தமிழர்கள் மார்தட்டிப் பெருமை கொள்ள வேண்டிய விடயம்.

உண்மை என்ற ஒரே காரணத்தினால் நாம் எல்லாச் செய்திகளையும் பிரசுரிக்கலாமா? இது ஒரு கோடி பெறுமதி மிக்க கேள்வி. ஓர் உதாரணம் சொல்கிறேன். தமிழின் முக்கியமான தலைவர்களுள் ஒருவர் ஏதோ ஓர் இடத்தில் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக அவமதிக்கப்படுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதை ஒரு பத்திரிகை விபரமாகப் பிரசுரித்தால் விளைவு என்ன?

அவர்களை மக்கள் ஏளனமாகப் பார்ப்பார்கள். அவரது மதிப்பு மக்கள் மத்தியில் குறையும். அந்த அவமதிப்பு தவறுதலாகவோ, தலைவரின் கவனக் குறைவினாலோ ஏற்பட்டிருக்கலாம். எதுவாக

இருந்தாலும் நாம் நம் தலைவர்களின் தனிப்பட்ட அவமரியாதைகளைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமா? நம்மில் முக்கியமான தமிழ்த் தலைவர்கள் மிகக் குறைவு. நாமே கறைபடிந்த கைக்குட்டையைப் பொதுவிடத்தில் வைத்துச் சுத்தம் செய்தால் நமக்கு அது நன்மை பயக்குமா?

நமது தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வருகின்ற முக்கிய செய்திகள் எல்லாம் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஏனைய சிங்களப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உயரதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் மத்தியிலும் நம் தலைவர்கள் தங்கள் மதிப்பை இழக்கிறார்கள். இது நமக்கு எந்த வகையில் நன்மை பயக்கும்?

சிலர் அம்மாதிரித் தலைவர்களை எப்படித் திருத்துவது என்று கேட்பார்கள். பத்திரிகைகளில் பிரசுரிப்பதால் தலைவர்கள் திருந்தப் போவதில்லை. நம் முக்கிய தலைவர்களின் தனிப்பட்ட செய்திகளைச் சொல்வது, நம் தலையில் நாமே சேறு பூசிக் கொள்வது போல் முடியும்.

நம் நாட்டின் பெரும்பான்மைப் பத்திரிகைகள் இதைக் கவனித்துச் செய்திகள் வெளியிடுகின்றன. எனினும் இதைத் திரும்பவும் ஒரு முறை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மேற்சொன்ன யாவுமே ஆசிரியர் ஜாம்பவான்களிடம் ஓர் அன்பான வேண்டுகோளே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

வாலைப் பருவத்தை எட்டி நிற்கும் தினக்குரல் ஒரு கண்ணியமான பத்திரிகை என்றால் மிகையாகாது. யாருடைய குரோதத்தையும் சம்பாதிக்காமல் வெற்றி நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழாமுக்கு என் வாழ்த்துகள். அனைத்து ஊழியர்களுமே இந்த வெற்றியில் பெருமிதம் அடைய வேண்டும். வாழ்க.

இன்றைய உலகத் தலைவர்கள் பல விதம். எழுத்தாளரின் சுதந்திரம், ஆட்சி முறையை மட்டும் பொறுத்தது இல்லை. எழுத்தாளரின் பேனா, ஜனநாயக நாட்டிலும் சரி, பிற நாடுகளிலும் சரி, சற்று வளைந்து கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. மறுத்தா, உடன்படாவிட்டால் பேனா மறைந்து போகும் அபாயம் இருக்கிறது

அனுபவம் தரும் உவகை

ஆ. இரத்தினவேலோன்
வணிக ஊக்குவிப்பு
முகாமையாளர்

தினக்குரல் தனது 15 ஆவது அகவையில் காலடி பதிக்கின்றது என்பது செய்தி என்பதற்கும் அப்பால் வரலாற்றில் அது ஒரு முக்கியமான பதிவுமாகும். தினக்குரல் தோன்றிய நோக்கத்துக்கும் அப்பால் அது எய்தியிருக்கும் வெற்றியானது அதன் ஆரம்பகால அலுவலர்களான எம்மை ஒத்தவர்களுக்குப் பெரிதும் உவகை தரக்கூடியது. ஆசிரியப்பீடத்தில் பணியியவே பொன். இராஜகோபாலினால் நான் தினக்குரலுக்கு அழைக்கப் பட்டிருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் விளம்பர முகாமையாளராக இருந்த சுதாகரின் விருப்பத்திற்கமைய விளம்பர உதவியாளராகவே எனது பணி தினக்குரலில் தொடங்கியது. கடந்த பதினான்கு ஆண்டுகளுள் உதவி முகாமையாளர், தற்போது வணிக ஊக்குவிப்பு முகாமையாளர் என எனது பணிநிலை உயர்ச்சி பெறினும் அன்று முதல் இன்றுவரை தினக்குரலின் எழுச்சியே எமது ஒரே குறிக்கோளாக இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

சந்தைப்படுத்தல் முகாமையாளரான திலக் பெரேரா, எமது பீடத்திற்கு ஆலோசகராகவும் வணிகப் பிரிவின் ஆசிரியராகவும் இருந்த அமரர் டேவிட்ராஜு என எமது குழுவில் ஆளுமையிக்கவர்களது அர்ப்பணிப்புமிக்க ஆரோக்கியமான பங்களிப்பே எம்மை இவ்வெல்லைக்கு இட்டுச்சென்றிருப்பது கண்கூடு.

ஏனைய பீடங்களுடன் ஆரம்பத்திலிருந்து எமக்கிருந்து புரிந்துணர்வும் நட்பு ரீதியான அணுகுமுறையும் இவ்விடத்தே மனங்கொள்ளத்தக்கது. குறிப்பாக ஆசிரியப்பீடத்தின் ஒத்துழைப்பு என்பது எமது விடயத்தில் மிக முக்கியமானது. இறுதிநேர விளம்பரங்களைப் பிரசுரிப்பதில் உள்ள இடப்பாடுகளை வெற்றிகொள்ள அவர்கள் வழங்கிய ஒத்துழைப்பினை இவ்விடத்தே குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். சில சமயங்களில் முட்டிமோதிக் கொண்டாலும் பட்டிமன்ற பேச்சாளர்களைப்போல் அடுத்த நிமிடமே எமது நட்பினை நாம் பேணிக்கொள்ளத் தவறுவதில்லை. பதினைந்து ஆண்டுகள் மட்டும் எமது எல்லையல்ல. அதற்கும் அப்பால் எமது பத்திரிகை வளர்ச்சி பெற வேண்டும். அதற்கு எம்மாலான பங்களிப்பினை நல்க ஆண்டவனின் சித்தம் அமைய வேண்டும் என்பதே எமது அவா!

சவால்களுக்கு மத்தியில் வளர்ந்த தினக்குரல்

த. பரமேஸ்வரன்
விநியோக
முகாமையாளர்

பத்திரிகை நிறுவனத்திற்கு விநியோகப்பிரிவு பெரும் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றது. அதாவது அச்சிடும் பத்திரிகைகளை வாசகர்களுக்கு அதிகாலையில் கிடைக்கச் செய்வதே விநியோகப் பிரிவின் கடமையாகும். இவ்வாறு நாம் மேற்கொள்ளும்போது பலவிதமான சவால்களைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்கு வகிப்பது செய்திகள். அடுத்து விளம்பரங்கள். இவையெல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து வாசகர்களைக் கவரும் விதத்தில் பக்க வடிவமைப்பை மேற்கொள்வதில் கணிசிப் பிரிவினரின் பங்கு முக்கியமானது. இவற்றுக்கெல்லாம் ஆசிரியப்பீடத்தினரினதும் விளம்பரப்பீடத்தினரினதும் ஒத்துழைப்பு மிக முக்கியமானது. அச்சிடப்பட்ட பத்திரிகைகள் குறித்த மாவட்டங்களுக்குப் பொதி செய்யப்பட்டு வாகனங்களில் ஏற்றி அனுப்பப்படும்வரை விநியோகப்பிரிவின் பங்கு முக்கியமானது.

பத்திரிகையையும் வாசகர்களையும் இணைக்கும் பாலமாக விநியோகப்பிரிவு பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றது. நவீன யுகத்தில் செய்திகளை விரைவாக மக்களுக்கு வழங்கக்கூடிய இலத்திரனியல் ஊடகங்களுடன் போட்டிபோட வேண்டியதாக இன்று அச்ச ஊடகங்கள் உள்ளன. இந்த நிலைமையிலும் அச்ச ஊடகங்கள் மக்கள் மத்தியில் ஸ்திரமான நம்பிக்கையைப் பெற்றவையாகவே உள்ளன. அந்த வகையில் தினக்குரல் பத்திரிகையும் நவீன இலத்திரனியல் ஊடகங்களுடன் போட்டிபோட்டு தனக்கென ஓர் ஸ்திரமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

வாசகர்களைப் பொறுத்தவரை செய்திகளை அறியும் ஆவலுடன் அதிகாலையில் பத்திரிகைகளுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். அவர்களின் அந்த ஆவலை தினக்குரல் பத்திரிகை ஈடுசெய்து வருகின்றது. இப்பணியினை திறம்படச் செய்வதற்கு என்னுடன் பணியாற்றும் சக உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்றும் பத்திரிகை முகவர்களும் வழங்கிவரும் ஒத்துழைப்பு மிக உன்னதமானது. அந்த வகையில் இன்று அகவை பதினைந்தில் தடம்பதிக்கும் தினக்குரல் பத்திரிகை மென்மேலும் பல சாதனைகளுடன் வளர்ச்சிபெற வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

மக்கள் வரவேற்பைப் பெற்று சிறந்த பத்திரிகையாக வளர்ந்துவிட்ட தினக்குரல்

எஸ்.தில்லைநாதன்
பிரதம ஆசிரியர்,
தினக்குரல்

தினக்குரல் பத்திரிகை 15 ஆவது வயதில் கால் எடுத்து வைக்கும் நிகழ்வு தொடர் பான சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்புவதற்கு எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை நான் பெருமையாகக் கருதுகின்றேன்.

15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் எப். எம். 99 தனியார் வானொலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பணிப்பாளராக இருந்த போது என்னுடன் பல்லாண்டு காலம் வீரகேசரி பத்திரிகையில் சேவையாற்றிய அப்பத்திரிகையின் வார இதழின் ஆசிரியரும் எனது நெருங்கிய நண்பருமான காலஞ்சென்ற பொன் ராஜகோபால் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு 'தில்லை ஒரு புதிய தமிழ்ப் பத்திரிகையை நாம் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். நீங்களும் வந்து சேர்ந்து கொண்டால் அதில் உங்களுக்கு எனக்கு அடுத்தபடியாக ஒரு பொறுப்பான பதவியைத் தருவேன்' என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

உங்களுடன் வேறு யார் இந்தப் புதிய பத்திரிகையில் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நான் வினவிய போது, தனபாலசிங்கமும் சேர்ந்து கொள்வார் என்று சொன்னார். அப்போது ராஜகோபாலின் கோரிக்கையை ஏற்க மறுப்பதற்கு ஒரு நியாயமான காரணம் இருந்ததை உணர்ந்து கொண்ட நான் 'என்ன ராஜ் தனபாலசிங்கம் என்னை விடப் பொறுப்பான, கடமை உணர்ச்சியுடைய ஒரு திறமையான பத்திரிகையாளர். அவர் இருக்கும் போது நீங்கள் ஏன் வெளியிலுள்ள ஒருவரை உதவியாளராகத் தேடுகிறீர்கள்' என்று சொன்னேன்.

நான் அவ்விதம் என் மதிப்பிற்குரிய நண்பன் ராஜகோபாலின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாத போதிலும் தினக்குரலின் வளர்ச்சிக்கு அவ்வப்போது எனது சிறிதளவு பங்களிப்பை வழங்கத் தயங்கவேயில்லை.

அன்று நான் கட்டியும் கூறியது போன்று, ராஜகோபால் அவர்களுக்குத் தெரிவித்த கருத்து இன்று உண்மையாகிவிட்டது. தனபாலசிங்கத்தை நான் 'பாராளுமன்றத்தில் இன்று' என்ற இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நிகழ்ச்சியை தயாரிப்பதற்காகச் சென்று கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் பாராளுமன்றத்தில் சந்தித்து கலந்துரையாடியதன் மூலம் எங்கள் நட்பு சுமார் 20 ஆண்டு காலம் வளர்ந்து, இன்று நாம் நெருங்கிய நண்பர்களாகிவிட்டோம்.

தினக்குரல் பத்திரிகை நிறுவனத்தின் அதிபர் எஸ்.பி.சாமி ஐயா அவர்களின் சிறந்த ஆளுமை மற்றும் வழிநடத்தலின் மூலம் இன்று தினக்குரல் இலங்கையில் மக்கள் வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு சிறந்த பத்திரிகையாக வளர்ந்திருக்கிறது.

இப்பத்திரிகை மேலும் பல நூற்றாண்டுகள் தனது மக்கள் சேவையை நடுநிலையாகவும் அரசியல் பக்கச்சார்பற்ற முறையிலும் மேற்கொள்வதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிய வேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையுடன் தினக்குரல் பத்திரிகை நிறுவனத்திற்கு எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

ஊடகத்துறையில் உறவுப் பாலம்

ஆர்.பிரபாகன்
பிரதம ஆசிரியர்,
வீரகேசரி

உலகம் மாத்திரமன்றி ஊடகத்துறையும் இன்று நவீன மாற்றங்களை உள்வாங்கி சமூகத்தின் மேம்பாட்டுக்குத் தம்மாலான உயரிய பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றது. அந்த வகையில் மக்களுக்குச் சிறந்த தகவல்களை உடனுக்குடன் வழங்குவதிலும், உள்ளதை உள்ளவாறு மக்கள் முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும் ஆரோக்கியமான போட்டித் தன்மையை அவை இன்று தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன.

கடந்த காலங்களைப் போலன்றி சமுதாயத்தின் சீர்திருத்தத்திற்கும் தான்சார்ந்த சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஒன்றுபட்ட செயற்படும் பார்வையும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்துள்ள ஊடகங்கள், தமது தனித்துவத்தைச் சற்றும் இழக்காத அதேவேளை, தமக்கிடையே ஓர் உறவுப் பாலத்தையும் அமைத்து அதனூடாகப் பயணிப்பதைக் காண முடிகின்றது.

இந்த வகையாக ஊடகங்களுக்கு இடையே சகோதரத்தன்மையைப் பேணும் போக்குகள் ஓர் உன்னதமான வளர்ச்சியையும் மேம்பாட்டையும் ஒருங்கே கொண்டுள்ளன என்று கூறலாம்.

அத்துடன் ஊடகங்கள் மத்தியில் இன்றைய தேவையுணர்ந்த இந்த வகையான ஆரோக்கியமான செயற்பாடுகள்; காரணமாக ஊடகத்துறை எதிர்நோக்கும் சவால்களையும் வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளவும் முறியடிக்கவும் முடிகின்றது. அந்த வகையில் ஊடகங்களுக்கு இடையே இன்று தோன்றியுள்ள கருத்துப் பரிமாறல்களும் சிறந்த புரிந்துணர்வும் வாசகர்களைச் சரியான திசையில் பயணிக்கவும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டவும் பெரிதும் உதவுகின்றன.

இதேவேளை, ஒவ்வொரு ஊடகமும் தமது வாசகரைக் கவருவதிலும் தனது முன்னேற்றத்திலும் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாளத் தவறுவதும் இல்லை. இதன் மூலமே ஊடகங்கள் தமக்கானதோர் நிலையான இடத்தை அமைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் தமது பயணத்தை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன.

பொதுவாக ஊடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இரு விதமான அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளன. அதாவது பொதுமக்களின் நலன் சார்ந்த பாதுகாவலனாகச் செயற்படும் அதேவேளை, அடிக்கடி ஆட்சியாளர்களின் எதிர்ப்பையும் அவை தேடிக்கொள்கின்றன என்று கூறலாம். அந்த வகையில் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டிலும் ஊடகத்துறை சவால்மிக்க வொன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. இருந்த போதிலும் அதன் வளர்ச்சி ஓர் உன்னதமான போக்காக அமைந்துள்ளமையை மறுக்க முடியாது. அதிலும் விசேடமாக இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கு மத்தியிலும் ஊடகங்கள் தமக்கானதோர் தனித்துவத்தைப்பேணி வாசகர்கள் மத்தியில் சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பிடித்துள்ளன.

அந்த வகையில் தினக்குரல் பத்திரிகை கடந்த 15 வருட காலமாக ஆற்றி வரும் ஊடகப்பணி வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதன் பணி மேலும் வெற்றிகரமாகத் தொடர வாழ்த்துவோம்.

திரு எம்மவர் பத்திரிகை

'காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீதான்! இந்தப்
பாரிடைந் துயில்வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீதான்!
ஊரினை நாட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறிவாளர் நெஞ்சிற்
பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே'

பாரதிதாசனின் இந்தப் பாடல் வரிகளுக்கு இலக்கணமாய்த் திகழும் தினக்குரல் பத்திரிகை தனது பதினைந்தாவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைக்கிறது என்ற செய்தி தமிழ் நெஞ்சங்களுக்குப் பெரும் மகிழ்வைத் தருவதாகும்.

தினக்குரல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சூழல் இலங்கைவாழ் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு முக்கியமானது. உள்நாட்டு யுத்தம் உக்கிரமாக நடந்த காலம். தமிழ்ச் சமூகம் பொருளாதாரத் தடைகள், இடப்பெயர்வுகள், இராணுவக் கெடுபிடிகள் போன்றவற்றால் அல்லலுற்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் அவர்களது பிரச்சினைகளையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு பத்திரிகையின் வருகை அவசியமாக இருந்தது. தணிக்கை காரணமாக அக்கால கட்டத்தில் நாளிதழ்கள் சிலவற்றின் கிலேச உணர்வுகளால் வடபுலச் செய்திகள் கொழும்பு வாழ் மக்களை வந்தடைவதில் தடைகள் இருந்தன. இன மேலாதிக்கம் தலைவிரித்தாடுவதை அன்றாடம் ஊடகங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. சிங்கள, ஆங்கில ஊடகங்கள் குறிப்பாக பத்திரிகைகள் மேலாதிக்கச் சிந்தனையுடனேயே செய்திகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தன. இந்நிலையிலேதான் 1997 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 6 ஆம் திகதி தினக்குரலின் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது.

திரு எஸ். பி. சாமி அவர்கள் தமிழ் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற பரந்த நோக்குடனேயே தினக்குரலை ஆரம்பித்தார். 'பேரறிவாளர் நெஞ்சிற் பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே' என்று மேலே உள்ள பாடலில் பாரதிதாசன் சுட்டுவதும் எஸ். பி. சாமி போன்றவர்கள் எடுக்கும் இத்தகு முயற்சியைத்தான்.

தினக்குரல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் ஆசிரியபீடத்தில் இருந்தவர்கள் திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன், பொன் இராஜகோபால், வீ. தனபாலசிங்கம், கே. ஆர். பி. ஹரன், ஆர். பாரதி, தேவகௌரி, பூ. சீவகன் ஆகியோராவர். இவர்கள் யாவரும் தினக்குரலின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு சரியான அத்திபாரத்தை இட்டுள்ளனர் என்றே கூறவேண்டும். கடந்த பதினான்கு வருட காலப்பகுதியில் தினக்குரல் அபரிமித வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது.

தமிழ் பேசும் மக்களது ஒற்றுமை, அவர்களது பிரச்சினை பற்றிய விளக்கம், அவர்களது பாதுகாப்பு, அவர்களது வாழ்விடங்களில் அவர்கள் அமைதியாக வாழ்வதற்கான வழிவகைகள் போன்றவற்றை எய்துவதற்கான தெளிவையும் மனப்பான்மையையும் உருவாக்குவதில் தினக்குரல் தெளிந்த சிந்தனையோடு செயற்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். தமிழ் பேசும் சமூகம், தமிழ்மொழி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து வாழவேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் தினக்குரல் செயலாற்றி வருகிறது.

தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வொன்று காணப்பட வேண்டும், தமிழ் பேசும் சிறுபான்மை மக்களது அரசியல் அபிலாசைகளுக்கீழ் செயல்பட வேண்டும் என்பதை ஆரம்ப காலந்தொட்டே பல இக்கட்டான சூழ்நிலைகளிலும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தியிலும் துணிச்சலுடன் வலியுறுத்தும் ஒரு தமிழ்த்தேசிய நாளிதழாக தினக்குரல் தன்னை இனங்காட்டி வந்திருக்கிறது.

பத்திரிகா தர்மத்தின் வழி நின்று இயங்குவதே தினக்குரலின் பலம் எனலாம். சமூகப் பொறுப்புடன் நேர்மை நியாயத்தின் பக்கம் நின்று சமூகத்துக்குப் பயனுள்ளவற்றை முதன்மைப்படுத்துவதும் செய்திகளை வெளியிடும் போது எவ்வித திரிபுமின்றி அதன் சமூகப்பயன்பற்றிய கணிப்புடன் செயற்படுவதும் சமுதாய வாழ்வுக்குத் தேவையான செய்திகளைத் தேர்வு செய்து தருவதும் சமுதாயத்தின் வருங்கால வளத்துக்கான வழிகாட்டலும் தினக்குரலின் இயங்குதளமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இவையாவும் தினக்குரலின் துரித வளர்ச்சிக்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளன.

தினக்குரலின் பிரதான அம்சங்களிலொன்று அதன் ஆசிரியத் தலையங்கம். ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் பொதுசனக் கருத்துருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தவல்லன. தலையங்கங்கள் மூலமாகவே ஒரு பத்திரிகையின்

தரம் நிர்ணயிக்கப்படும். தலையங்கங்களை எழுதுவதற்குச் சிறந்த அறிவும் அனுபவமும் தேவை. பல தரப்பட்ட விடயங்கள் குறித்த நுட்பமான விபரங்களை நன்கு அறிந்தவர்களால்தான் ஆசிரியத் தலையங்கங்களைச் சிறந்த முறையில் எழுதமுடியும். தினக்குரல் ஆசிரியத் தலையங்கங்களில் எப்போதுமே ஒரு செய்தி, அந்தச் செய்தி பற்றிய ஆய்வு, அந்த ஆய்வின் அடிப்படையிலான முடிவு ஆகியவை அமைந்திருக்கக்காணலாம். சமகால அரசியல், சமூக, பொருளாதார

விடயங்களை இத்தலையங்கங்கள் பேசினிற்கின்றன. மக்களின் கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதோடு மக்களைச் சரியாக வழிநடத்தும் முறையிலும் இத்தலையங்கங்கள் அமைந்துள்ளன. தினக்குரல் ஆசிரியர் வீரகத்தி தனபாலசிங்கம் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்களின் தொகுப்பாக 'ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்' என்ற நூலை புரவலர் புத்தகப் பூங்கா சம்பந்தில் வெளியிட்டிருப்பது இந்த ஆசிரியத் தலையங்கங்களின் முக்கியத்துவத்துக்குச் சான்றாகிறது.

தினக்குரல் செய்திகளை மட்டும் தருவதோடு அமையாது பல்துறை அறிவையும் மக்களுக்கு வழங்கும் பணியையும் செய்து வருகிறது. இனப்பிரச்சினை பற்றிய கண்ணோட்டம், கல்வி, பொருளாதாரம், சமயம், இலக்கியம், கலாசாரம், கலைகள், சுற்றாடல் பாதுகாப்பு, அரசியல், வணிகம், உலகவிவகாரங்கள், சினிமா, பெண்களுக்கான பகுதி, சோதிடம், மருத்துவம் போன்ற பல தரப்பட்ட விடயங்களில் சிறப்பான கட்டுரைகள் தினக்குரலில் வெளிவருகின்றன. இவற்றுள் பல விடயங்களைத் தாங்கிவரும் ஞாயிறு தினக்குரல் ஒரு வாரகாலம் வைத்து வாசிக்கக் கூடியதாக அமைவது சிறப்பாகக் கூறக்கூடிய மற்றொரு அம்சம். பல கட்டுரைகள் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய தரத்தில் இருப்பதும் குறிப்பிட வேண்டிய தொன்றாகும்.

மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கென தனியான பகுதி

மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கென தனியான பகுதி

'மலையகப் பார்வை' என்ற மகுடத்தில் ஞாயிறு தினக்குரலின் இணைப்பாக வெளிவருவதும் பாராட்டப்படவேண்டியது. மலையக மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளின் வெளிப்பாடாகவும் அவற்றுக்கான தீர்வினைத் தேடுவதாகவும் இந்தப் பகுதி வடிவமைக்கப்படுகிறது. பல்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களினதும் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் சிறப்புப் பகுதிகளும் தினக்குரலில் வெளிவருகின்றன.

எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களை மதிப்பதும் கௌரவிப்பதும் தினக்குரலின் முக்கிய பணிகளில் லொன்றாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. தலைநகரில் இடம்பெறும் எந்தவொரு இலக்கியவிழாவாக இருப்பினும் அதிலே தினக்குரல் ஆசிரியர் தனபாலசிங்கமும் வாரப்பதிப்பின் பொறுப்பாசிரியரான பாரதியும் கலந்து கொள்வதைப் பலர் கவனித்திருப்பார்கள். ஒரு பெரிய பத்திரிகை நிறுவனத்தின் பொறுப்பாசிரியர்களான இவர்கள் மக்களோடு மக்களாக கூட்டத்தின் நடுவே அமர்ந்திருப்பதும் மக்களோடு நெருங்கிப் பழகுவதும் இவர்களுக்குரிய சிறந்த பண்புகள். இதன் காரணமாக தினக்குரல் என்றதும் இது எம்மவர் நடத்தும் பத்திரிகை என்ற உணர்வும் ஒட்டுதலும் பலருக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. தினக்குரலின் இன்றைய வளர்ச்சிக்கு இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணமாய் அமைந்திருக்கிறது.

நூல் வெளியீடுகள் இடம்பெறும்போது அந்த நூல் வெளியீடு தொடர்பான செய்திகள், புகைப்படங்கள், நூல் வெளியீட்டில் இடம்பெற்ற உரைகளின் சுருக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஒரு சில நாட்களுக்குள் பிரசுரித்து அந்த நூல் வெளியீட்டுக்கு ஒரு முக்கியத்துவத்தினையும் ஆவணப்படுத்தலையும் ஏற்படுத்துவதோடு, அந்த நூல் வெளியீட்டுக்கு வராதவர்களும் அந்த நூல் வெளியீடு பற்றி அறிந்துகொள்ள வகை செய்வதில் தினக்குரல் ஆற்றும் பணி எழுத்தாளர்களுக்கு ஒருவரப்பிரசாதம் என்றே கூறவேண்டும்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 ஜனவரியில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. அதனை நடத்துவதற்கான முன்னோடிக் கலந்துரையாடல் 2010 ஜனவரியில் இடம்பெற்ற போது அதனை வரவேற்று ஆசிரியத் தலையங்கம் எழுதியும் மாநாடு நடைபெற்ற நான்கு நாட்களும் மாநாடு தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்திகளையும் புகைப்படங்களையும் பிரசுரித்தும் மாநாட்டுக்கு வருகை தந்த வெளிநாட்டுப் பேராளர்களைப் பேட்டிகண்டு பிரசுரித்தும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்றம் தந்த தினக்

குரலின் சீரியபணியை எழுத்தாளர்கள் எவரும் இலகுவில் மறந்துவிடமாட்டார்கள்.

ஊருக்கு நல்லது செய்யும் இத்தகைய செயற்பாடுகளினாலேதான் 2008 ஆம் ஆண்டிற்கான இலங்கை வெகுஜன மன்றத்தின் உயர் விருதினை தினக்குரல் தனதாக்கிக் கொண்டது.

தினக்குரல் தனது பதினைந்தாவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அதன் வளர்ச்சிக்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து வரும் அதன் அதிபர் திரு. எஸ். பி. சாமி அவர்களையும் பிரதம ஆசிரியர் மற்றும் துணை ஆசிரியர்கள், பல்வேறு துறைகளுக்குப் பொறுப்பாக விளங்கும் நிர்வாகிகள், உத்தியோகத்தர்கள், செய்தியாளர்கள், அச்சகத் தொழிலாளர்கள், ஏனைய தொழிலாளர்கள் ஆகியோரையும் வாழ்த்தி தினக்குரல் குடும்பத்தினரின் மகிழ்ச்சியில் நானும் கலந்து கொள்வதோடு, இனிவரும் காலங்களிலும் தினக்குரல் மென்மேலும் சிறந்தோங்க வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

முதல் மாதத்திற்கு வட்டி இல்லாத

NDB வங்கி
முடிசு சேவை

15 வருடங்களுக்கு மேல் தொடர்ச்சியாக வட்டி இல்லாத வட்டி வங்கி

22 கரூ
ரூ. 34,750/-
24 கரூ
ரூ. 37,250/-

பலனை ஒன்றுக்கு கூடிய தொகை வங்கி

தலைநகரம் திருவல் மயற்கு
NDB வங்கி

தலைநகர்: கல்கத்தா NDB வங்கித் தலைநகர்.
கல்கத்தா: 011 2 24 96 96

ஆய்வறிஞர்கள் எவ்வளவுதான் ஆய்வுகளைச் செய்தாலும் அவர்கள் பற்றியோ அவர்களுடைய துறைசார்ந்த சிந்தனைகள் பற்றியோ சமூகம் அறிந்து கொள்வது சிரமம். ஆனால் தமது சிந்தனைகளையும் அறிவையும் மக்கள் மத்தியில் பரப்ப விரும்பும் ஆய்வாளர்கள் பலர் தினக்குரலை நன்கு பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இன்று நாடறிந்த அறிஞர்களாக இருக்கும் பலரை சமூகத்தின் முன் அடையாளப்படுத்திய தில் தினக்குரலுக்கு ஒரு பெரும் பங்குண்டு.

இலங்கையின் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் ஒரு தலைசிறந்த பத்திரிகையாக மிளிர்ந்துள்ள தினக்குரலின் பதினைந்தாவது ஆண்டில் காலடி வைப்பதையொட்டி எமது உள்பூர்வமான வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். தனிப்பட்ட முறையில் பதினான்கு ஆண்டு காலமாகத் தினக்குரலை வாசித்து, அதன் படிப்படியான வளர்ச்சியை அவதானித்து வந்துள்ளதோடு, எம்மாலும் நூற்றுக்கணக்கான கல்வியியல் தொடர்பான கட்டுரைகளையும் அதில் எழுதி பல்வேறு நவீன கல்விச் சிந்தனைகளையும் செல்நெறிகளையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு வழங்கத் தினக்குரல் வாய்ப்பினைத் தந்தது. இவ்விரு வகையிலும் எமக்கும் தினக்குரலுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட அந்நியோன்ன உறவானது இவ்வாறான ஒரு கட்டுரையை எழுதத் தூண்டியது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

நாளாந்த தேசிய, சர்வதேசிய செய்திகளை உடனுக்குடன் வழங்கும் பத்திரிகை என்ற முறையில் மட்டும் யாம் தினக்குரலின் பணிகளைப் பார்க்கவில்லை. அவ்வாறு பார்ப்பது ஒரு குறுகிய நோக்காகவும் அமைந்துவிடக்கூடும். இதற்கும் அப்பால் தினக்குரல் ஆற்றிவரும் பணிகளைப் பற்றி ஆராய்வது பதினைந்தாவது ஆண்டில் ஒரு சிறந்த கணக்கெடுப்பாகவும் அமையும்.

**பேராசிரியர்
சோ.சந்திரசேகரன்**

இன்று சகல தமிழ் மக்களையும் பொறுத்தவரையில் மலையகத் தமிழர் உட்பட - எதிர்ப்புக்குரலையும் கண்டனங்களையும் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களையும் வைக்கக்கூடிய அரசியல் தலைமைத்துவங்களின் பற்றாக்குறை பற்றி அடிக்கடி பேசப்படுகின்றது. அத்துடன் வட, கிழக்கிலும் மலையகத்திலும் காணப்படும் தமிழ் அரசியல்

அறிஞர் குழாத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் அகற்றுவதில் முன்னின்று

தலைமைத்துவங்கள் பிளவுபட்டும் பிரிவுபட்டும் காணப்படுகின்றன. இது முஸ்லிம் களுக்கும் பொருந்தும். இதனைத் தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் மட்டுமல்லாது இருசாராரது தலைமைத்துவங்களும் கூட உணர்ந்துள்ளன. இத்தலைமைத்துவங்கள் ஒன்றுபட்டு செயற்படுவது உதார்த்தமானது இல்லாதபோதும் பிரச்சினை அடிப்படையில் இத்தலைமைத்துவங்கள் ஒன்றுபட்டுச் செயற்பட முடியும்.

இதனை ஏன் கூறுகின்றோம் என்றால் இத்தகைய கருத்தொற்றுமையை ஏற்படுத்த முடியாத நிலையில் இத்தலைமைத்துவங்கள் கடிந்து கூற முடியாதவற்றை எடுத்துக் கூற

வேண்டிய பொறுப்பைத் தினக்குரல் கடந்த காலங்களில் செய்து வந்துள்ளது என்பதை வலியுறுத்துவதற்குத்தான். தினக்குரல் ஒரு அரசியல் கட்சியல்ல, அது ஒரு பத்திரிகைத் தாபனம். ஆயினும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் கட்சிகள் கூறத் தயங்குவனவற்றையும் வலியுறுத்தத் தவறுவனவற்றையும் தினக்குரல் தனது ஆசிரியர் தலையங்கங்களினூடாகச் சொல்லி வந்துள்ளதைப் பாராட்ட வேண்டும். இவ்வகையில் தினக்குரல் மக்கள் குரலாக ஒலித்து வருகின்றது. இன்றைய தேசியப் பிரச்சினை தொடர்பான அரசியல் தீர்வு, அகதிகள் பிரச்சினை, மலையக மக்களின் பிரச்சினை என்பவற்றில் தமிழ் மக்களின் கருத்தோட்டங்கள் எவை என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு நிச்சயமாகத் தினக்குரலின் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் உதவும் எனக் கருதுகின்றோம். சமகாலத் தமிழர் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும் அவை விளங்குவதை இவ்விடத்து சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

நாடுகளில் சமூகங்களும் பொருளாதார முறைகளும் இன்று விவசாயம், கைத்தொழில் என்ற அடைமொழிகளைத் தவிர்த்து (விவசாய சமூகம், கைத்தொழில் சமூகம்) ஒரு புதிய அடைமொழியைப் பெற்றுள்ளன. மேலைநாட்டுச் சமூகங்கள் மட்டுமன்றி வளர்முக நாடுகளின் சமூகங்களும் கூட இன்று அறிவுச் சமூகங்களாக மாறிவருகின்றன. பொருளாதார முறைகள் அறிவுப் பொருளாதாரங்களாக மாறிவருகின்றன. இவ்வாறான அறிவுச் சமூகங்களின் இரு பிரதான பண்புகள் உலகளாவிய அறிவை உள்வாங்குவதும் அதனை முழுச் சமூகமெங்கும் பரவும் வகை செய்தலுமாகும். இதனைப் பாடசாலைகளையும் பல்கலைக்கழகங்களையும் கொண்ட கல்விமுறை செய்ய வேண்டும் என்ற பெரிய ஒரு எதிர்பார்ப்பு உண்டு.

சாரம் போன்ற பல்வேறு அறிவுத்துறைகள் சார்ந்த கட்டுரைகள் ஏராளமாக வந்துள்ளதைக் காணமுடியும். பல்கலைக்கழகம் மட்டுமன்றி மற்றும் பல்வேறு துறை சார்ந்த மட்டங்களைச் சார்ந்த அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளுக்கு அதிக அளவில் தினக்குரல் இடமளித்து வந்துள்ளது என்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விடயம். ஒருவகையில் குறைந்த கட்டணத்தில் நிறைந்த அறிவைத் தினக்குரல் பரப்பி வந்துள்ளது.

அறிவு சார்ந்த நூல், ஆராய்ச்சி சஞ்சிகைகள் என்பவற்றிற்கும் தினக்குரல் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கும் ஒரு பிரதான வேறுபாடு உண்டு. நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் அறிஞர்கள், உயர்கல்வி மாணவர் போன்றோர் மத்தியில் சுற்றி வருவன. பொதுமக்களை அவை சென்றடைவதில்லை. அவற்றைப் பெறுகின்ற வழியும் (access) பொது மக்களுக்குக் கிடையாது. அவற்றின் விலைகளும் அதிகம். அவை சில நூறு மட்டுமே விற்கப்படுவன. ஆனால் பத்திரிகைகள் நாடெங்கும் செல்வன. ஏராளமானவர்களால் பயன்படுத்தப்படுவன, அவற்றின் சுற்று, ஆய்வு நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் விடப் பன்மடங்கு அதிகம். நவீன உலகில் அறிவுச் சமூகத்தில் அறிவை முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும் மக்களை அறிவு மையப்படுத்துவதிலும் தினசரிப் பத்திரிகைகளுக்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். இக்கடமையை உணர்வுடன் மனதில் கொண்டு தினக்குரல் செயற்பட்டு

கிடைமையான வெளியை செயற்படும் தினக்குரல்

ஆயினும் மக்களுக்குப் பல்துறை அறிவை வழங்குவதில் தினக்குரல் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கும் ஒரு கடப்பாடு உண்டு. இவ்வகையில் தினக்குரலின் பழைய பிரதிகளைப் புரட்டிப் பார்த்து நுணுக்கமான ஒரு ஆய்வில் ஈடுபட்டால் நவீன மருத்துவம், விஞ்ஞானம், கல்வியியல், பொருளியல், தேசிய அரசியல், இந்திய மற்றும் சர்வதேச அரசியல், இலக்கியம், கலா

வருகின்றது என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. இத்துறையில் தினக்குரலின் பணிபற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்தால் தினக்குரல் கடந்த 14 ஆண்டு காலத்தில் அறிவைப் பரப்பும் பணியில் ஆற்றியுள்ள மகத்தான சாதனையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஆய்வறிஞர்கள் எவ்வளவுதான் ஆய்வுகளைச் செய்தாலும் அவர்கள் பற்றியோ அவர்களுடைய

துறை சார்ந்த சிந்தனைகள் பற்றியோ சமூகம் அறிந்து கொள்வது சிரமம். ஆனால் தமது சிந்தனைகளையும் அறிவையும் மக்கள் மத்தியில் பரப்ப விரும்பும் ஆய்வாளர்கள் பலர் தினக்குரலை நன்கு பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இன்று நாடறிந்த அறிஞர்களாக இருக்கும் பலரை சமூகத்தின் முன் அடையாளப்படுத்திய தில் தினக்குரலுக்கு ஒரு பெரும் பங்குண்டு.

பொதுவாகவே அறிஞர் குழாமுக்கும் சாதாரண சமூகத்துக்குமிடையே ஒரு இடைவெளி உண்டு. பல்கலைக்கழகங்களைக்கூட அண்மைக்காலம் வரை 'தந்தக் கோபுர' நிறுவனங்களாக மக்கள் மற்றும் சமூகத் தொடர்பின்றி சமூக உணர்வின்றி உயர் மட்ட அறிவைக் கற்பிப்பதிலும் ஆராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபடலாம் என்ற நியதியும் எதிர்பார்ப்பும் இருந்தது. அவ்வாறே பல்கலைக்கழகங்களும் இயங்கி வந்தன. ஆனால் இன்று அப்பல்கலைக்கழக நியதிகள் மாறி, பல்கலைக்கழகங்கள் சமூக உணர்வுடன் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் இயங்குதல் வேண்டும் என்பது சர்வதேச நியதியாகிவிட்டது. சமூகத்துக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மற்றும் அறிஞர் குழாத்துக்குமிடையே எழுந்த இடைவெளியை அகற்றுவதில் தினக்குரல் முன்னின்று செயற்பட்டு வந்துள்ளது. பல பல்கலைக்கழக மட்டத்திலான

மற்றும் அறிஞர்களின் கருத்துகள் அவ்வப்போது என்றில்லாது தொடர்ச்சியாக அரசியல் (பேராசிரியர்கள் சிவத்தம்பி, சிவசேகரம், கீதபொன்கலன்), கல்வியியல் (பேராசிரியர் சந்திரசேகரன்), புவியியல் (பேராசிரியர் நோபர்ட் அன்ரனி) போன்ற துறை சார்ந்தோர் மற்றும் ஜெகான் பெரேரா போன்றோரின் ஆக்கங்களுக்கு (இன்னும் ஏராளம் உண்டு) தினக்குரல் இடமளித்து வந்துள்ளது.

மற்றொரு பிரதான விடயம், இலங்கையில் வாழ்கின்ற சகல தமிழ்பேசும் மக்களையும் அவர்தம் சிந்தனைகள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றைத் தினக்குரல் தொடர்ச்சியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வந்துள்ளது என்பதாகும். அனைத்துத் தமிழ்பேசும் மக்களின் பொதுவான மற்றும் தனித்துவமான பிரச்சினைகள், நிலைப்பாடுகள் என்பவற்றுக்குத் தாராளமான முறையில் தினக்குரல் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது என்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயம்.

தினக்குரல் தொடர்ந்து இதே வீச்சுடனும் இதய சுத்தியுடனும் பணியாற்றித் தமிழ்பேசும் மக்களின் மேம்பாடு நோக்கிய அதன் நீண்ட பயணத்தைத் தொடர வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டுகோளும் விருப்பமுமாகும்.

**ம.ரூபன்
மரியரணன்**

இன்று பத்திரிகைத்துறையில் உள்ள பல பத்திரிகையாளர்களை வளர்த்த யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை மூலம் 1982 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைத்துறைக்கு வந்த நான் 1997 இல் தினக்குரல் வந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தின் தினக்குரல் செய்தியாளராக என் பணியை ஆரம்பித்தேன்.

அன்று குடாநாட்டில் சிலில் நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்படுத்திவரும் நடவ

மனநிறைவுடன் பணி

டக்கையை ஆரம்பித்த காலம் யுத்த குழல், குடா நாட்டில் ஊரடங்குச் சட்ட அமுலில் இருந்த காலம். மாவை 4 மணியுடன் குடாநாடு அமைதியாகிவிடும். வீதிச்சோதனைகள், காவல் அரண்கள், மின்சாரம், போக்குவரத்து பஸ் சேவை, தொலைத் தொடர்பு வசதிகள் சீராக இருக்கவில்லை. கையடக்கத் தொலைபேசி இல்லை, மின்னஞ்சல் வசதிகள் வரவில்லை.

யாழ். தினக்குரல் அன்று வெளிவரவில்லை, விமானம் முலமே கொழும்பில் இருந்து தினமும் தினக்குரல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்ட காலம். சுற்றிவளைப்புகள், கைதுகள், காணாமல் போனோர் பிரச்சினை, குண்டுச் சத்தங்கள், வெடிச்சத்தங்கள் போன்ற குழுவில் செய்திகளை சேகரித்து பல்வேறு சிரமங்கள் மத்தியில் தினக்குரலுக்கு அனுப்பிவந்தேன்.

செம்மணிப்புதை குழி, மாணவி கிரு

ஷாந்தி கொலை, குடாநாட்டின் உள்ளூர் ராட்சிச் சபைகளின் தேர்தல், யாழ். மாநகர சபையின் இருமேயர்கள் படுகொலைகள், ஜனாதிபதி தேர்தல் (1999), பாராளுமன்றத் தேர்தல் (2000), தென்மராட்சி மக்களின் இடம்பெயர்வு, யாழ். நகர மக்களின் இடம்பெயர்வு, ஆணையரிடமிருந்து முகாம் தாக்குதல் போன்ற பல சம்பவங்கள் அன்றைய காலத்தில் தினக்குரலில் சிறப்பாக வெளிவந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1997 முதல் 2000 ஆம் ஆண்டு வரையும் பணியாற்றிய எனக்கு 2001 ஜனவரியில் கொழும்பு தினக்குரலில் ஆசிரியராக நியமனம் கிடைத்தது. கடந்த பத்து வருடங்களாக என் பணியை தினக்குரலில் சிறப்பாக செய்து வருகின்றேன். தினக்குரல் மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றேன்.

தினக்குரலின் சாதனைக்கு வாசகர்களின் அபிமானமே அளவுகோல்

எம்.ஏ.எம்.நிலாப்

ஊடகமில்லாத உலகத்தை இன்று கற்பனை செய்து கூடப்பார்க்க முடியாது. தினசரிப்பத்திரிகை முதல் வார,மாதப்பத்திரிகைகள் என வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைத் துறையின் வரலாற்றை எடுத்து நோக்கினால் எண்ணிக்கையிலடங்காத பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வெளிவந்த வேகத்திலேயே மடிந்து போயுள்ளதையும் காணமுடிகிறது.

எனது 32 வருடகால ஊடக அனுபவத்தினூடே கண்டு கொண்ட சில நெளிவு சுழிவுகளை இவ்வேளையில் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகின்றேன். இதில் 14 வருடங்களாக தினக்குரலுடன் தொடர்புபட்டிருக்கிறேன். மிக நீண்ட காலமாகவே பத்திரிகைகளில் கடமையாற்றுவவர்களிடம் இலக்கிய ஈடுபாடு, எழுத்துத்துறை ஈடுபாடு காணப்பட்டதை மறுக்கமுடியாது.

அதை ஒரு பொன்னான காலகட்டமாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. ஆனால், கடந்த இரண்டு, மூன்று தசாப்தங்களாக இந்த வளர்ச்சிப் போக்கைக்காண முடிவதில்லை.

இவ்வாறு ஊடகத்துறைக்குள் நுழைந்தவர்களால் செய்திகளை அல்லது அச்ச ஊடகத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் மொழிக்கையாளுகை மிக முக்கியமானதொரு அம்சமாகவே கருதப்படவேண்டியுள்ளது. மொழிநடை தரமானதாகக்காணப்படுவது அவசியமானதாகும். அதுவும் சாதாரண மக்களால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மொழியில் செய்திகள் எழுதப்படவேண்டும் என்பதே எனது நிலைப்பாடாகும். அதற்காக மொழியை கொச்சைப்படுத்த முனையக்கூடாது. இதில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் கலையும் முக்கியமானது. அது சொல்லவேண்டியதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது என்று அர்த்தப்படுத்தப்படக்கூடாது.

இன்று அச்ச ஊடகத்துறைக்குள் நுழைந்துள்ளவர்களில் பெரும்பான்மையானோரிடம் மொழிக்

கையாளுகை, இலக்கண முறை பஞ்சமாகக்காணப்படுவது கவலை தரக்கூடியதாகவே உள்ளது.

உலகம் இன்று வேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அவசர யுகம் காரணமாக செய்தித் தயாரிப்பிலும் இந்த அவசரத்தைக் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது. நல்ல ஆரோக்கியமாக தயார்ப்படுத்தக்கூடிய செய்தியை அவசரம் காரணமாக உப்புச்சப்பில்லாத விதத்தில் கிறுக்கித்தள்ளும் போக்கை அதிகமாகப் பார்க்கமுடிகிறது.

அச்சத் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சியுடன் இணைந்து நோக்குகின்றபோது மொழிக் கையாளுகை மேலும் வளர்ச்சியும் தேர்ச்சியும் பெறவேண்டுமென்பதை உறுதியாகக் கூறவேண்டியுள்ளது.

வரலாறு என்பது கடந்த காலம் பற்றியது. செய்தி நிகழ்காலம் பற்றியது. அதாவது நிகழ்கால வரலாறே செய்தியாகும். காலம்கடக்கும்போது அந்தச் செய்தியே எமது வரலாறாக மாறி விடுகிறது. பத்திரிகையியல் என்பது திருத்தப்படவேண்டிய சரித்திரத்தின் பிரதி என்பதாக எமது இளம் ஊடகவியலாளர்கள் இந்தக் கூற்றை மனதில் பதித்துக்கொண்டு நாளைய வரலாற்றுக்கான இன்றைய செய்திகளை காத்திரமாகத் தர முயற்சிக்க வேண்டுமென்பதே எனது எதிர்பார்ப்பாகும்.

14 வருடங்களுக்கு முன்னர் 'ஆயிரம் மலர்கள் மலரட்டும்' என்ற நல்லெண்ணத்துடன் தினக்குரல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது எத்தகைய மாற்றங்கள் தமிழ் ஊடகத்துறையில் வரவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதான பணியை தினக்குரல் எந்தளவு தூரத்துக்குச் சாதித்திருக்கிறது என்பதை தினக்குரல் மீதான வாசகப் பெருமக்களின் அபிமான அளவுகோலைக்கொண்டே பார்க்கமுடியும்.

எனது அர்ப்பணிப்பின் ஆழத்தையும் பாமர மக்களிடம் எடுத்துச்சென்றது

மல்லிகை டொயினிக் ஜீவா

நான் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்து கொழும்பு மாநகரில் குடியேறிய பின்னர், கொழும்பில் மல்லிகைச் செடியை நட்பு வைத்து வளர்க்கத் தெண்டித்த காலமும் தினக்குரல் கொழும்பில் வெளிவரக் கூடிய காலகட்டமும் சற்றேறக்குறைய ஒரே கால கட்டம்தான்.

கொழும்பிலிருந்து தினக்குரல் வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட வாராவாரம் ஒரு தடவையாவது நான் அங்கே நேரடியாகச் சென்று அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் எனது பழைய இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்தித்து உரையாடி மகிழ்வது வழக்கம்.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கைப் பையில் அந்தமாத மல்லிகை கைவசம் இருந்தால், இதயபூர்வமாக, மல்லிகையை நேசிக்கும் ஆசிரியப் பகுதி நண்பர்களுக்கும் நேரடியாகவே விநியோகித்து விடுவேன்.

அந்தக் கட்டத்தில் பத்திரிகை நிறுவனத் திரு.எஸ்.பி.சாமி அவர்கள் அவரது அறையில், ஆசனத்தில் இருந்தால், எட்டி அவருக்கும் ஒரு மல்லிகை இதழைக் கொடுத்து விடுவேன்.

தினக்குரல் நாளேடு சம்பந்தமாக என்னால் எனது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சம்பவம் ஒன்று உண்டு. இலங்கைத் தமிழ்த் தினசரிகளின் வரலாற்றிலேயே குறிப்பிடத்தக்கதான பெரும் முயற்சி இது! தினக்குரலில் வெளிவந்த ஆசிரியத் தலையங்கத்தைத் தொகுத்து 'ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்' என்ற பெயரில் ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கம் அவர்களின் கட்டுரைத் தொகுப்பொன்று சமீபத்தில்

வெளிவந்துள்ளது. ஹாசிம் உமரின் புத்தகப் பூங்கா ஆதரவில் அந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

இதில் என்வரைக்கும் குறிப்பிடத் தக்கதான செய்தி என்னவென்றால் அத் தலையங்கக் கட்டுரைகளில் ஒரு கட்டுரை என்னைப் பற்றியதான ஓர் எழுத்துப் பதிவாகும்.

நான் எனது மல்லிகைக் கந்தோரிலிருந்து சாயங்காலம் வீட்டுக்குச் செல்லும் இடைவழியில் தான் தினக்குரல் காரியாலயமும் இருக்கின்றது. பிரயாணமும் சுலபமாக முடியும்.

எனவே, நான் பிரயாணப்படும் வாகனத்தை இடையே நிறுத்தி விட்டு, நேரடியாக அப்பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற்குப் போய் வருவது எனக்குக் கூட வசதியாகவும் இருந்தது. சந்திக்க வேண்டியவர்களைச் சந்தித்து உரையாடி, அந்தந்த வாரக் கலை இலக்கியச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பாகவும் அது அமைந்திருந்தது.

நான் கடந்த அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகவே இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டு வருபவன் தான். யூ.என்.பி- தமிழ்அரசு இணைந்த கூட்டரசாங்கத்தில் திரு.திருச்செல்வம் அமைச்சராகப் பங்கு கொண்ட கூட்டணி யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதலில் மேதினம் கொண்டாடிய வேளையில், ஊர்வலக் கலவரத்தில் கூட்டமைப்பினர் நடத்திய விழாவில் கல்லொன்று எனது மண்டையைப் பதம் பார்த்தது. அப்பொழுது எழுத்தாளர் நந்தி யாழ். ஆஸ்பத்திரியில் கடமையாற்றி வந்தவர். நான் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதை அறிந்து, நேரடியாகவே என்னை அங்கு கவனித்து, வைத்திய உதவிகள் செய்தார்.

இலக்கியக் கனதீயையும் தினக்குரல்

எனது சுய வரலாறு அடுத்த கட்டம்
எனது கையால் எழுதப்படும்போது,
நிச்சயமாகத் தினக்குரலின் பங்களிப்
பைத் தெளிவாகப் பதிவு செய்வேன்.
இது எதிர்காலப் பரம்பரையினருக்கு
நான் விட்டுச் செல்லும் வரலாற்று
ஆவணமாகும்!

பன்னிரண்டு இழை போடப்பட்டது எனது
தலையில்.

இன்றும் தடவிப் பார்க்கும் போது, அதனது
தழும்பு தட்டுப்படவே செய்யும்.

இத்தனை அரசியல் ஆர்வமும், அதில் பங்கு
பற்றி உழைக்கும் நெஞ்சரமும் கொண்ட நான்,
முற்று முழுதாகவே இலக்கிய உழைப்பில் ஊக்கம்
காட்டி உழைத்து வந்தேன்.

நான் வாரமொரு தடவை தினக்குரல் காரியால
யம் சென்று வருவது எனது தனிப்பட்ட தேவை
கருதியல்ல. இலக்கிய வளர்ச்சிதான் எனது பொது
நோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. அந்தப் பாதை
யைத்தான் நான் தெரிவு செய்திருந்தேன்.

கைலாசபதி அவர்கள் தினகரன் ஆசிரியராக கட
மையாற்றிக் கொண்டிருந்த காலகட்டங்களில் நான்
மாதமொரு தடவை கொழும்பு வந்து செல்வேன்.
அந்தக் காலகட்டங்களில் நான் எப்படியும் ஒரு
தடவையாவது 'லேக் ஹவுஸ்' நிறுவனத்திற்குச்
சென்று அன்னாரைப் பார்த்து உரையாடி மகிழ்வது
வழக்கம். பலதும் பத்தும் பேசி, இருவரும் கலந்
துரையாடுவோம்.

நாம் இருவரும் பெரும்பாலும் ஈழத்து இலக்கிய
வளர்ச்சி பற்றியும், அதனது எதிர்காலப் போக்கு

நோக்குகள் பற்றியுமே பெரிதும் பரஸ்பரம் பேசி,
கருத்துப் பரிமாறல்கள் செய்து கொள்வோம்.

இன்று வரை காலமும் தினகரன் கைலாசபதி
என்றே இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடப்படுகிறது.
இதற்கமையவே எனது 'தினக்குரல்' தொடர்புக
ளும், கருத்துப் பரிமாறல்களும் தொடர்ந்து இருந்து
வந்தன.

கொழும்பில் இயங்கி வரும் தமிழ்த் தினசரிகள்
பலதுக்கும் பலமுறை நான் சென்று வந்திருக்கின்
றேன். ஒரு பொதுத் தகவல் நிறுவனத்திற்குக் கட்
டுக் காவல் என்பது மிக மிக முக்கியமானதுதான்.
இல்லாது போனால் நிண்டவர்கள் கண்டவர்கள்
எல்லாம் 'கண்ட நிண்ட' நேரங்களில் வந்து போய்,
சங்கடங்களை நிர்வாகத்திற்கு ஏற்படுத்தி விடவும்
கூடும். இது எதார்த்த உண்மை!

ஆனால், இத்தனை பெரிய நிர்வாக இயந்தி
ரங்களுக்கு ஆட்களை எடைபோட்டுக் கணித்து
வைத்திருக்கவும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது நியா
யமல்லவா?

எம்மைப் போன்றவர்கள் தினசரிகளின் செய்தித்
துறைக்குப் புதியவர்களல்ல! அரை நூற்றாண்டு
காலத்திற்கும் மேலாகவே அந்த அந்தப் பத்திரி
கைகளில் வெளிவரும் செய்திகளால் பாமர பொது

மக்களாலும் அறியப்பட்டவர்களே! தெரிந்திருப்பவர்களே, பெயரைச் சொன்னாலே 'சட்' டென்று தெரிந்துவிடுமே?

இதில் எரிச்சல்தரும் செய்தி என்னவென்றால், வெளியே கூட்டுக்குள் ஒருவர் தொலைபேசியுடன் இயந்திர ரீதியில் உட்கார்ந்திருப்பார்... அவருக்கு ஆட்களைப் பற்றியோ, எழுதிக் கொடுக்கும் பெயர்களைப் பற்றியோ ஒன்றுமே தெரியாது. விளங்காத ஓர் இயந்திரம்!

இயந்திரகதியில்தான் விசாரணை தொடரும்.

'கொஞ்சம் வெளியே இருங்கோ! அப்புறமா உங்களைக் கூப்பிடுறன்!'

நேரம் மெல்ல மெல்ல நகரும். உட்கார வைத்த வரோ, எம்மை அடியோடு மறந்தே விடுவார்!

நாம் சந்திக்க நாடி வந்த நபருக்குச் சொல்லப்படுமா? என்பது கூடச் சந்தேகம்தான்!

காவலிருக்க வேண்டியதுதான் நம்மவரின் கதி. தினக்குரலில் இந்த விசாரிப்பு இடை அலங்கோலங்கள் ஒன்றுமே இராது. நான் எனது மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்குள் நுழைவது போலவே, தினக்குரல் பணிமனைக்குள்ளும் ஆயிரம் கனவுகளைச் சுமந்த வண்ணம் உள் நுழைந்து செல்வேன்.

தனிப்பட்ட விருப்பு-வெறுப்பல்ல எனது உள் நுழைவின் நோக்கம். அல்லது என்னைப் பிரபலப்படுத்த வேண்டும் என்ற தகவலைச் சுமந்து செல்வதுமல்ல எனது குறிக்கோள்.

எனது நெஞ்சில் அன்று தொடக்கம் இன்று வரைக்கும் ஒரேயொரு மன அவாதான் உண்டு. இந்த நாட்டுக் கலைஞனை, எழுத்தாளனை, இந்த நாட்டுப் பாமர சனங்கள் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அவனது படைப்புகளை, இயக்கங்களை வெகுதுல்லியமாகப் பாமரப் பொது மக்கள் நன்கு விளங்கி வைத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு நமது மண்ணில் பெருத்த துணையாக இருப்பவைகள், நமது தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகைகளே. நான் பல தடவைகள் இதைப் பரிசீலித்துக் கூடப் பார்த்திருக்கின்றேன்.

தினக்குரல் தினசரிகளில் அடிக்கடி இடம்பெற்று வரும் இலக்கியத்தகவல்கள் வருங்கால இலக்கிய ஆவணங்களே! பக்கங்களில் பெரும் பகுதியில் இடம்பெற்று வரும் முழு இலக்கியத்தகவல்களுமே எதிர்காலத்தில் நூலுருப்பெறத்தக்கவையே எனது தொடர்ந்த டெய்யான ஆணுபவம் இது!

எங்களைப் போன்றவர்கள் ஆயிரம் மேடைகளில் ஏறிக் கர்ஜித்தால் என்ன, பல பல கதைகளைப் படைத்துக் காட்டி நூலுருவில் வெளியிட்டால் என்ன? அதைப் பற்றி இந்த நாட்டுப் பாமர ரசிகனுக்கு கவலையே இருக்காது!

வழி தெருக்களில் அவசர அவசரமாகச் சென்று கொண்டிருப்பேன். இடைவழியில் ஒருவர் நிறுத்திக் கதை சொல்லுவார். மன எரிச்சல் பட்டாலும், கலைஞன் மக்களை நெருங்கி நேசிக்க பழகியிருக்க வேண்டும். ஆறுதலாகக் கதைக் கொடுத்தபடி நட்ட நடுத்தெருவில் நின்று கொண்டிருப்பேன்.

சிலர் அந்த வசதி வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, நிறையவே கதையளப்பார்கள்! 'உங்களைப் பற்றிப் பேப்பரிலை செய்தி ஒண்டு படிச்சனான் நேத்து. நல்லா இருந்துது. அதோடை உங்கட படமும் போட்டிருந்திச்சினம் பார்க்க வடிவா இருந்திது!'

பரபரப்பு நீங்கிவிடும்! - நெஞ்சு குளிர்ந்து விடும்.

சென்ற கிழமை பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடையில் யாழ்ப்பாணப் பெண் ஒருவர் என்னை இனங்கண்டு, என்னுடன் கதைத்தார். 'உங்களுக்கிது தெரியுமோ, தெரியாதோவெண்டு எனக்குத் தெரியாது. பேப்பரிலை வாற உங்கட செப்திகளையும் இடைக்கிடையே வாற படங்களையும் அல்பமாகக் கட்டி, வீட்டிலை பத்திரமாக வைச்சிருக்கிறன், நான்!'

இந்த அற்புதமான மன மகிழ்ச்சியை ஓர் எழுத்தாளனுக்கு இன்று வரையும் தந்துதவ்வன செய்திப் பத்திரிகைகள் தான். இந்த எதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் புத்தகக் கடையை விட்டுப் படியிறங்கினேன் நான்.

என்னுடைய கொழும்பு வாழ்க்கையிலும் சரி, எனது இலக்கிய நடமாட்டங்களிலும் சரி, பாமர மக்கள் எனது இலக்கியக் கருத்துக்களையும் உழைப்பையும் சரிவரத் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்துள்ளனர் என்ற மனத்தெளிவு எனக்கு எப்போதுமே உண்டு. இதை வெகு தெளிவாக நெஞ்சில் சுமந்து வருகின்றேன்.

இதுதான் எனது நீண்ட நெடுங்கால மன ஆறுதல்!

எனது சுய வரலாறு அடுத்த கட்டம் எனது கையால் எழுதப்படும்போது, நீச்சயமாகத் தினக்குரலின் பங்களிப்பைத் தெளிவாகப் பதிவு செய்வேன். இது எதிர்காலப் பரம்பரையினருக்கு நான் விட்டுச் செல்லும் வரலாற்று ஆவணமாகும்!

தினசரிகள், தோவைகள் எதிர்பார்ப்புகள், சவால்கள்

வைத்திய கலாநிதி
எம்.கே.முருகானந்தன்

எனது உறவினர் ஒருவர் இருந்தார். வயதானவர். நான் பள்ளிச்சிறுவனாகத் திரிந்தபோது அவருக்கு எழுபது வயதிருக்கும். அவர் கழிப்பறை சென்றால் வெளியே வரக்குறைந்தது ஒரு மணிநேரமாகும். அவ்வளவு நேரம்

அதற்குள் என்ன செய்கிறார். சில குறும்புப்பையன்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய முனைவார்கள். ஆனால், அதன் இரகசியம் உள்வீட்டுப்பையனான எனக்குத் தெரிந்திருந்தது. முதல் நாள் வெளிவந்த ஆங்கிலத் தினசரியுடன் உள்ளே சென்றால் அதில் கரைகண்டு முடியவும் அவரது கழிப்புக்கடன் நீரவும் சரியாக இருக்கும். அதன் பின்தான் மிகுதி வேலை எல்லாம்.

அவரைப்போலவே பலருக்கும் தினசரிகள் இல்லாமல் காலை விடிவதில்லை.

மற்றொரு வயதானவரையும் எனக்குத் தெரியும். பத்திரிகையின் முற்பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ள வெளியூர்ப் பதிப்பு என்ற வசனத்தில் படிக்க ஆரம்பித்தால் எந்த நிறுவனத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது என்ற கடைசி வரி படித்து முடியும்வரை சார்மனைக் கதிரையிலிருந்து எழுந்திருக்கவே மாட்டார்.

இவை அந்த நாள் கதைகள். இப்பொழுது காலையில் ரி.வி. ஒளிபரப்பில் பத்திரிகைச் செய்தி வாசிப்பதை அவ்வப்போது அரைக்காது கொடுத்துக் கேட்பது மாத்திரமே பலருக்குப் பத்திரிகை படிப்பதாகிவிட்டது.

சில தகவல்கள்

இத்தருணத்தில் பத்திரிகை என்ற ஊடகத்தின் தோற்றம் பற்றியும் சில தகவல்களை நினைத்துப் பார்ப்பது சுவாரஸ்யமாக இருக்கும்.

2009 ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட ஒரு ஆய்வின் பிரகாரம் உலகளாவிய ரீதியில் 12,297 பத்திரிகைகள் பிரசுரமாகின்றன என *World press trends* அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

இதில் மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை ஜப்பானிலிருந்து வெளிவரும் *Yomiuri shimbun* என்பதாகும். தினமும் 10,020,000 பிரதிகள் அச்சிடப்படுகின்றன என அறியும்போது ஆச்சரியம் மேவுகிறது.

உலகில் முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை எது என்பதில் பல சந்தேகங்கள் உள்ளன. பத்திரிகைகளின் முன்னோடியான வடிவங்கள் ஜேர்மனியில் தொடங்கியதாகத் தெரிகிறது. கையால் எழுதப்பட்ட அந்தப் பிரதிகளாவன அங்குள்ள வர்த்தகர்களிடையே பரவியிருந்தன. நாட்டு நடப்பு, போர்ச் செய்திகள், பொருளாதார வர்த்தகச் செய்திகள் எனப் பல அவ்வாறு அவர்களிடையே பகிரப்பட்டன. இது கிட்டத்தட்ட 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆரம்பித்தது.

அச்சில் முதலில் வெளிவந்ததும் ஜேர்மனியில் தான். கைப்பிரசுரங்கள் வடிவில் வந்த அவை பெரிதும் பரபரப்பான விடயங்களைப் பேசின. இவை 1400 களின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றன.

லண்டன் கலட் என்ற பத்திரிகையே ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலாக வந்த செய்திப் பத்திரிகையாகும். இது 1665 ஆம் ஆண்டு வெளியான போதும் அதற்கு முன்னரே இதற்கு முன்னோடியான 1662 *The Weekly News* இல் வெளிவர ஆரம்பித்துவிட்டது.

பணிகள்

செய்திப் பத்திரிகைகள் என்றால் என்ன என்பது பற்றி எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். உள்

நாட்டு, வெளிநாட்டுச் செய்திகள், உபயோகமான தகவல்கள் இவற்றோடு பத்திரிகைகளை வாசகர் வாங்கும் அளவில் குறைந்த விலையில் விற்பதற்கு உதவியாக விளம்பரங்களும் நிறைய இடம்பெறும். நூல்களைப்போல உயர்தரக் கடதாசியாக அல்லாமல் சாதாரண நியூஸ் பிரிண்ட் பேப்பரில் வெளியாவதும் விலை உயராமல் தடுப்பதற்கே ஆகும்.

இப்பொழுது பத்திரிகைகளின் எல்லைகள் அகன்று விட்டன. தனியே செய்திகள் என்றில்லாமல் இலக்கிய ரீதியாக கதை, கட்டுரை, கவிதைகள், விஞ்ஞானத்தகவல்கள், பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் எனப் பலவற்றையும் சேர்க்க வேண்டிய கட்டாயம் ஒரு காலகட்டத்தில் இணைந்தது. இப்பொழுது அவற்றுக்காகத் தனி இணைப்புகளை சஞ்சிகைகள் வடிவில் வழங்க வேண்டியும் இருக்கிறது.

தினசரிப் பத்திரிகைகள் எதிர்நோக்கும் போட்டிகளும் இத்தகைய மாற்றங்களுக்குக் காரணமாகின்றன. போட்டி என்பது பத்திரிகைகளுக்கிடையே என்ற நிலையையும் தாண்டி, வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையம் என புதிய சவால்களையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், இவற்றால் வாசகர்கள் மேலதிகப் பயன்பெறுகிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

தினக்குரல்

தினக்குரலும் இத்தகைய போட்டிகளுக்கு ஈடு கொடுத்து தனது தனித்தன்மையைத் தொடர்ந்து தக்கவைத்திருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே மிகவும் பிரபலமான பத்திரிகையாக தினக்குரல் இன்று இருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் வாழ்வு மிகவும் நெருக்கடியான நிலையிலிருந்த ஒரு இருண்ட காலகட்டத்தில் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் அவலங்களை வெளிப்படுத்தவும் அவர்களது குரலைத் தேசிய அளவில் ஒலிக்கச் செய்யவும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக்கு ஆதரவாகவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதால் மிகுந்த இக்கட்டான நிலைகளைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும் அந்தச் சவால்களைத் தாண்டி கட்டிடம் பருவமான 15 வருட காலத்தை வெற்றிகரமாக எட்டிப்பிடித்து இருக்கிறது.

எழுது விருப்புகள்

தினக்குரலை எடுத்ததும் முற்பக்கச் செய்திகளை மேய்ந்துவிட்டு நான் தாவிப் பாய்வது அதன் நடுப் பக்கத்திற்கே ஆகும். முக்கியமாக கவனத்தை ஈர்ப்பது அங்கு நாலாம் பக்கத்தில் இடம்பெறும் ஆசிரியர் தலையங்கம். கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய விடயங்கள் அதில் அலசப்படுவது வழக்கம். மிகவும் சிறப்பாகவும் பரந்த பார்வையுடன் நல்ல

தமிழில் அமைந்திருப்பது அதன் சிறப்பாகும். நல்ல பல புதிய தமிழ்ச் சொற்களை அங்கு ஆசிரியர் பயன்படுத்துவது வழக்கம். தமிழ் எழுத்துத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குப் பயனுடையதாக இருக்கிறது. அவற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பல தலையங்கங்கள் 'ஊருக்கு நல்லதைச் சொல்வேன்' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்ததும் அறிஞர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றதும் அறிந்ததே.

4ஆம், 5ஆம் பக்கங்களில் வெளியாகும் சிறப்பான கட்டுரைகள் என்னைக் கவரும் மற்றொரு அம்சமாகும். உள்நாட்டு அரசியல், உலக அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞான முன்னேற்றம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் தேர்ந்தெடுத்த கட்டுரைகள் அங்கிருக்கும். அவற்றிடையே முற்போக்குச் சிந்தனையுள்ள கட்டுரைகளும் இடம்பெறுவது ஏனைய பத்திரிகைகளில் காண முடியாத விடயமாகும். மறைந்த எழுத்தாளர் மூத்த பத்திரிகையாளர் டேவிட் ராஜு அவர்களது இதழ்க் கீற்றான 'ஒளிவு மறைவின்றி...' கருத்துச் சித்திரம் ஆகியவற்றை ரசிக்காதவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது.

ஞாயிறு தினக்குரலில் வெளியாகும் நேர்காணல்கள், நூல் விமர்சனம், என்னைக் கவரும் பல சிறந்த சிறுகதைகளையும் அது தொடர்ந்து தருகிறது. பெண்ணியம், உளவியல் சார்ந்த கட்டுரைகளும் அதில் சிறப்பானவையாகும்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பலவும் விடயத்திற்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தை வெளியிடும் முறைக்கு அளிப்பதில்லை. பக்க வடிவமைப்பில் நிறைய முன்னேற்றங்களுக்கு இடம் உண்டு. விடயங்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்தாலும் கண்களுக்கு இதமாக, வாசிப்புக்குக் கவர்ச்சியான தோற்றத்தில் இருந்தால்தான் உள்ளடக்கம் வாசகனைச் சென்றடையும். பத்திரிகைத்தாளின் தரத்திற்கும் வாசக நுகர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கும் நிறையத் தொடர்பு உண்டென்பதையும் மறக்கக்கூடாது.

முற்பக்கத் தலைப்புச் செய்தி வாசகனைக் கவருமாறு எல்லாப் பத்திரிகைகளும் தலைப்புக் கொடுக்கின்றன. இது போலவே ஏனையவற்றிற்கும் கவனம் அளிப்பது அவசியமாகும். கவர்ச்சியும் கொச்சைத்தனமான இரண்டாம் தரத் தலைப்புகள் பொதுவாக இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். ஆயினும் வாசிக்கத் தூண்டும் ஆவலை விதைக்காவிட்டால் அவை வாசகனைச் சென்றடையப் போவதில்லை.

இப்பொழுது பத்திரிகைகள் அதிகரித்துவிட்ட அளவிற்குத் தேவையான விடயதானங்கள் கிடைப்ப

பதில்லை போலிருக்கிறது. இதனால் பல பத்திரிகைகளும் இணையத்தில் இருந்தும் விடயங்களைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. பல கட்டுரைகளும் தகவல்களும் எங்கிருந்து பெறப்பட்டன. யாரால் எழுதப்பட்டன என்ற தகவல்கள் இல்லாமல் அனாதைப் பிள்ளைகள் போல சிதறி வெளியாகின்றன. இதனால் அவற்றின் நம்பகத்தன்மை கெடுகிறது. பகுத்தறிந்து வாசிக்கத் தெரியாத வாசகனை மாயையில் சிக்க வைப்பதுமுண்டு.

உதாரணத்திற்கு நலவியல் தொடர்பான கட்டுரைகள் செய்திகளைச் சொல்லலாம். என்னிடம் வரும் நீரிழிவு நோயாளர்களில் சிலர் சீனியின் அளவு அதிகரித்த நிலையில் வந்தபோது அவர்களது உணவு முறையைத் தீர விசாரிக்க நேர்ந்தது. பலர் பேரிச்சம் பழம் அதிகம் சாப்பிடுவதாகக் கூறியதுண்டு. 'நீரிழிவுக்கு நல்லது' எனப் பத்திரிகைகளில் படித்ததாகச் சொல்லுவார்கள். பத்திரிகைச் செய்தி என்பது உண்மையா பொய்யா என்பது தெரியாது.

அது கலோரிச் செறிவுள்ள பழம் என்பதால் மிகக் குறைவாகவே நீரிழிவு நோயாளர்கள் சாப்பிட வேண்டும். தகைமையற்றவர்கள் எழுதியதைப் பகிர்ந்து கொள்வதால் வரும் வினை இது. யாரால் எழுதப்பட்டது, அவர் மருத்துவராயின் அவர் எத்துறை சார்ந்தவர், நவீன மருத்துவத்துறை சார்ந்தவரா, சுதேசிய மருத்துவத்துறை சார்ந்தவரா, அவரது கல்வித்தகைமை என்ன அல்லது அது கை வைத்தியமா என்பது போன்ற விடயங்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். வாசகன் தனக்கேற்றதைத் தெரிவு செய்து படிக்க உதவும்.

மருத்துவக் கட்டுரைகள் இணையத்தில் இருந்து பெறப்பட்டதாயின் அது எந்தத் தளத்திலிருந்து பெறப்பட்டது. அது நம்பிக்கையான தளம்தானா? அது தகுதியானவர்களால் எழுதப்பட்டதா என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இணையம் கட்டுப்பாடுகள் அற்றது. யார் வேண்டுமானாலும் எதைப்பற்றியும் எழுதலாம்.

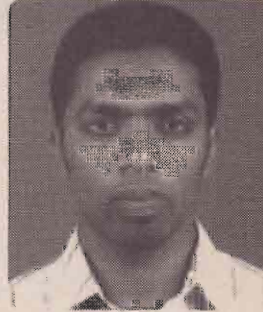
நலவியல் கட்டுரைகள் மாத்திரமன்றி எத்துறை சார்ந்த தகவல்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

எதிர்காலம்

பத்திரிகைகளுக்கு சவால்கள் பல காத்திருக்கின்றன. வாசகர் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. நடுநிலைமையுடன் செயற்பட வேண்டிய தார்மீகக் கடப்பாடு உண்டு. ஆனால், சுதந்திரமான செயற்பாடுகளுக்கு மறைவான தடைகளும் உயிராபத்து அடங்கலான அச்சுறுத்தல்களும் முன் நிற்கின்றன. தினக்குரலுக்கு இது புதிய சவால் அல்ல. பொறுப்புகளை நிறைவேற்றத்திறமையும் சாதுரியமாகச் செயற்படும் வழிமுறையும் தெரிந்திருக்கிறது.

எனவே, வளமான எதிர்காலம் தினக்குரலுக்கும் அதன் வாசகர்களுக்கும் காத்திருக்கிறது என்பது நிச்சயம்.

விட்டுப்பிரிய மனமில்லை

ஏ.பி.டீ.டோகுகன்

2004 ஆம் ஆண்

டிசம்பர் தினக்குரலுடன் சேர்ந்து நானும் வளர்ந்ததையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

தினக்குரலில் நான் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள், பெற்றுக்கொண்ட நன்மைகள், அனுபவங்கள் தொடர்பில் எழுதுவதானால் நிறையவே

எழுத முடியும். தினக்குரலில் புதியவர்களை வளர்த்திருக்கும் பாங்கு தினக்குரலில் ஆசிரியரீத்தினருக்குரிய சுதந்திரம் பற்றித் தெளிவாகப் புரிய வைக்கக்கூடிய சில விடயங்களை மாத்திரமே இங்கு கூற முனைகின்றேன்.

தினக்குரலில் இணைந்த எனக்கு இங்கு சகல விடயங்களிலும் ஒத்துழைப்புகள், ஊக்குவிப்புகள் கிடைத்தபோதிலும் எனது குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலைமைக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடியதாக என்னால் சம்பாதிக்க முடியாமல் இருந்தமை பெரும் சிக்கலைக் கொடுத்தது. தினக்குரல் எனக்கு அளித்த வாய்ப்புகளின் விளைவாக ஊடகத்துறையில் பரிச்சயமானதாக எனது பெயர் இருந்ததால் பலரும் என்னைத் தமது நிறுவனங்களில் இணையுமாறு கேட்டனர். ஆனால், வளர்த்துவிட்ட தினக்குரலை விட்டுச் செல்ல மனமில்லாததால் மறுத்து வந்தேன். ஆனாலும் பொருளாதார நிலை மேலும் இறுக்கவே தனியார் ஊடக நிறுவனமொன்று எனக்கு சம்பளமாக (தினக்குரலில் பெறும் சம்பளத்தை விடவும் மூன்று மடங்கு அதிகம்) பெருந்தொகை தருவதாகக் கூறியதால் அந்நிறுவனத்தில் இணைந்துகொண்டேன்.

ஆனால், அங்குபோன பின்னர்தான் எனக்கு தினக்குரலில் செய்திகளைக் கையாள்வதில் கிடைத்த சுதந்திரம், ஆசிரியர் ரீத்தினரின் ஒத்துழைப்புகள் எவ்வளவு மகத்தானவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. சம்பளம் பெரிதல்ல. எனது பணிக்கு வழங்கப்படும் சுதந்திரமும் அதற்கான ஒத்துழைப்பும் முக்கியமென்பதை உணர்ந்து ஒரு சில மாதங்களிலேயே மீண்டும் தினக்குரலுக்கு வந்துவிட்டேன்.

இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமும் இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனமும் வருடந்தோறும் சிறந்த ஊடகவியலாளர்களைத் தெரிவு செய்து வழங்கும் விருதில் 2009 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த பத்தி எழுத்தாளருக்கான பி.ஏ.சிறிவர்தன விருது எனக்குக் கிடைத்தது.

வாழ்க தினக்குரல் வளர்ந்து !

பன்மொழிப் புலவர்
கலாபுஷணம் த.கனகரத்தினம்

தினத்தினஞ் செய்தி சிறப்புறவே தந்தாய்
மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள் மக்கள்-தினக்குரலே
வென்றி பதினைந்தாம் ஆண்டினிற் கால் வைக்க
நன்றியொடு பாராட்டும் நாடு.

ஏத்துபுகழ் சாமியெனும் ஏந்தல் தலைமையிலே
முத்தநடா செல்லத் துரைமேலோர்-காத்துநிற்க
நித்த நித்தம் செய்தியொடு நீள் தொடர்புச் சாதனமாய்
பத்தியாளர் வாழ்த்தாரோ பார்த்து.

செய்தித்தா னென்ற சிறப்புப் பெயரதனை
எய்திடச் செய்தவரை ஏற்கீடெனம்-செய்தவமே
தேர்ந்த சிவநேசச் செல்வரெம் ஆசிரியர்
கூர்ந்த மதித்தார் கூறு.

நாடும் தொழில் வளத்தில் நாமறிந்த ஊடகமும்
வீடுதொறும் நாளும் விளக்கேற்றத்-தேடும்
தனமாய் தனபால சிங்கினம் ஆசிரியர்
சனரஞ்சஞ் செய்தார் சிறப்பு.

பகலோன் உதயமென்றும் பார்த்திருப்பீர் பண்பாய்ச்
சகலகலை கொள்ளாடி நேடும்-முகமலர
வல்லவன் பாரதி வண்டமிழ் ஆசிரியர்
நல்லன் தந்தான் நயந்த.

பரங்காம் தினக்குரலே! பலசவை தற்குறின்றாய்
தரங்கமல் நாளும் கூதித்திடவே-தீங்கறியாய்
சித்திரங்கள் தேர்ந்த நிழற்படங்கள் தேங்கிடும்
அத்திரங்கள் அனைத்தும் அறிவு.

வாழி தினக்குரல் வண்டமிழ்ச் செய்திதந்து
வாழிய மக்கள் வளமுடனே-ஆழி
அலைகள் அடித்தமைதி கொள்ள விடுத்தே
நிலைகொண்டு வாழி நிமிர்ந்து.

தினக்குரல் நாமம் திசையளந் தோங்க
மனக்கண்முன் நாளும் மகிழ்வே-தினத்தினமும்
நல்லன் வெல்லரம் நயந்தே பயன்வினையச்
சொல்வன சோர்விலாத் சொல்.

பத்திரிகா தர்மமும் வரழி பயனுள்ள
வித்தக ஊடகமும் வாழிய-நித்திலத்தில்
நண்ணரிய மக்கள் தம் நாதம் தினக்குரலைக்
கண்ணிமைபோற் காப்போம் கடிந்து.

கன்றின் குரல்கேட்டு கான்பசுவும் பால் சுரக்கும்
குன்றின் குரலும் குவலயத்தில்-தென்றலரடே
நன்றே விரைய நயந்து தினக்குரலைச்
சென்றே அடைந்திடவே செய்.

உங்கள் நண்பர்களின் உணர்வுகளை
உங்கள் விருப்பம் போல மாற்றுங்கள்.

கோல்-எ-டியூன்களுக்காக
அழையுங்கள் *354

etisalat

உங்களை பிரதிபலிக்கும்

0722 123 123

www.etisalat.lk

www.facebook.com/etisalat.lk

The Sri Lankan press ;

Ethnic biases are a major flaw in the Sri Lankan media, and are evident in the Sinhalese and Tamil press more than they are in the English language press. The Sinhalese language press tends to reflect the ethnic interests of the majority community vis-à-vis the Tamils and other minorities, and the Tamil press reflects the Tamil ethnic view on all issues.

Foreigners tend to criticize the Sri Lankan press for its “lack of objectivity”, “blind nationalism”, an “extreme and undue sensitivity” to comments from foreign dignitaries and above all a “callous disregard for facts”. But having worked as a journalist in Sri Lanka for 13 years now, first as correspondent of The Hindustan Times and later for The New Indian Express, I take a more balanced view. The Sri Lankan press has its strong and weak points just like the press anywhere in the world. An awareness of its strengths and weaknesses will go a long way towards making the Sri Lankan press a strong pillar of democracy and a major contributor to ethnic harmony, equitable economic development, and peace.

BRIGHTER SIDE

To begin with the brighter side, the Sri Lankan press has been vibrant, fearless and assertive despite assaults on it from Mrs. Sirima Bandaranaike's time to the present day. The take over of the Lake House group of newspapers by Mrs. Bandaranaike's government was a major blow to the press in the island. But fortunately for the latter, Mrs. Bandaranaike “Juggernaut” did not roll on to crush the rest of the media. Newer publications came to assert the right to dissent, and the media continued to be the voice of the people.

President Ranasinghe Premadasa turned the heat on the media as he felt that dissenting voices were motivated by ill will towards him. However, it cannot be denied that the Premadasa regime and the country as a whole, were under a severe

A perspective

P.K.Balachandran

threat from the second uprising of the Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) which was marked by killings and suppression of dissent by the JVP itself.

One can very well imagine the trauma that the press and the rest of the media would have undergone during those nightmarish times. There was severe curtailment of freedoms, which affected the larger population too. Among the notables who were killed at that time was Richard de Zoysa of Inter Press Service, who was killed in 1990. As the veteran Sri Lanka Freedom Party (SLFP) leader Alavi Mowlana put it in his inimitable way: "If you dared to picket, your body would be found in the thicket!"

INVESTIGATIVE JOURNALISM

But the press withstood all that, and soldiered on bravely. The war with the LTTE had begun in earnest in June 1990 after the departure of the Indian Peace Keeping

Force. War correspondent Iqbal Athas began exposing the corruption and incompetence of the security forces, and as a consequence, faced many threats from the powers-that-be. Athas came into his own as a fearless and resourceful investigative journalist during Operation Jayasukurui which began in 1997. Jayasukurui was to end three years later only to be known as the most disastrous military campaign of the Sri Lankan forces. Athas exposed corruption and incompetence in the forces apart from bringing to light suppressed information like the hijacking by the LTTE of a

vessel laden with thousands of mortar bombs. For exposing the misdeeds of the then Air Force commander, Athas was assaulted by a group of Air Force officers led by a Squadron Leader who had stormed into his house.

Generally speaking, the Chandrika Kumaratunga regime was softer on the press as compared to the predecessor governments of the United National Party (UNP). But still, the fiercely independent and investigative weekly *The Sunday Leader* was attacked with guns. The media outlets owned by the Maharaja Organisation were dubbed pro-LTTE and their existence was threatened.

EXIGENCIES OF WAR

The successor regime led by Mahinda Rajapaksa was expected to be tolerant towards the media as he had been a valuable source of information when he was a minister in the Kumaratunga government. President Kumaratunga

knew of this and had sarcastically called him a "reporter". But the exigencies of the no-holds-barred war against the LTTE made Rajapaksa intolerant towards criticism. While the majority of the media fell in line for the sake of the larger cause of ridding the country of terrorism

and separatism, a section of the media did not. This section paid a heavy price for its defiance.

Some journalists were killed, some were assaulted and some had to flee the country. One of the yet unsolved cases of murder is that of Lasantha Wickramatunge, editor of *The Sunday Leader* who was shot dead in January 2009. Prageeth Eknaligoda of *The LankaNews* has been missing January last year. In August 2009, J.S. Tissai nayagam, bilingual print and web journalist, was sentenced to 20 years RI and subsequently released and

The divide between the Sinhalese and Tamil media was starkly evident in the coverage of the ethnic conflict, especially during the last war, the 2006-2009 Eelam War IV. While the Sinhalese press highlighted the achievements, bravery and the resourcefulness of the security forces, and turned a blind eye to the suffering of the Tamil civilians who were being bombed and shelled, the Tamil press concentrated on the sufferings of the civilians. It was triumphalism on the side of the Sinhalese and breast beating on the side of the Tamils.

allowed to go off to the US. Investigative journalist Iqbal Athas of The Sunday Times had no option but to stop writing.

According to The Sunday Leader between November 1989 and February 2009, 29 Sri Lankan media persons had been killed, and out these 23 were Tamils, five were Sinhalese and one was Muslim. Commenting on the state of affairs, the Paris-based media watchdog Reporters Without Borders said in one of its recent reports: "Of the world's democratically-elected governments, Sri Lanka's is the one that respects press freedom least."

However bad as this may be, the critics of Sri Lanka overlook the fact that in times of war, in every country, the government imposes press censorship. One of the complaints of foreign critics is that reporters were not allowed to visit the combat areas during the 2006-2009 Eelam War IV. But in no war are reporters allowed unrestricted entry. Reporters do go with fighting units as "embedded" journalists but their reports are necessarily based on the briefings they get from the military unit commanders. Sri Lankan troops too had embedded journalists, and two of them were from India. One of the Indian journalists told this writer, that though he had to depend largely on the briefings of the spokesman of the fighting unit he was embedded in, he was allowed to log into Tamilnet and incorporate in his dispatches, the LTTE's view on the military operations and their consequences for the Tamil civilians caught in the cross fire.

FREEDOM IN ENGLISH LANGUAGE PRESS

Sri Lankan newspapers surely exhibit a bias in their editorials, but as far as the news and comments pages are concerned, there is

enough room for every point of view, however unwelcome a news story or a certain view may be for the members of the majority community, the powers-that-be in the country or the editorial board. This may not be true of the Sinhalese and Tamil press, but the English language press is certainly very liberal in its outlook.

Even in democratic India, journalists exercise self restraint in regard to writing sympathetically about separatist movements in North-East India, the Naxalite or Maoist movements or the struggle for freedom in Kashmir. The press and the media there tend to tout the "statist" "nationalist" or "national security state" view of such movements. With the result, there is little room for the alternative view.

Even if a holder of such a view is invited for a panel discussion on TV, he is shouted down by the moderator, so that the "consensus" at the end of the discussion accords with the view of the "national security state" or "the law and order at any cost" lobby.

ABUNDANT READING MATERIAL

Sri Lankan newspapers give a lot reading material, including scholarly articles written by competent people. One misses these in the increasingly entertainment-oriented, advertisement-dominated, populist press in India. For days together there may not be a single well-researched article in the Indian newspapers. The Hindu is however an exception in this respect.

The domination of politics and political comment is less in the Sri Lankan press as compared to the India press. The weekend editions in the Indian press are again dominated by politics, glitz, show biz and lifestyle,

with little substantial material for the serious-minded reader.

THE DOWNSIDE

As regards the downside or the less bright side of the Sri Lankan press, it should be admitted that issues are not necessarily addressed or dealt with in a balanced manner with information from all the parties involved. The bias of the reporter comes through in the very first paragraph. Many of these biases are rooted in entrenched national or ethnic perceptions on the subject matter. That a journalist has a duty to present a well rounded and well argued report is not generally realized. This is either because of a lack of awareness on the part of the reporter or on account of pressures from the editors. Careless writing often creates tensions in the relations between Sri Lanka and other countries.

ETHNIC BIASES

Ethnic biases are a major flaw in the Sri

Sri Lankan newspapers surely exhibit a bias in their editorials, but as far as the news and comments pages are concerned there is enough room for every point of view, however unwelcome a news story or a certain view may be for the members of the majority community, the powers-that-be in the country or the editorial board. This may not be true of the Sinhalese and Tamil press, but the English language press is certainly very liberal in its outlook.

Lankan media, and are evident in the Sinhalese and Tamil press more that they are in the English language press. The Sinhalese language press tends to reflect the ethnic interests of the majority community vis-à-vis the Tamils and other minorities, and the Tamil press reflects the Tamil ethnic view on all issues.

The ethnic press confines itself to reporting matters of interest to the community it is identified with. And these matters pertain mostly to areas in which that ethnic group is dominant. The Tamils press reports Tamil politics, Tamil events and events in the Tamil areas. The Sinhalese performs a similar function in regard to its ethnic readership base.

The English-language press, however, makes up for this lacuna and covers both the Tamil and Sinhalese issues and view points. But the views expressed in the editorials of the English language press tend to reflect the

view of the majority community because of the ownership pattern, says Selvarajah Senthana, a Colombo university scholar who had studied the role of the press in the Norwegian-brokered 2002-2004 peace process.

ETHNICITY AND WAR REPORTING

The divide between the Sinhalese and Tamil media was starkly evident in the coverage of the ethnic conflict, especially during the last war, the 2006-2009 Eelam War IV. While the Sinhalese press highlighted the achievements, bravery and the resourcefulness of the security forces, and turned a blind eye to the suffering of the Tamil civilians who were being bombed and shelled, the Tamil press concentrated on the sufferings of the civilians. It was triumphalism on the side of the Sinhalese and breast beating on the side of the Tamils.

The main war dispatches appearing in the English language press were entirely based on what the government told them. But the papers also carried separate stories on the terrible consequences of the fighting for the civilian population. On the whole, coverage was more balanced in the English language press.

ETHNIC DIVIDE ON PEACE PROCESS

During the 2002-2004 peace process, the Sinhalese and the Tamil press viewed through the ethnic prism, the many proposals which were put forward by the government, the Norwegians, and the

LTTE. Selvarajah Senthana's study shows that for the Sinhalese and for the large part for the Sinhalese-owned press, the peace process and all the proposals made by the Norwegians and the LTTE were anathema. These were viewed as cunning plots to carve out a separate Tamil Eelam ruled by the LTTE.

For the Tamil press, these very proposals were well meant. They would cement Sri Lanka's unity and bring about ethnic harmony. The English-language press, being largely Sinhalese owned, also toed the ethnic Sinhalese line on these. As Senthana observed, there was no "shared media" in Sri Lanka to look at the issues from an ethno-neutral "Sri Lankan" standpoint, and act as a bridge between the communities.

As predicted in the work of those who had studied the role of the media in conflict resolution, the ethnic divide in the Sri Lankan media, and the absence of a "shared media" led

to biased and sensationalist reporting and commenting, which in turn, contributed to the collapse of the peace process.

Senthana contrasts the Sri Lankan situation with the situation that existed in Northern Ireland, where the existence of a "shared media"

One way to get good talent for the Sri Lankan papers is to increase the salaries and facilities, which are generally low and non-competitive vis-à-vis the governmental or the private commercial sector. But to increase salaries, the papers would have to get financially strong by attracting advertisements. And this will not be a reality until Sri Lanka becomes a vibrant, private sector-driven economy.

facilitated Catholic-Protestant understanding, and Northern Ireland-British understanding. Such understanding led to the eventual resolution of the decades-old North Ireland conflict.

However over biases in reporting is not peculiar to Sri Lankan reporters. It is in a sense universal as even Western journalists come with preconceived notions about Sri Lanka or the Third World and rarely ever bother about understanding the psyche of the country they are posted in and shedding their biases. It is such a Western bias which led to the non-aligned countries launch a non-aligned news pool in the 1980s.

NEED FOR EDUCATION AND RESEARCH

The lack of a sufficiently high level of formal education and an interest in self improvement through study and research constitute another lacuna in Sri Lankan journalism. Very few journalists have a university degree here, and this shows. While it is impossible to insist on a university degree in a country where universi-

ties have places only for a very few entrants every year, media institutions should encourage self study. This will help reporters to write substantial and weighty news stories and well reasoned articles. One Tamil newspaper had seen the need for an improvement in General Knowledge (GK) and had told its reporters that if they passed a GK test, they would get an increment of LKR 2,000. But appears that this had few takers.

One way to get good talent for the Sri Lankan papers is to increase the salaries and facilities, which are generally low and non-competitive vis-à-vis the governmental or the private commercial sector. But to increase salaries, the papers would have to get financially strong by attracting advertisements. And this will not be a reality until Sri Lanka becomes a vibrant, private sector-driven economy.

(P.K.Balachandran is Sri Lanka correspondent of the Chennai-based The New Indian Express)

**கஜலக்ஷ்மி
தனபாலசிங்கம்**

என்னவோ அது தொடர்பில் அதிக ஆர்வம் காட்டவில்லை. எனினும், தினக்குரலுக்குப் பணியாற்ற வந்த சில மாதங்களிலேயே ஊடகத்துறையில் தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் என்னுள் துளிர் விட்டுள்ளது. அத்துடன் இக்குறுகிய காலத்திலேயே தெற்காசியச் சுதந்திர

குறுகிய காலத்தில் அறிந்தவை அதிகம்

தினக்குரலில் பணியாற்றத் தொடங்கி ஆறு மாதங்களே யான போதிலும் இக்குறுகிய காலத்தில் நான் பெற்றுக் கொண்ட அறிவு அதிகமாகும். 'ஊடகத்துறை என்பது ஆபத்து மிகுந்தது' என்னும் கருத்து சிறுவயது முதலே என்னுள் ஆழ வேரூன்றி இருந்ததால்

ஊடக(சம்பள) அமைப்பினால் வழங்கப்படும் விருதினைப் பெற்றுது மிகவும் மகிழ்ச்சியான விடயமாகும். இதற்கு ஆதரவாக எமது தினக்குரல் ஆசிரிய பீடத்தின் பிரதம ஆசிரியர், செய்தியாசிரியர் மற்றும் அனைவரினதும் பங்களிப்பினை என்றும் மறக்க முடியாது.

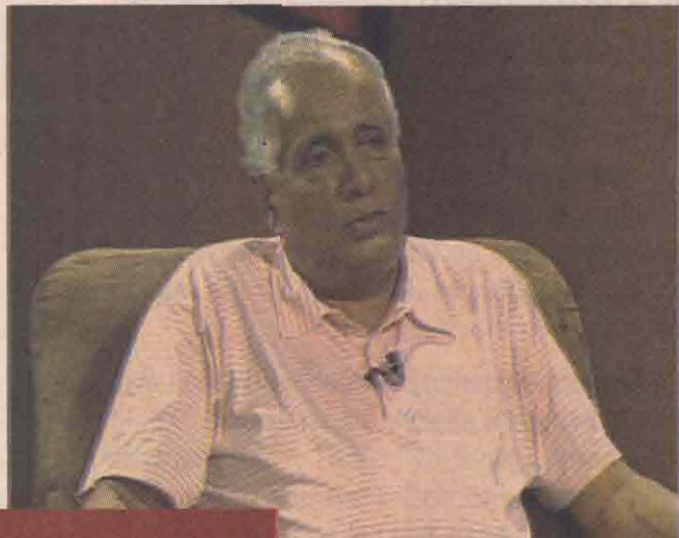
தற்போது ஆசிரிய பீடத்தில் வெளிநாட்டுச் செய்திகளை மொழிபெயர்த்துத் தொகுத்து வழங்கும் பணியே எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்போது மொழிபெயர்ப்பு நுணுக்கங்கள் உள்ளிட்ட பல விடயங்களை எனது சக பணியாளர்கள் இன்முகத்துடன் கற்றுத் தந்தது என் நெஞ்சில் நீங்காத பசுமையான அனுபவங்களாகும். சிறுவயதிலிருந்தே ஆசிரியராக வரவேண்டும் என்ற எனது குறிக்கோள் தினக்குரலுக்குப் பணியாற்ற வந்த பின்னர் சிறந்த ஊடகவிடயலாளராக வரவேண்டும் என மாற்றமடைந்துள்ளது.

When my friend, Mr. V. Thanabalasingham, Chief Editor of the Thinakkural, invited me to write a short article for the 15th anniversary issue of his newspaper, I was nonplussed. "What do you want me to write about?" I asked him. "Perhaps you can write something about the Tamil journalists and politicians you have known during your long career in the newspapers," he suggested. This set me thinking and many names came up in my mind, most prominently Mr. R. Sivagurunathan who was Editor of the Thinakaran for as long as I can remember, Mr. K. Sivaprakasam, his News Editor who left Lake House to become Editor of the Virakesari and of course Mr. P. Balasingham, my longtime colleague on the Daily News and his wife, Anandi. I fondly remember Mr. S. Thillainathan who now edits the Thinakaran, Mr. T. Sabaratnam who we lost recently and many more. They were more than professional colleagues, all good friends from whom I have had many courtesies during my career as a journalist.

Let me digress a little at this time to talk of an old warhorse, Mr. C. Suntheralingam, longtime MP for Vavuniya, former Civil Servant, Minister, University Professor and politician who was one of a kind – a character who grabbed attention wherever he went, whatever he did.

It was somewhere in the sixties when 'Sun' as he was known to his friends, was fighting the temple entry issue at Maviddapuram. He was leading a movement physically preventing so-called depressed caste people from entering the temple with the police, led by another friend, SP R. Sundaralingam who headed the Northern Police Division in those days, taking him on.

My Editor, the late Mr. Denzil Pieris, asked me to interview Suntheralingam about his stand on this issue. I met him at his daughter's home in Bambalapitiya and had a lively interview with him with my questions naturally framed from a perspective of "what is this madness you are engaging in?" While I had not known the professor, he was my father's teacher at the university and his brother, Dr. C. Amirthalin-

Manik de Silva

Memories of Tamil politicians and journalists

President,
Editors Guilds of
Sri Lanka

gam, a former Director of Fisheries and a close friend of my family, was Amir mama to me. Like everybody else I had heard of Sun and his eccentricities and remembered his famous quote that he quit the CCS as he was "tired of signing gun licences and dog licences." He once said that when he entered the colonial civil service, he was offered "fat dowries and even fatter daughters." But let me get back to the interview.

At one point in our conversation, he said that a reason for not permitting the depressed castes into the temple was that they were unclean in that they ate beef and drank arrack and would not even be admitted inside an orthodox Hindu home. "But Prof. Suntheralingam," I countered, "you were a member of the first post-Independence D.S. Senanayake cabinet. I am sure you have entertained the prime minister who was no vegetarian or teetotaler at your home when he visited your area."

"Yes, I have," he replied. "DS probably ate beef and drank Scotch, I don't know about arrack. But when he visited me, I always made sure that lunch was served under the mango tree in my mother's garden."

At one point during the interview when I was questioning him sharply, he shot back "would you marry a Rodiya?" I said yes, if that was what I wanted to do. "I will ring Walwin (my father) and tell him that his son is entertaining heretical thoughts," he declared.

I still remember the late Gordon Heyzer subbed my copy and his main headline was "Tradition and custom, not pride and prejudice." He also had a strap about DS being served lunch under the mango tree in Sun's mother's front garden. The day after my piece appeared, Prof. Suntheralingam rang up my editor and a smiling Denzil told me, "if you ever want another job, Suntheralingam will help you."

I also remember another interview I had with Mr. S.J.V. Chelvanayakam after the FP pulled out of Prime Minister Dudley Senanayake's government in the middle sixties. When I cycled to the FP leader's home somewhere in the Alfred House Gardens area, he and his wife were at dinner, with two tall candles illuminating their dining table. It must have been some kind of occasion. There were a few hens scratching around the front garden. The house, though in one of Colombo's best residential areas, was very modestly furnished. I could see Mr. Chelvanayakam's law chambers on one end of the verandah while I waited for him to finish his dinner.

I remember the substance of what he said was that "Dudley is a good man" who would not willingly waltz on his agreement with the FP. But circumstances had compelled the termination of the arrangements between the FP and the UNP which made what was dubbed the hath havula (seven party coalition) government possible. Chelvanayakam was stricken with Parkinson's disease, his voice was faint and his hands shivering. He answered all my questions briefly, and very much to the point. At the end of the interview, he asked me to show him what I was writing.

This I did. No sub-editor could have cleaned my copy as well as he did in his shivery hand.

Siva (Sivagurunathan) was always a good friend to me during our long years at Lake House and Bala (Balasingham) was the most reliable production executive I had the good fortune of working with during my years as Editor of the Daily News. Though nominally local editor, this incredibly organized personality handled the logistics of page making, administered the sub's desk and made sure that everything that had to be in the paper was duly published as required. There were never

any slips or mistakes. He had a photographic memory of people and events and wide range of information at his finger tips. He was god's gift to an editor.

There's loads of stuff that I can write about my Tamil journalist friends and my friends who were Tamil politicians. We didn't think of

ourselves then or now as Sinhalese or Tamils. We were professional colleagues, newshounds interacting with newsmakers in politics. There was affection and mutual trust. Many of those fine people are now no more. They were the salt of this earth.

பலவித அனுபவத்தையும் அறிவையும் தந்த தினக்குரல்

எண்ணற்ற சவால்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் முகங்கொடுத்த தினக்குரல் இன்று 15ஆவது அகவையில் மிடுக்குடன் காலடியெடுத்து வைக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது உள்ளம் பெருமிதம் கொள்கிறது. தினக்குரலுடனான எனது கடந்த 12 வருடகால உறவில் தினக்குரல் எதிர்கொண்ட ஒவ்வொரு சவால்களையும் நெருங்கி நின்று பார்த்தவன் என்ற வகையில் பல்வேறு சம்பவங்களும் நிகழ்வுகளும் நினைவில் வந்து செல்கின்றன.

ஒன்றை மட்டும் என்னால் தெளிவாகக் கூற முடியாது. அதாவது எங்கள் பத்திரிகை இந்தளவுக்கு முன்னணி நிலைக்கு வந்திருக்க முடிந்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் திறமையும், ஆற்றலும் உள்ள எமது ஆசிரியர் உறுப்பினர்களும் அவர்களது அர்ப்பணிப்பும், விடாமுயற்சியுமே ஆகும்.

கடமையுணர்வுடனும் பற்றுறுதியுடனும் கூடிய எமது அயராது முயற்சியே இந்த வெற்றிக்கான பிரதான அடித்தளமாக அமைந்து வந்திருக்கின்றது. நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு வந்த ஆரம்பத்தில் உலகம் புதுமையானதாகவே இருந்தது. என்னைச் சுற்றி இருந்தவர்கள் அறிவிலும், அனுபவத்திலும் உயர்வாக இருப்பவர்களாகவே தெரிந்தனர். என்னை நான் பல்வேறு வகைகளிலும் வலுவூட்டிக்கொள்ள வேண்டியதை உணர்ந்தேன். ஆனால் தினக்குரலில் சேர்ந்த பின்னர் எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் பல்வேறுபட்ட அனுபவத்தையும் அறிவையும் வழங்கி என்னை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள உதவியது.

தற்போது உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் நான் தினக்குரலின் தினசரி பத்திரிகையில் ஆசிரியத்தலையங்க கப்பக்கம் (op-ed page) மற்றும் புதன் வசந்தம் ஆகிய வற்றின் கட்டுரைத் தயாரிப்பு, தினக்குரலின் குடும்பப் பத்திரிகையான saturday மெயில் கதம்பப்பத்திரிகையின் சில பகுதிகளுக்குப் பொறுப்பாகப் பணியாற்றி வரு

கின்றேன். இவங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனமும் இவங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமும் இணைந்து வழங்கும் சிறந்த சூழலியல் செய்தியாளருக்கான விருதினை நான் கடந்த வருடம் பெற்றுக் கொள்ளும் அளவிற்கு தினக்குரல் எனக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆளுமையும் ஆற்றலும்

கே.ஜெயரத்திரன்

மிக்க பலரது நட்பு எனக்கு தினக்குரல் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. குறிப்பாக எமது பிரதம ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கத்துடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அறிவையும் அனுபவத்தையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கான பல வாய்ப்புகளை அவர் ஏற்படுத்தித் தந்தார். குறிப்பாக புத்திஜீவிகள், பேராசிரியர்கள், நீதியரசர்கள், நீதிபதிகள், சமூக செயற்பாட்டாளர்கள், அரசியல் வாதிகள், சக பத்திரிகையாளர்களின் ஆசிரியர்கள் எனச் சமூகத்தில் பலதரப்பினர்களுடனும் பழகுவதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் எனது அறிவு மற்றும் ஆளுமை விருத்திக்கு நன்றாக உதவி வந்திருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தினக்குரலைப் பொறுத்தவரையில் அது தமிழ் மக்களுக்கான தனது பணியை உணர்ந்து செய்து வருகிறது. வெறும் உணர்ச்சிகளுக்கும் கோஷங்களுக்கும் அப்பால் அறிவு பூர்வமாக விடயங்களை வெளிக் கொணர்ந்து ஒரு சமூகப்பொறுப்புணர்வுடன் செயற்பட்டு வருகிறது. அது தான் வகுத்த பாதையில் அதன் பணியைத் தொடர்ந்தும் சரியாகச் செய்யும் என்ற அசையாத நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதற்கு நாம் என்றும் உறுதுணையாக நிற்போம்.

தமிழ் அச்ச ஊடகங்களின் கருத்தொருமைச் செயற்போக்கு

ந.வித்தியாதரன்
சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர்

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது வரலாற்றில் மிக மோசமான நெருக்குவாரத்தை எதிர்கொள்கின்ற இக்கட்டான காலகட்டம் இது. ஈழத்தமிழினம் அரசியல் அந்தகார இருளில் சிக்கி, வழிதெரியாது தடுமாறி அவலப்படும் நிலைமை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படையானது.

இந்த நெருக்கடி வேளையில் தமிழ் ஊடகங்களின் பங்கு பணியும் பொறுப்பும் அளப்பரியவை. அதுவும் தமிழ் அச்ச ஊடகங்களின் கடமையோ எல்லை கடந்தது என நான் கருதுகிறேன்.

தமது இருப்பை தக்கவைத்துக்கொண்டு தனது இனத்தின் இருப்புக்காகத் தனது பேனாவால் தந்திரோபாயத்துடனும் துணிச்சலுடனும் போராட வேண்டிய ஊடகச் சமராடியாக - போராளியாக - ஒவ்வொரு செய்தியாளனும் பணியாற்ற வேண்டிய சமயம் இது. கத்தி மீது நடப்பது போன்ற இந்த வரலாற்றுப் பணியின் போது கரணம் தப்பினால் மரணம் என்ற ஆபத்தும் நிறையவே உண்டு என்பதும் நமது பட்டறிவு.

வெறுமனே செய்திகளைத் தருவது என்ற பொதுவான நிலைப் பாட்டுக்கு அப்பால் தமிழ் இனத்தை அரசியல் ரீதியாகச் சரியான வழித்தடத்தில் நெறிப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை நம் மக்களுக்கு எடுத்தியம்புவதும் எமது ஊடகங்களின் கட்டாய கடப்பாடாக மாறியிருக்கின்றது.

2009 மே மாதத்துக்குப் பின்னர் ஈழத்தமிழினம் எதிர்கொண்ட அந்தரிப்பு நிலைமையை ஓரளவு விரைந்து உள்வாங்கிப் புரிந்துகொண்டு சரியான வகையில் -வழியில் - எதிர்வினையை வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் இலங்கையின் தமிழ் அச்ச ஊடகங்கள் காத்திரமான - பாராட்டத்தக்க -வரலாற்றுப் பணியை ஆற்றியிருக்கின்றன என நான் நம்புகின்றேன்.

நிறுவனங்கள், நிர்வாகங்கள் என்ற எல்லை வரையறைகளைத் தாண்டி அச்ச ஊடகங்களின் ஆசிரியபீட மையங்கள் தார்மீக ரீதியில் தமக்குள் கருத்தொருமை நிலைப்பட்ட பொதுப் போக்கை உருவாக்கிப் பின்பற்றிக் கொண்டு, ஆற்றிய - ஆற்றிவருகின்ற பணி விதந்துரைக்கத்தக்கது.

இத்தகைய முன்மாதிரிப் போக்கிற்கு செயலுக்கம் கொடுத்து அதற்கு அனைத்துத் தரப்பினரையும் இணங்கச் செய்வதிலும், தமிழின நலனை முன்னிறுத்தி அதனை ஒன்றுபட்டு முன்னெடுக்கவைப்

பதிலும் நண்பர் வீ.தனபாலசிங்கம் தலைமையிலான 'தினக்குரல்' ஆசிரியரீட்டம் காட்டி வரும் துணிச்சலான, தனித்து வமான ஈடுபாடுகண்டு வியக்கிறோம். தமது பேனாவல்லமை மூலமும், சொல்லாடல்கள் வாயிலாகவும் அனைவரையும் இணங்க வைத்து இயங்கச் செய்யும் பாங்கு நண்பர் தனபாலசிங்கத்துக்கு கைவந்திருப்பது இந்த விடயத்தை சாத்தியமாக்கியிருக்கிறது.

அத்தகைய வரலாற்றுப் பொறுப்பை மிகுந்த நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்தவாறே அவருடன் சேர்ந்து கூட்டிணைந்து முன்னெடுத்து வரும் ஏனைய ஆசிரியரீட்டமையங்களின் வழிகாட்டிகளையும் பாராட்டுவதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்த விரும்புகிறேன்.

வரலாறு இன்று அவர்கள் மீது சுமத்தியிருக்கும் இந்தப் பொறுப்பை - கட்டாய கட்டமைப்பை - ஆற்றுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஊடக நிறுவனங்களும் நிர்வாகிகளும் தமது வர்த்தக நோக்கங்களுக்கும் அரசியல் பதவி நிலை இலக்குகளுக்கும், சுயலாப சிந்தனைகளுக்கும் அப்பால் நின்று இந்த விடயத்திற்கு பூரண பங்களிப்பு நல்க முன்வர வேண்டும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் இருப்பைப் புரட்டிப்போட்ட கொந்தளிப்பு மிக்க அரசியல் காலகட்டத்துக்கு மத்தியில் பதினைந்து ஆண்டுகால ஊடகப்பணி என்பது குறிப்பிடத்தக்க பெரும் சாதனையாகும்.

யுத்த சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும், தளராது அச்சாதனையைப் புரிந்த 'தினக்குரல்' குடும்பத்திற்கு தமிழ் வாசகர்கள் சார்பில் நமது நன்றி மறவாத பாராட்டுக்கள் : வாழ்த்துக்கள்!

நல்ல முயற்சிகளுக்கு முட்டுக்கட்டையில்லை

கார்த்திகையினி
சுபேஸ்

எனக்கு எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் இருந்ததால் பத்திரிகை, இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் அதிக நாட்டம் இருந்தது. ஆனாலும் நான் விரும்பியது ஆசிரியத் தொழிலைத் தான். இருந்தும் எனக்கு எதிர் பாராமல் கிடைத்தது ஊடகத்துறைத் தொழில் வாய்ப்பே.

இரண்டாயிரத்தின் பிற்பகுதியில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் 'நாளைய சந்ததி' என்னும் நிகழ்ச்சியுடன் இணையும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை, அதே காலப் பகுதியில் 'இடி' பத்திரிகையில் உதவியாளர் பதவியாக இணைந்து கொண்டமை (இப்பத்திரிகை பின்னர் 'தமிழ் கேசரி' என்ற பெயரில் வெளிவந்து நின்றது) என்னை ஊடகத்துறை நோக்கித் திரும்பக் கால்கோளிட்டது.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என்னை ஊடகத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் எழுத்துத்துறையிலும் வலுப்படுத்திக் கொள்ள உதவியது 'தினக்குரல்' தான்.

2004 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் முதலாம் திகதி தினக்குரலில் நான் இணைந்த போது ஏற்கனவே இரண்டு, மூன்று வருட துறைசார் அனுபவம் இருந்தாலும் ஆறுமாத கால பயிற்சிக் காலத்தில் நிறைய புதிய விடயங்களை நான் அறிந்து கொண்டேன். பத்திரிகைத் துறையின் ஆழத்தினையும் கனதியினையும் அறிந்து அதனைக் கற்றுக் கொள்ள உதவியவர்கள் எமது ஆசிரியரீட்டத்தைச் சேர்ந்த மூத்த பத்திரிகையாளர்கள் தான்.

ஞாயிறு தினக்குரலில் உதவி ஆசிரியராக இணைந்து 'சுதம்பம்' இணைப்பிதழுக்கும், 'சினிமா', 'இளந்தளிர்' பக்கங்களுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தமை பல விடயங்களை எனக்குக் கற்றுத்தந்தது. தற்போது இவள், பனுவல், நூலகம், சிறுகதை, கவிதை, மருத்துவம், மஞ்சரி, கற்றுவிவளி பகுதிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றேன்.

பத்திரிகைத்துறை மாறுபட்ட மனிதர்களின் தரிசனங்களை எனக்குத் தந்துள்ளது. அதனுடாகப் பல விடயங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. எமது ஞாயிறு தினக்குரல் ஆசிரியர் ஆர்.பாரதி அவர்களும் சரி பிரதம ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கம் அவர்களும் சரி எமது எந்த முயற்சிகளுக்கும் தடைசொல்வதில்லை.

தினக்குரலில் பணியாற்றும் காலகட்டத்தில் நான் விரும்பிய ஆசிரியத் தொழில் கிடைத்தும் இத்துறையீதும் எழுத்தின் மீதும் கொண்ட ஆர்வத்தினால் அதனை நிராகரித்தேன்.

ஏனைய நிறுவனங்களில் காணப்படும் 'வெட்டுக் குத்துகள்' இல்லாமல் இருப்பதும் தினக்குரலை நான் அதிகம் நேசிப்பதற்கு காரணமாயிற்று.

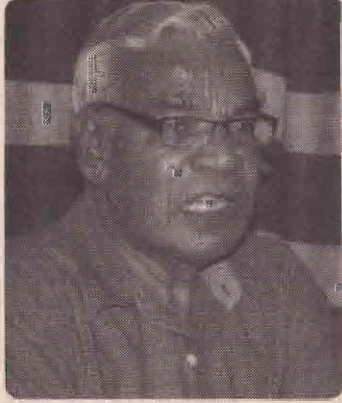
அண்மையில் நான் 'தாய்மடி தேடி...' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிடக் காரணமும் தினக்குரல் தான். ஆசிரியர்களும், அலுவலக நண்பர்களும் தந்த ஊக்கமும் நிறுவனத்தினர் தந்த ஆதரவும் என்னை இலக்கிய உலகுக்கும் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றது. அந்த வகையில் தினக்குரலுக்கு என் நன்றிகள் என்றைக்கும் உண்டு.

பத்திரிகையை மக்கள் வாசிப்பது ஏன்? புதினங்களை அறிந்துகொள்ள விளைவது மக்களுடைய இயல்பு. அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், பண்பாடு முதலான துறைகளில் என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அன்றைய கட்டத்தில் கவனத்துக்கு உரியவை என்று கருதப்படுகின்ற தகவல்களை மற்

சம்பத்தில் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருந்த அறிஞர் பலர், அவ்விடயத்தில் பத்திரிகைகள் கூடிய கவனத்தோடும் பொறுப்புணர்வோடும் செயற்பட்டால் நிலைமை சீர்திருந்த அது உதவும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டனர். சாஸ்திரிய சங்கீதத்தை ரசிக்கக் கூடியவர்களைக் காண்பது அரிதாகிவிட்டது என்று குறைபட்டபோது, 'அப்படியென்றால், அதனை ரசிக்கக் கூடியவர்களை நாங்கள் சிருஷ்டிப்போம்

பொது நன்மைக்கு ஏற்ற வகையில்

உருவாக்குவதே பணியாக

றவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு முன் தாங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். முக்கியமான ஒரு செய்தி பற்றி மற்றவர்கள் பேசும் போது அதைத் தாங்கள் அறிந்திருக்காத விடத்து அந்தரப்

படுகிறார்கள். அது பற்றித் தங்களுக்கு ஏலவே தெரியுமென்று காட்டிக்கொள்ளக்கூடியவிடத்து ஆறுதல் அடைகிறார்கள். அந்தச் செய்தி பற்றிய மேலதிக விபரங்களையோ, பின்னணியையோ அறிந்திருந்தால் அவற்றையெல்லாம் அலசிப் பெருமிதமடைகிறார்கள். கவரப்பட்ட செய்தியின் தொடர்ச்சி (Follow-up) வெளிவராதபோது ஏமாற்றத்துக்குள்ளாகிறார்கள்.

தெரியாத ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்வதிலும் புரியாத ஒன்றைப் புரிந்துகொள்வதிலும் மகிழ்ச்சியடையும் மனிதர் அறிவினை வளர்க்கும் ஒன்றாகவும் பத்திரிகையைப் பார்க்கின்றனர். எமது அறிவு, மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, தேசியம் இன்னோரன்னவற்றின் வளர்ச்சியில் பத்திரிகையின் பங்களிப்பு எத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை எடுத்துவிளக்க வேண்டியதில்லை. எங்கள் மாணவர்களிடையே மொழியைக் கையாளும் திறன் குறைந்து வருவதாக ஓர் அவையில்

என்று ஒரு பத்திரிகாசிரியர் நம்பிக்கையளித்தது நினைவுக்கு வந்தது.

அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பத்திரிகை பங்களிக்க வல்லது. பத்திரிகைகள் முதலில் மக்களுக்குக் கல்விபுகட்டுவனவாகவும் சமகால வரலாற்றோடு அவர்களைப் பரிச்சயப்படுத்துவனவாகவும் அமையவேண்டும் என்பதைச் சிறந்த ஒரு பத்திரிகையாளராக விளங்கிய மகாத்மா காந்தி வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். அறிவினை வளர்ப்பதிலும் பகிர்ந்து பரப்புவதிலுமான ஆர்வமே மனிதனை ஏனைய விலங்குகளினின்றும் வேறுபடுத்துவது; மனித நாகரிக வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமானது. 'மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' என்பர் திருவள்ளுவர். மெய்யை, உண்மையைத் தேடிக் காண்பது குறித்தும் வெளியிடுவது குறித்தும் பத்திரிகையுலகில் மிகுதியாகப் பேசவும் விவாதிக்கவும்படுவதுண்டு. அறிந்த விடயத்தை அப்படியே அச்சொட்டாக வெளியிடுவதுதான் உண்மையின்பாற்படுமா? அவ்வாறு வெளியிடுமிடத்து ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? பொருள், இடம், காலம் என்பவற்றைக் கவனத்திற்கொண்டு, தீமை பயக்காத வகையில் பொதுநன்மை கருதிச் சொல்லப்படுவனவே உண்மையாக முடியும் என்பர்.

மக்கள் சமூக நடவடிக்கைகளில் சுமுகமாகவும் உற்சாகத்தோடும் ஈடுபடவும் சனநாயக நடைமுறையிலே பயனுள்ள வகையில் பங்கெடுக்கவும் உகந்த சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் பத்திரிகைகளின் வகிபாகம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இயலக்கூடியளவு பெருந்தொகையான மக்களைச் சென்றடைவது,

விற்பனைப்பரப்பைப் பெருக்குவது என்பவை குறித்த பத்திரிகையாளர்களினதும் பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்களினதும் கரிசனை கவனிக்கப்பட வேண்டியது. வெகுசன அபிப்பிராயத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக அப்போதைய உணர்ச்சிப் போக்கை ஒட்டிச் செல்வனவாக பெருவாரி மக்களைக் குதூகலப்படுத்துவனவாக அமைந்தால் பத்திரிகைகள் விற்பனையை அதிகரிக்கலாம் என்ற

எதையாவது செய்யக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த பத்திரிகைத் துறையைச் சாத்தியமானவருக்கு (பலவிதமான மட்டுப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும்) பயன்படுத்த முயற்சித்து வந்திருக்கிறேன் என்று

பேராசிரியர்

சி.தில்லைநாதன்

கூறியிருப்பது விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறான முயற்சி எந்தளவுக்கு இலாபம்

பொதுசன அபிப்பிராயத்தை

இருத்தல் வேண்டும்

நினைப்பில், வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை எல்லாம் விருந்தாய் விரிக்கும் எத்தனத்தில் சில பத்திரிகைகள் முன்நிற்கின்றன.

நாட்டினதும் சமூகத்தினதும் முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தூரநோக்குடன் பணியாற்றும் பத்திரிகையே பொறுப்புணர்ச்சியுடையதாக வேண்டப்படும். அத்தகைய பத்திரிகையே வெகுசன அபிப்பிராயத்தை நீண்டகாலப் பொதுநன்மைக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்குவதாகவும் வேண்டிய விடத்து அதனைச் சீர்திருத்துவதாகவோ மாற்று வதாகவோ விளங்கும். ஒரு பத்திரிகை மக்களால் விரும்பிப் படிக்கப்பட வேண்டும். அதேநேரம் மானிட மேம்பாட்டுக்கும் அது உதவ வேண்டும். வெகுசனப் பலவீனங்களை விற்பனைப் பெருக்கத்துக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தல் வேறு. பலவீனங்களை நீக்கி மக்களுக்கு வலுவூட்டல் வேறு. மக்களால் விரும்பப்படுவனவற்றை வழங்குவதற்கும் உண்மைகளை அவர்களுக்குப் புரியவைப்பதற்கும் இடையிலே பொதுநன்மைக்குக் குந்தகம் விளைவிக்காத வகையிலான ஓர் இணக்கம் காணப்படலாம். தெளிவான நிலைப்பாடும் துணிவும் கொண்டவரும் வாசகர்களுடன் நெருக்கமானதும் ஆரோக்கியமானதுமான உறவினை வளர்த்துக் கொள்ளவல்லவருமான பத்திரிகாசிரியர்பயன்மிகு பணிகளை ஆற்றலாம்.

தினக்குரல் பத்திரிகை ஆசிரிய தலையங்கங்களைத் தொகுத்து 'ஊருக்கு... நல்லது சொல்வேன்' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டுள்ள ஆசிரியர் வீரகத்தி தனபாலசிங்கம் அந்நூலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரையில், 'எனது வாழ்நாளில் சமுதாயத்திற்கு என்னாலியன்றவரை பயனுறுதியுடையதாக

பயக்கும் என்பதைக் கணக்கிடுவதைக் காட்டிலும், உயர்ந்த இலக்கை நோக்கிய எத்தனத்தில் ஈடுபடும் எண்ணம் மேலானது.

பொதுமக்களிடையே செல்வாக்கு மிகுந்ததும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கக்கூடியதுமான பத்திரிகையின் சக்தியை எவ்வாறு உபயோகிப்பது என்பது முக்கியமானது. பொருள், இலாபம் சம்பாதிப்பதைப் பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றவகையில் ஏனையவற்றைத் திட்டமிடலாம். அரசியல் அதிகாரத்தை அடைவதற்கு, பெருக்குவதற்கு, தக்கவைப்பதற்கு அதனைப் பயன்படுத்தலாம். விளம்பரத்தை, பிரசித்தியை, ஆரவாரப்புகழை அலாவுவோரைத் திருப்திப்படுத்தி அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் நன்மைகளை அனுபவிக்கலாம். அதிகாரத்தில் வீற்றிருப்பவர்களை, ஒரு வேளை பத்திரிகையாசிரியர் இருப்புக்கு இன்றியமையாதவர்களை மனங்குளிரவைக்கலாம். தங்களைப்பற்றிய செய்திகளையும் படங்களையும் பத்திரிகையில் பார்க்க பேயாய் உழல்பவர்களின் பலவீனங்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படலாம். காலையில் முதல் வேலையாகத் தனக்கு வேண்டிய பத்திரிகையாளருடன் தொடர்பு கொண்டு, என்னைப்பற்றிய செய்தியை முதல் பக்கத்தில் போட்டிருக்கலாமே, அந்தச் செய்தியோடு என் படத்தையும் போட்டிருக்கலாமே, என்ன இன்றைக்கு என்னைப்பற்றி ஒன்றையும் காணவில்லை? என்றெல்லாம் உசாவும் அரசியல் பிரமுகர்கள் இருக்கிறார்கள்.

முற்காலத்திலும் அரசர்கள் பலர் மக்கள் மத்தியில்

பலவகை இன்னல்களுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் அநீதிகளுக்கும் ஆட்பட்டு வருந்தும் மானிடத்தின் பெரும்பகுதியினருக்கு ஆசுவாசமும் தெம்பும் நம்பிக்கையும் அளிப்பதாக விளங்குவது பத்திரிகையின் முக்கிய வகிபாகமாகும். பத்திரிகையைப் பற்றிய தனது கவிதையில் 'பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற் பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீ தான்!' என்றும் 'களைப்பினில் ஊக்கம் பெய்வாய்!' என்றும் பாரதிதாசன் பாடியது ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. பத்திரிகை வெறுமனே பொழுது போக்குவதற்கு உரியதல்ல. பொழுது தானாகவே போகும். அதனை யாரும் போக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால், போகிற பொழுது பயனுள்ள வகையிலே ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையிற் பற்றும் ஊட்டுகிற வகையிலே போனால் நன்று

தம்மை ஏற்புடையவர்களாகப் பிரசித்திப்படுத்தப் புலவர்களை ஆதரித்துப் பயன்படுத்தியது உண்டு. அவர்களை அண்டிப்பிழைத்த புலவர்கள் கல்லாதவர்களைக் கற்றவர்கள் என்றும் பொல்லாதவர்களை நல்லவர்கள் என்றும் முகத்துதி செய்தனர். போர்க்களத்தையே காணாதவர்கள்மீது பரணிகளையும் உத்தரவிட்டோர் மீதெல்லாம் உலாக்களையும் பாடிய புலவர்கள் பலர். 'உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்?' என எடுத்தெறிந்து கேட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

சுதந்திரமாகச் செயற்படுவதில் பத்திரிகையாளர்களுக்குள்ள இடர்பாடுகள், மட்டுப்பாடுகள், அச்சுறுத்தல்கள் பற்றி இன்று பலவாறாக உலகெங்கணும் பேசப்படுகிறது. சுதந்திர வேட்கை என்பது பொது நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாய் இருக்க

வேண்டும். எழுத்துச் சுதந்திரத்தைப் பற்றி மட்டுமன்றி, அநீதியிழைக்கப்பட்டவர்கள், அறிவு தடுக்கப்பட்டவர்கள், உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்கள், ஓரங்கட்டப்பட்டவர்கள், பட்டினி போடப்பட்டவர்கள், பள்ளத்தில் வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் சுதந்திரம் குறித்தும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பலவகை இன்னல்களுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் அநீதிகளுக்கும் ஆட்பட்டு வருந்தும் மானிடத்தின் பெரும்பகுதியினருக்கு ஆசுவாசமும் தெம்பும் நம்பிக்கையும் அளிப்பதாக விளங்குவது பத்திரிகையின் முக்கிய வகிபாகமாகும். பத்திரிகையைப் பற்றிய தனது கவிதையில் 'பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற் பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீ தான்!' என்றும் 'களைப்பினில் ஊக்கம் பெய்வாய்!' என்றும் பாரதிதாசன் பாடியது ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. பத்திரிகை வெறுமனே பொழுது போக்குவதற்கு உரியதல்ல. பொழுது தானாகவே போகும். அதனை யாரும் போக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால், போகிற பொழுது பயனுள்ள வகையிலே ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையிற் பற்றும் ஊட்டுகிற வகையிலே போனால் நன்று.

நம்பிக்கை ஊட்டுவதென்றால் குடுகுடுப்பைச் சாத்திரக்காரன் மாதிரி 'நல்ல காலம் வருகுது, நல்ல காலம் வருகுது' என்று தினந்தினம் சாற்றுவதென்று அர்த்தமில்லை. பலவகை அநீதிகளாலும் ஏமாற்றுக்களாலும் ஊழல்களினாலும் அடாவடித்தனங்களாலும் அதிகார துஷ்பிரயோகங்களினாலும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மனம் புழுங்குகிறார்கள். அப்படியானவற்றுக்குக் காரணமானவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் போனாலுங்கூட அவர்களது அட்டுழியங்கள் அம்பலப்படுத்தப்படுவது மக்களுக்கு ஓரளவு ஆறுதலை, மனத்தெம்பை வழங்குகிறது. பொய்யும் புரட்டும் வெளிக்கொண்டு வரப்படும்போது, தட்டிக் கேட்கப்படும்போது மக்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறது. உண்மையும் நீதியும் மானிடத் தன்மையும் செத்துவிடவில்லை என்ற நம்பிக்கையும் அதன் அடிப்படையிலான ஊக்கமும் பிறக்கிறது. பிரச்சினைகள் மீதான ஆர்வ முடைமையும் அவை பற்றிய சரியான விளக்கமும் கூட மக்களுக்கு ஆசுவாசமும் நம்பிக்கையும் அளிப்பனவாகும். உண்மைக்கும் நீதிக்கும் அச்சுறுத்தல் நேர்வதாக அவர்கள் தளரும் போது பத்திரிகை அவர்களுக்குப் பக்கபலமாய் நின்று குரல் தர வேண்டும். அப்படியானதொரு நம்பகத்தன்மை வாய்ந்த பற்றுக்கோட்டையும் நாடித்தான் மக்கள் பத்திரிகையை நாடுகிறார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து உரையாசிரியர்கள் வழிவந்த பண்டிதத் தமிழை பழகு தமிழாக வளர்த்தெடுத்ததில் பத்திரிகைகளுக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு. பாரதி சொன்னது போல் 'ஓரிரண்டு வருசத்து நூற் பழக்கம் உள்ள' பொதுமக்களுக்கும் எளிதில் விளங்கும் வகையில் எழுத வேண்டிய தேவை பத்திரிகைகளுக்கு இருந்தது. நவீன கல்வி வாய்ப்பின் மூலம் புதிதாக எழுத்தறிவு பெற்ற பரந்துபட்ட பொதுமக்களைக் குறியாகக் கொண்ட கிறிஸ்தவ பாதி ரி மார்களும் ஆறுமுக நாவலர், சித்திலெம்பை போன்ற மதமறுமலர்ச்சியாளர்களும் மக்களோடு தொடர்புகொள்ள பத்திரிகைகளையே முக்கியமான கருவியாகக் கையாண்டனர்.

பத்திரிகை வளர்த்த தமிழ்

பேராசிரியர் எம்.ஏ.து.மான்

தமிழில் முதலாவது பத்திரிகை 1831இல் வெளிவந்தது. தமிழ்ப் பத்திரிகை என்பதே இதன் பெயர். 1831 இலிருந்து 1880 வரையுள்ள ஐம்பது ஆண்டுகளில் 46 வார, மாத, காலாண்டு இதழ்கள் சென்னையில் இருந்து வெளிவந்தன. 1880க்கும் 1900க்கும் இடைப்பட்ட இருபது ஆண்டுகளில் மட்டும் சுமார் அறுபது தமிழ்த் திவசரிகளும் காலாண்டு இதழ்களும் தோன்றின. இருபதாம் நூற்றாண்டு பத்திரிகைகள் பெருவளர்ச்சி பெற்ற காலம் எனலாம். இந்தியப் பத்திரிகைப் பதிவாளரின் அறிக்கைப்படி 1983இல் தமிழ் நாட்டில் 335 பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் 113 தினப்பத்திரிகைகள். 1984இல் இந்த எண்ணிக்கை 392 ஆக அதிகரித்தது. இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை இந்த அளவு அதிகம் இல்லை எனினும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிிலிருந்து தொடர்ச்சியாகக் கணிசமான எண்ணிக்கையில் இங்கு தமிழ் பத்திரிகைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

பத்திரிகைகள் பல்வேறு அறிவுமட்டத்திலிருந்து பரந்துபட்ட பொதுமக்களோடு நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ள வேண்டி இருந்ததால் தமிழை நவீனப்படுத்தவும் எளிமைப்படுத்தவும் வேண்டிய தேவை அவற்றுக்கு இருந்தது. நவீனப்படுத்துதல் என்பது தற்காலத் தேவைக்கேற்ப சொல்வளத்தையும், புதிய மொழி நடைகளையும், அகராதி போன்ற கருவி நூல்களையும் விருத்தி செய்வதையும், எழுத்தமைப்பைச் சீர்படுத்துவதையும் குறிக்கும். எளிமைப்படுத்துதல் என்பது குறைந்த அளவு மொழி அறிவு உடையவர்களும் படித்துப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் மொழி நடையை இலகுபடுத்துவதைக் குறிக்கும். இன்றைய தமிழை வளர்த்தெடுத்ததில் இவ்விரு போக்குகளும் இணைந்தே செயற்பட்டிருக்கின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து தமிழில் நவீனத்துவப் பிரச்சினைகள் மேற்கிளம்பிய போது மொழிப் பழைமைவாதிகளும், தூய்மைவாதிகளும் மொழியைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் தமிழ்வளர்ச்சியைப் பின்னோக்கிக் கொண்டு செல்லவே முயன்றனர். கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரை இதில் அவர்கள் கணிசமான வெற்றியும் கண்டனர். அரசு ஆதரவும் அவர்களுக்கு இருந்தது. எனினும் கல்வித்துறைக்கு வெளியே பொது மொழிப் பயன்

பாட்டில் பழமைவாதமும் தூய்மைவாதமும் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்த முடியவில்லை. பத்திரிகையாளர்களும் பாரதி வழிவந்த நவீன எழுத்தாளர்களும் இவ்வாதங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவில்லை. பதிலாக எதிராகவே செயற்பட்டனர். அவர்களின் மூலமே இன்றைய தமிழ், பழகு தமிழ் அல்லது பத்திரிகைத் தமிழ் வளர்ச்சி அடைந்தது. இன்றைய தமிழின் பிரதான பண்புகள் என பின்வருவனவற்றை நாம் இனங்காணலாம்:

- முடிந்த அளவு சீதி விசுவாசங்கள் இன்றி எழுதுதல்
- பொது மூலக்கில் உள்ள சொற்களைப் பெரிதும் கையாளாதல்
- அலசியமான இடத்துப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாளாதல்

காலத்தின் தேவையான புதிய ஒலி மாற்றங்களையும் இலக்கண மாற்றங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

சிறிய வாக்கியங்களைப் பயன்படுத்துதல்

பேசப்படும் விடயத்துக்கேற்ற மொழி நடையைக் கையாளுதல்

குறைந்த கல்வியறிவு உடையவர்களுக்கும் விளங்கக் கூடியதாக இருத்தல்.

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுகால தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் வரலாற்றை நோக்கினால் மேற்கூறிய பண்புகளைக் கொண்ட தமிழ் உரைநடை, தமிழின் தொன்மை, தூய்மை என்பவற்றின் அடிப்படையிலான பல சவால் களை எதிர்கொண்டே வளர்ந்து வந்திருப்பதை நாம் காணலாம். எக்காரணம் கொண்டும் தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலக்கக் கூடாது கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தக் கூடாது, பிற மொழிப் பெயர்களைத் தமிழ் ஒலி மரபுக்கேற்பவே எழுத வேண்டும், இலக்கண மரபு மீறல்கள் தமிழை அழித்து விடும் போன்ற கருத்துக்கள் கல்வித்துறைச் சொல்லாடலில் இன்றும் வலிமையாக ஒலிப்பதைக் காணலாம். ஆயினும் பத்திரிகையாளர்களும் நவீன எழுத்தாளர்களும் இக் கருத்துகளுக்குச் செவிசாயக்கவில்லை. அவ்வாறு அவர்கள் செவிசாய்த்திருந்தால் இன்றைய பத்திரிகைத் தமிழ் எல்லோராலும் படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியாத தமிழாய் இருந்திருக்கும்.

தமிழில் பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் இடையே பெரிய இடைவெளி தொடர்ந்தும் நிலவிவந்திருக்கிறது. பத்திரிகையாளர்களும் நவீன எழுத்தாளர்களும் இவை இரண்டுக்கும் இடையே காணப்படும் இடைவெளியைக் குறைக்க முயன்று வந்திருக்கிறார்கள். 'பேசுவதுபோல் எழுத வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கட்சி' என இருபதாம்

நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே பாரதி கூறினான். பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதே இங்கு பாரதியின் கருத்தாகும். கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நவீனத்துவ மற்றும் எளிமையாக்கல் முயற்சிகள் அதை நோக்கியே அமைந்தன எனலாம். இன்றைய பத்திரிகைத் தமிழை ஓரளவு படிப்பறிவு உடையவர்களாலும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது என்றால் அது அவர்களுடைய பேச்சு மொழிக்குக் கிட்டியதாக இருக்கிறது என்பதே பொருள். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட நவீன உரைநடையின் பண்புகள் பேச்சு மொழியின் சாயலை அதற்குத் தந்துள்ளன.

பத்திரிகைகள் தமது தேவைக்கேற்ற புதிய மொழி நடடைகளையும் வாக்கிய அமைப்புக் கோலங்களையும் உருவாக்கியுள்ளன. செய்திகள், செய்தித் தலைப்புகள், ஆசிரிய தலையங்கங்கள் விளம்பரங்கள், செய்தி விமர்சனங்கள், பொதுக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றுக்காக வெவ்வேறு நடடைகளை அவை வளர்த்துள்ளன. தற்காலத் தமிழ் இவற்றால் வளமும் வலிமையும் பெற்றிருக்கின்றது என்பதில் ஐயம் இல்லை. இவ்வகையில் நவீன தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பது மிகைப்பட்ட கூற்று அல்ல

என்பதே பொருள். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட நவீன உரைநடையின் பண்புகள் பேச்சு மொழியின் சாயலை அதற்குத் தந்துள்ளன.

பத்திரிகைகள் தமது தேவைக்கேற்ற புதிய மொழி நடடைகளையும் வாக்கிய அமைப்புக் கோலங்களையும் உருவாக்கியுள்ளன. செய்திகள், செய்தித் தலைப்புகள், ஆசிரிய தலையங்கங்கள் விளம்பரங்கள், செய்தி விமர்சனங்கள், பொதுக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றுக்காக வெவ்வேறு நடடைகளை அவை வளர்த்துள்ளன. தற்காலத் தமிழ் இவற்றால் வளமும் வலிமையும் பெற்றிருக்கின்றது என்பதில் ஐயம் இல்லை. இவ்வகையில் நவீன தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பது மிகைப்பட்ட கூற்று அல்ல.

ஆயினும், சமீபகாலமாக இளைய தலைமுறையைச்

சேர்ந்த பத்திரிகையாளர்களின் மொழி குறைபாடுகள் பத்திரிகைத் தமிழை மலினப்படுத்தி வந்திருக்கின்றன என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாளர்களிடம் இருந்து மொழி ஆளுமையும் மொழி சார்ந்த நுண் உணர்வும் இளைய தலைமுறையினரிடம் இல்லை. இது இன்றைய கல்விமுறையின் கோளாறு எனல் வேண்டும். அத்கைய சில குறைபாடுகளை மட்டும் நான் இங்கு

சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

சில ஆண்டுகளுக்குமுன் நமது தினப்பத்திரிகை ஒன்றில் பின்வரும் செய்தித் தலைப்பு காணப்பட்டது. 'மன்னார் மாவட்டத்தில் மோசமான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை'. இதனை நான் பல இடங்களில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். குறிப்பிட்ட மாவட்டத்தில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை மோசமாக இருக்கிறது என்பதை செய்தியாளர் தெரிவிக்க விரும்பியது என்பது வெளிப்படை. ஆனால் அவர் பயன்படுத்திய மொழி அமைப்பு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்தில் மோசமான ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற பொருளைத் தருகிறது. வாசிப்போருக்கு இது ஒரு நகைச்சுவை விருந்தாகிறது.

சமீபத்தில் நான் படித்த நமது நாளேடுகள் சிலவற்றில் காணப்பட்ட சில வாக்கியங்களையும் தொடர்களையும் இங்கு தருகிறேன்:

1. எமது கட்சியை அரசுடன் சேருமாறு அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் செய்தியின் பின்னணியில் ஒரு சதி முயற்சி இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

2. நாடளாவிய ரீதியிலுள்ள சகல பாடசாலைகளும் கடந்த 6ஆம் திகதி முதல் முதலாம் தவணைக்காக விடுமுறை வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3. உளவளத்துறையைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் இன்மையும் அதிபர்களினாலும் ஏனையோர்களினாலும் இத்துறை தொடர்பான விளக்கம் இன்மையும் பல சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

4. தீர்த்தோற்சவம் காலை 4 மணிக்கு கிரியைகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு காலை 7 மணிக்கு புள்ளைக் குடா இந்துமா சமுத்திரத்தில் நடைபெறும்.

5. ஒவ்வொரு கதைகளிலும் தமிழக எழுத்துக்களின் தாக்கம் தெரிகிறது.

6. சீனப் பூகம்பத்தால் பலியானோரின் எண்ணிக்கை.

7. அனைவரும் பெண் மாணவிகள் என்பதனால்.

8. காலாகாலத்துக்குப் பொருத்தமான கதைகளை எமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் காணப்படும் இலக்கணமற்றும் சொற்பயன்பாட்டுப் பிழைகள் சிறியவை எனினும் நமது பத்திரிகைகளில் பரவலாகக் காணப்படுவன. பொருள்மயக்கம் தரும் வாக்கியங்கள் அடிக்கடி இடம்பெறுகின்றன. இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த பத்திரிகை எழுத்தாளர்களுக்கு மொழிப்பயிற்சி அவசியம் என்பதையே இவை காட்டுகின்றன. இதன் பொருட்டு பத்திரிகை நிறுவனங்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுதல் அவசியமாகும்.

தினக்குரல் தந்த அனுபவம்

நா.விராஷான்

தினக்குரல் ஏப்ரல் 6 இல் 15 ஆவது அகவையைத் தொடர்நிற்கின்ற போதும் எனது 15 வருட பணி பெப்ரவரி 14 இல் முடிந்திருந்தது. இதன் மூலம் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பிப்பது எவ்வளவு சிரமமானது என்பது தொடர்பிலும் அதனை எவ்வாறு வெற்றிகொள்வது என்பது தொடர்பிலும் நான் ஆரம்ப

காலத்திலிருந்து பணியாற்றுவதன் என்ற வகையில் நன்கு அனுபவ ரீதியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

இப்பத்திரிகையின் இருப்பை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென ஆசிரியரீடும் ஏனைய பிரிவினா ஊழியர்களும் இரவு பகலென்று பாராது சேவை செய்த காலம் மகிழ்ச்சிக்கூரியதாகும். அச்சமயம் அங்கு பணிபுரிபவர்களில் வயதில் சிறியவன் என்ற வகையில் பத்திரிகையின் சகல பகுதிகளில் பிரிவினரும் என்னுடன் சகஜமாகப் பழகினர். இதன் விளைவாக இன்று வரை சகல பிரிவிலும் எனக்கு நெருங்கிய உறவு உள்ளது.

முதலில் ஒப்பு நோக்காளராகப் பணியை ஆரம்பித்தேன். அங்கு 10 வருடமாகப் பணியாற்றியதால் பல்வேறுபட்ட கட்டுரைகள் செய்திகளைக் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டிய நிலையினால் பலவற்றை அறிந்துகொண்டேன்.

கடந்த 5 வருடங்களாக ஆசிரிய ரீடத்தில் பத்திரிகையாளனாகப் பணியாற்றிவரும் நான் பலதரப்பட்ட செய்திகளை எழுதியுள்ளேன். எமது பணியினைச் செவ்வனே செய்வதற்கு பிரதம ஆசிரியரினதும் செய்தி ஆசிரியரினதும் ஊக்குவிப்பும் வழிகாட்டலும் எனக்கு உதவியது. எமது ஆசிரிய ரீடத்தில் உள்ள சுதந்திரம் எந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் ரீடத்திலும் இல்லையென்பதை அனுபவத்தில் நான் கண்டுள்ளேன். இதுவே எனது வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

அத்துடன் எமது ஆசிரிய ரீடத்திலுள்ள சக ஊழியர்களின் அர்ப்பணிப்பினாலும் கூட்டு முயற்சியினாலும் எமது பத்திரிகை தமிழ் பேசும் மக்களின் இதயங்களை மிகவும் வெற்றிகரமாகக் கவர்ந்துள்ளது.

மொழியும் ஊடகமும்

பேராசிரியர்
சி.சிவசேகரம்

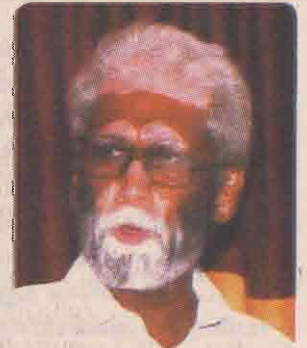
மொழிக்கல்வி பாடசாலைகளில் வரன்முறையாகக் கற்பிக்கப்பட்டாலும் நமது மொழியறிவு என்பது வகுப்பறைகட்கு வெளியே நாம் படித்தும் கேட்டும் பழகும் மொழி வழக்காலும் அவ்வாறு கண்டும் கேட்டும் அறிந்தவற்றைப் பயன்படுத்துவதாலுமே விருத்தி பெறுகிறது.

ஏற்கப்பட்ட செம்மையான மொழி வழக்கு என ஏதோவொன்று என்றென்றும் இருந்து வருகிறது. அது பண்டித மரபு கூறுகிற விறைப்பான ஒரு மொழி வழக்கல்ல. அது காலத்துடன் மாறுவது, அது பல்வேறு சாத்தியப்பாடுகளை ஏற்கிறது. புதிய வற்றை எவ்வாறோ உள்வாங்கிக்கொள்கிறது. சீரற்றதாகத் தெரிவனவற்றைக் கூடச் சிலசமயம் கொஞ்சம் சீர்படுத்தியும் சிலசமயம் சீர்படுத்தாமலும் உள்வாங்குகிறது. மொழியைப் பற்றிய நம் ஒவ்வொருவரது பார்வையிலும் மரபு பேணும் போக்கொன்றும் மரபை மீறும் போக்கொன்றும் இருந்து வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

படிப்பு வாசனையற்ற வணையும் பத்திரிகை படிக்கச் செய்தவர் என்று தமிழகத்தின் 'தினத்தந்தி' என்ற பத்திரிகையின் முதலாளியும் ஆசிரியருமான சி.பா. ஆதித்தனை ஒரு காலத்தில் போற்றினார்கள். ஆனால், தினத்தந்தி இன்னமும் படிப்பு வாசனையற்றவர் கட்கான ஏடாக உள்ளதே ஒழிய வாசகர்களின் தரத்தைச் சிறிதேனும் உயர்த்த உதவவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க உண்மை.

மரபை அறிந்து குறிப்பிட்ட தேவைகருதி அதை மீறுவது குற்றமாக இருக்கத் தேவையில்லை. மூர்க்கத்தனமாக மரபென்று தாம் கருதுகிற ஒன்றைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட அது நல்லது. மரபை அறியாமலும் வழக்கில் உள்ள சொல் வளத்தை அறியாமலும் மொழியின் உள்ளார்ந்த வலிமையை உணராமலும் மரபை மீறுவது முற்றிலும் அறியாமையின்பாற்பட்டது. ஒரு சமூகத்திலுள்ளோரின் மொழியறிவை விருத்தி செய்வதில் ஊடகங்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. மொழியில் அவசியமான சீர்திருத்தங்களையும் புத்தாக்கங்களையும் இயலுமாக்குவதற்கும் ஊடகங்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன.

சிங்கள மொழியின் பேச்சு வழக்கின் செம்மைப்படுத்தலிலும் எழுத்து மொழியின் நவீனமாக்கலிலும் ஊடகங்கள் பய

மொழிவளர்ச்சியின் செல்நெறியைத் தீர்மானிப்பதில் தாங்கள் வகிக்கும் பங்கையும் தம்மீது தாமறியாமலே சுமத்தப்பட்டுள்ள ஒரு பொறுப்பையும் ஊடக வியலாளர்கள் உணர வேண்டும்.

னுள்ள பங்காற்றிய ஒரு காலம் இருந்தது. வானொலியும் செய்தி ஏடுகளும் இவ்விடயத்தில் ஆற்றிய பங்கு பெரிது. தமிழிலும் அப்பணி ஓரளவுக்கு வெற்றி பெற்றுள்ளதெனினும் அண்மைக் காலங்களில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி தேக்கமடைந்துள்ளதுடன், இலங்கைத் தமிழும் சிறிது சீரழிந்துள்ளது. இதில் பொழுதுபோக்கு ஊடகங்களின் பங்கு கணிசமானது. தகவல் ஊடகங்களிலும் பாரிய குறைபாடுகள் உள்ளன.

தமிழ் பல வகைகளிலும் சொற்சிக்கனத்தை அனுமதிக்கும், மிக ஒழுங்குமுறையான இலக்கண அடிப்படையைக் கொண்ட ஒரு மொழி. கருத்துக் குழப்பத்திற்கு இடமின்றி எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் தமிழில் எத்தகவலையும் வழங்கலாம். எவருக்கும் அவ்வாறு வழங்க இயலாமை பெரும்ளவும் அவருடைய மொழியாற்றல் குறைபாட்டையே குறிக்கும். புதிய சொற்களைப் புனைவதற்கும் தமிழின் இலக்கண விதிகள் இடமளிக்கின்றன. அவ்விதிகளை அறிந்து சொற்களைப் புனையும்போது நாம் தமிழை வளப்படுத்துகிறோம். மீறுவதன் விளைவுகளைப் பற்றிய கவனிப்பின்றிச் சொற்களைப் புனையும்போது நாம் மொழியை இடைஞ்சலானதாகாக்குகிறோம். அவ்வாறே வாக்கிய அமைப்பிலும் சிக்கலான ஒரு கருத்தை எளிதாகவும் தெளிவாகவும் வழங்க மொழியின் விதிகளின் அறிவு நமக்கு உதவுகிறது. மறுபுறம் எளிமையான எதையும் சிக்கலானதாகக் கிக்கருத்துக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தவும் இயலும். அதற்கும் மொழியறிவு உதவலாம்.

எவ்வாறோ, தமிழின் சொல்லாக்கமும் வாக்கிய அமைப்பும் எங்கோ திசை தவறத் தொடங்கி விட்டன. இதில் தொலைக்காட்சியினதும் வானொலியினதும் பங்கு பெரிது. ஒலி-ஒளிபரப்பு நிலையங்களும் ஒலி-ஒளிபரப்பு நேரமும் பெருகியுள்ள அளவுக்கு அவற்றில் பணியாற்றக்கூடிய வர்களிடையே மொழியாற்றலுடையோரின் எண்ணிக்கை பெருகவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. அச்சு நிறுவனங்களிலும் செய்தியாளர்களையும் கட்டுரையாளர்களையும் பயிற்றுவித்து நெறிப்

படுத்தலுக்குத் தடையாகக் குறுகிய வணிக நோக்கங்கள் குறுக்கிடுகின்றமை எனினும் சிந்தனைச் சோம்பல் என்பதே பல தவறான நடைமுறைகள் பரவுவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. இன்று நமது செய்தி ஊடகங்களில் முக்கியமாக ஒலி, ஒளி ஊடகங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்களவுக்கு அச்சு ஊடகங்களிலும் பயன்படுகிற சொல்லாக்க முறைகளில் சிலவற்றை மட்டும் ஓரிரு உதாரணங்களைக் கொண்டு கவனிப்போம்.

நேற்றைய தினம்; கொலைச்சம்பவம்; முடியாத நிலை; வரவேற்பளித்தார்; கண்டனம் தெரிவித்தார்; நேற்று, கொலை, முடியாமை, வரவேற்றார், கண்டித்தார் என்பனவற்றின் பயனற்ற விரிவாக்கங்களே முற்குறிப்பிட்ட சொற்றொடர்கள். அவற்றை விட இரண்டு வாக்கியங்களை வலிந்து தொடர்பாக்க, 'குறிப்பிடத்தக்கது' என்ற சொற்றொடர் பரவலாகப் பயன்படுகிறது. தமிழில் 'பிரதமரும் சனாதிபதியும் வந்தனர்' என்பது 'பிரதமர் மற்றும் சனாதிபதி வருகை தந்திருந்தனர்' என்று சொல்லப்படுவதையும் அறிவோம். நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர்களே 'மொழிபெயர்த்தல்' என்று எழுதாமல் 'மொழிபெயர்ப்புச் செய்தல்' என எழுதியுள்ளதைக் கண்டுள்ளேன். மேற்கூறியவாறான சொற்பிரயோகங்கள் தமிழின் சொல்வளத்திற்கு எவ்வகையிலும் உதவுவனவல்ல.

புதிய சொற்களைப் புனையும் தமிழறிஞர்கள் என்று கருதப்படுகிற சிலர் கூட ஆங்கிலச் சொற்களை அச்சொற்கள் அமைக்கப்பட்ட விதமாகவே தமிழில் அமைக்க முயலுகிறார்கள். சில சமயங்களில் ஒரு ஆங்கிலக் கலைச்சொல் சாதாரண மொழி வழக்கில் உள்ள அதன் பொருளைக் கொண்டிராது என்பது அவர்களுக்குப் பிடிபடுவதில்லை. அதை விட ஆங்கிலத்தில் எதிர்ச்சொற்களை ஆக்குவதற்குப் பயன்படுகிற 'கருவிகள்' பல அவற்றைச் சரிவர விளங்கிக்கொள்ளாமல் தமிழில் எதிர்ப்பிராமணியம். (பிராமண விரோதம்) அப்பிராமணிய (பிராமணியமல்லாத) என்னுமாறான சொற்பாவனைகளை நாம் காணலாம். அவ்வாறே பின் நவீனத்துவம், பின்மாக்கியம், பின் பெண்ணியம்,

பின் கொலனியம் என்று பல சொற்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. அவை அவற்றுக்குரிய ஆங்கிலச் சொற்களின் முறையான தமிழாக்கங்களும்ல்ல, ஆங்கிலச் சொல் குறிக்கும் பொருளை உணர்த்துவனவுமல்ல. தமிழில் முன்பனி, பின்பனி என்ற சொற்கள் உள்ளன. அவை ஏதோ வகையான பனிக்காலத்தைக் குறிப்பன. பின் குத்தப்பட்ட சொற்களில் எதுவும் எவ்விதமான நவீனத்துவத்தையோ, மாக்ஸியத்தையோ, பெண்ணியத்தையோ, கொலனியத்தையோ குறிப்பனவல்ல.

அது போலவே கடல்கோளோ, ஆழிப்பேரலையோ சுனாமியல்ல. நாம் எப்போது எவ்வாறு அயற்ச்சொற்களை உள்வாங்க வேண்டும் என்பது கவனமாகச் சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டிய கருமம். அவ்வாறே அயற் சொற்களை உள்ளவாறே எழுத இயலாதபோது அவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்துவதற்கான விதிகள் உள்ளன. அவை அறியப்படாததாலேயே அங்கேரி என அவ்விதிகளுக்கமைய எழுதக்கூடிய (Hungary) ஹங்கேரி என்ற பெயர் கங்கேரி என எழுதப்படுகிறது. ஹங்கேரி என எழுதினால் தமிழுக்குக் குடி முழுகியா போய்விடும்?

வாசிப்பு மாத்திரமன்றிக் கேட்டல் கூடப் போதியளவில் இல்லாமை தமிழில் தகவல்களைச் சரிவர வழங்குவதற்குத் தடையாகவுள்ளது. தகவல்களின் செம்மை என்பது முக்கியமானது. மொழிப்பாவனை செம்மையாக இல்லாதபோது தகவல்களைச் செம்மையாக வழங்க இயலாது. எனவே, ஊடகங்கள் மொழிப்பாவனை பற்றிக் கூடிய கவனம் செலுத்துவது மொழிவிருத்திக்கு ஊடகங்களின் மறைமுகமான பங்கைவிட அவற்றின் பணியைச் செம்மையாக ஆற்றவும் அவசியமானது.

மொழிவளர்ச்சியின் செல்நெறியைத் தீர்மானிப்பதில் தாங்கள் வகிக்கும் பங்கையும் தம்மீது தாமறியாமலே சுமத்தப்பட்டுள்ள ஒரு பொறுப்பையும் ஊடகவியலாளர்கள் உணர வேண்டும்.

படிப்பு வாசனையற்றவனையும் பத்திரிகை

படிக்கச் செய்தவர் என்று தமிழகத்தின் 'தினத்தந்தி' என்ற பத்திரிகையின் முதலாளியும் ஆசிரியருமான சி.பா.ஆதித்தனை ஒரு காலத்தில் போற்றினார்கள். ஆனால், தினத்தந்தி இன்னமும் படிப்புவாசனையற்றவர்கட்கான ஏடாக உள்ளதே ஒழிய வாசகர்களின் தரத்தைச் சிறிதேனும் உயர்த்த உதவவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க உண்மை.

ஒரு ஊடகம் வழங்கும் செய்திகள் பலரையும் எட்ட வேண்டும். அதே வேளை, வாசிப்பின் தரத்தை உயர்த்துகிற ஒரு பொறுப்பும் ஊடகவியலாளர்கட்கு உண்டு. கேட்டுவிட்டு மறந்து போகக்கூடிய செய்திகளைப் பரிமாறுவது ஒரு நல்ல ஊடகமாக இருக்க இயலாது. அறிவுக்கான தேடலைத்

வாசிப்பு மாத்திரமன்றிக் கேட்டல் கூடப் போதியளவில் இல்லாமை தமிழில் தகவல்களைச் சரிவர வழங்குவதற்குத் தடையாகவுள்ளது. தகவல்களின் செம்மை என்பது முக்கியமானது. மொழிப்பாவனை செம்மையாக இல்லாதபோது தகவல்களைச் செம்மையாக வழங்க இயலாது. எனவே, ஊடகங்கள் மொழிப்பாவனை பற்றிக் கூடிய கவனம் செலுத்துவது மொழிவிருத்திக்கு ஊடகங்களின் மறைமுகமான பங்கைவிட அவற்றின் பணியைச் செம்மையாக ஆற்றவும் அவசியமானது.

தூண்டி விடுவது தான் ஊடகம் ஒன்றின் உண்மையான நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அந்தத் தேடலுக்கு மிக அவசியமான கருவி மொழியாற்றல். எனவே, மொழிப்பாவனையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் நவீன மொழியின் இலக்கணத்தையும் அயலிலிருந்து உள்வாங்கிய தரிப்புக்குறிகள் முதலான குறியீடுகளின் செவ்வையான பாவனையையும் நன்கு கவனிப்பதற்கும் மேலாக எழுத்துப் பிழைகளைத் தவிர்ப்பதிலும் ஊடகவியலாளர்கள் கூடிய கவனஞ்செலுத்த வேண்டும்.

கவனிப்பிற்குட்படாத சில வகையான தவறுகள் மொழிவழக்கிற்குக் கேடற்றன. என்ற எண்ணம் படிப்போர்

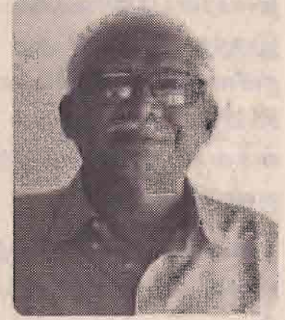
மனதிலும் ஏற்பட இடமுண்டு. எனவே, மொழிப்பயிற்சிக்கும் மேலாகச் செய்நேர்த்தி என்பதற்கும் ஊடகவியலாளர்கள் கவனஞ்செலுத்த வேண்டும். இவ்விடயத்தில் வாசகர்களும் விழிப்புடன் இருப்பார்களாயின் நமது ஊடகங்களின் மொழியின் தரம் உயரும். சமூகத்திற் பயன்படுகின்ற மொழியின் தரத்தை உயர்த்த அது மிக உதவும். ஊடகத்துறை தானறியாமலே தன் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள மொழிவிருத்தி எனும் பாரிய பொறுப்பைப் பற்றிக் கூடிய கவனமெடுக்க வேண்டும்.

தமிழ் பத்திரிகைகளின் படைப்பிலக்கியப் பணிகள்

தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிப்பினைக் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள்தான் செய்து வருகின்றன என்பது பலரிடத்திலிருந்து வரும் பொதுவான ஒரு கருத்து. சஞ்சிகைகளும் அக்கருத்தினையே அழுத்தமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை அக்கருத்து பொருத்தப்பாடுடையதுதான். ஆனால், ஈழத்தில் நிலைமை வேறாக இருந்து வருகிறது. இங்கு இலக்கிய வளர்ச்சிப் பணியில் பத்திரிகைகள் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பினை எந்த வகையிலும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. வாரப் பத்திரிகைகள், தினசரிப் பத்திரிகைகளின் வார வெளியீடுகள் என்பன இப்பணியினைச் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றன.

சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதற்கு ஆரம்பிக்கும் பொழுதே தமது கொள்கைகள், இலட்சியங்கள், இவை தாமெனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டே வெளிவருகின்றன. அந்தப் பிரகடனங்கள் கலை இலக்கியம் சார்ந்தவையாக, சமூகம் சார்ந்தவையாகவே இருக்கும். பத்திரிகைகள் அவ்வாறான இலக்கியக் கொள்கையினை வெளிப்படையாக முன்வைப்பது இயலாத ஒரு காரியம். அரசியல் கட்சியினரால் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள் இதற்கு விதிவிலக்கானவை. ஏனைய பத்திரிகைகள் சிறப்பாகத் தினசரிப் பத்திரிகைகள் செய்திகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதனையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டவை. அதே சமயம், பெரிதாக விளம்பரப்படுத்தாது இலக்கியப் பணிபுரிந்து வருகின்றன. பத்திரிகைகள் தபால்பெட்டி போன்றவை. தபால் பெட்டிகளில் எல்லோரும் தங்கள் தபால்களைப் போடலாம். எத்தகைய தபால்களையும் தயக்கமின்றிப் போட்டு அனுப்பலாம். பத்திரிகைகளில் எழுதுகின்றவர்கள் பெட்டியில் தபால் போடுகின்றவர்களாக இருப்பதற்கான சாத்தியப்பாடு அதிகம். ஆனால், ஒரு பத்திரிகை தனக்கென்று ஓர் இலக்கியக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்காதபோதும் வந்து சேரும் படைப்புகள் அனைத்தையும் வெளியிட்டு வைப்பதில் இயலாத சிக்கல்கள் பல அதற்குண்டு.

பத்திரிகை வெளிவருவதற்கு ஆரம்பித்துச் சிலகாலம் கழிந்த பின்னர் அப்பத்திரிகையின் கருத்து நிலைசார்ந்த ஒரு தோற்றப்பாடு மக்கள் மத்தியில் உருவாகி விடுகின்றது. அப்பத்திரிகை நிறுவனத்தின் உரிமையாளர் சார்ந்த கருத்து நிலையினை அப்பத்திரிகைக்கூடாகச் சிலசமயம் வெளிப்படக் கூடியதாக இருக்கும். அல்லது வேறுவகையாகவும் அமையலாம். அக்கருத்து நிலைக்கு ஊறுவிளைவிக்காத வண்ணம் பத்திரிகை வெளிவரலாம். ஒரு பத்திரிகை ஆசி

தெனியான்

ரியர் இதனைக் கருத்தில் கொண்டுதான் ஓர் எழுத்தாளனின் ஆக்கத்தைப் பிரசுரிக்க வேண்டியவராக இருக்கின்றார்.

பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவர் தனித்துவமான ஆளுமைமிக்கவராக இருப்பாரேயானால், அப்பத்திரிகை நிறுவனம் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்காதவிடத்து குறித்த அப்பத்திரிகையினால் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்ற முடியும். தினகரன் பத்திரிகையில் க.கைலாசபதி ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் அது சாத்தியமாயிற்று. ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தினைச் செம்மைப்படுத்தி மிகச்சரியான திசைவழியில் இட்டுச்சென்ற பெருமை கைலாசபதி காலத்துத் தினகரன் பத்திரிகைக்குண்டு.

கைலாசபதி காலத்துத் தினகரன் ஆற்றிய பணியினை பிற்காலத்தில் ஏனைய பத்திரிகைகளும் வேறு வகையாக ஓரளவு தொடர்ந்து செய்து வருகின்றன. எஸ்.ரி.சிவநாயகம் காலத்துத் தினபதி இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் தினம் ஒரு சிறுகதை, தினம் ஒரு கவிதை என்பவற்றை வெளியிட்டு வந்திருக்கின்றது. தினபதியின் வார வெளியீடு சிந்தாமணி, அதன் பொறுப்பாகவிருந்த இராஜ அரியரத்தினம் ஊடாக எழுத்தாளர்களுக்குப் பாராட்டுக் கடிதங்கள் அனுப்பி அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தி தொடர்ந்து எழுதும்படி செய்திருக்கின்றது.

எழுத்தாளனை வாசகர்கள், பொதுமக்கள் மத்தியில் பெருமளவு அறிமுகப்படுத்துவதும் பிரபல்யப்படுத்துவதும் பத்திரிகைகள்தான். தினசரிகளின் வாரவெளியீடுகள் எழுத்தாளனுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன.

பத்திரிகைக்களத்தினைப் பயன்படுத்தும் படைப்பாளி மக்களால் நன்கறியப்பட்ட ஒருவனாக இருக்கின்றான். எழுத்தாளன் தனக்கென்று இறுக்கமான ஒரு கொள்கைப்பற்று இல்லாதவனாக இருப்பின் அவனுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் பத்திரிகைகளுக்கு எந்தச் சிரமமுமில்லை. அவன் காலத்துக்கு உகந்ததாகக் கருத்துகளை மாற்றிக் கொள்வான். அப்படியானவன் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளனாக இருப்பான். ஆனால், கொள்கைப்பற்றுள்ள எழுத்தாளர்கள் சில சமயங்களில் பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

அத்தகைய எழுத்தாளர்களுக்கும் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் சாதுரியமாகக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன. பொன்.இராஜகோபால் வாரவெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாசிரியராக இருந்த காலத்தில் வீரகேசரி அந்தப் பணியினைச் செய்து வந்திருக்கிறது. அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசு கொடுக்கும் நெருக்கடி காரணமாகக் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் நிராகரிக்கப்படுவதும் தேங்கிக் கிடப்பதும் உண்டு. அரசியல் நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்படும் போது அந்த நிராகரிப்பையும் தேக்கத்தையும் உடைத்துக்கொண்டு படைப்பாளிக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் பணியினைச் செய்திருக்கின்றது சிவகுருநாதன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்துத் தினகரன் பத்திரிகை.

ஈழத்தில் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கணிசமான பங்களிப்பினைப் பத்திரிகைகள் செய்து வந்திருக்கின்றன. மாத சஞ்சிகைகளினால் தொடராக வெளியிடுவதற்கு இயலாத நாவல்களை பத்திரிகைகள் வாரந்தோறும் பிரசுரித்து வந்தன. இன்றும் அவ்வாறு பிரசுரித்து வருகின்றன. இவற்றுள் பல பின்னர் நூல்களாக வெளிவருகின்றன. இப்பணியினை பத்திரிகைகள் மேற்கொண்டு வராதிருப்பின் ஈழத்து நாவல்களின் எண்ணிக்கை மேலும் குறைந்திருக்கும் என்பது உண்மை.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பினை ஈழகேசரி காலம் (1930) முதல் இன்றுவரை பத்திரிகைகள் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வருகின்றன. தேசியப் பத்திரிகைகள் மாத்திரமன்றி, பிராந்தியப் பத்திரிகைகளும் இப்பணியின் பங்களிகளாக விளங்குகின்றன. பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் யாவையும் 'பத்திரிகை வகைப்படைப்பு' என இலகுவாக இன்று தட்டிக்கழித்துவிட இயலாது. எழுத்தாளர்களது எழுத்தாக்கங்கள் மாத்திரமல்லாது, அவர்களது கருத்துகள், செவ்விகள், தகவல்கள் என்பவற்றுக்கு ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. இவைகள் யாவையும் தமக்கு நேரக்கூடிய பல்வேறு சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலும் வெகுநிதானமாக முன்னெடுத்துச் செல்லும் பணியினை ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் செய்து கொண்டு வருவது பாராட்டத்தகுந்ததாகவே இருக்கின்றது.

செய்தித்தாள்கள்; அறிவுத்துறைகளின் சங்கமம்

**பேராசிரியர்
மா.கருணாநிதி
கல்விப்பீடம்,
கொழும்பு
பல்கலைக்கழகம்**

பல்வேறு வகையான செய்திகளையும் தாங்கிவரும் செய்திப் பத்திரிகைகளுள் தினக்குரலுக்குத் தனியான ஓர் இடமுண்டு. தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் கடந்த 14 ஆண்டுகளாக தன்னிகரில்லாத சேவையைத் தினக்குரல் மேற்கொண்டு வருவது மனமகிழ்வைத் தருகிறது. தினக்குரல் மென்மேலும் சிறப்புற்று விளங்க அதன் நிறுவுனர், பிரதம ஆசிரியர் மற்றும் சக பணியாளர்கள் எல்லோரையும் மனமார வாழ்த்துகிறோம்.

பல்நிலைப் பரிமாணங்களுடன் கூடியவகையில் மக்களுக்கு வலுவூட்டும் செயலின் பொதுசன ஊடகங்களுக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு. சனநாயக சமூக மொன்றிலே அது சார்ந்த நடைமுறைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் இலத்திரன் ஊடகங்களும் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றனவாயினும் செய்திப்பத்திரிகைகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தனவாக உள்ளன. மக்களுடைய ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் அவர்களுடைய கலாசாரங்களுக்குரிய விருப்பங்கள் மற்றும் செல்நெறிகளுக்கேற்ப தகவல்களைப் பரிமாறுவதில் நன்முறையில் செயலாற்றுகின்றன. இந்நிலையில் அடிப்படைப் பெறுமானங்களை மதிக்கும் மற்றும் பிரதிபலிக்கும் சாதனங்களாக ஊடகங்கள் செயல்படுதல் இன்றியமையாதது.

பேச்சுரிமை, கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் ஆகி

செய்தித்தாள் ஒன்றுக்குரிய அங்கீகாரம் அது பொதுமக்களால் பல் வேறு விதத்திலும் கவரக்கூடியதாக வரும்போது கிடைக்கிறது. உயர்தொழில் நியமங்களுக்கேற்ப சரியான தகவல்களை நம்பத் தகுந்த விதத்தில் ஆதாரபூர்வமாகத் தரும்போது செய்தித்தாள்களின் தராதரம் பேணப்படுகிறது. உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேசச் செய்திகளை வெளியிடும்போது அவற்றுக்குரிய உயர்தொழிற் தராதரம் பிரதான பண்பாகக் கருதப்படும். பூகோளமயமாதல் செயல்முறையின் கீழ் செய்தித்தாள்கள் மேற்கூறிய பண்புகளுடன் கூடியதாக வெளி வரும்போது தான் 'சனநாயகத்தைச் சனநாயகப்படுத்தும் செயல் முறைக்குத்' தேவையான பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும்.

யன இல்லாமல் சமகால உலகிலே அபிவிருத்தியையும் முன்னேற்றங்களையும் கண்டுவிட முடியாது. இத்தகைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்து வெளிப்படுத்தும் பொறுப்பு செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கு உள்ளது. ஆயினும் ஊடகங்களின் சுதந்திரமான செயற்பாடுகளுக்குப் பல தடைகள் ஏற்படுவதையும் நாம் அனுபவவாயிலாகக் காண்கிறோம்.

செய்திப் பத்திரிகைகளின் பிரதான பொறுப்பு காத்திரமான சிவில் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும். இத்தகைய பொறுப்பின் வழியே சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசார ரீதியாக உருவாகும் உடன்பாடான நிகழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலமும் உடன்பாடற்ற நிகழ்வுகளை விமர்சன ரீதியாகவும் முன்வைப்பதன் மூலமும் மக்கள் மத்தியில் கருத்துகளை விதைக்கிறது. இவ்வாறான செயல்முறைகளின் விளைத்திறன்கள் செய்திப் பத்திரிகைகளின் ஆளுமையிலேயே தங்கியுள்ளன.

செய்தித்தாள் ஒன்றுக்குரிய அங்கீகாரம் அது பொதுமக்களால் பல்வேறு விதத்திலும் கவரக்கூடியதாக வரும்போது கிடைக்கிறது. உயர்தொழில் நியமங்களுக்கேற்ப சரியான தகவல்களை நம்பத்தகுந்த விதத்தில் ஆதாரபூர்வமாகத் தரும் போது செய்தித்தாள்களின் தராதரம் பேணப்படுகிறது. உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேசச் செய்திகளை வெளியிடும்போது அவற்றுக்குரிய உயர்தொழிற்

தராதரம் பிரதான பண்பாகக் கருதப்படும். பூகோளமயமாதல் செயல்முறையின் கீழ் செய்தித்தாள்கள் மேற்கூறிய பண்புகளுடன் கூடியதாக வெளிவரும் போது தான் 'சனநாயகத்தைச் சனநாயகப்படுத்தும் செயல் முறைக்குத்' தேவையான பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும்.

இவ்விடத்தில் நாளாந்த மற்றும் வாராந்தச் செய்திப் பத்திரிகைகளின் பணிகளை நோக்குதல் மிகவும் பொருந்தும். உள்ளூர் மற்றும் வெளியூர்களில் நிகழும் அன்றாடத் தகவல்களைத் தருதல் முக்கியமாக அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலை, இலக்கியம், கலாசார நிகழ்வுகள் மற்றும் விளையாட்டுச் செய்திகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருப்பது அவசியமானது. பல தேசிய மற்றும் சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகள் தொடர்பான காரண காரிய ரீதியிலான கருத்துகளையும் பகுப்பாய்வுகளையும் பரிசீலனைக் குறிப்புகளையும் வாசகருக்குத் தருகின்றன. மக்கள் விரும்பும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விடயங்களைத் தந்து உணர்வூட்டுகின்றன. மறுபுறத்திலே பொதுமக்களைப் பாதிக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகளையும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் விதந்துரைப்பதில் ஆர்வங்காட்டுகின்றன. சனநாயக சமூகம் மனித உரிமைகளை மதிக்கும் சமூகம் போன்ற கருத்துகளை வளர்த்தெடுத்தலில் உரிய முறையில் பணியாற்றுவதல், இவ்விடயங்கள் தொடர்பாகப் பொது மக்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கண்ட

றிந்து அதிகாரத்தரப்பினருக்கு இடித்துரைத்தல், அத்தகைய பிரச்சினைகட்கு மக்கள் கருத்துகளை அறியச் செய்தல் என்பனவும் கவனத்திற்குரியவை. இவ்வாறான பண்புகளுடன் கூடியதாக தினக்குரல் நாளாந்தம் மற்றும் வாராந்தச் செய்திப் பத்திரிகைகள் இவ்வகிபாகத்தைச் செவ்வனவே செய்து வருகிறது.

தினக்குரல் செய்திப் பத்திரிகைகளில் வரும் ஆசிரியர் தலையங்கம் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கது. ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் குறிக் கோள் அன்றாடம் அல்லது அக்காலப் பகுதியில் இடம்பெறுகின்ற நாடளாவிய அல்லது சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களை அவற்றின் மீது மக்களுடைய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்து தலாகும். சர்வதேச அரங்கிலே எதிர்பாராத விதத்தில் ஏற்படும் அரசியல், பொருளாதாரம், விடுதலைப் போராட்டங்கள், சுற்றாடல், இயற்கை அனர்த்தங்கள் மற்றும் இன்னோரன்ன விடயங்களைத் தருவதிலே உண்மைத்தன்மை மாறாமல் நடுநிலையில் நின்று எழுதப்படுகின்ற செய்திகளாகும். இவ்விடயத்தில் தினக்குரலின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. நாள்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களின் தொகுப்பு ஒரு கலைக்களஞ்சியத்தின் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. அண்மையிலே 'ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்' என்னும் தலைப்பில் தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்களின் தொகுப்பு எமக்கு பல பயனுள்ள தகவல்களைத் தந்துள்ளன. இதுபோன்ற கனதியான தொகுப்புகள் இன்னும் வெளிவர வேண்டும் என்பதை மக்கள் ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

உலகளாவிய அறிவுத்தொகுதியின் பெருக்கமும் அவற்றினை அறிந்துகொள்வதில் மக்கள் காட்டும் ஆர்வமும் புதிய விடயங்களைத் தேடியறியும் நாட்டத்தைத் தூண்டியுள்ளது. ஆயினும் இது நிறைவேறுவதற்குப் போதிய வசதிகள் மற்றும் வாய்ப்புகள் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. இவ்விடயத்தில் தினக்குரலின் பங்களிப்பு மகத்தானது. பல்வேறு துறைசார் அறிஞர்களின் சிந்தனைகள் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவச் செய்துள்ளது தினக்குரல். எழுத்தாளருக்கு இடமளிக்கும் வகையில் பக்கங்களை ஒதுக்கிக் களமமைத்துக் கொடுக்கிறது. இத்தகைய கருத்துகளின் வாயிலாக மக்களின் சிந்தனைகள் வளம்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வகையிலே கலை, இலக்கியம், கலாசாரம், ஆன்மீகம், அரசியல், திரைப்படம், விளையாட்டு முதலிய

விடயங்களை உடனுக்குடன் அறியும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

ஞாயிறு நாட்களில் வெளிவரும் தொகுப்பு பரந்தளவில் பலதுறைகளையும் உள்ளடக்குகிறது. குறிப்பாக ஆக்க இலக்கிய விமர்சனங்கள், அரசியல் விமர்சனங்கள், நூல்கள் சஞ்சிகைகளின் அறிமுகம் போன்றவை புதிய படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் விடயமாகக் காணப்படுகிறது.

சமகாலச் செய்திப் பத்திரிகைகள் முறைசாராக் கல்விக்கும் முறையியல் கல்விக்கும் பங்களிப்புச் செய்வதை முக்கிய பணியாகக் கொள்ள வேண்டும். பாடசாலையற்ற சமூகம் (de schooling society) என்னும் எண்ணக்கருவை முன்வைத்த இவான் இலிச் என்பார் முறைசார் பாடசாலைகளிலும் பார்க்க அவற்றுக்கு வெளியேயுள்ள நிறுவனங்களே கல்விக்கும் பெரும்பங்காற்றுகின்றன எனக் குறிப்பிடுவார். இத்தகைய நிறுவனங்களிலே செய்திப் பத்திரிகைகள் பெரிதும் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. கல்வியியல் சார்ந்த கட்டுரைகள், சமூக-விஞ்ஞானத்துறைசார்ந்த கட்டுரைகள் மற்றும் உலகளாவிய ரீதியிலான பிறதுறைசார் கட்டுரைகள் மாணவர் அறிவை வளம்படுத்துகின்றன. மேலதிகமான அறிவைப் பெற்றவிரும்புகின்ற மாணவர்களுக்கு செய்திப் பத்திரிகைகள் இலகுவில் வாய்ப்பளிக்கும்.

போட்டிச் சூழலை எதிர்கொள்ளும் மாணவர்கள் தாம் கற்க வேண்டியவற்றில் மேலதிகமான தகவல்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது இன்றைய தேவையாகும். பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் பற்றி அனுபவமும் தேர்ச்சியும் கொண்ட எழுதும் கட்டுரைகள், விரிவான பாடக் குறிப்புகள், பரீட்சைக்கு ஆயத்தஞ் செய்யும் நோக்கிலான வினா விடைகள் அவசியமாக உள்ளன. நகரப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற மாணவர்களிலும் பார்க்க பின்தங்கிய கிராமப் புறங்களிலுள்ள மாணவர்களுக்கு இவை பெரும் பயனுள்ளபவையாக அமைந்துள்ளன. போட்டிப் பரீட்சை அடைவுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பிரத்தியேக வகுப்புகளுக்குச் செல்வாமல் செய்திப் பத்திரிகைகளில் வரும் விடயங்களைப் படித்தே உயர்தரப் பரீட்சையில் கூடுதலான புள்ளிகளைப் பெற்றுப் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வாய்ப்புகளைப் பெற்றனரென மாணவர்கள் பலர் தெரிவித்தமை அதன் முக்கியத்துவத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டுகிறது.

இவற்றோடு எளிமையான முறையில் ஆங்கி

லத்தைக் கற்றல், பொது அறிவு விருத்தி, விஞ்ஞானத் துறை ஆராய்ச்சிகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் சுற்றாடல் சார்ந்த பிரச்சினைகளும் விளைவுகளும் போன்ற விடயங்களுக்குத் தனியான பக்கங்களை ஒதுக்குதல் கல்வித் துறைக்குக் கொடுக்கும் முதன்மை இடத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் இடங்களில் சகல தரப்பினருடைய பிரச்சினைகளைக் கையாளுதலும் அவற்றின் மீதான பிரதிபலிப்புகளும் எல்லோருடைய கவனங்களையும் ஈர்த்துவரும் விடயங்களாகும். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலையகம் போன்ற பிரதேசங்களுக்குரிய பிரத்தியேக பிரச்சினைகள், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிய கருத்துகளும் அபிப்பிராயங்களும் தனித்தனியாகக் கையாளப்படும் நோக்கில் அவையொவ்வொன்றுக்குமான விசேட பக்கங்கள் ஒதுக்கப்படுவது கவனத்திற்குரியது. மேலும் பிரதேச செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் தனித்தனியான பதிப்புகளை வெளியிட்டுவரும் செய்திப் பத்திரிகையாகவும் தினக்குரல் அமைகிறது.

ஊடகச்சுதந்திரத்தைப் பேணி மக்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டும் வகையில் அறிவியல், சமூக விஞ்ஞானம், மானுடவியல், கலை, இலக்கியம் முதலிய துறைகள் சார்ந்த சகல விடயங்களுக்கும் இடமளித்து தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு அறிவையூட்ட இடையறாது தொண்டாற்றிவரும் தினக்குரல் மேலும் வளம்பெற்று அறிவுத் துறையின் சங்கமமாக விளங்க வேண்டுமென இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகிறோம்.

பிஞ்சில பழுக்கச் செய்த தினக்குரல்

ஆர்.சி. பிரதீப்குமார்

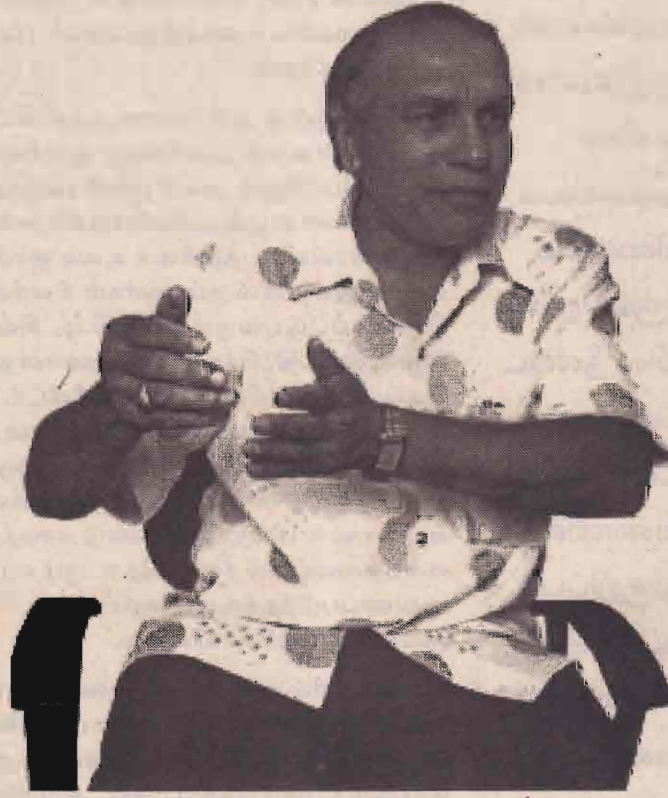
தினக்குரலில் நான் எனது 19 ஆவது வயதில் ஒரு ஓவியராக இணைந்து கொண்டேன். வயதில் மிகவும் குறைந்த என்னை ஓவியர் பதவிக்கு ஆசிரியர் பீடத்தினர் தெரிவு செய்ததையிட்டு நான் ஆச்சரியமடைந்தபோதிலும், வயதுக்கல்ல திறமைக்கே அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களின் நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றாமலாளுக்கு எனது பணிகளை முடிந்த வரை சிறப்பாகச் செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

நான் ஞாயிறு தினக்குரலில் பணிபுரிந்தேன். எனக்கு ஆர்.பாரதி அவர்களே பொறுப்பா

சிரியராகவிருக்கிறார். அவர் ஒருமுறை என்னிடம் ஓவியங்களை மட்டும் வரையாது பத்திரிகையில் கருத்தோவியங்களையும் வரையுங்கள் என்று உற்சாகப்படுத்தினார். அதன் பின்னர் தான் ஓவியராகவிருந்த நான் கேலிச்சித்திரக்காரராகவும் (காட்டுனிஸ்ட்) மாறினேன். எனது கேலிச்சித்திரங்களை அவதானித்த பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் அவர்கள் ஒரு நாளின் என்னை அழைத்து தினக்குரலின் முன்பக்கத்தில் தினமும் வருமாறு கருத்துப்பட மொன்றை வரையுமாறு கூறியதுடன் அதற்குப் 'பிஞ்சில பழுத்தது' என்று (சில வேளைகளில் என்னை மனதில் கொண்டு அந்தப் பெயரை வைத்தாரோ தெரியாது) பெயரும் வைத்தார். இப்போது நான் தினசரி தினக்குரலிலும் ஞாயிறு தினக்குரலிலும் ஓவியராக கேலிச்சித்திரக்காரராக உள்ளேன்.

எனது பணிக்கு ஆசிரியர் பீடத்தில் உள்ள சகலரும் ஏதோவொரு வழியில் உதவிபுரிவார்கள். நான் 'ஐடியா' இல்லாமல் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் கூட பல்வேறு கருத்துகளை எனக்குக் கூறி உதவுவார்கள். தினக்குரல் என்னை ஊக்கப்படுத்தி வளர்த்துவிட்டதனாலேயே இவங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமும் இவங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனமும் வருடம் தோறும் சிறந்த ஊடகவியலாளர்களை தெரிவு செய்து வழங்கும் விருதில் 2007 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த கருத்துப்பட ஓவியருக்கான விருதைப் பெற்றுக்கொண்டேன். இந்த விருது மென்மேலும் நான் சிறப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என்னுள் தோற்றுவித்துள்ளது. இன்று நான் பலராலும் அறியப்பட்ட ஒருவனாக இருப்பதற்கு தினக்குரலே பிரதான காரணம் என்பதை நான் பெருமையுடன் கூறுகின்றேன்.

எல். முருகபுபதி
அவுஸ்திரேலியா

ஊடகத்துறையில் பதிவாகும் அனுபவப் பகிர்வு

இலங்கையில் புதினப்பத்திரிகை வளர்ச்சியின் ஊடாக கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியும் மேம்பட்டிருந்தமையால் பல படைப்பாளிகள் சமகாலத்தில் ஊடகவியலாளர்களாகவும் படைப்பிலக்கியவாதிகளாகவும் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். முழுமையாக செய்திஊடகங்களுக்கும் மொழிபெயர்ப்புத்துறைக்குள்ளும் சென்ற பலர் படைப்பிலக்கியத்துறையில் காணாமல்போய்விட்ட துர்ப்பாக்கியங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன.

எமது நாட்டில் புதினப்பத்திரிகை மற்றும் சிற்றிதழ்களின் வளர்ச்சியை ஆராய்ப்புகும் எவரும் மேற்குறிப்பிட்ட உண்மையை தெரிந்துகொள்வது சுலபமானது. நீண்ட காலமாக இலங்கைத் தமிழ்ப்பத்திரிகைத்துறைச் சூழலில் செய்தியாளராகவோ, ஆசிரியராகவோ பணியாற்றிய பலரிடமிருந்து நூலுருவில் படைப்புகளோ அல்லது அவர்களது தொழில்சார்ந்த அனுபவங்களோ வெளியாகவில்லை.

தினகரன் பத்திரிகையில் கால் நூற்றாண்டுக்கும் அதிகமான காலம் பணியாற்றிய சிவ குருநாதன், தமது பல்கலைக் கழகப்பட்ட ஆய்வினையே பின்னர் நூலாக்கியிருக்கிறார். நான் அறிந்தவரையில் நீண்ட காலம் செய்தி ஊடகத்துறையிலிருந்த ஈ.வி. டேவிட் ராஜு வீரகேசரியிலும் பின்னாளில் தினக்குரலிலும் சிறுகுறிப்புப் பாணியில் பதிவுசெய்த பத்தி எழுத்துகளைத்தான் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவரிடமிருந்தும் நூலுருவில் படைப்புகள் எதுவும் வரவாகவில்லை. இந்நிலைமைதான் இன்றும் எம்மத்தியில் மதிப்பிற்குரிய ஆசான்களாக விளங்கும் எஸ்.நடராஜா, ஆ. சிவநேசச் செல்வன் ஆகியோரிடமும் நீடிக்கிறது. இவர்களைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நான் விடுக்கும் வேண்டுகோளில் 'உங்கள் அனுபவங்களை யாவது நூலுருவில் பதிவு செய்யுங்கள்' எனக்கேட்பதும் எனக்கு வழக்கமாகியிருக்கிறது.

இதனை நான், ஏக்காலத்தில் பத்திரிகை ஊடகத்துறையினுள்ளும் இலக்கிய உலகத்தினுள்ளும் பிரவேசித்த 1970களிலேயே அவதானித்தேன்.

வீரகேசரியின் ஆசிரியராக அக்காலப்பகுதியில் பணியாற்றிய கே.வி.எஸ்.வாஸ் அவர்களது ஆசிரியத்தலைவர்கள் நூலுருவாகாதபோதிலும் அவர் ரஜனி என்ற புனைபெயரில் பல மர்ம நாவல்களை எழுதித்தள்ளியிருக்கிறார். அவர் ஒரு திகிலூட்டும் கதைசொல்லி. பத்திரிகை உலக ஜாம்பவான் என்றும் இன்று ஊடகத்துறையிலிருப்பவர்கள் சிலரின் மானசீகக்குரு என்றும் சொல்லப்படுபவருமான எஸ்.டி. சிவநாயகம், சுதந்திரன், வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி முதலான தமிழ்த்தேசிய ஏடுகளிலும் மெய்கண்டான் நிறுவனம் வெளியிட்ட இதழ் மற்றும் மாணிக்கம் முதலான முதலானவற்றிலும் கௌரவ ஆசிரியராக பணியாற்றியவர். சுதந்திரனில் பல படைப்பாளிகளுக்கு சிறந்த களம் கொடுத்தவர். தாம் பணியாற்றிய இதழ்களில் சில தொடர்களையும் எழுதியவர். பாரதி நூற்றாண்டு காலத்தில் 'நான் கண்ட பாரதி' என்ற தலைப்பில் நீண்ட தொடரும் எழுதியிருக்கிறார். எனினும் ஆவணப்படுத்தக்கூடிய குறிப்பிட்ட தொடரைக்கூட அவர் நூலுருவாக்க முயற்சிக்கவில்லை.

தினகரனில் கைலாசபதி பணியாற்றிய காலத்தை ஒரு பொற்காலம் என்று சொல்லும் படைப்பிலக்கியவாதிகள் இன்றும் அந்தக்கருத்தை மேடைகளிலும் தமது எழுத்துகளிலும் பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் இலக்கிய விமர்சகராகவும் ஈழத்து இலக்கிய செல்நெறியை வகுக்க முனைந்தவராகவும் மாறியதனால் இலங்கையில் மட்டுமன்றி தமிழகத்திலும் கவனிப்புக்கும் விவாதத்திற்குமுரியவர் ஆகின்றார். அவரது நூல்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் இலக்கியத்திறனாய்வாளர்களுக்கும் உசாத்துணையாகியுள்ளன.

எஸ்.எம்.கார்மேகம் வீரகேசரியில் பணியாற்றிய காலத்தில் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக மேற்கொண்ட பணிகள் விதந்து போற்றக்கூடியவை. அவரிடம் இலங்கை மற்றும் உலகவரலாறு தொடர்பான தேடலிருந்தமையினால் அவரால் ஈழத்தமிழர் எழுச்சி மற்றும் கண்டி மன்னர்கள் முதலான நூல்களை எழுதுவதற்கு முடிந்திருக்கிறது. வீரகேசரியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து சிறு நூலையும் அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

தினகரன் பத்திரிகையில் கால் நூற்றாண்டுக்கும் அதிகமான காலம் பணியாற்றிய சிவகுருநாதன், தமது பல்கலைக்கழகப்பட்ட ஆய்வினையே பின்னர் நூலாக்கியிருக்கிறார். நான் அறிந்தவரையில் நீண்ட காலம் செய்தி ஊடகத்துறையிலிருந்த ஈ.வி. டேவிட் ராஜு வீரகேசரியிலும் பின்னாளில் தினக்குரலிலும் சிறுகுறிப்புப் பாணியில் பதிவுசெய்த பத்தி எழுத்துகளைத்தான் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவரிடமிருந்தும் நூலுருவில் படைப்புகள் எதுவும் வரவாகவில்லை. இந்நிலைமைதான் இன்றும் எம்மத்தியில் மதிப்பிற்குரிய ஆசான்களாக விளங்கும் எஸ்.நடராஜா, ஆ. சிவநேசச் செல்வன் ஆகியோரிடமும் நீடிக்கிறது. இவர்களைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நான் விடுக்கும் வேண்டுகோளில் 'உங்கள் அனு

பவங்களையாவது நூலுருவில் பதிவுசெய்யுங்கள்' எனக்கேட்பதும் எனக்கு வழக்கமாகியிருக்கிறது.

அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வீரகேசரியின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் க.சிவப்பிரகாசம் தமது சோவியத் பயணக் கதையை (சிரித்தன செம்மலர்கள்) வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் தொடராக எழுதிய பின்பு அதனை நூலாக்கினார். வீரகேசரி பிரசுரமாக வெளியானது. 1983 கலவரத்தில் உடைமைகளை இழந்து அகதியாகிய அனுபவத்தை உட்படுத்தி ஆங்கிலத்திலும் ஒரு நூலை வரவாக்கியிருக்கிறார். நான் உட்பட பல இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்குச் சிறந்த களமும் வழங்கி வளர்த்துவிட்ட வீரகேசரி வாரவெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவரும் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தினக்குரல் தோன்றுவதற்கு காரண கர்த்தராக விளங்கியவருமான அமரர் பொன். சி. ராஜகோபால் பலருக்குப் புனைபெயர்களை சூட்டி மகிழ்ந்தார். ஆனால் தமது முகம் எந்தவொரு இதழ்களிலும் வெளியாகிவிடக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்தார். அவரிடமிருந்தும் எந்தவொரு படைப்பும் நூலாக வெளியாகவில்லை. சிறுகதைகளைத் தேர்வுசெய்வதிலும் நாவல் இலக்கியப்போட்டிகளை செம்மையாக நடத்துவதிலும் அவருக்கு நல்ல அனுபவம் இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழநாடு ஆசிரியர் என். சபாரத்தினம் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் 'ஊரடங்கு வாழ்வு' என்ற தலைப்பில் நூலாகியது. பிரபல ஊடகவியலாளர் கோபாலரத்தினம் இந்திய அமைதிப்படையின் பிரவேசக்காலத்தில் தமக்கு நேர்ந்த அனுபவங்களின் பின்புலத்தில் 'ஈழ மண்ணில் இந்தியச்சிறை' என்ற தொடரை எழுதினார். இத்தொடரும் பின்னாளில் நூலுருவானது.

கடந்த ஆண்டு (2010) இறுதியில், தினக்குரல் ஆசிரியர் வீரகத்தி தனபாலசிங்கம் தனது பத்திரிகையில் ஏற்கனவே எழுதிய பல ஆசிரியத் தலையங்கங்களின் தொகுப்புநூல் புரவலர் புத்தகப்பூங்கா வெளியீடாக வந்துள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட பின்னணிகளுடன் 15 ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்துள்ள தினக்குரல் பத்திரிகையின் வளர்ச்சியை அவதானிக்கின்றேன். இன்று தினக்குரலின் பிரதம ஆசிரியராக பதவியிலிருக்கும் தனபாலசிங்கம் ஒரு ஒப்புநோக்காளராக வீரகேசரியில் பிரவேசித்த 1977 காலப்பகுதியிலேயே நானும் அங்கு ஒப்புநோக்காளராக இணைந்தேன். அதற்கு முன்னர் 1972 இல் நீர்கொழும்பு பிரதேச நிருபராக பணியாற்றத் தொடங்கியபொழுது இதே காலகட்

டத்தில் சிறுகதை எழுத்தாளனாக மல்லிகையில் அறிமுகமானேன். இலக்கியம், ஊடகம் என்ற இரண்டு தண்டவாளங்களில் எனது எழுத்து ரயில் பயணித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பல நண்பர்களை சந்திக்கவும் சம்பாதிக்கவும் முடிந்திருக்கிறது.

இயல்புகளைப் புரிந்துகொண்டு நேசம் பாராட்டுவது கைவந்த கலையாக இருந்தால்தான் இலக்கிய, ஊடகத்துறையின் நெளிவு சுழிவுகளுக்கு மத்தியில் சமரசமின்றிப் போராடவும் முடியும்.

வீரகேசரியில் நான் சந்தித்து நண்பர்களாக்கிக்கொண்ட பத்திரிகையாளர்கள் தியாகராஜா, எம்.பி.எம். அஸ்ஹர், டேவிட்ராஜு, பயஸ் பால விவேகானந்தா, எஸ். சூரியகுமாரன், ஏ.எல்.எம். சனூன், பொன். ராஜகோபால், கண சுபாஷ் சந்திர போஸ், கனக. அரசரட்ணம் ஆகியோர் நினைவுகளில் பதிவாகிவிட்டவர்கள்.

சேதுபதி, எல்.பி.மூர்த்தி, வரதராஜா, க.சிவப்பிரகாசம், து.சிவப்பிரகாசம் (வீரகேசரியின் விளம்பர விநியோக முகாமையாளர்) மயில். தவராஜா, அன்டன் எட்வேர்ட், டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ் உட்பட பலர் புலம்பெயர்ந்து விட்டனர். இவர்களில் சிலருடன் எனக்கு இப்போதும் தொலைபேசி, மின்னஞ்சல் தொடர்புகள் நீடிக்கின்றன.

இவர்களில் வரதராஜாவினதும் (ஜேர்மனி) மூர்த்தியினதும் (கனடா) எழுத்துகளை அவ்வப்போது பார்க்க, படிக்க முடிகிறது. டி.பி.எஸ். ஜெயராஜின் அரசியல் விமர்சனங்கள் ஆங்கில ஊடகங்களிலும் இணையத்தளங்களிலும் வெளியாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவர் மிகுந்த கவனிப்புக்குள்ளான ஊடகவியலாளர். இலங்கையில் மூவினத்தவர்களும் வெளிநாடுகளில் வதியும் எம்மவர்களுட்பட வெளிநாட்டு ஆங்கில வாசகர்களுக்கும் இலங்கை அரசியல் தொடர்பான விமர்சனத் தகவல் சொல்லியாகவும் ஜெயராஜ் விளங்குகிறார். தமது கருத்துகளுக்கு எதிர்வினைகளையும் சம்பாதிப்பவர்.

கனடாவில் வதியும் து.சிவப்பிரகாசம் வீரகேசரியின் கனேடிய இணையப்பதிப்பு மற்றும் *Monsoon Journal* முதலானவற்றுடன் இணைந்திருக்கிறார். வீரகேசரி நிறுவனத்தில் நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் அதிகமான காலமாகப் பணியாற்றும் திருமதி அன்னலக்ஷ்மி ராஜதுரை இலக்கியப்பணியிலும் ஈடுபடுபவர்.

வீரகேசரி, தினக்குரலில் முன்பு பணியாற்றிய பூபாலரத்தினம் சீவகன் லண்டன் பி.பி.சி. தமிழோ

சையில் பணியாற்றுகிறார்.

இலங்கை வானொலியில் செய்திப்பிரிவுகளில் பணியாற்றிய சிலரிடமிருந்து நூல்கள் வரவாகியுள்ளன. வி. ஏ. திருஞானசுந்தரம், ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், கே. எஸ். சிவகுமாரன், வி. என். மதியழகன், காவலூர் ராஜதுரை, ஞானம் இரத்தினம், ராஜகுரு சேனாதிபதி, கனகரத்தினம் ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட நூல்களை படித்திருக்கின்றேன்.

சில்லையூர் செல்வராஜன் முன் பொருகாலத்தில் சுதந்திரனிலும் வீரகேசரியிலும் ஆசிரியப் பீடங்களில் பணியாற்றியவர். பல்கலை வேந்தனாகிய இவர் வானொலிக்கலையகத்திலும் ஈழத்து தமிழ் சினிமாவிலும் தோன்றியவர். ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியை எழுதியவர் தான்தோன்றிக்கவிராயர்.

அ. செ. முருகானந்தன், அ. ந. கந்தசாமி ஆகியோரும் படைப்பிலக்கியவாதிகளாகவும் பத்திரிகையாளர்களாகவும் விளங்கியவர்கள்.

இந்தத் தகவல்களை இன்று ஊடகத்துறையில் பிரவேசித்திருப்பவர்கள் பூரணமாகத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்புகள் இல்லை.

இலங்கையில் நடந்த (2011) முதலாவது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் அமைப்பாளராக இயங்கநேர்ந்த சூழலில் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் எம்மவர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் ஊடகவியலாளர்களாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் பலருடனும் தொடர்புகளை நெருக்கமாகப் பேணவேண்டியிருந்தது. தொலைக்காட்சிகள், வானொலிகள், பத்திரிகைகள், சிற்றிதழ்களில் அவர்களின் பணி தொடர்ந்தமையால் சர்வதேச ஒன்றுகூடலைப்பற்றிய கவனத்தில் அவர்கள் இருந்தனர். ஏற்கனவே நன்கு தெரிந்த என்னிடமிருந்து அவர்களால் உண்மை நிலைமைகளை அறிந்து கொள்ளவும் முடிந்தது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் வெவ்வேறு நிறுவனங்களின் நிருவாகங்களின் கீழே பணியாற்றியபோதிலும் புரிந்துணர்வுடன் நேசமனப்பான்மையுடன் பொது நிகழ்வுகளில் ஒன்று கூடுகின்றனர். இது தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல உலகநாடுகளுக்கே முன்னுதா

தொலைக்காட்சிகளில் முகத்தை அழகுபடுத்துவதில் (மேக்கப்) காண்பிக்கும் ஆர்வத்தை, நேர்காணலுக்கு அழைக்கப்பட்டவர் பற்றிய தகவல்களை அறிந்துகொள்வதில் அல்லது அதற்கான தேடல் முயற்சிகளில் காண்பிப்பதில்லை.

ரணமானது.

ஒரே மேடையில் அவர்கள் காட்சிதந்து கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் நூல் வெளியீடுகளில் கலந்துகொள்கின்றனர். சக பத்திரிகையாளருக்கு அரசியல் ரீதியான அச்சுறுத்தல் வரும்போது ஒருமித்த குரலில் தமது ஆட்சேபங்களையும் கண்டனங்களையும் தெரிவிக்கின்றனர்.

விதிவிலக்காக சில நிகழ்வுகள் நடந்திருந்தாலும் இலங்கைப் பத்திரிகை உட்பட ஊடகத்துறைகளில் (தொலைக்காட்சி, வானொலி, இணையத்தளங்கள்) சுவாரஸ்யங்களுக்குக் குறை

வில்லை. இன்று ஒரு இடத்தில் பணியாற்றுவவர் நாளை இன்னுமொரு இடத்தில் பணிக்காக வாய்ப்புத் தேடிச் செல்லக்கூடிய காலம் உருவாகியிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு, மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் அப்படி இல்லை. புதிய பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தோன்றும் போது மாத்திரம் பழைய பத்திரிகை நிறுவனங்களிலிருந்து அனுபவம் வாய்ந்த பத்திரிகையாளர்களை உள்வாங்கும் முயற்சிகள் நடந்தேறியிருக்கின்றன.

1987 வரையில் சுமார் பத்து ஆண்டுகள் வீரகேசரியில் பணியிலிருந்த போதும் அதற்கு முன்பும் பின்பும் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் நான் சம்பாதித்த நண்பர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் விரிவான நூலுக்கு தரவுகளைத் தரும். செய்திகளைச் சேகரிப்பது, செம்மைப்படுத்துவது, பிரசுரமானதன் பின்னர் அவற்றின் Feed back பற்றிய பிரக்ஞையை வாசகரிடத்தில் உருவாக்குவது, அரசியல் அழுத்தங்களுக்குத் தண்ணீர் காட்டிக்கொண்டே மக்களுக்கு உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துவது முதலான சுவாரஸ்யங்கள் ஊடகத்துறையில் பயிற்சிபெற வருகைதரும் இன்றைய தலைமுறைக்கு பாடங்களாக அமையலாம்.

கணினியுக்கத்தில் பதிவிறக்க இயல்புதான் (Down Load Journalism) இப்போது அபரிமிதமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. பொது நிகழ்வுகளில் சிறப்புரையாற்றுவவர்கள் தமது உரையை பிரதி எடுத்துக் கொண்டு வந்து பேசமாட்டார்களா என்ற எதிர்பார்ப்புடனேயே பல பத்திரிகை நிருபர்கள்

மண்டபங்களுக்குள் பிரவேசிக்கின்றார்கள்.

ஒரு காலத்தில் ஆசிரியப் பீடத்துக்கும் அச்சுக் கோப்பாளர் பிரிவுக்கும் இடையே எழுத்துப் பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கப்பட்ட பக்கங்களையும் எடுத்துச்சென்ற சாதாரண சிற்றூழியர் (பியோன்) செய்துவந்த வேலையைத் தற்போது பொது நிகழ்ச்சி நடக்கும் மண்டபத்துக்கும் பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற்கும் இடையே வாகனத்தில் பயணமாகி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் காரியாலயத்துக்குள் 'பியோன்' காலால் நடந்தார். இவர்கள் வாகனங்களில் பயணிக்கிறார்கள். தென்அமெரிக்க எழுத்தாளரும் நோபல் பரிசு பெற்றவருமான கேப்ரியல் கார்சியா மார்க்வெஸ் உலகப்புக்ழ் பெற்ற பத்திரிகையாளர். பத்திரிகையாளருக்கான பயிலரங்கில் அவர் தெரிவித்த கருத்து இங்கு பொருத்தமானது.

அவர் சொன்னார், 'டேப்ரெக்கோடர்தான் ஒரு பத்திரிகையாளனின் முதல் எதிரி. அது ஒரு சாத்தான். சொன்னதைத் திருப்பிச்சொல்லும் இயந்திரக்கிளி. எப்பொழுதும் ஒரு பத்திரிகையாளனுக்குத் தேவையானவை குறிப்பு எழுதுவதற்கான சிறிய நோட்டும் எதையும் கூர்மையாகக் கேட்டு உள்வாங்கிக் கொள்ளும் காதலரும் செய்திகளின் பின் உள்ள உண்மையை அறிந்துகொள்வதற்கான விடாப்பிடியான ஆர்வமும் தான்.'

கணினி யுகம் வந்தபின்னர் பத்திரிகையாளர்கள் மடிக்கணினியுடன் (Laptop) பவனி வருகின்றனர். அவர்களுக்குச் சுலபமாகக் கையாளவும் முடிகிறது. சிங்கப்பூரில் என்னைச் சந்தித்த ஒரு பெண் ஊடகவியலாளர் பேட்டி காணும்போது மடிக்கணினியில் தான் எழுதினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர் நாவலர் மண்டபத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். நான் பேசி முடிப்பதற்கு முன்பே ஒரு பத்திரிகையாளர் படமும் எடுத்துச் செய்தியுடன் தமது மடிக்கணினி ஊடாக கொழும்புக்கு மின்னல் வேகத்தில் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார். மறுநாள் பத்திரிகையைப் பார்த்த பின்பே அவரது வேகம் புரிந்தது. உலகம் சுருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதுபோன்று பல உதாரணங்களைக் கூறமுடியும். மின்னல் வேகத்தில் இயங்கவேண்டியுள்ள இக்காலப்பகுதியில் ஊடகத்துறைக்குக் கணினி வரப்பிரசாதமாகியிருக்கிறது. இயந்திர வேகத்தினால் நிகழ்ச்சிகளை அவசர அவசரமாகத் தயாரிக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகின்றவர்களையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

தொலைக்காட்சிகளில் முகத்தை அழகுபடுத்துவதில் (மேக்கப்) காண்பிக்கும் ஆர்வத்தை, நேர்காணலுக்கு அழைக்கப்பட்டவர் பற்றிய தகவல்களை அறிந்துகொள்வதில் அல்லது அதற்கான தேடல் முயற்சிகளில் காண்பிப்பதில்லை.

தயாரிப்பாளருக்கு நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்பானால் சரி.

இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் அனுபவப்பகிர்வு பற்றி குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. பத்திரிகை, இதழியல் துறைகளில் எழுத்தையே உயிர்பூச்சாக ஏற்றுக் கொண்டு பல வருட காலம் (மூத்த தலைமுறையினர்) வாழ்ந்த பலரிடத்தில் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு கணினி பற்றிய இணையத்தளங்கள் தொடர்பான பிரக்ஞை இல்லாதிருப்பதையும் இந்தப் பிரக்ஞை சிறப்பாகவுள்ள இளம் தலைமுறையினரிடத்தே பதிவிறக்க இதழியல் அனுபவம் அதிகரித்திருப்பதையும் காணலாம்.

பக்கம் நிரப்புவதுமட்டும் செய்தியாளரின் பணியல்ல. மக்களின் சிந்தனையில் ஏற்படும் பள்ளங்களை நிரப்புவதும் பணியாகியிருப்பதனால் பதிவிறக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது பலருக்கு சுலபமானதாகவும் கைவந்த கலையாகவும் மாறிவிடுகிறது. ஆனால் எங்கே எதிலிருந்து பதிவிறக்கம் செய்தோம் என்பதைச் சொல்ல மறந்துவிடுகிறார்கள்.

அதனால் குறிப்பிட்ட ஆக்கம் படைத்தவருக்குத் தெரியாமலேயே மறுபிரசுர பதிவிறக்கமாகிவிடுகிறது. அனுபவப்பகிர்வு நிகழ்ச்சிகள் இதழியல் கல்லூரிகளில் அல்லது ஊடகவியலாளர் சந்திப்பு அரங்குகளில் நடைபெறுவதன் மூலம் புதிய தலைமுறையினர் கற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம்.

பொது நிகழ்வுகளில் மாற்றுக் கருத்துகளை புறம்ஒதுக்கி புரிந்துணர்வுடனும் நேசமனப்பான்மையுடனும் ஒன்றுகூடும் ஊடகவியலாளர்களும் ஊடகவியலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் ஊடகத்துறை சார்ந்த அமைப்புகளும் இதுவிடயத்தில் கவனம் செலுத்தலாம்.

அனுபவப்பகிர்வு ஊடகத்துறையின் நுட்பங்களை வெளிப்படுத்தாமல் பயின்ற கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களைப் பட்டியலிடுவதாக அமைந்துவிட்டால் அது தேடலை எதிர்பார்த்து வருபவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்துவிடும்.

தமிழர் விவகாரமும் எதிர்நோக்கும்

உலகமயமாக்கலின் பிரதிபலிப்பாக ஜனநாயகத்தை நோக்கி நகர்கின்ற நாடுகளின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவில் அதிகரித்துள்ளது.

இதன் காரணமாக இன்றைய நவீன உலகக் கட்டமைப்பிற்குள் ஊடகங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தகவல் தொடர்புத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள புரட்சிகர மாற்றங்கள் உலகத்தை சுருங்கச் செய்து உலகத்தை மனிதன் தனது கைக்குள் கையகப்படுத்த வைத்துவிட்டது. தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியால் உலகம் சுருங்கிவிட்டது என்பது உண்மைதான். உலகத்தை மனிதன் தனது கைக்குள் கையகப்படுத்தியமையும் உண்மைதான்.

ஆனால் தகவல் சுதந்திரத்துக்காக சிக்காக்கோ நகரில் 1893 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற முதலாவது ஊடகவியலாளர் காங்கிரஸ் நடைபெற்று 118 வருடங்களுக்குப் பின்பும் தென்னாசியாவின் பெரும் பகுதி முழுமையான ஊடகச் சுதந்திரத்திற்காக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஊடகச் சுதந்திரத்திற்கான குரல் ஒங்கி ஒலித்து நூற்றாண்டைக் கடந்த நிலையிலும் நாம் இன்றும் அச்சுறுத்தல்களையும் அபாயத்தையும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். மக்களின் குரல்களையும் மேவியதாக அரசியல்வாதிகளின் குரல் இருப்பதே இந்த நிலைக்குக் காரணமாகும்.

இலங்கையின் ஊடகத்துறையில் அச்சு ஊடகங்கள் தகவல் தொடர்பாடலில் முக்கிய கருவிகளாகச் செயற்படுகின்றன. தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் பல செய்தித்தாள்கள் வெளிவருகின்றன.

வி.தேவராஜ்
பிரதம ஆசிரியர்,
வீரகேசரி வாரவெளியீடு

தமிழ் ஊடகத்துறையும் சவால்கள்

இதுதவிர மும்மொழிகளிலும் தொலைக்காட்சி கள், வானொலிகளும் பல இயங்குகின்றன. ஊடகங்களும் அரசியலும் பிரிக்கமுடியாத இரட்டைக் குழந்தைகள்.

இந்த ஒரு பின்னணியில் நடுநிலைமையான தகவல்கள் என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது. முரண்பாடான அறிக்கையிடலை சர்வ சாதாரணமாகக் காணலாம்.

மொழி வாரியாகச் செய்திப் பிரசுரமும் வானலை, தொலைக்காட்சி ஒலி, ஒளிபரப்பும் வேறுபட்டே காணப்படுகின்றன.

அந்த வகையில் பாரபட்சம், பக்கச்சார்பு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டுக்கோ சூழ்நிலைக்கோ உரியதல்ல. பொதுவான அம்சமாக இன்றுவரை நிலவுகின்றது. இதற்குக் காரணம் ஊடக நிறுவனங்கள் ஒன்றில் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன அல்லது அரசாங்கம் வர்த்தக சமூகம் அல்லது உள்நோக்கமுடையவர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதாகும்.

2001 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் உலக வர்த்

தகமையம் தாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி உலகப் பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான போரினைப் பிரகடனப்படுத்தி புதிய உலக ஒழுங்கமைப்பை அறிமுகப்படுத்தினார்.

அமெரிக்காவின் உலகப் பயங்கரவாத நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்குள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடனான போரினையும் உள்வாங்க வைத்திட அப்போதைய இலங்கை ஜனாதிபதியான திருமதி பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க, வெளிவிவகார அமைச்சர் லக்ஷ்மன்கதிர்காமர் பெரு முயற்சி எடுத்தனர். இதற்கு அமெரிக்கா ஒத்துவராமையினால் பயங்கரவாதத்தில் அமெரிக்கா இரட்டை வேடம் பூணுவதாக அன்றைய இலங்கை அரசாங்கத்தால் விமர்சிக்கப்பட்டது.

அவ்வேளையில் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் சர்வதேச பயங்கரவாத நிகழ்ச்சி நிரலைக் கொண்டு விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான சர்வதேச பாதுகாப்பு வலைப்பின்னலை உருவாக்க முயன்றார். இவ்விரு முயற்சிகளும் வெற்றியளிக்கவில்லை.

ஆனால் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ இந்த இரு பார்வைகளில் இருந்தும் விலகிப் புலிகளுடனான போரினை புதிய முறையில் இந்திய-சீன பனிப் போருக்கூடாக அணுகினார். அரசியல் ஆதிக்க ரீதியில் முரண்பட்டுக்கொண்டிருந்த நாடுகளை புலிகளுக்கெதிரான போரில் தனது நேச சக்தியாக்கி வளங்களைப் பெற்று போரில் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ வெற்றிபெற்றார்.

இலங்கை அரசாங்கம் முரண்பட்டிருந்த நாடுகளை மாத்திரம் தனது நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கேற்ப ஒரு முகப்படுத்தவில்லை. உள்நாட்டிலும் அதே பாணியில் அவர் செயற்பட்டார். முப்படைகளையும் ஒருங்கிணைத்துப் பலப்படுத்தினார்.

பிரிந்து கிடந்த புத்திஜீவிகள் ஊடகங்கள் மற்றும் அனைத்து மட்டங்களிலும் உள்ள பெரும்பாலான அமைப்புகளையும் புலிகளுக்கெதிரான போர் நிகழ்ச்சிக்குள் ஒருங்கிணைத்தார்.

அதே வேளையில் புலிகளுக்கிடையிலான பிளவு, தமிழ்த் தலைமைத்துவங்களுக்கிடையிலான பிளவு போன்றவற்றைச் சரியான முறையில் கணக்கிட்டுத் தனது பிரித்தானும் தந்திரத்தால் புலிகளுக்கெதிரான போரில் தனது நேச சக்தியாக்கிக் கொண்டார். இறுதியில் வெற்றியும் பெற்றார்.

இந்த வெற்றியின் மூலம் அதாவது 'போருக்குப் பின்' தமிழ் மக்களும் சர்வதேச சமூகமும் எதிர் பார்த்தது போல் அரசாங்கம் திரும்பத் திரும்பக்

கூறியது போல் தமிழர் அரசியல் அபிலாசைகளுக்குத் தீர்வு கிடைத்திருக்குமாக இருந்தால் இந்த நாடு ஒரு நவீன யுகத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கும்.

ஆனால் போரின் வெற்றியுடன் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசை பூச்சியத்திற்கு வந்து விட்டது. தமிழர் விவகாரம் தீர்வு காணாத விவகாரமாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மூன்று தசாப்த கால போர் முடிவுக்கு வந்ததையடுத்து ஆயுதப் போராட்டத்தின் முடிவுடன் இன விவகாரத்திற்கான தீர்வு பற்றிய தேவையும் மறைந்துவிட்டது.

கிளிநொச்சி ஆயுதப்படைகளிடம் வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து கொழும்பில் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல் ஒன்றில் ஒரு கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது.

போருக்குப் பின் அடுத்தது என்ன? என்பதே அந்தக் கலந்துரையாடலின் தொனிப்பொருள். அந்தக் கலந்துரையாடலில் வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களைச் சேர்ந்த அரசியல் பகுதி உயரதிகாரிகள் மற்றும் உள்ளூர் பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர். அந்தக் கலந்துரையாடலில் இரு ஊடகத்துறை சார்ந்தவர்களும் பங்குபற்றினர். அதில் ஒருவர் சிங்கள பத்திரிகையாளர் மற்றவர் நான் (கட்டுரையாளர்).

அந்தக் கலந்துரையாடலில் சமூகமளித்திருந்த ஒருவரைத் தவிர மற்ற அனைவருமே போருக்குப் பின் தமிழர் விவகாரத்துக்கான தீர்வு குறித்து அக்கறை காட்டினர்.

ஆனால் அந்த ஊடக நண்பரோ,

'தமிழர்களுக்கென தீர்ப்பதற்கு விசேட பிரச்சினைகள் ஏதுமில்லை.தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் பிரச்சினைகள் உண்டு.போருக்குப் பின் இரு சமூகங்களும் இணைந்து பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பணியாற்ற வேண்டும்' என்று ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டார். அந்தக் கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்டோரில் பெரும்பாலானவர்கள் இந்தக் கருத்துக்கு உடன்பாடில்லை.

ஏன் நான் இதனை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன் எனில் கிளிநொச்சியின் வீழ்ச்சியுடனேயே தமிழர் விவகாரத்துக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்ற எண்ணப்பாட்டின் எச்சசொச்சமும் தென்னிலங்கையின் மனங்களில் இருந்து மறையத் தொடங்கிவிட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கேயாகும். போர் உக்கிரமடைந்திருந்த வேளைபயங்கரவாதத்தைத் தோற்கடிப்பதே முதன்மையான பணி சுதந்திரம் என்பது இரண்டாம் பட்சமென அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்தியது.

'பயங்கரவாதம்' தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் ஊடகத்துறைக்கெதிரான போர் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. போரின் போது முதலில் பலியாவது உண்மை. ஆனால் இலங்கையில் தமிழர் விவகாரத்தில் உண்மை எப்பொழுதுமே சாகடிக்கப்படுகின்றது.

எனினும் எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பின் அறிக்கையின்படி உலக அரங்கில் ஊடகச் சுதந்திரத்தில் இலங்கை 158 ஆவது இடத்தில் உள்ளது.2010 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 162 ஆவது இடத்தில் இருந்த இலங்கை 2010 அக்டோபரில் சிறிது முன்னேற்ற நிலையை அடைந்து 158 ஆவது இடத்திற்கு வந்துள்ளது.ஊடகத்துறைக்கெதிராகக் குறைந்தளவான வன்முறைகள் பதிவாகியுள்ளபோதும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஒரு டசின் அளவிலான ஊடகத்துறை சார்ந்தவர்களை வெளிநாடுகளை நோக்கி இடம்பெயர்ந்து புகலிடம் தேட வைத்துள்ளது.

மேற்கூறிய நிலைகளில் ஊடகச் சுதந்திரமே பெரியளவில் பலியாவதை அனுபவங்கள் பறைசாற்றியுள்ளன. ஆனால் இலங்கையில் தமிழர் விவகாரம் தொடர்பில் உண்மை தொடர்ந்தும் சாகடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. போர் உக்கிரமாக

நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த பொழுது வன்னி நிலப்பரப்பை நோக்கிய கதவுகள் பெரும்பாலும் அரச சார்பற்ற ஊடகத்துறையினருக்கு மூடப்பட்டுக் கிடந்தன.

எனினும் வன்னி மக்களின் துயரங்களையும் துன்பங்களையும் சில தனியார்தமிழ் ஊடகத்துறை நிறுவனங்களைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் நியாயமான அளவில் வெளிக் கொண்டு வந்தனர்.

பெரும்பாலான சிங்கள,ஆங்கில ஊடகத்துறை மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் அரச சார்பான செய்திகளை வெளிக்கொணர்வதில் பெரும் பங்காற்றின.மறுபுறம் விடுதலைப்புலிகள் நேரடியாகவே தகவல்களை புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் வழங்கினர்.

இப்பால் அத்தாஸ் பிரபல இராணுவ ஆய்வாளர் சண்டே ரைம்ஸ் பத்திரிகை மற்றும் 'Janes Defense Weekly' என்ற வெளிநாட்டுச்சஞ்சிகைக்கும் போர் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். 'பயங்கரவாதம்' தோற்கடிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் இரு கருத்துக்கிடமில்லாதவர்.அதே வேளையில் போர் குறித்தும் இழப்புகள் குறித்தும் சரியான தகவல்களை வெளியிட முயற்சித்தார்.

ஆனால் அவரால் முடியாது போயிற்று.நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டியதாயிற்று.தனது 40 வருட கால ஊடகத்துறை வரலாற்றில் இது போன்று மோசமான பய,பீதியுடனான சூழ்நிலைக்குத் தான் முகம் கொடுத்ததில்லை என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தென்னாசிய ஊடகத்துறை

தென்னாசிய ஊடகத்துறை அந்தந்த நாடுகளின் தேசியவாதப் பிடிக்குள் சிக்கியுள்ளதுடன், வெளிநாட்டுக் கொள்கையையே வேதவாக்காகக் கொண்டு செயற்படுகின்றன. அந்த வகையில் தென்னாசிய நாடுகளின் பெரும்பாலான ஊடகங்கள் தேசிய வாதத்துக்கூடான வெளிநாட்டுக் கொள்கைப் பரப்பு ஊடகங்களாகவே அவை செயற்படுகின்றன.

குறிப்பாக தேசியவாதத்துடன் அந்த நாடுகளில் ஆட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கங்களின் ஊடகப் பேச்சாளராக தென்னாசிய நாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலான ஊடகங்கள் பணியாற்றுகின்றன

என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

2007 ஆம் ஆண்டில் புதுடில்லியில் நடைபெற்ற சார்க் பத்திரிகை ஆசிரியர்களின் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட போது அவர்கள் அலசி ஆராய்ந்து முட்டி மோதிக்கொண்ட விடயங்கள் ஊடகத்துறை நலன்களுக்கப்பாற்பட்ட சில்லறை நாட்டு நலன்களாகவே இருந்தன என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டுதல் பொருந்தும். இலங்கைத் தமிழர் விவகாரத்தைக் கூட இந்த நாடுகள் மேற்கூறிய ஜன்னலுக்கூடாகவே பார்க்க விரும்புகின்றன. போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த 2009 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் காத்தமண்டில் நடைபெற்ற ஊடகச் சுதந்திர தின நிகழ்வில் கலந்துகொள்ளச் சென்றவேளை ஐந்து மணி நேரம் டில்லி விமான நிலையத்தில் தங்கிச் செல்ல நேர்ந்தது.

அவ்வேளையில் டில்லியில் உள்ள பத்திரிகையாளர் ஒரு சிலரைச் சந்திக்கக் கிடைத்தது. அவர்கள் அனைவரும் டில்லி வெளிநாட்டமைச்சு இலங்கை அரசாங்கத்தின் பேச்சாளராகச் செயற்படுகின்றது என்ற கருத்தினையே வெளிப்படுத்தினர். இதனை மீறிச் செயற்படுவதில் பல்வேறு சிரமங்கள் தமக்கு இருப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

அதேகாலகட்டத்தில் தமிழகத்திற்குச் சென்ற போது இந்திய மத்திய அரசின் நிகழ்ச்சி நிர்லகளுக்கேற்பவே தமிழக அரசும் செயற்பட்டதாக அங்கு சந்தித்த பல ஊடகவியலாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

இதற்கும் அப்பால் முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி இலங்கை விவகாரம் தொடர்பில் தனிப்பட்ட முறையில் ஊடகத்துறையினருடன் தொடர்புகொண்டு கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொண்டதாகவும் தெரிவித்தனர்.

மொத்தத்தில் போர் நடைபெற்றபோது தமிழர் விவகாரம் கையாளப்பட்ட விதம் தமிழர்களுக்குச் சாதகமானதாக அமையவில்லை என்பது கண்கூடு. போருக்குப் பிந்திய நிலையில் கூட தமிழர் விவகாரம் குறித்துப் பெரிதாக மாற்றம் கண்டதாக இல்லை.

பொதுவில் அனைத்துத் தரப்பினரும் வெகுவாக அக்கறை காட்டும் விடயமாக இல்லாதிருப்பதுடன் பெரும் அழிவுகளைச் சந்தித்த ஒரு இனம் சுயமரியாதையுடன் அரசியல் ரீதியில் தலைநிமிர வேண்டும். சுயமரியாதையுடன் வாழவேண்டும்.

மென்ற எண்ணப்பாட்டில் எவரும் கரிசனை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், தமிழ் ஊடகங்கள் இந்தப் பணியினை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பாரிய கடமைப்பாட்டினைக் கொண்டுள்ளன. இந்த உன்னத பயணத்தில் தமிழ் ஊடகத்துறை கடந்த காலங்களில் பலரை இழந்துள்ளது. பலர் சிறைவாசம் அனுபவித்தனர். பலர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிவிட்டனர்.

இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குள்ளும் தமிழ் ஊடகத்துறையும் அதில் பணியாற்றும்பவர்களும் தமது பணியினைத் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றனர். வழமையை விட மக்களின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தை தமிழ் ஊடகத்துறை மிகக் காத்திரமாகவே கொண்டு செல்கின்றது.

இந்திய-சீன பனிப்போர் சர்வதேச அரசியல் விவகாரத்தில் ஆசியா குறித்து புதிய பரிணாமத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது. தமிழர் விவகாரத்தில் இந்தப் பனிப்போர் ஏற்படுத்திய தாக்கம், எதிர்கால விளைவுகள் பற்றி ஆராயப்பட வேண்டும். இது தமிழ் ஊடகத்துறைக்குப் பெரும் சவால் நிறைந்ததாகும்.

இலங்கையில் பெரும்பாலான ஆங்கில, சிங்கள ஊடகங்கள் தமிழர் விவகாரங்களிலும் அவர்களுடைய மனக்குறைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் இன்றி உள்ளன. அனைத்து சிங்கள, ஆங்கில ஊடகங்களும் இத்தகைய போக்கினைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூற முடியாது. சில சிங்கள ஊடகவியலாளர்கள் தமிழர்களுக்காகக் குரல்கொடுக்கின்றனர். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்தக் குரல்கள் வலுவானவையாக அமையவில்லை.

இந்தப் பாரிய பிரச்சினையை எவ்வாறு கையாள்வது, இதற்குத் தீர்வு காணாதவரை தமிழர் விவகாரம் குறித்து சிங்கள மக்களை சில சிங்கள, ஆங்கில ஊடகங்கள் இருட்டுக்குள் தொடர்ந்தும் தள்ளிக் கொண்டே இருக்கும்.

இதுவும் தமிழர் விவகாரமும் தமிழ் ஊடகத்துறையும் முகம்கொடுக்கும் பாரிய சவாலாகும். தமிழர்களின் அரசியல் அபிலாசைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கக் கூடிய தமிழ்த் தலைமைத்துவத்தை வளர்த்தெடுப்பதிலும் இனங்காட்டுவதிலும் தமிழ் ஊடகத்துறை பெரும் பங்காற்ற வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் தமிழ் ஊடகங்கள்

இன்றைய உலகை பூகோள கிராமம் (Global Village) என விவரிக்கும் வழக்கம் உள்ளது. இதற்குக் காரணம் முழு உலகத்திலுள்ள நாடுகளையும் அவை ஒன்றுக் கொன்று எவ்வளவு தூரம் உடையனவாக இருப்பினும் அவை யாவற்றையும் இணைக்கின்ற தொடர்புச் சாதனங்கள் உள்ளன. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் மிகப்பெருகி வளர்ந்துள்ள ஊடகங்கள் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் தனித்துவங்களைப் பேணும் அதே வேளையில் உலகப் பொதுமையையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் இத்தகையத் தமிழ் இயைபு ஒன்றினை நன்கு காண்கிறோம். இவ்வுண்மை இலங்கையிலுள்ள தமிழ் ஊடகங்கள் பற்றிய விபரிப்பு மூலமாக நன்கு தெரிகின்றது.

ஊடகங்களை அச்சு ஊடகங்கள் எனவும் மின்பொறி ஊடகங்கள் எனவும் வகுக்கப் பெறும் மரபொன்று உண்டு. கணினியின் வருகை இவ்வகைப்பாட்டில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதெனினும் விபரமான விளக்கத்திற்காக அச்சுப்பொறி, மின்பொறி ஊடகங்கள் எனப் பிரித்துப் பார்ப்பது பொருத்தமாகும்.

அச்சு ஊடகம் எனும்பொழுது தினப்பத்திரிகைகள், வாரப்பத்திரிகைகள், மாத சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் மற்றும் அச்சு வெளியீடுகள் யாவும் அதற்குள் வந்துவிடும்.

சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரையில் வார சஞ்சிகைகள் மிகக் குறைவு. தமிழகத்தின் ஆனந்த விகடன், கல்கி, குமுதம் போன்ற சஞ்சிகைகள் இங்கில்லை. இங்கு பெரும்பாலான சஞ்சிகைகள் மாதாமாதம் வெளியிடப்படுவன. இவற்றுள் மிக மிக முக்கியமானவை இரண்டு ஆகும். ஒன்று டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்ட மல்லிகை எனும் சஞ்சிகையாகும். 1950 களிலிருந்தே இது வெளிவருகின்றது. கடந்த 11 ஆண்டுகளாக ஞானம் எனும் மாதச் சஞ்சிகை ஒழுங்கான முறையில் வெளிவருகின்றது. டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் இதனை வெளியிடுகிறார். இது மிகவும் ஜனரஞ்சகமான சஞ்சிகை ஆகும். இவை தவிர மன்னாரிலிருந்து நெஞ்சமே என்ற மாதச் சஞ்சிகையும் மட்டக்களப்பிலிருந்து செங்கதிர் என்ற மாதச் சஞ்சிகையும் கிரமமாக வெளிவருகின்றன. இவற்றைவிடப் பல்வேறு சஞ்சிகைகள் தோன்றி மறைகின்றன. அது பெரும் பட்டியலாக இருப்பினும் அவற்றுள் முக்கியனவாக குமரன், நந்தலாலா ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

புதினப்பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு. ஈழகேசரி எனும் வாரப் புதினப்பத்திரிகை சுன்னாகத்திலிருந்து 1930களிலே வெளிக்கொணரப்பட்டதாகும். தினப்பத்திரிகைகள் எனும் வகையில் இன்று முன்னிலையில் நிற்பன வீரகேசரி (1930) தினகரன் (1932) தினக்குரல் (1997) சுடரொளி (2001) என்பவையாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் உதயன் (1985) வலம்புரி (1999) ஆகிய இரு பத்திரிகைகளும் தினப்பத்திரிகைகளாக வெளிவருகின்றன. அரசியல் பத்திரிகைகள் எனக் குறிப்பிடும் பொழுது முன்னாள் தமிழரசுக் கட்சி வெளிக்கொணர்ந்த சுதந்திரன் (1942) மிக முக்கி

வீ.ஏ.திருஞானசுந்தரம்

யமான பத்திரிகையாகும். பொதுவுடைமைக் கட்சி தேசாபிமானி (1957) என்ற வாரப்பத்திரிகையை வெளிக்கொணர்ந்தது. மேலும் கொழும்பிலிருந்து நீண்டகாலமாக தினமுரசு என்ற வார வெளியீடும் சம்பகாலமாக அதன் தினசரி வெளியீடும் வெளி வருகின்றன. புதினப்பத்திரிகைகளுக்கு எல்லாக் காலத்திலும் நிரந்தரமான வரவேற்புண்டு. வானொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்களிலும் பார்க்க அச்சு ஊடகமான பத்திரிகைகளையே மக்கள் பெரிதும் நம்புவர்.

அடுத்து முக்கியம் பெறுவது வானொலி ஆகும். இலங்கையில் ஒலிபரப்புத்துறை காலான்றி 85 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. அன்று தொட்டு இன்று வரை இத்துறை பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் இலங்கை வானொலி என்று அழைக்கப்பட்டு பின்னர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாக பெயர்மாற்றம் பெற்று இன்று தேசிய வானொலி என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரை தேசிய சேவை எனவும் வர்த்தகச் சேவை எனவும் இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டியங்கி வந்துள்ளது. கல்விச் சேவை எனவும் ஒரு சேவை ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் ஒலிபரப்பைப் பொறுத்தவரை தமிழ்த் தேசிய சேவை அலைவரிசையுடன் வர்த்தகச் சேவை இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டதுடன் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கென புதிதாக 'தென்றல்' என்ற தனியான வர்த்தகச் சேவையும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவை தவிர வெளி நாடுகளுக்கென முக்கியமாக இந்தியாவுக்கென விசேடமாக ஆசிய சேவை ஒன்றும் ஒலிபரப்பாகி வருகின்றது. இச்சேவைகளுடன் சூரியன், வசந்தம், வெற்றி, சக்தி என்பனவும் பிரபலமான தனியார் வானொலி ஊடகங்களாக விளங்குகின்றன.

தொலைக்காட்சி எனும் வகையில் ரூபவாஹினியும், சக்தியும் முக்கிய தொலைக்காட்சிகளாகும். ஆனால் இந்திய தமிழகத்தின் சன் தொலைக்காட்சி, கலைஞர் தொலைக்காட்சி ஆகியனவும் இங்கே பிரபலமாகவுள்ளவையாகும். தமிழைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வூடகங்களின் பிரதான பயன்பாடு எளிமையான உரைநடையைப் பயன்படுத்தியுள்ளமையே ஆகும். எல்லோருக்கும் விளங்கத்தக்க எளிமையுள்ள நடை ஒன்றினை இவை பின்பற்றுகின்றன.

தினசரிகளுள் முக்கியமாக வீரகேசரியைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்திலங்கை நிலைப்பட்ட குறிப்

பாக மலையகத்து வாசகர்களைக் கொண்டது. இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரமான புத்தளம், சிலாபம் பகுதிகளிலேயும் வீரகேசரி ஜனரஞ்சகமாக உள்ளது. தினக்குரலைப் பொறுத்தவரை அதற்கு இரண்டு பத்திரிகைகள் கொழும்பிலிருந்து ஒரு பதிப்பு, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இன்னொன்றுமாக இரண்டு பதிப்புகள் வருகின்றன. தினகரன் பத்திரிகை தினசரியாகவும் ஞாயிறு பதிப்பாகவும் இம்மாதம் முதற்கொண்டு தினகரன் யாழ்ப்பாணப் பதிப்பொன்றும் வெளிவருகின்றது. வீரகேசரி ஞாயிறு பதிப்பிலும் தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பிலும் தினகரன் வாரமஞ்சரியிலும் இலக்கிய விடயங்கள் இடம்பெறுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

சஞ்சிகைகள், புதினப்பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரை அவற்றின் ஆசிரியர்களாக சிலரே பெயரீட்டி உள்ளனர். தினகரன் ஆசிரியராக வி. கே. பி. நாதன், பேராசிரியர் கே. கைலாசபதி, ஆர். சிவகுருநாதன் ஆகியோரும் வீரகேசரி ஆசிரியராக சிவப்பிரகாசம், வி. தேவராஜ் ஆகியோரும் முக்கிய பெயரீட்டியுள்ளனர். மல்லிகை ஆசிரியர் ஜீவா மிகப் பிரசித்திபெற்ற ஒருவர். ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் தனது பணியை வளர்த்துக்கொண்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழநாடு எனும் தினப்பத்திரிகை வெளிவந்தபொழுது அதன் ஆசிரியர் என். சபாரத்தினம் தமது ஆசிரிய தலையங்கங்களினால் பெயரீட்டினார். அவரது ஆசிரிய தலையங்கங்கள் வாசகர்கள் மத்தியில் பெரு வரவேற்பையும் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தமையினால் அவற்றை உள்ளடக்கிய 'ஊரடங்கு வாழ்வு' எனும் தொகுப்பு நூல் வெளிவந்தது. இதை இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற பெறுமதிமிக்க ஓர் ஆவணமாக நாம் கருத இடமுண்டு.

இதனைப் பின்புலமாகக் கொண்டு தினக்குரலை நோக்குவோம். வீரகேசரியும் தினகரனும் வெளிவந்த காலத்தில் அதாவது 15 வருடங்களுக்கு முன்னர் தினக்குரல் பிரபல பத்திரிகையாளர் ஆ. சிவநேசச்செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்டு தனது பணியை கொழும்பில் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியது. சிவநேசச்செல்வன் ஆசிரிய பதவியிலிருந்து விலகிச் சென்றதும் அதுவரை தினக்குரலின் செய்தியாசிரியராகப் பணியாற்றிய வீ. தனபாலசிங்கம் ஆசிரியர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றார்.

பத்திரிகைத் துறையில் வீரகேசரி ஒரு விளைநிலம். இந்த விளைநிலத்தின் அறுவடையாகி பின்னர் ஒலிபரப்புத் துறையில் முழுமையாக ஈடுபட்டு என்னை வளர்த்துக்கொண்டேன் என்ப

தைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். வீரகேசரி தந்த அனுபவம் ஒலிபரப்புத் துறையில் பிரகாசிக்க எனக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும். இதே முறையில் தனபாலசிங்கம் அவர்களும் அதே விளைநிலத்தின் மற்றுமோர் அறுவடையாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் என்றுமே இல்லாதவாறு தினப்பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் ஆசிரிய தலையங்கங்களுக்கு வாசகர்கள் மிக முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறார்கள். எனவே இந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்களை எழுதும் ஆசிரியர்களுக்குப் பாரிய பொறுப்பு உண்டு. மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை ஈடுசெய்யக்கூடிய கடமையைக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் மக்களின் நலன்களை மனங்கொள்ள வேண்டியவர்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் வாசகப் பெருமக்கள் கூட எவ்வளவுதான் செய்திகளைத் துருவித்துருவிப் படித்துக்கொண்டபோதிலும் ஆசிரிய தலையங்கங்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வதில் கரிசனை காட்டுகின்றனர். மக்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டை கருத்துநிலை நின்று சிந்திக்கவும் தெளிவுபெறவும் ஆசிரியரின் கருத்துகளும் மதிப்பீடுகளும் ஆதார சுருதியாக விளங்குவதே இதற்குக் காரணம். மக்கள் மத்தியில் நம்பகத்தன்மையை (Credibility) பெறுவதே ஆசிரிய தலையங்கங்களின் குறிக்கோள் என்பதை தினக்குரல் நிரூபித்துவந்துள்ளது. இதற்கு 'ஊருக்கு... நல்லது சொல் வேன்' என்ற நூல் ஓர் உரைக்கல். இந்தத் தொகுப்பும் கூட வருங்காலத்துக்கெனப் பேணப்பட வேண்டிய ஓர் ஆவணமாகும்.

15 ஆண்டுகள் என்பது தினக்குரலுக்கு முந்திய ஏனைய இரண்டு பத்திரிகைகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது ஒரு நீண்ட காலம் அல்ல. ஆனால் இந்த 15 ஆண்டுகளில் தினக்குரல் ஈட்டியுள்ள சாதனைகளும் ஜனரஞ்சகத்தன்மையும் போற்றத்தகுரியவை. உண்மையைக் கூறப்போனால் வெறும் பாராட்டுகளைத் தாங்கிய அனுபந்தங்களை விடுத்து இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் ஒரு கனதியான மலரை வெளிக்கொணர்வது தினக்குரலுக்கேயுரிய தனித்துவத் தன்மையாகும். இது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. நிதர்சனம்!

ஊடக அரிச்சுவடியை போதித்தது தினக்குரலை

மேகலா பாலசந்தரம்

தினக்குரல் உருவாக்கி வரும் பத்திரிகையாளர்களில் நானும் ஒருத்தி என்ற வகையில் எனது இரண்டு வருட கால பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதையிட்டு பெருமையடைகிறேன்.

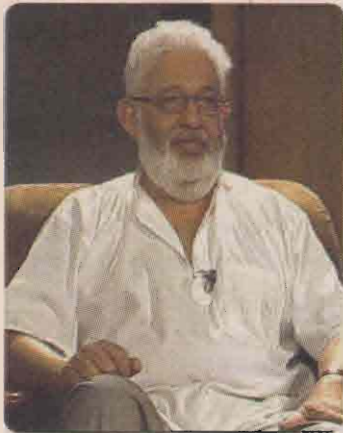
2009 ஆம் ஆண்டு தினக்குரலில் பயிற்சிப் பத்திரிகையாளராக இணைந்து கொண்ட எனக்கு ஊடக அரிச்சுவடியைப் போதித்தது அதன் ஆசிரியரீடே.

என்னை இரண்டு வருட காலம் இத்துறையில் நிலைநிறுத்திக்கொள்ள எனது ஆசிரியரீட சகோதரர்களுடன் பிரதம ஆசிரியர், செய்தி ஆசிரியர், பிரதி செய்தியாசிரியர் ஆகியோர் பல வழிகளிலும் உதவியுள்ளனர். தினக்குரல் எனக்கு மனப்பக்குவம், மனிதர்களை ஓரளவுக்காவது எடைபோடும் திறன், சவால்கள், பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் மனத்தேர்வியம் என எத்தனையோ பல விடயங்களைப் போதித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தினக்குரலைப் பொறுத்தவரை ஆசிரிய ரீடத்திலாகட்டும் நிர்வாக மட்டத்திலாகட்டும் பெண்கள் பணியாற்றுவதற்கு சுதந்திரமானதும் ஆரோக்கியமானதுமான ஒரு சூழல் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சமாகும். குறிப்பாக ஆசிரிய ரீடம் எனது குடும்பம். அதில் பணியாற்றும் ஏனைய ஊடகவியலாளர்கள் எனது சகோதரர்கள் என்ற உணர்வுடன் நான் பணியாற்றுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகவும் இது அமைந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு நாளும் நான் அலுவலகத்திற்கு வரும்போது எனது வீட்டுக்குச் செல்வது போன்ற உணர்வுடனேயே வருவேன். சில நேரங்களில் எனக்கு இருக்கும் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைக் கூட நான் அலுவலகத்திற்குள் நுழைந்தவுடன் மறந்து விடுவேன். சில நாட்களில் வேலைகளும் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால், எனது ஆசிரிய ரீட சகோதரர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றும் போது அது ஒரு சுமையாக எனக்குத் தெரிவதில்லை.

இவ்வாறு இரண்டு வருட காலத்தில் நான் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்கள் வாயிலாக வாழ்க்கையின் பல்வேறு பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்க்கும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. இன்று தனது 15 ஆவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் தினக்குரல் தனது சிறந்த சேவையால் மேலும் பல்லாண்டு காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பதே எனது அவர்.

The point I am driving at is that the icT and the diaspora are not entities with a barrier between them; the government's good-icT versus bad-diaspora logic is insubstantial. Within the family matrix feelings and opinions are shared and overlap. Concretely, I would make bold to assert that, for example, what Tamils think of the government, is probably much the same in the icT and the diaspora. I made special mention of the family matrix because I am speaking in these four paragraphs of the large organic and emotive family and social dimension, not of the sharp discourse of politically active elements.

The Tamils at home

One of the most complicated and controversial questions today is the relationship between the Tamil people living in the country and the nearly three-quarter of a million strong Tamil diaspora. This essay is limited in scope to the Ceylon Tamils, who live mainly in the northern, eastern and western provinces; it does not touch on the upcountry Tamils because the latter do not have a similar relationship with the diaspora. There are two extreme and wholly propagandist theories going round. The government's version is that the Tamils at home are content and happy but the diaspora is populated by serial madmen intent on wrecking havoc. The other extreme is the overseas LTTE-rump which thinks it is the standard bearer of the views

of the people at home who are too terrified and oppressed to speak up. Both are false but contain traces of truth; we need to explore the matter further.

Social connections

Let us first set out the social landscape framing the in-country Ceylon Tamils' (hereafter icT) relationship to the diaspora. Family and financial bonds are close and strong; nearly every family in the diaspora is part of a breathing, living extended family whose icT portion may reside in Colombo, Jaffna or the east. Parents, brothers and sisters, or more distant relatives

and the Tamil diaspora

living in the country generate not only strong emotional bonds but also two-way information and opinion flow processes. The link between the icT and the diaspora has not eroded like that between European émigrés in the USA and their provenances. The Tamil exodus is fresher, a more recent event in most cases less than 30 years old.

Financial dependence is considerable though I am not aware of any studies that have quantified remittances from the Tamil diaspora to their extended families. The total overseas worker remittance to Sri Lanka amounted to \$4.2 billion in 2010 and repatriations from the considerable number of Tamil workers in the Middle East no doubt were included. However I am not sure whether monies sent from North America and Europe to less well off family members of the icT is counted under the remittance rubric. Be that as it may, more important than financial help is that the diaspora is invariably committed to emigration sponsorship of young icT extended family members.

There are projects dear to the heart of Tamils

for which enthusiastic diaspora support can be secured if the internal conditions were right. Key is education – the Tamil man's proven means of empowerment. The challenge is not just rebuilding strong educational facilities but modernisation and technological upgrading to meet globalisation's challenges. An example would be an engineering faculty in Jaffna. The diaspora would not only donate but also canvass grants from international (state) donors; qualified staff may move back to teach and research. It all depends on creating the right political climate, now sadly absent.

The point I am driving at is that the icT and the diaspora are not entities with a barrier between them; the government's good-icT versus bad-diaspora logic is insubstantial. Within the family matrix feelings and opinions are shared and overlap. Concretely, I would make bold to assert that, for example, what Tamils think of the government, is probably much the same in the icT and the diaspora. I made special mention of the family matrix because I am speaking in these four paragraphs of the large organic and emotive family and social dimension, not of the sharp discourse

of politically active elements.

The political dimension

There are four central political issues that concern the Tamil people either in the icT or the diaspora, or both, and we need to examine the nuances in respect of each. First Thamil Eelam, second the political solution, third re-settlement and economic development which I am lumping together, and fourth the alleged war crimes drama. I cannot deal with all four substantially in one short essay; hence I will hardly touch on the third. The first and the second should be taken together because if you are a genuine Eelam fan the political solution will not interest you, while Tamils who are keen on a political formula have decided that a separate state is infeasible.

There is no disconnect between the mass of the diaspora and the icT on the infeasibility of Eelam. After the obliteration of the LTTE, those who still dream of a separate state have dwindled to a small core of LTTE rump activists in the diaspora and almost nobody, even in the most confidential of private discussions, in the icT. Therefore the apparent disconnect between the diaspora and the icT on Eelam is a disconnect only with a small number of high profile LTTE-rump activists. (I do not use the term rump pejoratively, but only to denote the remnant active LTTE core in the diaspora after the defeat). I believe that the great majority in both the icT and the diaspora think that a political solution is the way to go; ask the TNA, ask the numerous Tamil movements in London and North America busy organising seminars and inviting participants from Lanka.

I make the assertion that ordinary Tamils in the diaspora are not serious about Eelam despite the so-called referenda which some diaspora organisations conducted in several

European countries at which, I can't remember but maybe 99.9% (sic), voted in favour of a separate state. Only a small fraction of émigrés actually cast a vote and for those who did it was a bit of a lark. Both they and the icT understand that the latter can take it all with a pinch of salt and not be constrained in its activities.

But there is a huge problem! It is evident 23 months after the end of the war that the government has no intention of embarking on a lasting solution to the ethnic problem. On this the great majority of icT and diaspora Tamils are agreed; it leaves them in a Catch-22 conundrum. Tamils know that the so-called negotiations with the TNA are a sham. The first step in reconciliation is agreement between the state and elected Tamil representatives on power sharing. Devolution will open a flow of resources for reconstruction of the north and east, the likely return of professionals and skilled workers, and economic spill-over benefits for the western and less developed regions in the south. The diaspora shows no enthusiasm for the reconstruction effort in the absence of a political solution. Movement of capital and manpower resources into the NE is probably less than 25% of the potential that an acceptable political solution could attract. Private, corporate and household resources for capital formation remain stunted in this impasse.

Though a considerable number of people have been released from detention centres and told to return to their former villages, in fact they remain displaced, either because they have been denied access to their homesteads or their former abodes are uninhabitable or demolished. In addition, due to the destruction caused by war they have lost their

means of livelihood and no income generating opportunities have been created. Without basic amenities of life and livelihood, such as health and sanitary facilities, transport and education for their children, they are driven to desperation and near starvation. Above all, the failure to work out a framework actively involving the participation of local communities means resettlement initiatives are a top-down waste of time. Economic resources for substantial new employment creation are not provided and the diaspora will not enter to fill the vacuum so long as the local people are excluded from participation and decision making in resettlement and development.

War crimes

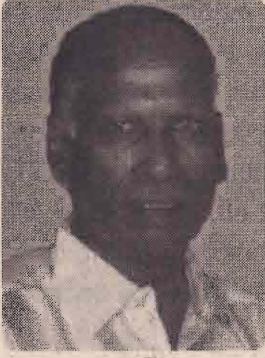
The stealthy dispatch of the Attorney General and the Foreign Ministry Secretary to grovel before Ban Ki Moon's investigative Panel after high handed refusal to even recognise the Panel shows that the government has panicked about war crimes prosecution threats. The diaspora is out for blood on this issue and is pushing a variety of initiatives to drive forward the process. The icT community is entirely silent on the matter leaving all the running to the diaspora. Does this mean the icT population is indifferent or opposed to the diaspora's exertions? I can only draw inferences from what is said to me by Tamils in Colombo and the south. My inference from anecdotal evidence is that nearly all Tamils (actually I have not met one who said otherwise) want an international investigation. For obvious reasons they have no confidence in any investigative panel that does not contain a strong and independent international component.

The icT view is that there is overwhelming preliminary evidence to justify an inquiry.

The icT grants that the evidence points to culpability of both sides, but waffles when I insist that belligerents on both sides must be prosecuted if a prima face case is made. The diaspora for its part does not want LTTE atrocities investigated at all. Neither the icT nor the diaspora understand that in the case of persons now dead, a posthumous declaration of guilt needs to be entered for the sake of the historical record if guilt is proved before a proper tribunal.

The UN Security Council (SC) has, unanimously, that is including Russia and China, referred Gaddafi to the International Criminal Court (ICC) for investigation of war crimes. ICC chief prosecutor Luis Moreno-Ocampo is on record that attacks on civilians is a crime against humanity that warrants a full investigation. The speed of the action is surprising, and in comparison with the scale of civilian casualties in Sri Lanka's war, seems disproportionate. Reports place civilian deaths in Libya from air strikes, shelling and shooting by Gaddafi's mercenaries at between 1000 and 3000, while sober critics allege a some tens of thousands Tamil civilian casualties in the Vannie. The Libyan events are likely to further energise the diaspora and no doubt there will be silent relish in the icT.

In this very short essay I have sought to examine the relationship between in-country Ceylon Tamils and the diaspora. I have arrived at conclusions which are different from the statements of the government and the claims of remnant LTTE activists in the diaspora. I have argued that the diaspora-mass and the larger Tamil community at home overlap in their more mature and sober opinions. It is disappointing that this is not better appreciated by political commentators of all shades.

தினக்குரலின் தேசிய தரிசனமும் சமூகப்பற்றும்

நாள் இதழ்கள் வல்லாதிக்கம் செலுத்திய சகாப்தங்கள் முடிவு பெற்றுவிட்டது. இலத்திரன் ஊடகங்கள் சர்வாதிகாரக் கோலோச்சம் இக்காலத்தில் தனது 15 வயது சாதனையைப்பூர்த்தி செய்து கொண்டு கம்பீரமாக தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் தினக்குரலின் இந்த அகவைப்பூர்த்திவிழாவில் அச்சு ஊடகமான இதன் சமூக தரிசனத்தையும் தேசிய தரிசனத்தையும் நோக்குவதன் மூலம் இப்பத்திரிகை பெற்றிருக்கும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

தினசரியொன்று தனது இதழில் தாங்கிவரும் விடயங்கள் பொதுவாகவே பின்வரும் வகைப்படுத்தப்பட்ட முறைகளுக்குள் அடக்கப்படுகிறது.

1. நாளாந்த செய்திகள்
2. கட்டுரைகள்
3. இலக்கிய வடிவங்கள்
4. போட்டிகள்
5. கருத்து ஊடுருவல்கள்
6. உண்மைத் தேடல்கள்
7. சினிமாத் துறைசார் செய்திகள்
8. விளையாட்டுத் தேடல்கள்
9. சுய சரித்திரங்கள்
10. விளம்பரங்கள்

என ஒவ்வொரு பதிப்புப்பத்திரிகைகளும் தங்களது பாதையில் நடந்து செல்கின்றது. இந்த செல்பாதையில் தினக்குரல் எனும் புகழ் பூத்த பத்திரிகை எவ்வகைச் சமூக நடலையும் தேசியத்தரிசிப்புகளையும் செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை நோக்க வேண்டும்.

நாளாந்த செய்தி என்பது தினசரிப் பத்திரிகையொன்றின் நாடி நரம்பான செயல்வினை, அந்தவினையை மிகவும் ஆரோக்கியமாகவும் காய்தல், உவத்தல் இன்றியும் உடனுக்குடன் பிரதேசப் பெறுமதிகளுடனும், தரவுகளுடனும் வெளியிடுவதில் அது காட்டிவரும் தொழில்நுட்பத் திறனும் வேகமும் இலங்கையிலுள்ள எந்த ஊடகமும் தலைகொள்ள முடியாத வேகமும் வீச்சும் கொண்ட சேவை என்பதை பத்திரிகைத் துறையை நேசிப்பவர்கள் நன்றாக உணருவர். அத்துடன் செய்திகளைக் கோவைப்படுத்தி நாளாந்தம் எழுதப்படும் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் ஒரு வரலாற்றுப் பெட்டகமாக மதிக்கப்படுபவை பேணப்பட வேண்டியவையாகும்.

இச் செய்தியில் ஊடகம் என்ற வகையில் விற்பனை இலக்குப் பிரதானப்படுகின்

திருமலை நவம்
தலைவர்,
திருமலை கலை,
இலக்கிய ஒன்றியம்

றபோதும் தினக்குரல் சமூகத்தின் மீதான நேர்கோட்டுப்பார்வைமூலம் தனது சாணக்கியமான அரசியல் செய்திகளை நடுநின்றும், பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும் ஏற்றங்களையும் விழுக்காடுகளையும் ஒரு தலைமையாசிரியர்களைப்போல் நறுக்குத் தெறித்தாற்போல் வெளியிடுவதில் தனக்கே உரித்தான காப்பை பூண்டு நிற்கின்றது.

ஈழத்தின் பத்திரிகைகளில் ஒரு சில இந்த நெறிமுறைகளை மறந்துபோய் ஊதுகுழல்களாகத் தொழிற்படும் கைங்கரியத்தை தினக்குரல் இந்த 15 வருடத்திலும் ஒரு நாள் கூட ஆற்றியதாக அறிய முடியவில்லை. அதுவே அதனது தனித்தன்மை. சமூகமொன்றின் அறிவு பூர்வமான வளர்ச்சிக்கு பத்திரிகைகள் ஆற்றுகின்ற தொண்டுகள் அளப்பரியது. அறிவே உலகத்தை ஆள்வது என்ற அறிஞன் ஒருவனின் கூற்றுக்கு அமைவாக தினக்குரல் தனது நாளாந்த இதழிலும் வார வெளியீட்டிலும் வெளியிடும்.

1. அரசியல் கட்டுரைகள்
2. பொருளாதாரக் கட்டுரைகள்
3. இலக்கியக் கட்டுரைகள்
4. விமர்சனக் கட்டுரைகள்
5. கல்விசார் கட்டுரைகள்
6. சமயக் கட்டுரைகள்
7. உலக தரிசனக் கட்டுரைகள்

என்ற வகையில் இதன் அகலக் கண்பார்வையும், நெடுங்கண்பார்வையும் சமூக நாடிகளான பொது மக்கள், அரசியல்வாதிகள், இலக்கியவாதிகள், சமயவாதிகள், மாணவர்கள் என்ற பல்வேறு தரப்பினர்க்கும் ஊட்டம் நிறைந்த அறிவியற் கருத்துகளை விதைத்து வருவதில் தினக்குரல் தன்னொளிசார் ஆளுமை மிக்கது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

குறிப்பாக உலக அரசியல் போக்கை சீர்தூக்கிப் பார்க்கக் கூடிய பிரபஞ்ச ஞானப்பார்வைகளைத் தரும் நல்ல நோக்கியலைத்தரும், அதன் நோக்குக் காரணமாக கடந்த காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் வாசகர்கள் மத்தியில் அதன் மதிப்பும், அலாதிப்பும அதிகரித்துக் கொண்டுபோவதற்கு ஆதாரமாக உலக மயமாக்கல் தொட்டு பொருளாதார மாற்றங்கள், அரசியல் மாற்றங்கள், ஆட்சிவீழ்ச்சிகள், ஜனநாயக சிக்கல்கள், விஞ்ஞானத்தெறிப்புகள், சர்வதேச நாணயக் கெடுபிடிகள் என்ற தனது பல் கோணப்பார்வைமூலம் இலங்கை வாசகர்களை குறிப்பாக தமிழ் வாசகர்களை கோள அறிவுக்கு

இட்டுச் செல்லும் பணியை மிகக் கச்சிதமாக தினக்குரல் செய்து வருகிறது.

இது போலவே ஆழ்புலமை மிக்க கட்டுரைகள், கட்டுரைத் தொடர்கள், ஆய்வுகள் ஆகியவற்றின் அலங்காரங்கள் இப்பத்திரிகையை கவர்ச்சியுள்ள கனதியை வழங்கியுள்ளது.

அடுத்து தினக்குரலில் கடந்த ஒரு தசாப்தகாலத்துக்கு மேலாக அவை தாங்கிவந்த செவ்விகள், அரசியல்வாதிகள், சிந்தனைப் பேராசான்கள், இலக்கியக்காரர்கள், கலைஞானிகள், சமூகத் தொண்டர்கள், உளவியல் ஞானிகள் என்ற வகையில் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ள பேட்டிகள் இருபக்க ஆளுமை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஒன்று பேட்டியாளர்களின் அனுபவப்பாடுகளையும் கருத்துகளையும் அவர்களது சமூக நோக்கையும் வாசகர் அறியக்கூடிய வாய்ப்பு, மறுபுறம் இலைமறைகாயாக இருந்து கொண்டு பிறருடைய கண்பார்வைக்குள் படாதவர்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்து அவர்களை உலகம் அறியச் செய்யும் பகிரங்கப்படுத்தலை அழகாகச் செய்து வந்துள்ளது. இலங்கையிலுள்ள எந்தப் பத்திரிகையும் செய்யாத நுட்பமான பணி மாத்திரமல்ல செய்ய வேண்டிய பணியை ஞாய நிலைமாறாமல் செய்து வரும் கைங்கரியம் இதனது தனி ஆளுமைக்கு உட்பட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

தினக்குரல் பத்திரிகையின் இன்னொரு நுட்பம் சார் வெளியீடுதான், அதனது பிராந்திய வெளியீடு மலையகம், யாழ்ப்புணம், கிழக்கின் குரல் என்று பிராந்தியங்களுக்குள் நுழைந்து அந்தந்தப் பிராந்தியங்களுக்குத் தரும் முக்கியத்துவமும் அப்பிராந்தியத்தை முதன்மைப்படுத்தி ஏனைய பிராந்தியங்களுக்கு கொண்டு செல்லும் காவல் பணியை மிக நேர்த்தியாகச் செய்துவருகின்ற காரணத்தினால் திசை செல்லும் அல்லது திசை கூறும் தினக்குரல் எனப் பல நேயர்களால் பாராட்டப்படுகிற பத்திரிகையாக இது விளங்குகிறது.

கடந்த மூன்று தசாப்தகாலமாக இனயுத்தம் தேசத்தில் கொழுந்துவிட்டு ஊர்ந்து கொண்டிருந்த போது ஒற்றைக் கண்பார்வை பார்த்துக்கொண்டு இந்த நாட்டில் தேசிய இனப்பிரச்சினை இல்லை, இருப்பது ஒருவகை பயங்கரவாதம் என்று முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றுக்குள் புதைத்துக் கொண்டிருந்த ஊடகங்களுக்கு மத்தியில் வெளிப்படையான கருத்துகளையும் சாடல்களையும் நியாயங்களையும் செய்யவேண்டிய தார்மிகக் காலகட்டத்தில் பிறப்பெடுத்த ஓர் பத்திரிகை தான் தினக்குரல்.

தனது நியாயத்தனமான செய்தி வெளியீடு, கருத் தெறிவு, ஆசிரிய பார்வை, நியாயத்தை இடித்துக் கூறல் என்பவற்றில் தனி நின்று உறுதியுடனும், உரிமையுடனும் உடனுக்குடனும் சொல்லி வந்த நெற்றிக்கண்பார்வைதான் தினக்குரலை மக்கள் மன்றில் பிரபல்யம் பெறவைத்துள்ளது. தனது நேரோட்டமான கருத்துகளை, விமர்சனங்களை, அறிவுரைகளை எடுத்துரைப்புகளை பயமின்றி ஒரு வீரனுக்குரிய கம்பீரத்துடன் அது சொல்லி வந்திருக்கிறது. எதிரியாக இருந்தாலும் அவன் கூறும் கருத்து நியாயப்பாடு உடையது என்று கண்டு அதை வெளியிட்ட பெருமை தினக்குரலுக்கே உரியது.

இலக்கியக்களம் என்பது ஒரு மொழியினுடைய வரலாற்று அடையாளங்களையும், வாழ்வு முறைகளையும் பரிமாறும் ஒரு கண்ணாடி என்று கூறுவதில் நெறியான கருத்தாகவே இருக்கும். இக்குரல் அந்தந்தத்துறையில் ஆற்றிவருகின்ற பணியும் அளவிடற்கரியதே.

உலகப்புகழ்பெற்ற இலக்கியமேதைகளின் படைப்புகளை அறிமுகம் செய்வதிலும் ஈழத்துப் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகளுக்குக் கொடுத்து வரும் அதே முக்கியத்துவத்தை இளந்தலைமுறைக்கும் வழங்கி வரும் சந்தர்ப்பத்தை தினக்குரல் நெடுநின்று செய்து வருகிறது. நல்ல சிறுகதைகள், நல்ல அறிமுகங்கள், பேட்டிகள், விமர்சனங்கள், மதிப்பீடுகள் என்ற வகையில் தன்னை விரிந்து பரந்து கொண்டு தமிழ் வாசகர்களின் கருத்துப் பீடத்தில் அமர முயலும் அதனது அலாதி யான நடையும், குணமுமே இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும். தினக்குரல் என்னும் சிறுவன். காலத்தின் வளர்வில் சின்னவனாக இருந்தாலும் அவனது நடை அவனது சுதாகரிப்பு, வீறு கம்பீரம் என்பன வாசகர்களின் நினைப்பைச் சண்டி இழுக்கும் சக்தி வாய்ந்தது.

அண்மைக்காலங்களில் தினக்குரலுக்கு அபகீர்த்தி ஏற்படுத்தும் சக்திகள் பற்றியும் அறிந்து கொண்ட போது ஓர் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. தினக்குரல் ஓங்காரித்து நிற்கிறான்.

தொடர்ந்தும் உனது பயணத்தை கம்பீரத்துடனும் கர்வத்துடனும் கவனத்துடனும் மேற்கொள் என்று சொல்வதில் நாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம்.

வீட்டில் இருந்து பணி புரிவது போன்ற உணர்வு

வி.வெல்லியல்

தினக்குரல் ஆசிரிய பீடத்தில் நானும் ஒரு அங்கத்தவராக இருப்பதில் அவற்ற பெருமீத மடைகிறேன். உறவுகளையும் உடைமைகளையும் இழந்து உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு 2006 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கொழும்பு வந்த நான் என் வாழ் வாதாரத்துக்காக வேலை தேடி அலைந்தேன்.

எனது முதல் முயற்சி தோல்வியிலேயே முடிந்தது. எந்தத் தீமைக்குள்ளும் ஒரு நன்மையுண்டு என்பதற்கிணங்க அந்தத் தோல்வியின் காரணமாகவே நான் 2008ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 2 ஆம் திகதி தினக்குரலில் இணைந்து கொண்டேன். ஏற்கனவே பத்திரிகைத்துறையில் எனக்கு அனுபவமிருந்ததால் வேலை செய்வதில் எந்தச் சிரமமும் இருக்கவில்லை.

தினக்குரலில் 'பணியாற்றும் பொழுது ஒரு அலுவலகத்தில் பணியாற்றுகிறோம் என்ற உணர்வே எமக்கு ஏற்படுவதில்லை. எமது வீட்டில் இருந்து எமது குடும்பத்தினருடன் இணைந்து வேலை செய்யும் உணர்வே ஏற்படுகிறது. நிறுவனத்தின் தலைவர் தொடக்கம் தேரீர் தயாரிப்பவர் வரை அனைவரும் சகோதரத்துவத்துடனும் நட்புணர்வுடனுமே பழகுகின்றனர்.

வாணிகர்களோடு எனக்குள்ள அதிகளவான ஈடுபாடு காரணமாக வாணிக நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான விமர்சனங்களை தினக்குரல் 'காற்று வெளி'ப் பகுதிக்கு எழுத எனது ஆசிரியபீடம் தாராளமாகவே அனுமதி தந்துள்ளது. இதன் காரணமாக நான் அப்பகுதிக்கு எனது பெயரிலும் வேறு புனைபெயர்களிலும் எழுதிய பல விமர்சனங்கள் அப்பகுதியில் பிரசுரமாகியுள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை தவறுகளையும் குறைகளையும் சுட்டிக்காட்டுபவையாகவே அமைந்திருக்கும். அவற்றை வாசித்த என்னைப்போன்ற வாணிகர் நேயர்கள் துணிச்சலாக நான் எழுதிவிட்டேன் என்று சொல்லிப் பாராட்டியுள்ளார்கள். தினக்குரலில் பணியாற்றுவதன் காரணமாகவே எனக்கு இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

எமது நாட்டில் ஊடகச் சுதந்திரம் அடிக்கடி சோதனைக்குள்ளாகும் நிலையில் பல சவால்களையும் தைரியமாக எதிர்கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் எமது தினக்குரல் அதன் வளர்ச்சிப் பாதையில் தொடர்ந்தும் முன்னேறும் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் எனக்குண்டு.

அறிவுசார்ந்த பார்வையை வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது தினக்குரல்

இன்றுபோல் என்றும் முத்திரை பதித்த கொழும்பு தமிழ்ப் பத்திரிகையாக விளங்கும் தினக்குரலுக்கு எமது பாராட்டுகளும் வாழ்த்துகளும் உரித்தாகுக. இன்னும் பல தசாப்தங்களுக்கு தினக்குரல் அளப்பரிய சேவையைத் தொடரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

தினக்குரல் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கான காரணிகளுள் ஒன்று, விடயம் அறிந்தவர்களும் பகுத்தறிந்து படிப்பவர்களும் கல்விமான்களும், ஆய்வறிவாளர்களும், மாணவர்களும், படிக்கத் தெரிந்த சாதாரண பொதுமக்களும் இந்தப் பத்திரிகையின் நாள் இதழ்களையும் வார இதழ்களையும் தேர்ந்து எடுத்து வாசிப்பதுதான். எண்ணிக்கையில் ஜனரஞ்சகமாக வாசிக்கப்படா விட்டாலும் தரம், சமநிலை, உணர்ச்சித் தூண்டலைத் தவிர்த்தல் போன்றவை பக்கச்சார்பின்மையை விரும்புபவர்களினால் வரவேற்கப்படுகின்றன.

இப்பத்திரிகையில் கூடுமானவரை நடுநிலை சார்ந்த, பகுப்பாய்வுடன் கூடிய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் பெரும்பாலும் வெளிவருகின்றன. அது அறிவுசார்ந்த பார்வையை வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பணி. வெறும் உணர்ச்சிப் பிரயோகங்கள், உணர்ச்சித் தூண்டுதல் கள் யதார்த்தத்தை மறந்த, கண்டுகொள்ளாத அதீத கற்பனாலய கருத்தியலை உண்டுபண்ணி மக்களுக்கு சங்கடத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. அதனை தினக்குரல் நிதானமாகத் தவிர்க்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

இருந்தபோதிலும் குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு, மலைநாடு போன்ற இடங்களில் வசிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களின் அன்றாட அல்லல்களை செய்தி வடிவில் முழுமையாக இப்பத்திரிகை தருகிறது.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் செய்திகளை முழுமையாகத் தருவதுடன் சிற்றாம்ச பகுதிகளில் மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் வகையில் நாட்டின் முக்கிய பிரமுகர்களின் வெவ்வேறு சிந்தனைகளையும் கட்டுரை வடிவத்தில் தருகிறது.

இந்த நாட்டின் தமிழ் மொழி மூலமான கலை, இலக்கியம், சமூக, சமய நிகழ்ச்சிகள், பண்பாட்டுக் கோலங்கள், பத்தி எழுத்துகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றிற்கு முக்கிய இடத்தை அதன் பக்கங்களில் வழங்குகிறது. விளையாட்டு, சினிமா, நிழற்படங்கள் ஆகியனவும் பயன் உள்ளவையாக அமைகின்றன.

தினக்குரல் ஒருசில மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டியுள்ளது. மாற்றமே இயற்கையின் நியதி என்பர்.

வாசிப்புப் பழக்கம் உலகெங்கிலும் பொதுவாகக் குறைந்து வந்தாலும் மாற்று வடிவங்களில் பரிவர்த்தனை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஒடியோபுக் எனப்படும் செவிப்புல நூல், எலெக்ரோனிக் மகசின் எனப்

கே. ஏஸ். சிவராஜ்

படும் மின்னியக்க சஞ்சிகை, வெப்
சைட்ஸ் எனப்படும் இணையத்
தளங்கள், ப்ளொக்ஸ் எனப்படும்
தனிநபர் தளம் போன்றவை பதி
டிகை அச்சு ஊடகத்தின் நின்றும்
வேறுபடுவதனாலும் பிரிண்ட்
மீடியா எனப்படும் அச்சு ஊடக
மும் வாசகர் கவனத்தை ஈர்க்க
புதிய வழிகளைக் கையாளுகின்
றது.

அம்முறைகள் எவை என்று அறிய
பிறநாட்டுப் பத்திரிகைகளை பரிசீ
லித்துப் பார்ப்பது நன்று. ஆங்கில
மொழியை எடுத்துக்கொண்டால்
பெரும்பாலான பத்திரிகைகள்
கட்டுரைகளைக் குறைத்து பெரிய
அளவில் படங்களைப் போட்டு
பெரிய எழுத்துகளில் தலைப்புச்
செய்திகளை எழுதுகின்றன. டப்
லோயிட் எனப்படும் குறுகிய
வடிவத்தில் பல பத்திரிகைகள்
வெளிவருகின்றன. அதேவேளை
யில், பல ஆண்டுகளாக உயர்த
ரமுடைய பத்திரிகைகள் எனக்
கருதப்படுபவை கூட வெவ்வேறு
உத்திகளைக் கொண்டு வாசிப்பை
இலகுவாக்குகின்றன.

இவ்விதமான மாற்றங்களை அவ
தானித்து தினக்குரலின் வடிவமைப்
பும் அச்சுத்தாளும், உள்ளடக்க சிக்க
னமும் அமைய வேண்டும் என்று
எனது ஆலோசனையை வெளிப்
படுத்துகிறேன்.

வாழ்க தினக்குரலின் முகாமைத்
துவபீடம், ஆசிரியர்பீடம், தொழில்
நுட்பப் பிரிவு, நிர்வாக, விளம்பரப்
பிரிவுகள், அச்சு இயந்திரப் பிரிவு
மற்றும் ஏனைய பிரிவுகள் அனைத்
துமே பாராட்டுக்குரியவை.

அங்கு பணிபுரிபவர்கள் காலத்
துக்குக் காலம் பயிற்சிக்கு உட்
பட வேண்டியதன் அவசியத்தையு
ம் வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது.
வாழ்க, வளம் பெறுக.

தினக்குரல் ஒரு ஏணி

அ. ஹாண்டா

தினக்குரல் இன்று அதன் 15ஆவது அகவையில்
பிரவேசிக்கும் நிலையில், அதில் கடந்த 3 வருடங்
களாக சேவையாற்றுவதையிட்டு பெருமீதம் கொள்
கின்றேன்.

2008 ஆம் ஆண்டு இலங்கை இதழியல் கல்வூரியில்
நான் இணைந்து கொண்டேன். அங்கிருந்து ஊடக
உள்ளகப் பயிற்சிகளைப் பெறுவதற்காக ஒவ்வொரு
ஊடக நிறுவனங்களுக்கும் குறிப்பிட்டதொரு காலத்
துக்கு எம்மை அனுப்பி வைப்பது வழமை. அவ்வாறு
நான் பல ஊடக நிறுவனங்களுக்குச் சென்ற போதிலும்

ஊடகத்துறையில் என்னை வளர்த்துக்கொள்ளச் சரியானதொரு ஊடகமாக
தினக்குரலே என்னைக் கவர்ந்தது.

பௌதீக வளப்பற்றாக்குறைகள் இருந்தாலும் ஆசிரிய பீடத்தின் அர்ப்பணிப்பு
மிக்க சேவை, எம்மை அழைத்து அடிக்கடி அறிவுரைகள் கூறும் பிரதம ஆசிரியர்
வீ. தனபாலசிங்கம், எம்மை புதியவர்களைக் கருதாது, ஒதுக்காது பொறுப்பு
மிக்க பணிகளை எம்மிடம் ஒப்படைக்கும் செய்தி ஆசிரியர் கே. ஆர். பி. ஹரன்,
எம்மை எந்த நேரமும் உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் பிரதி செய்தி ஆசிரியர்
சிவகணேசன், அடிக்கடி எம்மை அழைத்துக் கட்டுரைகளை எழுதுமாறு அன்புக்
கட்டளையிடும் ஞாயிறு தினக்குரல் பொறுப்பாசிரியர் ஆர். பாரதி என்று புதிய
வர்களை வளர்த்துவிடும் ஒரு கருவூலமாகவே தினக்குரல் இருக்கின்றது.

நான் தினக்குரலில் இணைந்து இரு வருடங்களுக்குள் இலங்கைப் பத்திரிகை
ஆசிரியர் சங்கமும் இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனமும் ஆண்டுதோறும் சிறந்த
ஊடகவியலாளர்களைத் தெரிவு செய்து வழங்கும் விருதில் 2009 ஆம் ஆண்டுக்
கான சிறந்த சமூக அபிவிருத்திச் செய்தியாளருக்கான சுப்ரமணியம் செட்டியார்
விருதைப் பெறுவதற்கு ஆசிரியர் பீடத்திலுள்ள அத்தனை பேரினதும் அறிவுரை
களும் ஊக்குவிப்புகளும் காரணம்.

தினக்குரல் ஆசிரிய பீடத்தைப் பொறுத்தவரையில் எம்மை வளர்த்துக் கொள்
வதற்கான அத்தனை முயற்சிகளையும் வழிவகைகளையும் பயன்படுத்த அனுமதி
யுண்டு. கருத்தரங்குகள், பயிற்சி முகாம்கள், செயலமர்வுகள் என அத்தனைக்கும்
எம்மை அனுப்பி வைப்பதில் எமது பிரதம ஆசிரியரும் செய்தி ஆசிரியரும் ஒரு
வருக்கொருவர் சளைத்தவர்கள் அல்ல. நான் செய்யும் பணியை தாம் ஏற்றுக்
கொண்டு அது சில வேளைகளில் ஒருவராகலமாகக் கூட இருக்கும். எம்மைப்
பயிற்சி முகாம்களுக்கும், செயலமர்வுகளுக்கும் அனுப்பி வைப்பார்கள்.

ஒரு பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கும் அது மக்களைச் சென்றடைவதற்கும் வெறும்
பண்பலமோ அல்லது பிரசாரமோ போதுமானதல்ல. அர்ப்பணிப்பு மிக்க ஒரு ஆசிரி
யிய பீடம் இருந்து விட்டால் போதும் என்ற உண்மையை தினக்குரலின் மூலம்
நான் உணர்ந்து கொண்டேன். அத்துடன் தம்மை மட்டும் வளர்த்துக் கொள்ளும்
நோக்குடைய ஆரோக்கியமற்ற ஊடக கலாசார வலைக்குள் சிக்காது புதியவர்க
ளை உயர்த்தி விடும் ஒரு ஏணியாகவே தினக்குரலை நான் பார்க்கிறேன்.

இவ்வாறானதொரு பத்திரிகை மூலம் நானும், மக்கள் சேவையில் எனது பங்
களிப்பை வழங்குவதை நினைத்துப் பெருமைப்படுகின்றேன்.

மதன்

அமைச்சரகையில் கார்ட்டூனிஸ்ட் ?!

என்னைச் சந்திக்கும் பலரும் கேட்கிற கேள்வி-கார்ட்டூன் வரையக் கற்றுக்கொடுக்க முடியுமா?

ஓவியம் வரையும் திறமை இருந்தாலும்கூட சுலபத்தில் கார்ட்டூனிஸ்ட் ஆகமாறிவிட முடியாது! கார்ட்டூனிஸ்ட் பிறக்கிறான். பிறகு அந்தத் திறமையை மெருகேற்றிக் கொள்கிறான். மேலும் மேலும் பொலிஷ் பண்ணிக் கொள்கிறான். நான் நாலைந்து வயதிலேயே படம்போட ஆரம்பித்து விட்டேன். எங்கள் வீட்டில் கேட்டால் ஒரு வயதிலிருந்தே படம் போட ஆரம்பித்துவிட்டதாகச் சற்று மிகைப்படுத்திச் சொல்வார்கள். ஐந்து வயதுச் சிறுவனாக ஒருவன் இருக்கும்போது கார்ட்டூனிஸ்டாக

ஆக முடியாது. காரணம் அரசியல் கார்ட்டூனுக்குப் பொது அறிவு, குதர்க்கம், நையாண்டி, அரசியலைப் புரிந்துகொள்ளுதல், விஷமத்தனம், சற்றே ராஜதந்திரம் இதெல்லாமே தேவை. டீன் ஏஜ் வரைக்கும் கூட இதையெல்லாம் புரிந்துகொண்டு செயற்படுவது சிரமம்தான். ஓரளவு பக்குவப்பட்டால்தான் (கெட்டுப்போனால்தான்?!) கார்ட்டூன் போட முடியும்.

சிறுவனாக இருந்தபோது நான் அதிகம் வரைந்தது சாமிப் படங்களைத்தான். தஞ்சாவூர் மாரியம்மன் கோவிலில் இருக்கிற சுவர் ஓவியங்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து கலர் சோக் பீஸ் வைத்து அவற்றை அப்படியே வரைவேன். சிங்கத்தின் மீது மாரியம்மன் உட்கார்ந்துகொண்டுவதம் செய்வது, ஆஞ்சநேயர் வானில் பறப்பது,

காளிக்கு முன்னால் சத்ரபதி சிவாஜி வாளை வைத்துக்கொண்டு நிற்பது...இதையெல்லாம் பெரிசாக தரையில் வரைவேன்.

ஸ்கூல் பைனல் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது டைம்ஸ் ஒப் இண்டியா குரூப்பிலிருந்து இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி இதழ் வந்து கொண்டிருந்தது. அதில் ஆர். கே. லக்ஷ்மண் வரைந்த கேரிகேட்சர்கள் கலரில் வெளிவரும். அந்தக் கேலிச்சித்திரங்களைப் பார்த்து மயங்கிப் போனேன். கண்டவுடன் காதல். அதிலிருந்து நானும் கார்ட்டூன் வரைய ஆரம்பித்தேன்.

கார்ட்டூனுக்கு வரலாறு உண்டு. பாரதியார் கார்ட்டூன்களைத் தன் பத்திரிகையில் பயன்படுத்தினார். அந்தக் காலத்தில் வரையப்பட்ட கார்ட்டூன்களை இப்போது பார்த்தால் கார்ட்டூன் என்று ஒப்புக் கொள்ள மாட்டீர்கள்.

நுணுக்கமான ஓவியங்கள் மாதிரித்தான் இருக்கும். ஆனால், அப்போது கார்ட்டூனே அப்படித்தான் இருந்தது. பிரிட்டனில் வெளிவந்த பஞ்ச இதழில் கூட கார்ட்டூன் என்பது ஓவிய ஸ்டைலில்தான் இருந்தது. கார்ட்டூன் எளிமையாக மாறியது 1950, 60களில்தான் பிரிட்டனில் கார்ட்டூனுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு அரசியல் நையாண்டி, நக்கல் எல்லாவற்றையும் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் எழுத்தில் காட்டினார்கள்.

அதையெல்லாம் ஓவியர்கள் தாங்கள் வரையும் படத்தில் காட்ட ஆரம்பித்ததுதான் கார்ட்டூனின் நவீன ஆரம்பம். பிரான்ஸில் புகழ்பெற்ற கார்ட்டூனிஸ்ட்கள் உண்டு. அரசியலும் ஓவியமும் இருக்கிற எந்த நாட்டிலும் கார்ட்டூனும் வந்துவிடும். பிரபுக்களையும் அரசர்களையும் ஓவியங்களாக வரைய வேண்டும் என்பது மாறி புகழ்பெற்ற ஓவியர்களான கோயா, டோம்யே போன்றோர் தொழிலாளர்கள், அவர்களது பிரச்சினைகள், வறுமை, ரொட்டித் துண்டை சாப்பிடும் சிறுவன் இப்படியெல்லாம் ஓவியம் வரையத் தொடங்கினார்கள். பிக்காலோ, ஸ்பானிஷ் சிவில் யுத்தத்தை வைத்துப் படம் வரைந்துள்ளார். யுத்தம் பற்றிய கருத்து, கோபம் அவர் வரைந்த நவீன ஓவியங்களில் இருந்தது.

இந்தியாவில் கார்ட்டூன் முதலில் தமிழ்நாட்டில் தான் வந்திருக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில்தான் கேலி, கிண்டல் எல்லாம் நிறைய இருந்ததுண்டு. கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் காலத்திலிருந்து கருத்துகளுடன் கூடிய நகைச்சுவை இருந்

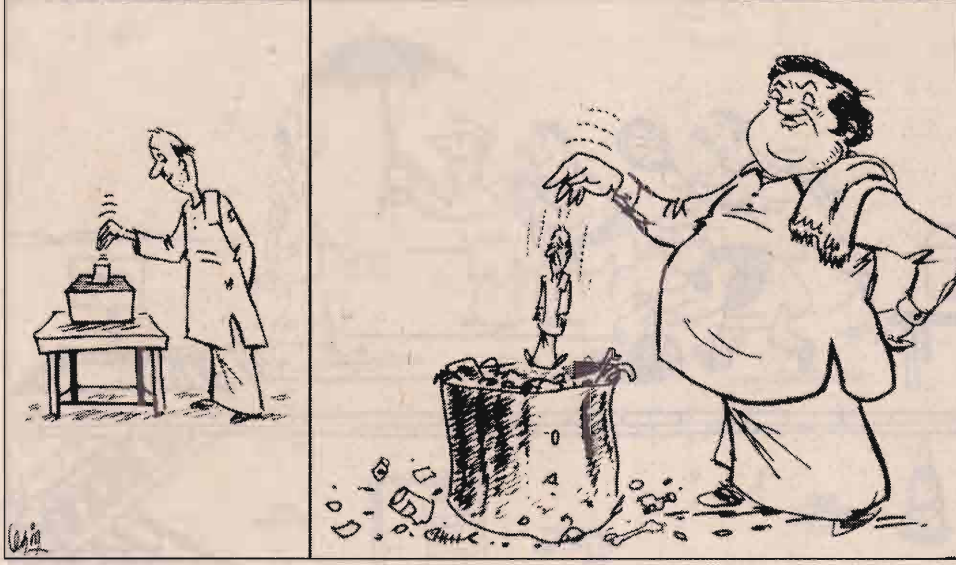

இந்திரா காந்தி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டவுடன் நாடே செயலிழந்து நின்றது. வேதனை மிகுந்த, உணர்ச்சிகரமான தருணம் அது. நானும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஐனியர் வீடூனில் வரைந்த கார்ட்டூன் இது. (பின்னர் இந்தக் கார்ட்டூனை அண்டை மாநிலங்களில் கூட காங்கிரஸ் கட்சி பிரமான்டமான பேனர்களாக வைத்துப் பிரசாரத்துக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டது.)

துள்ளது. வட இந்தியாவில் ரொட்டிகளை ஒருவர் மேல் ஒருவர் வீசிக்கொள்ளும் கோமாளித்தனமான நகைச்சுவை இருந்தபோது இங்கே கலைவாணரின் நகைச்சுவை அட்டகாசமாக இருந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் 1930, 40 களில் மாலி வரைந்த கார்ட்டூன்கள் ரொம்பப் பிரபலம். ஆனந்த விகடன், கார்ட்டூன்களுக்கு நிறைய முக்கியத்துவம் தந்த பத்திரிகை, பிரிட்டிஷ் பஞ்ச பத்திரிகையில் எல்லோராலும் ரசிக்கப்பட்ட ஒரு கார்ட்டூன் கேரக்டரின் தமிழ் வடிவம்தான் விகடனின் குடுமித் தாத்தா. மாலிதான் விகடனின் முதல் கார்ட்டூனிஸ்ட்.

கார்ட்டூனிஸ்ட் முழுமையானவன். நாளிதழ்களையெல்லாம் படித்துவிட்டு இன்றைக்கு முக்

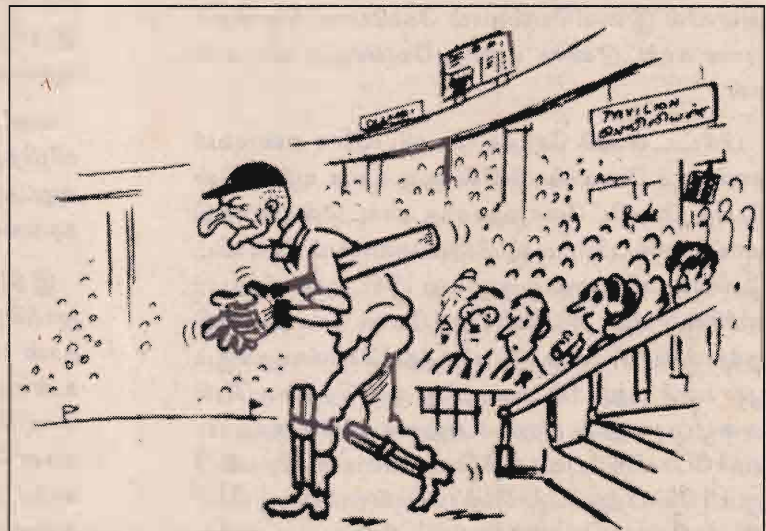
எப்போது தேர்தல் நடந்தாலும் இந்தக் கார்ட்டூனை வெளியிடலாம்

கியமான நிகழ்ச்சி என்ன, எதை வைத்து கார்ட்டூன் போடலாம் என்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் அவன் தான். அப்புறம் அதற்கு எந்தவகை உருவகம் பயன்படுத்தலாம் என்று யோசிப்பதும் கார்ட்டூனிஸ்ட் தான். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக தமிழ்நாட்டில் தமாஷாகப் படம் வரையும் திறமை உள்ளவர்களில் சிலர் கூட கார்ட்டூனிஸ்ட் ஆக மாறவில்லை. ஆசிரியர் குழு உட்கார்ந்துகொண்டு ஒரு ஐடியாவை யோசித்து இதை இப்படிப் போடலாம் என்பதை ஓவியரிடம் சொல்லிப்படம் போடச் சொல்வது தமிழ்நாட்டில் அதிகம். விவாதித்த கருத்தை ஓவியரிடம் சொன்னால் அவர் அதைப் படமாகப் போட்டுவிடுவார். இப்படிப் போடுவது கார்ட்டூனே இல்லை. கார்ட்டூனிஸ்ட் என்பவன் எல்லாவற்றையுமே தானே செய்பவன். மொத்தமாகக் கார்ட்டூன் வரைந்து முடித்து எடிட்டரின் டேபிள் மீது வைத்துவிட்டுப் போகிறவன் உலகம்பூராவும் இப்படித்தான். விகடனில் நான் வரையும் கார்ட்டூனில் என்னுடைய சொந்தக் கருத்து இருந்தால்கூட நல்ல கருத்தாக இருந்தால் ஆசிரியர் அனுமதிப்பார். விகடனின் கருத்தாக இருக்கவேண்டும் என்று கட்டாயம் கிடையாது. அந்த ஒரு சுதந்திரம் எனக்கு விகடனில் உண்டு. கார்ட்டூன் வரைந்து கீழே கையெழுத்துப் போடுகிறேன் அல்லவா? அதாவது எல்லாவற்றுக்கும் நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

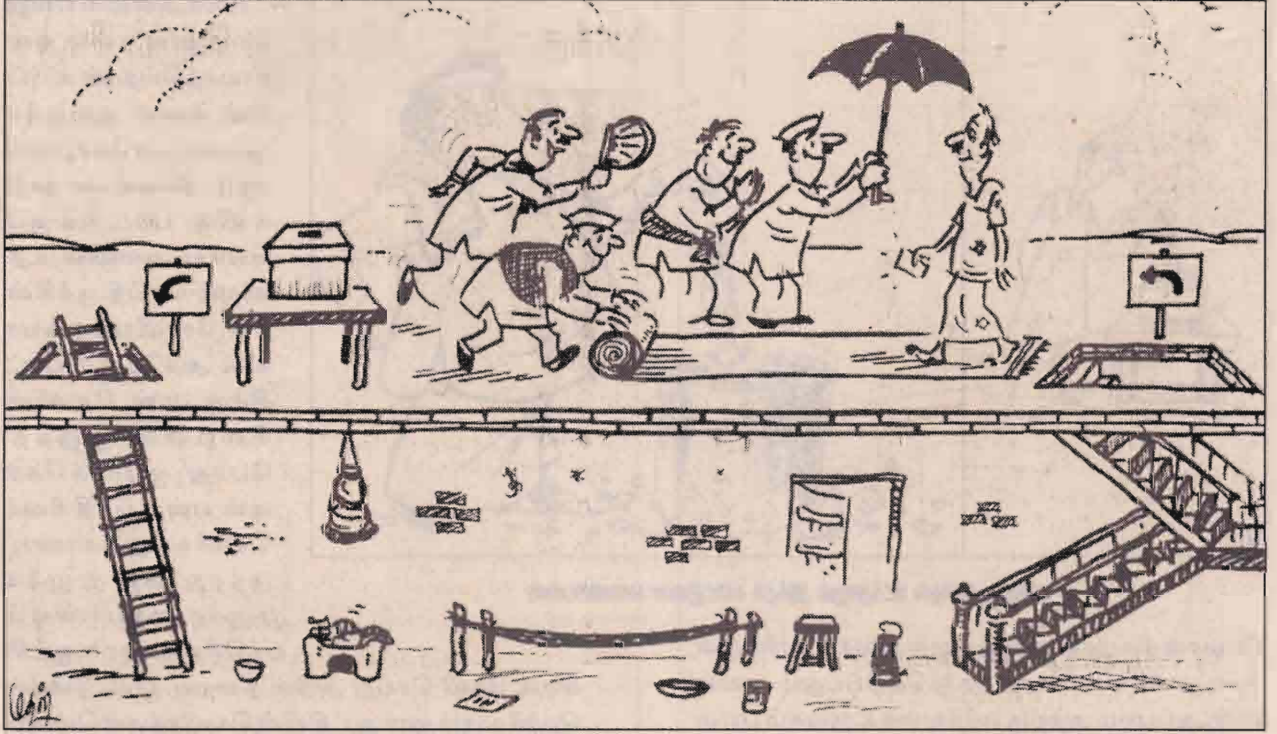
உலக அளவில் என்று பார்த்தால் நல்ல ஜனநாயகத்தில்தான் கார்ட்டூன் கலை தழைக்க முடியும். அதேசமயம் கார்ட்டூன்கள் பல நாடுகளில் புரட்சிக்குப் பெரிய அளவில் உதவியும் செய்திருக்கின்றன. சோவியத் ரஷ்யாவில் அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன் லெனின் சிறையில் இருந்த போது குரோக்கோடில் என்ற பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அது முழுக்க முழுக்க நையாண்டிப் பத்திரிகை. ஜார் ஆட்சி

யைக் கேலி செய்து அதில் நிறைய கார்ட்டூன்கள் வெளிவரும் ஜார் ஆட்சியின் கொடூரங்கள் வெளிப்படும். அந்தக் குரோக்கோடில் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் யார் தெரியுமா? லெனின் ரஷ்யாவில் ஜார் ஆட்சி ஒழிந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் முதல் வேலையாக குரோக்கோடில் பத்திரிகை தடை செய்யப்பட்டது.

எப்போதுமே ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் தங்களைத் தாக்கி வரும் கார்ட்டூன்களை விரும்புவது

"என்ன சார் செய்யிறது...? தின்கூம் ரீமாதமா வினாயாடிக்கீடிருக்காரே...! எப்படி செனக் பண்ணாம திருப்பாங்க...?"

தேர்தல் வந்தால் போதும், வாக்காளருக்கு 'ராஜ உபசாரம்' நடக்கும். நிறைய பாராட்டுக் கடிதங்கள் வந்த கார்ட்டின் !

தில்லை. நமது நாட்டில். தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், அரசியல்வாதிகள் செய்யும் பல விடயங்கள் கேலிக்கூத்தாக இருக்கும். மலர்க்கிரீடம் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இரதத்தில் பவனி வருகிறார்கள். முன்னாலும் பின்னாலும் இருபது கார்கள் புடைசூழ வருகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவில் இவையெல்லாம் கேலியான, கொச்சையான கார்ட்டினாக வரையவேண்டிய விடயங்கள்.

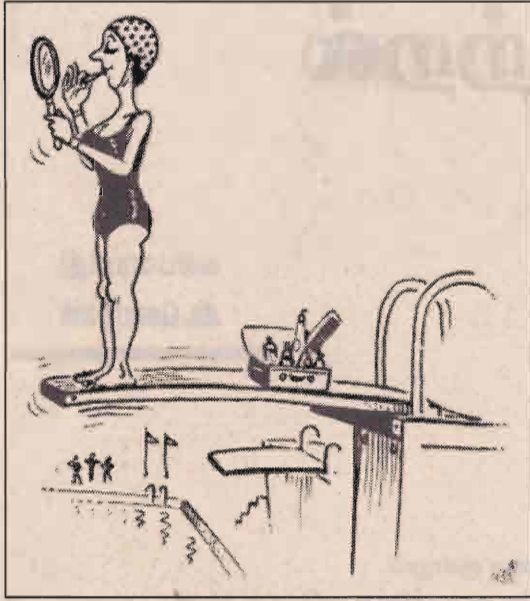
பிரிட்டனைச் சேர்ந்த டேவிட் லோ என்பவர்தான், ஆர். கே. லக்ஷ்மணின் குரு. உலக யுத்தத்தின் போது டேவிட் லோ வரைந்த கார்ட்டின்கள் சக்திவாய்ந்தவை. பிரிட்டிஷ் பிரதமர்களையும் லோவிட்டு வைக்கவில்லை. ஒருமுறை பிரிட்டிஷ் பிரதமர் சர்ச்சிலை புல் டாக் (Bull Dog) போல லோ வரைந்திருந்தார். வாயில் சுருட்டுப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் புல் டாக் மறுநாள் அவருக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. பிரதமர் அலுவலகத்திலிருந்து பிரதமர் பேச விரும்புவதாகச் சொன்னார்கள். சரிதான். பிரதமர் கோபித்துக்கொள்ளப் போகிறார் என்று லோ நினைக்க அந்தக் கார்ட்டினின் ஒரிஜினலை எனக்கு அனுப்பித்தருகிறீர்களா. அதை என் அலுவலகத்தில் மாட்டிவைக்க விரும்புகிறேன்... என்று பிரதமர்

சொன்னார். இன்று எத்தனை தலைவர்களுக்கு இந்த நகைச்சுவை உணர்வு உண்டு?

பின்னாட்களில் அமெரிக்காவில் கார்ட்டின் பெரிய அளவில் வளர்ந்தது. பிரிட்டனில் வரையப்பட்ட கார்ட்டின்களின் நெளிவு, சுளிவு, கிண்டல் எல்லாம் அமெரிக்காவில் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கும். அமெரிக்காவில் கார்ட்டின் மூலம் தாக்குதல் நடத்துவது அதிகம்.

வாட்டர்கேட் ஊழலில் நிக்சன் மாட்டிக்கொண்டு விழித்ததற்கு கார்ட்டினின் பங்கும் முக்கியமானது. அந்தக் கார்ட்டின்களை எல்லாம் தொகுத்துப் புத்தகங்களாகக் கூடக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டால் சற்றே ஜாக்கிரதையாக கார்ட்டின் வரைகிறோம் என்பது தான் சரியானது. இங்கு சக்திவாய்ந்த ஜனநாயகம் உள்ளது. தனி மனித உரிமையும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இருந்தாலும் இங்கு வேறு மாதிரியான தொல்லைகளைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. கார்ட்டின்கள் வரையும் போது குறிப்பிட்ட ஒரு எல்லைக்குள் இல்லாமல் தாண்டிப் போனால் சில பிரச்சினைகள், ஆபத்துகள் வர வாய்ப்புண்டு. ஆட்டோவில் ஆள் அனுப்பி என்னை இரண்டு

தட்டுத் தட்டிவிட்டு வரச் சொன்னால் எனக்கு பாக்ஸிங், குங்க்பூ எல்லாம் தெரியாது. என்னோடு ரொம்ப சண்டை போட வேண்டியதும் அவசியமில்லை. இரண்டு மூன்று அடி அடித் தாலே கீழே விழுந்துவிடுவேன். இப்படிப் பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் புத்திசாலித்தனமாக கார்ட்டூனில் நல்ல கருத்துகளைச் சொல்ல முடியும். ஜெயலலிதா, கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர். மூன்று முதலமைச்சர்களும் நான் வரைந்த அரசியல் கார்ட்டூன்களுக்கு ஆட்சேபனை எதுவும் தெரிவித்ததில்லை. மறைமுகமாகக்கூட மற்றவர்களின் மூலம் எதுவும் சொன்னதில்லை. புத்திசாலித்தனமான கார்ட்டூன்களை அவர்கள் ரசித்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அந்தக் காலத்தில் அரசவைகளில் விதூஷகர் என்று ஒருவர் இருப்பார். (தெனாலிராமன்கள்) தற்போது அரசர்களின் ஆட்சி கிடையாது. அரசியல்வாதிகள்தான் உண்டு.

ஆனால், பெருமளவில் அரசியல்வாதிகளே கோமாளிகளாகவும் இருப்பதால் அரசவை விதூஷகர்களுக்கு அமைச்சரவையிலெல்லாம் இடமில்லை. கார்ட்டூனிஸ்ட் ஒரு விதூஷகர் தான். மக்களுக்காக மக்கள் சார்பில் செயல்படும் ஆட்சியாளர்களைத் தட்டிக்கேட்கும் நையாண்டி செய்யும் நவீன விதூஷகர்.

தினக்குரலில் பணிபுரிவது பெரும் பேறு

யீரா கணேசமூர்த்தி

தினக்குரல் பத்திரிகை எந்த இலட்சியத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த இலட்சியத்தில் இருந்து சற்றும் வழுவாது தன் பணியை மேற்கொண்டு வருவது குறித்துப் பெருமைப்படுகிறேன்.

மற்றைய தொழில்களுடன் ஒப்பிடும்போது பத்திரிகைத் தொழிலானது மாறுபட்டதாகும். ஏனைய தொழில்களில் செய்யும் வேலையும் ஊதியமும் பிரதானமென்றால்

இங்கு நேர காலம் இல்லாத வேலை, அர்ப்பணிப்பு என்பன மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன.

பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட 1997 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மலையகச் செய்திப் பக்கத்துக்கான உதவி ஆசிரியராக ஆசிரிய பீடத்தில் சேவையாற்ற ஆரம்பித்த நான் கடந்த 4 வருடங்களுக்கு மேலாக விளம்பர பீடத்தில் வணிகச் செய்திகளுக்குப் பொறுப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறேன். தினக்குரல் நாளிதழ் மற்றும் வார வெளியீட்டில் வெளிவரும் வணிகக் குரல் பக்கங்கள் மற்றும் சிறப்பிதழ்கள் ஆகியவற்றை நானே கையாளுகின்றேன். விளம்பரங்கள் மூலம் வணிகத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு 'வணிகக்குரல்' பக்கங்கள் வெளிவருகின்றன. இதற்காக விளம்பரங்களை அளிக்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் விளம்பர முகவர்கள் நிலையங்களுடன் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டிய கடப்பாடு ஏற்படுகிறது.

பணியை மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு நாளும் நான் புதிய அனுபவத்தைப் பெறுகிறேன். பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, ஆளுமை போன்றவை என் பணி மூலம் நான் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள். விளம்பர பீடத்தில் வணிகக் குரல் பொறுப்பாசிரியர் ஆக நான் கடமையாற்றினாலும் என் பணியை நான் சிறப்பாக மேற்கொள்ள பிரதம ஆசிரியர் மற்றும் செய்தியாசிரியர் கே.ஆர்.பி.ஹரன் தலைமையிலான ஆசிரிய பீடத்தினர் வழங்கும் ஒத்துழைப்புக்கு நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அது மட்டுமன்றி, தனியே வணிகச் செய்தியுடன் நின்று விடாது எனது சிறுகதைகளை வெளியிட்டு என்னை ஓர் எழுத்தாளராகவும் ஊக்குவித்துவரும் வார வெளியீட்டு ஆசிரியர் ஆர்.பாரதிக்கும் என் நன்றிகள். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு குடும்பம் போன்று ஊழியர்களை மதித்து நடக்கும் நிர்வாகத்தினரின் கீழ் பணிபுரிவது நான் பெற்ற பெரும் பேறுகும். தினக்குரல் 15 ஆண்டுகள் அல்லவென்றிவிழா, பொன்விழா என்று மேலும் மேலும் தனது வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்து வாசகர்கள் மனதில் கோலேச்ச வேண்டும். இவ்வேளை பத்திரிகை வளர்ச்சியில் என் பங்கும் உண்டு என்ற பெருமிகத்துடன் இனிவரும் காலங்களிலும் முடிந்தளவு பணியாற்றுவேன்.

மொழியாற்றல்

கம்பவாரிதி
இ.ஜெயராஜ்

உலக ஜீவராசிகளின் தலைமை மனிதருக்கேயாம்
இயற்கையின் கொடையாய்க் கிடைத்த,
சிந்திக்கும் திறனும்,
பகுத்தறியும் ஆற்றலும்,
தன் எண்ணங்களை விரிந்த மொழியாக்கி
வெளிப்படுத்தும் தகுதியும்
மனிதனின் தலைமைக்காம் காரணமாயின.
சிந்திக்கும் திறன் வாய்த்ததால்
எண்ணங்கள் விரிய,
தன் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்
மனிதர்க்கு அவசியமாயிற்று
அவ் அவசியம் மொழியாக்கத்தின் காரணமாயிற்று.
இங்ஙனமாய் பிறந்த மொழியே
ஊடகவியலாளரின் நிமிர்ந்த ஆயுதமாம்.

★★★

எழுத்தே எமது ஆயுதம் என
மார்தட்டிக்கொள்ளும் பல ஊடகவியலாளர்கள்
மொழிப்பிரயோகத்தின் முழுமையை உணர்ந்தனரா?
ஆராய்வது அவசியமாகின்றது.

★★★

எழுத்து, சொல், பொருள், உணர்வு என
மொழிக்கூறுகள் நான்காம்.
இவற்றுள் எழுத்தறிவு, சொல்லறிவையும்
சொல்லறிவு பொருள் அறிவையும்
பொருள் அறிவு உணர்வினையும்
விருத்தி செய்யும்.
இவற்றுள் ஏது குன்றினும்,
மொழியாற்றல் குன்றும்,
அஃது குன்றின்
ஓர் ஊடகவியலாளரின் எழுதுகோலின்

வலிமை குன்றும்.
எனவே ஊடகவியலாளரெனத் தம்மை
உயர்த்திக் கருதுவோர்
மொழியின் இந்நாற்சூறுகளிலும் வலிமை
பெறுதல் அவசியமாம்.

★★★

தமிழ்மொழியை பொறுத்தவரை
குறித்த ஓர் ஓசையின் மெல்லிய
வேறுபாடுகளைச் சுட்டும்
வேறுபட்ட அட்சரங்கள் பிரயோகத்தில் உள்ளன.
ன,ண
ர,ற
ல,ழ, ள
போன்ற எழுத்துகள் இதற்காம் உதாரணங்கள்.
மேல் எழுத்துகளின் உச்சரிப்புகள் தெளிவாய்
அறியப்படாவிட்டால்

ஓர் ஊடகவியலாளனால் தன் கருத்தை
சரிவர வெளிக்கொணர முடியாது.
ஒரு நாட்டிய அரங்கேற்ற விமர்சனத்தை
எழுதிய ஊடகவியலாளன்,
“ஏன்? பல்லிகொண்டைய்யா” எனும் பதத்திற்கு
நடனமணி நன்றாய் அபிநயித்தார் என்று எழுதப்போக
அடுத்த நாள் திருமால் பல்லியைக் கொண்டு எப்போது
எனும் ஆராய்ச்சி ஊரெல்லாம் நடந்ததாம்.
பள்ளியை பல்லி என எழுதப்போய் வந்தவினை இது.

★★★

இதேபோல புணர்ச்சி விதி தெரியாத ஓர்
ஊடகவியலாளன்,
நீதிமன்றில் சாட்சியம் சொல்லும்போது,
அவர் கத்தி கொண்டு ஓடியதைக் கண்ணால்

கண்டேன்.

என்று சாட்சியம் சொல்லப்போக
அந்த கொலை வழக்கில் ஓர் அப்பாவிக்கு வீணாகத்
தண்டனை கிடைத்தது.
கொலையைக் கண்ட ஒருவர்
கத்திக் கொண்டு ஓடியதையே அவ் ஊடகவியலாளர்
கத்தி கொண்டு ஓடியதாய் நீதிமன்றில் உரைத்தாராம்.
அவர் விட்ட ஓர் எழுத்தினால்,
ஒருவரின் தலையெழுத்தே மாறிப்போயிற்று.

★★★

இதுபோலவே சொல்லறிவிண்மையும்
ஊடகவியலாளரின் வலிமையைப் பெரியளவில்
பாதிக்கும்.
சில நாட்களுக்கு முன்
போர் நடந்து கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில்,
சில இராணுவ வீரர்களைப் புலிகள் பல நாட்களாய்
பிடித்து வைத்திருந்தனர்.
அவர்களை மீட்பதுபற்றி அவ்வீரர்களின் மனைவிமார்,
இராணுவ அமைச்சரை சந்தித்துப் பேச
விருப்பம் தெரிவித்தனர்.
இச் செய்தியை ஓர் ஊடகவியலாளர்
இங்ஙனமாய்த் தலைப்பிட்டு எழுதினார்.
“கைது செய்யப்பட்ட இராணுவ வீரர்களின்
மனைவிமார்,
இராணுவ அமைச்சருடன் தொடர்புகொள்ள
விருப்பம்.”
மேல் தலைப்பில் உள்ள இரட்டை அர்த்தம்
புரியாமல் எழுதிய
ஊடகவியலாளரின் இம்மொழிக் குழப்பத்தினால்
அவரவர் குடும்பங்களில்
என்னென்ன குழப்பங்கள் விளைந்ததோ
யார் அறிவார்.

★★★

இதேபோல சொற்பிரிப்பு அறியாத
ஒரு பேஜ் மேக்கர் செய்த தவறு
ஒரு விளம்பரதாரரை தர்மசங்கடத்துக்குள்ளாக்கிய
கதை
ஊரெல்லாம் சிரிப்பாய்ச் சிரித்தது
நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்
மகளின் கல்வித் தேவைக்காக
ஒரு பாவித்த சைக்கிள் வேண்டும் என
விளம்பரம் கொடுத்தார்.
சொற்சுருக்கம் வேண்டி, அவர் எழுதிய விளம்பரம்,
பின்வருமாறு இருந்தது.
பாவித்த பெண்கள் சைக்கிள் உடன் தேவை

பத்திரிகையில் பேஜ் மேக்கர்,
ஒரு ‘கொலத்தில்’ அமைவதற்காக
வசனத்தைப் பிரித்தும்
சொற்களை இணைத்தும்
மேல் வரியைப் பொருள் நோக்காமல்,
பின்வருமாறு பிரசுரித்தார்.
அவர் பிரிப்பில் விளம்பரம் இங்ஙனமாய்
வெளி வந்தது.
பாவித்த பெண்கள்
சைக்கிளுடன் தேவை
விளைவின் விபரீதத்தை நீங்களே
உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்

★★★

இதுபோலவே ஒரு பிரபல எழுத்தாளர்
தன் நண்பரைக் குறித்து எழுதும் போது,
அவர் எனது பாலியல் நண்பர்
என எழுதியிருந்தார்.
பால்ய நண்பர் என்பதனையே
சொல்லின் அர்த்தம் தெரியாமல்
அவர் அங்ஙனம் எழுதியிருக்கிறார்.
சொல் மாறுபடும்போது,
பொருள் விகற்பம் அடைவதற்கு இது
மற்றுமொரு உதாரணம்.

★★★

எழுத்து, சொல், பொருள் போல
உணர்வும் கருத்து வெளிப்பாட்டில்,
மிக முக்கிய இடம் கொள்ளும்.
பொருளைத் தருவதோடு சொல்லின்
பயன்பாடு முடிந்து போகிறது.
உணர்வைத் தருவதோடு பொருளின்
பயன்பாடு முடிந்து போகிறது.
எனவே மொழியின் நிறைவுப் பயன் உணர்வையாம்.
உணர்வுப் பகிர்வுக்காய் உண்டானதே மொழி.
ஆதலால் மொழியின் நிறைவுப் பயன்
உணர்வையாதலில் வியப்பில்லை.

★★★

ஆயிரம்பேர் இறந்தனர் எனும் செய்தியை
ஆயிரம் பேர் உடல் சிதறி, துடி துடித்து இறந்தனர்,
என எழுதும் போது வரும் உணர்வு
பாதிப்பின் வித்தியாசமும்
அதனால் சமூகத்தில் விளையக் கூடிய பாதிப்புகளும்
இன்று ஊடகவியலாளர்களால்
உணரப்படுகின்றனவா ?
சில தலைவர்கள் தம்மைச் சார்ந்தோரைத்
திருப்தி செய்து,

உணர்ச்சிகளைக் கொந்தளிச்சச் செய்
யப்
பேசும் பேச்சுகள்,
உண்மை ஊடகவியலாளர்களால் எழு
தப்படும் போது
அவர் தம் சொந்திறத்தால் உணர்வைத்
தணிக்கும் பொருள் வரும்படி
எழுதப்படுதல் அவசியம்.
சொல்லாலும், பொருளாலும் விளையும்
உணர்வறிந்தோரே,
இவ்வித்தையில் வெற்றிபெற்ற
ஊடகவியலாளர் ஆவர்.

★★★

இவை தவிர பொருள் வெளிப்பாட்டில்
மொழியைச் செம்மைப்படுத்தும்
இலக்கண அறிவும்,
ஊடகவியலாளர் தம் தனித்தகுதியாதல்
வேண்டும்.

கந்தனுக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் உண்டு.
செய்திகள் வாசிப்பது
வெள்ளத்தில் பல மாடுகள் வந்தது.
இவை இலக்கணத் தவறான
வசனங்கள்
கந்தனுக்கு ஐந்து பிள்ளைகள்
உள்ளனர்.

செய்திகள் வாசிப்பவர்,
வெள்ளத்தில் பல மாடுகள் வந்தன.
இங்ஙனமாய் அமைய வேண்டிய
வாக்கியங்களை

இலக்கண அறிவின்மையால்,
மேற்சூறியவாறு பலர் தவறாய்
எழுதுகின்றனர்.
முதல் இரு வரிகளிலும் இருப்பவை
உயர்திணை அஃறிணைத் தவறுகள்.
மூன்றாம் வரியில் இருப்பது ஒருமை
பன்மை மயக்கம்.

இங்ஙனமாய் பல இலக்கணத் தவறுகள்
இன்றைய புதிய ஊடகவியலாளரின்
மொழியில் விளைகின்றன.

★★★

முடிவாக
எழுத்து, சொல், பொருள், உணர்வு
ஆகியவற்றின் திறம் உணர்ந்தோரே
சிறந்த ஊடகவியலாளராய் மிளிர்வர்,
இதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

தினக்குரல் தந்த தைரியம்

அம். துஷ்யந்தி

15 ஆவது அகவையில் தடம்பதிக்கும்
தினக்குரல் அதன் வெற்றிப்பாதையில்
இடையில் இணைந்துகொண்ட என்னிலும்
அழிக்கமுடியாத சில தடங்களை ஆழமாகப்
பதித்துள்ளது.

உள்ளகப் பயிற்சியொன்றுக்காக முதன்மு
றையாகத் தினக்குரலுக்குள் நுழைந்த நான்
எனது வாழ்வின் முக்கியமான அத்தியாயங்க
ளில் ஒன்று இங்கு பதிவுசெய்யப்படுமென்று
சிறிதும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. இலங்கை
இதழியல் கல்லூரியில் ஊடகவியல் டிப்

ளோமா கற்கைநெறியைத் தொடர்வதற்கு கிடைத்த வாய்ப்பே ஊடகத்
துறையில் நான் கால்பதிப்பதற்கு வழிகோலியது. இக்கற்கை நெறிக்காக
இரு உள்ளகப் பயிற்சிகளைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டியிருந்த நிலையில்
முதலாவது பயிற்சிக்காக தினக்குரலுக்கு அனுப்பப்பட்டேன்.

ஆனால், இரண்டாவது பயிற்சிக் காலத்தையும் நான் தினக்குரலில் பூர்த்தி
செய்ய விரும்பியமைக்கு முதலாவது பயிற்சிக் காலத்தில் தினக்குரல் ஆசிரிய
பீடத்தினர் வழங்கிய ஆதரவும் அங்கு புதிய பல விடயங்களைத் தெளிவுப
டுத்திக் கொள்வதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்புமே காரணங்களாக அமைந்தது.
இதனைத் தொடர்ந்து கற்கைநெறியைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர் தினக்குரலே
எனக்கு வேலைவாய்ப்பையும் வழங்கியதால் மேற்கூறிப்பிட்ட காரணங்களின்
அடிப்படையில் ஆர்வத்துடன் தினக்குரலில் இணைந்துகொண்டேன்.

நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் தினக்குரலில் இணைந்துகொண்ட எனக்கு
வழங்கப்பட்ட வெளிநாட்டுச் செய்திகளை மொழிபெயர்த்து தொகுத்து வழங்
கும் பணியை இன்றுவரை சிறிதும் சலிப்பின்றிச் செய்துவருவதற்கு செய்தி
ஆசிரியரின் ஆதரவும் அவர் கற்றுத்தந்த மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் செய்திகளை
வடிவமைக்கும் நுணுக்கங்களுமே காரணங்களாகும்.

அடுத்து நாம் தவறிழைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் 'உங்கட வயது என்ற
அனுபவம் பிள்ளை' எனக்கூறி எமது சிறுபிள்ளைத்தனத்தை சுட்டிக்காட்
டும் பிரதம ஆசிரியரின் வார்த்தைகள் சிறுபிழை விட்டாலும் ஆசிரியர்
கண்டுபிடிப்பார் என்ற எச்சரிக்கை உணர்வை மனதில் விதைத்ததால்
இயன்றவரை பிழையின்றி பணிகளைச் செய்து முடிக்கக் கற்றுக்கொண்
டேன். இவர்களை விடவும் பிரதி செய்தி ஆசிரியர், சிரேஷ்ட செய்தி
ஆசிரியர்கள் மற்றும் சக பணியாளர்கள் என்போரும் எனது பணியை
சஞ்சலமின்றி முன்னெடுக்க ஏதோவொரு வழியில் உதவியவர்களே.
வாழ்க்கையின் சவால்களைச் சமாளிக்கும் பக்குவத்தையும் தைரியத்தையும்
தினக்குரலில் பெற்ற அனுபவங்கள் எனக்குத் தந்துள்ளன.

மேலும் அலுவலகம் எனும் போது கருத்து வேறுபாடுகள் தவிர்க்க முடியா
தவை. இந்த வகையில் சிற்சில கருத்து வேறுபாடுகளும் மனக்கசப்புகளும்
எம்மிடையே அவ்வப்போது தோன்றினாலும் கூட இவை எல்லாவற்றை
யும் விஞ்சி நிற்பது எனது அலுவலகச் சூழலில் நிலவும் சகோதரத்துவம்.
இதுவே காலை எழுந்ததும் வேலைக்குப் போகவேண்டும் என்ற சலிப்பை
ஏற்படுத்தாத எமது இன்னொரு வீட்டுக்குச் செல்வதைப் போன்ற
உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

தேசிய அபிவிருத்திக் கொள்கை உருவாக்கமும் சீவில் சமூகத்தின் பங்களிப்பும்

கலாநிதி
எம்.வாமதேவன்

மலையகம் பற்றி ஒரு நோக்கு

அறிமுகம்:

அபிவிருத்திக் கொள்கை உருவாக்கம், அரசின் உயர்மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப் படுகின்ற ஒரு நடவடிக்கையாகும். அபிவிருத்திக் கொள்கைச் சட்டகமே அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் செயற்றிட்டங்களுக்கும் வழிகோலாகின்றன. வேறுவார்த்தைகளிற் கூறினால் கொள்கைகளின் செயல்வடிவங்களே நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் செயற்றிட்டங்களும் ஆகும்.

இத்தகைய கொள்கை உருவாக்கத்தின் உரித்தாளர்கள் யார்? அரசியல் கட்சிகள், உயர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், சமூகம் சார்ந்த அமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள், அரசசார்பற்ற அமைப்புகள், ஊடகங்கள் என இலகுவில் அடையாளங் காணலாம். இத்தோடு சர்வதேச சமூகத்தினையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளலாம். சர்வதேச சமூகம் எனும்போது குறிப்பாக உதவி வழங்கும்

நாடுகள், உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற பல்புடை நிறுவனங்கள், ஐக்கியநாட்டு நிறுவனங்கள் உள்ளடங்கும்.

அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைப் பிரகடனங்களின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்கள் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தை அமைக்கின்ற கட்சியின் கொள்கைகளே அபிவிருத்திக் கொள்கைகளின் வேராக அமைகின்றன. இவற்றில் செல்வாக்குச் செலுத்துவனவே ஏனைய உரித்தாளர்கள் ஆகும். இறுதியில் திட்டமிடல் உயர் உத்தியோகத்தர்களே கொள்கைச் சட்டகத்தை வரைகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக 'மகிந்த சிந்தனை' ஜனாதிபதியின் தேர்தல் பிரகடனம். அதுவே அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஆவணமாகத் திகழ்கின்றது. இதனடிப்படையிலேயே அரசாங்கத்தின் கொள்கைச் சட்டகத்தை தேசிய திட்டமிடல்

திணைக்களம் தயாரித்துள்ளது. எனவே பிரதான உரித்தாளர், அரசாங்கத்தைப் பொறுப்பேற்கும் அரசியல் கட்சியும் அதனோடு இணைந்த கூட்டணிக் கட்சிகளும் ஆகும். அரசாங்கத்தை அமைப்பதில் கூட்டணிக் கட்சிகளின் பங்களிப்பைப் பொறுத்து அக்கட்சிகளின்

நிலைப்பாடுகள் அல்லது கொள்கைக் கோரிக்கைகள், கொள்கை உருவாக்கத்தில் உள்வாங்கப்படுகின்றன. எந்தளவிற்கு உள்வாங்கப்படுகின்றதென்பது பிரதான கட்சியின் பலம். அது கூட்டணிக் கட்சிகளோடு கொண்டுள்ள தொடர்புகள், உறவுகள், கூட்டணிக்கட்சிகளின் கொள்கை நிலைப்பாடுகள், தந்திரோபாயங்கள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளில் தங்கியுள்ளன.

மலையகம் குறித்து நோக்கும்போது அரசாங்கத்தைச் சார்ந்துள்ள மலையகக் கட்சிகளின் பலம் என்ன? கொள்கை உருவாக்கத்தில் அவை எத்தகைய செல்வாக்கைச் செலுத்தக் கூடிய நிலையிலுள்ளன? சிவில் அமைப்புகளின் பங்களிப்பு எத்தகையதாக உள்ளது? போன்ற வினாக்களுக்கு விடை

காணுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பகைப்புலம்

2005 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற ஜனாதிபதி மற்றும் பொதுத்தேர்தல் கால சூழ்நிலையை நோக்கினால் பிரதான பெரும்பான்மைக் கட்சிகள் மற்றும் அவற்றினது கூட்டணிகள் தேர்தலைச் சந்திக்கும் ஒரு பலமான நிலையில் இருக்கவில்லை. ஆகவே அவை சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் ஆதரவில் அதிகம் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. உதாரணமாக ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி சார்பாக வெளியிடப்பட்ட 'மகிந்த சிந்தனை'யில் தோட்டப்புற சமுதாயத்திற்கு 'புதிய வாழ்வு' என ஒரு அத்தியாயம் காணப்பட்டது. அந்த அத்தியாயத்திலே பல்வேறு துறை குறித்து உறுதிமொழிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. இவை வீடு மற்றும் காணி உரிமை, கல்வி

ஆசிரியர் மற்றும் தொடர்பாடல் உத்தியோகத்தர் நியமனம், தொழிற்பயிற்சி, விளையாட்டு, கலாசாரம் போன்ற பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கியதாய் அமைந்தன. பொதுத்தேர்தலுக்குப் பின்னர் மலையகப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் உயர்ந்த எண்ணிக்கையான பதினொன்றாக

அமைந்திருந்தது. கொள்கை ரீதியான நடவடிக்கையாக 2006 இல் தோட்டச்சமுதாய அபிவிருத்திக்கான தேசிய நடவடிக்கைத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு 2007 இல் அதற்கான அமைச்சரவை அங்கீகாரமும் பெறப்பட்டது. மகிந்த சிந்தனையின் சில உறுதிமொழிகள், ஆசிரியர் மற்றும் சமூக தொடர்பாடல் வசதியாளர் நியமனம் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதற்குப் பின்னர் அரசாங்கக் கட்சிக்கும் மலையகப் பிரதான கட்சியான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸுக்குமிடையிலான உறவில் ஏற்பட்ட மாற்றம் காரணமாக 2007 இல் தோட்ட வீடமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு, சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சு இல்லா தொழிக்கப்பட்டு அது தேசநிர்மாண அமைச்சோடு இணைக்கப்பட்டது. அத்தோடு வேறு இரு

அமைச்சுகள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டு இளைஞர் வலுவூட்டல் மற்றும் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சு ஆறுமுகம் தொண்டமானுக்கும் சமத்துவமின்மையை நீக்கல் மற்றும் சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சு மறைந்த பி.சந்திரசேகரனுக்கும் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு ஆறு பிரதியமைச்சர் பொறுப்புகளும் மலையகப் பிரதிநிதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. அரசாங்க நிர்வாக அமைப்பில் மலையக மக்களுக்கு என்றுமே இல்லாதவாறு உச்ச பிரதிநிதித்துவம் காணப்பட்டது.

ஆனால் 2010 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற ஜனாதிபதி மற்றும் பொதுத்தேர்தல்களின் பின்னர் நிலைமை முற்றிலும் மாறியது. மொத்த பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் எட்டாகக்குறைந்ததோடு கட்சிகளின் பலமும் மாற்றம் பெற்றிருந்தது. ஜனாதிபதி பெற்ற அமோக வெற்றியும் அவரது சார்புக் கட்சிகள் பாராளுமன்றத்தில் அறுதிப் பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெறக்கூடிய அளவிற்கு வெற்றி பெற்றமையும் சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் நிலைமையை பலவீனமாக்கியது. அரசாங்கக் கொள்கை தந்திரோபாயங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மலையகக் கட்சிகள், அரசாங்க நிர்வாக பொறிமுறையில் ஏலவே பெற்றிருந்த உயர்நிலையில் ஒரு பாரிய சரிவு ஏற்பட்டது. மலையகம் சார்ந்த ஒருவர் அமைச்சராகவும் இன்னுமொருவர் பிரதி அமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்கக்கூடிய நிலை உருவானது. அரசின் பாராளுமன்ற செயற்பாட்டிற்கு சட்டமியற்றல்-ஏனைய சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. மொத்தமாக மலையகத்தைச் சார்ந்தோர் எட்டுப்பேரில் ஆறு பேர் தெளிவாக அரசாங்கத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும் அவர்களின் பேரம் பேசும் நிலை வலுவான நிலையில் இருப்பதாகக் கொள்ள முடியாது.

பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளை விமர்சித்துச் செய்யவேண்டியவை என்ன என்பதை இடித்துரைக்கின்றன. இவை மக்களின் குரலாகவே ஒலிக்கின்றன. அத்தோடு சில பிரச்சினைகள் குறித்துப் பத்திரிகைகள் புலனாய்வு செய்து செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. இத்தகைய புலனாய்வு ஊடகத்துறை ஆங்கில ஊடகத்துறையில் வலுவாக இருந்தாலும் தமிழ் மொழியில் அவ்வளவாக இல்லையென்றே கூறலாம்.

சிவில் சமூகத்தின் பங்கு

இத்தகைய மிகைப்புலத்தில் தேசியக் கொள்கை உருவாக்கத்தில் ஏனைய உரித்தாளர்கள் எத்தகைய பங்கினை வகிக்கக்கூடும்? கூட்டு மொத்தமாக சிவில் சமூகம் என எடுத்துக்கொண்டால் அரச சார்பற்ற அமைப்புகள் (உள்நாடு+சர்வதேசம்) பல் கலைக்கழகம் மற்றும் புத்திஜீவிகள், தொழிற்சங்கம், சமூகம் சார்ந்த அமைப்புகள் மற்றும் ஊடகங்களே பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன. சர்வதேச அரச சார்பற்ற அமைப்புகள் தேசியக் கொள்கைச் சார்பான விடயங்களில் அழுத்தம் கொடுப்பதை அரசாங்க மட்டங்களில் பெரிதும் விரும்பப்படுவதில்லை. ஆனால் அவை மறைமுகமாக செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடும். மலையகத் தொழிற்சங்கங்கள் இன்று பெரும்பாலும் அரசியல் கட்சிகளின் ஒரு பிரிவாகவே செயல்படுகின்றன.

உள்ளூரிலே வேர்கொண்ட அரச சார்பற்ற அமைப்புகள், வெளிநாட்டு உதவியில் தங்கியிருந்தாலும் கொள்கை உருவாக்கலில் அழுத்தக்குழுக்களாக செயல்படலாம். மலையகத்தில் இத்தகைய அமைப்புகள் பல செயற்பட்டாலும் நான்கினை இனங்காணக்கூடியதாக உள்ளது.

1. சமூக அபிவிருத்தி நிலையம்

2. மனித அபிவிருத்தி அமைப்பு

3. பிரிடோ

4. சமூக நிலைமாற்றத்திற்கான நிறுவனம்

கண்டியிலிருந்து செயற்படும் சமூக அபிவிருத்தி நிலையமானது சில குறிப்பிட்ட துறைகளில் பரப்புரை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. வீடமைப்பு, வீட்டுரிமை மற்றும் பிரதேச சபைகளின் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமான சட்ட ரீதியான தடைகள் மற்றும் தோட்டச்சமுதாயத்தின்

அபிவிருத்திக்கான தேசிய நடவடிக்கைத் திட்டத்தின் செயற்படுத்துகை குறித்து உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் அழுத்தம் கொடுக்கின்றமை பெண்கள் உரிமைகள் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இத்தேபோல் கண்டியிலிருந்து செயற்பட்டு வரும் மனித அபிவிருத்தி அமைப்பானது தோட்டத்துறை மக்கள் சம்பந்தமான கொள்கைப் பிரகடனம், பிரஜா உரிமையை உறுதி செய்தல், சிறுவர் உரிமைகள், எல்லை மீள் நிர்ணயம், வெளிநாட்டில் வேலை செய்வோர் உரிமைகள் குறித்து அக்கறை காட்டி செயற்பட்டு வருகின்றது.

முன்பள்ளிச் சிறார்களின் தேவைகள், அவர்களது உரிமைகள் சம்பந்தமான காத்திரமான முன்னெடுப்புகளை பிரிடோ நிறுவனம் மேற்கொண்டு வருகின்றது. கொழும்பில் இயங்கிவரும் சமுதாய மாற்று நிலைக்கான நிலையம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் எல்லைகளை மீள் நிர்ணயம் செய்தல், உள்ளூராட்சிச் சட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தம் போன்றவை சம்பந்தமாக பல்வேறு அமைப்புகளையும் அரசியல் கட்சிகள், அரச சார்பற்ற அமைப்புகள், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், புத்திஜீவிகள் - ஒருங்கிணைத்து ஒருமித்த குரலை உருவாக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இந்த அமைப்புகளின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக எத்தகைய பயன்கள் கிடைத்தன என்பது இங்கு மதிப்பீடு செய்யப்படவில்லை. அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் எந்தெந்தத் துறைகளில் பரப்புரைகளை மேற்கொண்டு எத்தகைய முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்கின்றன என்பதுவே இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகள் கொண்ட அமைப்பொன்று இல்லாதவிடத்தும் இச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதோடு தனித்தும் இணைந்தும் கொள்கைகள் குறித்த முன்வைப்புகளை செய்து வருகின்றனர். சமத்துவமின்மையை நீக்கல் மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சில் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பலரை உள்ளடக்கிய ஒரு சிந்தனைக் குழாம் (Think Tank) 2007 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டு வந்தது. கொள்கை விடயம் குறித்துத் தொடர்ந்து இங்கு விவாதிக்கப்பட்டுப் பின்வரும் விடயங்கள் குறித்துக் கருத்தியல் ஆவணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. (1) மலையகப் பல்கலைக்கழகம் (2) கல்விக்கான நிதியம் (3) முன்

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சித் தேவைகள் (4) திறந்த பல்கலைக்கழக கிளையொன்றினைத் திறத்தல். இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய விடயம், புத்திஜீவிகளுக்கும் அமைச்சர் மற்றும் அமைச்சக மட்ட உயர் உத்தியோகத்தர்கருக்குமிடையே ஒரு தொடர்பு உருவாக்கப்பட்டமையாகும். 2010 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இந்த அமைச்சு இல்லாது போனதன்பின் இத்தகைய தொடர்பும் அற்றுப் போய்விட்டது.

இறுதியானதும் முக்கியமான, உரித்தாளர்கள் ஊடகத்துறையினர் ஆவர். இவர்கள் இலத்திரனியல் மற்றும் அச்சு ஊடகத்துறையோடு தொடர்புடையவராவர். தற்போது மிகச்சக்தி வாய்ந்த ஒன்றாகத்திகழ்வது இலத்திரனியல் ஊடகமாகும். காரணம் இதுவே மக்களை அதிக அளவில் போய்ச்சேர்கின்றது. தோட்டத்துறை போன்ற பின்தங்கிய மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் தொலைக்காட்சியின் பங்கும் பாதிப்பும் மிகக் காத்திரமானவை. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி மூலமாக பிரபலமாகி கட்சி 'அரசியல் போன்ற தளமெதுவுமின்றி பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட நிகழ்வினை நுவரெலியா மாவட்டம் பதிவு செய்துள்ளது. தொலைக்காட்சி மூலம் மக்களின் தேவைகள்' குறைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டு அவை பின்னால் நிறைவேற்றப்பட்டு நிவர்த்திக்கப்படும்போது அவற்றை வெளிக்கொணரும் ஊடகவியலாளரே தங்களுக்கு அந்தத் தேவையை நிறைவேற்றித்தந்தார் என்ற எண்ணம், நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. பொதுவாக ஊடகங்களில் மக்களின் பிரச்சினைகள் வெளிப்படுத்தப்படும்போது அது அரசாங்க உயர்மட்டத்திலிருக்கும் அமைச்சர், செயலாளர், திணைக்களத்தலைவர் போன்றவர்களைச் சென்றடைவதால் அவர்கள் அதுபற்றிக் கவனஞ்செலுத்தத் தூண்டப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு அமைச்சிலும் ஊடகப் பிரிவு ஒன்றும் ஊடகச் செயலாளர் ஒருவரும் உள்ளனர். இவர்கள் அமைச்சு மற்றும் அமைச்சரின் செயற்பாடுகள் பற்றி ஊடகங்களில் வெளிவரும் போது அவைபற்றி உரியவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றனர். அமைச்சர்கள் அடிக் கடி ஊடகத்துறையினரை அழைத்து தங்களது அமைச்சின் நடவடிக்கைகள் பற்றி எடுத்து விளக்கி ஊடகவியலாளர்களின் சந்தேகங்களுக்கு விளக்க மளிக்கின்றனர். இத்தகைய தளத்தினை அல்லது ஏற்பாட்டினை அமைச்சுகள் எந்தளவிற்கு பயன்படுத்துகின்றன என்பது பிறிதாக ஆராயப்படவேண்

புய்வொன்றாகும்.

பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளை விமர்சித்து, செய்யவேண்டியவை என்ன என்பதை இடித்துரைக்கின்றன. இவை மக்களின் குரலாகவே ஒலிக்கின்றன. அத்தோடு சில பிரச்சினைகள் குறித்துப் பத்திரிகைகள் புலனாய்வு செய்து செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. இத்தகைய புலனாய்வு ஊடகத்துறை (Investigative Journalism) ஆங்கில ஊடகத்துறையில் வலுவாக இருந்தாலும் தமிழ் மொழியில் அவ்வளவாக இல்லையென்றே கூறலாம். மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ்த்தினசரிகளான வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன் போன்றவை தினசரிப்பதிப்புகளில் மலையகச் செய்திகள் என தனித்து வெளியிடுவதோடு ஞாயிறு இதழ்களில் குறிஞ்சிப் பரல்கள், மலையகப்பார்வை என்ற விசேட பக்கங்களில் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்துப் பல்வேறு கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. இங்கு அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் குறித்து காரசாரமாக எழுதப்படுகின்றன. மக்களுக்கும் அரசுதுறைகளுக்கும் இவை ஒரு தொடர்பாடலை ஏற்படுத்துகின்றன. பெரும்பாலும் இவை ஒரு பக்கப்பார்வையாகவே அமைகின்றன. ஒரு விடயம் பற்றி 'ஒரு தேவை' பிரச்சினை பற்றி செய்தி அல்லது கருத்து வெளியிடுவதோடு பத்திரிகைகளின் கடமை நின்றுவிடுவதில்லை. அது தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சுகளோடு தொடர்புகொண்டு அவைகள் பிரச்சினை குறித்து என்ன நிலைப்பாடு கொண்டுள்ளன என அறிந்து அவை குறித்து தகவல் வெளியிட்டால் அவை பயனுள்ளதாக அமையலாம். சில ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளில் இத்தகு நடைமுறை பின்பற்றப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சக்தி தொலைக்காட்சியில் சக்தியின் தேடல் என்ற அம்சம் செய்தி ஒளிபரப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதுவும் அது குறித்த தொடர்ச்சியான அவதானிப்பும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதாகும்.

முடிவுரை

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை அரசியல் கட்சிகள் என்ற அடிப்படையில் கொள்கை உருவாக்கத்தில் அவர்களது பங்கு 2010 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி மற்றும் பொதுத்தேர்தல்களை தொடர்ந்து குறைந்து செல்கின்ற போக்கைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தோட்டச் சமூக அபிவிருத்திக்காக 1997 இலிருந்து செயற்பட்டு வந்த தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, வீடமைப்பு மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி

அமைச்சு இல்லாதொழிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக சில அரசியல் தலைமைகள் 'வேதனை' தெரிவித்துக் கொண்டனவே தவிர மாற்று ஏற்பாடுகள் எதனையும் முன்மொழியவில்லை. '2010 இன் மகிந்த சிந்தனை-எதிர்கால நோக்கு' என்ற கொள்கை ஆவணத்தில் 2005இல் வெளியிடப்பட்ட மகிந்த சிந்தனையில் தோட்ட சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு அத்தியாயம், ஒரு பந்தியாக குறைக்கப்பட்டு வீடமைப்பு, ஆசிரியப் பயிற்சி ஆகிய இரு விடயங்களே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஜனாதிபதி தெரிவில் சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் தேவைப்பாடு குறைந்துள்ள நிலைமையிலும் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் விகிதாசார தேர்தல் முறை நீக்கப்பட்டு தொகுதிவாரியான தேர்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்படுமானால் மலையக வாக்காளர்கள் சிதறிக் கிடக்கின்ற நிலையில் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் குறையக்கூடிய நிலையில் அரசாங்க மட்டத்தில் மலையகக்கட்சிகளின் செல்வாக்கு எத்தகையதாக இருக்கும் என்பது கேள்விக்குரியதாகவே அமையும்.

இத்தகைய எதிர்காலத் தோற்றத்தில் சிவில் அமைப்புகளின் பங்கு எத்தகையதாக அமைய வேண்டும்? சமூகம் சார்ந்த அமைப்புகள் தொழிற்சங்கங்கள் உள்ளிட்டு வலுவற்ற நிலையில் உள்ளூரில் வேர்கொண்ட அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள், சிலதுறைகள் குறித்துத் தனித்துச் செயற்பட்டாலும் பொதுவான விடயங்கள் குறித்து ஒருமித்த குரலை எழுப்பவேண்டும். இத்தகைய செல்நெறி தற்போது உருவாகி வருகின்றது. தேர்தல் எல்லை நிர்ணயம் உள்ளூராட்சிச் சட்டத் திருத்தம் குறித்து அனைத்து அமைப்புகளும் ஒன்று கூடி செயற்பட்டமை ஒரு நல்ல அறிகுறியாக தென்படுகின்றது. இது நிறுவன ரீதியாக பலப்படுத்தப்படவேண்டும். அத்தோடு ஏனைய ஒத்த கருத்துள்ள தேசியமட்ட அரசுசார்பற்ற அமைப்புகளோடு ஒன்றிணைந்து தமது நிலைப்பாடுகளை உரக்க ஒலிக்கவேண்டும். மலையகம் சார்ந்த கொள்கைப் பிரச்சினைகள் குறித்து தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டிற்கும் தேசிய மட்டத்தில் இவை பிரதிபலிப்பதற்கும் இது வழிசமைக்கும். ஊடகங்கள் விழிப்பாக இவற்றிற்கு தளம் அமைத்து இவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவவேண்டும். தேசியமட்ட அமைப்புகளோடு இணைந்ததான அரசுசார்பற்ற அமைப்புகளின் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடே ஏற்பட்டிருக்கும் இடைவெளியை நிரப்புவதற்கு உரிய பங்களிப்பினை ஆற்றமுடியும்.

உளடகத்துறையானது ஏனைய துறைகளை விடப் புனிதமானது. கடினமானதும் கூட! இத் துறையைத் தொழிலாகத் தேர்ந்தெடுப்பவர்கள் சிலர். அதிலும் இத் துறையில் தொடர்ந்து நிற்பவர்கள் ஒரு சிலரே.

மேலும் பலர் ஊடகத்துறையைப் பகுதி நேரத் தொழிலாகவோ அல்லது சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களாகவோ பணியாற்றி வருகின்றனர். இந்தியா உட்பட ஏனைய பல நாடுகளில் இவ்வாறான சுயாதீன ஊடகவியலாளர்கள் முழு நேர ஊடகவியலாளர்களைப் போன்றே கவனிக்கப்படுகின்றனர் என்பது இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதொன்று.

ஆனால், இலங்கையில் சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களுக்கான தொழில்சார் வசதிகளோ அல்லது செய்தி சேகரிப்பிற்காகக் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குப் பிரயா

தமிழ் ஊடகத்துறையும் சுயாதீனச் செய்தியாளர்களும்

ணம் செய்வதற்கான அனுமதியோ அல்லது அவர்களுக்கான தொழில்சார் அங்கீகாரத்தை வழங்குவதோ இல்லையென்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

‘நீங்கள் சுயாதீன ஊடகவியலாளர் தானே?’ எனப் பலர் சக சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களைப் பார்த்து தரக் குறைவாகக் கேட்கும் சந்தர்ப்பங்களைப் பார்த்துள்ளேன். கேட்டுள்ளேன். இது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. இந்த நிலை உடனடியாக மாற வேண்டியது அவசியம்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களுக்கு அவர்கள் தொழில் புரியும் பத்திரிகை, இலத்திரனியல் மற்றும் இணையத்தளங்கள் ஆகிய அலுவலகங்களின் மூலம் கிடைக்கும் தொழில்சார் ஆதரவு மிகக் குறைவு என்றே கூற வேண்டும். ஆனால் ஏனைய நாடுகளில் சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களுக்குத் தத்தமது அலுவலகங்களின் மூலம் கிடைக்கும் தொழில்சார் ஆதரவு அளப்பரியது. இதன் காரணமாகப் பலர் சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கு முன்வருகின்றனர். இது பாராட்டத்தக்கதொரு முயற்சியாகும்.

மேலும் ‘டவிட்டர்’ இரு வரிச் செய்தித் திரட்டு, ஃப்ளிக்ஃர்-புகைப்படங்கள், வீடியோ போன்றவற்றை இலகுவாக இணையத்தில் பதிவதற்கான புதிய அல்லது சமூக ஊடக உத்திகளையும் ஊடகவியலாளர்கள் பரந்த அளவில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதற்கு அண்மையில் டியூனிசியா, பஹ்ரெய்ன், எகிப்து, லிபியா போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட அசாதாரண நிலையின் போது ஊடகவியலாளர்கள் இவ்வாறான புதிய அல்லது சமூக ஊடக உத்திகளைப் பரந்த அளவில் பயன்படுத்தி செய்தி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டதையும் உடனடிச் செய்தியை வழங்கியதையும் காணக் கூடியதாகவிருந்தது. சர்வதேச ஊடக மட்டத்தில் நாளாந்தம் பல ஊடகவியலாளர்கள் இவ்வாறான புதிய அல்லது சமூக ஊடக உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதை வழக்கமாக்கி வருகின்றனர்.

அத்துடன் இலங்கையில் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் பலர் சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களாகப் பணியாற்றுவதைக் காணலாம். ஆனால் தமிழ் ஊடகத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களாகப் பணியாற்றுவவர்கள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவு என்றே கூற வேண்டும். இதற்குத் தேவையான அளவு ஆதரவு ஆசிரிய பீடத்திலிருந்து கிடைத்தாலும்

**துஷ்யந்தினி
கனகசபாபதிப்பிள்ளை**

தினக்குரலில் நான் கற்றுதும் பெற்றுதும்

**பாரதி
இராமச்சந்திரன்**

இலங்கையின் பத்திரிகைத் துறை வரலாற்றில் பல்வேறு புதுமைகளோடும் காத்திரமான கருத்துகளோடும் தனது 14 ஆண்டுகாலப் பயணத்தைக் கடந்திருக்கும் தினக்குரலில் அதன் பத்திரிகை ஆண்டில் ஒரு பத்திரிகையாளராக இணைந்து கொண்டவள் நான். ஆரம்ப காலங்களில் தினக்குரல் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெறவும் அறிமுகமாகவும் உழைத்த பெருமைக்குரியவர்கள் பலர். அவர்களில் காலம் சென்ற என் தந்தை இராமச்சந்திரனும் ஒருவர். பத்திரிகையாளராக 'ஓவியராக' கருத்துப்பட சாணக்கியனாக தினக்குரலுக்கு வளம் சேர்த்தவர் அவர். அவரது பணிக்குக் கிடைத்த கௌரவமாக 2006 ஆம் ஆண்டு மலையகப் பார்வை, பரிசு ஆகிய இதழ்கள் அவரது பொறுப்பில் வழங்கப்பட்டதுடன் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பையும் தினக்குரல் எனக்கு வழங்கியது.

என் சொந்த மண்ணிற்கு (மலையகத்திற்கு) என்னால் முடிந்த பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எனது அவலமையும் கடமையையும்

மலையகப்பார்வை மூலம் திருப்திகரமாகவே நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. தேசியப் பத்திரிகைகள் மலையகத்திற்கான சேவையை ஒரு பக்கத்தோடு வரையறுத்துக் கொண்டிருந்த நிலையில் தினக்குரல் 8 பக்கங்களைத் தாராளமாக வழங்கி மலையக மக்களுக்கு மரியாதை செய்தது. இதனுடாக மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் பல வெளிக்கொணரப்பட்டன. அதுமாதிரிமன்றி பிரச்சினையும் இல்லாமலமையையும் மட்டுமே பேசிக்கொண்டிருந்த மலையகப் பக்கத்தில் மலையகத்தின் முன்னேற்றங்களும் வெற்றிகளும் முதல் தடவையாக வெளிக்காட்டப்பட்டன. மலையகத்தின் இளம் தலைமுறையினரின் வெற்றிகள், முயற்சிகள், திறமைகள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. மலையகப் பார்வை காட்டிய இந்தப் புதிய பாதையின் பின்னரே வேறு பத்திரிகைகளும் கூட மலையகத்திற்கான தம் பணியை விஸ்தரிக்க ஆரம்பித்தன மகிழ்வுக்கும் பெருமைக்கும் உரியது.

அதேபோல் பாடசாலை மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலுக்கு களம் அமைக்கும் வகையிலும் அவர்களின் வாசிப்பு ஆர்வத்திற்கு தீனி போடும் எண்ணத்துடனும் மிளிர்ந்த பரிசு இதழ் மூலம் புதிய விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளவும் புதிய ஆக்கங்களைப் படைக்கவும் மொழிபெயர்ப்புத் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளவும் நல்ல களம் கிடைத்தது. இந்தப் பணியின் தொடர்ச்சியாக மலையகத்திற்கான தினக்குரலின் மற்றுமொரு சேவையாகவும் முற்றுமுழுதான மலையக இதழாக 'உதய சூரியன்' கடந்த ஜூலை மாதம் முதல் உதயமாகி வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கிறது.

இதன் பொறுப்பாசிரியராக எனது கடமையும் பொறுப்புணர்வும் அதிகரித்திருக்கிறது. என் 11 வருட பத்திரிகை அனுபவமும் நிர்வாகத்தின் அளப்பரிய ஒத்துழைப்பும் தினக்குரல் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலும் உதயசூரியன் தன் பயணத்தைத் தொடர உந்து சக்தியாக இருக்கின்றன.

மேலும் தினக்குரலில் நுழைந்த பின் நான் கற்றுக்கொண்டதை விட பெற்றுக்கொண்டவைகள் அதிகம்.

அதில் மிக முக்கியமானது சுதந்திரம், திறமைக்கும் ஆர்வத்திற்கும் மதிப்பளித்து ஊடகப் பணியாற்றும் ஆரோக்கியமான சூழல் நிச்சயமாக தினக்குரலைத் தவிர வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது. சக ஊழியர்களை மதிக்கும், ஊக்கப்படுத்தும் ஆசிரியரும் ஆசிரியப் பீடமும் இங்கு அமைந்திருக்கிறது.

மலையகமெங்கும் பிரதேச செய்தியாளர்களாக பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் ஊடகப் பணியை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அத்தனை செய்தியாளர்களுக்கும் மலையகப் பார்வை, பரிசு, உதயசூரியன் ஆகியவற்றின் வெற்றியில் கணிசமான பங்குண்டு. வெறும் செய்தியாளர் என்ற உறவையும் மீறி அன்பான நண்பர்களாக 'அக்கா' என உரிமையோடு அழைக்கும் தம்பிகளாக எங்களது உறவு பலப்படுத்தியிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தினக்குரல் நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகராக நிர்வாகியாக அதன் பொறுப்பு மிக்க பதவியில் இருந்தாலும் ஒரு தந்தைக்குரிய பரிவோடும் கண்டிப்போடும் ஊழியர்களை வழிநடத்தும் எமது எஸ். பி. சாமி அவர்கள் மரியாதைக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரியவராவார்.

சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களுக்கான தொழில்சார் ஆதரவை வழங்குவதற்கு முகாமைத்துவம் மறுக்கின்றது. முன்வருவதில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களை ஊக்குவிக்கும் ஆரோக்கியமான நிலை தமிழ் ஊடகத்துறையில் தோன்ற

வேண்டியது அத்தியாவசியமானது. அத்துடன் முழுநேர ஊடகவியலாளர்களுக்கும், சுயாதீன ஊடகவியலாளர்களுக்கும் இடையே ஆரோக்கியமான போட்டி நிலவுவதும் விரும்பத்தக்கது.

யுத்தங்களும் வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளும் மனிதர்களுடன் சேர்ந்து பிறந்தது போலும் எனக் கூறும் வகையில் எங்களுடைய வரலாறு பூராகவும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன, நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. வளங்களுக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் மனிதக்குழுமங்களிடையே நித்தமும் ஏற்படும் போட்டிகள்தாம் சிறிதும் பெரிதுமான வன்முறைகளாக வெடிக்கின்றன. இப்பிரச்சினைகளை இனம்காண்பதற்கும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான

யாகும் பிரச்சினைகளை சிறிய யுத்தங்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதன்படி பார்த்தால் கூட கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்குள் ஆபிரிக்காவில் மட்டும் இருபது நாடுகளில் பாரிய யுத்தங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என கணிப்பிடலாம். தற்சமயம் உலகின் பதினொரு நாடுகளில் பாரிய யுத்தங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. வேறு நாடுகளில் வெடித்துள்ள முரண்பாடுகள் யுத்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் அபாயகரமான நிலையில் இருக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றிலும் தொண்ணூறு வீதத்திற்கு

வன்முறை முரண்நிலைகள் நாடுகளில் ஊடகங்கள்

நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும் ஏதுவாக, ஐ.நா. ஸ்தாபனம் உலகில் நடைபெறும் யுத்தங்களையும் வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளையும் 'தரம்' பிரித்து வரைவிலக்கணம் கொடுத்திருக்கின்றது. இந்த வரைவிலக்கணத்தின்படி, ஆண்டொன்றுக்கு யுத்த களங்களில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட உயிர்களைப் பலி வாங்கும் பிரச்சினைகளை பாரிய யுத்தங்கள் என்றும் ஆயிரத்திற்குக் குறைவாக உயிர்கள் பலி

மேற்பட்டவை இனக்குழுமம், மொழி, மதம், மற்றும் கோட்பாடு குறித்த உள்நாட்டு யுத்தங்களாகவே இருப்பதைக் காணலாம்.

எவ்வளவுதான் மன்னர் காலந்தொடங்கி மக்கள் ஜனநாயகம் மலர்ந்துள்ள இந்தக் காலம் வரை வன்முறையான முரண்நிலைகளே எமது வாழ்க்கையென்றானாலும்கூட, யுத்தமில்லாத உலகமே மனிதர்களின் இலட்சியமாக இருந்து வருகின்றது.

யுத்தங்களினால் ஏற்படும் அழிவுகளையும் அவ
லங்களையும் எந்த நாகரிகம் அடைந்த சமூகமும்
அனுமதிக்க இயலாதுதானே. இவற்றைத் தடுப்
பதற்காக சமூகத்தின் பல மட்டங்களில் மாற்றங்
களைக் கொண்டுவருதல் வேண்டும். அரசுகள்
கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் முறை தொடங்கி
தனிமனித நடத்தைகள் வரை இந்த மாற்றங்கள்
செல்ல வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. இந்தப்
பாரிய சவாலுக்கு முகம் கொடுப்பது வெகுசன
ஊடகங்களின் உதவியின்றி இயலாத காரியமா
கும். அரசுகட்டில் உட்காரும் ஆட்சியாளர்கள் மீது
மாற்றங்களைக் கொண்டுவரும் அழுத்தங்களைப்
பிரயோகிப்பதோ அல்லது அவர்களின் பிரஜைக
ளின் சிந்தனைகளில் புதிய எண்ணக்கருக்களைத்
தோற்றுவிப்பதோ, எதுவென்றாலும் எமக்கு ஊட
கங்கள் தேவை. இதனால்தான் வன்முறையான
முரண்நிலைகள் மலிந்த நாடுகளிலும் சமூகங்க
ளிலும் ஊடகங்களின் வகிபங்கினை விளக்கிக்
கொள்வது அவசியமாகின்றது.

வன்முறையான முரண்நிலைகளின் தன்மை

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் பல நாடு
கள் அணுவாயுதத் தயாரிப்பில் ஈடுபட எத்தனித்த
போது உலகெங்கும் உள்ள சமாதான விரும்பிகள்
தமது ஆட்சேபனைகளைத் தெரிவித்தன. அந்நேரம்
அறிஞர் பேட்ரண்ட் ரலலோ 'ஓவ்வொரு நாடும்
அணுவாயுதம் வைத்திருப்பதுதான் உலகில் சமா
தானத்துக்கான ஒரே வழி' என்று பிரகடனம் செய்து
சகலரையும் ஆச்சரியத்தில் மூழ்க வைத்தார். அணு
வாயுதம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதல்ல
இதன் தொனி. எந்தச்சந்தர்ப்பத்திலும் அசமத்துவ
மான அதிகாரவலு (power) கொண்டிருக்கும் இரு

லாம். எமது உலகில்
இந்த அதிகாரவலு
அவர்கள் கொண்டிருக்
கும் ஆயுதவலுவில்
தான் (armed power)
அநேகம் தங்கியுள்ளது.
ஆயுதபாணியாகப் பல
மாக இருப்பவர்தான்
அதிகாரத்திலும் உயர்ந்
தவராக இருக்கின்றார்
அல்லது அதிகாரத்தில்
உயர்ந்தவர்கள் எப்போதும் தமது அதிகாரத்தைப்
பாதுகாப்பதற்கென ஆயுதபாணியாக உருவாகின்
றனர்.

அடுத்து, எந்த வன்முறையான முரண்நிலைக
ளையும் எடுத்து நோக்கினால், அதிகாரவலு கூடிய
பகுதிதான் முதலில் வன்முறையை நாடுகின்றது
என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். எந்த விவாதத்தை
யும் அடித்து அமுக்கி விட முயற்சிசெய்வது இயற்
கைதானே. அவ்வாறு அடிக்கக்கூடியவர்தான் முத
லில் கையோங்குவார். தாம் வேண்டுகின்ற தீர்வை
எப்படியாயினும் அடுத்தவர் மீது திணிக்க முடியும்
என்கிற நம்பிக்கையும் அப்படிச் செய்யாவிட்டால்
தமது அதிகாரம் குறைந்து விடுமோவென்ற பய
மும்தான் அவர்களை அப்படி நடக்க வைக்கின்
றது. மறுபுறத்தில் உருவாகின்ற வன்முறை, அதி
காரவலுவில் இருப்பவர்களினது வன்முறைக்கு
எதிர்வினையாகவே எப்போதும் நிகழுகின்றது.
இன்றைய நவீன உலகில் ஆயுததாரியாக மத்தியப்
படுத்தப்பட்ட அழியும் அதிகாரங்களுடன் இருப்
பது அரசுகளாகையால், அரசுகள் தமது நலன்களை

மலிந்துள்ள

வகிக்கக்கூடிய பாங்கு

சாராருக்கிடையில்தான் வன்முறைகள் வெடிக்கின்
றன என்னும் முக்கியமான உண்மையை இந்தக்
கூற்று வெளிக்கொணர்கின்றது. எல்லோருக்கும்
அணுவாயுதம் இருந்தால் தமக்கும் அழிவுகள்
நேருமே என்கின்ற பயத்தில் யாரும் எவரையும்
தாக்கமாட்டார்கள் அல்லவா? எனவே இதிலி
ருந்து அசமத்துவ அல்லது சமச்சீரற்ற அதிகாரவலு
கொண்ட இரு சாரார்களுக்கிடையில்தான் வன்மு
றைகள் வெடிக்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்ள

நிலைநிறுத்தும் நோக்கில் தமது குடிமக்கள் மீது
வன்முறையைப் பிரயோகிக்கும் உள்நாட்டு யுத்தங்
களே மலிந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. எங்குமே சமத்
துவமான உறவு முறைகளை நாம் காண்பது அரிது
என்கின்ற காரணத்தினால், அசமத்துவமான இரு
சாராருக்கிடையில் பேரம் பேசும் சமத்துவமான
தளங்கள் உருவாக்கப்படுதலும், கருத்து முரண்
பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆயுதங்களின் உதவியை
நாடுவதைத் தடுப்பதற்கான அடிப்படை விழுமியக்

கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதும் வன்முறையான முரண்நிலைகளைத் தடுக்கும் ஒரே வழியாகும். முன்னயதுக்கு நீதித்துறை உதவுகின்றது. அரசினென்றாலும் ஆண்டி என்றாலும் சட்டத்தின் முன் சமம் என்னும் கொள்கைக்கேற்ப நீதித்துறை செயற்படும் போது, அதன் தீர்ப்புகளுக்கு ஒரு சமூகத்தினால் அதியுயர் மதிப்பு வழங்கப்படும்போது, எந்த முரண்பாடுகளையும் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் பிறக்கும். பின்னயதுக்கு அடிப்படை மனித உரிமைகள் கோட்பாட்டுப் பிரகடனங்கள் உதவுகின்றன. எந்த நிலையிலும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சக மனிதர்களின் மாண்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாது நடக்க வேண்டும் என்பதே அசைக்க முடியாத கொள்கையாக மாறிவிட்டால் ஆயுதத்தைப் பிரயோகிக்க முடியாதுதானே. நீதித்துறையின் நிறுவகங்கள் ஒழுங்காக நடக்கின்றனவா, அடிப்படை மனித உரிமைகள் தகுந்த முறையில் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்று ஊடகங்கள் கண்காணிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுதே அவை முரண்நிலைகளைத் தவிர்க்கும் யுத்தம் இல்லாத உலகத்தை சிருஷ்டிக்கப் புறப்பட்டு விட்டன என்று கொள்ளலாம்.

எந்தவொரு யுத்தத்தினையும் அதற்கு முன், அது நடைபெறும்போது, அதற்குப் பின் என மூன்று காலங்களாக வகுத்துக் கொள்ளலாம். இக்காலங்கள் தெளிவாகப் பிரிபட முடியாதவையாயினும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் செயற்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்ள இந்த வகைப்படுத்தல் ஓரளவுக்கு உதவுகின்றன. இந்த மூன்றுகாலங்களிலும் தேவைகள் வெவ்வேறாகும். நீதித்துறையை வலுப்படுத்தி மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் கடமைகளுடன், அந்த ஒவ்வொரு காலத்தின் தேவைக்கேற்பவும் ஊடகங்கள் செயற்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றது.

யுத்தத்திற்கு முன்னர்

உள்ளே கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் சமூக முறுகல் நிலைகள், அதிருப்திகள் போன்றவை வெளியில் தெரியும் காலமிது. இது முரண்பாடுகளின் உருவாக்கக் காலமாகும். இதன்போது சமூகத்தளத்திலும் அரசியல் தளங்களிலும் நடக்கும் விவாதங்கள் இரு சாராருக்கிடையேயிருக்கும் வேறுபாடுகளைப் பற்றியதாகத்தான் இருக்கும். 'நாங்கள் இது, அவர்கள் அது.... நாங்கள் இதற்காகப் பாடுபடுகின்றோம், அவர்கள் அதை உள்நோக்காகக் கொண்டிருக்கின்றனர்' என்பதாக அவை அமையும். ஒவ்வொருவரும் 'தங்கள்' 'தங்கள்' மக்களை தமது நிலைப்பாட்டுக்கு ஆதரவாக அணிதிரட்டிக் கொண்டிருப்பர். உண்மையில், பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது என்பதைவிட தத்தமது ஆதரவாளர்

களை அணிதிரட்டுவதுதான் இந்த நடைமுறையின் முதல் முக்கிய நோக்கம் எனலாம். இந்த மொழியாடல் காலஞ்செல்லச் செல்ல வன்முறை கலந்ததாகச் செல்லும். கோரிக்கைகள் இன்னும் அதிகமாகும், அச்சுறுத்தல் அல்லது காலக்கெடு விதித்தல் ஆகிய உபாயங்களை நாடும். இது பொதுவாக அரசியல்வாதிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் மெல்ல மெல்ல பொது மக்களும் இதே மொழியாடலைக் கைக்கொள்வதைக் காணலாம்.

'நாங்கள்' 'அவர்கள்' என்கின்ற வேறுபாடுகளின் தோற்றங்களின்போதே எழுந்து கட்டிக்கொண்டு ஊடகங்கள் செயற்பட ஆரம்பிக்கவேண்டும். இங்கு இரு சாராரின் நலன்களில் உள்ள பொதுமைப்பாடுகளை மக்களுக்கு விளக்கிச் சொல்லுதல் அவற்றின் கடமையாகும். எமது தமிழ்த் தேசியப் போராட்டப் பிரச்சினையை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். தமிழ் மக்களுக்கான உரிமைகளைக் கோருவது ஒரு சாராரின் நிலைப்பாடாக இருந்த அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கெதிராக அடக்குமுறையைப் பிரயோகிப்பது மறு சாராரின் நிலைப்பாடாக இருந்ததுதான் பொது மக்களாகிய எமக்குக் காட்டப்பட்டது. தமிழ் மக்களுக்கான உரிமை என்று பேசினால் அதில் சிங்கள மக்களுக்கு ஆதரவான நலன்கள் எதுவுமில்லையல்லவா? அப்படியானால் அவர்கள் அதனை ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்பது வெள்ளிடை மலையாகும்.

தமிழ் மக்களின் போராட்டமானது உண்மையில் நோக்கினால் இலங்கை அரசில் சகல இனக்குழு மங்களும் சமூகங்களும் பங்கேற்கும் அரசியல் கட்டமைப்புக்களைக் கோரும் போராட்டமாகும். இப்போது காணப்படுவது போன்று பௌத்த சிங்கள உயர்சாதி, உயர் வர்க்கக் குழுவினரின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்து, மாத்தறைச் சிங்களவரும் மலைநாட்டுத் தமிழரும் பரந்து வாழும் முஸ்லிம்களும் பூர்வீகத் தமிழர்களும் ஒருசேர ஆட்சியை நெறிப்படுத்த இயலுமாக்கும் அரசியல் சட்டங்களையும் கட்டமைப்புக்களையும் அது கோரியது. மாகாண சபைகள் இதற்கு ஒரு சிறிய உதாரணமாகும். இன்று குருநாகல் நகரும் வடமப மாகாணமும் அபிவிருத்தியடைந்த விந்தை அந்த மாகாணசபையின் வருகைகளின் கிளைவே. சகல பிரதேச மக்களும் தமது அபிவிருத்தியைத் தாமே நெறிப்படுத்திப் பங்குகொள்ளும் அரசியல் கட்டமைப்புக்களையே தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் கோரியது. சகல மக்களும் பயன்பெறும் வகையில் இலங்கை அரசினை ஜனநாயகமயப்படுத்தும் கோரிக்கையும் போராட்டமுமே இது என்ற வகையில் விவாதங்கள் கொண்டு நடத்தப்பட்டிருந்தால் கணிசமான மக்கள் தொகையினரின் ஆதரவைத்

திரட்டுவதன்மூலம் வன்முறையான முரண்நிலைகள் உருவாவதைத் தடுத்து விரைவான தீர்வினை அடைந்திருக்கமுடியும். இவ்வாறு இரு பகுதியினரினதும் நலன்களின் பொதுமைப்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டுவதன்மூலம், வித்தியாசமான மொழியாடல்களைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம், ஊடகங்கள் சமாதானமான தீர்விற்கு வழிகோலுகின்றன.

யுத்தத்தின் போது...

யுத்தம் மூண்டபின்னர் இருபக்கச் சமூகங்களும் அது தொடரும் விதத்தில் தம்மையும் தமது சிந்தனையையும் ஒழுங்கமைத்துக்கொண்டிருக்கும். இரு சாராரும் மற்றவரைத்தான் ஆக்கிரமிப்பாளராக உருவகிப்பர். நீதியும் நியாயமும் தங்கள் பக்கத்தில் மட்டுந்தான் இருப்பதாக வாதிடுவார்கள். இராணுவ வெற்றி வரும்வரை போராட வேண்டுமென்று உறுதியாக இருப்பார்கள். குறிப்பாக பலவீனமான எதிர்த்தரப்பினைப் பிளவுபடுத்தி இருக்கும் பிரச்சினையை இன்னமும் சிக்கலாக்குவார்கள். ஆளாளுக்கு ஊடகங்களைக் கட்டுப்படுத்தி எதிர்த்தரப்புச் செய்திகளை இருட்டடித்த வண்ணமே இருப்பார்கள். பொய்ச் செய்திகளைப் பிரசுரிப்பார்கள். இந்த அதிகாரவலுப் போட்டியில் மக்கள் தாங்களும் ஈடுபடுவதனால் பிரசுரிக்கப்பட்ட பொய்களை முழுமனதோடு நம்புவதற்கு விரும்புவார்கள்.

யுத்தம் நடைபெறும் பொழுது அதற்கு மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்கும் போராளிகளினது மனநிலைகளை நம்பிக்கையுடனிருக்கும் வகையில் பேணுவதற்கும் ஊடகங்கள் அவசியமாகும். யாருக்கும் சாக விருப்பமில்லையல்லவா? எவருக்கும் அழிவுகள் வேண்டாந்தானே? மக்கள் வேண்டாம் என்று சொன்ன கணத்திலேயே போரிடும் தரப்புகள் தமது சண்டையை நிற்பாட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கின்றதே. அதனால், அவர்கள் சாவை எதிர்கொள்ளவும் அழிவுகளைப் பரவாயில்லையென்றும் ஏற்றுக் கொள்ளவும் மக்களை நோக்கி உற்சாகமூட்டும் செய்திகள் சென்றடையவேண்டும். ஒரு யுத்தத்தின் அரைவாசிப் பங்கு ஊடகங்களின் மூலமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்கூடக் கூறலாம். இங்குதான் ஊடகவியலாளர்கள்குந்ததுணிச்சலுடனும் தீர்க்கதரிசனத்துடனும் செயற்படவேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. உண்மைகளை அம்பலப்படுத்துவது, குறித்த முரண்பாட்டின் தோற்றுவாய்களை மீண்டும் மீண்டும் நினைவுபடுத்தி அதற்கான தீர்வினை நாடும் அழுத்தங்களை மறைமுகமாகப் பிரயோகிப்பது, இராணுவ நடவடிக்கைகளின்போது மனித உரிமைகள் பேணப்படுவதைத் தொடர்ந்து கண்காணிப்பது என இக்கடமைகள் பலவாகும். முக்கியமாக, தீவிரமான மொழிப்

பிரயோகங்களையும், எதிர்த்தரப்பினரைப் பயங்கரவாதிகளாக உருவகம் செய்யும் நடைமுறையையும் முற்றாகத் தவிர்த்தல் வேண்டும். யுத்தங்களைக்கூட நிறுத்தும் ஊடகங்களின் சக்திக்கு வியட்நாம் யுத்தத்துக்கு எதிராக அமெரிக்க மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்ததற்கு முக்கிய உந்து சக்தியாக வியட்நாமிய யுத்தக் களங்களிலிருந்து ஊடகவியலாளர்கள் வெளியிட்ட புகைப்படங்கள் இருந்த உதாரணத்தைக் காட்டலாம். உயிர் அச்சுறுத்தல் நிறைந்த இக்கடமையை மேற்கொள்வதற்கு ஊடகங்களும் ஊடகவியலாளர்களும் தமக்கென சர்வதேச மட்டங்களில் ஆதரவுகளைத் திரட்டித் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

யுத்தத்திற்குப் பின்னர்

யுத்தத்தின் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னரோ, புனரமைப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுடன் முக்கியமாக நிலைபேறான சமாதானத்தைக் கொண்டுவரும் தேவையாகின்றது. நிலைபேறான சமாதானம் நிலவுவதற்கு அரசியல் கட்டமைப்புகள் நிலைமாற்றப்படுவது மட்டுமன்றி, மக்கள் ஆட்சியில் பங்கேற்கும் பொறிமுறைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். போரின் வடுக்களுடன் வாழும் சமூகங்களுக்கு மன ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் போர்க்குற்றங்கள் புரிந்தவர்கள் பகிரங்க விசாரணைகளில் வெளிக்கொணரப்படவேண்டும். சர்வமன்னிப்பு வழங்குதல் இதற்கொரு இலகுவான முறையாகும். இந்த நடவடிக்கைகளெல்லாம் முன்னெடுக்கப்படுகின்றனவா எனக் கண்காணித்து அவற்றை மக்களின் பார்வைக்கு வைத்தலிலும் ஊடகங்கள் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றன.

ஊடகவியலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

முரண்நிலைகள் மலிந்திருக்கும் சமூகங்களில் ஊடகவியலாளர்களும் அச்சமூகங்களைச் சார்ந்தவர்களாக, அச்சமூகத்தின் கோட்பாடுகள் மற்றும் நிலைப்பாடுகளை உள்வாங்கியவர்களாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். அரசியல் மேடைகளிலும் சமூகத்தளங்களிலும் காணப்படும் குரோதங்களும் பிரிவினைகளும் இவர்களுக்கும் ஏற்படுவது இயற்கையே. இவ்வாறான தங்கள் உள்ளுணர்வுகளை மேவி, பொது நலன்களுக்காக சிந்தித்து செயற்படும் தரத்திற்கு ஊடகவியலாளர்களை உயர்த்துவதுதான் நாம் எதிர்நோக்கும் மிகப்பெரிய சவாலாகும். ஆழமான சமூகவியல் மற்றும் அரசறிவியல் விஞ்ஞானங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் முறையான ஊடகக் கற்கை நெறிகளுக்கூடாக பயிற்றப்படுதல் இச்சவலை எதிர்கொள்ளுவதற்குப் பயன்படும். தம்மைச் சுற்றியுள்ள நிகழ்வுகளை வெறுமனே சம்பவக்

கோர்வைகளாக மட்டும் பார்க்காது அவை சமூக சக்திகளின் செயற்பாடுகளாக விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலினைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதற்கேற்ற முறையிலான தயாரிப்புகளுக்கூடாக எங்களது ஊடகவியலாளர்கள் செலுத்தப்படுவதில்லை.

ஊடக நிறுவனங்கள் இதனைக் கருத்தில் கொண்டு தமது வளங்களைத் திரட்டிச் செயற்படுவது இக்காலத்தின் அவசியத் தேவையாகிவிட்டது.

ஊடகத்துறைக்கு தினக்குரல் அளித்துவரும் மூலதனம்

தியாகராஜா நிரோஷ்

பத்திரிகைகள் மக்களின் கருத்துருவாக்கத் திற்கு ஆதாரமாக அமையும் நிலையில் பத்திரிகையாளர்கள். எவ்வாறாக உயர்தரமிக்க பத்திரிகைப் பணியை ஆற்றவேண்டுமென்ற பொறுப்பினை எம்மைப்போன்ற இளம் பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியில் வளர்த்த பெருமை தினக்குரலின் ஆசிரியர் பீடத்தினையே சாரும். இளம் பத்திரிகையாளர்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் எம் ஊடக ஜனநாயகத்திற்கு ஓர் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கத்தக்கதாகவும் தினக்குரல் பத்திரிகை ஓர் பொறிமுறையினையே கொண்டுள்ளது. இந்த பொறிமுறையினூடாக நாம் பெற்ற அறிவு என்பது பல்கலைக்கழக கல்வியினால் கூடப்பெற முடியாத தென்பது எனது அனுபவம்.

பத்திரிகையாளர்கள் தனியே அறிக்கையிடுபவர்களாக மட்டுமல்லாமல் ஆய்வு நோக்கில் அணுகுபவர்களாகவும் சிந்திக்கும் கருத்தாளர்களாகவும் திகழ வேண்டுமென்பதே தினக்குரலின் எதிர்்பாற்பாக உள்ளது. போரின் பாதிப்புக்களை வயதளவில் எதிர் கொண்ட நிலையில் ஓர் உணர்வு நிலைப்பட்டதால் பத்திரிகை உலகில் காலடிவைத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இவ்வாறான நிலைமையில் நமது ஈழநாடு பத்திரிகையில் செய்தியாளராகப் பணியாற்றியவாறு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ஊடகவியல் கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். எனினும் குடாநாட்டில் நிலவிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமைகள் எவ்வாற்றினையும் மூட்டை கட்டிவிட்டு கொழும்புக்கு இடம்பெயர் நிர்ப்பந்தித்தது. இவ்வாறாக கொழும்பை அடைந்த வளர்த்திலேயே தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஒப்புநோக்குந் தேவை என்ற விளம்பரம் ஊடக தினக்குரல் என்னை அரவணைத்தது.

பத்திரிகையாளர்கள் தனியே அறிக்கையிடுபவர்களாக மட்டுமல்லாமல் ஆய்வு நோக்கில் அணுகுபவர்களாகவும் சிந்திக்கும் கருத்தாளர்களாகவும் திகழ வேண்டுமென்பதே தினக்குரலின் எதிர்்பாற்பாக உள்ளது. போரின் பாதிப்புக்களை வயதளவில் எதிர் கொண்ட நிலையில் ஓர் உணர்வு நிலைப்பட்டதால் பத்திரிகை உலகில் காலடிவைத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இவ்வாறான நிலைமையில் நமது ஈழநாடு பத்திரிகையில் செய்தியாளராகப் பணியாற்றியவாறு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ஊடகவியல் கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். எனினும் குடாநாட்டில் நிலவிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமைகள் எவ்வாற்றினையும் மூட்டை கட்டிவிட்டு கொழும்புக்கு இடம்பெயர் நிர்ப்பந்தித்தது. இவ்வாறாக கொழும்பை அடைந்த வளர்த்திலேயே தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஒப்புநோக்குந் தேவை என்ற விளம்பரம் ஊடக தினக்குரல் என்னை அரவணைத்தது.

தினக்குரலில் அப்போது யாரையும் அறிந்திருக்கவில்லை. எனினும் ஒரு தடவை பிரதம ஆசிரியர் வீ.தனபா

லசிங்கம் என்னை அழைத்து என்னிடம் உள்ள அரசியல் கருத்துக்கள் தொடர்பாகக் கேட்டிருந்தார். அவ்வாறாக என்னைக் கேட்டபோது இவர் ஏன் என்னை அழைத்தார், எவ்வாறாக என்னிடம் இருக்கக்கூடிய அரசியல் குறித்து அறிந்தார் என்பது கேள்வியாக அமைந்தது. என் கருத்தியலை வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக பலதரப்பட்ட நூல்களையும் தந்து எனது கருத்தியலை வளர்ப்பதற்காக பிரதம ஆசிரியர் ஊக்குவித்தார். இதனால் நான் அரசியல் சார்ந்த பல கருத்துக்களைக் கிரகிக்கத்தக்கதாக அமைந்தது.

நான் ஒப்புநோக்காளராகக் கடமையாற்றிய காலப்பகுதியானது இறுதி யுத்தம் இடம்பெற்ற காலப்பகுதி. அப்போது நான் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் அடிப்படை உரிமைகளின்றி ஊடகங்களுடன் பேச முடியாதவர்களாக வாழ்வது தொடர்பில் 'யதார்த்தன்' என்ற புனைபெயரில் வாரா வாரம் நூலென்று அறியாதவாறு தபாலில் கட்டுரைகளை அனுப்பிவைத்தேன். அவைகளை ஞாயிறு வெளியீட்டில் பிரசுரித்தார்கள். ஒரு தடவை நான்தான் தபாலில் கட்டுரையை அனுப்பியதாகத் தெரியவரவே என்னை அழைத்த ஞாயிறு வெளியீட்டு ஆசிரியர் இராஜநாயகம் பாரதி தொடர்ந்து கட்டுரை எழுதுமாறு ஊக்குவித்தார். தனபாலசிங்கத்துடன் பேசியிருந்தார். இந்நிலையில் பிரதம ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கம் முன்னின்று ஞாயிறு தினக்குரலில் ஆசிரியர் பீடத்துக்கு என்னை உள்வாங்கி உதவி ஆசிரியர் நியமனத்தையும் வழங்கினார். இவைகள் இங்கு முன்வைக்கப்படுவதன் காரணம் தினக்குரலானது எவ்வாறாக பத்திரிகையாளர்களை உருவாக்கும் பொறிமுறையைக் கொண்டுள்ளது என்பதற்காகவே ஆகும். இதேவேளை, திறமைகள் எம்மால் வெளிப்படுத்தப்பட்டால் ஆசிரியர் பீடத்தில் அதற்கு தனியிடம் என்பதை கூறுவதற்காகவும் ஆகும்.

எமது பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பீடமும் நிர்வாகமும் பல்கலைக்கழகமட்டப் பரிசீலனையில் தேர்ந்துவதற்கும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சிவில் சமூகங்கள் அரசியல் நிறுவனங்களிடையே உறவுக்கும் தடையாக அமைந்ததில்லை. மாறாக ஊக்குவிக்கவேபடுகின்றோம். இவ்வாறான முயற்சிகள் இன்று மட்டும் அல்ல, எதிர்காலத்திலும் காத்திரமான தயிழ் ஊடகத்துறைக்கு தினக்குரல் அளிக்கும் முதலீடுகளாகும்.

தகவல் அறியும் உரிமை

தகவல் சுதந்திரம் அல்லது தகவலை அறியும் உரிமை முன்னேற்ற உலகில் பிரஜை ஒருவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அடிப்படை உரிமையாகும். இந்தத் தகவலை அறியும் உரிமை மூலம் பிரஜை ஒருவருக்குத் தான் அரசுக்குச் செலுத்துகின்ற வரியை அரசாங்கம் எப்படிச் செலவு செய்கின்றது. அதேபோன்று தாம் தெரிவு செய்து அனுப்பும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி செய்யும் செயற்பாடுகள் பிரதேசத்தின் நெடுஞ்சாலை மற்றும் கட்டமைப்பு வசதிகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் முறைப்படி செலவு செய்யப்படுகின்றதா? என்ற எந்த விடயத்தையும் உரிய நிறுவனத்திடம் தகவலாகப் பெறுவதற்கு உரித்துடையவர்களாவார்கள்.

தகவல் அறியும் சுதந்திரத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட தொரு விடயமாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒப்பந்தம், பதிவுக் குறிப்புகள், சுற்று நிருபங்கள், கட்டளைகள், அறிக்கைகள், இலத்திரனியல் தகவல்கள் போன்ற எதனையும் தகவலொன்றைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்கும் அதன் பிரதியொன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் பிரஜைகள் எவருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. குறிப்பிட்ட செயற்பாடு முறையாக நடைபெறாவிடின் அது குறித்து வலியுறுத்துவதற்கும் அரசியல்வாதிகள் தம் கடமைகளைச் சரியாக செய்யாவிடின் அடுத்து வரும் தேர்தலின் போது வாக்களிப்பது தொடர்பாக பொருத்தமான தீர்மானமொன்றை எடுப்பதற்கும் பிரஜைகளுக்கு உரிமையுண்டு.

அதன்படி ஜனநாயகம் அல்லது நாட்டின் ஆட்சி முறையில் மக்கள் பங்கு கொள்ளக்கூடிய ஒரு சிறந்த வழிமுறையை தகவல் அறியும் முறையெனக் குறிப்பிடலாம். உலகில் பல நாடுகளில் இந்தத் தகவல் அறியும் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு மக்களுக்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய அமெரிக்கா, அயர்லாந்து, அவுஸ்திரேலியா, நேபாளம், பங்களாதேஷ் உட்பட 70 நாடுகளில் இச்சட்டம் அமுலில் உள்ளது. இலங்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 14 ஆவது சரத்தின் கீழ் பிரஜை ஒருவருக்குக் கருத்து மற்றும் வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் உள்ளடங்கிய கருத்துச் சுதந்திரம் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும் இலங்கைப் பிரஜை ஒருவருக்கு தகவல்களை அறியும் சுதந்திரம் இருப்பதாகவும் அரசியலமைப்புச் சட்டமூலமோ, பாராளுமன்றத்தின் எந்தவொரு சட்டமூலமோ தெளிவாக இதுவரை குறிப்பிடப்படவில்லை.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் சிந்திக்கும் மற்றும் கருத்து வெளியிடும் உரிமை அடிப்படை உரிமையாக அடையாளம் காணப்பட்டிருப்பதனால் தகவல் அறியும் உரிமை மறைமுகமாக வழங்கப்பட்டுள்ளதாக இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றம் பல முறை குறிப்பிட்டுள்ள போதும், அதற்கான சட்ட ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு இதுவரை உண்மையான அக்கறை எதுவும் காட்டப்படவில்லை. கொழும்பு காலிமுகத்திடலில் புற்தரையை தனியார் துறையினருக்குக் குத்தகைக்கு வழங்குவது தொடர்பாக நகர அதிகாரசபை கருத்துகளை வழங்க மறுத்தது. இது தொடர்பாக சுற்றாடல் மன்றம் உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருந்த வழக்கில் வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் மற்றும் தகவல் அறிவது பரஸ்பர தொடர்பிருப்பதாக உயர்நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டதோடு, தகவல் அறியும் உரிமை இல்லாதபோதும் வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் தெளிவாகக் குறுக்கிடுவதாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் தகவல் அறியும் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படுமா? 1994 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசியல் கட்சிகள், ஊடக அமைப்புகள் இதற்காக குரல் கொடுத்து வரு

எம்.என்.அயீன்
பிரதம ஆசிரியர்,
நவமணி

கின்ற போதும் இதுவரை மக்களுக்கு இந்த உரிமை கிடைக்கவில்லை. அயல் நாடான இந்தியாவில் மத்திய அரசாங்கமும் அதேபோன்று பிராந்திய அரசாங்கங்களும் தகவல் அறியும் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல் நடத்தி வருகின்றன. இது அந்நாட்டில் நல்லாட்சி வளர்பெரும் துணையாகியுள்ளது. இந்தியாவில் அமுலில் உள்ள தகவல் அறியும் சட்டத்தின் மூலம் அந்நாட்டு மக்கள் பல வரப்பிரசாதங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். ஊழல் மற்றும் மோசடிகளை ஒழிப்பதற்கு இது உதவியாக உள்ளது. இந்தச் சட்டம் பொது மக்களுக்கு எவ்வளவு பயனுள்ளது என்பதற்கு இந்தியாவில் நடந்த சில சம்பவங்களை உதாரணமாக சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாக அமையுமென கருதுகின்றேன்.

தலைநகர் புதுடில்லிக்கு அருகே உள்ள கிராம மொன்றில் வாழ்ந்த நன்னு என்ற தொழிலாளி ஒருநாள் உலர் உணவினை இலவசமாக வழங்கும் தமது பங்கீட்டு அட்டையை த்தொலைத்து விட்டார். அதன் பிறகு அதற்குப் பதிலாக மாற்று அட்டையொன்று பெற்றுத்தருமாறு விண்ணப்பிப்பதற்குத் தீர்மானித்தார். அதன்படி அவர் விண்ணப்பம் ஒன்றை சமர்ப்பித்தார். சட்ட ஏற்பாட்டின் படி விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்து பத்து நாட்களுக்குள் மாற்று அட்டையொன்று அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், மூன்று மாதங்களாகியும் அவருக்குரிய அட்டை கிடைக்கவில்லை. இந்த அட்டையைப் பெறுவதற்காக அவர் பலமுறை உணவுத் திணைக்களத்திற்குப் போய் அலைக்கழிந்தார். எனினும் அவருக்கு அது கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு அந்த அலுவலகத்திற்குள் போவதற்குக் கூட அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அவர் ஒரு ஏழையாக இருந்ததே அதற்குக் காரணமாகும். இறுதியில் அவர் தகவல் அறியும் சட்டத்தின் படி விண்ணப்பம் ஒன்றைச் சமர்ப்பித்தார். அந்த விண்ணப்பப் படிவத்தைச் சமர்ப்பித்த நான்கே நாட்களில் அவரைச் சந்திக்க வந்த உணவு வழங்கல் திணைக்கள அதிகாரி, நன்னு அவர்களே, உங்கள் அட்டை தயாராக இருக்கிறது. தயவு செய்து அலுவலகத்திற்கு வந்து அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். தனது அட்டையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவர் அலுவலகத்திற்குச் சென்றபோது அவருக்கு நல்ல மரியாதையும் கௌரவமும் அளிக்கப்பட்டது. அலுவலகத்திற்கு உட்பிரவேசிப்பதற்குக் கூட தடைபோட்ட மாவட்ட அதிகாரி, தனது அறைக்கு அழைத்துத் தேனீரையும் வழங்கி அட்டையைக் கையளித்தார். அட்டையுடன் தகவல் அறியும் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட விண்ணப்பத்தையும்

திருப்பிக் கையளித்தார்.

இவ்வாறான வியத்தகு மாற்றம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? தகவல் அறியும் சட்டத்தின் மூலம் கிடைத்த வரப்பிரசாதமே இதுவென்றும் நன்னு தம் விண்ணப்பப்படிவத்தின் மூலம் இலகுவான நான்கு கேள்விகளை எழுப்பியிருந்தார். அந்தக் கேள்விகளாவன குறிப்பிட்ட அதிகாரி யார்? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? அதன்தற்போதைய நிலை என்ன? எப்போது காட் வழங்கப்படும் என்பதாகும்.

சட்டப்படி அந்த விண்ணப்பம் கிடைத்து 30 நாட்களுக்குள் அதற்கு பதில் வழங்க வேண்டும். அவ்வாறு தகவல்களை வழங்காவிடின் 30 நாட்களுக்குள் குறிப்பிட்ட அதிகாரி அபராதத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு அபராதம் செலுத்தாது நாலு நாட்களுக்குள்ளே காட்டினை வழங்குவதற்குக் குறிப்பிட்ட அதிகாரி நடவடிக்கை எடுத்தார். சட்டத்தினால் மக்களுக்கு இவ்வாறான வசதிகள் கிடைக்கின்றன.

இனி எமது நாட்டின் தகவலறியும் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் என்பது எல்லோரினதும் கேள்வியாக இருக்கின்றது. இச்சட்டத்தின் தேவை பற்றி நாட்டில் ஊடக இயக்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள் பேசி வருகின்றன. ஆனால் பொது மக்கள் தரப்பில் பரவலாக இது பற்றிப் பேசப்படுவதாக இல்லை. உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டத்தின் பயன்பாடுகளை மக்கள் உணர்ந்தால் நிச்சயமாக இதற்காக குரல் கொடுப்பார்கள். இலங்கையில் இச்சட்டத்தின் தேவை பற்றி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க அரசாங்கத்தினால் ஊடகச் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பாக பரிந்துரைகள் வழங்குவதற்கு நியமிக்கப்பட்ட ஆர்.கே.எஸ்.குணசேகர கமிட்டி தகவலறியும் சட்டத்தின் தேவைபற்றி அதன் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இலங்கையின் ஊடக அமைப்புகள் அன்று முதல் இன்று வரை இந்தச் சட்டத்திற்காகக் குரல் கொடுத்து வருகின்றது. 2003 ஆம் ஆண்டு ரணில் விக்கிரமசிங்க அரசாங்கம் முதன் முறையாக இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க நாட்டின் ஜனாதிபதியாக இருக்கும்போதே அமைச்சரவை இச்சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. துரதிர்ஷ்டவசமாக 2003 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஐ.தே.க. அரசு கலைக்கப்பட்டதனால் இச்சட்டமூலம் பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படாது கிடப்பிற்கு போய்விட்டது. மீண்டும் இது பற்றிப் பேசப்பட்டபோதும் ஐ.தே.க. பிரதித் தலைவர்கரு ஜெயசூரியவினால் பாராளுமன்றத்தில் கடந்தாண்டு இறுதியில் ஒரு தனிநபர் சட்டமூலமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் விரைவில் தகவலை அறியும் சட்டத்தை சமர்ப்பிப்பதாக பாரா

ளுமன்றத்திற்கு அளித்த வாக்குறுதியை அடுத்து கரு ஜெயகுரிய, தான் சமர்ப்பித்த சட்ட மூலத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டார்.

முன்னாள் நீதி அமைச்சராக இருந்த மிலிந்த மொரகொட இது தொடர்பான வரைவு சட்டமூல மொன்றைச் சமர்ப்பித்திருந்தார். கடந்த பொதுத் தேர்தலில் அமைச்சர் மிலிந்த மொரகொட பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்படாத மையால் அந்த முயற்சியும் இடையில் கைவிடப்பட்டது. உலகில் இதுவரை 70 நாடுகளில் சட்டம் அமுலில் உள்ள போதும் இந்தியாவில் அமுலில் உள்ள சட்டமே சிறந்ததென ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இதன் மூலம் பிரஜைகளுக்கு ஐந்து உரிமைகள் கிடைக்கின்றன.

1. அரசாங்கத் திணைக்களங்களில் இருந்து அல்லது அதிகாரி ஒருவரிடமிருந்து தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை.
2. அரசாங்கத்தின் எந்தவொரு ஆவணத்தையும் பரிசீலனை செய்வதற்குக் கோரிக்கை விடுக்கலாம்.
3. அரசின் எந்த ஆவணத்தினதும் போட்டோ பிரதியொன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
4. அரசின் செயல்பாடுகளை கண்காணிக்கலாம்.
5. அரசின் செயற்திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூலப் பொருட்களுக்கான மாதிரியைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நாட்டின் எந்தவொரு பிரஜைக்கும் 10 ரூபா பணத்தைச் செலுத்தி விண்ணப்பமொன்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை உண்டு. அவ்வாறு விபரங்களைக் கோரி 30 நாட்களுக்குள் தகவல்களை வழங்காவிடின் ஒரு நாளைக்கு 250 ரூபா வீதம் தகவலை வழங்காத அதிகாரி அபராதமாகச் செலுத்தவேண்டும். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தர் முழுமையான தகவலை அல்லது தவறான தகவலை வழங்கினால் குறிப்பிட்ட அதிகாரி 25,000 ரூபாவை அபராதமாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும்.

இந்தியாவில் அருணா நோய் என்ற பெண் மணியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம் காரணமாக இந்தியாவில் மத்திய அரசும் பிராந்திய அரசாங்கங்களும் அமுல் நடத்தும் தகவல் அறியும் சட்டம் எமது நாட்டில் எப்போது அமுலுக்கு வரும் என்பதே இச்சட்டத்தின் மகிமையை உணர்ந்தவர்கள் கேட்கும் கேள்வியாகும். ஊழல் மற்றும் இலஞ்சத்திற்கு எதிரான பலமான ஆய்

தமான தகவல் அறியும் சட்டத்தை எமது நாட்டிலும் சட்டமாக்க குரல் கொடுப்பது காலத்தின் முக்கிய தேவையாகும்.

முதன்முறையாக
இலங்கையில்
University of Wolverhampton, UK
வழங்கும்

LLB DEGREE

நிம்மநூர் நாளை 9 ல்தன் சட்ட நிறுவனமாகலம்

* Subject to Approval For details : 077 2834595

**British
College of
Applied Studies**

32, Dharmarama Road, Colombo 06.
Tel: 011 2501145, 077 3114105

344, Peadeniya Road, Kandy
081 2224731, 077 2067070

Hotline
2 55 92 55

www.bcas.lk

ஊடகங்களின் தோற்றம் பல நூற்றாண்டுகள் பழைமையானது. மன்னர்கள் தமது வெற்றிகளையும் ஆணைகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்காக எனத் தொடங்கிய கி.மு.வுக்கும் முற்பட்ட ஒரு பழங்காலத்து வரலாறு அது. எவ்வாறாயினும் ஊடகங்களின் தோற்றமும் அச்சியந்திரக் கண்டுபிடிப்பும் நம்பமுடியாத மனித நாகரிக வெற்றியினதும் முதிர்ச்சியினதும் அடையாளமாகும்.

நேரடியாகச் செய்திப் பத்திரிகைக்கு வருவதா

கங்கள் நிறைவேற்றத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து பத்திரிகைகளின் தேவையும் பொறுப்பும் பற்றிய கருத்து ஆரம்பித்து விட்டது. மனித விடுதலைக்கு அவசியமான பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும்

இலங்கைத் தமிழ் ஊடகங்களும் ஊடக இலட்சியங்களும்

கலாநிதி

எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

னால் அது அச்சியந்திரக் கண்டுபிடிப்போடு ஆரம்பமாகிறது. ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சி வரலாற்றோடு இணைத்து நோக்கினால் அரசியலும் வர்த்தக விபரங்களும் என்ற இரு நிலைப்பாட்டிலிருந்து பத்திரிகையின் தோற்றம் பற்றி அறிய முடிகிறது. இது 400 வருட காலத்தை உள்ளடக்கிய வரலாறு. ஊடகத்தின் தேவை என்ன அது எதற்காக என்பதுதான் என்றும் சிந்திக்க வேண்டிய கேள்வியாகும்.

உலகின் ஒவ்வொரு இனமும் தமக்கான பத்திரிகைகளை அல்லது ஊடகங்களை நிறுவிக்கொள்வதை வரலாறு முழுக்கக் காணமுடிகின்றது. காந்திஜி இலங்கை வந்திருந்த போது தமிழர்களுக்காகப் பத்திரிகை தொடங்கப்படவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டாராம். தேச விடுதலைக்காகவும் மக்களின் வாழ்க்கையின் மறுமலர்ச்சிக்காகவும் கலாசாரமேம்பாட்டிற்காகவும், அரசியல் மாற்றங்களுக்காகவும் போராடிய தலைவர்கள் ஒடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் குழுவிற்கும் பத்திரிகை அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர்.

பத்திரிகை அதன் அடிப்படை வடிவத்தையும் பொறுப்பையும் உணர்ந்து செயல்படத் தொடங்கியது எப்போது என்று கூறுவது கடினமானதாக இருக்கலாம். செய்தித் தணிக்கைகளையும் பத்திரிகைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகளையும் அரசாங்

என்ற உணர்வும் உடன்வளரலாயிற்று. நாட்டு மக்களை எதிர்ப்பு உணர்வுகளுக்குத் தூண்டும் செய்திகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கங்கள் கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதிலிருந்து பாதுகாப்பு உணர்வு மேலும் வளர்ச்சி பெற்றது.

பத்திரிகைகளைத் தொடர்ந்து தொலைக்காட்சி, இணையத்தளம் உள்ளிட்ட பல தொழில்நுட்ப வகைகள் ஊடகத்தை விரிவுபடுத்தியுள்ளன. பத்திரிகைகளின் சில பழைமைப் போக்குகளையும் மந்த கதியான செய்திப் பரிமாற்றத்தையும் புதிய சாதனங்கள் மாற்றியமைத்துள்ளன. இது செய்திப் பத்திரிகைகளுக்குப் பெரிய சவால் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நிலையிலும் மூன்றாம் மண்டல நாடுகளின் பத்திரிகை மீதான மக்களின் தேவையும் ஆர்வமும் குறைவடையவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

இலங்கையின் தமிழ் ஊடகங்கள் என்பது அதன் பெரிய அளவில் பத்திரிகைகள் மட்டும்தான், வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் சுதந்திர ஊடகத்திற்கான வாய்ப்பும் உரிமைகளும் இன்னும் எட்டப்படாத நிலையே தொடர்கிறது. இந்த நிலையில் இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் பொறுப்புகளும் பணிகளும் அதிகமானவை. பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்வது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கும் மக்களின் கருத்துகளுக்குமிடையிலான முரண்பாடு

களை விளக்குவது மக்களின் சுதந்திரத்துக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் எதிரான சக்திகளை அடையாளம் காட்டுவது, அதற்காகப் போராடுவது என்று பத்திரிகைகளின் இலட்சியங்கள் மிகவும் விரிவானவை. இலக்கியம், சினிமா, இசை, நடனம், ஓவியம் என்று மனிதப் பண்பாட்டின் எல்லா அம்சங்களிலும் தேசிய அளவிலும் உலக அளவிலும் மக்களுக்குச் சொல்கின்ற பணியும் பத்திரிகைகளைத்தான் சார்ந்துள்ளன.

மக்களின் கருத்துகளிலும் பண்பாடுகளிலும் ஊடகங்கள் பெரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தக்கூடியவை. மக்களின் தவறான பிடிவாதமான கொள்கைகளைப் பத்திரிகைகளால் தகர்த்தெறிய முடியும். ஊடகங்களின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது பெரிய புரட்சிகளையே ஊடகங்களினால் உருவாக்க முடியும். இது இன்று நிதர்சனமாகியுள்ளது.

இலங்கையில் தமிழ் ஊடகங்கள் பொதுவாக பத்திரிகைகள் என்ற அளவில் நோக்குகையில் இக்கட்டுரையில் பரிசீலிக்கப்படும் அநேக கருத்துகளுடன் அவற்றின் செயற்பாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். எந்த விடயமானாலும் ஆழமான கருத்தும், விசாரணை மனப்பான்மையும், சிந்திக்கத் தூண்டுதலும் என்ற இலக்குகளுக்காகத் தமிழ் ஊடகங்கள் தம்மை அர்ப்பணிப்பதையே வாசகர்கள் அல்லது பொதுமக்கள் விரும்புகிறார்கள். செய்திகளில் நேர்மையையும் தேவை ஏற்படும் போது தகுதியானவர்களின் அல்லது நிபுணர்களின் கருத்துகளும் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளாகவும் விளக்கங்களாகவும் அமைவதையே கல்வி கற்ற சமூகம் பத்திரிகைகளிடம் எதிர்பார்க்கின்றது.

கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கும் இயக்கப் பத்திரிகைகளுக்கும் உள்ள பொறுப்புகள் வேறு. பொது

அல்லது தேசிய தினசரிகளுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் உள்ள பொறுப்புகள் வேறு. ஒரு தலைப்பட்சமான கருத்துகளுக்கோ கருத்துத் திணிப்பிற்கோ பொதுப் பத்திரிகையில் இடமில்லை. கருத்தும் தீர்மானமும் மக்களுக்குரியன. ஆனால், அந்தத் தீர்ப்புகளையும் கருத்துகளையும் மக்கள் சரியாக உருவாக்கத் தேவையான அறிவையும் சிந்தனைச் சூழலையும் பத்திரிகைகள் தருவதற்குக் கடமைப் பட்டுள்ளன.

பத்திரிகைகளும் அதிக அளவிலான பத்திரிகைகளும் பத்திரிகைச் சுதந்திரமும் தான் ஜனநாயகத்தின் அத்திவாரமாகும். ஐந்துக்கும் அதிகமான தினசரிகள் பத்துக்கும் அதிகமான வார இதழ்கள் என்பது பெரும்பான்மை மக்களிடையே சாத்தியமாகி உள்ளபோதும் தமிழ் பேசும் சூழலில் சில காரணங்களால் ஒரு சில பத்திரிகைகளுடன் தான் காலம் கடந்து செல்கிறது. 'தினபதி'யும் 'சிந்தாமணி'யும் மறைந்த போது அது ஒரு பெரிய இழப்பாகவே அமைந்தது.

அந்த இடைவெளியைப் பின்னர் தினக்குரல் நிரப்பியமை உண்மையில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். ஒரு வகையில் அது தமிழ் மக்களினதும் தமிழ் பேசும் உலகினதும் வெற்றி என்றும் கூறமுடியும்.

ஏனெனில் உலக அளவில் தமிழ் தினசரிகள் போதாத நிலையை அது ஓரளவு நிறைவு செய்தது. பத்திரிகைகளின் தொகையையும் அவை ஒவ்வொன்றுக்குமான போக்கையும் நாம் வரையறுக்க முடியாது. அது ஒரு சமூகத்தின் விழிப்புணர்வையும் வாசிப்புப் பழக்கத்தையும், அறிவு வளர்ச்சியையும், பத்திரிகைத் துறைக்கான அர்ப்பணிப்புகளையும் பற்றிய விடயமாகும். அரசாங்கத்தின் ஊதுகுழலாகப் பத்திரிகைகள் இருப்பதை மக்கள்

மக்களின் கருத்துகளிலும் பண்பாடுகளிலும் ஊடகங்கள் பெரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தக்கூடியவை. மக்களின் தவறான பிடிவாதமான கொள்கைகளைப் பத்திரிகைகளால் தகர்த்தெறிய முடியும். ஊடகங்களின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது பெரிய புரட்சிகளையே ஊடகங்களினால் உருவாக்க முடியும். இது இன்று நிதர்சனமாகியுள்ளது.

‘தினபதி’யும் ‘சிந்தாமணி’யும் மறைந்த போது அது ஒரு பெரிய இழப்பாகவே அமைந்தது. அந்த இடைவெளியைப் பின்னர் தினக்குரல் நிரப்பியமை உண்மையில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். ஒரு வகையில் அது தமிழ் மக்களினதும் தமிழ் பேசும் உலகினதும் வெற்றி என்றும் கூறமுடியும்

விரும்புவதில்லை. அதேபோல் புதிய போக்கிற்கு இடமளிக்காத பழைய வாத்தையும் பத்திரிகைகளில் மக்கள் எதிர்பார்ப்பதில்லை. மாற்றுக்கருத்துகளையும் புதிய போக்குகளையும் மக்கள் விரும்புகிறார்கள்.

சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் ஊடகங்களுக்குள்ளது. தேவையான, சரியான விடயங்களை நோக்கி மக்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்புவதற்கும் அவற்றில் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதற்கும் ஊடகங்களினால் முடியும். தவறான கருத்துகளைப் பரப்புவதன் மூலம் ஊடகங்கள் பேரழிவு ஆயுதங்களாகவும் மாற முடியும். அரசியல் உட்பட பண்பாடு, கலை எல்லாவற்றிலும் ஊடகங்கள் மக்களை நெருங்கிச் செயல்படுபவை. ஒரு வகையில் பத்திரிகைக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிக நெருக்கமானதாகும். எனினும் மக்களுக்காக முன்வைக்கப்படும் அரசியல் கருத்துகள் எத்தகையவை என்பதைப் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் ஆராயக் கடமைப்பட்டுள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் என்ற பெயரில் வம்பளப்பது போன்ற காத்திரமற்ற கருத்துகளைத் தொடர்ந்து பிரசுரித்துவரும் தற்போதைய மனோபாவம் மாறவேண்டும்.

கார்ட்டூன்கள், கலை இலக்கியங்கள் என்ற பத்திரிகைகளின் மற்றொரு பரிமாணம் தமிழ்ப் பத்திரிகை மரபில் எவ்வளவு ஆழமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பது இன்று எழுப்பப்படவேண்டிய முக்கிய கேள்வியாகும். முன்னர் யூனூஸ் என்ற பிரபல கார்ட்டூனிஸ்ட்டின் அபாரமான கார்ட்டூன்கள் திசைகரன் பத்திரிகையை அலங்கரித்தன. இன்று வீரகேசரி, தினக்குரல் பத்திரிகைகள் கார்ட்டூன்களின் தேவையை உணர்ந்துள்ள போதும் சிங்கள மொழியில் கார்ட்டூன்கள் பெற்றுள்ள முக்கியத்துவத்துடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் செல்வவேண்டிய ஊரம் மிக அதிகமானது. இது கார்ட்டூன்களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. வேறு பல

விடயங்களுக்கும் இதனைத் தொடர்புபடுத்தலாம்.

‘சினிமா’ இன்றும் தமிழ் ஊடகங்களில் ‘மசாலாப் படங்களின்’ ‘மசாலா’ விடயங்களுக்குள் மட்டுமே தேங்கிக் கிடக்கின்றது. சினிமா, நாடகம், இசை, ஓவியம், நாட்டார் கலைகள் தொடர்பில் உண்மையான ஆர்வத்திற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் இடமளிக்கும் எழுத்துகளுக்கு வழங்கப்படும் இடமும் முக்கியத்துவமும் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாக்கப்படவேண்டிய தேவையைப் பத்திரிகை உலகம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அடிப்படை மனித உரிமைகளை மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பது அல்லது தெரியப்படுத்துவது பத்திரிகைகளில் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படவேண்டும். பெண்களின் விடுதலைக்கும் அவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளுக்கும் அவர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகளுக்கும் பத்திரிகைகள் குரல் கொடுப்பதோடு இது தொடர்பான சிந்தனைகளைச் சமூகத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பு பத்திரிகைகளுக்கும் உண்டு.

தமிழ் எனும் மொழிப் பரப்பிற்குள் முஸ்லிம் சிறுபான்மைக் குழுவும் ஒன்று சேரும் போது தமிழ் பேசும் வாசகர்களுக்கான (தமிழ் பேசும் சிறுபான்மை வாசகர்களுக்கான) பத்திரிகைகள் என்ற அடையாளம் இயல்பாகவே இப்பத்திரிகைகளுக்கு வந்துசேர்கின்றன. தமிழ் ஊடகங்களுக்கு குறிப்பாகச் செய்திப்பத்திரிகைகளுக்குத் தாங்கள் சார்ந்துள்ள இனமா, பொது மொழியா அல்லது பத்திரிகைத் தர்மமா என்ற பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் சூழ்நிலைகள் தோன்றிய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. ஆனால், அவ்வாறு சில சந்தர்ப்பங்கள் தோன்றி மறைந்தாலும் முஸ்லிம்களின் அரசியல், சமயம், கலாசாரம் அவர்களின் தனித்துவம் தொடர்

பாக தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சமநிலைக் கொள்கை ஒன்றிற்காக முயன்று வருவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தமிழ்மொழி என்ற பொது மொழி அடிப்படையிலிருந்து பத்திரிகைகளால் சாதிக்கக் கூடிய அல்லது அந்தப் பொறுப்பை விரிவாகச் செயல்படுத்தக் கூடிய சிந்தனைகளுக்கு இடமளிக்கப்படவேண்டும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகு என்பதை உண்மையிலேயே சக்தி உள்ளதாக மாற்றும் பணி தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கும் உண்டென்பதை நினைவில் கொள்வது பொருத்தமானது.

தம்மை ஒரு இனமாகவும் அதேவேளை அரசியல் இனக் குழுமமாகவும் கருதும் எந்த ஒரு இனமும் தமக்கான ஊடக வசதிகளைத் தம் கைகளில் வைத்திருப்பது தட்டிக் கழிக்க முடியாத அந்தச் சமூகத்தின் பொறுப்பாகும். 1882 இல் சித்தி லெப்பை முஸ்லிம் நேசனை (வாரச் செய்திப் பத்திரிகையாக) ஆரம்பித்ததில் இந்த உணர்வு முதன்மைத் தூண்டுதலாக இருந்தது. குறிப்பாக முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளுக்காகவும் பொதுவில் சிறுபான்மையினரின் அரசியல் விடுதலைக்காகவும் முஸ்லிம் நேசன் குரல் கொடுத்தது. அந்நிய மேலாதிக்கத்திற்கும் பின்னர் பெரும்பான்மையினரின் அடிக்கடித்திற்கும் ஆளாகாமல் இருக்க இத்தகைய ஏற்பாடுகள் தேவை என்பதை 1850 களிலிருந்தே தமிழ் பேசும் மக்கள் உணர்ந்து செயல்பட்ட வரலாறுதான் இலங்கையின் தமிழ்ப் பத்திரிகை வரலாறு என்று கூறுவதும் பொருத்தமானது.

மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் என்ன என்று விளக்குவதும் அரசாங்கமோ அரசியல்வாதிகளோ மக்களை ஏமாற்ற அல்லது அரசியல் பலத்திற்கு அடிமையாக்க முயல்வதைத் தெரியப்படுத்துவதும் ஒரு முகப்பட்ட எதிர்ப்புகளுக்காக மக்களை ஓரணிக்குக் கொண்டுவருவதும் பத்திரிகைகளின் அல்லது ஊடகங்களின் பெரிய பொறுப்பாகும். தம்மைப் பாதுகாப்பது எவ்வாறு, தேவையானால் அரசையும் எதிர்ப்பது எவ்வாறு என்பதை ஊடகங்களில் இருந்துதான் மக்கள் தெரிந்து கொள்கிறார்கள். டியூனீசிய மற்றும் எகிப்திய மக்கள் புரட்சியின் பின்னர் இது இன்று உலகின் தாரக மந்திரமாகியுள்ளது. மோசமான அரசியல் தலைவர்களின் தலையெழுத்தை இன்று இணையத்தளங்கள் தீர்மானிப்பதாக மாறியுள்ளது என்பதுதான் இதன் சுருக்கமான பொருள்.

மக்களைத் தூண்ட வேண்டும் என்பது இதன்

கருத்தல்ல. உண்மைகளைப் பேசாமலிருக்க ஊடகங்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பதுதான் இதன் தத்துவம். அதனால், காரணங்களையும் உண்மை நிலைவரங்களையும் கடவுளின் பேரிலும் நாட்டின் பேரிலும் நடக்கும் பெரும் பணமோசடிகளையும் ஊழல்களையும் அநீதிகளையும் தட்டிக்கேட்பது யார்? ஒரு நாட்டின் ஜனநாயகத்தின் இருப்பையும் அதன் நிலைமையையும் அளவிடுவதற்கு ஊடகச் சுதந்திரத்தைத் தவிர வேறு கருவி கிடையாது. இத்தகைய மோசமான நிலைமைக்குள் பல நாடுகள் ஆளாகியுள்ளன. மத்திய கிழக்கில் உள்ள நாடுகள் அனைத்திலும் காணப்படும் பெரிய பிரச்சினை அங்கு தலைவிரித்தாடும் ஊடக அடக்குமுறை தான். நாஜிம் அலி போன்ற கார்ட்டூனிஸ்டுகளும் பத்திரிகையாளர்களும் மோசமான கொலைத்தாக்குதல்களுக்கு உள்ளான கதைகள் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்திற்கு எதிரான இரத்தச்சரித்திரங்களாகும். ஊடக அடக்குமுறை ஒரு புறம். அதை மீறி ஊடகங்கள் எவ்வாறு உண்மை நிலைவரங்களை மக்களுக்குத் தெரிவிப்பது என்ற அபாயமான பின்னணியில் உயிர்பிழைக்கவேண்டிய பரிதாப நிலை அரபு நாடுகளுக்கு மாத்திரம் சொந்தமானது அல்ல.

மக்களை யுத்தம், அனர்த்தம் போன்ற பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுவிப்பதற்காகத் தூண்டுதல் அளிப்பது, ஆறுதல் அளிப்பது, அறிவூட்டுவது, நம்பிக்கை ஊட்டுவது என்ற விடயங்களில் ஊடகங்களின் பணி பெரியதாகும். இந்த விடயங்களில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் முன்னெப்போதும் இல்லாத கவனத்தைச் செலுத்தின என்பது ஐயத்திற்கிடமற்றது. நெருக்கடியான கால கட்டங்களில் செய்திகளையும் கருத்து விளக்கங்களையும் பத்திரிகைகள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள மக்கள் ஆவலோடு உள்ளனர். அடுத்து என்ன நிகழப் போகிறது? மக்கள் என்ன செய்யலாம்? என்பதையும் ஊடகங்கள் தான் தெரிவிக்கவேண்டும்.

இது ஒரு பெரிய பொறுப்பாகும். உண்மைகளை வரையறுத்துச் சரியாகவும் பாரபட்சமற்ற முறையிலும் வழங்கும் பொறுப்பு நெருக்கடி மிக்க காலங்களில் மிக அதிகமானதாகும். தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் இவற்றிற்கு முகங்கொடுக்கக் கூடிய பல்வேறு பயிற்சிகளை கடந்த காலங்களில் படிப்படியாகப் பெற்று வந்துள்ளதையும் நாம் நினைவு கூராமல் இருக்க முடியாது.

The Press and the Taming of Power

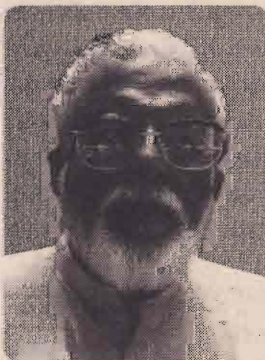
Santasilan Kadirgamar

In celebrating fifteen years of the Thinakkural, the premier Tamil daily newspaper of the of the Lankan (Ceylon) Tamils and inclusive of the wider Tamil-Speaking peoples, congratulations are in place to the editor, his team of journalists, staff and workers and the management, and not least the subscribers, readers and supporters of this newspaper, that occupies a vital place in the public life of this country. Coming into existence at the height of the internal war, giving expression to the fears and aspirations of the minority communities, the paper has survived the ravages and threats imposed by the prolonged war, and crucial political changes in the country. These fifteen years were years of intense risks and called for immense courage and commitment to survive. It is hoped that the Thinakkural will grow in strength in the coming years.

As the Thinakkural looks forward to the twenty first century it will be worthwhile to have a brief look at the history of sections the of press in this country, especially the Jaffna press.

The first non-governmental Colombo based English language newspaper was the Observer in 1834. The Ceylon Times came into existence in 1846. The Observer and Times as daily newspapers ceased publication some years ago. The Daily News commenced publication in the 1920s. The first Tamil Daily was the Virakesari from 1930. Interestingly in Jaffna three sectarian weekly newspapers emerged founded by religious organizations. They were the Morning Star (Uthayatharakai in Tamil and a Christian fortnightly) in 1841, the Hindu Organ (Inthusasanam) in 1879 both bilingual, and the Catholic Guardian in 1876. Though primarily concerned with their respective religions, they devoted considerable space to secular issues as well. By the second half of the twentieth century they were eclipsed by daily newspapers initially provincial editions of the Colombo press and finally by the emergence of the first provincial daily in the country, namely the Eelanadu. The Eelanadu began publication as a bi-weekly. The huge mass upsurge that occurred with the Satyagraha in the North and East in 1961 made it imperative for the Eelanadu to transform itself into a daily, providing instant and up to date news to the people of Jaffna.

The Ceylon Freeman founded in Jaffna in 1862 became extinct within a year and was succeeded in 1863 by the Ceylon Patriot that lasted until the early 1930s. Both were secular weeklies. The survival of four weeklies in Jaffna for decades testified to the advances made in education with competence in both the Tamil and English languages. The Ceylon Daily News in May 1931 editorially made s significant comment: "Public opinion in Jaffna is a potent

thing. Those who defy it do so at their peril. Ever the home of virile politics, Jaffna is determined to see that the public spirit of its citizens is equal to any crisis."

Other weeklies and fortnightlies that surfaced and had an impact on Tamil society were the Eelakesari (Tamil) in the 1930s and 40s, the Kesari (English) in the 1940s, the Sutanthiran (Tamil) organ of the Federal Party, the Co-operator (English) 1960s, and the Saturday Review (English) in the 1980s. Mention must be made of the Mallikai, a monthly Tamil literary magazine edited by veteran writer Dominic Jeeva that is now in its fiftieth year of publication.

Three prominent periodicals worth mentioning lasted roughly 25 years. They were the Tribune of the 1950s to the 70s, the Lanka Guardian from 1978, and the Tamil Times (published in London) from 1980 to 2005, all vital sources for the history of the turbulent post independence decades...

Among the many challenges facing the press in Lanka today one will do well to dwell on one factor that is a matter of contemporary interest. In a depressing and seemingly hopeless world the tumultuous happenings in North Africa and West Asia (the Middle East) have renewed and restored human aspirations and hope for a better world

The abuses of power, associated with corruption, nepotism and sycophancy have been exposed. The mass protests that led to the fall of dictators who had entrenched themselves in power have led to shocking disclosures of how they plundered their respective countries, amassed enormous wealth, and dreamt of establishing their family dynasties. The role that the press and the electronic media, notably Aljazeera in its Arabic and English broadcasts, and mobile phones had played in mobilizing this mass upsurge is a momentous phenomenon. It is a factor that makes authoritarian regimes and

would be dictators in Asia and Africa tremble.

In the concluding chapter of his book on "Power" published in 1938 as the world drifted towards totalitarian fascism and communism, Bertrand Russell discussed the Taming of Power, a theme that has assumed exceptional significance today. To illustrate the point he was making he wrote:

In passing by the side of Mount Thai, Confucius came on a woman who was weeping bitterly by a grave. The Master pressed forward and drove quickly to her, and then he sent Tze-lu to question her. "Your wailing," said he, "is that of one who has suffered sorrow on sorrow." She replied, "That is so. Once my husband's father was killed here by a tiger. My husband was also killed, and now my son has died in the same way." The Master said, "Why do you not leave this place?" The answer was "There is no oppressive government here." The Master then said, "Remember this, my children: oppressive government is more terrible than tigers."

"The subject of the present chapter" he added "is the problem of insuring that government shall be less terrible than tigers.

The problem of the taming of power is, is a very ancient one. In confronting the dilemma of power the twentieth century American theologian Reinhold Niebuhr in his "Moral man and Immoral Society" asserted how "the will-to-live becomes the will-to-power." St. Augustine once stated that, "In the absence of justice, what is sovereignty but organised robbery?" In an era in which the state has arrogated to itself extraordinary powers in its perceived defense of national sovereignty, security and integrity, the task confronting the media based firmly on the fundamental and human rights of the people and backed by civil society is to defend and advance human security, integrity and sovereignty.

There is a higher law, a moral law, above laws made by monarchs, dictators and parliaments.

Fortunately from 1948 the United Nations enacted several declarations and covenants that have placed on record this higher law. These include the Universal Declaration on Human Rights, the Covenant on Civil and Political Rights, the Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, and numerous other declarations on the rights of women, children, labour, the environment and nuclear issues. These may not have the force of law in most states. But these may be construed as a codification of the higher law referred to above.

Editor, educator and commentator, Norman Cousins decades ago grappled with the issue of power. His "The Pathology of Power" is concerned with the effects of total power and its impact on the world. His guidelines are worth quoting:

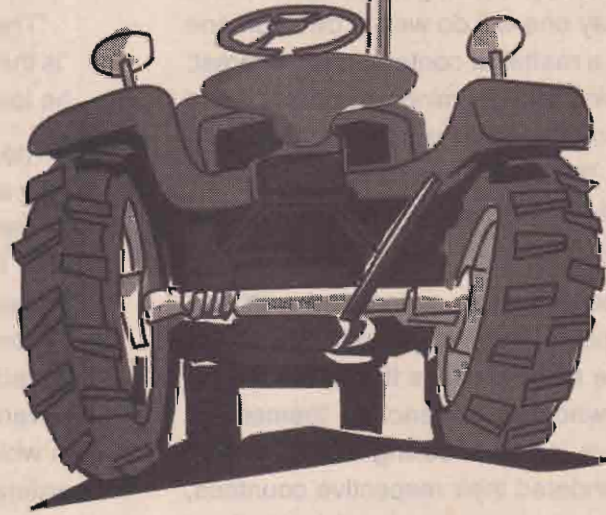
... The conflicts that involve twentieth-century man ... involve his relationship to others all the way from the immediate community that surrounds him to the human commonwealth as a whole. These conflicts can be resolved in terms of first principles. Some of these are:

If there is a conflict between the well being of the nation and the well being of mankind, the well being of mankind comes first. If there is a conflict between the needs of this generation and the needs of all the later generations, the needs of the later generations come first. If there is a conflict between public edict and private conscience, private conscience comes first. If there

is a conflict between the rights of the state and the rights of man, the rights of man come first. The state justifies its existence only as it serves and safeguards the rights of man.

சொந்த கால்களில்
எழுந்து நிற்கும் உங்களுக்கு
இதோ எமது உதவிக்காரம்

குறைந்த
தவணைக்
கட்டணத்தில்
சிறந்த
டீரக்டர் லீசிங்
எம்மிடமிருந்து

அருகிலுள்ள LOLC கிளைக்கு அல்லது தபால்
அலுவலகங்களில் உள்ள இசுறு திரிய கிளைக்கு
இன்றே வருகை தாருங்கள்.

குறுகிய காலத்தில் தினக்குரல் கண்ட வளர்ச்சி கோமட்டுக் காடும் ஊடகத்துறை உண்மை

அ.நிக்சன்

ஒவ்வொரு பத்திரிகைகளுக்கும் ஒவ்வொரு அரசியல் நிலைப்பாடு உண்டு என்ற கருத்துக்கு மாற்றுக் கருத்து கிடையாது. மாறுபட்ட சிந்தனையுடைய பேராசிரியர்களான சிவத்தம்பி, சிவசேகரம் ஆகியோர் ஒவ்வொரு வாரமும் தங்கள் விமர்சனங்களை தினக்குரலில் வெளியிட்டு வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் தமிழர் அரசியல் நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறான ஒரு கலாசாரத்தை, தினக்குரல் அறிமுகப்படுத்தியது. வேறு சில பத்திரிகைகளில் மாறுபட்ட கருத்துகளையுடைய விமர்சகர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் வெவ்வேறு கருத்துகளைக் கொண்ட பத்தி எழுத்துக்கான தனி இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அவ்வப்போது சிலவற்றைப் பிரசுரித்தாலும் தொடரான ஒரு கருத்தின் அடிப்படையில் அல்லது சமூகத்தின் மாற்றத்துக்கான ஒரு புரிதலின் பார்வையில் வெவ்வேறான பத்தி எழுத்துகளுக்குரிய முக்கியத்துவங்கள் பிரதான ஊடகங்களில் வழங்கப்படவில்லை.

சகல கருத்துகளையும் எல்லா நேரங்களிலும் உள்வாங்குவது அல்லது இடம் கொடுப்பது என்பது பிரதான ஊடகங்களின் பண்பு (mainstream media) அல்ல. ஆனாலும் தேசியப்பத்திரிகை என்ற போர்வையில் மலினப்படுத்தப்பட்ட செய்திகளுக்கும் கட்டுரைகளுக்கும் சில பிரதான ஊடகங்கள் இடமளிக்கின்றன. ஆனால் இந்த இடத்திலிருந்துதான் தினக்குரல் வேறுபடுகின்றது.

பிரதான ஊடகம் ஒன்றினால் மாற்று ஊடகம்போன்று செயல்பட முடியாது. ஆனால் தினக்குரல் பத்திரிகை 1997 ஆம் ஆண்டு வெளிவர ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்று வரை மாற்று ஊடகத்தின் பண்பையும் கொண்டமைந்துள்ளது.

1990 ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பிலிருந்து சரிநிகர் என்ற ஒரு மாற்றுப் பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் அரசியலில் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் அது வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. மாற்று ஊடகம் ஒன்றின் ஆயுள் மிகவும் குறுகியது. 10 வருடங்கள் தொடராக வெளிவந்த சரிநிகர் பத்திரிகை தமிழர்களின் அரசியலில் பலதாக்கங்களைக் கொண்டு வந்தது. இந்த நிலையில் 1997 இல் ஆரம்பித்த தினக்குரல் ஏனைய பிரதான ஊடகங்களுக்கும் மாற்றுப் பத்திரிகைகளுக்கும் சவாலாக விளங்கி வருகின்றது.

தினக்குரல் வருகையும் அரசியல் அடையாளமும்

கொழும்பில் இருந்து தினசரன், தினபதி ஆகிய பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. (1964 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்த தினபதி 1990 ஆம் ஆண்டுடன் நின்றுவிட்டது) ஆனாலும் வீரகேசரியில் பணிபுரிந்த பத்திரிகையாளர்கள் குழு ஒன்றினால்தான் 1997 ஆம் ஆண்டு இன்னும்மொரு பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க முடிந்தது. அந்தளவுக்கு வீரகேசரியில் பெறப்பட்ட பயிற்சியும் தந்துணியும் அந்த பத்திரிகையாளர் குழாமிற்கு இருந்தது. ஒரு அரசியல் பின்புலத்தையும் அது கொடுத்தது. வீரகேசரியில் இந்தக் குழு பணியாற்றிய காலத்தில் குறிப்பாக 1987 ஆம் ஆண்டு இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் இந்திய இராணுவம் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலை

கக் கூறலாம்.

மாக்கிய மற்றும் சோசலிச இடதுசாரிக் கருத்துகள் அதனை மையமாகக் கொண்ட அரசியல் கட்சிகள் மக்களிடையே பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்துவது இல்லை. அவ்வாறான கருத்துகள், சிந்தனைகள் குறிப்பிட்ட அல்லது கணிசமான மக்கள் குழுக்களினால்தான் ஏற்கப்படுகின்றது, பேசப்படுகின்றது. விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சோசலிச நாடுகளைத் தவிர எல்லாமே முதலாளித்துவ அல்லது உலகமயமாக்கல் பண்பாடுகளை உள்வாங்கக்கூடிய நாடுகளாகத்தான் உள்ளன. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மாக்கிய, சோசலிச இடதுசாரிக் கொள்கைகள் வெற்றியளிக்கவில்லை.

இந்த நிலையில் தினக்குரல் பத்திரிகை வெளிவந்த காலம் முதல் 15 ஆவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கும்வரை அதன் செய்தி முறைமைகள் அதற்கான தலைப்புகள் அதிகமாக இடதுசாரித் தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன. அது வாசகர்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

குறுகியகால வளர்ச்சி அதனைக் கோடிட்டுக் காண்பித்துள்ளது. மேற்குறித்த கொள்கைகளை மக்கள் ஏற்கின்றார்களோ இல்லையோ அந்தக் கொள்கைத்தன்மையின் ஊடான செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் மக்கள் விரும்பிப் படிக்கின்றார்கள் என்பதற்குத் தினக்குரல் சான்று பகிருகின்றது.

மாக்கிய சோசலிச கட்சிப் பத்திரிகைகளினால் அல்லது அந்தக் கொள்கை முன்னெடுப்பாளர்களினால் சாதிக்க முடியாததை ஜனரஞ்சகப்படுத்தல் என்ற தளத்தில் நின்றுகொண்டு தினக்குரல் அந்த கொள்கைகளைச் சாதாரண மக்கள் முன்கொண்டு சென்றிருக்கின்றது. இறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றால் எந்தக் கொள்கையாக இருந்தாலும் அதனை மக்கள் மத்தியில் இலகுபடுத்த முடியாது. மலினப்படுத்தப்படாமல் நிலைப்பாட்டில் இருந்து மாற்றமடையாமல் பிரதான ஊடகம் ஒன்றின் ஊடாக எந்தக் கொள்கையையும் வெற்றிகரமாகக் கொண்டு செல்லமுடியும்.

தேசியப்பத்திரிகை-பிராந்தியப் பத்திரிகை

இலங்கைத் தமிழ் பத்திரிகை உலகில் பிராந்தியப் பத்திரிகைகளும் முக்கியம் பெறுகின்றன. தினக்குரல் கொழும்பில் இருந்துகொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு பதிப்பை வெளியிடுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமாக விளங்கும் பிராந்திய ஊடகங்களாக 1985 இல் வெளியான உதயன், 2004 ஆம் ஆண்டு வலம்புரி, 2010 ஆம் ஆண்டு தினமுரசு

ஆகிய பத்திரிகைகள் தற்போதும் தினப்பத்திரிகைகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. 1961 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ஈழநாடுப் பத்திரிகையுடன் பிராந்தியப் பத்திரிகைகளின் எழுச்சியும் தமிழர் அரசியலில் அதன் முக்கியத்துவமும் உணரப்பட்டன. பல பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்து யுத்தத்தினால் இடைநிறுத்தப்பட்டன. சிங்கள மொழியில் பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் இல்லை.

பிராந்தியப் பத்திரிகைகளுக்கும் தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகள் என்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் தினசரியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற பிராந்தியப் பத்திரிகைகளும் பிரதான ஊடகங்கள்தான். யாழ்ப்பாண ஊடகங்கள் தேசிய அரசியலில் தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தில் பிராந்திய ஊடகங்கள் தமிழில் இல்லை. தினக்கதிர் என்று ஒரு வாரப்பத்திரிகை 1998 ஆம் ஆண்டு முதல் 2002 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் வரை வெளிவந்தது. ஆனாலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் தற்போது முஸ்லிம் மக்களின் அரசியல் அபிவிருத்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாத மற்றும் வாரப்பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. ஆனாலும் இவை தேசிய அரசியலில் முக்கியம் பெறவில்லை. நீடித்த ஆயுள் கொண்டதாகவும் இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவருகின்ற பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் மாத்திரமே நீடித்து நிலைத்து நிற்கின்றன.

முடிவுரை

தினக்குரல் பத்திரிகையைப் பொறுத்தவரை 1997 ஆம் ஆண்டு வீரகேசரியில் இருந்து வெளியேறிய குழுவின் கூட்டு முயற்சிகள்தான் அதன் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது. வெளியீட்டாளர் அல்லது உரிமையாளர் நிதியிடலில் ஆரம்பத்தில் காண்பித்த அக்கறை அந்தக்குழுவுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. ஒரு பத்திரிகை சிறப்புப் பெற வேண்டும் என்றால் அங்கு பணிபுரிகின்ற பத்திரிகையாளர்களின் தேடல் கொண்ட அறிவுகளும் முயற்சியும் சமூகப் பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வமும் கொண்டிருக்கவேண்டும். இது வெளியீட்டாளர்களுக்கும் பொருந்தும்.

வளங்கள் தேவையான வசதிவாய்ப்புகள் வழங்கப்படவேண்டும். உலக வளர்ச்சிக்கும் மாறுதலுக்கும் ஏற்ப நவீன தொழில்நுட்ப முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்படவேண்டும். வசதிகள் அல்லது நவீன தொழில்நுட்ப மாற்றங்களின் தேவைப்பா

டுகள் என்பது பத்திரிகையாளர்கள் தங்கள் மரபுகளை, கொள்கை நிலைப்பாடுகளை விலைபேசுவது என்பதல்ல. அவை கால ஓட்டத்தில் வரக்கூடிய வளர்ச்சிகள், முன்னேற்றங்கள். எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர் (சிலோன்) லிமிட்டட் (வீரகேசரி) 2001 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் ஆசிரிய பீடத்தை நவீனமயப்படுத்தியுள்ளது. புதிய அச்ச இயந்திரங்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனை இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றில் ஒரு முன்னேற்றமாகப் பார்க்கலாம். சிங்களத்தில் விஜயா பப்ளிகேசன் பல புதிய மாற்றங்களைச் செய்துள்ளது.

இந்தியாவில் தினமணி, இந்து போன்ற பத்திரிகை நிறுவனங்கள் நாளுக்கு நாள் புதிய வடிவில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. பத்திரிகையாளர்களினுடைய தொழில் அந்தஸ்துகள் உயர்த்தப்படுகின்றன. சுவீடன், டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் பத்திரிகையாளர்களின் தரத்தை மேம்படுத்த பத்திரிகை ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்கன்டினேவிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் பத்திரிகையாளர்களின் தொழில் தகுதிகளை மேம்படுத்த உரிமையாளர்கள் அல்லது வெளியீட்டாளர்கள் முன்னுரிமை கொடுப்பார்கள் என்று சுவீடன் கல்மார் பல்கலைக்கழகத்தின் அனுசரணையுடன் இயங்கும் போஜோ (Fojo) நிறுவனத்தின் தற்போதைய பணிப்பாளர் நோகான் ஜோமர் கூறியிருந்தார். (நோகான் ஜோமர் போஜோவின் இலங்கைக்கான பிரதிநிதியாக முன்னர் பதவி வகித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

குறுகிய காலத்தில் நீண்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வரலாறு ஒன்றைத் தினக்குரல் கொண்டுள்ளமையினால் அதன் 15ஆவது ஆண்டில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றையும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமானது. அத்துடன் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றும் எதிர்காலத்தில் தேசிய சுவடிகள் கூடங்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பது கோரிக்கையாக அமையட்டும்.

எனது வாழ்வில் ஒளியேற்றிய தினக்குரல்

எஸ்.நயனகணேசன்

எங்களை வளர்த்த தினக்குரல் அது பதினைந்தாவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவதனை முன்னிட்டு எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

2002 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் என் ஊடகப்பயணம் தினக்குரல் நாளிதழில் உதயமானது. அன்று என் வாழ்க்கைக்கு ஒளியேற்றி வைத்தது தினக்குரல். இன்றும் தினக்குரல் குடும்பத்தின் உறுப்பினராகவே என்னை உணருகிறேன்.

எங்கள் அனைவருக்கும் தினக்குரல் ஆசிரியர் பீடம் ஒரு பல்கலைக்கழகம், நான் உரிமையுடன் 'தனம் அண்ணன்' என அழைக்கும் பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் எமக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவே இருந்து வருகிறார். ஒரு செய்தியாளனாக ஆசிரியர் பீடத்தில் அடியியடுத்து வைத்த நான் பின்னர் அத்துறையில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு தினக்குரல் ஆசிரியர் பீட சகாக்கள் அனைவரும் உறுதுணையாக விளங்கினர். இன்றும் அவ்வாறே.

ஒரு பத்திரிகையாளனாக இலங்கையில் சகல துறைகளிலும் செய்தி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டபொழுது என்னால் சிறந்த பக்குவத்தைப் பெற்று ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. அதுவே பின்னர் என் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக அமைந்தது. தினக்குரலில் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் பெற்றுக்கொண்ட தொடர்புகள் இன்றும் என் வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு கைகொடுக்கின்றன.

14 ஆண்டு காலப்பகுதியில் தினக்குரல் இலங்கைத் தமிழ் ஊடகத்துறையில் வியத்தகு முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. இன்று கொழும்பிலுள்ள பிரெஞ்சுத் தூதரகத்தின் தகவல் தொடர்பு அதிகாரியாகப் பரிணமித்துள்ள எனக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது தினக்குரலே. சிறந்த அனுபவமிக்க ஊடகவியலாளர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் என்னை வளர்த்துக்கொண்டேன். என்னைத் தினக்குரல் பத்திரிகைக்கு நேர்காணல் செய்த முதுபெரும் பத்திரிகையாளர் காலஞ்சென்ற ஐயா.டே விட்ராஜுவையும் நினைவுகூருகின்றேன்.

இன்றும் நான் ஒரு சுயாதீன பத்திரிகையாளராக எழுதுவதற்கும் தினக்குரல் களத்தைத் தந்துகொண்டிருக்கிறது.

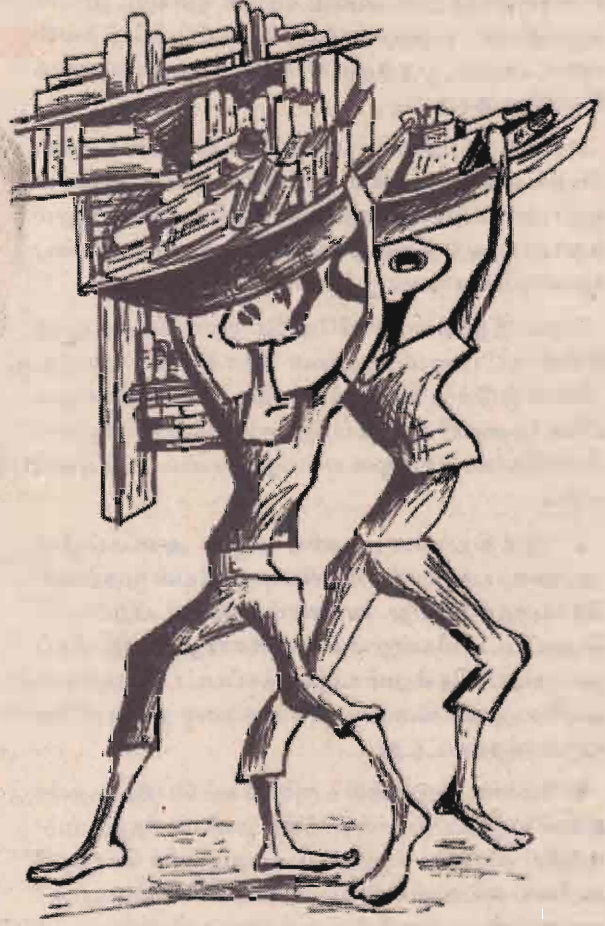
இலங்கைத் தமிழ் அச்ச ஊடகவியலில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் தினக்குரல் தொடர்ந்தும் நெறிதவறாது மக்களுக்கான பணியைத் தொடரும் என்பதில் எனக்கு உறுதியான நம்பிக்கை.

அறிவின் சமூகவியல்

மனிதர்கள் இருப்பை அவர்களது உற்றுணர்வு (CONSCIOUSNESS) தீர்மானிப்பதில்லை. மாறாகச் சமூக இருப்பே தீர்மானிக்கின்றது என்ற கருத்து அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய நோக்கிலே புதிய புலக்காட்சியைத் தோற்றுவித்தது. சமூகம், அறிவு ஆசிரியத்துவம் தொடர்பான முன்னைய இலட்சியவாத நோக்கிலே மார்க்ஸியம் தகர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. சமூக வாழ்வின் அடிப்படைகளே மனிதரது தொழிற்பாடுகளையும் அறிவின் தேடலையும் ஆசிரியத்துவத் தொழிற்பாடுகளையும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது அறிவு பற்றிய மார்க்ஸியத்தின் விளக்கமாகின்றது.

சமூக வர்க்கங்களாகப் பிரிந்துள்ள நிலையில் உற்பத்திச் சாதனங்களை உடைமையாக வைத்திருப்போர் அறிவு சார்ந்த உற்பத்தியையும் (MENTAL PRODUCTION) தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பர். அதாவது கல்வி, கலைகள், தொடர்பாடல் அமைப்பு, அரசு கொள்கைகளின் ஆக்கம் அனைத்தும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருக்கும் என்ற கருத்து மரபுவழியான அறிவின் சமூகவியற் கருத்துகளுக்கு மாறுபாடான வையாயும் எதிர்நிலைப்பட்ட வையாயும் அமைந்தன.

அறிவால் ஆக்கப்படும் கருத்துகளினதும் எண்ணங்களினதும் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்ட வடிவம் 'கருத்தியல்' (IDEOLOGY) எனப்படும்.

பொருளாதார நிலைவரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கும் கருத்தியல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சமூகத்தின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் சாதனம் என்று மகுடம் சூட்டப்பட்ட கருத்தியல் உடைமைகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன் சமூகம் பற்றிய நடப்பியலைத் திரிபுபடுத்திக் காட்டும் இயல்பைக் கொண்டது. திறனாய்வு நோக்கில் பார்க்கும் பொழுதுதான் அவ்வாறு திரிபுபடுத்தப்படுதலும் பொய்மை ஆக்கலும் வெளிப்படும். திறனாய்வு இல்லாத விடத்து அது சமூகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் நம்பிக்கையூட்டும் வடிவமாகத் தொழிற்படும்.

சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் ஒடுக்குவோரும் ஒடுக்கப்படுவோரும் இணங்கி இசைந்து வாழும் தோற்றத்தை அறிகை (COGNITIVE) நிறையிலே அது வெளிப்படுத்திய

வண்ணமிருக்கும். அறிவு சார்ந்த கையாடலுடன் 'கருத்தியல்' உருவாக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட நலன்களை அடைவதற்குரிய கருத்தேற்றங்களைக் கொண்டிருக்கும்."

சுரண்டல் மற்றும் பறிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோரால் உருவாக்கப்படும் கருத்தியல் ஒருபுறம் வலுவுள்ளதாகத் தோற்றமளித்தாலும் மறுபுறம் அது தனது நிலையில் பலமிழந்த பண்புகளையும் கொண்டிருக்கும்.

வரலாற்று வளர்ச்சியிலே தோற்றம் பெற்ற கருத்தியல் கட்டமைப்புகளை நோக்கும் பொழுது அவை ஒடுக்குவோருக்கு எவ்வகையிலே சாதகமான முறையில் அமைந்து அறிவுக்கையளிப்பை மேற்கொண்டுவந்தன என்பது தெளிவாகப் புலப்படும்.

1. இந்திய நிலமானிய சமூக அமைப்பில் 'வருணப்பாகுபாடு' பற்றிய கருத்தியல் முதற்கண் நோக்குதற்குரியது. வருணம் என்பது பிறப்பால் பெறப்பட்டதென்றும் எவ்வகையிலும் அது மீறப்பட முடியாதென்றும் உருவாக்கப்பட்ட கருத்தியல் உயர் வருணத்தினருக்குச் சாதகமான நிலையிலே உருவாக்கப்பட்டது.

2. மேலை நாடுகளில் உருவாக்கம் பெற்ற முதலாளியக் கருத்தியல் முன்வைத்த 'தனி மனிதத்துவம்' பற்றிய கருத்தியல் வடிவமானது தனிச் சொத்துரிமையை எவ்வகையிலும் திரட்டிக் கொள்வதற்குச் சாதகமான முறையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

3. பின்னைய முதலாளிய வளர்ச்சியில் முன்வைக்கப்படும் 'கோளமயமாதலும் விரிவடையும் கல்வி முறை மையும்' என்ற கருத்தியல் சுரண்டலை உலகம் முழுவதும் விரிவிப்பரவல் செய்வதற்குரிய முறையிலே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய சிந்தனைகள் பல்வேறு கோணங்களிலே அணுகப்படுகின்றன. இத்துறையிலே கருத்துகளை முன்வைத்தவர்களுள் எமில் தூர்கைம் (EMILE

சுரண்டல் மற்றும் பறிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோரால் உருவாக்கப்படும் கருத்தியல் ஒருபுறம் வலுவுள்ளதாகத் தோற்றமளித்தாலும் மறுபுறம் அது தனது நிலையில் பலமிழந்த பண்புகளையும் கொண்டிருக்கும். வரலாற்று வளர்ச்சியிலே தோற்றம் பெற்ற கருத்தியல் கட்டமைப்புகளை நோக்கும் பொழுது அவை ஒடுக்குவோருக்கு எவ்வகையிலே சாதகமான முறையில் அமைந்து அறிவுக்கையளிப்பை மேற்கொண்டுவந்தன என்பது தெளிவாகப் புலப்படும்.

DURKHEIM) குறிப்பிடத்தக்கவர். சமூகம் என்பது வெறுமனே தனி மனிதரின் திரட்டிய வடிவம் என்று கூறுவதற்கும் மேலானது என்று குறிப்பிட்ட அவர், நிறுவனங்களும் நிறுவனமாக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளும் சமூகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாக விளக்கினார். சமூக உறுப்பினர்கள்தம்மிடையே தொடர்புகளையும் ஊடாட்டங்களையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்குப் பொதுவான சைகைகளும் குறியீடுகளும் வேண்டப்படுகின்றன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகத்தளத்தில் நிகழவும் செயற்பாடுகளை அவர் 'கூட்டான பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல்கள்' (COLLECTIVE REPRESENTATIONS) என்று குறிப்பிட்டார். அந்தப் பொதுவான சட்டகமின்றிக் கருத்துகளைப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளல் சாத்தியமற்றது என்று மேலும் விளக்கினார். அறிவின் சமூகவியல் பற்றி ஆராய விழைந்த தூர்கைம் மேற்குறித்த கூட்டான பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல்கள் சமூக வரலாற்றில் எவ்வாறு இடம்பெற்றுவந்துள்ளன என்பது பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

கூட்டான பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலை அடியொற்றியப் பூர்வீக சமூகங்கள் உருவாக்கிய வகைப்பாடுகள், ஒழுங்குபடுத்தல்கள், உறுநேர்வுகளைக் (FACTS) குறிப்பிடும் நிலைகள் முதலியவை நவீன விஞ்ஞான உலகத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் வகைப்பாடுகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன வென்று அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

அறிவின் சமூகவியல் தொடர்பான மார்க்ஸின் கருத்துகளுக்கும் தூர்கை மின் கருத்துகளுக்கு மிடையே வேறுபாடுகளும் முரண்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. சமூகத்தை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படை வலுக்கள் மீது தூர்கைம் கவனம் செலுத்தவில்லை. தனிச் சொத்துரிமையின் வலு மற்றும் சமூகத்தில் நிகழும் சுரண்டலின் பன்முகப்பட்ட விளைவுகள் முதலியவற்றில் உரிய கருத்துப் பாய்ச்சல்கள் அவரது சமூகவியல் ஆய்வுகளில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

அண்மைக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மானிடவியல் ஆய்வுகள் எமில் துர்க்கைம் குறிப்பிடும் வகைப்பாடுகள் மற்றும் அறிகைக் கட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றைக் 'கொண்ட 'கூட்டான பிரதி நிதித்துவப்படுத்தல்கள்' பற்றிய கருத்தாக்கத்தைத் தள்ளுபடி செய்கின்றன. உதாரணமாக குலக்குறி வகைப்பாடுகள் (TOTEMIC CLASSIFICATIONS) திட்டவட்டமான அளவை நிலைச் சிந்தனைக்குப் பொருத்தமற்றவை என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

அறிவின் சமூகவியல் பற்றி மேலும் விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களுள் கார்ல் மான் கெம் (KARL MANNHEIM) என்பாரும் முக்கிய மானவர். அறிவின் சமூகவேர் அல்லது அடிநிலை தொடர்பான ஆய்வுகளை அவர் மேற்கொண்டார். அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வானது அரசியல் வாழ்வுக்கு விஞ்ஞான வழியிலான ஆற்றுப்படுத்த லாக அமையும் என்று விளக்கினார்.

வெவ்வேறு வகையான சமூக வரலாற்றுச் சூழல் களிலே மனிதரின் அறிவுக்கட்டமைப்பு வேறு வேறு விதமாக மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். அதனை அடி யொற்றி 'கருத்தியல் பற்றிய கூட்டு மொத்தமான எண்ணக்கருவாக்கம்' (THE TOTAL CONCEPTION OF IDEOLOGY) என்ற முன்மொழிவை வைத்தார்.

கருத்துகளும் எண்ணங்களும் வர்க்க அடியா தாரத்தைக் கொண்டு மேலெழுந்தாலும் வயது, பால்நிலை, இனக்குழுமநிலை, சமயம், சிறு சிறு குழுக்களின் இயல்பு முதலியவற்றின் செல்வாக் குகளுக்கும் உட்படுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதற்குரிய பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளையும் அவர் முன்வைத்தார். கருத்தியல் என்பது நடப்பி யல் நிலைவரங்களோடு ஒட்டாத காலங் கடந்த வடிவம் என மேலும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அவை அடைய முடியாத இலட்சிய வடிவங்கள் என்றும் விளக்கினார். மேலும் சமகாலத்தை உல கில் நிலவும் ஐந்து பிரதான 'உலக நோக்குகளை' அவர் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தினார்.

1. பணியாட்சிச் சிந்தனை.
2. பழைமைவாதம்.
3. தாராண்மை மக்களாட்சி பூர்சுவா சிந்தனை.
4. சோஷலிச கம்யூனிசக் கோட்பாடு.
5. பாசிசம்.

சமூகச்சூழலமைவினால் அச்சிந்தனைகள் மட் டுப்பாடுகளுக்கு உள்ளாகும் எனவும் விதந்துரைத்

தார்.

அறிவின் சமூகவியல் தொடர்பான மாற்று வகை யான கருத்துகள் அவரால் முன்வைக்கப்பட்டன. சமூகநிலைக்கும் உலக நோக்கினுக்குமிடையே இணைப்புகள் காணப்படும் என்ற அவரது கருத்து முக்கியமானதாக மேலெழுதினது. ஆயினும் சமூக ஒடுக்குமுறைகளை மாற்றியமைப்பதற்குரிய வலுவான செயல்முறை தருக்கத்தை அவரது கருத் துகளிலிருந்து கட்டியெழுப்ப முடியாதுள்ளது.

அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வில் ஒரு சிறப்பான பரிமாணமாக அமைவது விஞ்ஞானத் தின் சமூகவியலாகும். இத்துறையில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களுள் ஆர். கே. மேர்ரொன் விதந்துரைக்கப்படுகின்றார். பொருள்சார் நிலை வரங்களும் பண்பாட்டுத்தளமும் ஏற்புடையதா யிருக்கும் சூழலில் விஞ்ஞான அறிவின் வளர்ச்சி சாத்தியமாயிருக்கும் என்று குறிப்பிட்ட அவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் உரு வான விசை கொண்ட சமூக இயக்கமான தூய்மை வாதம் (PURITANISM) விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாக அமைந்தமையை விளக்கினார். சமூக நலன் அனைவருக்கும் நன்மைதரும் வாழ்க்கைப் பண்பை மேம்படுத்துதல் முதலியவற்றை தூய்மை வாதம் வலியுறுத்தியது.

விஞ்ஞான விருப்பு, இராணுவத் தேவை, பொருண்மிய வேட்கை முதலியவற்றுக்கிடையே காணப்பட்ட இணைப்புகள் அவரால் தொடர்புப டுத்தப்பட்டன. எதேச்சாதிகாரச் சமூகத்தைக் காட் டிலும் மக்களாட்சிச் சமூகத்தில் விஞ்ஞான அறிவு மேலோங்கிச் செல்லும் வாய்ப்பு இருப்பதாகவும் அவர் விபரித்தார்.

நான்கு வகையான நிறுவன மயப்பாட்டுத் தொகுதிகள் விஞ்ஞான அறிவின் வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதாக அவரின் எழுத்தாக்கங்களிலே குறிப் பிடப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு;

அகிலப்பண்பு

அறிவு என்பது இனம், பால்நிலை, தேசியம் முத லியவற்றால் பெறுமதியற்றதாகக்கப்பட முடியாதது என்ற உலகநோக்கு.

பொதுவுடைமைப் பண்பு

குறிப்பிட்ட ஒருவர் ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பை மேற்கொண்டாலும் அதுவரை சமூகம் உருவாக்கிய அறிவுத்தளத்தின் மீது நின்றுதான் அது நிகழ்த்தப்ப டுகின்றது. சமூக வளங்களே கண்டுபிடிப்புகளுக் குத் துணையாக இருப்பதால் பொதுவுடைமை பண் புடன் விஞ்ஞான அறிவு ஒன்றிணைந்துள்ளது.

விருப்பு ஒறுத்தற் பண்பு

விஞ்ஞானிகள் சுயவிருப்பு வெறுப்புச் சார்ந்த அகவயநோக்கை விஞ்ஞான அறிவிலே திணித்து விட முடியாது. எத்தகைய ஒரு கண்டுபிடிப்பும் பிறரின் மதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாக்கப்படும் நிலை காணப்படுவதனால் ஏமாற்றுத்தனத்துக்கிடமில்லாமற் போய்விடும்.

ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஐயவாதப் பண்பு

உலகின் அனைத்துப் பண்புகளும் புறவயமான விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டத்தக்கவை. அந்நிலையில் எந்தப் பொருளும் திறனாய்வுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்க முடியாதா என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்றது.

இவரது ஆய்வுகள் விஞ்ஞான ஆய்வைத் தொழிற்பாட்டு வாதத்துடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்குகின்றன. அதாவது நிறுவனங்களின் தொழிற்பாட்டு நியமங்களை அடியொற்றி விஞ்ஞான அறிவு விளக்கப்படுகின்றது. நிறுவனங்கள் வழங்கும் வெகுமதிகள் அவர்களின் நியமங்களை அடியொற்றி விஞ்ஞானிகளைத் தொழிற்பட வைக்கின்றது.

தொழிற்பாட்டு வாதம் நிறுவனங்களின் உள்ளகத் தொழிற்பாடுகள் மீதே கவனம் செலுத்துகின்றது. புறவுலகின் இயங்கியவை. அதனால் அணுக முடியாமற்போய்விட்டது. விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் அரசியல் மற்றும் பொருண்மிய வலுவுடன் ஒன்றிணைந்துள்ளன. 'அறிவு அறிவுக்காக' என்ற எடுத்துரைப்பு நடைமுறையை எட்டாத கற்பனை வடிவமாகவேயுள்ளது. மேலையுலகில் இன்று வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வரும் முகாமைத்துவப் பண்பாடுகள் விஞ்ஞானிகளைச் சுரண்டல் அமைப்புகளுக்குச் சாதகமாகத் தொழிற்படுவோராய் மாற்றி வருகின்றன. அத்தகைய நடைமுறைப்பாங்குகளை மோர்ரொன் அவர்களது எழுத்தாக்கங்கள் அணுகத் தவறிவிட்டன.

விஞ்ஞானத்தின் சமூகவியல் தொடர்பான ஆய்வில் கார்ல்பொப்பரது கருத்துகள் (KARL POPPER, (1959) THE LOGIC OF SCIENTIFIC DISCOVERY) அவ்வப்போது எடுத்தாளப்படுகின்றன. அவரது கருத்துகளை அடியொற்றிக் 'கோட்பாடுகளின் பொய்மைப்பாடு' (FALSIFICATION OF THEORIES) எழுந்தது. விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் உற்றுநோக்கலாலும் பரிசோதனைகளாலும் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. உற்றுநோக்கல் திட்டவட்டமானதளத்தின் மீது கட்டியெழுப்பப்படுதல் இல்லை. ஒப்புதல் எட்டப்பட்டதும் விஞ்ஞான விசாரணைகள் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்படுகின்

றன. அவ்வாறு எடுக்கப்படும் முடிவு முடிந்த முடிவு அன்று மேலும் விசாரணைக்கு அவற்றை உட்படுத்தப்படமுடியும். இவ்வாறாக மாறுபட்ட கருத்தை பொப்பர் முன்வைத்தாராயினும் விஞ்ஞான அறிவின் சமூகவியல் அவரது ஆய்வு வீச்சுக்குள் அமைந்துவிடவில்லை.

மேலும் விஞ்ஞான அறிவு தொடர்பான ஆழ்ந்த கருத்துகளை முன்வைத்தவர்களுள் தோமஸ் கூன் முக்கியமானவர்கள் 'விஞ்ஞானப் புரட்சியின் கட்டமைப்பு' (THE STRUCTURE OF SCIENTIFIC REVOLUTION) என்ற அவரது நூல் 1962 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. பல்வேறு வாதப்பிரதிவாதங்களை அந்தநூல் ஏற்படுத்தியது. விஞ்ஞானம் தொடர்பான நியாயப்பாடுகளை அது கேள்விக்குள்ளாக்கியது அவர் ஓர் இயற்பியல் அறிஞராக இருந்ததுடன் விஞ்ஞானத்தின் வரலாறு மற்றும் சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு காட்டினார். விஞ்ஞானிகளின் சமூகப் பின்புல இயல்புகள் மீது ஆய்வு நோக்கிலே கவனம் செலுத்தினார்.

விஞ்ஞானிகள் தமது கோட்பாடுகளுக்கு அர்ப்பணமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். திறனாய்வு முன்வைக்கப்படும் பொழுது தாம் உருவாக்கிய கோட்பாட்டில் திருத்தங்களைச் செய்ய முற்படுகின்றனரேயன்றி கைவிடும் நோக்கமின்றி இருக்கின்றனர். விஞ்ஞான சமூகத்தின் கருத்தேற்றங்களுக்கு அவர்கள் கறாராக உட்பட்டு விடுகின்றனர். அந்த நிறுவனங்களால் உருவாக்கப்பட்ட "ஆட்சி நிரலில்" (PARADIGM) பங்குபற்றுவோராய் மாறிவிடுகின்றனர்.

கூன் முன்வைத்த "ஆட்சி நிரல்" என்ற எண்ணக் கருமிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட கோட்பாடுகள், எண்ணங்கள், ஆய்வு முறைகள், மரபுகள் முதலியவற்றால் கட்டமைப்புச் செய்து நிறுவப்பட்ட வடிவமே ஆட்சி நிரல் எனப்படும். அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட ஆட்சிநிரல் சட்டகத்தில் உள்ளமைந்தே விஞ்ஞானிகளின் சிந்தனைகளும், ஆய்வு முறைகளும் இயக்கப்படுகின்றன. முதிய விஞ்ஞானிகள் இளம் விஞ்ஞானிகளுக்கு குறிப்பிட்ட ஆட்சிநிரலின் உறுதிதளராத வழிகாட்டுகின்றனர். அதனடிப்படையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் வேளை தோல்வி ஏற்படுமிடத்து அந்த ஆட்சி நிரல் மீது குற்றம் சுமத்தப்படுதல் இல்லை. மாறாகக் குறித்த விஞ்ஞானி மீதே குற்றம் சுமத்தப்படுகின்றது.

ஆட்சி நிரலிலுள்ள நெருக்கடிகள் தோற்றம் பெறும் நிலைகள் வரலாற்றுக் காலங்களில் எழுந்

தன. அந்நிலையில் மாற்று ஆட்சி நிரல்கள் மேலெழுந்தன. ஒரு சமயத்தை விட்டு வேறு சமயத்துக்கு மாறும் மத மாற்றம் போன்று விஞ்ஞானிகளும் குறிப்பிட்ட ஆட்சிநிரலை விட்டு மாற்று ஆட்சி நிரலுக்கு மாறுகின்றனர். உலகு பற்றிய மாறுபட்ட தரிசனத்தைப் புதிய ஆட்சிநிரல் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். இவ்வாறாக விஞ்ஞானத்தின் சமூக இயல்பையும், சமூகமயமாக்கல் இயல்பையும் கூன் விளக்கினார். சமூக இயல்பு விஞ்ஞானிகளின் கோட்பாட்டுச் சீர்தூக்கலிலும் (Judgments) செல்வாக்குச் செலுத்துவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

அனைத்து அறிவும் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு விசைகளால் வடிவமைக்கப்படுதலை அவரது ஆய்வுகள் மீள்வலியுறுத்துகின்றன. ஆயின் விஞ்ஞான அறிவு சமூகத்தின் செல்வாக்கினால் திரிபுபடுத்தப்படாதிருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தை மார்க்சியம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருதலைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய 'வலுவான செயற்றிட்டம்', 'வலுக்குன்றிய செயற்றிட்டம்' என்ற இரு எண்ணக்கருக்கள் ஆய்வாளரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. வலுவான செயற்றிட்டம் பற்றிய கருத்துகளை எடின்பரோ சிந்தனா கூடத்தைச் சேர்ந்த பார்ன்ஸ், புளூர் ஆகியோர் முன் வைத்தனர். விஞ்ஞான ஆய்வு என்பது மாற்றீடில்லாத தனித்துவமானது என்றும் அதற்குப் பிரதியீடான ஆட்சிநிரல் எதுவுமில்லை என்பதுமான கருத்துகளை அடியொற்றி வலுவான செயற்றிட்டம் வரையறை செய்யப்படுகின்றது. விஞ்ஞானத்திலும் சமூகவியலிலும் உருவாக்கம் பெற்ற சார்பு வாதத்தினை அடியொற்றியே வலுவானதும் வலுக்குன்றிய மெலிவானதுமான செயற்றிட்டங்கள் பற்றிய எண்ணக் கருக்கள் உருவாக்கம் பெற்றன.

வலுவான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் வாண்மை சார்ந்த பல்வேறு விருப்புக்களைக் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றன. சமூகத் தொடர்பை வலுக்குன்றிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் கொண்டிருந்தாலும் அவை விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளுக்கும் அரசியலுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்புகளைச் சிறப்பாக வலியுறுத்துகின்றன. அதாவது விஞ்ஞானத்திலே காணப்படும் கோட்பாட்டு முரண்பாடு புலமையோடு மட்டும் சுட்டுப்பட்டு இருத்தல் இல்லை என்றும் அவை அரசியல் பண்பை வெளிப்படுத்துகின்றன என்றும் வலுக்குன்றிய செயற்றிட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடுவர். வெற்றிகரமான கோட்பாடுகள் அரசியலுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு உலகை மாற்றியமைப்பதற்குரியவாறு எடுத்தாளப்படுதல் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

அணு உலைகளின் ஆபத்துப்பற்றிய விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பப் பிரச்சினையானது அரசியல் பிரச்சினையாகவும் சமூகப் பிரச்சினையாகவும் மாற்றம் பெறுகின்றது.

வலுவான நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கும் வலுக்குன்றிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்குமுள்ள வேறுபாடு பின்வருமாறு அமையும்.

அ. வலுவான நிகழ்ச்சித் திட்டம் எப்பக்கமும் சாராத உறுதி கொண்டது.

ஆ. வலுக்குன்றிய நிகழ்ச்சித் திட்டம் பக்கம் சார்ந்தது. இது விஞ்ஞானத்தின் விளைவுகளை அரசியல் மற்றும் சமூக விளைவுகளோடு நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்துவதன் வாயிலாக பக்கம் சாய்ந்து விடுகின்றது என்று கூறுவர்.

விஞ்ஞான அறிவுக்கும் சமூக இயல்புக்குமுள்ள தொடர்புகள் விரிவான ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. விஞ்ஞான அறிவின் கட்டுமானச் செயல் முறையை நோர் சென்ரினா என்ற பெண் ஆய்வு செய்தார். (knoor- Centina, 1983) விஞ்ஞானிகள் பயன்படுத்தும் மொழிக்கும் சமூக இயல்புகளுக்குமுள்ள தொடர்புகளைப் பல ஆய்வாளர்கள் விரிவாக ஆராய்ந்து வருகின்றனர். கில்பேட், மல்கே (Gilbert And Mulkay, 1984) இத்துறையிலே சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கவர்கள்.

விஞ்ஞானிகள் தமது நம்பிக்கைகளையும் வினைப்பாடுகளையும் வரன்முறையான மொழியிலும் வரன்முறை சாரா மொழியிலும் வேறு வேறு வகையாக வெளிப்படுத்துகின்றனர் என்பது ஆய்வுகளின் வழியாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞான முடிவுகளை எழுதும் பொழுது மனித மனவெழுச்சிகள் கலக்கப்படாத தருக்க மொழியைக் கையாளுகின்றனர்.

அதேவேளை, சமூகம் மற்றும் தனியாளர் காரணிகளை வெளிப்படுத்தும் பொழுது அத்தகைய வரன்முறை இயல்பு காணப்படுதல் இல்லை.

தொழிற்பாட்டு வாதம், சார்பு வாதம், கட்டுமான வாதம், மார்க்ஸியம் ஆகியவை அறிவுக்கும் சமூகத்துக்குமுள்ள தொடர்புகளைப் பல்வேறு பரிமாணங்களிலே வெளிப்படுத்துகின்றன. அவ்வாறான ஆய்வுகளின் வளர்ச்சி மேலும் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன.

இத்துறையிலே திறனாய்வுப்பாங்கான கருத்துக்களை ஹர்பமஸ் முன்வைத்தார். மனித விருப்பு களுக்கும் அறிவுக்குமுள்ள தொடர்புகளை அவர் விரிவாக ஆராய்ந்தார். மனித சமூகத்தில் இடம் பெறும் வர்க்க முரண்பாடு கொண்ட விருப்புகள்

அறிவைத் திரிபுபடுத்தி விடும் என்பது அவரது கருத்து. ஒடுக்குமுறையும், சுரண்டலும் இல்லாது ஒழிக்கப்படும் நிலையில் மட்டுமே அறிவின் திரிபுபடுத்தல் நீக்கப்படும் என்பது அக்கருத்தின் விரிவாகின்றது.

தென் அமெரிக்கச் சூழலில் அறிவுக்கும் அதிகாரத்துக்குமுள்ள தொடர்பை போலோபிரேரி அவர்கள் தாம் எழுதிய 'ஒடுக்குமுறை ஆசிரியத்துவம்' என்ற எண்ணக்கருவில் விரிவாக முன்வைத்தார். அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்த அறிவும் உயர் இலக்கியங்களும் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை மிசேல் பூக்கோ மிக விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

அறிவின் சமூகவியலுக்கும் ஆசிரியத்துவத்துக்கும் நேரான இணைப்பு உண்டு. ஆசிரியரின் செயற்பாடுகள் சுரண்டல் நிகழும் சமூகத்தில் முரண்பாடுகள் கொண்ட இருவழிகளில் இடம்பெறும். அவை;

அ. ஒடுக்கு முறையோடு இணங்கிச் சென்று சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கல்விச் செயல்முறையைத் திறனாய்வின்றி முன்னெடுத்துச் செல்லல்.

ஆ. ஒடுக்குமுறையை ஒழிக்கும் அறிவுக்கையளிப்பிலும் ஆக்கவினைப்பாடுகளிலும் பங்குபற்றல்

அறிவுப்பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியில் அறிவை உற்பத்தி செய்வோரும் கையளிப்புச் செய்வோருமாகிய ஆசிரியர்களே அதிக பொருளாதரச் சுரண்டலுக்கு உட்படும் 'அறிவு வேலையாட்களாகி' (Knowledge Workers) விடுகின்றனர். உலகை மாற்றியமைக்கும் வினைப்பாட்டாளராய் அவர்கள் நிலைமாற்றம் பெறவேண்டிய நேர்வு ஏற்படுகின்றது.

அத்தகைய சமகாலத்துப் பின்புலத்தை அடியொற்றி 'வர்க்கவியப்புக் கோட்பாடு' (Theory of Class Wonder) ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது

அறிவானது மேலான சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் பொழுது அறிவு வேலையாட்கள் தமது அறிவையும், திறன்களையும் ஆக்கமலர்ச்சியையும் பயன்படுத்தி சுரண்டப்படும் வர்க்கத்தை சிந்தனை நிலையிலும் வினைப்பாட்டு நிலையிலும் ஆக்கவியப்பூட்டிய வண்ணமிருப்பர். அதனால் வர்க்க வியப்பு அல்லது வர்க்க அதிசயம் வலுப்பெறுகின்றது. உலகை மாற்றியமைப்பதற்குரிய அறிகை விசையும் ஆக்க நயப்பும் உளவியப்பும் ஒன்றிணைந்து கொள்ளும் நிலை அதன் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறும்.

தினக்குரல் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிறைவேட் லிமிட்டெட்
நிறுவனத்தின் பிரசித்திபெற்றதும்
முன்னணி வாய்ந்ததுமான
தினக்குரல் நாளிதழின்
15ஆவது ஆண்டு நிறைவில்
தமது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில்
செலான் வங்கி பி.எல்.சி.
மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

செலான்
வங்கி
அன்புடன் அரவணக்கும் வங்கி

தகவல் பரிமாற்றம்; தேற்றம், வளர்ச்சி, சமகாலப் போக்குகள்

உலகில் முடியாட்சி, இராணுவ ஆட்சி, சோசலிசம், கம்யூனிசம் என்பன படிப் படியாக ஒழிந்து இன்று பெரும்பாலான நாடுகளில் சனநாயகம் மலர்ந்துள்ளமைக்கும் எஞ்சியுள்ள சர்வாதிகாரிகளையும் ஆட்சியிலிருந்து அகற்றுவதற்காக மக்களை அணி திரள வைப்பதற்குமான பாரிய தொண்டினை ஆற்றிய சக்திகளில் முக்கியமான பங்கினை வகித்த சக்தி புதினப் பத்திரிகைகள் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆனால் இன்றோ அச்சக்தியின் வளர்ச்சியும் விஸ்தரிப்பும் கேள்விக்குரியதாகி வருகின்றமை ஒரு புறத்தில் கவலைக்குரியதாயினும் மறுபுறத்தில் அதற்கான காரணம் புதுமைகளின் வரவும் நவீனத்துவமும் என்பனவாக இருப்பதால் அண்மைக்கால மாற்றங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் மிகவும் கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு எமக்குண்டு. இத்தகைய காலகட்டத்தில் இலங்கை போன்ற சிறிய ஒரு நாட்டில் அதுவும் 25 சதவீதமானோரே தமிழ் மொழியின் வாயிலாக நாளிதழ்களை வாசிக்கும் நிலையில் 'தினக்குரல்' 14ஆம் ஆண்டு நிறைவைப் பூர்த்தி செய்யும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பத்திரிகைத் துறையின் வரலாற்றோடு அத்துறையின் சமகால நிலைவரத்தினையும் போக்கினையும் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பரிசீலனை செய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

17ஆம் நூற்றாண்டில் புதினப் பத்திரிகைகள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் அரசாங்கங்களின் உத்தியோகபூர்வமான செய்தியறிக்கைகள் மட்டுமே வெளியிடப்பட்டு வந்

தன.புராதன ரோமில் அரசாங்கச் செய்தியறிக்கை (அக்டாதியூமா) யூலியஸ் சீசரால் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. உலோகங்கள், கற்களிலான தகடுகளில் பொறிக்கப்பட்டு பொது இடங்களில் மக்களின் பார்வைக்காகச் செய்திகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் ஹன் வம்ச ஆட்சியாளர்கள் காலத்தில் சீனாவில் 'டிப்பாவோ' எனப்பட்ட செய்தித் தாள்கள் அரசு பிரதானிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. அவை பற்றிய

இன்று வளர்ந்துள்ள தொடர்பாடல் வசதிகள் சமூகங்களை இயங்குமுறை வெளியில் இணைத்து விட முடிகிறது. அதன் மூலம் பொது நலன்களை கருத்திற் கொண்டு தனிப்பட்டவர்களை கருத்துகளுடனும் தகவல்களுடனும் இணைத்து பயனடையச் செய்ய முடிகிறது. இத்தகைய தொழில்நுட்பங்களின் வளர்ச்சியின் விளைவாக இலத்திரனியல் வர்க்கத்தின் விருத்தியில் ஏற்படும் நன்மைகளை உலகம் பெற்று பயனடைந்து வருகின்றது. இந்நுட்பங்களுடன் தொடர்பான உற்பத்திகளின் பரிமாற்றத்தால் உற்பத்தியாளர், விற்பனையாளர், நுகர்வாளர் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரும் பயனடைவது மாத்திரமன்றி முச்சாரரிடையேயும் இருவழித் தொடர்புகள் ஏற்படுவதால் தொழில்நுட்பம் தொடர்ந்தும் விருத்தியடைந்து கொண்டே செல்வது குறிப்பிடத்தக்க போக்காகும்.

தகவல்களும் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ளன. சீனாவின் டங் வம்ச ஆட்சியாளர்கள் அரசாங்கச் செய்திகளை பட்டுத்துணியில் கையால் எழுதி அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு அனுப்பியுள்ளனர். எவ்வாறாயினும் 1582 ஆம் ஆண்டிலேயே பெய்ஜிங்கில் மிங் வம்ச அரசர்கள் காலத்தில் செய்தித்தாள்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பிரசுரிக்கப்பட்டதாகச் சான்றாதாரங்கள் கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ளன.

நவீன கால ஐரோப்பாவின் ஆரம்ப காலங்களில் நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து ஏற்பட்ட தொடர்புகளும் உறவுகளும் காரணமாகச் சுருக்கமான முறையில் கையால் எழுதப்பட்ட செய்தித்தாள்கள் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளன. 1556 ஆம் ஆண்டில் வெனிஸ் அரசாங்கம் முதலாவது மாதாந்த அறிவித்தல்தாளை (Notizie Scritte) வெளியிட்டிருந்தது. அரசியல், இராணுவ, பொருளாதாரச் செய்திகளை கையால் எழுதப்பட்ட செய்திமடல்களாக 1500 முதல் 1700 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் இத்தாலிய நகரங்களிடையே வெளியிட்டு வந்தன. இவை புதினப் பத்திரிகைகளின் முன்னோடியாகக் கருதப்படலாமே ஒழிய அவைதான் புதினப் பத்திரிகைகளின் உண்மையான ஆரம்ப வடிவங்களாகக் கருதப்படுவதற்கில்லை.

புதினப் பத்திரிகைகள்

இன்று உலகில் ஏறத்தாழ 12,000 தலைப்புகளில் புதினப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. முதல் 6,580 பத்திரிகைகள் நாளாந்தம் 395 மில்லியன் பிரதிகளை விற்பனை (2007) செய்துள்ளன. எண்ணிக்கை அளவில் இந்தியா முதலிடத்தைப் பெறுவதாக (2400) தெரிகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் சீனாவிலும் பெருமளவு புதினப் பத்திரிகைகள் தோற்றமுற்றுள்ளன. உலகளாவிய வகையில் காத்திரமான புதினப் பத்திரிகை வெளியீடு ஐக்கிய அமெரிக்கா (1,450), ரஷ்யா, ஜப்பான், பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளிலேயே நெடுங்காலமாக நிலவிவருவதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளின் நிலைவரம்

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் புதினப் பத்திரிகைத் தொழில் அந்நாட்டில் கடந்த தசாப்தத்தில் ஆரம்பித்த பொருளாதார மந்தத்துடன் கடுமையான தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. வழக்கமாக புதினப் பத்திரிகைகள் அவற்றின் 70 முதல் 80 வீதம் வகையான நிதியினை விளம்பரத்திலிருந்தும் எஞ்சியவற்றையே விற்பனை சந்தா என்பவற்றினாலும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. மேலும் புதினப் பத்திரிகை அச்சிடும் தாள்களின் விலையில் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் அதிகரிப்பு வகைப்படுத்தப்பட்ட விளம்பரங்களைப் பெறுவதில் ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்சி, பத்திரிகைப் பயன்பாட்டாளர்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்சி என்பன காரணமாக புதி

னப் பத்திரிகைத் தொழிலின் எதிர்காலம் பற்றிய விவாதம் தற்போது பெருமளவுக்கு எழுந்துள்ளது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார வீழ்ச்சி விளம்பரங்களைப் புதினப் பத்திரிகைகளால் பெருமளவுக்குப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியாத நிலை ஒரு புறமிருக்க செய்தி பெறுபவர்கள் இணையத்தளமூலமாகச் செய்திகளையும் தகவல்களையும் பெற்றுக்கொள்பவர்களாக மாறியுள்ளமை இன்னுமொரு பெரும் பிரச்சினையாகத் தோன்றுகிறது. உலகின் பெரும் புதினப் பத்திரிகை நிறுவனங்களில் கனெட், மெக்கிளட்சி நிறுவனம், கொக்ஸ் நிறுவனம், லேண்ட் மார்க், மொறிஸ் கூட்டுத்தாபனம், ரிபியூன் நிறுவனம், ஹொல்லிங்கன் சர்வதேச நிறுவனம், செய்திகள் கூட்டுத்தாபனம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவற்றில் பல ஐக்கிய அமெரிக்காவைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கும் நிறுவனங்களாகும்.

இந்நிறுவனங்கள் சில அடங்கலாகப் பல நிறுவனங்கள் இப்போது திவாலாகிவிட்டுள்ளமை பெருங்கவலைக்குரியதாகும். 2008

ஆம் ஆண்டிற்கும் 2010 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையே எட்டு பெரிய நிறுவனங்கள் திவாலாகியுள்ளதுடன், இதனால் பெரும் நகரங்களிலும் கூட பத்திரிகைப் பிரசுரம் தடையாகியுள்ளது. நிருபர்கள், ஆசிரியர்கள் என்போர் தொழிலிழந்துள்ளதுடன், இறுதியில் பத்திரிகைகளின் பெளதீக அளவையும் கூட பக்கங்களை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆளாகியுள்ளன.

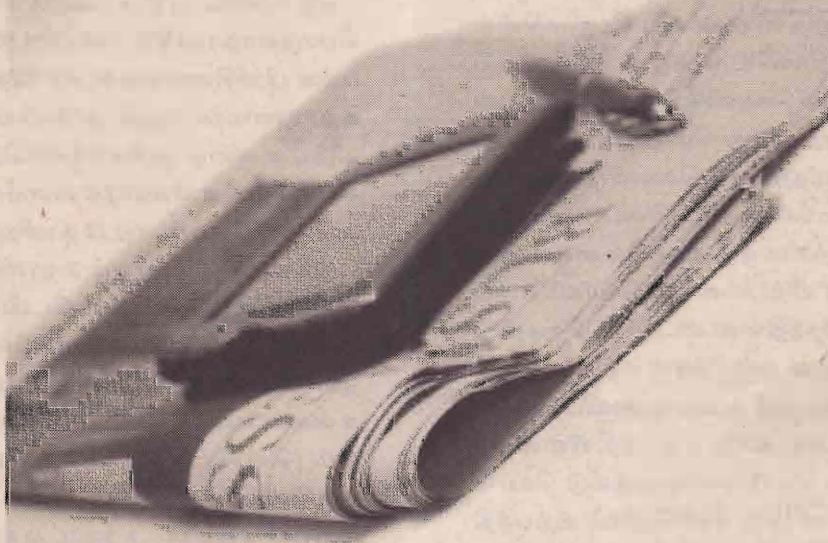
ஒரு சில பத்திரிகைகள் வெப் இணையத்தள செய்தி வெளியீட்டை மாத்திரமே செய்வனவாக உள்ளன. 2010 ஆம் ஆண்டில் சில புதினப் பத்திரிகை நிறுவனங்களின் நிதி நிலைமை சீரடைந்து வருவதாகவும் ஒரு சில நிறுவனங்கள் கூடிய

இலாபத்தைப் பெற்றுள்ளதாகவும் கூறப்பட்ட போதிலும் இத் தொழில்துறை பழைய நிலைக்கு இன்னும் திரும்பவில்லை என்பதே உண்மையாகும். விளம்பரத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட வருமானம் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடைகின்ற நிலையில் அவ் வருமானத்திற்குப் பிரதியீடாக வேறெந்த வருமான மார்க்கமும் இல்லாது காணப்படுகின்றது. புதினப் பத்திரிகைப் பயன்பாடு காரணமாக பெருமளவு காகிதம் பயன்படுத்தப்படுவதால் காகிதத்திற்கான மூலப்பொருளான மரக்கூழ் உற்பத்தி காரணமாகப் பெருமளவு மரங்கள் அழிக்கப்பட்டு பூகோள வெப்பமாக்கத்திற்குப் புதினப் பத்திரிகை காரணமெனவாதிடப்பட்டது. ஆனால் 30 நிமிடங்கள் புதினப் பத்திரிகை வாசிப்பதால் ஏற்படும் இறு

தியான பூகோள வெப்பமாக்கல் விளைவு இணையத்தளம் மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மூலமாக 30 நிமிட வாசிப்பால் ஏற்படும் சக்தி விரயத்தினால் ஏற்படும் பூகோள வெப்பமாக்கலின் விளைவை விடக் குறைந்தது தான் என்று ரொராஸ் பப்பல்

என்னும் பத்திரிகை ஒரு மதிப்பீட்டைச் செய்து வெளியிட்டுள்ளமையினையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனவே காகிதப் பயன்பாடு பூகோள வெப்பமாக்கலை அதிகப்படுத்துகிறது என்ற வாதம் முற்றாக ஏற்கமுடியாதுள்ளது எனக் கூறப்படுகிறது.

எவ்வாறாயினும் புதினப் பத்திரிகைத் தொழிலின் வீழ்ச்சி பொருளாதார ரீதியாகத் தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகையில் அதன்தாக்கங்கள் குடி மக்கள், சமூக வாழ்வு என்பனவற்றின் பாங்குகளிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தலாம் எனவும் அஞ்சப்படுகிறது. இவ்வாறான பிரச்சினைகள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அதுவும் குறிப்பாக

இலத்திரன் ஊடகங்கள் ஊடாக (இணையத்தளம், ஸ்மார்ட் தொலைபேசிகள், இலத்திரன் ஊடாக தகவல் வாசிப்பு) செய்திகளையும் தகவல்களையும் வாசிக்கும் கலாசாரம் வளர்ந்துள்ள நாடுகளில் பரவி வருகின்றன. புதினப் பத்திரிகைத் தொழிலின் வீழ்ச்சிக்குப் பொருளாதார மந்தம் 'விளம்பரங்கள் குறைந்தமை' மக்களின் புதினப் பத்திரிகை வாசிக்கும் பழக்கத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி என்பன காரணமாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் ஜிம் சிஸ் ஹோம் என்பவர் புதினப் பத்திரிகைகள் ஏனைய வர்களது விளம்பரத்தில் இருந்து பெறும் நிதியில் ஆர்வமாயிருக்கும் அளவுக்கு தமது உற்பத்திகளை விற்பனை செய்வதற்கு விளம்பரத்திற்குப் போதியளவு செலவிடுவதில்லை எனக் குற்றஞ்சாட்டியுள்ளார். அவர் இது பற்றிக் கூறும்போது கொக்கா கோலா தனது மொத்த விற்பனைப் பெறுமதியில் 26 வீதமான 8 பில்லியன் டொலரை விளம்பரம் மற்றும் விற்பனைக்காகச் செலவிடுகிறது. அதேபோல் யுனிலிவர் நிறுவனம் தனது மொத்த விற்பனைப் பெறுமதியில் 24 வீதத்தைச் செலவிடுகிறது. ஆனால் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் புதினப் பத்திரிகை தமது விளம்பரத்திற்காக ஒரு வீதத்தினையும் இன்னும் 10 வீதத்தினை விற்பனை விநியோகம் என்பவற்றிற்குமாக 11 வீதத்தினை மட்டுமே செலவிடுகின்றன. இவ்வாறான ஒப்பீடுகள் எந்தளவுக்குப் பொருத்தம் என்பதுபற்றி கூறமுடியாவிட்டாலும் புதினப்பத்திரிகைகள் தமது உற்பத்தியினை சந்தைப்படுத்துவதில் போதியளவு முதலீடு செய்வதில்லை என்பதனை ஜிம் சிஸ்ஹோம் உற்பத்தி ஆசிய புதினப் பத்திரிகை குவியம் என்னும் சஞ்சிகையில் (நவம்பர், டிசம்பர் 2010) வெளியான தனது பேட்டியில் கூறியுள்ளார்.

இலத்திரனியல் வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள்

ஆனால், நவீன தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் குறிப்பாக இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் ஊடாகச் செய்திகளும் தகவல்களும் பரவுவதற்கான வளங்களும் தொழில்நுட்பங்களும் மக்கள் மத்தியில் பெருமளவுக்குப் பரவாத பிரதேசங்களிலும் சமூகங்களிலும் அச்சிடப்பட்ட புதினப்பத்திரிகைகள் இன்னும் செல்வாக்குச் செலுத்தியே வருகின்றன. உதாரணமாகச் சீனா 1978 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இன்றுவரையில் அதன் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை (தலைப்புகள்) 11 மடங்காக (1100 வீதமாக) அதிகரித்

துள்ளது. அந்நாட்டிலும் பத்திரிகைகள் 22 வீதமான வருமானத்தை விளம்பரம் மூலமாகப் பெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சீனா திட்டமிட்ட பொருளாதார முறையிலிருந்து சந்தைப் பொருளாதாரத்திற்கு மாறியுள்ளமை இவற்றிற்கான முக்கிய காரணமாகும். இந்திய இன்னுமொரு புதினப் பத்திரிகைகளைப் பெருமளவுக்குப் பிரசுரிக்கும் சனநாயக நாடாகும். அங்கேயும் விளம்பரத்தின் ஊடாக வருமானம் பெறுவதில் பல இடையூறுகளைப் புதினப் பத்திரிகைத் தொழில் எதிர்நோக்கினாலும் அவர்களுடைய முக்கிய பிரச்சினைகள் போட்டிப் பத்திரிகைகளின் விலைக் குறைப்பு, தமது சிறந்த எழுத்தாளர்களைக் கவர்ந்துகொள்ளாதல் மற்றும் போட்டி நடவடிக்கைகள் என்பனவாகும்.

ஏற்கனவே புதினப்பத்திரிகைகள் பெரிதும் பொருளாதாரத்தில் வளராத நாடுகள் வேறுவிதமான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கிவருகின்றன. உதாரணமாக சலூதி அரேபியாவில் பத்திரிகை விற்பனையை அதிகரிக்கச் செய்ய அந்நாட்டில் பெருமளவு உள்ளார்ந்த வளங்கள் உள்ளன. முழு நாட்டிலும் தற்போது 12 நாளிதழ்களே பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. இன்னும் 3 நாளிதழ்கள் நாட்டிற்கு வெளியிலிருந்து வெளியிடப்படுகின்றன. சலூதி அரேபியாவில் புதினப்பத்திரிகைகள் ஏனைய மத்திய கிழக்கு நாடுகளை விடவும் குறைவாகவே உள்ளன என ஆசியப் பத்திரிகைகள் பற்றிய குவியம் (செப்டெம்பர், அக்டோபர் 2010) என்னும் சஞ்சிகையில் கில்லிஸ் டெம்ப்டோஸ் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். அந்நாட்டில் தொலைக்காட்சி புதினப் பத்திரிகைகள் யாவும் தனியார்துறையினர் வசமே உள்ளன. இங்கே 60 வீதமான மக்கள், 25 வயதுக்கும் குறைந்தவர்களாகவும் புதினப் பத்திரிகை வாசிக்கும் கலாசாரம் (மிகவும் குறைவு) அற்றவர்களாக இருப்பதனையும் மாற்றியமைக்க வேண்டிய தேவையுண்டு. அந்நாடுகளிலும் கூட இணையத்தள வெப் வெளியீடு, ஸ்மார்ட் போன் தகவல் வெளியீடு என்பவற்றில் புதினப் பத்திரிகைகள் தமது முயற்சிகளை எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளும் ஆபத்துகள் காணப்படுகின்றன.

வளர்ச்சியுள்ள நாடுகளில் இதுவரை இலவசமாக வெளியிடப்பட்ட இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் வழியில் அனுப்பிய செய்திகளையும் தகவல்களையும் இனிமேல் கட்டணங்கள் வசூலித்தே வழங்க

வேண்டும் என்ற நிலைக்கே தள்ளப்படும் சூழல் உருவாகி வருவதாக அறிய முடிகிறது.

இலத்திரனியல் ஊடுருவல்

மேற்கூறிய வகையில் புதினப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சிப் பாதையில் வளர்ந்த நாடுகளிலும் வளர்ச்சியுற்ற சமூகங்களிலும் அவற்றுக்குப் பிரதியீடாக இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் ஊடுருவல் ஏற்பட்டமையே இன்றைய பிரச்சினைகளுக்கு முக்கிய காரணம் எனலாம். புதினப் பத்திரிகைகள் செய்திகளையும் தகவல்களையும் கொண்டு சென்ற வேகத்தைவிட மேலதிக வேகத்தில் செய்திகளையும் தகவல்களையும் பெற்றுக்கொள்ளும் வேகத்துடனான மனோபாவத்தில் சமூகங்கள் எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருப்பதால் நவீன தகவல் தொழில்நுட்பங்கள் பெரும் செல்வாக்குடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதில் வியப்பேதும் இல்லை.

இன்று வளர்ந்துள்ள தொடர்பாடல் வசதிகள் சமூகங்களை இயங்குமுறை வெளியில் (Cyber Space) இணைத்து விட முடிகிறது. அதன் மூலம் பொது நலன்களை கருத்திற்கொண்டு தனிப்பட்டவர்களை கருத்துகளுடனும் தகவல்களுடனும் இணைத்து பயனடையச் செய்ய முடிகிறது. இத்தகைய தொழில்நுட்பங்களின் வளர்ச்சியின் விளைவாக இலத்திரனியல் வர்த்தகத்தின் விருத்தியில் ஏற்படும் நன்மைகளை உலகம் பெற்றுப் பயனடைந்து வருகின்றது. இந்நுட்பங்களுடன் தொடர்பான உற்பத்திகளின் பரிமாற்றத்தால் உற்பத்தியாளர், விற்பனையாளர், நுகர்வாளர் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரும் பயனடைவது மாத்திரமன்றி முச்சாராரிடையேயும் இரு வழித் தொடர்புகள் ஏற்படுவதால் தொழில்நுட்பம் தொடர்ந்தும் விருத்தியடைந்து கொண்டே செல்வது குறிப்பிடத்தக்க போக்காகும்.

முன்னர் தொடர்பு கொள்ளவும் கூட நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாதிருந்த தூரப்பகுதிகளுடனும் இப்போது தகவல் பரிமாற்றம் செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. தொழில் தொடர்பான வியாபாரங்களும் அப்பகுதிகளுடன் சிறப்பான முறையில் இடம் பெறுகின்றன. விரைவாக உடனுக்குடன் செய்திகளை வியாபாரிகளும் உற்பத்தியாளர்களும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாயிருப்பதால் போட்டிகடுமையாகி திறமையான நிறுவனங்களே செயற்

பட முடிவதுடன் அவை உலகளாவியளவில் சந்தை பற்றிய தகவல்களைப் பெற்று கூடிய இலாபங்களை அனுபவிக்கின்றன. எனவே தனியே தகவல்கள் என்பதனை விட தொழில் ரீதியான சிறந்த போட்டியான தொழில் நடவடிக்கைகள் பொருளாதார ரீதியில் இலாபகரமாகச் செயற்பட முடிவதால் புதிய தகவல் தொழில் நுட்பங்கள் பல சாராராலும் விரும்பியும், தேடியும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இப்போது உதாரணமாகச் சந்தையில் நிலவும் நிலைவரங்கள் கண்டம் விட்டு கண்டம் கடந்த இடங்களுக்கும் அடுத்த பத்து நிமிடங்களில் தகவல்கள் சென்றுவிடுகின்றன.

எதிர்மறைவிளைவுகள்

புதினப் பத்திரிகைகள் வழங்கிய செய்தித் தகவல் பரிமாற்றச் சேவைகளுக்குப் பதிலீடாக நவீன தகவல் தொழில்நுட்பங்கள் நாடுகளிலும் சமூகங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ளமை உண்மைதான். அவற்றின் மூலம் பெறப்படும் நன்மைகள் அளப்பரியவை. ஆயினும் அவை குறைபாடுகள் இல்லாதவை எனக் கூறமுடியாது. உயிரைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தும் மருந்து வகைகளும் கூட தவறான பயன்பாட்டிற்கு உட்படும் போது அவை எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இணையத்தளத்தின் மூலம் இளைய தலைமுறையினர் தவறான வழிகளுக்கு இட்டுச் செல்லப்படுவதாக முறைப்பாடுகள் வருகின்றன. வயது வந்தவர்களுக்கான தகவல்கள், பொழுதுபோக்குகள் இளைய தலைமுறையினருக்குப் பெரும் சவால்களாகும். இதைவிட இணையத்தள மூலம் சேமிக்கப்படும் இரகசியத் தகவல்கள் பிழையானவர்களிடம் சிக்கிக் கொள்வதால் ஏற்படும் செய்தித் தகவல்களின் தவறான கசிவு. உதாரணமாக அண்மையில் ஏற்பட்ட விக்கிலீக்ஸ் ரச்சையின் மூலம் தெரிந்துகொள்ளலாம். இவற்றை விட தொழில்நுட்ப நுணுக்கங்களின் உயர்மட்ட நிலை காரணமாக அதனை கையாள்பவர்கள் சமூகங்களுக்கான வளங்களை ஊழல்களுக்குட்படுத்தி சமூகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய உண்மையான நன்மைகளை ஒரு சிலர் கைக்குள் அழுத்திக் கொள்ளும் ஊழல்களுக்கு இவை இடமளிக்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாக இந்தியாவின் ஸ்பெக்ரம் ஊழலைக் கூறலாம். வளர்ந்துவிட்ட தொழில் நுட்பத்தின் நன்மைகளின் அளவு நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாத அளவுக்கு உயர்வாக இருக்கும்போது

புதிதாக ஏற்பட்ட உயர்தொழில்நுட்பம் என்பதால் பின்தங்கிய சமூகச்சூழலில் ஊழல்களுக்கு இடம் ஏற்படுகின்றது.

அரசாங்கம், ஆராய்ச்சியாளர்கள், தொழில் நிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் இவற்றின் ஊழியர்களும் பயன்பாட்டாளர்களும் நவீன தகவல் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி நாடுகளுக்கும் சமூகங்களுக்கும் நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளையில் சட்டவிரோதக் குழுக்கள், பயங்கரவாதச் சக்திகள், நாசகாரக் கும்பல்கள், கொள்ளையர்களும் நவீன தகவல் தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்திக் குற்றச் செயல்களைக் கூடிய வலிமையுடன் புரிவதால் சட்டம், ஒழுங்கு என்பன பேணப்படுதல் கடினமாகிவிடுகின்றன. உதாரணமாக இலத்தீன் அமெரிக்க போதைப்பொருள் உற்பத்திக் கடத்தல்கும்பல்கள், நாடுகளுக்குப் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் சட்டவிரோத குடிபெயர்பவர்களையும் கடத்திச் செல்பவர்கள் இவ்வாறான தவறான பயன்பாட்டாளர்கள் ஆவார்கள். கடந்த வருடங்களில் பிரித்தானிய தரைகீழ் போக்குவரத்து, இந்திய மும்பாய் தாக்குதல்களில் கையடக்கத் தொலைபேசிகளின் பயன்பாடு குறித்து பெரும் முறைப்பாடுகள் வந்துள்ளன. இணைய தலைமுறையினர் கையடக்கத் தொலைபேசியினால் அடையும் சீர்கேடுகளும் கவலைக்குரியனவாகும். எனவே சமூகப் பெறுமானங்கள், நாடுகளின் பாதுகாப்பு, சட்டமும் ஒழுங்கும் பேணப்படல் என்பவற்றுக்கு நவீன தகவல் தொடர்பாடல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுவதனையும் அலட்சியம் செய்தலாகாது.

முடிவுரை

17 ஆம் நூற்றாண்டு முதலாக நடைமுறையில் இருந்து வளர்ந்து வந்த புதினப் பத்திரிகைகள் நாடுகளினதும் சமூகங்களினதும் செய்திகள் மற்றும் தகவல் பரிமாற்றத்திற்குப் பெரிதும் பயனுள்ளவையாகக் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிவரை இருந்து வந்துள்ளன. தகவல் தொழில் நுட்பங்களில் பின்தங்கியுள்ள நாடுகளிலும் சமூகங்களிலும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் இன்னும் குறையவில்லை. அத்துடன் புதினப் பத்திரிகைகளின் பிரதான அனுசரணையாளரான விளம்பரம் இன்றும் புதினப் பத்திரிகையளவுக்கு ஏனைய தகவல் பரிமாற்ற நுட்பங்களினால் சிறப்பான முறையில் செய்ய முடியாதிருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. தவிர நவீன

தகவல் தொழில் நுட்பங்கள் புதினப் பத்திரிகைகளுக்கு ஓரளவில் மாற்று ஊடகங்களே தவிர முற்றாகப் பிரதியீடாக மாறிவிட இன்னும் நீண்டகாலம் செல்லலாம். அதுவும் பின்தங்கிய நாடுகளில் தற்போது எதிர்பார்ப்பதனைவிடக் கூடிய காலம் செல்லலாம். அச்சு ஊடகங்கள் சவுதி அரேபியா போன்ற மத்திய கிழக்கு நாடுகளை ஒத்தனவற்றில் கூடியளவுக்கு வளர்ச்சி பெற வாய்ப்புகள் உள்ளன. மறுபுறத்தில் நவீன தகவல் தொழில்நுட்பங்களின் எதிர்மறை விளைவுகளும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியனவாகும்.

இப்போது புதினப்பத்திரிகைகள் ஆற்றும் செய்திகள், தகவல்களை வழங்கும் பணிகளை ஸ்மார்ட் தொலை பேசி, இணையத்தளம் வழியாகப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மைதான் என்றாலும் தொலைபேசி வழியாகச் சுருக்கமான செய்திகளே சென்றடைகின்றனவே தவிர முழு விபரங்களும் செல்வதில்லை. கட்டுரைகள், சந்தைகள் பற்றிய பகுப்பாய்வுகள், சம்பவங்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் புதினப் பத்திரிகையளவில் விபரமாகப் புதிய ஊடகங்களினால் அனுப்பப்படுவதில்லை. இணையத்தளங்கள் வழியாகச் செல்லும் விளக்கங்களை அச்சுப் பிரதி செய்துதான் சௌகரியமாக வாசித்து விளங்கலாமே ஒழிய கணினியில் மணித்தியாலக் கணக்கில் வாசித்து விபரம் பெறுதலில் வாசிப்போரது வாசனையுடனும் பார்வையுடனும் தொடர்பான பல ஆரோக்கிய பக்கவிளைவுகள் உள்ளன. எனவே செய்திகளுக்கும் தகவல்களுக்கும் புதினப் பத்திரிகைகளுக்கான மாற்றுடகங்கள் (Alternative) இருந்தாலும் அவை முற்றான பிரதியீடல்ல (Substitute) எனும் கருத்து முக்கியமானதாகும்.

உலகில் வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா, ஜப்பான், நியூஸிலாந்து நீங்கலான சீனா, இந்தியா, ஆபிரிக்கா உள்ளடங்கிய வளர்ச்சி பெற்றுவரும் நாடுகள் உலகக் குடித்தொகையில் 60 வீதத்திற்கும் அதிகமானவர்களைக் கொண்ட வளர்ச்சி பெற்றுவரும் நாடுகளாகும். ஏறத்தாழ 450 கோடி மக்களைக் கொண்ட நாடுகளில் புதினப் பத்திரிகைகள் காலத்திற்குக் காலம் சில சவால்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தாலும் அவை இன்னும் பல தசாப்தங்களுக்கு வளர்ந்து விரிந்து சேவைகளை ஆற்றிக் கொண்டதான் இருக்கப்போகின்றன.

வீழுதுபோல் வோர் விட்டுப் பரவுவதாக...

மறவன்புலவ

க.சச்சிதானந்தன்

நாளிதழ் வாசகர் சந்தையே ஈடாட்டமாக அமைந்த சூழ்நிலையில் புதிய நாளிதழ் ஒன்றைத் தொடங்கலாம், வெளியிடலாம் என்ற கருத்துத் தினக்குரலாருக்கு எழுந்தது.

சுதந்திரன், தினபதி, ஈழநாடு இதழ்கள் வெளிவர முடியாமல் கரைந்த காலத்தில் தாள் பற்றாக்குறை மற்றும் இடுகண்கள் நடுவே யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டு நாளிதழ்கள் காற்றில்லாச் சில்லில் ஓடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் துணிச்சலுடன் தினக்குரல் களமிறங்கியது.

அடர்த்திச் சந்தையான தமிழர் தாயக நிலத்தில் கடும் போர் நிகழ்ந்த காலமாதலால் தமிழர் தாயக நிலங்களுக்கு வெளியே உள்ள சொரியல் சந்தையைத் தினக்குரல் முதல்நிலைத் தளமாக்கியது.

ஏற்கனவே புழக்கத்தில் இருந்த மக்கள் மயமான நாளிதழ்களின் சாயலைப் புறந்தள்ளி வேறுபட்ட கருத்தோட்டத்தையும் செய்தி வழங்கலையும் பதிப்பாசிரியக் கொள்கையையும் கொண்டிருந்த தால் தினக்குரலுக்கு இந்தச் சொரியல் சந்தைக்குள் நுழையும் நீக்கல் கிடைத்தது.

அடர்த்திச் சந்தையான தமிழர் தாயகத்துள் நுழைவதில் கடும் சிக்கல்கள், படைக்கருவி எடுத்தோ ரெல்லாம் மிரட்டுவது ஒருபுறம், நெடுஞ்சாலைகள் மூடிய நிலை மறுபுறம், ஆளாளுக்குத் தணிக்கை விதிகளைத் துப்பாக்கி முனையில் தந்தது மற்றொரு புறம், நிதிவளங்களின் பற்றாக்குறை இன்னொரு புறம் இந்தச் சில்லெடுப்புகளை மீறித் தமிழர் தாயகச் சந்தைக்குப் புறத்தே வாசகர் பரப்பைத் தினக்குரல் விரிவாக்கியது.

தமிழ் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துவதே குற்றமாகக் கொள்ளக்கூடிய புறச்சூழல் இலங்கை முழுவதுக்குமான தேசிய அடையாளங்களையே வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற அளவுக்குமீறிய அழுத்தங்கள்.

தமிழ்த் தட்டச்சு, பக்கமாக்கல், மெய்ப்புப் பார்த்தல் போன்ற அச்ச முன் பணிகளுக்கு ஆள்

பற்றாக்குறை. தமிழ் இதழ்களின் வரலாற்றில் முன்னெப்பொழுதுமில்லா நெருக்கடிகளின் நடுவே தினக்குரல் இடைவிடாமல் வெளிவந்து கொண்டிருந்தமை வரலாற்றுப் பதிவுக்குரிய நிகழ்வே.

1841இல் உதயதாரகையின் வரவுடன் அச்சிட்ட தமிழ் இதழ் வரலாறு இலங்கையில் தொடங்குகிறது. 1932இல் தினகரன் வெளிவரத் தொடங்கிய காலம் வரை 102 இதழ்கள் வெளிவந்ததற்கான பட்டியலைத் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த கலாநிதி இ.சிவகுருநாதன் தனது இலங்கையில் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகையின் வளர்ச்சி (1993 பதிப்பு) என்ற மிக அருமையான நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1930 இற்குப் பிந்தைய வரலாற்றை எழுதுவோர் தினக்குரலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி விரிவாக எழுதுவர். எரிப்பார்கள், ஏசுவார்கள், உண்மையை எழுதுங்கள், உண்மையாகவே எழுதுங்கள் என்பது யோகர் சுவாமியின் வாக்கு. இந்த வாக்கை எடுத்தாண்ட மூத்த பதிப்பாசிரியர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலை. வெளியேறாமல் இருந்தவர்களுட்பலர் வெளியேறும் வாய்ப்பு வரும் வரை இதழ்களுக்காக உழைத்தார்கள்.

தினக்குரலின் ஆசிரியர் குழாம் மிக நிதானத்துடன் செய்தியையும் கருத்துரையையும் வெளியிட்டு வருகின்றன. சலசலப்பையும் பரபரப்பையும் கருத்துப் புனைவையும் புறந்தள்ளிய பொறுப்புணர்வு தினக்குரல் பதிப்பாளருக்கும் ஆசிரியர் குழாமுக்கும் இருந்ததால் பயனுள்ளதாய் வளர்ச்சிக்குரியதாய் கருத்தூட்டங்களின் விளைச்சல் நிலமாய்த் தினக்குரல் தமிழ்ச் சமூகத்தை வளப்படுத்தி வருகிறது.

ஆசிரியர் குழாமுக்கு உரிய தகைமைகளை எழுத்தாளர், பதிப்பாளர் வரதர், பத்திரிகைப் பணியில் அரைநூற்றாண்டு (2003 பதிப்பு) நூலின் அணிந்துரையில் பின்வருமாறு கூறுவார்; பலரையும் அனுசரித்துப் போதல், ஒவ்வொருவரையும் சரியாக இனங்கண்டு கொள்ளல், சமயோசிதபுத்தி, நேர்மை, அஞ்சாமை, ஒரு கதாசிரியனைப் போல் வர்ணிக்கும்

திறன், எடுத்த எடுப்பிலேயே செய்திகளுக்குக் கவர்ச்சிகரமாகத் தலைப்புகள் போடும் திறன். இப்படியான திறமைகள் பத்திராசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பார் வரதர். யோகர் சுவாமியோ, வரதரோ சொன்னவைகளை முழுமையாகக் கடைப்பிடித்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? எங்கே போனார்கள்? எத்தனை பேர் இன்னமும் இலங்கைக்குள் வாழ்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டால் தினக்குரல் ஆசிரியர் குழாத்தின் அருமை புரியும்.

யோகர் சுவாமிகள் மற்றும் வரதர் கூறிய இலக்குகளுக்கு ஊனம் இன்றி வாசகரின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு ஊடகங்களுக்குரிய கடும் அழுத்தங்கள் நடுவே பதினைந்து ஆண்டுகள் வாசகர் பரப்

பில் வனப்புமிக்க இதழாகத் தினக்குரல் வெளிவந்து தமிழ்ச்சமூகத்தின் பன்முகத் தேவைகளுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடியுமாகப் பணியாற்றி வருகிறது. சொரியல் சந்தையுள் தொடக்கத் தளம் அமைத்த காலம் மாறி அடர்த்திச் சந்தைக்கான தனிப் பதிப்பையும் வெளியிட்டு உலகெங்கும் பரந்த தமிழருக்காகவும் கணினி வழி வாசகருக்காகவும் மின் இதழையும் தந்து தினக்குரல் ஆற்றிவரும் பங்கு அளப்பரியது.

தொய்வின்றித் தளர்வின்றி, ஈடாட்டமின்றி, உறுதி குன்றாது குலையாது பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆற்றிய பணியின் வேகம் மென்மேலும் வளர்ந்து ஆல் போல் தினக்குரல் விழுதுகள் விடுவதாக. அருகுபோல் தினக்குரல் வேர் பரப்புவதாக.

செங்கை ஆழியான்

நம்பவே முடியவில்லை. பதினைந்து நாட்கள் போலிருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன என்பதை நம்பவே முடியவில்லை. நமது தினக்குரலுக்கு வயது பதினைந்து ஆகிறது என்பது வியப்பாக இருக்கிறது. முந்தநாள் ஆரம்பித்த மாதிரி உணர்வு... பேரினவாதிகளும் இந்திய வர்த்தகர்களும் காலான்றிய இலங்கைப் பத்திரிகைத் துறையில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சாமி அவர்கள் வெற்றிக் கொடி நாட்டுவார் என ஆரம்பத்தில் எண்ணவே முடியவில்லை. படிப்படியாகத் தினக்குரலின் வெற்றியை அவதானிக்கும் போது அந்த எண்ணம் தவறாகியது. தினக்குரலின் வெற்றிக்கு அதன் ஒழுங்கான வரவு காரணமல்ல. அதில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, இலக்கிய செய்திகளை எப்படித் தரவேண்டுமெ

தமிழர் பெருமைப்படும் தினசரி

னத் தெரிந்து தந்தபாங்காகும்.

தினக்குரல் ஒரு சமூக இதழாகும். சமூகத்தின் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பனவற்றை விழுமியம் மாறாது தந்து வருகின்றது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தின் தனித்துவத்தினைப் புரிந்து பிரதேச தினசரிகளை வெளியிட்டு வருகின்றது. யாழ். தினக்குரல், கிழக்குத் தினக்குரல் என்பனவற்றோடு மலையகத்திற்கு விசேஷ பக்கங்களை கவனமாக ஒதுக்கி வருகின்றது. பிரதேச சமூக நலனோடு மகளிரும் சிறுவர்களும் பயன்பெற உதவுகின்றது. ஒரு வகையில் இலங்கையில் வெளிவரும் தினசரிகள் பிரதேசப் பதிப்புகளை வெளியிட முன்வந்தமைக்கு தினக்குரல் காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

தினக்குரல் ஓர் அரசியல் இதழாகும். செய்திகளைச் செய்தியாகத் தருகின்ற பணியோடு நின்று விடாது அரசியல் செய்திகளை எவ்வாறு வாசகன் கிரகிக்க வேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. செய்தி விமர்சனங்கள் தமிழ் மக்களின் அரசியல் விமர்சனங்களாகவும் உள்ளன. பத்திரிகா தர்மம்

தன்னை நம்பி வாசிப்பவனை சரியாக வழிநடத்துவதாகும். அதனை தினக்குரல் செய்கின்றது. ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் மணியானவை. சேகரித்து வைக்கத்தூண்டுவன.

தினக்குரல் ஒரு பொருளாதார இதழாகவும் இலக்கிய இதழாகவும் மிளிர்கின்றது. இலக்கியச் சுரங்கமாக ஞாயிறு இதழ்கள் விளங்குகின்றன. ராஜகோபால் காலத்திலும் சரி சிவனேசச் செல்வன் காலத்திலும் சரி பின்னர் தனபாலசிங்கம் காலத்திலும் சரி ஞாயிறு இதழ்கள் தனித்துவமானவை. தினக்குரலின் முதல் ஞாயிறு இதழிலேயே எனது 'கொழும்பு லொட்ஜ்' நாவலை ராஜகோபால் தொடங்கியிருந்தார். அவ்வளவு தூரம் இலங்கை எழுத்தையும் எழுத்தாளரையும் தினக்குரல் மதித்தது. தினக்குரலில் தனது படைப்பு வெளிவருவது தனிச்சிறப்பு என எழுத்தாளர்கள் கருதுவர். பல நூற்றாண்டுகளுக்குத் தினக்குரல் வெளிவரவேண்டும். தொடர்ந்து தமிழ் மக்களின் ஆரோக்கியமான குரலாக ஒலிக்க வேண்டும்.

‘உங்கள் பொழுது போக்கு என்ன?’

‘பத்திரிகை வாசித்தல், ரி.வி.பார்த்தல், வானொலி கேட்டல்’

‘வெறும் பொழுது போக்குக்காகவாநாம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உயிரையும் விலையாகக் கொடுத்து ஊடகத்துறையில் வேலை செய்கிறோம்?’

நீச்சல் தெரியாத வளை கடலுக்குள் போட்டது போல் 1993இல் நான் வீரகேசரியில் இணைந்த எனது பத்திரிகைத்துறைப் பிரவேசம்.

ஊடகவியலாளர்கள் முன்னாலுள்ள சவால்

எம்.எஸ்.தேவகௌரி

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி

என்னதான் பொழுதைப் போக்க மக்கள் ஊடகங்களை நாடினாலும் அவர்களிடையே அவர்களின் சிந்தனைகளில் எதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் கருத்துருவாக்கம் செய்வது ஊடகவியலாளர்கள் தான். அதனால் தான் இக்கட்டான கால கட்டங்களில் அரசு தணிக்கையை நடைமுறைப்படுத்துகிறது. மக்கள் வாழ்க்கையில் எடுக்கும் எந்த முடிவிலும் ஊடகங்களின் வாயிலாக வரும் கருத்துகளின் ஆதிக்கம் இல்லாமல் இல்லை.

இத்தகைய ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த தொழில்துறை ஆத்மாவுடன் தொடர்புபட்டது. பொதுமக்கள் மீது அக்கறை கொண்டு பொது விடயங்கள் தொடர்பாக ஆர்வம் கொண்டவர்கள் இத்தொழிலில் மிளிர்வார்கள். எமது வாழ்விற்காக ஒரு தொழில் செய்கிறோம் என்ற உணர்வற்று அதுவாகவே வாழ்தல் அல்லது அதனுடன் இரண்டறக் கலத்தலே நடக்கிறது. இது இந்த தொழில்துறைக்கு மிகப்பெரிய பலம். ஆனால் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு இது ஒரு பலவீனமாக வேலைக்கு அடிமை (Workaholic) என இத்தொழில்துறைக்கு அப்பால் இருப்போரின் விமர்சனமாக இருக்கிறது.

இந்நிலையில் தான் 1997இல் தினக்குரலில் எனது பிரவேசம். ‘ம்...இன்று 15 வருடங்கள்’. மறைந்த இராஜகோபாலின் வழிகாட்டலில் ஞாயிறு தினக்குரலின் பதிலாசிரியராகப் செயற்பட்டதிலிருந்து நான் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் அதிகம்.

ஊடகத்தொழில் வரையறுக்கப்பட்ட மணித்தியாலத்தில் செய்து முடிக்கும் வேலையல்ல. ஒவ்வொரு செக்கனும் முக்கியமாவது போல் (செல்லிடப்பேசியில் வரும் குறுஞ்செய்திகள்) 24 மணித்தியாலமும் இயங்க வேண்டிய தேவையுள்ளது. தமது வருமானத்தை விட குரலற்றவர்களின் குரலாக ஒலிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் இத்துறையில் நுழைந்தவர்கள்தான் இன்று நம்மிடையே இருக்கும் மற்றும் மறைந்த மூத்த ஊடகவியலாளர்கள். இவர்கள் அமைத்த பாதைதான் இன்றைய இலங்கைத் தமிழ் ஊடகவியல்.

எனது சொந்த அனுபவத்தில் பல தகவல்களை இணைத்து இலகு மொழிநடையில் வளமாக எழுத என்னால் முடியுமென்றால் அது தினக்குரல் ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கத்தின் ஆசிரியர்தலையங்கத்தினால் வந்த பாதிப்பு. இன்று ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழ் மொழி பெயர்ப்புகளைச் செய்யும் அளவிற்கு ஆவலைத்தரண்டியது பிரணதார்திகரனின் (தினக்குரல் செய்தி ஆசிரியர்-ஹரன்) அருந்ததி ரோயின் இரத்தத்தீவு தினக்குரலில் தொடராக வந்தது.

எந்த ஆண்டில் என்ன நடந்தது முக்கியமானவற்றையாவது நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று உறுத்திக் கொண்டே இருப்பது ஆர்.பாரதியின் நினைவாற்றல். இத்தகையவர்களின் வழிநடத்தலில் எம் சக நண்பர்களின் ஆற்றல், ஆளுமைகள் இன்று தினக்குரலை 15 ஆவது வருடத்தில் தூக்கி நிறுத்தியுள்ளது என எண்ணுகையில் பெருமிதமாக இருக்கிறது. வாழ்த்துகள்!

வருமானத்தை விட குரலற்றவர்களின் குரலாக

இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் ஊடகவியலாளர்களுக்கான ஒழுக்க நியமம் இருந்தாலும் அதை முறைமைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக சகல ஊடகவியலாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனால் ஊடகவியலாளர்கள் என்ற தொழில் துறையினரை ஒரு குடைக்குள் கொண்டு வருவதோ, தரம் பேணுவதோ சிரமமாக இருக்கிறது.

ஒலிக்க வேண்டும் என்ற அக விழுமியங்களுக்குள்ளால் ஊடகத்துறையில் பணியாற்றுவவர்களும் இன்றைய புதிய தொழில்நுட்பத்தின் கவர்ச்சியுடன் முறைசார் தொழிலாக இதை மேற்கொண்டு வருமானமீட்டவும் கருத்துகளைப் பரப்பவும் வரும் இளம் ஊடகவியலாளர்களும் இன்றைய ஊடகத்துறையைத் திட்டமிடுபவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த நிலைமை ஊடகத்துறையின் பலமாக அமைய வேண்டுமேயொழிய பலவீனமாக அமையக்கூடாது. தொழில்வாண்மை மிக்க ஊடகவியலாளர்களும் தொழில் திறனும் இணைந்து ஒரு புதிய ஊடக கலாசாரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இன்று தகவலைப் பெற்றுக் கொள்ள நமக்கிருக்கும் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகள் (இணையம்) நவீன ஊடகங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன. எமது செல்லிடப்பேசியில் செக்கனுக்கு செக்கன் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் செய்திகளைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பொதுவாக இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மிக கவர்ச்சிமிக்கதாகச் செய்திகளை கணத்துக்கு கணம் வெளியிட்ட வண்ணம் உள்ளன. இந்த நிலையுடன் போட்டியிட்டு ஒரு பத்திரிகை வெளிவரவேண்டியுள்ளது. எனவே பத்திரிகையில் வேலை செய்யும் ஊடகவியலாளர்களுக்கு பணி மேலதிகமானது. இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் வெளிவந்த திற்கு மேலதிகமாக புதிய கோணத்தில் செய்தியைத் தேட வேண்டியுள்ளது. இதற்காக புதிய தொழில் நுட்ப அறிவும் ஊடகவியல் ஆளுமையும் ஆழமாகவும் சிறப்பாகவும் தேவைப்படுகிறது.

ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் அதுவும் தமிழ் அச்ச ஊடகத்துறையைப் பொறுத்தளவில் வரையறுக்கப்பட்ட வருமானம், தொழில் நுட்ப வசதிகள், பௌதீக வளங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பது, ஊடகவியலாளர்களுக்கான தொழில் தகைமையை வளர்க்க உதவவில்லை. சமூகத்திற்காகச் சேவை செய்பவராக அல்லது மற்றவர்களின் செய்திகளைச் சுமக்கும் சுமை கூலிகளாகவே கணிக்கப்படுகின்றனர். இந்த நிலை மாறி ஒரு தொழில்வாண்மை மிக்க தொழிலாக இது மாற வேண்டும்.

இன்று நவீன ஊடகங்கள் என்று சொல்லப்படும் ருவிற்றர் (Twitter) முகப்புத்தகம் (Facebook), புளொக் (Blogs) போன்றவை சமூக ஊடகங்கள் (Social Medias) இவற்றினூடாகச் செய்திகளை எவரும் வெளியிட முடியும். சாதாரண மக்களும் ஊடகவியலாளராகச் செயற்பட முடியும். இந்த நிலையில் அவர்களுக்கும் ஊடகத் தொழில் துறையில் பணிபுரியும் ஊடகவியலாளர்களுக்குமான பிரிகோடு எப்படி அமையப்போகிறது. இது இன்று உலகெங்கும் உள்ள பெரிய சவால்.

ஆனாலும் அநேகமான நாடுகளில் ஊடகவியலாளர்களைத் தொழில் வாண்மை மிக்கவர்களாக (Professionals) ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அதற்காக அவர்களுக்கு ஊடக ஒழுக்க நியமங்கள் (Ethics) கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த நியமங்களைப் பின்பற்றுவவர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் என்ற வரையறையை இதனால் ஏற்படுத்த முடியும். சட்டத்தரணி என்பவர் யார்? வைத்தியர் என்பவர் யார்? எனத் தீர்மானிக்கின்ற போது அவர்களுக்கான ஒழுக்க நியமங்களை ஏற்றுக் கொண்டு சத்தியப்பிரமாணம் எடுத்த பின்தான் அவர்களை அந்தந்த தொழில் துறைக்குரியோராக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் ஊடகவியலாளர்களுக்கான ஒழுக்க நியமம் இருந்தாலும் அதை முறைமைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகச் சகல ஊடகவியலாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனால் ஊடகவியலாளர்கள் என்ற தொழில் துறையினரை ஒரு குடைக்குள் கொண்டு வருவதோ, தரம் பேணுவதோ சிரமமாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் இலங்கையின் ஊடகவியலாளர்களுக்கான சம்பள நிர்ணயமும் கூலி நிர்ணய சபையில் கீழ்தான் (Wages Board) தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அலுவலகத் தொழில் புரிவோர் (White Collar Jobs) என்ற டிரிவின் கீழ் அல்ல என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இந்நிலையில் தொழில்த் தரத்தைப் பேணி தொழில்வாண்மையை ஊடகவியலாளர்கள் பெற வேண்டுமென்றால் முறைமைப்படுத்தப்பட்ட பாடசாலைக் கல்வியினூடாக ஊடகவியல் முன்

வைக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான அடித்தளமாகத் தரம் 10, தரம் 11 இற்கு தொடர்பாடல் மற்றும் ஊடகவியற் கற்கை அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அத்துடன் பல்கலைக்கழகங்களிலும் கலைப்பிரிவுக்கு ஒரு பாடநெறியாக ஊடகக்கற்கை நெறியை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர். ஆயினும் ஊடகத் தொழிலைச் செய்வதற்கு இது போதுமானதாக இல்லை என்பதும் பயிற்சி அவசியம் என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அந்த வகையில் ஊடகக் கல்வியையும் பயிற்சியையும் அளித்துவரும் ஒரு நிறுவனத்தில் பணியுரியும் வாய்ப்பினூடாக ஊடகத்துறைக்குப் புதிய

வர்களை உள்ளீர்க்கிறோம். அவர்களுக்கான நவீன தொழில்நுட்பத் தொடர்பாடல்களையும் பல்திறத்திறனையும் விருத்தி செய்யும் வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறோம். அதாவது ஒரு ஊடகவியலாளராக வருவதற்கான அடிப்படை அறிவையும் திறனையும் வழங்குகிறோம். ஊடக நிறுவனங்களில் தான் இவர்கள் தம்மை பட்டை தீட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

'இன்றைய பத்திரிகை நாளைய குப்பை' என்பர். ஆனால் இன்றைய செய்தி நாளைய வரலாறு. வரலாற்றை எழுதும் பத்திரிகைகளின் வரலாறு என்றும் பதியப்பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

மாற்றுக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் தினக்குரல்

தினக்குரல் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவெனில், தேசியத்திற்கும் தேசிய ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்துவதற்குமேயாகும். இதற்கு முழு ஆதரவுடனும் முழு முயற்சியுடனும் செயற்பட்டவர் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடுதலைக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்த அஞ்சா நெஞ்சங்கொண்டவரும் இலட்சியவாதியும் கொள்கைப்பற்றும் கொண்டவருமான அமரர்குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களே.

கடந்த 15 வருடங்களாக பல இன்னல்கள், இடையூறுகள், உயிர்த்தியாகங்கள், மதிப்பிடமுடியாத பொருளாதார இழப்புகள் போன்றன ஏற்பட்ட போதிலும் தினக்குரல் ஸ்தாபகர் உயர்திரு. எஸ்.பி. சாமி அவர்கள் அத்தனையையும் எதிர்கொண்டு தொடர்ந்து தினக்குரல் பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தை நடாத்திவருவதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். தினக்குரல் ஸ்தாபகர் மாத்திரம் அவ்வின்னல்களை எதிர்கொண்டது மட்டுமல்லாது அத்தாபனத்தில் கடமையாற்றும் ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் அனைவரும் பொறுப்புடனும் சகிப்புத் தன்மையுடனும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை எல்லோரும் அறிவர்.

அந்த வகையில் ஒன்றைமட்டும் பகிரங்கமாக குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். தினக்குரல் பத்திரிகை மாற்றுக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதில் என்றுமே பின்நிற்பதில்லை. அவ்வாறான மாற்றுக் கருத்துகள் உடனுக்குடன் தினக்குரல் பத்திரிகையில் வெளியிடப்படுகின்றன. அதனைப் பல வாசகர்கள் வாசித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன். அவ்வாறு பிரசுரிக்கப்பட்ட மாற்றுக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியவர்களுள் பலர் வாசகர்களுள் அடங்குவர்.

பத்திரிகையின் பிரதான அம்சமாவது, அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கம் ஆகும். தினக்குரலில் வெளியான ஆசிரியத் தலையங்கங்களின் தொகுப்பு நூலொன்று அண்மையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் விமரிசையாக வெளியிடப்பட்டது. அத்தொகுப்பு நூல் பற்றி பலர்பாராட்டி விமர்சனம் செய்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

க.மு.தருமராசா

வாசகர்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் வகையிலும் நடுநிலை தவறாமலும் செயற்படுவதே பத்திரிகையின் பொறுப்பாகும். இந்த இருகுணாம்சங்களையும் தினக்குரல் பத்திரிகையானது கடந்த 14 வருடகாலமாக கடைப்பிடித்து வருவதோடு, அப்பத்திரிகை இன்று தனது 15ஆவது அகவையில் காலடி வைக்கிறது. இது பலருக்கும் இனிமையானதொரு செய்தியாகும்.

காய்ந்த மரத்திற்கு கல்லெறி விழுவது வழக்கம். அந்த வகையில் தினக்குரல் பத்திரிகைக்கும் சில கல்லெறிகள் விழுகின்றன. அக்கல்லெறிகளையும் தினக்குரல் ஸ்தாபகரும் ஊடகவியலாளர்களும் தாங்கிக்கொண்டு அத்தாபனத்தின் மேம்பாட்டுக்காக தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருவதை நோக்கும்கால் இதற்கு ஒரு அப்பாற்பட்ட சக்தியின் துணையே காரணம் என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

தமிழ்த் தேசியம் என்பது முள்ளிவாய்க்காலுடன் முடிந்துவிட்டதாக நினைத்து வருந்துவோர் தமிழ் மக்களிடையே இருக்கின்றார்கள் என்பது எந்தளவுக்கு உண்மையோ, அந்தளவுக்கு உண்மை. அது அங்ஙனமே முடிந்துபோய்விட வேண்டும் என்று எண்ணுபவர்களும் உள்ளும் புறமும் உள்ளார்கள் என்பதே.

தமிழ்த் தேசியவாதத்தினால் ஏற்பட்ட தீமைகள் என்ன? விளைவுகளின் தாக்கம் எந்தளவுக்கு உள்ளது என்று பலரும் பலவாறாகக் கவன்று கதைவடித்தபடி உள்ளார்கள். கருத்தியல் ரீதியில் இதற்கான உரிய பதில் முன்வைக்கப்பட வேண்டியது ஓர் இனத்தின் இருப்புக்கு அவசியம் என்றளவில் சிலவற்றைக் கூறலாம் என்று நினைக்கின்றேன். இதற்கென முதலில் தேசியம் பற்றிய தெளிவு அவசியமாகின்றது.

தேசியத்தின் பெயரால் தேசங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. உருக்குலைந்தும் உள்ளன. ஆதலினால் தேசியவாதம் என்பது எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரிக்கப்பட வேண்டியது என்ற வாதம் தர்க்க ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதல்ல. ஆயின் எந்த அடிப்படையில் தேசியம் முன்வைக்கப்படுகின்றது என்பதை வைத்தே அதன் நன்மை, தீமைகள் ஆய்ந்தறிப்பிட வேண்டும்.

தேசியமும் அடையாளமும்
தேசியத்தின் அடிநாதமாக

அடையாள திருப்பை அடகு கைக்காது ஜீவிக்கும் இகைய பத்திரிகை இன்ஜும் வளர என்றும் என் வாழ்த்துகள்

பற்றிய விமர்சனங்களை நாம் முன்வைக்கலாம். ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அரசியல் சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் பார்த்து தேசியவாதம் குறுகியது என்று முன்னர் மார்க்சிஸ்டுகள் வாதிட்டு வந்தார்கள். ஆனால், சோசலிஷ் அரசொன்றைக் குறிப்பிட்ட ஆட்புல எல்லைக்குள் ஏற்படுத்தல் அல்லது கட்டிக்காத்தல் என்பதற்காக ஏதாவதொரு விதத்தில் தேசியம் பற்றிப் பேசாமல் இருக்க அவர்களாலும் முடியவில்லை. ஒடுக்கும் மக்களின் தேசியவாதத்துக்கும் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் தேசியவாதத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாடாக வர்க்க ரீதியான அடையாளம் மட்டுமே அவர்களால் அப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த அடையாளம் குறிப்பிட்ட ஒரு தேசத்தின் ஆட்புல எல்லைக்குட்பட்ட அடையாளமாகவா அன்றி சர்வதேச ரீதியிலான அடையாளமாகவா பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் ஏற்பட்ட கருத்தியல் மோதலால் மார்க்சிஸ்டுகள் தமக்குள் மாறுபட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஆக எப்படிப் பார்ப்பினும் தேசியம் என்ற பதத்தின் பிரயோகம் ஏதாவதொரு அடையாளத்தைச் சுட்டியதாகவே அமைவதைக் காணலாம். எனவே, தேசியவாதம் பற்றிய விவாதமானது எந்த அடையாளம் தேவையானது, எது தேவையற்றது என்ற தெளிவிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகின்றது.

தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிர்காலம்; பெரிவும் தேவைவயும்

அமைவது அடையாளம் பற்றிய விடயமாகும். ஆயின் அந்த அடையாளம் எந்த அடிப்படையில் வரிக்கப்படுகின்றது என்பதை வைத்தே அது

நது என்ற தெளிவிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகின்றது.

அடையாளத்தைப் பற்றித் திருப்பித் திருப்பிச்

சொல்ல வேண்டிய அவசியம்தான் என்ன? அடையாளம் என்பது ஒரு வர்தன்னைத்தானே எப்படிக்கருதிக் கொள்கின்றார் என்பதிலிருந்து மற்றையவர்கள் எப்படி அவரைப் பார்க்கின்றார்கள் என்பதுவரை நீள்வதாக இருக்க முடியும். ஓர் அரசு உத்தியோகபூர்வரீதியில் இத்தகைய அடையாளத்தை மற்றவர்கள் மீது சுமத்தும் போது சிறுபான்மையினரின் தேசியவாதம் தற்காப்பு நிலையில் பலம் பெறுகின்றது. இதனை அரசு தனது செயல் மூலமோ அன்றிச் செய்யாமை மூலமோ நடத்திக் காட்டலாம்.

தமிழ்த் தேசியத்தை விளங்கிக்கொள்வதில் இலங்கை அரசின் பல செயல்களை இங்கு உதாரணம் காட்ட முடியும். இச்செயல்கள் அரசின் சட்டவாக்க, நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் நீதித்துறை ஆகிய மூன்று துறைகளினாலும் கச்சிதமாகவே நடத்தி முடிக்கப்பட்டதை முன்னைய தலைமுறை அறியும். இது இப்போதும் தொடர்கதைதான்.

தேசியவாதம் என்பது எல்லா வகையான மேலாதிக்கத்துக்கும் எதிரான போராட்டமாகவே கருதப்பட வேண்டும். மேலாதிக்கங்கள் எந்த வடிவில் வருகின்றன என்பதற்கு அடையாளம் பற்றிய அறிவு அவசியமாகின்றது. எந்த அடையாள வடிவை வரித்துக்கொண்டு மேலாதிக்கம் அடக்குமுறைக்கு வித்திடுகின்றதோ அதற்கு மாறான அடையாள வடிவத்தை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஒடுக்கப்படுவோருக்கு ஏற்படும் இந்த மேலாதிக்க வடிவங்களின் குணாதிசயங்களைக் கண்டறியும் அறிவுள்ளோர் எது தமக்குத் தேவையானது, எது தேவையற்றது என்பதையும் உரியவாறு அடையாளம் காண்கின்றனர்.

அடையாளம் பற்றி வெறுமனே கருத்தளவில் (abstract) பேசுதல் மட்டும் போதுமா? அங்ஙனமா

தேசியவாதம் என்பது எல்லா வகையான மேலாதிக்கத்துக்கும் எதிரான போராட்டமாகவே கருதப்பட வேண்டும். மேலாதிக்கங்கள் எந்த வடிவில் வருகின்றன என்பதற்கு அடையாளம் பற்றிய அறிவு அவசியமாகின்றது. எந்த அடையாள வடிவை வரித்துக்கொண்டு மேலாதிக்கம் அடக்குமுறைக்கு வித்திடுகின்றதோ அதற்கு மாறான அடையாள வடிவத்தை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஒடுக்கப்படுவோருக்கு ஏற்படும். இந்த மேலாதிக்க வடிவங்களின் குணாதிசயங்களைக் கண்டறியும் அறிவுள்ளோர் எது தமக்குத் தேவையானது, எது தேவையற்றது என்பதையும் உரியவாறு அடையாளம் காண்கின்றனர்

யின் அது ஏன் அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெற வேண்டும்? வெறுமனே அழகியல், இலக்கிய ஆக்கத்தோடு நிறுத்தி விட வேண்டாமா என்று கேட்கத் தோன்றும். எதுவுமே அரசியல் இல்லாமலில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்வோருக்கு அடுத்தகட்டத்தை நோக்கிய நகர்வின் அவசியமும் புரியக்கூடும்.

தேசியவாதத்தின் அடிப்படையில் மோதல்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாது என்பதன் உள்ளார்த்தம் இந்த அடுத்த கட்ட நகர்வு என்பது நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துதல் என்பதுடன் சம்பந்தப்படுவதையும் அங்கே ஒன்றோடொன்று போட்டியிடும் நலன்கள் குறுக்கிடுவதையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவருவதே எனலாம். நிறுவனங்களின் கருத்தியல் மோதலுக்

கும் அது அரசியல் போராட்டமாக மாறுவதற்கும் இடையிலான வேறுபாடே இந்த நிறுவனப்போட்டிதான் என்பதைச் சிலர் இலகுவாக மறந்துவிடுகின்றார்கள். இந்த நிறுவனங்கள் சில வேளைகளில் ஒரு காலத்தைய எங்களது எஜமானர்களால் அல்லது கருதப்படும் எதிரிகளால் எங்களுக்குத் தரப்பட்ட அல்லது விதந்துரைக்கப்பட்ட அமைப்புகளாகக் கூட இருக்கலாம். அப்படியிருந்தபோதிலும் அதனைக் கட்டிக்காத்தல், அதற்குள் பொது எதிரியைத் தேடல் என்று காலவிரயத்தில் ஒருசாரார் ஈடுபட்டிருக்கையில் மறுசாரார் அதேநிறுவன அமைப்பை எல்லா விதத்திலும் நிலையூன்றச் செய்து தம்மை எதிர்ப்போரையும் நிறுவனமயப்படுத்தி விடுகின்றார்கள். இதற்கு இலங்கையின் அரசியல் வரலாறு மிகச் சிறந்த உதாரணமாக அமைந்துள்ளது.

இதன் பின்னர் அடையாளங்கள் மாறுகின்றன. அல்லது மாற்றப்படுகின்றன. இதை வைத்துத்தான்

சிலருக்குத் தேசியவாதம் என்பது இனவாதமாகின்றது. வேறு சிலருக்கு இதுவே பிரிவினைவாதமாகின்றது. இன்னும் சிலர் இதனை முதலாளித்துவத்தின் முகமூடி என்பார்கள். குண்டுச்சட்டிக்குள் குதிரையோட்டும் முயற்சி என்று முணுமுணுப்பார் வேறு சிலர். எந்தவொரு சொல்லுக்கும் அதனது பொருள் என்பது சுற்றுச்சூழ்நிலை (Contextual) கருதியே விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்தச் சூழல் கட்டமைவு என்பது தேசியவாதத்தைப் பொறுத்தளவில் சுயமாகவும் உருவாக்கப்படலாம். வலிந்து திணிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம்.

இந்தப் பின்னணியிலேயே தமிழ்த் தேசியம் விளங்கிக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தமிழ்த் தேசியத்தின் தோற்றமும் நிலைப்பாடும்

குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் இலங்கையை ஒரு பல்லினச் சமூகமாகவே பார்த்தார்கள். பிரித்தானியர் ஆட்சியைப் பலமாக எதிர்த்து உடனடிச் சுயாட்சி கோரிய இடதுசாரிகளும் வடக்கு, கிழக்குத் தமிழர்களின் மரபுவழித் தாயகம் என்றும் அவர்களின் சுயநிர்ணய உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் 1940 களில் தீர்மானம் போட்டார்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சோல்பரி யாப்பின் 29 ஆவது பிரிவு இலங்கையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசியல் சமூகங்கள் உள்ளன என்பதையும் அதில் ஒன்று இன்னொன்றைப் பாதிக்கும் வகையில் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்துவதாகவும் அமைந்திருந்தது. சுதந்திரத்தின் பின்னரான நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளில் கூட இலங்கை அங்கனமே பல்லின அரசியல் சமூகமொன்றைச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்தது.

அடையாளமின்றித் தேசியமில்லை என்ற வாதத்தின் நிலைநின்று நோக்கின் தமிழ்த் தேசியத்தின் தோற்றம் என்பது இலங்கை அரசு என்ற கட்டமைப்பின் தோற்றத்துடன் தொடர்புறுத்திப் பார்க்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. இந்தக் கட்டமைப்பின் தோற்றம் எந்த அடையாளத்தை முன்னிறுத்தி நிறுவனமயப்படுத்தலை ஆரம்பித்தது. அப்போது தமிழ்த் தேசியத்தின் அடையாளம் எப்படி முன் வைக்கப்பட்டது என்பவற்றை ஞாபகப்படுத்தியே யாக வேண்டும்.

1947 இற்கு முந்திய இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியத்தின் அடையாளம் என்பது நிறுவனமயப்படுத்தல் ஆபத்தை எதிர்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே,

இலங்கையர் என்ற அடையாளம் சிறுபான்மையினருக்கு எவ்வித அரசியல் அச்சத்தையும் ஊட்ட வல்லதாகக் கருதப்பட்டிருக்கவில்லை. இக்காலப்பகுதியில் சிறுபான்மையினர் சார்பில் முன் வைக்கப்பட்ட அரசியல் கோரிக்கைகள் யாவுமே தனி அடையாளத்தை வலியுறுத்தியவையாக இருந்தபோதிலும் அதற்கான பாதுகாப்பாக நிறுவன அரசியல் அமைப்புகளைக் கோராமல் சுதந்திர இலங்கை என்ற நிறுவன அமைப்புக்குள் தமது அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான கோரிக்கைகளாக மட்டுமே இருந்தன.

சர்வசன வாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வேளையிலும் பின்னர் சோல்பரி யாப்பின் கீழ் சுதந்திரம் முன்மொழியப்பட்ட போதிலும் தமிழ்த் தேசியம் தனது இருப்புக்கு நிறுவனமயப்படுத்தல், அச்சுறுத்தல் பலமாக இல்லை என்பதால்தான் பிரதிநிதித்துவ ரீதியிலான அடையாளம் போதுமென்ற நம்பிக்கையில் இருந்தது. அக்கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டிராதபோதிலும் அப்போதைய தமிழ்த் தலைமையில் இருந்த ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் லண்டனுக்கு அனுப்பிய தந்தியில் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற பதம் பாவிக்கப்பட்டிருப்பினும் தமிழ்த் தேசியம் தனது அடையாளப் பாதுகாப்பை இலங்கை அரசு கட்டமைப்புக்குள்ளேயே அதுவும் பிரதிநிதித்துவ அதிகரிப்பின் வாயிலாகப் பெறலாம் என்பதில் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைக் கைவிட்டிருக்கவில்லை.

ஆனால், அதற்காக தமிழ்த் தேசியம் அந்நேரத்தில் உருப்பெற்றிருக்கவில்லை என்றும் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தை எல்லோருமே சந்தோசமாக வரித்துக் கொண்டிருந்தனர் என்றும் மிகையாக எடைபோட்டு விடக்கூடாது. தமிழ்த் தேசியம் இருந்தது. ஆனால், அதன் வடிவம் வேறாக இருந்தது. அதற்குக் காரணம் என்னவெனில் அடையாளத்துக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல் எவ்வடிவில் இருக்கின்றதோ அதற்கேற்றபடிதான் அடையாளப்படுத்தலும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கும்.

தமிழரசுக் கட்சியின் தோற்றமே இந்த அடையாள அரசியலில் முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது எனலாம். கூட்டாட்சிக் கோரிக்கையானது ஒருபுறத்தில் இலங்கை அரசு என்ற நிறுவன அமைப்பில் இதுவரை இருந்து வந்த நம்பிக்கை தூரப்போய் விட்டதையும் மறுபுறத்தில் சிறுபான்மையினர் தமது அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள நிறுவனமயப்பட்ட அமைப்புத் தேவை என்ப

தையும் புலப்படுத்துவதாக இருந்தது. அத்துடன், இலங்கையர் என்ற அடையாள வரிப்புக்கான முன் நிபந்தனையாகவும் கூட்டாட்சிக் கோரிக்கையை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இதன் பின்னரான வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஒரு பக்கத்தில் வலிந்து அடையாளத்தைத் திணிப்பதாகவும் மறுபக்கத்தில் இறுக்கமான நிறுவன அமைப்புக் கோரிக்கைகளாகவும் எதிரெதிர்த் திசைகளில் சென்றதை நாமெல்லோருமே நன்கறிவோம். இதன் உச்சகட்ட வெளிப்பாடாகத்தான் இலங்கைக் குடியரசான நாளிலிருந்து பிரிவினைக் கோரிக்கையும் ஆயுதப் போராட்டமும் தமிழ்த் தேசியத்தின் பின்னைய வடிவங்களாக வெளிப்படத் தலைப்பட்டன. இந்நேரத்தில் இலங்கையில் அரசியலமைப்பு நிர்ணயசபையில் முன்னாள் உடுவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வி.தர்மலிங்கம், தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் சமர்ப்பித்த மாற்று யோசனைகளில் இழையோடியிருந்த விடயமும் இதுவேதான்.

எனவே, அடையாள வலியுறுத்தல் என்பது இலங்கை அரசு என்ற கட்டமைப்போடு ஆரம்பித்தமையையும் காலத்துக்குக் காலம் அது தற்காப்பு வடிவில் தன்னை உருமாற்றி வந்துள்ளமையையும் வரலாற்று நிகழ்வுகள் உணர்த்தி நிற்கின்றமையைப் பார்க்கின்றோம்.

தேசியவாதம் இன்னும் தேவைதானா?

தற்போது போர் முடிந்துவிட்ட கையுடன் முரண்பாடுகளும் தீர்ந்துவிட்டதாகக் கற்பனை செய்யச் சொல்லி எம்மைக் கட்டாயப்படுத்தும் போக்குகள் அதிகரிக்கையில் தேசியவாதத்தின் தெளிவும் தேவையும் மறுபக்கத்தில் அதிகரிப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும் என்பது நிதர்சனமாவதற்கு நீண்டநாள் எடுக்காது எனலாம். தமிழ்த் தேசியம் பற்றிய விளக்கம் அல்லது அதைப் புரிந்து கொள்

வதில் விருப்பம் இருந்திருக்குமெனின் நாட்டில் உள்ள பிரச்சினை என்பது தொடர்கதையாகியிருக்கவும் முடியாது. ஆனால், என்றும் இல்லாதவளுக்கு அது பற்றி நம்மவர்களுக்கே இன்று விளக்கம் தேவைப்படுகின்றது என்பதுதான் மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

இங்கேதான் தெளிவு இன்னும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. தமிழ்த் தேசியவாதிகள் அடிப்படையில் தற்போது இரு பிரதான கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றார்கள். வடக்கு, கிழக்கு இணைந்த ஆட்புலப்பகுதிக் குள்ளான அரசியல் அதிகாரம் சிறுபான்மையினர் கைகளில்

வர வேண்டும் என்பது ஒன்று. இந்த அதிகாரங்கள் தமிழ் மக்களின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்குப் போதியனவாக இருக்க வேண்டும் என்பது மற்றொன்று.

இந்த இரு கோரிக்கைகளுக்குள்ளும் பேசாப் பொருளாக அமைந்திருக்கும் விடயமொன்றுள்ளது. தமிழ் மக்களின் அடையாளம் என்பது வெறுமனே இனம், மதம், மொழி என்பவற்றுக்கும் அப்பால் ஆட்புலம் சார்ந்ததாகவும் அமைந்திருக்கின்றமையைத் தீர்வுகள் பற்றிச் சிந்திப்போர் கவனத்தில் கொள்ளத்

தவறக்கூடாது. இங்குதான் வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள முஸ்லிம்களின் அரசியல் அபிலாசைகள் எவ்விதத்திலும் எந்த மேலாதிக்கத்துக்கும் உட்படாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் அவசியம் தமிழ்த் தேசியவாதிகளுக்குண்டு.

இன்றைக்கு தேசியக் கட்சிகள் இரண்டையும் விட்டால் நாட்டிலுள்ள ஏனைய கட்சிகள் யாவும் ஏதாவதொரு விதத்தில் இன, மத அல்லது பிராந்திய அடையாளத்தைக் கொண்டவையாகவே உள்ளன. சிலவேளைகளில் அது பெயரளவில் மட்டும் உள்ளதாகக் கூட இருக்கலாம்.

ஏதேனும் விதத்தில் இனத்துவ அடையாளத்தைக் கட்சியின் பெயரில் வைத்துக்கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிடுவதும் பின்னர் அரசாங்கக் கட்சியில் சேர்ந்து பங்களியாவதும் அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் வழக்கமானதொரு விடயமாகிவிட்டது. சிறுபான்மையினருக்கெனக் கட்சிகள் தேவையென ஒரு புறத்திலும் மறுபுறத்தில் அரசாங்கத்துடன் சேராமல் எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலையுள்ளதென வருந்துவதும் முரணாகையாகிின்றது.

வடக்கு, கிழக்கைப் பொறுத்தளவில் எந்தவொரு தமிழ்க் கட்சியும் தமிழ், தமிழ் ஈழம், விடுதலை அல்லது ஈழம் என்று ஏதாவதொரு சொற்றொடரைத் தமது பெயரில் பதித்திருப்பதற்கான காரணம் என்ன? இந்தப் பெயர்கள் சேர்க்கப்பட்ட காலப்பகுதி எது வென்பதை உற்றுநோக்குதல் தமிழ்த் தேசியத்தின் தேவையை விளங்கிக்கொள்வதற்கு உதவும்.

ஏதேனும் விதத்தில் இனத்துவ அடையாளத்தைக் கட்சியின் பெயரில் வைத்துக்கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிடுவதும் பின்னர் அரசாங்கக் கட்சியில் சேர்ந்து பங்காளியாவதும் அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் வழக்கமானதொரு விடயமாகி விட்டது. சிறுபான்மையினருக்கெனக் கட்சிகள் தேவையென ஒரு புறத்திலும் மறுபுறத்தில் அரசாங்கத்துடன் சேராமல் எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலை யுள்ளதென வருந்துவதும் முரண்நகையாகின்றது.

அதிகாரப்பரவலாக்கல் ஓரளவுக்கேனும் வழங்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் அரசியல் முறைமையில் அங்ஙனம் மத்தியில் கூட்டமைப்பது சில வேளைகளில் விளங்கிக்கொள்ளப்படக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால், ஒற்றையாட்சி அமைப்புக்குள் அத்தகைய கூட்டு தேவையற்றதென்பதே எனது கருத்தாகும். ஏனெனில் இனத்துவ அரசியல் என்பது ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டதைப்போல அரசு கட்டமைப்பு நிறுவனத்தின் மீதான நம்பிக்கையின்மையின் அடிப்படையில் எழுவது. தேசியக் கட்சிகளிலுள்ள சிறுபான்மையினத்தவர்கள் உண்மையிலேயே அவர்களது பிரதிநிதிகளல்ல என்று காட்டுவதற்காக மட்டுமென இங்ஙனம் கூட்டமைப்பதும் என்பது தர்க்க நியாயத்துக்குட்பட்டதாகாது.

இன்னொரு விதத்தில் அரசின் கட்டமைப்பு மீதான நிலைப்பாட்டில் விசுவாசங் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை அவர்கள் தாமாகவே தமக்கு ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். முன்னர் தமிழரசுக் கட்சிகூட இத்தவறைச் செய்திருந்தது என்பதும் அதற்கு அவர்கள் (மாவட்ட சபைகளைக் கொண்டு வருவதற்காகவென) காரணம் கூறியதும் அவ்வளவாக எடுபடவில்லை என்பதும் பதிவாகியே இருக்கின்றது.

இத்தகைய அணுகுமுறையிலுள்ள மற்றொரு ஆபத்து யாதெனில் வழக்கமாகவே பல்லின அரசியல் சமூகத்தில் அதிகாரத்திலுள்ள பெரும்பான்மையினர் அத்தகைய பன்மைத்துவத்தை இல்லாமல் செய்வதற்கென உருவாக்கும் பொறிகளுள் இனத்

துவம் பேசுவோரும் அகப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். எல்லாவற்றையும் கடந்த தேச ஒற்றுமை என்ற சுலோக அலை இவர்களை அடித்துச் சென்று விடும். இந்த அலைகள் பல்வேறு வடிவங்களில் மேலெழும்போது தேசியவாதமே தடுப்புச்சுவராக இருக்க வேண்டும். இதனை எத்தனைபேர் இன்று இலங்கையில் விளங்கிக் கொண்டுள்ளார்கள்?

தேச ஒற்றுமை அலை கடல்கோளாக மாறும் போது பல்லினச் சமூக அமைப்பு பலிவாங்கப் பட்டுவிடும். இதனை ஆய்வாளர்கள் ஒன்றிப்பு (assimilation) முயற்சியாகப் பார்ப்பர். தேசியவாதம் குறைந்தபட்சம் வேறுபாடுகளின் யதார்த்தத்தை உணரவைத்து அதன் அடிப்படையில் தேச ஒற்றுமை கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்று வாதிடுவதாக இருக்கும். இதனை ஒருங்கிணைப்பு (integration) முயற்சியாகக் கருதுவர். அரசு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விடயங்களிலும் குழுக்களின் வித்தியாசங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். அந்த அங்கீகாரத்தை வலியுறுத்தும் அரசியல் பலமும் தார்மீகப் பலமும் கொண்டவர்களையே தேசியவாதிகளாகப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவேதான் இன்றைக்குத் தமிழ்த் தேசியம் அவசியம்தானா என்பதற்கான விடை பின்வரும் இரு வினாக்களுக்கான விடையில் தங்கியுள்ளதாகக் கொள்ளலாம்.

தமிழினம் தனது இருப்பை, அடையாளத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளதா? அதாவது இது விடயத்தில் ஏதேனும் அரசு ரீதியிலான அச்சுறுத்தல் உள்ளதா? இல்லையா? தமிழினத்தின் அடையாளத்துக்கும் இருப்புக்கும் பாதுகாப்பான நிறுவன அமைப்பை ஏற்படுத்துவதில் அரசியல் பலமும் தார்மீகப் பலமும் தேவைப்படுகின்றதா? இல்லையா?

தமிழ்த் தேசியவாதிகள் நிறுவன அமைப்புகள் பற்றி யோசிக்கின்றார்கள் என்பது மட்டும் இங்கே போதுமானதாகாது. உரியவர்கள் உரிய இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதும் தேசியத்தை நேசிக்கும் மக்களினால் உறுதிப்படுத்தப்படவும் வேண்டும். இதன் உள்ளார்ந்த இன்னொரு தேவைப்பாடாக அமைவது என்னவெனில் தேசியவாதத்தை வெறுமனே கருத்தளவில் கொண்டு நிறுவனத்துகளால் விலகிநிற்கும் தமிழ்த் தேசிய விசுவாசிகளுக்கும் யதார்த்தம் உணர்த்தப்பட்டு அவர்களும் உள்ளீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

CONFLICT TRANSFORMATION IN SRI LANKA

Jehan Perera

Sri Lanka has a plural society of several different ethnic communities, the two largest being Sinhalese and Tamil which have characteristics of nations. During the British colonial period from 1802 to 1948, these two groups were treated by the colonial rulers as the two major communities and essentially as being on par. However, Independence in 1948 effectively transferred political power into the hands of the Sinhalese majority who comprise about three fourths of the population. The inability of the political elites belonging to the different ethnic communities to share power equitably among themselves led to a series of broken agreements and to acute mistrust between the communities.

The difficulty of protecting minority interests in a unitary system of government in which majority-minority relations are strained is exemplified by Sri Lanka's modern political history. As time went on, the Tamils from the north in particular were rarely represented in the higher rungs of the government. Therefore they were unable to sway government decisions to take their concerns into account. The inability of Tamil politicians to obtain adequate redress to their grievances eventually led to the build up of separatist sentiment, militancy and war.

For the past three decades Sri Lanka was stalemated between governments that were not prepared to devolve power to the Tamil majority provinces and a Tamil militant movement that wanted nothing short of a separate country. Although that stalemate is now ended with the elimination of the LTTE, significant obstacles stand in the way of a return to normalcy in the country. This is on account of the nationalist forces that were unleashed in the course of the war and which cannot be suppressed in the short term. The militarily victorious Sri Lankan

government now has the challenge of promoting reconciliation and lasting peace in Sri Lanka.

SECURITY FOCUS

Despite the end of the war the government has not relaxed its grip on security. Defence allocations to the budget have increased, not decreased, and the country continues to be under Emergency Law which gives the security forces additional powers. The government's second budget after the end of the war gave the first place to the defence, and that by a very wide margin. This has come as an unexpected consequence of the end of the war. The government's budgetary allocations can only be explained by a focus on the security of the state. When the security of the state takes priority over the welfare of the people the outcome is often referred to as a national security state.

As stated by the government leadership, concern over a possible resurrection of Tamil

militancy is likely to be a key determinant of the government's security policy for the foreseeable future. Concern over LTTE remnants is also likely to determine the government's policy on the resettlement of displaced persons as well. Due to international pressure the government has completed most of the resettlement. However, vast extents of land taken under military control as "high security zones" continue to be in place, although their original rationale no longer exists in the absence of the LTTE and its long range artillery. Instead of demilitarization of the Tamil majority areas of the North and East, the

military presence is being consolidated by the building of new military bases with living quarters for the families of the military. All of this sends a message of mistrust and alienation to the Tamil population.

In the longer term any government is bound to pay a price with dissatisfaction rising within the general population, both in the North and South, due to economic hardships. It may also be in anticipation of a potentially restive population that the government is continuing to beef up the security forces with new recruitment instead of de-militarisation after the war. New military installations are visible in the North and there

are reports that the government is also planning to set up similar installations in other parts of the country also. This suggests a strategy of having the military as a back up to civilian authority in the governance of the country.

In the former war zones of the north and east, the mili-

tary often plays the lead role in governance and substitutes for the civilian administration which has crumbled by years of displacement by the LTTE and other Tamil militant organizations. However, there also appears to be an anticipation of a future usefulness of the military to quell situations that go beyond the control of the civilian administration in other parts of the country as well. The unwillingness of the government to repeal the Prevention of Terrorism Act and also the continued validation of Emergency Rule by Parliament on a monthly basis can be explained on this basis..

EMPHASISING CENTRALISATION

The government has also shown its intention of further centralizing power with Parliament approving the 18th Amendment to the Constitution by the 2/3 majority necessary for constitutional change. The 18th Amendment took away checks and balances necessary for good governance and restraint on the abuse of power. It removed the term limitation on the Presidency, which had limited any incumbent to two terms of six years each. The 18th Amendment also gave back to the President the power to appoint a plethora of powerful state officials. The government has justified the constitutional change as being necessary for the political stability that will generate economic development.

The government has justified its actions on the basis that it ensures stability in government policy which is necessary for rapid economic development to take place in the aftermath of the protracted civil war. Large extents of agricultural land in the North and East have come back into production. Reflecting the improved economic prospects, the stock market has appreciated by over 100 percent in the past year. The government appears to hold to the belief that rapid economic development of the country,

including the North and East, would productively engage the energies of people and reduce the impetus towards ethnic-based politics.

Government members have said that further constitutional reforms will be coming in sequence. Another likely reform would be in regard to the 13th Amendment which established the devolution of powers through provincial councils as the solution to the ethnic conflict. There are elements of the 13th Amendment that have been controversial since its passage in 1987 due to pressure from India.

Although the war has ended, the divisions that existed in the past are still very much alive. The violence, suspicion, and segregation of the conflict have become deeply embedded in social and political life. The differences that exist between communities are mobilized by political leaders to further communal agendas.

POWER DEVOLUTION

The provincial council system that was established as the basis of a political solution to the ethnic conflict has been criticized from two opposing perspectives. As the Northern and Eastern provinces in particular have a majority who comprise Tamil and Muslim voters, devolving powers to those Provincial Councils enables the ethnic minorities to wield those devolved political power within those provinces. But the supporters of the provincial council system are disappointed at the lack of resources provided to them and to the lack of implementation of important sections of the law. Recently the government has passed legislation to further reduce powers of the Provincial Councils to raise their own revenues.

Others however have been critical of the Provincial Council system as providing too much of power them that could be used for anti national purposes. The critics point to the power over

land and police in particular, as these can be used by the Provincial Councils to promote separatism. They have argued that if the Tamil militant movement was able to become so powerful without the provincial councils being vested with those powers, it can be imagined how much more powerful any rebel movement would be if they had access to land and police powers as well. This apprehension has led to successive governments denying police and land powers to the Provincial Councils. It has also been used as a justification for reducing other devolved powers as well.

Now that the government has obtained for itself a 2/3 majority to change the constitution, it can be expected to move to entirely remove police and land powers from the list of powers that the 13th Amendment assigned to the Provincial Councils. The issue of police and land powers has always been controversial with the ethnic majority Sinhalese population being fearful that such powers could be utilized to further strengthen and entrench separatist sentiment. As a possible and largely symbolic trade off, the government may come up with an upper house of Parliament whose representation is drawn from the provinces.

NGO CONTROL

At the present time the government has moved to regulate and control NGO activities to a greater extent than ever before. Even humanitarian organizations that seek to assist the people of the north who

were the most severely affected in the decades of war have to get government permission for their activities. The attitude of the government towards NGOs can be gauged by the placing of the government's NGO Secretariat under the Defence Ministry. This unusual and unprecedented practice has given a message to other government departments and the general public that NGOs are a potential national security issue, not to be trusted and are to be viewed with suspicion. This is a pity because most NGOs have little or nothing to do with either politics or anti government actions.

The level of governmental intervention has got so high that some international organizations have decided to leave the country. It has become very difficult for foreign humanitarian workers to get visas to work in Sri Lanka. The international donor assistance to the country has also got reduced. This has had a negative impact upon the work of NGOs in all areas, including those of development and relief. It is inevitable that in these circumstances the ability of NGOs to supplement the work of the government in terms of emergency response will be limited and the response will be muted. However, the combination of local and international crises may

be impelling the government to change its strategies in dealing with the international community and non governmental organizations.

Following major floods that displaced over a million people, the government has shown a change of policy

in regard to collaborating with the international community on humanitarian issues. It issued a joint appeal together with the UN for flood relief. It also came up with a common action plan with NGOs that makes them partners and gives them a place in the post-war recovery and reconstruction process. This change of heart is undoubtedly due to the government's realization that it cannot handle the challenge of meeting the people's needs by itself. The assistance of these organizations and the larger international community, when combined with that of the government, can go a long way to meet the urgent needs of the war and flood affected people and to make a contribution to national development after disaster.

DUAL REALITIES

One of the major problems that blocks reform is the dual reality in the country. For most of the people life has improved. But for others it has not. Most people do not realize how the other people live and the problems they experience. Nor does the government or media educate them to this other reality. The government troops are not so visible. This constitutes a visible sign of normalization and an improvement over the past, when military checkpoints and bunkers were a very visible presence. However, there is also a less visible reality that needs to be taken into account. The restoration of normal conditions to the north after the war has been accompanied by its continued militarization which continues to grow in a creeping fashion.

The Sri Lankan armed forces continue to play the dominant role in governance to the exclusion

of the civilian administration. Also not dissimilar in being overly controlling are the restrictions placed on NGOs working in the north. Any non governmental developmental or recovery initiative in the north needs to be initially approved by the Presidential Task Force for the north, which applies strict criteria when deciding on such approvals. In practice NGOs also need to get the approval of the local military commander before commencing their work. There is also the need to involve the military in the selection of beneficiaries of the project.

Even religious organizations have been instructed that no events should be organized without inviting the military. Restrictions on travel still remain and overseas visitors are prevented from visiting people in part of the north. Such restrictions make Tamil people in these areas feel that they are living under military rule and cannot enjoy

the rights and liberties that people in other parts of Sri Lanka enjoy. Restrictive measures for peaceful and humanitarian activities also create further tensions and distance between the Government and Tamil people, and need to be avoided in order to move towards reconciliation.

CONCLUSION

A real change requires a change in the actions on the ground that improves the lives of those who have been affected by the conflict in the past and present. These actions are unlikely to come about in the absence of a political solution that would share political power with the elected representatives of the Tamil

people. If indigenous experience is taken into consideration, there cannot be a denial of the need for the devolution of power. Unfortunately, the indications are that the government's high priority plans for political reforms are to further strengthen the concentration of power in the Presidency rather than to share that power with any other institution. All those who wish to promote reform in Sri Lankan society, including the opposition, civil society and the international community, including the Tamil Diaspora ought to recognize this situation, and put pressure on the government to change direction.

One of the key objectives of the Tamil Diaspora is to come to the aid of the Tamil people in Sri Lanka, both through sustaining their families and relatives by sending them remittances and by strengthening their will to resist perceived government's efforts to politically marginalize and ignore their grievances. But if they are to succeed in the task of improving the life of the Tamil people in Sri Lanka on a long term and

sustainable basis, it is better for them to be prepared to engage constructively with the Sri Lankan government. To the extent that the Tamil Diaspora can work with their host governments, of which most of them are now citizens of, they can seek to promote constructive engagement with the Sri Lankan government.

Thus peace building through engagement, political reform and reconciliation continue to remain as critical needs in this post-war era. The present political circumstances in the country demonstrate the need for a new paradigm of governance that is more appropriate for the plural and diverse society in Sri Lanka. For conflict transformation to truly take place, the centralization and personalization of power in governance that leads to a reliance on military force and rule by emergency decree needs to yield to decentralization, separation of powers, and to a law-based approach to democratic governance.

அஸ்.கிரிபாந்

தினக்குரலின் 15 ஆவது அகவையில் தினக்குரலுடனான எனது தொடர்புகள் குறுகிய காலமேயாயினும் அதில் நான் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் பல. இலங்கைத் தமிழர்களின் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்துள்ள தினக்குரலில் நான் புகைப்பட ஊடகவியலாளன்.

புதுமையை விரும்பும் துடிப்

தினக்குரலுடன் எனது பயணம்

புடைய இளைஞனாகத் திகழும் எனக்குரிய துறையாக இவ்வூடகத் துறையைத் தெரிவு செய்ய எனக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது தினக்குரல்.

ஒவ்வொரு மனிதனது வாழ்விழும் ஊடறுத்துச் சென்று பல விடயங்களைப் பரப்பும் பெரும் சேவையை ஊடகங்கள் ஆற்றி வருகின்றன. அந்த வகையில் தினக்குரல் ஆற்றிவரும் பங்கு அளப்பரியது.

கமராவைக் கையிலேந்தினால் எமது சமூகத்திற்கு ஏதாவது ஒரு விடயத்தை புகைப்படம் மூலம் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றும். அதற்காக பல இன்னல்களையும் எதிர்நோக்க நேரிடும். அந்த வகையில் என் அனுபவத்தில் நான் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு.

ஊடகத்தில் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள் தம்முயிரையே விலையாகக் கொடுத்ததும் எம் தாய்த் திருநாட்டில் நிகழ்ந்துள்ளது.

உலகிற்கு பல விடயங்களையும் வெளிக்கொணர வேண்டுமெனில் பல சவால்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டுமென்பது நான் அனுபவம் மூலம் கண்ட உண்மை. அத்துடன் 'ஊருக்கு நல்லது சொல்லும்' எமது பிரதம ஆசிரியர் தனபாலசிங்கம் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்குவதும் செய்தி ஆசிரியர் ஹரன் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் செயற்படுவதும் எமக்குப் பெரும் பலமாகும். 15 ஆவது அகவையில் காலடி வைத்துள்ள தினக்குரல் மென்மேலும் உயர வாழ்த்துவதுடன் எனது பணியும் தொடரும்.

ஊடகங்களின் 'சங்கப்' பணி

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்கு உரிமை கோருபவர்கள் நாங்கள். முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என மூன்று சங்கங்கள் இருந்ததாகவும் புலவர்களின் படைப்புகளில் சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம் நீக்கி அவற்றுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கும் பணி அச் சங்கங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

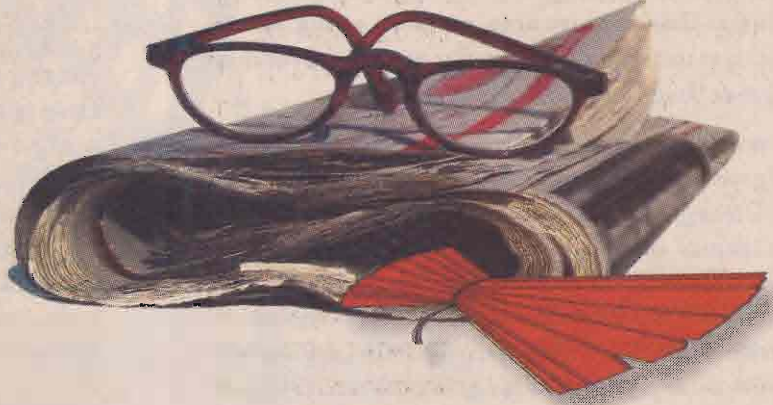
சங்கம் இருந்ததை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களும் இல்லாமலில்லை. தொல் காப்பிய வரைவிலக்கணத்தின் படி சங்கம் தமிழ்ச் சொல்லல்ல என்றும் தூய தமிழ் வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்திய பெருமக்கள் தமிழ் அல்லாத சங்கம் என்ற பெயரில் செயற்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் இவர்கள் தங்கள் தரப்பு நியாயத்தைக் கூறினர். கே.என். சிவராசியிள்ளை, பி.டி. சீனிவாசையங்கார், கா. நமச்சிவாய முதலியார், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகிய அறிஞர்கள் இந்த அணியில் முக்கியமானோர்.

இவ்விவாதத்துக்குள் நாங்கள் நுழைய வேண்டியதில்லை. புலவர்களின் தமிழ்ப்படைப்புகளிலுள்ள வழக்களைக் கண்டறிந்து அவற்றைத் திருத்துவதற்கான அமைப்பொன்று செயற்பட்டது என்பதையும் இச்செயற்பாடு தமிழைச் செழுமை மிக்க மொழியாக வளர்த்தது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்வோம். அந்த அமைப்பு மேற்கொண்ட பணியின் முக்கியத்துவம் கருதி, சங்க இலக்கியங்களையும் சங்க காலத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வது போலச் சங்கம் இருந்தது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்வதால் தமிழுக்குப் பாதிப்பு எதுவும் ஏற்படப்போவதில்லை.

சங்கம் மேற்கொண்ட பணியைச் சங்க காலத்துக்குப் பின்னர் தொல்காப்பியம் மேற்கொண்டது. தொல்காப்பியத்தின் செயற்பாடு சங்க செயற்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டது. படைப்புகளை ஆராய்ந்து வழக்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குப் பதிலாக வழுவின்றிப் படைப்பாக்கம் செய்தல் எவ்வாறு என்பதற்கான விளக்கங்களை அது அளித்தது. பிரதானமாக தமிழைத் தவறின்றி எழுதுவதற்கு வழிகாட்டியது. எழுத்து, சொல், பொருள் என்பவற்றுக்கு இலக்கண வரம்புகளையும் வகுத்துத் தந்தது.

சங்க காலச் சமுதாயத்தின் வழக்காறுகள் மறைந்துவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அவற்றை ஒழுங்குபடுத்திப் பதிவு செய்ய முயன்றது தொல்காப்பியம் என்று தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியை பொ.நா.கமலா கூறியதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

தமிழின் செழுமை பேணி வளர்க்கும் பணி இப்போது தொல்காப்பியத்திலிருந்து ஊடகங்களுக்குக் கைமாரியிருக்கின்றது. சங்கம் புரிந்த பணியைத் தற்காலத்துக்கு ஏற

சிவா
சுப்பிரமணியம்

றவாறு மேற்கொள்ள வேண்டியவையாக இன்று ஊடகங்கள் உள்ளன.

இலங்கையில் மாத்திரமன்றி முழு உலகிலும் ஊடகங்கள் ஆற்றும் பணி அதிமுக்கியமானது. செய்திகளை உடனுக்குடன் வெளியிடுவதோடு நிற்காமல் ஜனநாயகத்தின் சகல பெறுமானங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டிய கடப்பாடு அவற்றுக்கு உண்டு. தமிழ் ஊடகங்கள் இக்கடப்பாட்டுக்கு மேலதிகமாகத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டியனவாக உள்ளன. காலத்தோடு ஓட்டிய மாற்றங்களுக்கு அமைவாக இப்பணியை அவை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களை உள்வாங்கியும் சொல்வளத்தை அதிகரித்தும் மொழி வளரவேண்டுமென்று துறைசார் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். வளமானவை என்று ஒரு காலத்தில் கருதப்பட்ட சில மொழிகள் இந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றாத காரணத்தால் வாழா மொழிகள் (Dead Languages) என்ற நிலைக்கு வந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். சங்க கால நிலையிலிருந்து தொல்காப்பியமும் தொல்காப்பியத்திலிருந்து இன்றைய தமிழ்ப் பாவனையும் காலத்தோடொட்டிய மாற்றங்களை உள்வாங்கியிருப்பது கண்கூடு.

'கள்' என்ற விசுவாச சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. ஆனால் தொல்காப்பியம் 'கள்' விசுவாசை ஏற்கின்றது. உயர் திணையின் பலர் பாலுக்குரிய ஈறுகளில் 'கள்' விசுவாசைக் குறிப்பிடாத போதிலும் (சொல்:7) அஃறிணைக்குக் 'கள்' விசுவாசை அங்கீகரிக்கின்றது. (சொல்:169) இன்று நாம் தொல்காப்பியத்திலிருந்து மாறுபட்டு எல்லாத்திணைகளுக்கும் 'கள்' விசுவாசைப் பயன்படுத்துகின்றோம். பன்மையாக மாத்திரமன்றி ஒருமையாகவும் பயன்படுத்துகின்றோம். (ஜனாதிபதி அவர்கள்)

அகரம் உகரம் ஔகாரம் ஆகும் என்கின்றது தொல்காப்பியம் (எழுத்து:55) இதன்படி ஔவை என்பதை அஉவை எனவும் எழுதலாம். நாம் இன்று அவ்வாறு எழுதுவதில்லை. பெரும்பாலும் அவ்வை என்றே எழுதுகின்றோம். தொல்காப்பிய எழுத்திலக்கணம் இதற்கு இடமளிக்காத போதிலும் தற்காலப் பாவனையில் சரியானதாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. ஆலோடல்லது யகர முதலாது (எழுத்து:65) என்கின்றது தொல்காப்பியம். அதாவது யகர வரிசையில் 'யா' என்ற எழுத்து மாத்திரம் சொல்லின் முதலெழுத்தாக முடியும். ஆனால், இன்று யோகம், யுகம் என்றெல்லாம் நாம்

எழுதுகின்றோம். இவை வேற்று மொழிச் சொற்கள் எனக் கூறலாம். வேற்று மொழிச் சொற்களை உரிய முறையில் உள்வாங்குவது மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையானதே.

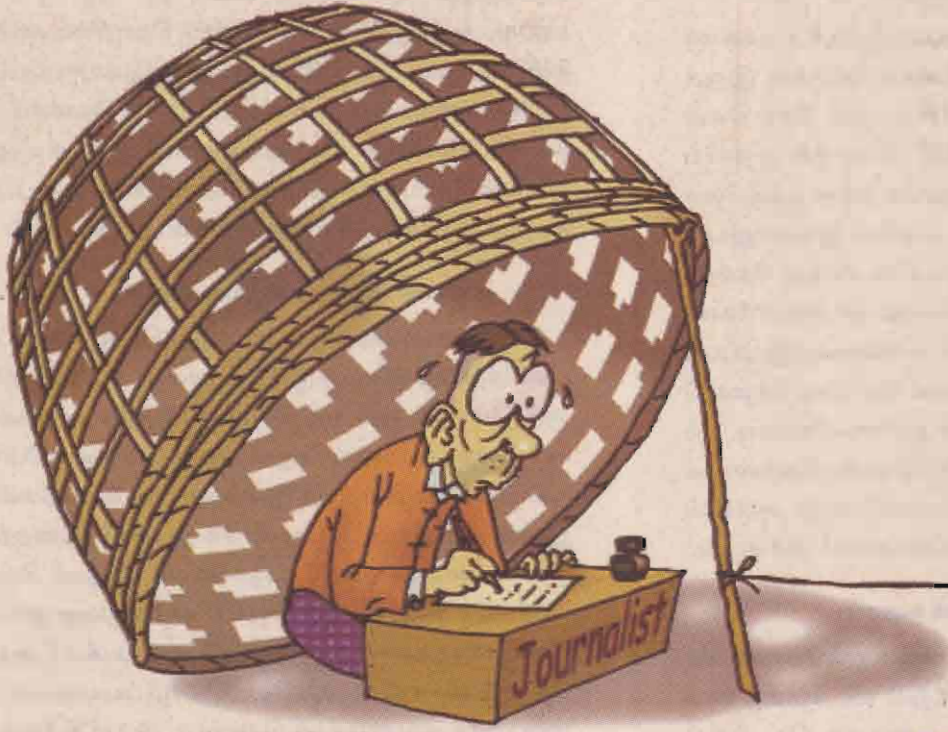
தமிழ்மொழி சங்க கால மற்றும் தொல்காப்பிய 'இறுக்கத்துக்குள்' சிறைப்பட்டிருக்காது காலப் போக்கில் பல மாற்றங்களை உள்வாங்கி வளர்த்து வருகின்றது என்பதை மேற்கூறிய உதாரணங்கள் சுட்டுகின்றன. இந்த வளர்ச்சிக்கு ஊடகங்களின் பங்களிப்பு பிரதானமானது.

மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்வது அடிப்படையான இலக்கண மற்றும் அமைப்பு விதிகளை மீறுவதற்கான அங்கீகாரமாகாது. இம்மீறல்கள் இன்று தாராளமாக இடம்பெறுவது கவலைக்குரியது. உதாரணமாக ஒருமை, பன்மைக் குழப்பத்தைக் கூறலாம். ஊடகங்களிலும் இக்குழப்பம் உண்டு. எழுவாய் பன்மையாக இருந்தால் பயனிலையும் பன்மையாக இருக்கவேண்டுமென்ற இலக்கண விதி கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை.

இன்னொரு பிழை வசன அமைப்பு சார்ந்தது. முற்றிலும் மாறுபட்ட பெண்களுக்கான சிறப்பு நிகழ்ச்சி என்று ஒரு பத்திரிகை எழுதியிருந்தது. இது தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்று பற்றிய குறிப்பு. அந்த நிகழ்ச்சி தான் முற்றிலும் மாறுபட்டது. ஆனால், இவ்வசன அமைப்பின் படி முற்றிலும் மாறுபட்ட பெண்களுக்காக நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி என்று அர்த்தமாகின்றது. பெண்களுக்கான முற்றிலும் மாறுபட்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சி என்பதே சரியான வசன அமைப்பு.

இன்று மாணவர்கள் மாத்திரமன்றி முதியவர்களும் தங்கள் மொழியறிவை வளர்ப்பதில் ஊடகங்கள் பிரதான பங்கு வகிக்கின்றன. எனவே மேலே கூறிய தவறுகளும் இலக்கண வழக்களும் ஊடகங்களில் இடம்பெறாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டியது அத்துறை சார்ந்தோரின் பிரதான பொறுப்பு.

தமிழின் செழுமைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பணியாற்ற வேண்டிய முதன்மைப் பொறுப்பு இன்று ஊடகங்களுக்கு உண்டு. தமிழைத் தவறின்றிக் கையாள்வதன் மூலமும் புதிய சொற்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலமும் படைப்புகளிலுள்ள வழக்களைத் திருத்தும் நோக்கத்துடன் சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலமும் ஊடகங்கள் இப்பணியைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளமுடியும்.

பத்திரிகையாளர்க்கு வேண்டிய பத்து அடிசு

ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் மிகவும் முதன்மை பெறும் துறைகளுள் ஊடகத்துறையும் ஒன்றாகும். ஜனநாயகச் சுதந்திரத்தைப் பேணும் நான்காவது தூணாக வருணிக்கப்படும் ஊடகத்துறை இன்று இருபெரும் கிளைகளாகப் பரந்துள்ளன. அச்சு ஊடகம் எனவும் மின் இலத்திரனியல் ஊடகம் என்றும் வளர்ச்சியுறும் ஊடக வரலாற்றில் அச்சு ஊடகங்களின் பணியும் சாதனையும் விதந்து குறிக்கப்பட வேண்டியவை. காலப்பழமையாலும் சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரையும் சென்றடைவதாலும் நின்று நிலைத்திருக்கும் தன்மையாலும் எடுத்துச் செல்லத்தக்க இயல்பாலும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் உதவுவதாலும் மின்னியல் ஊடகங்களைவிட பெரியளவில் நுகரப்படுவனவாக அச்சு ஊடகங்கள் விளங்குகின்றன. அச்சு ஊடகங்களில் பணிபுரியும் இதழியலாளர்கள், பத்திரிகையாளர்களுக்கான இயல்புகளையும் அவர்கள் தம் நெறிமுறைகளையும் இதழியல் நூல்கள் பலவும் வலியுறுத்துகின்றன. தமிழ்ச்சொல் இலக்கணத்தை வரம்பமைத்துக்காத்த நூல்களுள் ஒன்றான நன்னூலில் நூலாசிரியர்களுக்காகக் கூறப்பெற்றுள்ள குண அழகுகள் பத்திரிகையாளர்களுக்குரிய அவசியமான குணங்களாகவும் கருதமுடிகிறது. அவற்றை நோக்குவது இளம் பத்திரிகையாளர்களுக்கு மிகுந்த அவசியமானதாகும் என்பதால் இக்கட்டுரை அப்பால பாடங்களைச் சுருக்கமாகத் தருகின்றது.

ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்
விமலவரையாளர்,
ஸ்ரீ ஜெயவர்தனபுர
பல்கலைக்கழகம்

01. சுருங்கக்கூறல்

செய்தியொன்றை வாசகர்களுக்குச் சுருக்கமாகத் தருகின்றமை பத்திரிகையாளருக்கு இருக்கவேண்டிய முதல்த் தகுதியாகும். செய்திகள் பலவற்றையும் விவரணக்கட்டுரைகள் முதலிய பலவற்றையும் தாங்கி வருதலே நல்ல பத்திரிகை ஒன்றின் இலட்சணமாகும். எனவே, இவ்வாறு பல விடயங்களையும் தாங்கிவரவேண்டிய தேவையுள்ள பத்திரிகையில் ஒரே செய்தி மிக மிக விரிவாக இடம்பெற்றால் ஏனைய விடயங்களுக்கு இடப்பற்றாக்குறை ஏற்படும். இதனால் சில செய்திகளைப் பத்திரிகையில் போடாமல் தவிர்க்கவேண்டி ஏற்பட்டுவிடும். எனவே, எச்செய்தியையும் அதன் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்திற்கொண்டு ஏற்ற அளவில் சுருக்கி வெளியிடுதல் பத்திரிகையாளியர் கடன்.

02. விளக்கமாகக் கூறுதல்

ஒரு செய்தியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறோம் என்ற போர்வையில் அச்செய்தி கூறும் விடயத்தை வாசகர் கிரகித்துக்கொள்ளமுடியாதவாறு வெளியிடுதல் கூடாது. எச்செய்தியையும் மக்கள் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் வெளியிடவேண்டும்.

(எ-டு) 'லொறியில் கடத்திய மஞ்சள் கொடி மீட்பு' என வரத்தக்க செய்தியில் மஞ்சள் கொடி என்பது விளக்கமாக இல்லை. இது மரம், கொடி வகையைக் குறிக்கிறதா? அல்லது கட்டப்படும் கட்சிக்கொடியைக் குறிக்கிறதா என்னும் குழப்பம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. எனவே, இதை விளக்கமாகத் தெரிவிக்கும் முகமாக செய்தி வெளியிட்ட பத்திரிகை மஞ்சள் கொடிகளை (மரமஞ்சள்) என விளக்கியுள்ளமையைக் காணலாம் (தினக்குரல் 06.03.2011)

03. வாசகர்க்கு இனிமை தருதல்

நவீனோர்க்கு அதாவது படிப்பவர்க்கு இனிமையைத் தருவதும் பத்திரிகையின் கடமையாகும். செய்தியொன்றை வெளியிடும் நெறியாலும் அப்போது கட்சிசாராமல் பேணும் நடுநிலையாலும் வாசகர்க்கு பத்திரிகையாளர் இனிமையை ஏற்படுத்தலாம். மேலும் பத்திரிகையொன்றின் குறிக்கோள்கள் பற்றிக் கூறும் மேலைத்தேய இதழியல் நூல்கள்

அறிவித்தல் (Information), விமர்சித்தல் (Interpretation), அறிவுறுத்தல் (Instructive), தொழில்வளர்த்தல் (Merchandise) என்பவற்றோடு இன்புறுத்தல் (Entertaining) என்பதனையும் முக்கிய நோக்கமாகச் சுட்டுகின்றன. எனவே வாசகர்க்கு இனிமையையும் இன்பத்தையும் தரும் வகையில் படைப்புகளைத் தருதல் பத்திரிகையாளரின் அடுத்த கடன்.

நல்லமொழிகளைப் பயன்படுத்தல்

செய்திகளை வழங்கும்போது நன்மொழிகளைப் புணர்த்தி வழங்குவது முக்கியமானதொரு பண்பாகும். பொருள் ஒன்றை வெளிப்படுத்தத் தமிழில் பல சொற்கள் காணப்பெறுகின்றன. இதை ஒருபொருள் பன்மொழி என்பர். இவற்றுள் சில மொழிகள் இன்றைய பயன்பாட்டில் வேறு அர்த்தத்தைத் தருவனவாக மாறிவிட்டிருக்கலாம். மேலும் சில பேச்சுவழக்குகளை அப்படியே வழங்குவது நுகர்வோராகிய வாசகர்களுக்கு அசௌகரியங்களைத் தோற்றுவிக்கலாம். எனவே, மொழிப்பயன்பாட்டில் மிக்க கவனமாகச் செயற்பட்டு பத்திரிகையாளர்கள் நாகரிகமான நல்ல மொழிகளையே பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.

(எ-டு) கற்பழிப்பு என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக பாலியல் பலாத்காரம், வன்புணர்ச்சி முதலிய சொற்களைப் பயன்படுத்துதல்.

05. ஓசை, ஒத்திசைவு பேணுதல்

செவிப்புலனுக்குரிய ஓசை, ஒத்திசைவு என்பவற்றை அச்ச ஊடகத்தில் பேணுவது எப்படி என்பது முக்கியமான வினாவாகும். செய்திகளை வாசகர்கள் படிக்கும் பொழுது கட்புலனோடு மட்டும் அந்நிகழ்ச்சி மட்டுப்படுவதில்லை. செய்தி வாக்கியங்களில் காணப்படும் ஓசை, ஒத்திசைவு இன்பம், மெல்லிதாய் சூக்கும செவிப்புலனால் நுகரப்படுகிறது. இது வாசகர்களுக்கு மேன்மையான மேலதிக வாசிப்பு அனுபவத்தை வழங்குகின்றது. 'நியூஸிலாந்தின் சாதனையும் பாகிஸ்தானின் வேதனையும்' (தினக்குரல் 10.03.2011) என்ற தலைப்பில் காணப்படும் இவ்வின்பம் இத்தலைப்பை கரடுமுரடாக அமைத்திருப்பின் கிடைத்திராது. எனவே, நுகர்வோரின் மனச்செவிகளுக்கு இதமளிக்கத்தக்க வாக்கியங்களை எழுதுவது பத்திரிகையாளரின்

கடனாகும்.

06. ஆழமாக எழுதுதல்

வெறுமனே செய்திப்பரிமாற்றம் மட்டுமே பத்திரிகையுலகின் பயன்பாடு அன்று. அது ஒரு சமுதாயத்தை வழிப்படுத்தும் கடப்பாடும் கொண்டது. எனவே, வெறுமனே மேலோட்ட வாசிப்புக்குரிய விடயங்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கக்கூடாது. தரமான விடயங்களையும் பத்திரிகை தாங்கி வரவேண்டியது அவசியமாகும். குறிப்பாக சமுதாயத்துக்கு மிக்க பயன் செய்யக்கூடிய விவரணக்கட்டுரைகள் மற்றும் பத்திரிகையின் உள்ளமாக விளங்கும் ஆசிரியத் தலையங்கம் என்பன இவ்வாறு ஆழமான சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் களங்களாக அமைவது அவசியமானது.

07. முறையின் வைப்பு

செய்தியொன்றை வெளியிடும் போது பத்திரிகையாளர் ஓர் ஒழுங்கு முறையில் வெளியிடுதல் அவசியம். செய்தியின் பல்வேறு கூறுகளையும் அவை வைக்கப்படவேண்டிய ஒழுங்கில் தர்க்க முரண்பாடில்லாமல் சொல்ல வேண்டியது பத்திரிகைநெறியாகும். முதலில் சொல்ல வேண்டிய அடிப்படை விடயத்தைப் பின்பும் பின்னால் வர வேண்டிய தரவை முன்னே வழங்குவதும் நல்ல பத்திரிகைக்கு அழகன்று.

மேலும் முறை என்பதனால் நேர்மையும் பத்திரிகையாளர்க்கு அவசியமான பண்பு என்பது பெறப்படுகின்றது. பக்கச்சார்பு இன்றி நீதிநெறி முறையில் தமது பேனையை இட்டோரே பத்திரிகை உலகில் மேலோர் எனப்படுவர்.

08. உலக வழக்கைப் பேணுதல்

பண்பாட்டு விழுமியங்களால் பாதுகாக்கப்படும் சமுதாய ஒழுங்கை, பத்திரிகைகள் குழப்பிவிடல் ஆகாது. எனக்கு எழுதுவதற்கான களம் கிடைத்துவிட்டது. ஆகவே எதையும் எழுதுவேன் என்ற எண்ணத்தோடு உயர்ந்தோர் பேணிய நல்ல வழக்கங்களை உடைத்துவிடாமல் பாதுகாப்பது பத்திரிகையாளர் கடமையாகும். அப்படி உயர்ந்தோர் வழக்கத்தைப் பேணி எழுதினால்தான் சமுதாயத்தில் அறம் நிலைத்து நிற்கும். மக்கள் ஒழுக்க நெறி

யில் இருந்து தவறிப் போகாமல் இருப்பார்கள்.

09. சிறந்த பயனைத் தருதல்

செய்திப் பரிமாற்றத்தோடு மட்டும் அமைந்து விடுவது பத்திரிகையின் பணியில்லை என்பது கூறப்பெற்றது. வழிகாட்டுதல் முதலிய பிறபணிகளும் அதற்குண்டு. இப்பல்வகைப் பணிகளையும் ஆற்றுகின்ற பத்திரிகை, அதற்கான பயனை சமுதாயத்தில் விளைவித்துக்காட்டவேண்டும். ஒரு பத்திரிகையால் சமுதாயத்தில் இன்ன மாற்றம் நிகழ்ந்தது, இன்ன பயன் ஏற்பட்டது என வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, சமுதாயத்தில் பயன்பாட்டினை நல்லபடி ஏற்படுத்தவல்ல எழுத்துகளை வரைவது பத்திரிகையாளர் கடமையாகும்.

10. எடுத்துக்காட்டுத்தருதல்

நிறைவாக பத்திரிகையாளர் கருத்துகளை வெறுமனே ஊகங்களை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு தெரிவிக்கக்கூடாது. தக்க உதாரணங்களையும் உடன் உரைத்தல் அவசியம். அப்பொழுது தான் வாசகர்கள் அதனை நம்புவார்கள். சான்றாதாரங்கள், மேற்கோள்கள் இல்லாத எழுத்தாக்கங்களில் நம்பகத்தன்மை மிகச் சொற்பமானது. எனவே இவ்வாறு உதாரணங்களை வழங்குவது அவசியமாகும். இதற்குப் பத்திரிகையாளர்க்கு வரலாற்று அறிவு மிகவும் வேண்டியது என்பது சுட்டத்தக்கது.

முடிவுரை

நூலாசிரியருக்கு வேண்டிய அழகிய பத்து அடிப்படையகளை பத்திரிகையாளர்க்கும் ஏற்றவாறு சிந்திப்பது பொருத்தமுடையதாகவே உள்ளது. இதன்படி தமிழர் இலக்கணம் சுட்டுகின்ற பாதையில் செல்கின்ற போது தரமான பத்திரிகைகளை வழங்கத்தக்க இதழியலாளர்கள் நன்கு உருவாதல் முடியும். மேற்படி அடிப்படையகளைப் பாலபாடங்களாகக் கொண்டு முயற்சி செய்தால் 'ஏற்றமுறச் செய்வதும் மாற்றமுறச் செய்வதும் ஏடேயாகும்' எனப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சொல்வது போன்ற நல்ல பத்திரிகைகளை வெளியிடத்தக்க இளம் இழைகள் மிளிர்ந்தல் கூடும்.

வாசிக்கப்படுகிறேன் வசித்துக்கொண்டே...

மேமன் கவி

ஆதி புல்

நான் இன்று வாசிக்கப்படுகிறேன்
இன்னும் வசித்துக் கொண்டு!

வரலாற்று மண்டபத்தில்
அச்சக்கலைக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட
நாள் தொடக்கம் செய்திகளாய்
கணக்கற்ற குழந்தைகள்
பெற்றெடுக்கும் பலம் கொண்டது
என் கருவறை!

ஆனாலும்-

குடும்பங்கள் மீது
கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும்
அரசாங்கங்களைப் போல
என்மீதும் கட்டுப்பாடு
தணிக்கை எனும்
துணைவனின் துணை கொண்டு!

படித்துக் கிழித்தான்
என்கிறார்களே
படித்த பின்
பாடப்படுத்தகத்தை
கிழித்தவன் உண்டா ?
அன்று தொடக்கம்
படித்த பின்
கிழிப்பது என்னைத்தான் !

இனி கிழிப்பது குறைய
என்னை அழிப்பதில் தான்
கவனம் அதிகம்
இணையத்தில் ஏறியபின்;
இனவாத-மதவாத-குலவாத
பிரதேச வாத
கட்சி அரசியல் வாத

வைரஸ்கள் அனுப்பப்பட்டு!

ஆனாலும்-

இன்றும் நான் வாசிக்கப்படுகிறேன்
இன்னும் வசிக்கிறேன்
மக்களின் *Heart* எனும்
Hard Disk இல்
Pdf அவதாரத்தில்!
இவர்கள் என்னதான்
என்னை வெட்டினாலும் குத்தினாலும்
குறுவட்டியிலும்
இறுவட்டியிலும்
இனி என் இருப்பு!
Pocket Phone னிலும்
என் மடிப்பு !

என்னை கிழித்து
கைதுடைப்பவன் கூட
சற்று வாசித்துப் பார்த்துதான்
கைதுடைக்கிறான்
ஆனாலும்-என்னை
கிழித்தற்காய்
அழித்தற்காய்
அவனை தண்டிக்கிறேன்
என்மீது
அள்ளி யூசிய மையால்
அவன் கையில்
கறையாய் படிந்து!

தினசரி நான்
அந்தியில் மரணத்தை சந்திப்பதாய்
யாராவது மொழிந்தாலும் கூட
காலத்தால் பிந்திய
மனிதன் என அவனை
மன்னிக்கிறேன் நான்...!

பெட்டி கட்டி-என்மீது
செய்தி போட்டு-சுவப்
பெட்டியில் உறங்கியவனும் உண்டு!
கட்டிய மனைவியையும் - அன்பு
காட்டிய பிள்ளைகளை
விட்டு விட்டு
காணாமல் போனவர்களின்
பட்டியலில்
இடம்பெற்றவனும் உண்டு.!

பரண்களின் சுவருக்கான
என் புலம்பெயர்வு
இனி குறைவு
Cd கவருக்குள் தான்
இன்றைய
என் தலை மறைவு!
தலை எனும் அங்கத்தாலும்
தலைப்புச் செய்தி எனும் கரத்தாலும்
என்னை படைத்தவன்
தர்மம் பேசும் பொழுதெலாம்
அவன் கொல்லைப் புறத்தில்
அலையும்
கொலைக்கரம்!

யோசித்துப் பார்த்தால்
என்னை
வாசித்துப் பார்க்கும்
ஆபத்தை விட
என்னை ஆக்கிப் பார்ப்பதில்
ஆபத்து அதிகம்.!

அதனால் தான்
கொடுங்கோல் ஆட்சிகளில்
என்னைப் பெத்தவன்

செத்தவனாய்....

விளம்பர பலத்தால் மட்டுமே
நான் வாழ்வதாய்
பொய் வதந்தி
பரப்புவேளும் உண்டு-மக்கள்
பலத்தால் மட்டுமே
நான் வாழ்கிறேன் எனும்
மெய் 'செய்தி' அறியாதது !

காலை - மாலை
வாரம் - மாதம் என
காலச்சாலையில்
வெளிவரும் என்னை- அகால
வேளை வரை
வீழ்த்திருந்து
ஆக்கம் செய்யும்
உழைக்கும் வர்க்கம்
படும் அவஸ்தையை
யார் அறிவார் ?

எனக்கோ-
கரணம் தப்பினால் மரணம் என்பது
பழமொழி அல்ல
அதுவே என்
இன்றைய 'நிலை' மொழி!

ஆளுபவனுக்கும்
ஆளப்படுபவனுக்கும்
அன்றாடம் உழைத்து
வாழ்பவனுக்கும்
வம்பு அளப்பவனுக்கும்
வக்கிரம் வளர்ப்பவனுக்கும்
வெறும் செய்தி தான் அல்ல நான்!
அவர் தாம்
ஆள-வீழ-வாழ
ஆட்டம் காண
நேரம் போக்க
உணர்ச்சிகள் தீர்க்க வைக்கும்
பலமான அரங்கம் நான்!

உங்களுக்குத் தெரியுமா ?
சர்வாதிகாரத்தின்

முதல் அடையாளம்
எதுவென்று ?

அது-
எனக்கு இல்லாத
சுதந்திரமே !

போட்டி எனக்குள்ளும் உண்டு-பல
Partyகள்
போட்டுக்கொள்ளும்
சண்டைகள் நிறைந்த
சுற்றுப் புறச் சூழலில் !

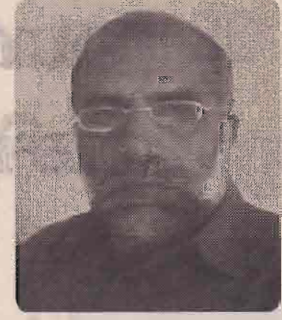
நான் கண்ணீர் விடும்
இடம் எது தெரியுமா ?
மனித குல
அழிவை ஆக்கத்தை
அச்செடுத்த மொழியுடன்
அச்சமின்றி மொழிந்த
என்னை-
இவன் தன்
கழிவை துடைக்க
கையில் எடுக்கும் போது தான்!

நான் ஒரு வகையில் பத்தினி !
நிறுவன பதிக்கு
துரோகம் புரிவதே இல்லை!

என்னில் அறிக்கை விட்டவன்
எனக்காக அறிக்கை விடுவதே இல்லை!

ஆதியில் வெறும் புல்லாய் பிறந்த
வெறும் தாளாய் இருந்த
என்னை
கழுத்து அருகே
'கத்தி' கொண்டே
எழுத்தாளன் தான்
செய்தித் தாளாக்கினான்...
பலம் கொண்ட
சக்தியாய் ஆளாக்கினான்...

அறச் சங்கம் (Press
Council & Code of Eth-
ics)

கொண்ட என்னால்
நீண்ட நாளாய்
ஆண்ட அரசாங்கமும் உண்டு!
கண்முடி திறப்பதற்குள்
மாண்ட அரசாங்கமும் உண்டு!

ஆதியில்
நான் வெறும் புல்தான்
இன்று நான்
பெரும் ஆயுதமாய்
இன்னும் வசிக்கிறேன் பல வழிகளில்
இன்றும் வாசிக்கப்படுகிறேன் பல
மொழிகளில்
வசிக்கும் வாசிக்கும் மக்கள்
நன்றாய் வசிக்கவும்
ஒன்றாய் யோசிக்கவும்!

பிற்குறிப்பு
இது மேமன்கவியின் கவிதை அல்ல
எனக்காக நான் விட்ட அறிக்கை

இதுவொரு பத்திரிகை
அறிக்கையல்ல,
பத்திரிகையின்
அறிக்கை

38 வருட அரசு சேவைக்குப் பிறகு இரு ஊடக நிறுவனங்களில் பணியாற்றியதில் பெற்ற அனுபவம்

கோழி மேய்த்தாலும் கோர்ணமேந்தில் (Government) என்ற கொள்கையை யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்தே கடைப்பிடித்து வந்துள்ளார்கள். அரசாங்கத்தில் தொழில்புரிவதில் அவர்களுக்கு ஓர் பெரிய விருப்பம் இருந்தே வந்துள்ளது. சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும் 1956 வரையில் இவ்ஆசை இருந்தது. இதற்கு பல முக்கிய காரணங்கள் உண்டு.

தமிழ் இளைஞர்கள் அரசில் தொழில் பெறுவதும் அந்தக் காலத்தில் அவ்வளவு சிரமமாக இருக்கவில்லை. அரசியல்வாதிகளைத் தேடிச் செல்லத் தேவை இருக்கவில்லை. ஒருவரின் உதவியும் இல்லாமல் தன்னுடைய திறமையின் அடிப்படையில் தொழில் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

நானும் ஓர் நிர்வாகசேவை உத்தியோகத்தராக பல வருடங்கள் வெவ்வேறு திணைக்களங்களில் கடமையாற்றியிருக்கிறேன். இதில் நான் மிகவும் மன நிறைவு பெற்றிருக்கிறேன். மக்களுக்கு அவர்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க முடியுமானால் அதை விட மனத்திருப்தி வேறு ஒன்றிலும் கிட்டாது. உதாரணத்துக்கு, நான் ஓய்வூதிய திணைக்களத்தில் பிரதி இயக்குநர் (Director) கடமையாற்றும் பொழுது ஓய்வு பெற்ற பின்னும் உரியகாலத்தில் ஓய்வூதியம் கிடைக்காமல் பணமூடைகளால் அவதியுற்ற பல ஓய்வு பெற்றவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன். இவர்கள் அத்தனைபேரும் சேவையில் இருக்கும் உத்தியோகத்தர்களின் அலட்சியத்தால் தான் இந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஒரு நாள் என்னைச் சந்திக்க ஓர் வயோதிபர் திணைக்களத்துக்கு வந்தார். அவரின் கதையோ மிகவும் சோகமானது. அவரின் கையில் ஓர் பெரிய கோவையை (File) வைத்திருந்தார். அதனை என்னிடம் கொடுத்து கண்ணில் நீர்ததும்ப தன் சோகத்தை வெளியிட்டார். ஓய்வு பெற்று 17 வருடங்களாகியும் அவருக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கவில்லை? ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஓர் விடயமல்லவா. ஆனால் அது தான் நிஜம், இதற்கு முன்பு பல திணைக்கள அத்தியட்சர்களை சந்தித்திருக்கிறார். அவர்கள் கீழ் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளிடம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளின் அறிக்கைகளின் படி திணைக்கள அத்தியட்சர்கள் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு அவருக்குத்தகுதியில்லை என்று கூறி இவரை அனுப்பி விட்டார்கள்.

நான் இவரின் சோகத்தை அறிந்து, இவருடைய முறையீடு மனுவை கீழ் மட்ட உத்தியோகத்தர்களுக்கு அவர்களின் அறிக்கைக்கு அனுப்பாமல், நானே மிகவும் அவதானமாகப் பரிசீலித்தேன். அதன் பலனாக அவருக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்கலாம் என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தேன். நான் ஓர் அறிக்கையை எனது மேலதிகாரியான ஓய்வூதிய அத்தியட்சருக்கு சமர்ப்பித்து அவரின் அங்கீகாரத்துடன் அந்த வயோதிபருக்கு 17 வருட நிலுவைப் பணத்துடன் ஓய்வூதியம் கொடுக்கப்பட்டது.

அந்த வயோதிபருக்கு இருந்த மகிழ்ச்சிக்கோ அளவில்லை. அதேநேரம் எனக்கு

தம்பாபிள்ளை
சற்குணநாதன்

இருந்த மன நிறைவும் எவ்வளவு என்று கூறமுடியாது. உண்மையில் நான் ஓய்வூதிய திணைக்களத்தில் சேவையாற்றிய 5 வருடத்தில் அடைந்த மன நிறைவு வேறு எப்பொழுதும் கிடைக்கவில்லை. அரசு உத்தியோகத்தர்கள் அதுவும் நிர்வாகத் தரத்தில் உள்ளவர்கள் மக்களின் துயரைத் துடைக்கக் கூடிய அதிகாரம் அவர்களின் கைகளில் உள்ளன. அவர்கள் ஆளும் வகுப்பாளர் (Bureaucracy) என்று சிந்திக்காமல், மக்கள் ஊழியன் என்ற அடிப்படையில் சேவையாற்றினால் மக்களின் துயரத்தை ஓரளவேனும் குறைக்கமுடியும்.

எனது 38 வருடகால அரசு சேவையில் இருந்து 55 ஆவது வயதில் சொந்தக் காரணங்களுக்காக மிகவும் மனநிறைவுடன் ஓய்வுபெற்றேன். அதுவும் ஓய்வு பெறமுன், 5 வருடகாலம், ஓய்வு பெற்றவர்களின் துயரைப்போக்க எனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் தந்துள்ளன.

ஓய்வுபெற்ற ஒரு வருடகாலத்தின் பின் ஒரு தனியார் துறை கம்பனியில், அதுவும் ஒரு பிரசித்திபெற்ற ஊடகத்துறையில் ஆளணி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அரசு சேவையில் கடமையாற்றிய எனக்குத் தனியார் துறை ஒரு புது அனுபவம் என்றே கூறவேண்டும்.

அரசுசேவையில் அதிகாரங்களுடன் சேவையாற்றிய எனக்குத் தனியார் துறையின் போக்குகளுக்கு மாறவேண்டியதாய் உள்ளது. நான் ஒரு பொது முகாமையாளருக்குக் கீழ் கடமையாற்றினேன். அவர் நிர்வாக அத்தியட்சரின் கீழ் கடமையாற்றினார். கம்பனியின் ஆளணி விடயம் தொடக்கம் சகல விடயங்களிலும் நிர்வாக அத்தியட்சர் தான் தீர்மானிப்பார். வழமையான நடைமுறையொழுங்கான (Routine Work) கடமைகளையே நான் புரியவேண்டியிருந்தது. அரசு நிர்வாக சேவையில் இருந்த மனநிறைவு தனியார் துறைசேவையில் மிகவும் குறைவு என்றுதான் கூறவேண்டும்.

என்றாலும் ஊடகத்துறையானபடியால் ஊடகத்துறையினருடன் பழக்க கிடைத்த சந்தர்ப்பம், ஓர் அளவு திருப்தியைத் தந்தது. இந்தத் தனியார் துறையில் 11 வருடகாலம் சேவையாற்றக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைத் தந்து உதவியவர்களுக்கு நான் என்றும் நன்றி உள்ளவனாக இருக்கின்றேன்

எனது சாதகபலனோ, என்னவோ அரசு சேவையில் 38 வருடகாலம் சேவையாற்றி ஓய்வெடுத்த பின் இன்னும் 11 வருடகாலம் தனியார் துறையில்

கடமையாற்ற வேண்டியிருந்தது. ஆனால் எனது காலபலன் என்னைத் திரும்பவும் ஓர் ஊடகத்துறையில் ஆளணி முகாமையாளராகக் கடமையாற்ற வைத்துள்ளது. எஸ்.பி.சாமி அவர்களின் தினக்குரல் பத்திரிகையில் கடமையாற்ற ஓர் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது எனக்கு ஓர் புத்துயிர் என்றே குறிப்பிடலாம். தினக்குரல் ஆரம்பித்த ஒரு வருடகாலத்தின் பின்தான் நான் தினக்குரலில் சேர்ந்தேன். தினக்குரலில் சேர்ந்தது ஓர் பழைய குடும்பத்தில் சேர்ந்தது போல் இருந்தது. காரணம் ஆசிரியர் பீடம் தொடக்கம் மற்றும் பிரிவுகளில் கடமையாற்றுபவர்கள் என்னுடன் முன்னைய ஊடகத்துறை நிர்வாகத்தில் கடமையாற்றியவர்கள். இதுவும் எனக்கு ஒரு மனநிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும் தந்தது.

தினக்குரலில் பல வித்தியாசங்களைக் கண்டேன். இங்கே ஆளும் தரப்பு அதிகாரம் (Bureaucracy) மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. எஸ்.பி.சாமி அவர்கள் ஸ்தாபகராக இருந்த பொழுதிலும் அவர் சகல ஊழியர்களிடமும் பழகும் விதம் ஊழியர்களின் நன்மதிப்பை (Goodwill) பெற்றிருந்தது. ஒரு ஸ்தாபனம் முன்னேறுவதற்கு வேறு என்ன வேண்டும். தினக்குரலின் வளர்ச்சிக்கும் வெற்றிக்கும் சாமியினதும் அவரின் இரு புத்திரர்களினதும் பிரதம ஆசிரியர்தனபாலசிங்கம் உட்பட சகல ஊழியர்களினதும் கடின உழைப்பும் நிர்வாகத்துக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே இருக்கும் புரிந்துணர்வும் பரஸ்பர நன்மதிப்பும் விடாமுயற்சியும் தான் காரணமாக உள்ளது என்பதற்கு சிறிதளவேனும் ஐயம் இருக்க முடியாது.

தினக்குரல் குடும்பத்தில் நானும் ஓர் சிறிய பங்காளனாக 8 வருடகாலம் சேவையாற்றியதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மனநிறைவும் பெற்றுள்ளேன். தினக்குரலில் சேவையாற்றியதுடன் மூன்றாவது முறையாக ஓய்வு பெற்றவனாகவுள்ளேன். எல்லாமே ஈசன் செயல்.

தினக்குரலில் கடமையாற்ற எனக்கு ஓர் சந்தர்ப்பம் தந்து உதவிய சாமி அவர்களுக்கும் அவரின் இரு புத்திரர்களுக்கும் எனது கடமையை இடையூறு இன்றி மனநிறைவோடு கடமையாற்ற ஒத்துழைப்புத்தந்து உதவிய அத்தனை ஊழியர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இறுதியில் தினக்குரலின் சிறப்பு மலரில் பங்கேற்க ஓர் சந்தர்ப்பம் அளித்த பிரதம ஆசிரியர் தனபாலசிங்கம் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

தமிழ் இலக்கிய பத்திரிகைகளின்

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பல தளங்களில் கால்பதித்து இன்று பெருமை கொள்ளத்தக்க வகையில் சாதனை படைத்து நிற்கின்றது. இத்தகைய சாதனை வளர்ச்சியின் பங்களியாக நின்றுழைத்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் பணி மகத்தானது. அன்று தொடக்கம் இன்று வரை அவற்றின் செயற்பாடுகள் பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியைக் காண வைத்துள்ளன.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்து அவர்களின் ஆக்கங்களை வாசகர்கள் அறிந்து சுவைத்திட வழிவகுத்த பத்திரிகைகளுக்கும் அப்பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகம் என்றென்றைக்கும் கடமைப்பட்டுள்ளது. மேலும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சன்மானம் வழங்கிவரும் கைங்கரியத்தையும் சில பத்திரிகைகள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளன என்பதையும் குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும்.

சிறுகதை, குறுநாவல், தொடர்கதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நேர்காணல், நூல் அறிமுகம், பத்தி எழுத்து, நிகழ்வுத் தொகுப்பு, மொழிபெயர்ப்பு போன்ற இன்னோரன்ன இலக்கிய விடயங்களைப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டு வந்துள்ளன. இதை ஒரு இலக்கியப் பங்களிப்பு என்று சொல்வதோடு மட்டுமல்லாது ஒரு இலக்கியச் சேவையாகவும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அந்த வகையில் ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலரை உருவாக்கி வளர உதவியவரும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழ்ப் பத்திரிகை

ஒன்றை வெளியிட்டவரும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொட்டில் அமைத்த வள்ளலுமாகிய ஈழகேசரி நா. பொன்னையா முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். 1929 இல் திருமகள் அழுத்தகத்தைச் சன்னாகத்தில் ஆரம்பித்தவர். 1930 இல் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்த நா. பொன்னையா தாமே அதன் ஆசிரியராக இருந்து 1938 வரை கொண்டு நடத்தினார்.

ஓரளவு பழைமை தழுவியதும் ஆராய்ச்சித் தன்மை கொண்டதுமான சமய இலக்கியக் கட்டுரைகள் ஈழகேசரியில் வெளிவந்தன. 1938 இல் சோ.சிவபாதசந்தரம் இதன் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்றதும் கலை இலக்கியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கினார். இக்காலகட்டத்தில் ஈழத்து முன்னணி எழுத்தாளர்கள் பலர் இப்பத்திரிகையில் எழுத ஆரம்பித்தனர்.

இந்தப் பத்திரிகை பற்றித் தமிழகத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் கூறிய கருத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தம் என எண்ணுகின்றேன். 'ஈழகேசரி' பல வருட காலம் வெளிவந்த வார இதழ். ஆசிரியர் சன்னாகம் பொன்னையா,

சோ.சிவபாதசந்தரம் ஈழகேசரியில் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். ஈழத்துச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் பலரும் அதில் கதை எழுதினார்கள். பிற்காலத்தில் நல்ல நாவல்களைத் தொடர்கதையாகப் பிரசுரித்தது. இலக்கியக் கட்டுரைகள், சர்ச்சைகள், புத்தக, விமர்சனங்கள் இடம்பெற்றன என்று தமது அவதானிப்பை முன்வைத்துள்ளார்.

1944 இல் இராஜ அரியரத்தினம் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றதும் புதிய பல எழுத்தாளர்கள் உருவாக

தீனக்குரல்
காட்டும்
பிரத்தியேக
அக்கறை

வளர்ச்சியில் பங்களிப்பு

ஈழகேசரி உதவியது. ஈழத்தில் தரமான எழுத்தாளர் கூட்டமொன்றினை உருவாக்கிய பெருமை இப்பத்திரிகையையே சாரும். அ.ந.கந்தசாமி, மகாகவி, நாவற்குழியூர் நடராசன், சு.வேலுப்பிள்ளை, கனக.செந்திநாதன், வரதர், எஸ்.பொன்னுத்துரை, கே.டானியல், இ.முருகையன், நீலாவணன் போன்றோர் இப்பத்திரிகையில் எழுதிவந்தனர். நா.பொன்னையா ஆரம்பித்த ஈழகேசரி 28 ஆண்டுக்கால சேவையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பிரதான கூறாக அமைந்து நிலைபெற்றது.

ஆரம்பகால எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் வெளிவர ஈழகேசரி, சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகள் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததன் விளைவாகத் துணிச்சலுடன் தமது கருத்துகளை வெளிக்கொணர்ந்தனர். தலைநகரிலிருந்து வெளிவந்த வீரகேசரி, தினகரன் வாரவெளியீடுகளில் சிறுகதைகள், கவிதைகள் வெளிவந்த போதிலும் சமுதாய முன்னேற்றம் பற்றிய சிந்தனைகளை அவை அந்தக் காலகட்டத்தில் முன்வைக்கவில்லை என்றே கூறமுடியும். 1959-1960 களில் தினகரன் ஆசிரியராக க.கைலாசபதியும் வீரகேசரியின் ஆசிரியர் பீடத்திலிருந்த சில்லையூர் செல்வராஜனும் பணிபுரிந்த காலத்தில் வெளிவந்த படைப்புகள் ஓரளவு சமூகப்பிரக்ஞை கொண்டனவாகவும் தேசியப்பண்பு வாய்ந்தனவாகவும் அமைந்தன. ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி அவர்களின் ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்தனர். வீரகேசரிக்கென கணிசமான வாசகர் வட்டம் இருந்தபோதிலும் 1960 களில் 'ஈழத்து இலக்கியம்' என்ற தனித்துவமான எண்ணக்கரு வீச்சுக்கொண்டு எழுந்தபோது அதற்குப் பரவலான களத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமை கைலாசபதி ஆசிரியராக இருந்த தினகரன் பத்திரிகையையே சாரும்.

தினகரனில் புதிய எண்ணக்கருவுக்கான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் முன்னின்று உழைத்த கைலாசபதி புதிய உத்வேகத்தையும் துடிப்பையும் எழுத்தாளர்களிடமும் வாசகர்களிடமும் ஏற்படுத்துவதில் வெற்றியீட்டினார். விமர்சகரும் சிந்தனையாளருமாகிய கைலாசபதி தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் தமது கல்வியறிவையும் சிந்தனையையும் பயன்படுத்தி ஈழத்து இலக்கியம் சிறப்புறப் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய தேசிய இலக்கியம் செழுமை பெறப் பங்காற்றினார். அதன் காரணமாக இலட்சியப்போக்கும் புத்துணர்வும் கொண்ட, எழுத்தாளர்கள் பலர் உருவாகினர். நமது சமுதாயம், நமது பாரம்பரியம் என்ற சுயமான கோட்பாட்டுக்கு வீச்சும் வேகமும் ஊட்டினார். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் உத்வேகம் மிக்க காலப்பகுதியாக கைலாசபதி பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த காலத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலமே ஈழத்துப் புனைகதை வரலாற்றில் பொற்காலமாகும். இலக்கியம் மக்களுக்காக என்ற எண்ணக்கரு வலுப்பெறலாயிற்று. நாட்டு மக்களின் கஷ்டதுன்பங்கள், பிரச்சினைகள், அபிலாசைகள், எண்ணங்கள், கருத்துகள் என்பவற்றை முன்னிறுத்தி எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளைப் படைக்கலாயினர். தினகர

தம்பு
சிவசுப்பிரமணியம்

னில் புனைகதை ஆக்கங்களை எழுதியவர்களுள் நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் 'புயல் அடங்குமா?' 'சொர்க்கம் எங்கே', 'மனிதர்கள்', 'இங்கிருந்து எங்கே?', 'காலம் மாறுகிறது' ஆகிய நாவல்களைத் தந்தார். மண்ணில் விளைந்தவர்கள் என்ற நாவல் 'தமிழன்' பத்திரிகையிலும் 'அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும்' என்ற நாவல் வீரகேசரியிலும் தொடராக வெளிவந்துள்ளன. 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் கே.ரகுநாதன், புதுமைலோலன், கே. டானியல், நாவேந்தன் ஆகியோர் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

தினபதி, ஈழநாடு, உதயன், சஞ்சீவி, சிந்தாமணி, ஈழமுரசு ஆகிய பத்திரிகைகளும் இலக்கியப் பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ளன. தற்பொழுது இலங்கையில் வெளிவருகின்ற பத்திரிகைகளாக தினகரன், வீரகேசரி, உதயன், தினக்குரல், சுடர்ஒளி ஆகியன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இப்பத்திரிகைகள் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தபோதிலும் இவற்றில் முதன்மை நிலையில் தினக்குரலின் பங்களிப்புகள் மிக விசாலமாக அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

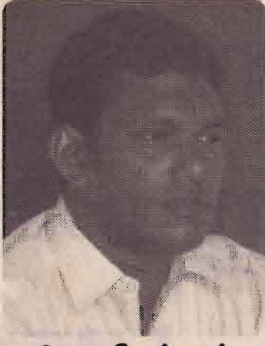
15 ஆவது ஆண்டில் காலடிபதிப்பதை தினக்குரல் கொண்டாடுகின்ற இத்தருணத்தில் அது ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய அளப்பரிய பணியினை நோக்குவோம். ஞாயிறு தினக்குரலில் சாளரம், மஞ்சரி, மலையகப்பார்வை ஆகிய பகுதிகளில் முக்கியமாக இலக்கியம் சம்பந்தமான விடயங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 'நேர்காணல்', 'சிறுகதைகள்', 'நூலகம்' என்ற மகுடத்தின் புதிய வரவுகள் பற்றிய அறிமுகம், 'பனுவல்' என்ற பகுதியில் முக்கியமான இலக்கிய வெகுமதிகள் 'கவிக்குரல்' காட்டும் கவிதைகள், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளின் பதிவுகள், பெரியார்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள், திரைப்படங்கள் இறுவட்டுகள் பற்றிய பார்வை, யதார்த்த சிறுகதைகள், எம்மை வாழவைத்தவர்கள், பார்வையின் பதிவுகள், நாடகம் பற்றிய பல்வகைச் செய்திகள், சாதனைப் பெண்கள், காற்று வெளிறும் திரையுலக மெகா நாடக, தொலைக்காட்சி ஊடக விமர்சனங்கள், கருத்துகள் என்பனவும் 'மலையகப்பார்வை'யில் கலை இலக்கிய விடயங்களும், தொடர் கதையும் இடம்பிடித்து வெளிவருகின்றன. 'வணிகக்குரல்' பகுதியில் இலக்கியம் சம்பந்தமான விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. வேற்று நாட்டவர்களின் முக்கிய இலக்கியத் தகவல்களை இணையத்தில் பெற்று வெளியிடுதல்

வேற்றுநாட்டு சஞ்சிகையில் வந்த காத்திரமான இலக்கிய விடயங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களைச் சேகரித்து வெளிக்கொண்டுவருவதில் தினக்குரலுக்கு நிகர் தினக்குரலே! தினக்குரல் தினசரியிலும் இலக்கியம் சம்பந்தமான நிகழ்வுப்பதிவுகள் இடம்பெற்று வருவதுடன் நூல் வெளியீட்டு அறிமுகம், இசை, நடனம், நாடகம், அரங்கேற்றம், மேடையேற்றம், பெரியார்களின் நினைவுநாள் பற்றிய முன்னோட்டம் இன்னும் பல பல அம்சங்களும் இடம்பெறுகின்றன.

தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஆரம்பகாலம் சோதனை நிறைந்ததாக இருந்தபோதிலும் நிறுவனர் எஸ்.பி.சாமியின் திடமான செயற்பாடும் ஸ்தாபக ஆசிரியர் சிவநேசச்செல்வனின் தலைமையில் ஆசிரியர் பீடமும் பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு வழியைக்காட்டி நின்றன. வீ.தனபாலசிங்கம் பிரதம ஆசிரியராகப் பணி ஏற்றதும் புதிய மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. ஞாயிறு தினக்குரல் ஆசிரியர் இ.பாரதியும் இலக்கியம் சம்பந்தமான விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பத்திரிகைக்கு மெருகூட்டி வருகின்றார்.

மார்க்சியம் சார்ந்த கண்ணோட்டம், எல்லோருடனும் அன்பாகப்பழகும் பண்பு, எழுத்தாளர்களை, சகபணியாளர்களை அன்புடன் அரவணைக்கும் மாண்பு கொண்ட பிரதம ஆசிரியர் தனபாலசிங்கம், எல்லோருடனும் அன்புபுண்டு மற்றவர்களை மதிக்கும் பண்புடன் கலை இலக்கியம் சம்பந்தமான விடயங்களில் அனுபவமும் ஆற்றலுமிக்க ஞாயிறு தினக்குரல் ஆசிரியர் பாரதியும் அவர்களுடைய ஆசிரியர் பீடத்தில் அமைந்திருக்கின்ற துறைசார்ந்தவர்களும் தினக்குரலில் இலக்கிய விடயங்களை வெளிக்கொண்டுவர முனைந்து எல்லோருக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து ஈழத்துப் பிரபலம் பெற்ற எழுத்தாளர்கள், வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்கள், எழுத்துத்துறையில் கால்பதிக்க முனையும் புதியவர்களுக்கும் களம் அமைத்துக்கொடுக்கின்ற வகையில் 'தினக்குரல்' தனது பணியை மிகச்சிறப்புடன் ஆற்றிவருகின்றது. மேலும் இலக்கிய உலகில் பணியாற்றுகின்றவர்களையும் மதித்து அவர்களை (வாழ்த்துவோம் ஜீவாவை-27.06.2007) ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் எழுதிக் கௌரவிக்கும் ஒரு பண்பையும் தனபாலசிங்கம் மேற்கொண்டு வருவது அவரின் தனிச்சிறப்பாகும். இந்த இடத்தில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி கூறிய கருத்தினை நோக்குவோம். தலையங்கங்களின் தலைப்புகளை நோக்கும்போது தனபாலசிங்கத்தின் கருத்து விச்சு

யோ.நிமலராஜ்

கற்றறியும் விடயங்களுக்கு வரம்பேயில்லை

நெருங்கிய உறவுக்காரியின் உந்துதலே இன்று நான் இவ்வாறான அனுபவப் பகிர்வை வரைவதற்கு அத்திபாரம். தற்போது தினக்குரலில் நான் நான்காவது ஆண்டாகப் பணியாற்றுகின்றேன்.

ஆசிரிய பீடத்தில் அனைவருமே எனக்கு புதுமுகங்கள். பிரதம ஆசிரியரைப் பெயரளவில் கேள்வியுற்றிருந்தேன். நேரில் கண்டதில்லை. பிரதம ஆசிரியரைச் சந்திப்பதற்கு எனக்கு முதல் நாள் எவ்வளவு பயம், மரியாதை இருந்ததோ இன்று வரை அது குறையவில்லை.

மிகவும் கண்டிப்பானவர், சில வேளைகளில் எமது செய்திகளில் நாம் தவறிழைத்திருக்கலாம். ஒரு சிறுதவறைக் கூட பிரதம ஆசிரியர் அடையாளம் கண்டுவிடுவார்.

செய்தி ஆசிரியர், அவரைச் செய்தி ஆசிரியர் என்று கூறுவதை விட எனது ஆங்கில ஆசிரியர் என்றுதான் கூற வேண்டும். எந்தவிதமான சந்தேகங்களையும் எத்தனை தடவை வேண்டுமென்றாலும் அவரிடம் சென்று சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்யலாம். மொழிபெயர்ப்பின் நுணுக்கங்களையும் செய்தி எழுதுவதன் நுணுக்கங்களையும் அவரிடமிருந்தே கற்றுக்கொண்டேன். அதேவேளை தொழில்நுட்ப பதங்களையும் அவர் மூலமே அறிந்து

கொண்டேன்.

எமது ஆசிரிய பீடத்திலுள்ள எந்த ஊடகவியலாளராக இருந்தாலும் சரி அவரை ஊக்கப்படுத்துவதிலும் பாராட்டுவதிலும் பிரதி செய்தி ஆசிரியர் பின்னிப்பதில்லை. ஒருவரின் தவறை கண்டிக்கத் தவறினாலும் அவரின் திறமையைப் பாராட்டப் பின்னிற்கக் கூடாதெனக்கூறி ஊக்கப்படுத்துவார்.

அதேபோல வாரவெளியீட்டின் ஆசிரியரும் ஏனையவர்களின் வளர்ச்சியை மெச்சும் ஒருவர். முன் அனுமதியுடனோ இல்லாமலோ எந்தவொரு விடயத்தினை வழங்கினாலும் பிரசுரித்துவிடுவார்.

இவ்வாறாக உதவி ஆசிரியர்கள் சக ஊடகவியலாளர்கள் வட்டத்தினை நோக்கினால் இதுவரை குறிப்பிட்ட உயர்மட்ட அதிகாரிகள் பெற்றோர்கள் எனக் கூறினால் உதவி ஆசிரியர்கள் சக ஊடகவியலாளர்களை சகோதரர்கள் எனக் கூறலாம்.

பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு தகுதி அடையவில்லை. ஆனால், தினக்குரலை ஒரு முதுநிலைப் பல்கலைக்கழகமாகவே நான் கருதுகின்றேன். காரணம் பல்கலைக்கழகத்தில் பாடவிதானங்கள், வரையறைகள் உண்டு. ஆனால் தினக்குரலில் நாம் கற்றறியும் விடயங்களுக்கு வரம்பே இல்லை.

ஊடகங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றின் நம்பகத்தன்மை, செழுமை, நடுவுநிலைமை தவறாத நிலை ஆகியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே அதன் தரம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறான நிலையில் தினக்குரல் எவ்வாறான தன்மையைக் கொண்டுள்ளதென்பதனை வாசகர்களே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

ஊழியர்களின் அயராது அர்ப்பணிப்பு தினக்குரலின் ஒன்றரைதசாப்தகால பயணத்திற்கு இன்றி அமையாததாகின்றது. அந்த ஊழியர் கூட்டத்தில் நானும் ஒருவனாக இருந்து சிறுதுளியேனும் எனது பங்களிப்பை தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்றுக்கு நல்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையை பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

முன்னாள் தினக்குரல் ஊடகவியலாளரும் பின்னர் அரசு ஊடக நிறுவனத்தில் இணைந்த எனது

எத்துணை அகண்டதென்பது தெரிகின்றது. இக்கருத்து வீச்சின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் குறித்த அந்த விடயப்பொருள் சமூக நிலையிலும் தேசிய நிலையிலும் பெறும் முக்கியத்துவத்தை உய்த்துணர்ந்து எடுத்துக் கூறுவதாகும் என்கிறார்.

தினக்குரலின் இலக்கிய வீச்சை நோக்கும்போது பிரதம ஆசிரியர் மற்றும் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் இராசநாயகன் வழிவந்த ஞாயிறு தினக்குரல் ஆசிரியர் பாரதி, எழுத்தாளர் புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர் கார்த்திகா

யினி சுபேஸ் மற்றும் ஆசிரியர் பீடத்தில் இருப்பவர்களும் தத்தமது பங்களிப்பை வழங்கிவருவது ஆரோக்கியமான செயற்பாடாகவே அமைந்து விளங்குகின்றது. இந்த வகையில் இன்றைய காலகட்டத்தில் வெளிவருகின்ற பத்திரிகைகளுள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றி வருகின்ற தினக்குரலின் பணி மகத்தானது. அதன் பணி தொடரவேண்டுமென்பதே இலக்கிய நெஞ்சங்களின் பிரார்த்தனையாகும்.

பத்திரிகைத் தொழில் அன்றும் இன்றும்

சில குறிப்புகள்

அன்னலக்ஷ்மி
இராஜதுரை

1960களின் ஆரம்பத்தில் பத்திரிகை எழுத்துத்துறையை ஆரம்பித்த அந்தக் காலகட்டத்தையும் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியையும் இன்றைய காலகட்டத்தையும் அடிக்கடி நான் நினைத்துப்பார்ப்பதுண்டு. காலம் என்பது கறங்குபோல் சுழன்று... என்று குறிப்பிடுவதைப் போல் மாற்றம் எங்கும் எதிலும் நிச்சயமே. பத்திரிகைத் தொழில் எப்படி அதற்கு விதிவிலக்காக முடியும்?

இலங்கையின் முன்னணித் தினசரியான வீரகேசரியின் மூத்த பத்திரிகையாளர் என்ற அனுபவத்தில் அந்தக் கண்ணாடி மூலந்தான் என்னால் இதனை நோக்குதல் இயலும். 1960 ஆம் ஆண்டுத் தசாப்தம் கல்வி, கலை, கலாசாரம், சமூகம் எனப் பல் வேறு துறைகளிலும் ஒரு விழிப்புணர்வு கொண்ட ஒரு காலகட்டம் என்றே கூறலாம். ஆகக்குறைந்தது கனிஷ்ட பொதுத் தராதரப்பத்திரம் வரை ஆங்கிலத்தில் கல்விகற்ற இளைய சமுதாயம் அரசாங்கத்திலும் தனியார் துறையிலும் போட்டி போட்டுத் தொழில் தேடிப்பெற்று தமது வாழ்க்கை நிலையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு காலமாக அது அமைந்திருந்தது.

பத்திரிகைத்துறையை ஒரு தொழிலாக தேர்ந்தெடுக்கும் வகையில் அத்துறை ஒன்றும் பெரிதும் நாடப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது என்றும் கூறுவதற்கில்லை. எனவே இந்நிலையில் பெண்களின் நாட்டமும் இதில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாததாகவே இருந்தது.

அவ்வேளை வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு, சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளே வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இவற்றினுள்ளும் அவற்றின் ஞாயிறு பதிப்புகள் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றவையாக இருந்தன. அதற்குக் காரணம் அவை செய்திகளோடு மக்களின் வாசிப்பு ஆர்வத்திற்கு ஏற்றவாறு சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் ஆகியவற்றினையும் வெளியிட்டு வந்தமையாகும். இற்றைவரை இந்த அம்சங்கள் தொடரப்படுகின்றனவாயினும் மக்களின் மிக முக்கிய பொழுதுபோக்காக அன்று வாசிப்பு விளங்கியது என்பதனையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இத்தகையதோர் சூழலில் 1962 ஆம் ஆண்டு உதவி ஆசிரியர்கள் தேவை என வீரகேசரி வெளியிட்ட ஒரு விளம்பரத்திற்கு அமைவாக இரு பெண்கள் மனுச் செய்தனர். எழுத்துப் பரீட்சை, நேர்முகப்பரீட்சை ஆகியவற்றின் மூலம் இவ்விரு பெண்களுமே தெரிவாகினர். ஒருவர் யோகா வல்லிபுரம் (பாலச்சந்திரன்)மற்றவர் நான்.

யாழ் நங்கை எனும் பெயரில் சில சிறு கதைகளை எழுதியதன் மூலம் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராக என்னை நான் இனங்காட்டி இருந்தேனெனினும் ஒரு தேசிய தினசரிப் பத்திரிகையின் கடமை பற்றி நான் ஏதும் அறிந்திருக்கவில்லை. எனினும் என் எழுத்தின்மீது நான் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தின் காரணமாக என்னதான் நடக்கும்? பார்த்து

விடலாம் என்ற அசையாத நம்பிக்கை இருந்தது. புதியவைகளைப் பார்க்கும் துடிப்பும் மேலோங்கி இருந்தது. பத்திரிகைத் தொழில் குறித்து வரன்முறையான கல்வியோ, பயிற்சியோ இல்லை.

கலம் (Coloumn) என்ற வார்த்தை குறித்து பத்திரிகை எழுத்துக்காகப் பேனாவை எடுத்த போது தான் தெரிந்துகொண்டேன். நாட்டின் முக்கிய பகுதிகளில் இருந்து செய்தி நிருபர்கள் செய்திகளைத் தமிழிலும் சிலர் ஆங்கிலத்திலும் அனுப்பிவைப்பார்கள். லேக்ஹவுஸ் மற்றும் டைம்ஸ் ஒப் சிலோன் பத்திரிகைகளுக்கு நிருபர்களாகக் கடமைபுரிந்த சில சிங்களப் பத்திரிகையாளர்கள் அதில் ஒரு பிரதியை எமது பத்திரிகைக்கும் அனுப்பிவைப்பார்கள். இவற்றை உதவி ஆசிரியர்களாகிய நாம் மொழி பெயர்த்துச் செய்தியாக்கி தலையங்கமிட்டுச் செய்தி ஆசிரியரிடம் வழங்கவேண்டும்.

ஆங்கிலச் செய்தி மொழிபெயர்ப்பு எந்தக் காலமும் ஒரு சங்கடமான அலுவல்தான். சிலர் விசுவாசமாக பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்து செய்து கொடுத்துவிடுவார்கள். சிலர் அதை அடியில்வைத்து பின் மிகுதிச் செய்திகளுடன் சேர்த்து திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டுப் போய்விடுவதும் உண்டு. தொலைபேசி வசதி மிகவும் குறைவான அக்காலப்பகுதியில் செய்தித்தந்திகளை ஆங்கிலத்தில் நிருபர்கள் அனுப்பிவைப்பதுண்டு. அவற்றையும் மொழி பெயர்த்தே பிரசுரிக்கவேண்டும்.

முக்கியமான திணைக்களச் செய்திகள் மற்றும் வங்கிச் செய்திகள், பொருளாதாரம் தொடர்பான செய்திகள், அரசியல் வட்டாரச் செய்திகள், ஊகச் செய்திகள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கு ஒப்சேர்வர் மற்றும் டைம்ஸ் பத்திரிகைகளைத் தான் நம்பியிருந்தார்கள். மத்தியானம் இப்பத்திரிகைகள் காரியாலயத்திற்கு வந்துவிடும். பிரதம உதவி ஆசிரியர் டேவிட் ராஜு அவற்றினை ஒரு மேலோட்டமாகப் பார்வையிட்டு அச்சிற்று செய்திகளை பிளேட்டினால் வெட்டி எம்மிடம் பகிர்ந்தளிப்பார். சிக்கல்தான்! அதுவும் பொருளாதாரம் தொடர்பான செய்திகள் என்றால் சொல்லவே வேண்டாம். ஆங்கிலப் பொருளாதார வார்த்தைகளுக்கு நிகரான தமிழ் வார்த்தைகள் தெரியாமல் அவதிப்படுவதுண்டு. சிலவேளைகளில் டேவிட் எமக்குச் சொல்லித் தருவார்.

பாராளுமன்றச் செய்திகள், தமிழ் பேசும் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அல்லது முக்கியத்துவம், பரபரப்பு உள்ள சிலவழக்குச் செய்திகள் போன்றவற்றைத் தொலைபேசியில் தருவார்கள். பொதுவாக தபால் நிலையத்தில் மட்டும் தொலைபேசி வசதி இருந்த

அக்காலத்தில் தொலைபேசிக் கட்டணம் அதிகரித்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக மிகவேகமாகத் தான் எழுதியதை நிருபர் வாசித்துக்கொண்டே போவார். அவரின் வேகத்துக்கு எமது எழுத்து வேகமும் ஈடாகவேண்டும். பயிற்சிப் பத்திரிகையாளர்களுக்கு இது ஒரு சவால்தான். நான் இப்படிச் சொல்லவில்லையே, இது வேறு விதமாகவல்லவா எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்ட நிருபர் ஆசிரியருக்குப் புகார் செய்யும்போது பதிலளிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இதற்குப் பயந்து சிலர் தொலைபேசிச் செய்தியை எடுக்காமல் நழுவிக்கொள்ளப்பார்ப்பார்கள். அத்துடன் நாம் வேலைகள் மூலமாக பயிற்சிகளைப் பெற்றுக்கொண்ட வேளை தினமும் குறிப்பிட்ட ஒருவேலையைத் தரமாட்டார்கள்.

சிலநாட்கள் உள்ளூர்ச் செய்திகள் எட்டிடிங் என்றும் சிலவேளைகளில் வெளிநாட்டுச்செய்தி மொழிபெயர்ப்பு என்றும் சிலவேளை குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக கட்டுரை எழுதுமாறும் பணிப்பார் ஆசிரியர். சிலவேளைகளில் வெளியில் சென்று கூட்டங்களில் அல்லது கருத்தரங்குகளில் செய்தி சேகரித்துவருமாறு அன்றேல் வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த (பெரும்பாலும் தமிழகந்தான்) பிரமுகரைப் பேட்டிகாணுமாறு அனுப்பிவிடுவார்கள். பொது நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்று அவதானித்து எழுதுமாறும் கேட்கப்படுவதுண்டு. யாவும் பெரும்பாலும் பொதுப்போக்குவரத்துச் சேவை மூலந்தான் நடக்கும். எப்படியோ இவை அன்று எமக்கு அனுபவ பூர்வமான ஒரு நல்ல பயிற்சியாக அமைந்தன என்பதனை நன்றியோடு நினைவுகூர்கிறோம்.

மேலும் எட்டிடிங் (செம்மைப்படுத்தல்) என்பதென்ன? என்பது அன்று எமக்குள் நிலவிய ஒரு பொதுவான கேள்வி. எனது அனுபவம் ஒருபுறமிருக்க, ஒரு செய்தியை அல்லது விடயத்தை மேலேயும் கீழேயும் வெட்டினால் அதுதான் எட்டிடிங் என்று 'தமாஷ்' செய்தார்கள் சக உதவி ஆசிரியர்கள். இது தமாஷ்தான் என்றாலும் இதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை. ஆனால் பின்னர் தமது அனுபவத்தின் மூலம் எதை நீக்குவது, எதைச் சேர்ப்பது, எதைத் திருத்துவது என்பவற்றை அறிந்தவர்களாக செய்திகளை அல்லது கட்டுரைகளை முழுமைப்படுத்துகின்றனர் என்று கூறலாம்.

காலமாற்றங்களும் அதனோடிணைந்து ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களும் படித்தவர்கள் தொகை அதிகரிப்பும் தொழில்துறை போட்டிகளும் வாசகர்தொகை அதிகரிப்பும், பத்திரிகைத் தொழில்துறையிலும் படிப்படியாக

மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தன.இதில் முக்கியமானது கூர்மையடைந்த இனப்பிரச்சினையும் அது விளைவித்த நெருக்கடிகளும் அதன் உச்சமாக வெடித்த ஆடிக்கல்வரமும் தமிழ் மக்களின் இடப் பெயர்வுகள், புலப்பெயர்வுகள் மற்றும் அதனோடிணைந்த போர் நடவடிக்கைகளும் ஊடகங்களின் செயற்பாட்டை மென்மேலும் நெருக்கியதை நாம் அறிவோம். பொழுது விடிந்தால் புதுச் செய்தி, புது முக்கிய நகர்வுகள்.இவற்றினையறிந்து கொண்டு மக்கள் செயற்படவேண்டிய ஒரு கட்டம் வந்தது.

இத்தகையதொரு நெருக்கடி மிகுந்த அரசியல், சமூகப்பின்னணியில் பத்திரிகைகளின் பணி மேலும் உணரப்பட புதிய பத்திரிகைகளும் தோற்றம் பெற்றதை அறிவோம். தினக்குரல்,சுடரொளி உட்படச் சில பத்திரிகைகளும் தோன்றி தமிழ்பேசும் மக்களுக்காக குரல்கொடுக்க ஆரம்பித்தன. அதேவேளை, தனியார்வானொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்களும் நாட்டு நடப்புகளையும் தமிழ்பேசும் மக்கள் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டின.

இந்த வகையில் தேசியப் பத்திரிகைகள் முக்கியத்துவம் பெற்றதையும் அவற்றில் கடமையாற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் தொகை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்ததையும் குறிப்பிடலாம்.ஊடகங்களுக்கு ஏற்பட்ட முக்கியத்துவமும் மதிப்பும் அதற்கோர் கவர்ச்சியைத் தரத்தொடங்கியதை மறுக்க முடியாது. அதனால் படித்த இளைஞர்கள் பலர் அதன் கவர்ச்சியில் ஈர்க்கப்பட்டமையும் அவதானிக்கமுடியும்.அத்துடன் இதழியல் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டமையும் இந்நிலைக்கு ஊக்கம் தருவதாக இருந்தது எனலாம்.

1990 களில் கணினியின் பிரவேசம் ஊடகத்துறையில் ஒரு புரட்சி எனலாம்.பத்திரிகைகளை நோக்குவோமெனின் கணினியின் பிரவேசமும் தொலைத்தொடர்பு வசதிகளும் நாம் முன்னர் எதிர்போக்கிய பல கஷ்டங்களை ஒரேயடியாக ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டன.மிக வேகமான பத்திரிகையைத் தயாரித்து வெளியிடும் தன்மையை அல்லவா உருவாக்கி விட்டது.துரிதமாகச் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் தொடர்புகொள்ளவும் செய்திகள் மற்றும் விடயங்களைத் திரட்டிக்கொள்ளவும் அச்சடித்துக்கொள்ளவும் இயலுமான இன்றைய வசதி ஒரு காலத்தில் நினைத்துக் கூடப்பார்க்க முடியாததல்லவா!போதும் போதாததற்கு பத்திரிகைகளின் அசுரப் பசிக்கு கணினி வேண்டியமட்டும் தீனியைப் போடுகின்ற விதம் அலாதியல்லவா! இதுவே காலத்தின் புதிய பரிணாமம்.எதிர்காலத்தில் இன்றைய பத்திரிகையாளர்கள் கற்பனை செய்யாத மேலும் பல புதிய

பரிமாணங்கள் வரலாம், வரும்.

கம்பியூட்டர் (கணினி) என்றொரு புதிய இயந்திரம் வந்திருக்கிறதாம்.இது பத்திரிகைக்குரிய விடய தானங்களையெல்லாம் வழங்கி விடுமாம்.எனவே எதிர்காலத்தில் பத்திரிகையாளர்களாகிய எங்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போனாலும் போகும்! என்றார் எம்முடன் பணிபுரிந்த சக பத்திரிகையாளர் (அமரர்) எஸ்.எம்.கார்மேகம். இது 1970 தசாப்தத்தின் பிற்பகுதி என எண்ணுகிறேன்.

'எந்த விடயத்தைக் கொடுத்தால் என்ன?மொழி பெயர்ப்பு வேலைகளுக்கு நாம் தேவைப்படுவோம் தானே!' என நான் பதில் கூறியதையும் இவ்விடத்தில் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்!ஆனால் ஆங்கில மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் வந்த இளம் பத்திரிகையாளர்கள் பலரும் தற்போது கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கும்போது சங்கடமாக இருக்கிறது.நிச்சயமாக அது அவர்களது தவறல்ல. உத்தியோக மொழியாக சிங்களத்தைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் மேலும் ஒருவாறு தமது தொழில் கடமையைச் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.ஆங்கில மொழி எக்காலத்தும் தேவையான ஒன்றே. எனவே இளம் பத்திரிகையாளர்கள் அதில் தேர்ச்சி பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதுமட்டுமன்றி அவர்கள் எப்போதும் எதையும் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வமும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.புதிது புதிதாக எழுதவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் சிறப்பு.

பத்திரிகையாளன் மக்கள் பிரதிநிதி போன்றவன்.அரசின்கொள்கைகளையும் மக்களின் உண்மை நிலைவரங்களையும் எடுத்துக்காட்டி நீதியைப் புலப்படுத்துபவனாக இருக்கின்றான்.மக்களின் நண்பனாக விளங்கும் அதேவேளை அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் அதிருப்திக்கு உள்ளாகி இடர்பாடுகளைச் சிலர் சந்திப்பது நிச்சயமாக முன்னர் நாமெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்காத ஒன்றே.அதுவும் இனப்போர் உச்சக்கட்டமாக இருந்த வேளைகளில் தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர்கள் சிலர் தமது எழுத்துப் பணியின் விளைவாக தமது இன்னுயிர்களை இழந்தமையை பத்திரிகையுலகம் மறக்க முடியாதது.தற்போது போர் ஓய்ந்து நெருக்கடி நிலைகளும் ஓய்ந்தமை மனதுக்கு ஆறுதல் தரும் ஒன்றே.

சமூகத்தில் மதிப்பும் மரியாதையும் உள்ள பத்திரிகையாளர்கள் தமது உரிமைகளுக்காக ஒன்றிணைந்தவர்களாக இருக்கும் அதேவேளை, ஒழுக்கக் கோவையையும் பின்பற்றி நடக்கும் கடமைப்பாடு உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

உடுவை

எஸ்.தில்லைநடராஜா

கூடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப்பார்க்கும் போது, சுமார் 55 வருடங்களுக்கு மேலாக எனது வாழ்வுக்கும் வளத்துக்கும் உயர்வுக்கும் பத்திரிகைகள் பெருமளவு பங்களித்து வருகின்றன என்பதை பதினான்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து மக்களின் குரலாக உலகெங்கும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் தினக்குரலில் நன்றியுடன் பதிவு செய்வது மிகப் பொருத்தம் போல உணர்கின்றேன்.

பத்திரிகைஞ்ளோடு கொண்ட ஈடுபாட்டைச் சற்று பின்னோக்கிப் பார்க்கின்றேன். ஏழு-எட்டு வயதாக இருக்கும் போதே நான்கு தமிழ்த் தினசரிகளை வாசிக்கக் கூடிய வசதி கிடைத்தது. வசதியின்மை காரணமாக பள்ளிக்கூடமே செல்லாத என் தந்தை பத்திரிகை, சஞ்சிகை வாசிப்பு மூலம் தன்னைத் தகவல் களஞ்சியமாக மாற்றி பண்பாளனாக உயர்ந்து பலபேர் மத்தியில் பலவிடயங்களில் பங்களிக்கக்கூடியவராக இருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஹோட்டலில் தந்தைக்கு வேலை. அடுப்படிவேலைதான். ஆனால் திறமை-நேர்மை-நேரடி முங்கு-கடினஉழைப்பு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பத்திரிகைகள் மூலம் தன்னை முழு

ஊடகத்துறையிலுள்ளோர் அறிதூயில் தான் கொள்ளலாம். ஒரு விடயம் உரிய நேரத்தில் தெரியப்படுத்தாமல் தூங்கி விட்டேன் - எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லி தப்ப முடியாது. இரவில் இருளில் நடப்பவற்றை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருவது அவர்களே. அவர்களைப்போல அரசு உயர் பதவிகளில் நான் இருந்த போது அறிதூயில் தான் கொள்ள முடிந்தது.

கடை பூட்டியபின் பத்திரிகை படிக்காவிட்டால் அவருக்குத் தலை வெடித்து விடும். சமூகத்தின் உயர்மட்டத்திலுள்ள சிலர் அடுப்படிக்குள் நுழைந்து அவரோடு உரையாடுவதையும் இரவு 10 மணிக்குப்பின்பும் அவரிடம் அபிப்பிராயம் கேட்க வருவதையும் கண்டு நான் பிரமித்த போதும், எல்லாவற்றுக்கும்மூல காரணம் அவர் தேடிப்படிக்கும் பத்திரிகைப்பக்கங்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அதிக காலம் பிடிக்கவில்லை.

அவரது நடவடிக்கை- தூண்டுதல் இதனால் இரண்டாம், மூன்றாம் வகுப்பு மாணவனாகவே நானும் பத்திரிகை படிக்கத் தொடங்கினேன். காலையில் 'வீரகேசரி', 'தினகரன்' மாலையில் 'தினமணி', 'தினத்தந்தி'. ஆம் அந்த நாட்களில்

என்னை மூலாக்கி மூக்கபூர்வமாக பணியாற்ற வைக்கும் பத்திரிகைகள்

மனிதவாக்கியதால் ஒரு நிறுவன முகாமெத்துவப் பணிப்பாளர் பேசல பலருக்குத் தோன்றியதோடு, கடை முதலாளி உட்பட பலருக்கு அவர் அறிவுரைகுராக இருந்தார். அவரைப்பற்றிய பதிவுகள் மல்கிகையில் ஒரு வருடம் தொடர்ந்து வெளியாகி பின் நூலாகி பத்து வருடங்களுக்கு முன் இந்திய ஜனாதிபதி அப்துல் கலாமின் கவனத்தையும் பாராட்டையும் பெற்றது.

அப்பாவுக்கு இரவு 9-10 மணி வரை வேலை.

பலாலி விமான நிலையத்தில் மாலை வந்திறங்கும் இந்திய விமானங்கள் அன்னு மாலை வெளியாகும் தினமணி - தினத்தந்தி பத்திரிகைகளையும் சுமந்து வரும். அப்பா வேலை செய்த ஹோட்டலுக்கு முன்பாக 'ஆனந்தா அச்சகம்'. அங்கே பணியாற்றிய நாடாண்டுகளில் தினத்தந்தி விநியோக முகவராகவும் கடமையாற்ற அனுமதித்திருந்தார் - உரிமையாளராகவும் புதினம் வெள்ளி ஆசிரியராகவுமிருந்த 'வந்தர்'.

ஒரு சம்பவம்- யாழ்ப்பாண வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரிக்கு அருகில் காலை பாரியமரம் விழுந்து உயிர்காவு கொண்ட செய்தி இந்திய பத்திரிகைகளில் அன்றே வெளியாகியதையும்- அது மறுநாள் கொழும்பு செய்தித்தாள்களில் வந்ததையும் பார்த்தேன். சிலருக்கு மாலையிலும் தீனி தேவைப்பட்ட போது மலைப்பத்திரிகைகளுக்கு நல்ல கிராக்கி. ஊடகத்துறையிலுள்ளோர் அறிதுயில் தான் கொள்ளலாம். ஒரு விடயம் உரிய நேரத்தில் தெரியப்படுத்தாமல் தூங்கிவிட்டேன் - எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லித் தப்ப முடியாது. இரவில் இருளில் நடப்பவற்றை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருவது அவர்களே. அவர்களைப்போல அரசு உயர் பதவிகளில் நான் இருந்த போது அறிதுயில் தான் கொள்ள முடிந்தது.

சாப்பாட்டுக்கடையில் சிலர் விரும்பிய ஒரு பத்திரிகையை அப்பா ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. சில செய்திகளை அப்படி வெளியிடக்கூடாது என விவாதிப்பார். அந்தப்பத்திரிகையில் -செய்திகளில் வந்த 'சதக் சதக்' என்று கத்தியால் குத்தினான் 'குபீர் குபீர்' என இரத்தம் பாய்ந்தது போல செய்திகளை எழுதுவது பிழை என வாதிடுவார்.

செய்திகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக-மேன்மையுள்ளதாக, பெறுமதியுள்ளதாக சமூகத்துக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்பார்.

அந்த நாட்களில் அப்பா சொல்லியதை சில வெளியீடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் 'தினக்குரல்' சிலரை திருப்திப்படுத்தவோ அல்லது சந்தோஷப்படுத்தவோ வெளிவராமல் சமூகம் பயன்பெற வேண்டும் என வெளிவருவதை ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டும்.

அநேகமாக தினக்குரல் செய்தித்தலைப்புகள் பார்க்கவும் படிக்கவும் தூண்டுவதாக உள்ளதையும் அவதானித்துள்ளேன். எழுத்துகள் தேவைக்கதிகமாகநீண்டுசெல்லாமையையும் கண்டுள்ளேன்.

பத்திரிகை அலுவலக நிருபர்களையே சிறப்புக் கட்டுரைகளில் கைவைக்கும் வழக்கத்தை மாற்றிகலாநிதிகள்- நீதி,சட்ட, நிர்வாகத்துறையினர் - பேராசிரியர்கள்- கல்விச்சமூகத்தினர் என பல தகுதியானோர் தரமாக எழுத out source முறையையும் தினக்குரல் ஆரம்பித்து வைத்தது.

கலை இலக்கிய ஊக்குவிப்புக்காக மஞ்சரி, சாளரம், பனுவல் என பல பக்கங்களையும், விழாச் செய்திகளை முழுமையாகவும் புத்தக விமர்சனங்களை நல்ல முறையிலும் வெளியிடுவதையும்

பாராட்டுதல் தகும்.

பகலெல்லாம் மிகக் கடுமையாக உழைத்த பின் இரவு 10 மணிக்குப் பின் ஊர் உறங்கும் போது அப்பா படிக்கும் பத்திரிகை விடயங்கள் மனதில் ஆழமாகப்பதிந்து விடும் என்பார். அவரைப்போல பகலில் கடுமையாக உழைக்கும் சிலர் இரவில் புகைத்தல் - மது என தம்மை மறக்கும் போது, அப்பா பத்திரிகை வாசிப்பில் சுகம் கண்டது புதுமைதான். அவர் பிள்ளையும் அந்த சுகத்தைச் சொந்தமாக்கிக்கொண்டான்.

இன்னொரு சங்கதி. அந்தக்காலத்தில் ஆனந்த விகடன் அப்பாவின் பெயரும் முகவரியும் அடிகடி வெளிவரும். சில வேளை ஒரே பத்திரிகையில் நூலைந்து இடங்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கும். ஆனந்த விகடன் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் சரியாக விடை எழுதி நூற்றுக்கணக்கான ரூபா பல தடவை பரிசு பெற்றிருக்கிறார். அது பத்துச் சதத்துக்கு பால் தேநீர் விற்ற காலம் என்று சொல்லலாம்.

தந்தையின் பெயரை அச்செழுத்தில் பார்த்த மகனுக்கு தன்பெயரும் அப்படி வரவேண்டுமென விரும்ப வாசித்தான்- அவதானித்தான், சிந்தித்தான். பார்த்தவை - படித்தவை - அழுத்தத்தை உருவாக்க எழுத்தாக்கம் உருவானது. தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி. எப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சி? 'ஈழநாடு', 'வீரகேசரி', 'தினகரன்' பத்திரிகையில் சிறுவர் பக்கங்களில் எழுதி, 14 வயதில் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் சிறுவர் தொடர்கதை வெளியாகி எனது புகைப்படமும் பிரசுரமானதை பலருக்குச் சொல்லி மகிழ்ந்தவர்- அவன் 19வயதில் நிரந்தர நியமனம் பெற்று பொலிஸ் தலைமை அலுவலகம் சென்றதை சாதாரண நிகழ்வாக எடுத்து யாருக்குமே சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தில் உயர்பதவியாகக் கருதப்படும் இலங்கை நிர்வாக சேவை நியமனத்தை விட பத்திரிகை எழுத்துகளோடு என்பெயரும் சேர்ந்திருந்த போது அப்பா அடைந்த ஆனந்தம் அளவு கடந்த ஆனந்தம் தான்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வாரப்பத்திரிகையாக வந்து கொண்டிருந்த 'ஈழநாடு' 1961இன் ஆரம்பத்தில் வாரமிருமுறை வரத்தொடங்கிய போது தமிழரசுக்கட்சி 'சத்தியாக்கிரகம்' ஆரம்பித்த முதல்நாள். சத்தியாக்கிரகச் செய்திகளை பிந்திய பதிப்பாகச் சுடச்சுடத் தந்தது ஈழநாடு. காலத்தின் தேவை திடீரென ஈழநாடு தினசரியாகி யாழ். வாசிகளின் அத்தியாவசியப் பொருளாகியது. கொழும்புப் பத்திரிகைகள் இரவுப்புகையிரதம் ஏறி யாழ். வரு

வதற்கு முன்பாக கைகளுக்கு ஈழநாடு வந்துவிடும். விலையும் குறைவு.

ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததால் விடயங்களை நேரில் கையளிப்பதால் முத்திரைச் செலவும் இல்லை. என்னைவிட சற்று வயதில் கூடிய என் நண்பன்- பாமா ராஜகோபால் ஈழநாட்டில் ஒப்புநோக்குநராக வேலைக்குச் சேர்ந்தார். அவரைச் சந்திக்கப் போனபோது - சசிசபாரத்தினம், பெருமாள், மகாதேவா, மாலி, கந்தசாமி என அறிமுகமானவர்கள் பட்டியல் நீண்டது. பாமாவும் உதவி ஆசிரியரானார். குமிழ் முனைப்பேனாவை விட மைவிட்டு எழுத நாங்கள் பயன்படுத்திய பேனா அழகாக விரைவாக எழுத-சொந்தப் பெயர் போதாததால் புனைபெயர்களுக்குள்ளும் ஒளியத்தொடங்கினேன். ஊடகவியலாளர் தொடர்பு-ஊக்குவித்தல் அதிகம் எழுத வைத்ததால் தேடலும் அதிகமானது.

எல்லைகள் விரிவடைந்ததை நிர்வாக சேவை நேர்முகப்பரீட்சைக்கு சமூகமளித்த போது பரீட்சைச் சபையிலிருந்தோர் 'He is above the average' என்ற மதிப்பீட்டால் உறுதி செய்தனர். அம் மதிப்பீட்டுக்கு இரண்டு விடயங்களைக் காரணங்களாக குறிப்பிடலாம். ஒன்று:- 1978 இல் புதிதாக அமுலாக்கப்பட இருந்த அரசியல்மைப்புப் பற்றிய விடயங்களுக்கு பத்திரிகைகள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. நேர்முகப்பரீட்சைக்கு இரு தினங்கள் முன்பாக நிகழ்வொன்றில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருந்த போது உதவி அரசு அதிகர். வேதநாயகம், உரைபெயர்ப்பாளர் எம்.கே.ராகுலன் ஆகியோருடன் நீண்ட நேரம் அரசியல்மைப்பு மாற்றம் பற்றி விவாதித்தோம். நேர்முகப் பரீட்சையில் கேட்கப்பட்ட பிரதான கேள்வி அரசியல்மைப்பில் செய்யப்பட உத்தேசிக்கப்பட்ட விடயங்கள் பற்றியது. பத்திரிகை வாசிப்பின் பயன்-நல்லமுறையில் பதிலளிக்க முடிந்தது. அடுத்து-பல பத்திரிகைகளில் வெளியான எனது ஆக்கங்களை வெட்டி ஒட்டி கோவையாகக் கொண்டு சென்றிருந்தேன். அதற்கும் புள்ளிகள் தர சராசரி மற்றவர்களை விட அதிக புள்ளிகள் க.பொ.த. (சா-த) தமிழ்மொழிமூலமான தகுதியுடன் நிர்வாகச்சேவைக்குள் நுழைந்தேன். பள்ளி மாணவனாக இருந்த போதுகூட, வகுப்பறையில் இருந்த நேரத்தை விட வாசிப்பறையில் இருந்த நேரம் அதிகம்.

உத்தியோக வாழ்வில் அறிக்கை சமர்ப்பித்தல் கூட்டகுறிப்பெடுத்தல் தலைப்புச் சுருக்கத்தில் விபரம் எழுதும் அழகு-விளக்கம்-தெளிவு-படிக்க

கும்விடயம் மனதில் பதிய வேண்டும்-இப்படி பல விடயங்கள் பத்திரிகைகள் மூலம் நான் படித்தவற்றால் பதவிகளில் நிலைக்க முடிந்தது.

பள்ளிக்கூட நாட்களில் ஈழநாட்டிலும் பின்னர் தினகரனிலும் அதிகம் எழுதத்தூண்டிய பாமா ராஜகோபால் இப்போது லண்டன்வாசி. தொழில் ஆசிரியர்:- லண்டன் புதினம் பத்திரிகை. அப்பத்திரிகையின் 10 ஆவது ஆண்டு விழாவையொட்டி உலகளாவிய சிறுகதைப்போட்டி-இலட்சரூபா பரிசு கொடுத்துப் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளை புத்தகமாகவும் வெளியிட்டார். இலங்கையில் ஊடகத்துறையில் சிறந்து விளங்கியவர் புலம்பெயர்ந்தாலும் கௌரவமாக தொழிலாற்றுகின்றனர்.

நான் நினைத்துப்பார்த்ததுண்டு. தினக்குரல் வெற்றிக்கான காரணங்கள் என்னவாக இருக்கலாம்?

ஆரம்பத்தில் விலை சற்றுக் குறைவாக... ஆனால் அதை ஒரு காரணமாக எடுக்க முடியாது.

தளக்கோலம், வடிவமைப்பு, வாக்கிய அமைப்பு, சொல் தேர்வு, புதுசு புதுசாக அனுபந்தம் என பல பகுதிகளிலும் காட்டப்பட்ட அக்கறையைக் காரணமாகக் காட்டலாமா?

சில பத்திரிகைகள் விளம்பரப் பக்கங்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும். பல்வேறு காரணங்களுக்காக விற்பனை விநியோகம் கூட விரிவான அளவில். ஆனால் தினக்குரல் சற்று வித்தியாசமாக இருந்தாலும் அதிக விடயங்கள். அத்தனையும் கனதியாக-காத்திரமாக என்பது பொருத்தம்.

ஒரே செய்தியை ஒவ்வொரு பத்திரிகைகளும் செம்மைப்படுத்தி பிரசுரிக்கும் போது தமது பாணியைக் கையாளுகின்றன. தினக்குரல் பாணி (Inverted Pyramid) செய்தித்தலைப்போடு முக்கிய அம்சங்களை இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொல்லி பின்னர் விளக்கமாக விபரித்தல். சில வாசகர் தலைப்போடு நிற்க, வேறு சிலர் தலையங்கத்தை அடுத்து தடித்த எழுத்துகளில் (5Ws) What, When, Who, Where, Why என்ற வினாக்களுக்கான விடைகளைப்பார்க்க, மற்றவர்கள் முழுமையாக படிப்பார்கள். அதாவது அவசரமாக அறிய விரும்புவருக்கும் ஆறுதலாகப் பார்க்க விரும்புவோருக்கும் பயன்தரும் வகையில் செய்திகளும் சிறப்புக்கட்டுரைகளும் (Feature) வெளியாகின்றன. மக்களிடமிருந்து பெறுபவையும் Input/Feedback பெறுமதிமிக்கவை.

1998,99 களில் இந்துசமய பண்பாட்டுத் திணைக்கள கடமைகள் பலவற்றை முன்னெ

டுத்துச் சிறப்பாகச் செய்ய முடிந்தமைக்கு 'தினக்குரல்' ஆற்றிய பங்கு அதிகம். அப்பங்களிப்பு இன்னும் தொடர்வதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. விடயங்களில் Accuracy, fairness and taste இருப்பதையும் கண்டு கொண்டேன்.

கல்வி அமைச்சில் கடமையாற்றிய காலத்தில் வாரத்துக்கு இருமுறையாவது நேரில் வந்து பொறுமையாகக் காத்திருப்பவர்- ஏ.ஏ.மொஹமட் அன்சீர். கல்வி தொடர்பாக அன்று அக்கறை செலுத்தியவர், இன்று உலகம் நோக்கி விரிவான பார்வையைச் செலுத்தி வருவதை ஞாயிறு தினக்குரலில் நன்றாகக் காணமுடிகிறது.

வழமையாக ஊடகவியலாளருக்கிருக்கும் External & Internal pressures தினக்குரலுக்கும் இருக்கும். Risk Signal கிடைத்த பின்பும் துணிச்சலுடன் பணியாற்றிய மோகன் போன்றவர்களையும் மறந்து விட முடியாது. சில பகுதிகள்-ஆய்வுகள் Areas-Analysis சங்கடங்களை ஏற்படுத்தலாம்.

இவை ஒருபுறம். இன்னொரு புறத்தில் நல்ல தெளிவான படங்களைக் கொண்ட Photo Journalism தினக்குரலில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய பகுதியெனக் கருதுகின்றேன்.

தினக்குரல் ஆரம்ப முதல் சிவ நேசச்செல்வன், இராஜகோபால், தனபாலசிங்கம், பாரதி என எல்லோருடனும் தாராளமாகப் பழகும் ஆசிரிய குழாமும் வெற்றிக்கு உழைப்பவர்கள். காலப்போக்கில் வெளிநாடுகளில் உள்ளது போல் ஆசிரிய குழாம் Top editors, Editor in chief, Executive editor, Copy editor, Department editor, Managing editor, News editor, Photo editor, Section editor, Editorial page editor, Reader's editor, Wire editor, Administrative editor, Make up editor என விரிந்து பரவ வேண்டுமென்பதும் என் விருப்பம்.

வாலிப்பருவ 'தினக்குரல்' தரமாக Genres தனித்தன்மை, தனிநடையுடன் வெளிவருவதால் மக்கள் மனதில் இடத்தைப் பிடித்து விட்டது. அந்த இடத்தைத் தக்க வைப்பதில் எங்களுக்கும் பொறுப்புண்டு.

Nothing like Anything

SHOP FOR A MICROMAX, THEN TURN SHOPAHOLIC.

Buy a Micromax for this Sinhala and Tamil New Year get free **Rs.1500/=** Voucher and **Rs.1494/=** Mobitel Value Pack

Buy a PIKE & Get a Micromax T-shirt

Rs. 10,850/=

- * 1.5M Full Touch Lense + 2MP Camera
- * Social Networking Capabilities
- * Protected by Windows Mobile Custom Java Profile
- * Dual SIM-Dual Standby

Free gift voucher worth Rs. 1500/=

Rs. 14,500/=

- * 2.2" Color Lense + 4.0M Full Touch Lense
- * 1 MP Camera + Social Networking Capabilities
- * Protected by Windows Mobile Custom Java Profile
- * Dual SIM-Dual Standby

Free Mobitel Value Pack SLR 1494/=

Free gift voucher worth Rs. 1500/=

Rs. 14,500/=

- * Whistler Key-note with UNLIMITED! Unlimited Minutes
- * Camera: Video Mirror
- * 1 MP Camera
- * Dual SIM-Dual Standby

Free gift voucher worth Rs. 1500/=

Rs. 12,900/=

- * QWERTY Keypad with Trackball
- * One Touch Launch Facebook
- * Protected by Windows Mobile Custom Java Profile
- * Dual SIM-Dual Standby

Offer valid upto 30th April 2011. Redeem your voucher at the following locations. 1 Year warranty on Phone & Accessories

0719 415 416 / 0117 415 416

சமுதாய வளைதலில் தாயாக விளங்குக!

பத்மா
சோமகாந்தன்

மனிதனின் அன்றாட மிக அத்தியாவசியத் தேவையான உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றிற்கொப்ப மன உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பி எண்ணங்களுக்கு உணவூட்டி நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பை உள்ளடக்கியவை செய்தித்தாள்கள் எனலாம். காலை கண்விழித்ததும் தேனீரோ, ஆகாரமோ உட்கொள்வதற்கு முன் அன்றன்றாடு நமது அயலிலும் சூழலிலும் நாட்டிலும் என்னென்ன சம்பவங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்பதை அறிவதில் அடங்காத ஒரு தாகம் இயல்பாகவே மனிதமனதில் வெறிகொண்டிருப்பது இயல்பு. விடுப்பூக்கம் என இதனை உளவியலாளர் வர்ணித்தாலும் இப்படி வெளியாகும் சம்பவங்கள், நிகழ்வுகளோடு ஒருவருக்கு நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தொடர்பு இருக்கலாம் அல்லது முற்றுமுழுதாக எவ்விதத் தொடர்புமே இல்லாத விடயமாக இருக்கலாம்; தொடர்பற்ற விடயமாயினும் அதனால் ஏதாவது நேரடிப் பாதிப்போ, மறைமுகமான பாதிப்போ ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கலாம். எத்தகைய பாதிப்பு ஏற்படாவிடினும் அவற்றை அறிந்து கொள்வதில் மனிதனுக்குள்ள ஆர்வம் சொல்லுந்தரமன்று.

மனிதன் தனது எண்ண அலைகளை நிறைவேற்றவும் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளவும் அன்றன்றாடு நிகழும் செய்திகளோடு ஒட்டி மனித வாழ்வைச் சிறப்பிக்கவும் நாளிதழ்கள் பெரும் பணியாற்றுகின்றன.

தனிமனிதனின் உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பும் சக்திகொண்ட நாளிதழ்கள் ஒரு சமுதாயத்தின், ஒரு நாட்டின் நரம்பாக இல்லை; முதுகெலும்பாகவே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. எனவேதான் ஒரு நாட்டின் வளைவுக்கும் நிமிர்வுக்கும் கூனலுக்கும் குறுகலுக்கும் கண்ணியத்திற்கும் கம்பீரத்துக்கும் கூட அவ்வநாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் நாளிதழ்களும் பங்குதாரர் ஆகின்றன என்பது வெள்ளிடமலை. அமைதியும் ஆனந்தமும் செல்வமும் சுபீட்சமும் நிரம்பிய நாட்டில் இந்த 'முதுகெலும்பு' ஆற்றும் பணி சூலபமாகவும் இலகுவாகவும் அமையலாம். சிக்கலும் முரண் பாடுகளும் சர்வாதிகாரமும் நேர்மை, நிதானம் குன்றிய சமநிலை தளர்வுற்றதுமான இடங்களில் பல்லாயிரம் பிரச்சினைகளும் ஊழல்களும் கொலை, கொள்ளை, ஆட்கடத்தல், காணாமல் போதல் என்பதெல்லாம் இடம்பெறவே செய்யும் இடங்களில் நாளிதழ்களின் பணி மிகமிக இக்கட்டானதே. விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் எவ்வளவுதான் மனிதன் பல முன்னேற்றங்களையும் வெற்றிகளையும் அடுக்கிக் கொண்டு போனாலும் மனிதத்தன்மையிலிருந்து அந்தளவு தூரம் கீழ்நோக்கி நழுவிடும் போகிறானே என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றும் வகையில் தினம்தினம் நாம் அறியவரும் செய்திகளும் சம்பவங்களும் நமது மனதை வருத்துகின்றன.

இத்தகைய குறைபாடுகளுக்கும் குளறுபடிகளுக்கும் ஆளான மனிதனின் கொடூரமான செயற்பாடுகளை மாற்றியமைக்கவும் நல்ல வழிவகைகளை வகுத்துக்கொடுக்கவும் வழிகாட்டவும் வேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொரு நாளிதழ்களினதும் தலையாய கடமை. என்பதை உரத்துச் சொல்லும் இவ்வேளையிலே பிரச்சினைகளுக்கே பிரச்சினையாக விளங்கும் சமுதாயக்கட்டமைப்பின் உள்ளீடுகளில் நமது கவனத்தைச் சிறிது திருப்புவோம். சமுதாய வளைதலில் சமதளம் இடப்பட்டிருந்தல் அவசியம்.

சமூகத்தின் அடித்தளத்திலேயே ஒருதளம்பல் நிலையை நாம் அவதானிக்கக் கூடிய வகையில் கல்விபோடு தொடர்பான விஞ்ஞான பொருளாதார சகல அம்சங்களிலும்

நாம் வளர்ச்சியை நோக்கியே பயணித்துக் கொண்டிருந்தாலும் சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் இறுகிப் போய்க்கிடக்கும் ஆண், பெண் என்ற சமத்துவமற்ற நிலையில் பெரிதான வளர்ச்சி மாற்றமெதுவும் தெரிவதாக இல்லை. பெண்களது முன்னேற்றம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டாலும் வளர்ச்சிவேகம் மந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது; அத்தோடு குறிப்பிட்ட ஒரு சிறு குழுக்கள் தவிர, பரவலாக எங்குமே சமவாய்ப்புக்கள் கிடைத்ததாக இல்லை. இத்தகைய பல குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும் பணிகளில் நாளேடுகளின் உழைப்பு கணிசமானது.

சமுதாயத்தை வடிவமைக்கும் சக்தியை ஒன்று திரட்டி மக்கள் முன் சமர்ப்பிக்கும் இந்நாளேடுகள் ஒரு நிறுவனத்தைச் சார்ந்த குழுவினரின் ஒட்டு மொத்தமான உழைப்பிலேயே அதன் வெற்றியும் தோல்வியும் தங்கியுள்ளது. அங்கு கடமை புரியும் அனைவருமே நமது அன்றாடப் பிரச்சினைகள் என்ன? ஊடுபாவாக நீண்டகாலம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் சீர்கேடுகள் எவை? என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். அடுத்து இரண்டாம் படியாக இதற்கான தீர்வுகள் எவை? அவற்றை எப்படிக் கையாள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் நன்கு ஆறுதலாக அமர்ந்திருந்து கலந்து பேசி முடிவெடுக்க வேண்டியதே பிரச்சினைகளை மேற்கொள்வதற்கு உசிதமான வழி வகைகளாகும். இத்தகைய ஒரு ஏற்பாடு ஒழுங்குமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தாலன்றி நாம் நமது கொள்கைகளை, இலட்சியத்தை இலகுவில் வென்றெடுக்க முடியாது; ஒத்தபடியே தானியம் துவப்பட்ட வலையைக் கெளவிக்கொண்டு ஒற்றுமையாகப் பறந்த புறாக்களைப் போல ஆசிரியர், எழுத்தாளர், நிருபர், பக்கங்கள் ஒழுங்கு செய்பவர், ஒவ்வொரு பக்கங்களுக்கும் பகுதிகளுக்கும் பொறுப்பான உதவியாசிரியர்கள், விளம்பரங்களுக்குப் பொறுப்பானோர் எனப் பலரது கூட்டு முயற்சியிலும் ஒத்துழைப்பிலும் முற்போக்கான சிந்தனைகள், செயற்பாடுகளாலும் இணைந்து வெளியாகும் நாளேடுகளிலேயே ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிப் போக்குக்குரிய கட்டுமானங்கள் தங்கியுள்ளன என்பது யாவருமறிந்ததே.

இத்தகைய மதிப்பீட்டின் பின்னணியில் பல தின சரிகளை நிறுத்துப் பார்க்கும் இவ்வேளையிலே 14 வருடங்களை நிறைவு செய்து 15 ஆவது ஆண்டில் காலூன்றும் பருவ வயதில் தினக்குரலின் தோற்றம், வியாபகம், கருத்துநிலை என்பன வியத்தகு சிகரத்தைத் தொட்டு நிற்கின்றது எனக் குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும் கண்ணையும் கருத்தையும் கவனத்தையும் கவரும் நிலையில் பல இன்னல்களைத் தாண்டி நிமிர்ந்து கம்பீரமாகக் காட்சி தருகிறது

என்ற உண்மையைச் சாட்சிப்படுத்த முடியும்.

ஆனால் பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களில் ஒரு சில முற்போக்கான விடயங்கள் தவிர, இற்றுப்போன பொருத்தமில்லாத பழைய கருத்துக்களும் தலைநீட்டவே செய்கின்றன. உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவதாயின் சமதர்மக் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்துவது போன்ற சில கருத்துள்ள நல்ல கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து முதலாளித்துவத்தை வரவேற்கும் விடயங்களும் எப்படியோ இடம் பெற்றுவிடும். இப்படியானவை முற்றுமுழுதாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அத்தோடு பெண்கள் மேம்பாடு சார்ந்த புதிய புதிய விடயங்கள் கூடுதலாக அறிமுகம் செய்யவேண்டியது அவசியம்; புதிய சிந்தனைகள், புதுப்புதுத் தளங்கள் இன்றைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கேற்பப் புதிய வழிகளுக்கான கதவுகள் திறக்கப்பட வேண்டும். உணவு, உடை, சூழல், வாழ்க்கை முறை என வாழ்வின் சகல அம்சங்களும் வளர்ச்சியும் மாற்றமும் கண்டுவரும் இக்கால கட்டத்திலும் பெண்களின் இருப்பை மட்டும் பழைய மரபுகள், பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்கள், அர்த்தமற்ற சடங்குகள் என்ற சகதிக்குள் இருத்திவைக்கும் கட்டுப்பெட்டித்தனத்தைத் தூக்கி வீசிவிட்டுக் காலத்துக்கேற்ற கருத்துக்கள் விதைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சாண் வளர்ச்சியில் ஒரு முழும் சறுக்கிவிழாமல் வளர்ச்சியென்பது பாரிய வீழ்ச்சியையும் அணைத்துக்கொண்டு திண்டாடுவதாக இன்றித் தெளிவான முன்னேற்றத்தைக் கருத்திலவைத்து விடயங்கள் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். காலத்திற்கேற்ற மிகச்சிறந்த முன்னேற்றமான ஓரிரு கருத்துக்களைக் கொண்டியங்கும் இந்நாளிதழ் படுபிற்போன ஒரு சிலவற்றையும் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதால் பூரணச்சத்துள்ள பாலானாலும் நச்சுக்கலப்பற்றதாயிருக்க வேண்டுமே! கால அவகாச நெருக்கடிகள், வேலைச்சுமை, குறிப்பிட்ட துறைகளில் போதிய பயிற்சியின்மை போன்ற வற்றால் ஏற்படும் தவறுகள் கழுவிய மீன்களில் நழுவி மீன்களாகத் தப்பிவிடுகின்றன. கண்ணில் எண்ணெய் வார்ப்பது போல இவை வெகுநுட்பமாக அவதானிக்கப்பட வேண்டும்.

மிகவும் இக்கட்டான காலகட்டங்களிலும் கூட மக்களின் வளர்ச்சியில் பங்குகொண்டு உண்மையை வெளிப்படுத்திப் பல நல்ல விடயங்களுக்கெல்லாம் துணிச்சலுடன் உரத்த குரல் எழுப்பி ஒரு தாயைப் போலக் கனிவுடனும் கருணையுடனும் கரம்பிடித்து வழிநடத்திவரும் 'தினக்குரல்' நாளேடு பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு தமிழருக்கெல்லாம் தாயின் மடியாக நீடுழி காலம் வாழ்க!

மொழி வளர்ச்சியில் ஊடகம்

நல்ல வயசாகி தலை நரைத்துப் போய் குடு குடு கிழவர்களாக உள்ளவர்களோடு நாம் பேசத் தொடங்கினால் அவர்கள் பழங்காலத்துக் கதைகளை அடுக்கடுக்காக விரிவாகச் சொல்லிக் கொண்டே போவார்கள். பேச்சை நிறுத்துகையில் 'எல்லாம் அந்தக் காலம், இப்போது எல்லாம் தலைகீழ் பாடம், முளைத்து மூணு இலை விடவில்லை, கால் பூமியின் மேல் இருப்பதில்லை, காலம், கலிகாலம்' என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விடுவார்கள். அந்தக் காலத்தில் என்றால் அது மகிமை வாய்ந்தது என்று அவர்கள் சொல்வது உண்மையானதா? அந்தக் காலத்திற்குப் பிறகு மனிதன் எத்தனையோ துறைகளில் முன்னேறி அற்புதங்களைச் செய்யவில்லையா என்று இளம் சந்ததியினர் குரல் எழுப்புவது உண்மையானதா? சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. எமது ஊடகங்களில் தமிழ் மொழிப் பிரயோகம் என்ற விடயத்தைப் பார்க்கும்போது அந்தக் கால மகிமை தான் உண்மையானது என்றே பலரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். பல்வேறு நாடுகளில் பரந்து வாழும் எம் நாட்டுத் தமிழர்கள் இடைக்கிடை தாயகத்தை எட்டிப் பார்க்கும்போது பழம்பெரும் எழுத்தாளர்களையும் ஒலிபரப்பாளர்களையும் தேடி வந்து அந்தக் காலத்தில் ஊடகங்கள் தமிழ் வளர்த்த பாங்கினை எடுத்துக் கூறி ஏன் இன்று அந்த நிலை இல்லை என்று கேட்பது சர்வ சாதாரணமாக உள்ளது. இந்நிலையில் தமிழ் வளர்ச்சியில் ஊடகம் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது.

மனிதன் தன்னுடைய உள்ளக் கருத்துக்களை வெளியிட மொழியைக் கண்டு பிடித்தான். மனிதன் தனது குரலை வளப்படுத்தி அதிலே பலவித கடப்பாடுகளையும் விசித்திரங்களையும் அமைத்து மொழியாக்கிக் கொண்டான். ஒரு பொருளுக்கு உதாரணமாக 'கல்' என்று பெயர் வைத்து வழங்கத் தொடங்கினால் அவன் அந்தப் பெயரை எப்போதும் சொல்லிப் பழகினான். பிறரையும் சொல்லச் செய்தான். இந்த வரையறையினால் பேச்சு வழக்கம் ஒரு கூட்டத்தாருக்குள் பொதுவாக அதுவே மொழியும் ஆயிற்று. நாளடைவில் எழுத்துப் பழக்கம் மனித சமுதாயத்தில் தோன்றியது பேசுவதை எழுதப் பழக்கினான். பேசிச் செம்மையாக்கி ஒரு உருவத்தை அடைந்த மொழி அப்போது எழுத்துருவத்தைப் பெற்றது. இந்தப் பேச்சும் எழுத்தும் காலப்போக்கில் செவ்விதாக்கம் பெற்றது. உண்மைதான். ஆனால் இலக்கண மரபைக் கைவிடாது பேச்சும் எழுத்தும் செவ்விதாக்கம் பெறும்பொழுதுதான் மொழி வளர்ச்சி பெறுகிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. மொழியின் வரலாற்றில் அச்சு இயந்திரம் முதலில் பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்தியது. காலையில் எழுந்திருந்தால் ஒரு பையன், செய்திகளைத் தாங்கிவரும் பத்திரிகையை வீட்டு முன்றிலில் வீசிவிட்டுப் போகிறான். வீட்டுக்குள் வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றிலிருந்து தகவல்கள் எம் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகை மாத்திரம் ஊடகமாக கோலோச்சிய காலம் என்று ஒன்றிருந்தது. அதற்குப் போட்டியாக வானொலி வளர்ச்சி பெற்றது - அதற்கும் தொலைக்காட்சி போட்டியாக வந்தது. இன்று மனிதன் எங்கு சென்றாலும் கையிலடக்கிச் செல்லும் தொலைபேசி, வானொலியாகவும், தொலைக்காட்சியாகவும் மாறிச் செய்திகளை எழுத்துருவிலும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் ஊடகங்கள் காலை முதல் நள்ளிரவு வரை தமிழ்மொழியில் விடயங்களை அள்ளி, அள்ளித் தருகின்றன. எமது மொழி எவ்வளவு முன்னுக்கு

சற்சொருபவதி நாதன்

வந்துவிட்டது. எத்தனை இடங்களில் எத்தனை விதமாகத் தமிழ் பேசப்படுகிறது என்று மூக்கில் விரலை வைக்கிறோம்.

ஆனால் இந்த ஊடகங்கள் அனைத்தும் தமிழ் மொழியின் செம்மையைப் பேணுகின்றனவா? பெருமை உண்டாக்குகின்றனவா? இதற்கு காலப்போக்கில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அவசியமானவை. செந்தமிழ் புரியாத தமிழ் என்று இருக்காது. இலகு தமிழ், பழகு தமிழ் நடைக்கு நாம் மாறிவிட்டோம் என்ற பதில் வருகிறது. 'நளந்தலையுலகில் தண் கதிர் சுருக்கிக்கதிர்வன் குடதிசைமாய், முண்டகம் இதழ் குவிய, முல்லை மலர் வாய் மலர, யாண்டும் தன் கதிர் பம்ப, விசும்புமிசை இவர்ந்தது திங்கள்' ஒரு புலவர் இயம்பிய செய்யுளிது. இதனைக் கேட்டதும் எமக்கு அர்த்தம் புரியாது. பலமுறைகள் படித்து அர்த்தத்தினைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நடை யில் பிழையில்லை. ஆனால் படித்த அல்லது கேட்ட மாந்திர தெளிவு இல்லை. இத்தகைய நடையை மாற்றுகிறோம் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு மொழியைச் சிதைத்து 'அவள் தன் காதலனுக்காக காத்துக் கொண்டு நிற்கிறாள், பந்தலில் பூத்த மல்லிகையும், சுவற்றின் மேல் ரோஜாப்பூவும் இருக்கிறது. மல்லிகைப் பூவை பறிச்சுக் கோர்த்தாள், ரோஜாப்பூவை பறித்து முகர்ந்தாள். அகண்ட கண்களால் நாலா பக்கமும் பார்த்துக்கொண்டே எப்போது வருவாரோ என்று ஏங்கி நின்றாள்' இந்த நடை எல்லோருக்கும் விளங்கும் நடை. ஆனால் இதில் எத்தனை கொச்சை வார்த்தைகள் காதலனுக்காக அவள் கார்ப்பதும் மல்லிகை பூர்ப்பதும் அவள் அதைக் கோர்ப்பதும் நல்ல காட்சிகளே. நாம் பேசும்போதும் எழுதும்போதும் கார்ப்பது, பூர்ப்பது, கோர்ப்பது என்ற சொற்களை உபயோகிக்கின்றோம். எங்கிருந்தோ ஒருவர் வந்து குதிக்கிறது. காப்பது, கார்ப்பது ஆகியது. பூக்கிறது, பூர்க்கிறது ஆகிறது. கோவை சாதாரணமாக கோர்வை ஆகிவிடுகிறது. இதுதான் மொழி வளர்ச்சியா?

சுவற்றில் என்ற சொல்லை அடிக்கொரு தரம் எழுத்தாளரின் வசனத்தில் பார்க்கிறோம். பேசும்பொழுது சுவத்தில ஆணி அடி என்றுதானே பேசுகிறோம். அதையே ஏன் எழுதக்கூடாது என்று எதிர்வாதம் எழும். ஐயா சிறிது யோசித்து சுவரிலே என்று சரியான வார்த்தையை எழுதி விடலாமே என்று கேட்டால் சும்மா போம் இலக்கணம் பேச வேண்டாம் என்று இன்றைய ஊடகவியலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். எடுத்ததற்கெல்லாம் இலக்கணம்

பார்த்தால் இலக்கியத்தில் ஜீவன் இல்லாமல் போய்விடும். வீட்டில் பேச்சிலே எப்படி பேசுகிறோம் அப்படியே பேசி எழுதினால் என்ன என்று பலர் கேட்கிறார்கள்.

ஜீவன் எதில் இருக்கிறது? ஜீவனைப் பொருட்படுத்தாது பேச்சிலே, எழுத்திலே வார்த்தைகள் இன்று எவ்வளவோ மாறி உருத்தேய்ந்து போகின்றன. அவைகளை அப்படியே உபயோகிப்பதென்றால் நம் மொழி நூறு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மாறிக்கொண்டே போக வேண்டியிருக்கும். ஒரு எழுத்தாளன் ஏன் ஒரு ஊடகவியலாளன் பிழை இல்லாமல் மொழியின் தெளிவும் அழகும் சம்பூர்ணமாக இருக்கும்படி செய்யும் ஒரு கடினமான காரியத்தைச் செய்யும் கடமையுள்ளவன் அல்லவா. வாழ்க்கை வேறு. வாழ்க்கை பற்றிய இலக்கியம் வேறு. வாழ்க்கையில் எல்லோரும் இன்பம் காண்பது அரிது. ஆனால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய மொழியில் இலக்கியத்தில் இன்பம் காணலாம். தமிழ் மொழிப் பிரயோகத்தில் ஓர் ஒழுங்கு அவசியம். ஆனால் அந்த ஒழுங்கு, அழகுக்கு வேலி போடுவதாக இருக்கக்கூடாது. ஆபாசத்தைத் தடுப்பதாக இருக்க வேண்டும். மாடும் ஆடும் வந்தது என்று பேசுகிறோம். மாடும் ஆடும் வந்தன என்று பேசுவதனால் அல்லது எழுதுவதனால் எதுவும் குறைந்து விடாதே. பல வகை என்ற அர்த்தம் உள்ள நானா விதம் என்ற தொடரை நாலாவிதம் ஆக்கி நாலா பக்கம் நாலா திசைகளில் என்று பேசுகிறோம், எழுதுகிறோம். நானாபக்கம் என்றாவது நாலு பக்கம் என்றாவது இருப்பதுதான் ஒழுங்கு.

பேச்சு வழக்கைப் பின்பற்றினால் இயல்பான அழகு ஏற்படுகின்றது என்பதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது. ஆனால் பேச்சு வழக்கைப் பார்த்தால் அது ஒரு வரையறை இல்லாமல் ஊருக்கு ஒரு மொழியாகவும் காலத்துக்கு ஒரு மொழியாகவும் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. எழுத்துத் தமிழை ஒரேயடியாகக் கொச்சைத் தமிழ் நிலைக்குத் தள்ளிவிடாது, கொச்சைத் தமிழை மாற்றி மொழியின் தரத்தைப் பேணுவது ஊடகவியலாளரின் தலையாய கடமையாகும். கொச்சைத் தமிழைக் கணக்கு வழக்கில்லாமல் உபயோகப்படுத்தினால் இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் அதிகமாகி இரண்டும் வெவ்வேறு மொழியாகிவிடும்.

இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட விடயத்திற்கு வருகிறோம். அந்த நாள் ஊடகம் பற்றிய

எண்ணம் அது. 1960 களில் ஊடகத்துறையில் புகுந் தவள் என்ற வகையில் மொழிப் பிரயோகத்திற்கு அன்று இலங்கை வானொலி வழங்கிய முக்கியத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவசியமெனக் கருதுகிறேன். தமிழறிஞர் சிவபாதசுந்தரம், தமிழ்ச் சேவைக்கு தலைமை வகித்த காலத்தில் நான் பணிபுரியும் பாக்கியம் பெறவில்லை. ஆனால் அவரது நிர்வாகத்தில் சிறந்த அறிவிப்பாளர் களும் தயாரிப்பாளர்களும் பேசிய தமிழைக் கேட்டேன். கலாநிதி செ.

நடராசாதலைவராக இருந்தபோது தேசிய வானொலியின் தமிழ்ச் சேவையில் அறிவிப்பாளராகினேன். நடராசா, திருமதி ஞானம் இரத்தினம், அருள் தியாகராஜா, ஷி. ஏ. சுபூர், வி. சுந்தரலிங்கம், வி. பி. தியாகராஜா, எஸ். நடராசா, ஹரி கரசர்மா, அருள் தியாகராஜா, என். கே. பரராஜசிங்கம், எஸ். நடராஜன், வி. ஏ. திருஞானசுந்தரம் போன்ற பல ஊடகவியலாளர்களுடன் பணிபுரியும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். அறிவிப்பாளர்களின் சொற் பிரயோகம், உச்சரிப்பு இவற்றை உணர்ப்பாக அவதானித்து

உடனடியாக பிழைகளைத் திருத்த அவர்கள் எப்போதும் தயாராக இருந்தனர். அருகாமை என்ற வார்த்தையை ஒரு அறிவிப்பாளர் உபயோகித்ததை கேட்ட தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் அந்த அறிவிப்பாளரை உடன் அழைத்து உமக்கு எத்தனை ஆமைகள் பற்றித் தெரியும், கடலாமை, குளத்தாமை, இவற்றுடன் அருகாமையையும் பார்த்திருக்கிறீர் போல் தெரிகிறது. இந்த ஆமையின் தோற்றத்தை விபரியும் என்று கேட்டுவிட்டு அருகில் 'அண்மையில்' இந்த வார்த்தைதான் சரியானது. அருகாமை என்ற சொல் கிடையாது என்று அழுத்திச் சொன்னார்.

நான் ஒரு தடவை கருவாடு என்ற சொல்லைக் கறுவாடு என்று தவறுதலாக உச்சரித்துவிட்டேன். என்னை அழைத்து சரியான உச்சரிப்பை எடுத்துக்

கூறித் திருத்தினார் ஒரு சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர். என்ன சேதி என்று கேட்டவரை சேதி என்பது தவறு. சேதி என்றால் அரிதல், அளித்தல் என்று பொருட்படும். என்ன செய்தி என்று கேட்பதே சரி என்றும் ஒருவருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. செய் என்பது நிகழ்வைக் குறிக்கும். நிகழ்வனவற்றை செய்தி என்றே கூறவேண்டும் என்று ஒரு அறிவிப்பாளர் விளக்கம் கூறியது இன்னமும் என் செவிகளில் ஒலிக்கிறது. செய்தி வாசிக்கும்போது கலாச்

சாரம் என்று கூறியதைக் கேட்டுவிட்டு கலா+ ஆசாரம் என்ற இரு வடமொழிச் சொற்கள் புணரும்போதுச் வராது. கலாசாரம் என்றே அமையுமென எனது சக அறிவிப்பாளர் ஒருவர் எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்.

விளம்பரங்களில் பல பிழைகளைக் காண்கிறோம். தேநீர்க்கடை என்பது தேனீர்க்கடை என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தே+நீர் தேநீர். தேனீர் என்றால் தேன்+நீர் ஆகிவிடும். பிசுக்கங்காய், பிலாக்காய் இப்படி பேச்சுவழக்கில் இருப்பதை அப்படியே வானொலியில் பயன்படுத்த எமக்கு அனு

மதி அன்று மறுக்கப்பட்டது. வானொலியில் அல்லது பத்திரிகையில் வழுவான சொற்கள், வாக்கியங்கள் வெளிவந்தால் அவற்றையே மாணாக்கரும் மற்றவரும் பின்பற்றுவர். வகுப்பறையில் ஆசிரியர் சரியான சொற்களைக் கூறுகையில் அவற்றை மறுத்து வானொலியில் வேறு விதமாக உச்சரிக்கப்படுவதாகவாதாரும் மாணவர்கள் பற்றி ஆசிரியர்கள் குறை கூறுவதை இந்தக் காலத்தில் கேட்கின்றோம்.

ஒலிபரப்புத்துறையில் முதலாம் தரச் செய்தி வாசிப்பாளராக பதவி வகித்த ஒரேயொரு தமிழ் அறிவிப்பாளராகத் திகழ்ந்து செய்தி வாசிப்பில் நேயர் கணிப்புப் பிரகாரம் ஜனரஞ்சக செய்தி வாசிப்பாளர் என்ற விருதை வானொலிப் புவள் விழாவில் பெற்றுக்கொண்டேன் என்றால் அதற்

செய்தி வாசிப்புடன் என்னால் நேர்காணல் நிகழ்ச்சிகளிலும் அறிவிப்பாளராக நல்ல பெயர் வாங்க முடிந்தது. இதற்கு நான் பத்திரிகைகளுக்கே நன்றி செலுத்துவேன். காரணம் நேர்காணலுக்கான தயாரிப்புக்குப் பத்திரிகையில் வரும் கட்டுரைகள் பலதரப்பட்டவர்கள் பற்றிய தகவல்கள், விமர்சனங்கள் என்பனவற்றின் உதவியை நூடும் பழக்கம் எனக்கு அன்று தொடக்கம் இன்று வரை உள்ளது. இன்றைய இளம் ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு இணையத்தளம் இருக்கவே இருக்கிறது. ஒரு நொடியில் எதைப்பற்றியும் தகவல் சேகரித்து விடலாம் என்று அலட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள்.

குக் காரணம் இலக்கணப்பிழைகள் அதிகம் விடாமல் சொற் சுத்தத்தோடு உச்சரித்து தகுந்த இடத்தில் சரியான அழுத்தமும் தெளிவும் உள்ளதாக நான் செய்திகளை வாசித்தமைதான். அன்று ஒரு சில அறிவிப்பாளர்களே செய்தி வாசித்தார்கள். வாசிப்புடன் நாம் நின்றுவிடவில்லை. செய்தி திரட்டுவது, தொகுப்பது, செய்தியின் பின்னணி, செய்தி மஞ்சரி போன்ற நிகழ்ச்சிகளை வழங்குவது என்று சர்வம் செய்திமயம் என்றதொரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்த அந்த நாட்களை என்னால் மறக்க முடியாது. நேயர்களும் மறக்கவில்லை.

எமது நாட்டின் பிரதான பத்திரிகைகள் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. அன்றும் இன்றும் நான் பத்திரிகை வாசிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், இன்று ஊடகவியலாளர்கள் பலர் கிரமமாக பத்திரிகைகளை வாசிப்பதில்லை என்பதையிட்டு கவலையடைகின்றேன். இளம் ஊடகவியலாளர்களின் பயிற்சிநெறிக்கு விரிவுரைகள் நிகழ்த்துவதால் அவர்களிடம் இருந்து பெற்ற தகவலின்படி எனது கூற்று நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று அடித்துச் சொல்வேன். குறும் செய்தியாக தகவல்களை எஸ். எம். எஸ். மூலம் அல்லது இணையத் தளம் மூலம் அறிவதில் மாத்திரமே இளம் சந்ததியினர் அக்கறை காண்பிக்கிறார்கள். விரிவாக பல விடயங்களை வாசித்து தகவலைப் பெறுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காண்பிப்பதில்லை. முன்னணி பத்திரிகைகளில் ஒன்றான தினக்குரலுக்கு வயது 15. இது தொடர்பாக நூல் ஒன்றை வெளியிட இருப்பதாகவும் அதில் எனது கட்டுரை ஒன்று இடம்பெற வேண்டுமென்று விரும்புவதாகவும் தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் கேட்டுக்கொண்டார். நான் இந்தப் பத்திரிகையை கிரமமாக வாசிப்பவன். சில ஆண்டுகள்தான் வெளிவந்துள்ள போதிலும் இது ஒரு தேசியத் தன்மை கொண்ட பத்திரிகை. தமிழ் மக்களின் குரலாக அவர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கும் விடயங்களைத் தாங்கிவரும் ஒரு பத்திரிகையாகவும் திகழ்கிறது. குறுகிய காலத்தில் தமிழ் மக்களிடையே பிரசித்தம் பெற்றுவிட்ட பத்திரிகையுமாகும். நான் முதலில் அதன் ஆசிரியர் தலையங்கத்தைத் தேடி வாசிப்பேன். சுடச்சுட உடன் தகவலாக ஒரு விடயத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து தகுந்த தலைப்புடன் தலையங்கம் இருக்கும். அழகுத் தமிழில் அனைவரும் புரியும் விதத்தில் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்துடன் ஆசி

ரியர் கருத்துகளை வழங்குகிறார். வீரகேசரியில் முதலில் கேலிச்சித்திரத்தைத் தேடிப்பார்த்துவிட்டு பின்னர் ஏனைய விடயங்களை வாசிப்பேன். இவ்வாறு பத்திரிகையில் ஒருவர்தமக்கு விரும்பிய பக்கத்தை முதலில் வாசிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது.

செய்தி வாசிப்புடன் என்னால் நேர்காணல் நிகழ்ச்சிகளிலும் அறிவிப்பாளராக நல்ல பெயர் வாங்க முடிந்தது. இதற்கு நான் பத்திரிகைகளுக்கே நன்றி செலுத்துவேன். காரணம் நேர்காணலுக்கான தயாரிப்புக்குப் பத்திரிகையில் வரும் கட்டுரைகள் பல தரப்பட்டவர்கள் பற்றிய தகவல்கள், விமர்சனங்கள் என்பனவற்றின் உதவியை நாடும் பழக்கம் எனக்கு அன்று தொடக்கம் இன்று வரை உள்ளது. இன்றைய இளம் ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு இணையத்தளம் இருக்கவே இருக்கிறது. ஒரு நொடியில் எதைப்பற்றியும் தகவல் சேகரித்து விடலாம் என்று அலட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அன்று நாம் பத்திரிகைகளை வாசித்து முக்கிய விடயங்களைக் கத்தரித்துக் கோவையில் பேணி வந்தோம். அவ்வப்போது அவற்றைத் தேடிப்பார்த்து அடிப்படைத் தகவல்களைப் பெற்றோம். இன்றும் எனது வீட்டில் வரவேற்பறையில் அரைவாசி இடத்தை நான் பத்திரிகைகளில் வெட்டி வைத்திருக்கும் விடயங்களே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அன்று பத்திரிகையாளர்களும் ஒலிபரப்பாளர்களும் பரஸ்பரம் விடயங்களைப் பரிமாறி புரிந்துணர்வுடன் நடக்கும் ஒரு நிலை இருந்தது. இன்று ஒலிபரப்பாளர்கள் பத்திரிகையாளர்களை ஒரு பொருட்டாக எண்ணுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக் காணப்படுகின்றது. இது வரவேற்கத்தக்க விடயமன்று. இளம் ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு தேடுதலுக்கு சுலபமான நவீன வசதிகள் உள்ளன என்பது உண்மைதான். இதனால் அவர்கள் பொது உறவுகளைப் பேணாமல் இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. சமுதாயத்திற்காக பணிபுரிவதே ஊடகவியலாளர்களின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். தமது துறையில் உள்ளவர்கள் ஒனைய ஊடகத்துறையில் உள்ளவர்கள் என்று எல்லோரையும் மதித்துப் பழகி தம் தனித்திறனை வளர்க்க ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளர்களும் முன்வரவேண்டும். தன் மொழி அறிவு, பிற மொழி அறிவு, வாசிப்புத்திறன், கேட்கும் திறன், பகுப்பாய்வுத்திறன், பொது அறிவு, புத்திசாதுரியம் உள்ளவர்களாக அவர்கள் தம் தொழிலில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபடவேண்டுமென்பதே சிரேஷ்ட ஒலிபரப்பாளராகிய எனது பேரவாவாகும்.

சிறுவர் இலக்கியம் புதிய பார்வைக்கான தேவை

தகவம்
வசந்தி தயாபரன்

உலகளாவிய ரீதியில் துரிதமான மாற்றங்கள் நிகழ்கின்ற காலப்பகுதியாக இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை நாம் காண்கிறோம். இலக்கியமும் அதன் உருவம், உள்ளடக்கம், திறனாய்வு உட்படப் பல நிலைகளில் மாற்றங்களை உள்வாங்கியுள்ளது. குறிப்பாக, வளர்ந்தோருக்கான இலக்கியம் கணிசமான மாற்றங்களுடன் புதிய தளங்களை நோக்கி அசைவதை நாம் காணலாம். பழைய தளைகள் கட்டறுக்கப்பட்டு அது புதிய வீச்சுடன் இயங்குகிறது. ஆனால் சிறுவர் இலக்கியம் இந்தப் புதிய அலைகளைப் பற்றிய பிரக்ஞை இன்றி தேக்க நிலையில் இருப்பதாகவே தெரிகிறது.

சிறுவர் இலக்கியம் என்ற சொற்பிரயோகம் பலவற்றை ஒருங்கே குறிக்கிறது. சிறுவரால் எழுதப்படுபவை, சிறுவருக்கென எழுதப்படுபவை, சிறுவருக்கென வளர்ந்தோரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவை, சிறுவர்கள் தமக்கெனத் தெரிவு செய்து வாசிப்பவை இவை அனைத்தும் அதற்குள் அடங்கும். ஆயினும் சிறுவரால் மகிழ்ச்சியுடன் வாசிக்கப்படும் எந்த ஒரு இலக்கியமும் சிறுவர் இலக்கியம் என்ற வரைவிலக்கணத்துள் அடங்கிவிடுகிறது.

சிறுவர் இலக்கியம் - இன்று வரை

உலகத்து இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும் போலவே சிறுவர் இலக்கியமும் வாய்மொழி மரபிலிருந்தே தோன்றியது. தமிழில் இதன் தொன்மை தொல்காப்பியம் வரை நீண்டு செல்கிறது. விடுகதைகளைக் குறிக்கின்ற 'பிசி' என்ற சொல் செவிலியருக்கு உரியது என்று உரைநூல்கள் குறிப்பிடுகின்

றன. தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் பாட்டிமார் மடியில் அமர்ந்து பாட்டும் கதையும் என்று வாய்மொழி இலக்கியத்தைக் குழந்தைகள் சுவைத்தனர். ஒலி ஒப்புமை உடைய பாடல்கள் இட்டுக் கட்டிப் பாடப்பட்டன. கதைகள் நாடக பாணியில் சொல்லப்பட்டன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கவிமணியுடன் தமிழகத்தில் ஆரம்பித்த சிறுவர் இலக்கியப் பாரம்பரியம் பாரதி, பாரதிதாசன், அழ. வள்ளியப்பா என வளர்ந்தது. நம் நாட்டிலே 1935 இலே கே. எஸ். அருள்நந்தி அவர்கள் (பிள்ளைப் பாட்டு) நூலை வெளியிட்டுச் சிறுவர் இலக்கியத்தை உளவியல் பார்வையுடன் சரியான பாதையில் இட்டுச் சென்றார். தமிழகத்திலே கூட சிறுவர் பாடற்றொகுதி 1970 இலேயே வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவர் இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்

சிறுவரின் மனதில் நிகழும் மாற்றங்கள் வளர்ந்த மனிதனின் நடத்தைக் கோலங்களைத் தீர்மானிப்பதில் பங்களிக்கின்றன. தவிர உடன்பாட்டுச் சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்தல், ஆக்கத்திறனை வளர்த்தெடுத்தல் என்பவற்றில் அதன் பணி மிகப் பெரிது. மொழி ஆற்றலைப் பெருக்குவதற்கும் அது துணை செய்கிறது. அன்றாட வாழ்வின் அபத்தங்களினால் பாதிப்புறாதபடி சிறுவரின் உலகை அது காப்பாற்றுகிறது. எனவே தான் சிறுவர் இலக்கியம் ஒரு சிற்பத்தைப் போலச் செதுக்கப்பட வேண்டும்.

சமகாலத்தில் சிறுவர் இலக்கியம்

'யூனிசெப்' நிறுவனத்தின் வரைவிலக்கணப்படி 18 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைவரும் 'சிறுவர்கள்' என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படுவர். எனினும் இன்றைய சூழல்காரணிகள் சிறுவருக்கு வயதுக்கு மீறிய முதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன. பொதுவாக 15 வயதை ஓர் எல்லையாக வரையறுத்துக் கொள்வதுண்டு. அந்த எல்லைக்குள் பல வயது மட்டங்களிலான உபபிரிவுகளில் சிறுவரை வகைப்படுத்திக் கொண்டு சிறுவர் இலக்கியம் படைக்கப்படுவது உளவியலாளரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. வயதுக்கேற்ற உளவளர்ச்சி தீர்மானிக்கப்பட்டு அதற்கேற்ப எழுத்துமுறைகளும் வித்தியாசமாக அமைகின்றன. சிறுவருக்கான இலக்கியம், செவிப்புலகட்புல ஊடகங்கள் வழியாகவும் வடிவமைக்கப்படுகின்றது.

சிறுவருக்கான பாடல்கள் பல சந்தமற்றவையாய் இசையோடு பாடிமகிழ முடியாதனவாய் அமைந்து சலிப்பூட்டுகின்றன. ஓரிரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இந்த நிலை பெரும்பாலும் இருக்கவில்லை. மொழித் தேர்வினாலும் கற்பனை வளத்தாலும் புதிய பார்வையாலும் சந்தத்தாலும் பல பாடல்கள் சிறுவரைக் கவர்ந்தன.

அம்மா இங்கே வா அம்மா

அழகாய் மேலே பாரம்மா

கம்மா இருந்த சந்திரனை

துண்டாய் வெட்டிய நாரம்மா - என்ற அல்வாயூர்க் கவிஞர் செல்லையாவின் பாடல் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறான ஏனைய சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்களும் தம்மளவில் அரைகுறை வெளிப்பாடுகளாகப் பிரகரமாகின்றன. இலக்கண வழக்கள் மலிந்தவையாய், கற்பனை வரட்சியுடன் வெளியாகும் இவை சிறுவரின் உள்ளத்தைத் தம்பால் ஈர்க்கத் தவறிவிடுகின்றன.

சிறுவருக்கான மேம்படுத்தப்பட்ட இலக்கியம்

சிறுவருக்குத் தரமானதும் புதிய பார்வையுடன் ஆக்கப்பட்டதுமான இலக்கியங்கள் வேண்டும். அவையே உலக அரங்கிலே ஏனைய மொழியிலான சிறுவர் இலக்கியங்களுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியும். சிறுவரின் பார்வைப் பரப்பை விரியச்

செய்ய முடியும்.

சிறுவர் இலக்கியங்கள், சுயசிந்தனையை ஊக்குவிக்க வேண்டும். கதாபாத்திரங்களில் குணநலன்கள், கதையின் போக்கிலே சிறுவராலேயே பெறப்படத்தக்கன. அவற்றை வார்த்தைகளால் விளக்குதல் அநாவசியமானது. கதாபாத்திரங்கள் தாமாகவே முயன்று தீர்வுகளைக் கண்டறியவேண்டும். இத்தகைய சித்திரிப்புக்கள், வளர்ந்தோரைச் சாராமல் உலகை எதிர்கொள்ளும் திறனைச் சிறுவரிடையே ஏற்படுத்தும். அவ்வாறே 'அவன் ஏழை ஆனாலும் நேர்மையானவன்' என்ற எழுத்து வடிவங்கள் ஏழைகள் பொதுவாகவே நேர்மையற்றவர்கள் என்று பொருள் கோடப்படலாம். அவை சிறுவருக்குத் தவறான கருத்துகளை விதைக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்திவிடுவன. இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

மேலைநாடுகளில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு அரசாங்க நிறுவனங்களும் தனியாரும் பெரும் பங்களிப்பை வழங்குகின்றன. சிறுவர் இலக்கியம் குறித்த கலந்துரையாடல்களும் திறனாய்வுகளும் நடக்கின்றன. பிரித்தானியாவில் 'தஜூனியர் புக் ஷெல்ப்' ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 'ஸ் கூல் லைப்ரரி ஜோர்னல்' முதலியன உற்சாகத்துடன் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பில் இயங்குகின்றன. 'நியூ பெறி' என்ற விருது சிறுவர் இலக்கியத்துக்கென வழங்கப்படும் மிக உயர்ந்த விருதாகக் கணிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய ஊக்கமளிக்கும் சூழலில் புதிய படைப்பாளிகள் ஆர்வத்துடன் நழைகின்றனர். நமது சிறுவர் இலக்கியத்துறையும் இந்த வளர்ச்சியை எய்தவேண்டும்.

புதிய அணுகுமுறைகள்

சிறுவர் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல், கல்விசார் சமூகத்தின் கடமைகளில் முக்கியமானதாகும். நவீன எழுத்து முறைகளை அறிமுகப்படுத்தல், பாடநூல்களில் இணைத்தல், பயிலரங்கு நடத்தல், மொழிபெயர்ப்புத் துறையை ஊக்குவித்தல் என்பன சில வழிமுறைகளாகும். நூலகங்களுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் பரிந்துரை செய்யப்படுகிற, நிதியுதவி வழங்கப்படுகிற சிறுவர் நூல்களின் தரவீழ்ச்சி மிகவும் கவலைக்குரியது. இவற்றின் தெரிவுக்கு முக்களில் பணியாற்றுவோர் தரமான நவீன சிறுவர் இலக்கியங்களில் பரிச்சயம் கொண்டவராய் தெளிவான நோக்குடையவராய் இருத்தல்

மிக அவசியமாகும்.

எழுத்தாளருக்கெனவும் சில பொறுப்புகள் உள. ஏற்கனவே சுட்டப்பட்டவையுடன் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் சிறுவரின் அறிவு வளர்ச்சி, அறிவியல்துறைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு அவர்களிடையே ஏற்பட வேண்டும். அவற்றுக்கு ஈடு கொடுத்து மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடனும் நிதானத்துடனும் சிறுவர் இலக்கியங்களை அவர்கள் படைக்க வேண்டும். பதிப்பாளர்கள், உலகத் தரத்திற்கு ஒப்பாக நமது சிறுவர் இலக்கியப் பிரசுரங்களை இட்டுச் செல்ல வேண்டும். சிறுவரின் கண்களைக் கவரும் விதத்தில் அவை பதிப்பிக்கப்பட வேண்டும். சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான ஓவியங்கள் மிகமிகத் தரம் வாய்ந்தனவாய் இருத்தல் அவசியமாகிறது. கணினியுகத்தில் பிரசுரத் தொடர்பிலான வழக்களைத் தவிர்த்தலும் விலைகளைக் குறைத்தலும் கடினமான விடயங்களல்ல. எழுத்தாளர், ஓவியர், பதிப்பாளர் மூவரதும் கூட்டு முயற்சியின் தரமான சிறுவர் இலக்கியம் தோற்றம் பெறும்.

ஊடகங்களின் பங்கு

அச்ச ஊடகங்களில் வாரப்பத்திரிகைகள் ஆற்றும் அற்புதமான பணி நாமறிந்ததே. சிறுவரின் ஆக்கத்திறனை வளர்க்கும் அரும்பணியும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனினும் சிறுவர் பக்கத்தில் சில மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட வேண்டும். சிறுவர் உள்ளம் புதுமையை நாடுவது. எனவே அறிவியல் புதுமைகளை கதை, கட்டுரை வடிவில் புகுத்தலாம்.

நாங்கள் புதுவித மனிதகுலம்

இயந்திர வடிவில் பிறந்த இனம்

ரோபோ என்பது எங்கள் பெயர்

மின்வலு அதுவே எங்கள் உயிர் என்பது

அமரர் வ. இராசையா எழுதிய அறிவியல் பாடல். இதே வரிசையில் இ. சிவானந்தனின் விஞ்ஞானக் கவிதைகள், மு. பொன்னம்பலத்தின் அறிவியல் வினா - விடைப் பாடல் முதலியன சிறுவர் பக்கத்தில் சேர்க்கப்படலாம். ஒரே பாணியில் அரைத்த மாவையே அரைப்பதை விடுத்து, சிறுவர்கள் குட்டிக்கதை எழுதக் கருப்பொருளைத் தந்தும், கவிதை எழுத முதலடியைத் தந்தும் தூண்டுதலை ஏற்படுத்தலாம். பரிசுத் திட்டங்கள், போட்டிகள்

சிறுவர் மத்தியில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் முயற்சிகளாகும். முக்கியமாக சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய அறிவும் பிரக்ஞையும் நிறைந்த ஒருவர் சிறுவர் பக்கத்துக்கான ஆசிரியராக தனியே நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

காட்சி ஊடகங்களில் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் ஒரே அச்சில் வார்க்கப்பட்டவையாய் வடிவமைக்கப் படுகின்றன. பெரியவர்கள் போலப் பேச அங்க அசைவுகள் செய்யப் பயிற்றுவிக்கப்படும் சிறுவர்கள், தமது உலகினை விட்டு அந்நியமாகிறார்கள். இது குறித்துக் கவனம் செலுத்தல் வேண்டும். வானொலி, பல தசாப்தங்களாகச் சிறுவர் இலக்கியப் பணி புரிகிறது. அதிலும் வடிவமைப்பில் மாற்றங்கள் அவசியம்.

பெற்றோரின் பங்கு

தம் பிள்ளைகளிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்கவும், சிறுவர் இலக்கியங்களில் ஆர்வத்தை ஊட்டவும் வேண்டியது பெற்றோரின் கடமை. வெகுசன ஊடகங்களில் சிறுவரது மனங்கள் விகாரப்படாமல் அவர்களது விலைமதிப்பற்ற சிறு பராயத்தைக் காப்பது பெற்றோரின் கரங்களிலேயே உள்ளது.

திறைவாக

சிறுவருக்கென இலக்கியம் படைப்பது எமது பொறுப்பு. அங்ஙனம் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் செம்மையானவையாய் இருக்க வேண்டும். ஏதேனும் தவறு இழைக்கப்பட்டால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் சிறுவர்களே! எனவே மிக மிகத் துல்லியமாகச் சிந்தித்து திறமையாக எழுதுமாறு எம்மிடம் எதிர்பார்ப்பது சிறுவரது உரிமை.

'நாம் எதிர்காலம், இலட்சியம் பற்றியெல்லாம் நாட்டமுடையோராய் உள்ளோம். ஆனால் குழந்தைகள் நிகழ்காலத்திலேயே ஆர்வமுடையவர்கள். எனவே இலக்கியம் மூலம் சிறாருக்கு உடனடி மனமகிழ்வையும் பயனையும் உள்ளக் கிளர்ச்சியையும் செயல் ஓட்டத்தையும் பெறும் வாய்ப்பை உண்டுபண்ண முடிந்தால் எதிர்காலம் தானே நன்றாய் அமையும்' என்ற 'எல். ஆர். மக் கொல்வினின் வசனங்களை மேற்கோள் காட்டுதல் இங்கு பொருத்தமானது.

ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் அழியாத இடம்

தெளிவத்தை ஊசப்

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் தினக்குரல் தனது பதினைந்தாவது வருட வரலாற்றைப் பதிவு செய்கிறது.

15 வருட வரலாறு என்பது பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதுமான ஒரு வரலாறுதான்!

தமிழும் தமிழரும் அவர் தம் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் இருட்டுக்குள் தள்ளப்படும் ஒரு சூழலில் நாம் இருக்கின்றோம். தமிழ் நூல்கள், பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள், நூலகங்கள் ஆகியவை எரிந்து போகின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

நமது சமூக அசைவியக்கம்; மாறிவருகின்ற அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கேற்ப அறிவியல் ரீதியான, சிந்தனை ரீதியான, வளர்ச்சிப் போக்கினைக் கொண்டதாக அமையவும்; இன்று தமிழ்ச் சூழலில் ஏற்பட்டு வரும் சிக்கல்கள், நெருக்கடிகள் அதற்கான பன்முகப்பார்வை மீதான குறிகள் ஆகியவற்றில் ஒரு கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்துவரும் தினக்குரலின் 15 ஆவது ஆண்டு கால வரலாறு ஆவணமாக்கப்படல் மிகவும் அவசியமானது.

ஈழத்தின் ஒட்டுமொத்த தமிழ்பேசும் மக்களது கூட்டுச் செயற்பாட்டுக்கான உள்ளீடுகளைத் தருகின்ற ஒரு சக்தி கொண்ட இதழாக தினக்குரல் மிளிர்வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன். மலையக மக்களின் வரலாறு போலவே ஈழத்தின் இதழியல் வரலாறும் 200 வருடங்களை எட்டித்தொடும் வரலாறுதான்.

தமிழகத்தின் இதழியல் வரலாறு கூறுபவர்கள் 'மாசத்தினச் சரிதை' என்னும் இதழுடன் இந்த வரலாற்றைத் தொடங்குகின்றனர். மாசத்தினச் சரிதை-சென்னை 1812: கிட்டத்தட்ட 200 ஆண்டுச் சரிதம்தோன். இன்று பத்திரிகை என்றாலே குமுதம்

முதல் ராணி வரையிலான சமூகப் பொறுப்புணர்வற்ற வியாபாரத்தையே நோக்கமாகக் கொண்ட நாலாந்தர நச்சு ஏடுகளே நம் கண்முன் தோன்றக்கூடும் என்று கொதிக்கின்றார் எம். வேதசகாயகுமார்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் ஆரம்பம் இப்படியானதாக இருக்கவில்லை. தமிழில் பத்திரிகைகளின் தோற்றத்துக்கென தனியான சூழலும் காரணமும் இலட்சியமும் இருந்தன. இலட்சியவாதிகளின் கரங்களில் அவைகள் போராயுதமாகவே மிளிர்ந்தன. செயற்பட்டன. படிப்பறிவு கொண்ட சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினருக்குப் புதிய சிந்தனைகளை எடுத்துச் சொல்வதையே தம் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.

இந்தச் சிந்தனைகள் பல்வேறு கோணங்களைக் கொண்டிருந்தன. அரசியல், சமூகம், மதம் என அனைத்துக் கோணங்களிலிருந்தும் மக்களிடம் புதிய எழுச்சியை உருவாக்குவதையே கண்ணும் கருத்துமாகக் கொண்டு இயங்கின. வியாபாரஸ்தாபனமாக அவை இயங்கவில்லை. சந்தாதாரர்களின் தயவிலேயே தங்களது பொருளாதாரத் தேவைகளைச் சமாளித்துக்கொண்டன. ஜனரஞ்சகப் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களைக் கொண்ட வியாபாரப் பொருளாக அவை மாற்றப்பட்ட வரலாறு சற்றுப் பின்னால் வந்தது.

தமிழ்நாட்டின் பெரும் தொழில் அதிபரான வாசன்-கல்கி என்கின்ற ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி கூட்டே ஆனந்தவிகடன் மூலம் பத்திரிகை உலகின் இந்தப் புதுப் போக்கினை ஜனரஞ்சகப் போக்கினை ஆரம்பித்து வைத்ததுடன், வெற்றிகரமாக வளர்த்தும் விட்டது. (எம். வேதசகாயகுமார், தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு.)

உலகப்போரும் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற இந்தியாவின் வெள்ளைக்காரர்களுக்கெதிரான கிளர்ச்சிகளும் பரபரப்பான தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் ஆவலை மக்கள் மத்தியில் தூண்டின. பெரும் நகரங்களிலிருந்து சின்னச் சின்ன ஊர்களிலும் ஏஜெண்டுகள் நியமித்து பத்திரிகை விற்கக் கூடிய இலாபம் தரும் வியாபாரத் தொழிலாக பத்திரிகை உலகம்

மாறியது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அதன் ஏடறிந்த வரலாற்றில் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து வீதம் அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் குறிப்பாக மேற்கு ஐரோப்பியர்களால் ஆளப்பட்ட சரித்திரத்தையே உள்ளடக்குகிறது. (1505-1947)

போர்த்துக்கேயரும் அதன் பின் ஒல்லாந்தரும் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்ட போதும் பிந்தி வந்த பிரித்தானியரே இலங்கை மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையில் பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். அரசநிர்வாகத்தை திறம்படக் கொண்டு நடத்த உள்ளூர்க்காரர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தேவை என்பதை முந்திய இரு ஆட்சியாளர்களும் உணர்ந்தே இருந்தனர் என்றாலும் உள்ளூர் மக்களின் சமூக வாழ்வுடன் தங்களை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதற்காக முயலவுமில்லை. அவர்களால் அது முடியவுமில்லை.

‘அதை நாம் அழிக்காவிட்டால் அது நம்மை அழித்துவிடும்’ என்று அச்ச இயந்திரங்களுக்கு முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் விதித்திருந்த தடையை ஆங்கிலேயர்கள் அகற்றினார்கள். அச்சப்பொறியின் கட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதியும் செயற்பாடும் கிறிஸ்தவ மதப் போதனைகளுக்கான பிரசுரங்கள், நூல்கள், வெளியிடுதல்கள் போன்றவைகளை துரிதப்படுத்தின.

கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரங்கள் ஒருபுறம் நடக்க மறுபுறம் கல்வி, சமூகம், இலக்கியம் போன்ற பிற விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்தினர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இந்துக்கள் துன்புறுத்தப்பட்ட நினைவுகளை மக்கள் மனதிலிருந்து அகற்றிவிட பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர். வெற்றியும் கண்டனர்.

ஆங்கிலக்கல்வி அதன் தொடர்ச்சியான இங்கிலாந்து சென்று உயர்கல்வி பெறக்கிடைத்த வாய்ப்புகள், அதன் மூலமாகக் கிடைத்த அரசு பதவிகள், அதன் பயனான சமூகச் செல்வாக்கு ஆகியவை ஒரு உயர்ந்தோர் குழுவினை உருவாக்கியது. இந்த உயர் குழுவினர் தங்களையும் ஆங்கிலேயர்களின் ஒரு அங்கமாகவே ஆளும் வர்க்கம் சார்ந்தவர்களாவே உணர்ந்தனர். செயற்பட்டனர். பிரித்தானிய அரசினால் வழங்கப்பட்ட பட்டங்களும் விருதுகளும் இந்த உணர்வுகளை வலுப்படுத்தின.

பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தங்களுடைய புதிய அரசியல், பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை வரவேற்கவும் வளர்த்தெடுக்கத் துணை நிற்கவும் உள்ளூர்க்காரர்கள் மத்தியிலிருந்தே ஒரு புதிய வர்க்கத்தை மிக இலாவகமாக உருவாக்கிக் கொண்டனர். இந்த

உயர்ந்தோர் குழுத்தின் உருவாக்கம் இலங்கை முழுவதற்குமான பொதுவான ஒன்றாகவே அமைந்திருந்தது. தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூன்று பிரதான சமூகத்தவர்கள் மத்தியிலிருந்தே இந்த உருவாக்கம் நடைபெற்றது.

தேசிய ரீதியிலும் பிரதேச ரீதியிலும் உருவாகிய இந்த உயர்ந்தோர் குழுவினரிடையே பெரிதான அடிப்படை வேறுபாடுகள் இல்லை என்றாலும் தென்னிலங்கையில் இருந்தோரை விட வட இலங்கையில் இருந்தோர் ஆங்கிலக்கல்வி, அரசியல் செல்வாக்கு, கலை இலக்கியப் பரிச்சயம் போன்றவற்றில் கூடுதல் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாயிருந்தனர்.

இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளின் மன விரிசல்களே பிந்திவந்த சகல இடிபாடுகளுக்கும் அடிக்கல்லாய் நின்று என்பது இன்னொரு சரித்திரம். தமிழ் இதழ்களின் தோற்றத்துக்கான ஒரு முக்கிய காரணியாக விளங்குவது, அவற்றைப் பயன்படுத்தவல்ல. ஒரு உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தின் உருவாக்கமே ஆகும்.

அச்சப்பொறியின் கட்டுப்பாடற்ற வருகை, உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தின் உருவாக்கம், மதக்கொள்கைகளின் பிரசாரப்பணி ஆகியவை ஈழத்துத் தமிழ் இதழ்களின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக நின்று செயற்பட்டன.

இலங்கையில் முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்ட ஏடு ‘கவரண்மெண்ட் கெஸட்’ என்னும் ஆங்கில ஏடு -1802. அதைத் தொடர்ந்து ‘கொழும்பு ஜர்னல்’ -1832. ‘த ஓப்சர்வர் அன்ட் கொமர்ஷல் அட்வர்டைசர்ஸ்’

1834: சிலோன் க்ரொனிகல் 1837 ஆகியவை வெளிவந்தன. இவை அனைத்தும் ஆங்கிலத்துடன் மேல்நாட்டு மோகத்தில் திளைத்திருந்த கூட்டத்தினருக்கே பயன்பட்டன.

1841 ஜனவரியில் இருந்து மாதத்தின் ஒவ்வொரு முதல், மூன்றாம் வியாழன்களில் வெளிவரத் தொடங்கிய இதழ் உதயதாரகை.

ஈழத்தின் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக வரலாற்றில் இடம்பிடித்துக்கொண்டது. தமிழ்ப் பத்திரிகை என்னும் ஒரு புதிய பண்பாட்டினைத் தொடங்கி வைத்த பெருமையும் உதயதாரகைக்கு உண்டு.

‘உதயதாரகை’ என்று தமிழிலும் ‘MORNING STAR’ என்று ஆங்கிலத்திலும் தலைப்பிட்டு வெளிவந்த உதயதாரகை மானிப்பாய் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சக்கூடத்திலிருந்து ஆங்கிலம், தமிழ் இரு மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டது.

ஆரம்ப ஆசிரியராக ஹென்றி மார்ட்டின் அப்புக் குட்டி பணியாற்றியுள்ளார். இவர் ஒரு ஆங்கிலப்

புலமைமிக்க தமிழ்ப் பண்டிதர். தெல்லிப்பழையின் முதல் தருமப் பாடசாலையின் ஆசிரியராகவும் மேல் நீதிமன்றத்தின் முதலியாராகவும் சேவை புரிந்தவர்.

மாதம் ஒன்று என்று தொடங்கி இரண்டாகத் தொடர்ந்து வாரம் ஒரு முறையாகவும் வெளிவந்தது. HENRY MARTEN இற்குப் பிறகு 1857 இல் ஜே.ஆர்.ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை உதயதாரகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்று 1895 இல் அமரர் ஆகும்வரை உதயதாரகையை வழிநடத்தினார்.

கவிதை நூல்களையும் வேறு பல வெளியீடுகளையும் செய்துள்ள ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை 1886 இல் பாவலர் சரித்திர தீபகம் - THE GALAXY OF TAMIL POETS என்னும் நூலை வெளியிட்டவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இலக்கிய முதல்வர் என்று கொள்ளப்படுபவரும் பாரதியின் சமகாலத்தவரும் தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரியை உருவாக்கியவருமான பாவலர்துரையப்பாபிள்ளை 1901 இல் உதயதாரகையின் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். உதயதாரகையின் ஒரு ஆசிரியத் தலையங்கம் இப்படிப் பேசுகின்றது. நமது பத்திரிகையில் கற்கை, சரித்திரம், பயிர்ச்செய்கை, அரசாட்சி மாற்றம் முதலானவை பற்றியும் அச்சடிக்கப்படும்.

இத்துறைகளில் மக்களின் சிந்தனைகளைத் தூண்டவல்ல விடயங்களையும் உலகின் நான்கு திக்குகளிலிருந்தும் வரும் செய்திகளையும் காலந்தோறும் வெளியிடுவதே எமது குறிக்கோள். இச்சிறிய முயற்சி அறிவை மக்களிடையே பரப்புவதற்கும் இன்னும் சிறப்பான முறையில் மற்றையோர் இத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கும் செயற்படுவதற்கும் வழிவகுக்கும்.

உதயதாரகையின் இவ்வாசிரியத் தலையங்கம் அதன் வருகைக்கான நோக்கங்களைக் காட்டுகின்றன. பிரகடனப்படுத்துகின்றன. அத்துடன், மேலும் மேலும் புதிய இதழ்கள் தோன்ற வேண்டும் என்னும் ஆவலையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

நூல்களின் பதிப்புரை.

தமிழ்ப் புலவர்கள் மரணமடைந்தால் அவர்களது தொண்டிற்கான அஞ்சலி, நல்ல நூல்களின் சில பகுதிகள் போன்றவைகளும் உதயதாரகையில் இடம் பெற்றன. இலக்கிய விமர்சனம், விவாதம், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும் இருபதாம் நூற்றாண்டை நோக்கிய நவீன வாசகர்களுக்குமான ஒரு இலக்கியப்பாலம் அமைத்தல் போன்ற பணிகளையும் உதயதாரகை முன்னெடுத்தது. உதயதாரகையின் வருகை வாசிப்பவர்களை உருவாக்கியது. அதிகரித்தது. அதன் பிரபல்யம் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மற்ற மற்றப் பிரிவினரின் சினத்தைத் தூண்டியது.

உட்சண்டைகள் மேலும் சில இதழ்களை வெளிக் கொண்டு வர ஏதுவாகின.

உதயாதித்தன்-1841

உரைகல்-1845

இலங்காபிமானி-1863

பாவியர் நேசன்-1864

இலங்கைக் காவலன்-1864

சத்தியவேத பாதுகாவலன்-1876

என்று போட்டா போட்டிப் பத்திரிகைகள் தோன்றின. இவைகள் அந்தந்த மதப்பிரசாரங்களை மட்டுமே முன்னெடுத்ததால் அதிகம் பேசப்படவில்லை. கிறிஸ்தவத்தின் இந்த உட்சண்டைகள் ஒருபுறமிருக்க ஆறுமுகநாவலரின் அடிச்சுவட்டில் எழுந்த கிறிஸ்தவ மத எதிர்ப்பியக்கம் இலங்கைத் தமிழர்களின் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் இந்து மத உணர்வினை எழுச்சி கொள்ளச் செய்தது.

இலங்கையில் ஆங்கிலேயேராட்சிக்கு எதிராகக் கிளம்பிய ஆரம்பக் குரல்கள் சமயத்துறைகளிலேயே கேட்கத் தொடங்கின. அதன் முதற்குரல் ஆறுமுகநாவலருடையது. உதயதாரகையின் கிறிஸ்துவ பிரசாரங்களுக்கு எதிராக இந்துமத ஏடுகள் உதயமாகின. உதயபானு 1880. இரண்டு வருடங்களின் பின் அதன் பெயர் இப்படி மாறியது. சைவ உதயபானு 1882. 1884 சைவ உதயபானு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மதுரையில் இருந்தும் வெளிவரத் தொடங்கியது.

சைவசுப்போதினி-1881

முஸ்லிம் நேசன்-1882

சைவாபிமானி-1883

இந்து சாதனம்-1889

முஸ்லிம் பாதுகாவலன்-1900

என்று ஏறத்தாழ ஒரு நூறு இதழ்கள் வெளிவந்த பின் 1930 இல் க.அ.மீரா முகைதீன் வெளியிட்ட தினத்தபாலைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து

ஈழகேசரி-1930 ஜூன்

கொழும்பிலிருந்து வீரகேசரி-1930 ஆகஸ்ட்

தினகரன்-1932 மார்ச்

ஆகியவை இதழியல் வரலாற்றினை வளம்படுத்தவும் முன்னெடுக்கவும் செய்கின்றன. சுதந்திரன், நவஜீவன், ஈழநாடு, செய்தி, தினபதி, சிந்தாமணி, நவமணி, சுடரொளி என்ற வரிசையில் தொண்ணூறுகளின் பின் தோன்றிய தினக்குரல் ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் அழியாத தடம் பதித்து நிற்கின்றது. பாராட்டுக்கள்.

15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதே நாளன்று தினக்குரல் பத்திரிகையின் முதலாவது பதிப்பு அச்சிடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது இருந்த

தமிழ் ஊடகத்துறையின் நிலைமைக்கும் இன்றிருக்கின்ற நிலைமைக்கும் இடையே பாரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்போது இருப்பது போல இணையச் செய்தித்தளங்

தினக்குரலின் தனித்துவமிக்க ஆசிரியர்பீடச் சுதந்திரம்

செல்வராஜா சேந்தன்

களின் வளர்ச்சி அன்று இருக்கவில்லை. சமூக ஊடகத்துறை (Social Media) பற்றி எவருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. தகவல் தொழில்நுட்பமற்றும் செய்மதி தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றின் அனுசரணை பெரியள

வில் ஊடகத்துறைக்கு இருக்கவில்லை. ஆனால், கடந்த 14 வருட காலத்தில் இந்த வேறுபாட்டுக் காரணிகள் அனைத்தும் ஊடகத்துறையின் வளர்ச்சியில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இலங்கையின் தமிழ் ஊடகத்துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்தக் காரணிகளின் தாக்கம் புதியதொரு பரிமாணத்தையும் பரிணாமத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மறுபுறத்தில் இதற்குச் சமந்தமான முறையில் தினக்குரல் பத்திரிகையின் வருகையும் இலங்கை தமிழ்ப் பத்திரிகை வரலாற்றில் ஆரோக்கியமானதொரு பரிமாணத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறதென்று குறிப்பிட முடியும். குறிப்பாகத் தினக்குரல் கடைப்பிடித்த ஊடகவியல் நடைமுறைகள், தமிழ் ஊடகத்துறையின் தரம் உயர்வடைவதற்கும் ஆற்றலுள்ள இளம் சமுதாயத்தினரை தமிழ் ஊடகத்துறை உள்வாங்குவதற்கும் இட்டுச் சென்றது.

தினக்குரல் தனது தோற்றம் முதல் கடைப்பிடித்த செய்திச் சேகரிப்பு, செய்தித் தயாரிப்பு, பக்க வடிவ

மைப்பு உத்திகள் ஏனைய பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக இருந்ததுடன், ஒரு தொழில் சார் போட்டியை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் போட்டிகடந்த 15 வருட காலத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகையியல் வளர்ச்சிக்குக் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது.

வெளிவந்த ஒரு குறுகிய காலப்பகுதிக்குள்ளாகவே தமிழ் மக்களின் பெரும் அபிமானத்தையும் பெற்று முன்னணிப் பத்திரிகை என்ற ஸ்தானத்தை தினக்குரல் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் அதன் ஆற்றலும் ஆளுமையும் மிக்க ஆசிரியர் பீட குழாம்தான். தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மீதான ஆழ்ந்த அக்கறையும் சிறந்த ஊடகவியல் நடைமுறைகள் மீதான பற்றுறுதியுமே இவர்களை வழிநடத்தி வந்திருக்கிறது.

எத்தனை பல சவால்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் ஆசிரியர் பீட சுதந்திரத்தையும் கௌரவத்தையும் ஆசிரியர் பீட உறுப்பினர்கள் பாதுகாத்து வருகின்றனர் என்பதை தினக்குரலில் பணியாற்றியவன் என்ற வகையிலும் தொடர்ந்தும் கடல் கடந்து வாழுகின்ற நிலையிலும் அதனுடன் நெருக்கமான

உறவினைப் பேணி வருபவன் என்ற வகையிலும் நான் அறிவேன். இந்த விடயத்தில் தற்போது தினக்குரலின் பிரதம ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வரும் வீ. தனபாலசிங்கம் மிகவும் தீவிரத்தன்மையுடன் செயற்பட்டு வருவதையும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தனிமனிதனாகப் போராடியிருப்பதையும் இங்கு நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கடந்த 15 வருட காலத்தில் எத்தனையோ பல மாற்றங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால், தினக்குரலின் ஆசிரியர்பீடச் சுதந்திரமும் அதன் இளமையும் இன்றும் மாற்றமடையாமலும் களங்கப்படாமலும் அப்படியேதான் இருக்கிறது.

இந்த அடிப்படை பெறுமதிகளை தினக்குரல் ஆசிரியர்பீடம் தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் என்றும் இதற்குக் காரணமாக இருந்த பத்திரிகையாளர்கள் தொடர்ந்தும் அதே மாதிரியான நிலைப்பாட்டுடன் தொடர்ந்தும் செயற்படுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் தினக்குரலில் பணி

யாற்றிய அந்த 4 வருடகாலம் எனது வாழ்க்கையில் முக்கியமானது. சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் என்று பல்வேறு பட்ட விடயங்களை ஒரே சமயத்தில் அறிந்து ஒருசுயவிருத்தி ஏற்படுவதற்கான களமாக அது அமைந்திருக்கிறது.

தமிழ் மக்களின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார நலன்களில் அக்கறை கொண்ட ஒரு புத்திஜீவிகளின் வட்டம் தினக்குரலின் ஆசிரியர் பீடத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து வருகிறது. இந்த வட்டத்தில் பேராசிரியர் கா.சிவதம்பி, முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன், பேராசிரியர் சிவசேகரம், பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் என்று பலரைப் பட்டியலிட முடியும். இந்த வட்டத்துடன் தினக்குரல் ஆசிரியர் பீடத்திற்கு நடைபெறுகின்ற கலந்துரையாடல்களையும் சிறிய விடயங்களின் சுதந்திரமானது அரசியலாக நான் பார்க்கிறேன். இவை எப்பொழுதுமே தினக்குரல் தனது கடமை தொடர்பில் உணர்வு விழிப்புடையதாக இருப்பதற்கும் பரந்தளவில் தமிழ் மக்களின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார விடயங்களில் ஆரோக்கியமான கருத்து வினைப்பாட்டைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் காரணமாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

இன்னமும் பணிகளும் கடமைகளும் நிறையவே இருக்கின்றன. குணத்தால் தொடர்ந்தும் தனது அடிப்படை பெறுமதிகளை விட்டு விலகாமல் செயற்பட்டு தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒரு பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இன்றுபோல் என்றும் திகழ வாழ்த்துகிறேன்.

தினக்குரலின் கல்விப் பணி

தினக்குரலின் கல்விப்பணியில் எனது வழி ஒரு தனி வழியாகவே அமைந்து விட்டது. தினக்குரல் தினசரிப் பத்திரிகையாக ஆரம்பமானதிலிருந்து இன்று வரை கிட்டத்தட்ட பதினான்கு வருடங்கள் வெவ்வேறு பரிமாணங்களை அடைய வேண்டியிருந்தது. நான் நடந்து வந்த பாதையை உங்களுடன் சேர்ந்து திரும்பிப் பார்க்க விரும்புகிறேன். நான் யார்? நான் எவ்வாறு தினக்குரலுடன் என்னை இணைத்துக் கொண்டேன். பத்திரிகையாளர்கள் எவ்வாறு, எந்தளவு ஆதரவு கொடுத்தார்கள். அதன் மூலம் சமூகத்தில் எந்தளவு மாணவர்கள் பயன் அடைந்தார்கள். பத்திரிகைத் துறையின் ஆசிரியர் பீடம் எப்படி ஒத்துழைப்பினை நல்கியது. இலவசக் கல்வி வெளியீடுகள் பத்திரிகையின் விற்பனைக்கும், விளம்பரப் பகுதிக்கும் முண்டு கொடுத்தது. எதற்காக வெவ்வேறு காலங்களில் இலவசக் கல்வி வெளியீடுகள் வெவ்வேறு பெயர்களைத் தாங்கி வந்தன. இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஒரே விடை அந்த விடையைக் கூறியவர் ஒரு சித்தர். அவரின் பெயர் யோக சுவாமிகள். அவர் கூறியதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று தான். "எல்லாமே எப்பவோ முடிந்தது".

இதை எதற்காக கூறுகிறேன் என்றால் பின்னர் ஒரு நாள் பத்திரிகை உரிமையாளரிடம் நான் இது எல்லாம் எப்படி நடந்தது எனக் கேட்ட போது அவர் அதுவும் சொன்ன விளக்கம் தான் மேலே சொன்னது. அதுவும் உண்மைதான். தினக்குரலின் அதிபர் நீண்டகாலமாக அரசு இலவச புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுப்பதனைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குள் ஒரு வேட்கை இருந்தது. மக்களின் குரலைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு பத்திரிகையை இலங்கை மண்ணில் தினசரி வெளியிட வேண்டும். அதுதான் 15 வருடங்களுக்கு முன்னர் உதயமான தினக்குரல் பத்திரிகை அவருக்குள் கொளுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்த இன்னுமொரு ஆசை ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவிப்பது என்பதுதான்.

இந்தியத் தினசரிகளில் பிளஸ் 2 பரீட்சைக் காலங்களில் இலவசக் கல்வி வழிகாட்டிகள் வெளிவருவதுண்டு. அதனை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு இலங்கையில் எந்த மொழிப் பத்திரிகையும் இலவசக் கல்வி இணைப்பிதழ் வெளியிடாத நிலையில் அதனை எப்படியாவது வெளியிட வேண்டும் எனத் திருவுள்ளம் கொண்டார். ஆனால் யாரைக் கொண்டு

ஆர்.நரேந்திரன்

இதனை செயற்படுத்துவது. அச் சமயம் அவரிடம் ஒரு திறமான, பலமான ஆசிரியரீட்டம் இருந்தது. பத்திரிகைத்துறையின் ஜாம்பவான்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனாலும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை என்பதால் மக்களிடம் சென்றடைவதில் சில சங்கடங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பத்திரிகை ஆரம்பித்து 6 மாதங்கள் சென்ற நிலையில் பத்திரிகையின் விற்பனையும் சரிவு கண்டிருந்தது. இதனை ஈடுசெய்ய இலவசக் கல்வி இணைப்பிதழை உடனே வெளியிடுவதுதான் ஒரே வழி என அவர் முடிவு கட்டினார். அதற்காக அக்காலத்தில் அவரின் நண்பராக இருந்த அமரர் வித்துவான் வேலனை அணுகினார். அவரும் வில்லங்கத்தினை தீர்ப்பதாக உறுதி கூறினார்.

அமரர் ஆனந்தகுமார், இவர் முன்பு யாழ்நகரில் மிகவும் பெயர் பெற்ற Bond கல்வி நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகர். அவரின் காலத்தில் யாழ்நகரில் இருந்த ஏனைய கல்வி நிறுவனங்களில் பெரும்பாலானவை என்வசம் இருந்தது. அப்போது மிகப் பிரபலமான ஆசிரியராக இருக்கும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியிருந்தது. இன்று பிரபல மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் பலரும் எனது மாணவர்களாக இருந்தமை எனக்கெல்லாம் கௌரவம் எனத் தாழ்மையுடன் கூறிக் கொள்கிறேன். பத்திரிகை ஸ்தாபகர் வித்துவான் வேலனை அணுகிய அதே தினம் நான் ஆனந்த குமாரை அணுகிச் சுகோதரமொழியில் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் சாதன, சதற போன்ற கல்வி இதழ்கள் போன்று தமிழிலும் வெளியிட அவரின் அனுசரணையைக் கேட்டிருந்தேன். பெரும் பொருட் செலவு இதற்கேற்படும் என நிராகரித்த அவர் பின்னர் அதே நாள் வித்துவான் வேலன் அவரை அணுகி பத்திராதிபரின் யோசனையை வெளிப்படுத்திய போது ஆனந்தகுமாரும் வழியில் தேங்காயை எடுத்து தெருப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தது போல் என்னையும் பத்திராதிபரையும் சந்திக்க வைத்தார்.

பெரும் பணக்காரர் எனக் கேள்விப்பட்டிருந்த பத்திராதிபர் தினக்குரலுக்காக பணத்தை வாரிக் கொட்டிக் கொண்டிருப்பவர் எனப் பெயரெடுத்தவரை நேரில் சந்திக்கும் போது எப்படி இருப்பாரோ எனத் தயங்கிக் கொண்டிருந்தேன். நேரில் பார்த்தபோது எளிமையாக இருந்தார். வெள்ளையும் சொல்லை யுமாக வேஷ்டியும் சேர்ட்டும் அணிந்திருந்தார். தனது தேவை என்னவென்பதை வெளிப்படுத்து முகமாக சாதன சதற சிங்கள வெளியீடுகளை எனக்கு எடுத்துக் காட்ட முற்பட நானும் என்னிடமிருந்த சாதன, சதற இதழ்களை வெளிப்படுத்தினேன்.

எதனையும் கண நேரத்தில் புரிந்து கொள்ளும் அவர் வேறு எதுவும் பேசவில்லை. மாதிரி ஒன்றினை வடிவமைத்துக் காட்டும் படியும் அப்படிச் செய்தால் அக் கல்வி இலவச இணைப்பிதழிற்குப் பொறுப்பாசிரியராக் குவதாகவும் கூறிச் சென்றார்.

என்ன பெயரை வைப்பது? எப்படி வடிவமைப்பது எனக் குழம்பிய வேளையில் வெளிச்சம் தோன்றி எனக்கு வார வித்தியாரம் என்ற பெயரையும் வித்தியா என்ற பெயரையும் காட்டியது. வெள்ளி தோறும் வார வித்தியாரம் வெளிவரத் தொடங்கிய போது அது ஆண்டு ஐந்து, G.C.E (O/L), G.C.E (A/L) இணை இலக்கு வைத்துப் பாடவிதானங்களையும் பல்கலைக் குறிப்புக்களையும் வெளியிட்டதோடு அரசு பரீட்சைக்கான எதிர் பார்க்கை வினாக்களையும் வெளியிட்டது. அவையும் பரீட்சை வினாத்தாள்களில் இடம் பெற்றதால் ஒரு தடவை இரகசிய பொலிஸாரின் விசாரணைக்கும் உள்ளாக வேண்டியிருந்தது என்றால் பாருங்களேன். இவ் வெளியீட்டினால் தினக்குரலின் பிரதிகளின் விற்பனையும் மளமளவென்று உயர்ந்தது. பூரித்துப் போன நிர்வாகம் இன்னுமொரு இலவசக் கல்வி வெளியீட்டினைத் திங்கள் தோறும் வெளிவரத்தக்கதாக தயாரிக்கும் படி பணித்தது. மீண்டும் அறிவு ஆரம் அதன் பொறுப்பாசிரியர் அமரர் பெயரில் வெளிவந்து சக்கை போடு போட்டது. இக்காலத்தில் யாழ். தினக்குரல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அக்கால முகாமையாளர் முன்னாள் அதிபர் நடராசாவின் வேண்டுகோளின் படி கல்விக் குரல் என்ற பெயரில் இணைப்பிதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. ஏனைய பத்திரிகைகளும் இவ்வாறான வெளியீடுகளை வெளியிட கட்டாய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளானமையிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். ஆனாலும் இலங்கைப் பத்திரிகை வரலாற்றில் முதன் முறையாக இலவசக் கல்வி வெளியிட்டமையும் ஒரே நேரத்தில் இரு வெவ்வேறு இடங்களில் அச்சிட்டு வெளியாவதும் தினக்குரலுக்குக் கிடைத்த தனித்துவமும் பெருமையுமாகும். பதினைந்தாவது அகவையில் வெளியீடுகளில் மாற்றம் வேண்டும் என நிர்வாகம் பணித்ததைத் தொடர்ந்து வேறு ஒரு பரிமாணத்தில் செயற்படுவதற்காக 2011 ஆம் ஆண்டு முதல் “வெற்றிச் சிறகு” வெளிவர ஆரம்பித்தது. Education for success என்ற ஹாட்லி அதிபர் அமரர் கே. பூரணப்பிள்ளையின் கருத்தினைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு பாடங்களிற்குமான Essense (தேறல்), knowledge (அறிவு) என்பவற்றை வளர்த்தெடுக்கவே இது வெளிவர ஆரம்பித்தது. இவற்றினை வழிநடத்துபவர் வெறுமனே பாடத்தரகராகச் செயற்படாது பாட வல்லுநராயிருக்க வேண்டும்.

கருணைக் குரலாக புதிய அவதாரம்

தமிழருவி
த. சிவசுமாரன்

தினக்குரல் 15 ஆவது அகவையை நோக்கி... என்று நினைக்கிற போதே மனம் மகிழ்வால் நிறைகிறது. நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே கிடுகிடுவென வளர்ந்த பத்திரிகை அதற்கு 'ரீன்ஜெ' என்று சொன்னால் யாரும் நம்புவார்களா? ஏதோ, 90, 100 வயசு கண்ட பழுத்த பழங்களின் உணர்வோடு ஒவ்வொரு தமிழ் மகனையும் அணைத்து, ஒவ்வொரு நாளும் ஆறுதல் சொல்லி அறிவு தரும் குரல் அல்லவா? தினக்குரல். 'வாழிய நீடு' இந்த வையம் உள்ளவரையும், 'தினக்குரலே நீ வாழிய நீடு' என மனதார வாழ்த்தத் தோன்றுகிறது.

இலங்கையில் பத்திரிகையாளர்கள் மகிழ்ச்சியாக இல்லை என்பது ஊரறிந்த விடயம். ஊதியம் பெரியதும் இல்லை. அப்படியிருக்கும் போது பத்திரிகையில் முழுநேர ஊழியர்களாக பலர் கடமையாற்றுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வெறும் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக பத்திரிகையை நாடி வந்தவர்களல்லர். பற்றுடன் தொழில் சார்ந்த பெருமதி உணர்வுடன் பத்திரிகையில் முழுநேர ஊழியர்களாக கக் கடமையாற்றுகிறார்கள் என்பதே உண்மை. அத்தகைய பல உண்மையான பத்திரிகையாளர்களைக் கொண்டதனாலேயே 'தினக்குரல்' பத்திரிகை இன்று குறுகிய காலத்தில் பெரு வளர்ச்சியினைப் பெற்று நிற்கிறது.

பத்திரிகைச் சமூகத்தின் கண்ணாடி என்பார்கள். நான் அதற்கும் மேலே என்பேன். பத்திரிகை சமூகத்தின் கண்கள் என்பேன். ஆம் எங்கள் தமிழர்கள் பலர் தினசரிப் பத்திரிகை வாயிலாகவே உலகைப் பார்க்கிறார்கள். அந்தக் கண்ணாக தினக்குரல் மிளிக்கிறது.

தினக்குரல் குறிப்பிட்ட ஒரு சாரார் கருத்துக்கு நட்டமும் இடமளிப்பதில்லை. பல்வேறு சாராரின் கருத்துக்கும் தகுந்த இடமளிக்கிறது. அவர்களது சிந்தனைகள், பிரச்சினைகள் எல்லாம் தினக்குரல்

வில் வெளிவருகிறது.

பொருத்தமான ஆசிரிய தலையங்கங்களால் மக்கள் சரியாக வழிநடத்தப்படுகின்றார்கள். நல்ல கருத்துகளைக் கொண்ட ஆசிரியத்தலையங்கங்கள் மக்களுக்கு எவ்வளவோ விடயங்களில் பலமான பாதையமைத்துத் துணைபுரிய வல்லன. அதற்கு 'ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்' ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

போருக்குப் பின்னுள்ள சூழலில், போருக்குப் பிந்திய சூழலில் தமிழ் மக்களுக்கு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் எளிப்பிலின்பிள்ளி. தன்னம்பிக்கை வளர்த்தல், சமூகக் கட்டுப்பாட்டைப் பேணல், பாரம்பரியப் பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் கைவிடாது வாழச் செய்தல், புண்பட்ட உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் தருதல், உறவுகளை இணைத்து வைத்தல், புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம் தமிழ்ச் சமூகத்தவர்களை உள்ளூரில் வாழும் தமிழர்களுடன் பொருத்தமுற இணைத்து வைத்தல், அவர்களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் என்பன இக்கால கட்டத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் நம் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குச் செய்யவேண்டிய பணிகளாகும். அவற்றை தினக்குரல் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தினக்குரலின் 'கருணைப்பாலம்' மிகமிக முக்கியமானதொன்று. கருத்தைக் காவிச் செல்வதுதான் ஊடகம் என்றிருந்த நிலையை மாற்றி கருணையையும் காவிச் செல்வதும் ஊடகம் தான் என்ற புதிய பரிமாணத்தை தினக்குரல் நிறுவி, நிரூபித்திருக்கிறது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள், பெற்றோர், அங்கவீனர் ஆகியோருக்குத் தினக்குரல் கருணைப்புலமூடு ஆற்றிவரும் பணி மகோன்னதமானது. மாணவர்கள் தம் திறமையான ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் போது, தினக்குரலில் கருணைப்புலமூடும் கல்விப்பாலமும் அவர்களை கரம் பிடித்து வழி

காட்டி வருவது காலத்தின் தேவையாகும்.

தினக்குரல் வாரப்பத்திரிகையில் இதுவரை 70 'கண்ணீர்த் காவியப் பக்கங்கள்' வெளிவந்து விட்டன. தினக்குரலின் மிக நேர்மையான இந்தப்பணியால் கவரப்பட்ட உலகெங்கும் வாழும் பலர் இந்தக்கருணைப்பாலத்திற்கு அள்ளிக் கொடுத்துத் துன்புற்ற தமிழ்ச் சமூகத்திற்குத் துணை செய்கிறார்கள் என்பது தினக்குரலின் மிகப் பெரிய சமூக ஆளுமையாகும். எந்தப் பிரதிபலனும் பாராது தன்னிடம் சேரும் நிதியிலிருந்து ஒரு சதமும் சிந்தாமல் சிதறாமல் உரியவரிடம் சேர்ப்பிக்கும் பணியைச் செவ்வனே மேற்கொண்டு வரும் தினக்குரலின் கருணைப்பாலத்தின் பணி உண்மையிலேயே உயர்வானது. போற்றதலுக்குரியது. இந்தக் கருணைப்பாலத்தின் முக்கிய பாலம் அதன் ஒவ்வொரு சதத்திற்கும் கணக்குக் காட்டுகின்றமையாகும்.

இதனைத் தான் இன்று போருக்குப் பின் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி சொன்னது போன்று 'மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கி' என்பதை இன்றும் தமிழ்ச் சமூகம் வேண்டி நிற்கிறது. அதற்கு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் துணை நிற்க வேண்டும். அதனைத் தினக்குரல் செவ்வனே, சிறப்புற ஆற்றி வருகிறது.

அது கருணைக்குரலாகவும் இப்போது அவதாரம் எடுத்திருப்பது மனநிறைவைத் தருகிறது.

சின்னையா குருநாதன்

அவன் இன்னமும் ஏன் வழங்குகிறான்?

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 04.06.1999 அவனின் பத்திரிகை வாழ்வில் மறக்க முடியாத தினம். இலங்கைப் பத்திரிகைப் பேரவையும் இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமும் இணைந்து ஆண்டுதோறும் நடத்தி வருகின்ற பத்திரிகையாளர் விருது வழங்கும் திட்டத்தின் அங்குரார்ப்பண தினமும் அன்று தான். கொழும்பு மவுண்ட் லவினியா ஹோட்டலின் எம்பயர் போல்டூம் மண்டபத்தில் நிகழ்வு இடம்பெறுகின்றது.

வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுக்காக அங்குரார்ப்பண ஆண்டில் மூவர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஒருவர் டெய்லி நியூஸ் ஆங்கிலத்தினசரியின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய கிளாரன்ஸ் பெர்னாண்டோ மற்றவர் தினமின ஜனதா சிங்களத் தினசரியின் ஆசிரியரான சிறிவர்த்தனா சுபசிங்கா. மூன்றாமவர் சாதாரண நிருபரான அவன். பஸ்ஸில் போக வேண்டாம். நான் எனது காரில் கொண்டு சென்று விருது வழங்கும் நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூறி அவனை கொழும்புக்குக் கூட்டி வந்தார் அவனின் சிங்கள நண்பர். அவன் தமிழ்ப் பண்பாட்டு உடையில் பட்டுவேட்டி, பட்டுச் சால்வையுடன் போல்டூம் மண்டபத்தில் அமர் கின்றான். அப்போது அவன் தினக்குரல் நிருபராகச் சேர்ந்து மூன்று வருடங்களே தான். அவன் தமிழ்ப் பண்பாட்டு உடையில் மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்ததும் இரண்டு ஆங்கில சிரேஷ்ட பத்திரிகையாளர்கள் ஓடிவந்து அருகில் அமர்ந்து சுகம் விசாரித்தனர். ஒருவர் இப்பால் அத்தாஸ். மற்றவர் பைஸல் சமத். அவர்கள் கேட்ட ஒரே கேள்வி, குழந்தைகள் சுகமா? அவன் யாழ்ப்பா

ணத்தில் பங்கருக்குள் குடும்பத்துடன் அமர்ந்து பத்திரிகைப் பணியாற்றியதை அவர்கள் அங்கு வந்தபோது நேரில் கண்டவர்கள் அவனுடன் உரையாடியவர்கள்.

திருகோணமலையிலிருந்து வெறுங்கையுடன் போய் பத்து ஆண்டுகள் பத்திரிகைப் பணியை நிறைவு செய்து கொண்டு மீண்டும் வெறுங்கையுடன் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிய அவனுக்கு அவனின் பத்திரிகைப் பின்னணி தெரியாது. நிருபராகக் களத்திலிருந்து பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தது தினக்குரல்.

1959 ஆம் ஆண்டு முதல் நிருபராகப் பணியாற்றும் அவனுக்கு தினக்குரல் நிருபரான மூன்றாவது ஆண்டில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது கிடைத்தது. அவன் கேட்டு அதனைப் பெறவில்லை.

1999 ஏப்ரல் மாதம் ஒருநாள் அவன் தனது பழைய வீட்டைத் திருத்திக் கொண்டிருந்தான். கூரையின்றி வீடு இருக்கிறது. வீட்டுக்கு வந்த ஒரு நண்பன் அதிர்ஷ்டம் கூரையைப் பிய்த்துக்கொண்டு வரப் போகிறது என்றா கூரையை அகற்றிவிட்டார் என்று அவனைக் கேட்கிறார். இரண்டாவது நாள் தினக்குரலின் பிரதமர் ஆசிரியர் சிவநேசச்செல்வன் ஐயா தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு அவனுக்கு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுக்கு அவன் தெரிவு செய்யப்பட்ட விபரத்தைத் தெரிவித்தார். அதன் பின்னர் இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த சிங்ஹரட்ணதுங்க அவனுக்கு வாழ்த்துக் கடிதத்தை அனுப்பியிருந்தார்.

1999 ஜூனில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கும் நிகழ்வு. பத்திரிகை உலகத்தினர் ராஜதந்திரிகள் குழுமியுள்ளனர். அவனின் பெயர் அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழ்த் தேசிய உடையில் மேடையில் ஏறி தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் சிவநேசச்செல்வன் ஐயாவின் கைகளிலிருந்து விருதைப் பெறுகின்றான். இறங்கி வரும் அவனை இப்பால் அத்தாஸ் முதலில் வாழ்த்துகின்றார். நிகழ்வின் நிறைவாக மண்டபத்தில் அதிகளவில் ஒருவராக அமர்ந்திருக்கும் மூதறிஞர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஐயாமுன் சென்று வணங்குகின்றான். பேராசிரியர் அவனை வாழ்த்துகின்றார். அவனின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு 'அவனுக்கு இவ்விருது கிடைத்தது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி. அவன் தேசிய உடையில் வந்து விருதைப் பெற்றுக் கொண்டது இன்னும் பெருமகிழ்ச்சி!' என்று கூறுகின்றார். தினக்குரல் சூழ்ந்து நிற்க பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார். 'அவனுக்கு கொழும்பில்

பாராட்டு நிகழ்வு ஒன்றை நடத்த வேண்டும்' என்று கூறுகிறார். அவன் விருதுடன் ஹோட்டல் மாடியிலிருந்து இறங்கி வருகின்றான். தினக்குரல் நிர்வாக முக்கிய அதிகாரியொருவர் அவன் அருகில் சென்று 'எங்களுடனேயே (தினக்குரலுடன்) இருக்க வேண்டும். பிரியக்கூடாது' என்று கூறுகின்றார். அவன் கடந்த 14 ஆண்டுகளாகவே தினக்குரலுடன் இருக்கின்றான்.

கடந்த ஆண்டு 2010 'ஒருநாள் இன்னொரு தமிழ்த் தினசரியின் பிரதம ஆசிரியரிடமிருந்து அவனுக்கு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. 'எங்கள் பத்திரிகைக்கு எழுதுங்கள். நல்ல சம்பளம் தருவோம்' என்றார் அவர். 'ஒரு பத்திரிகைக்குத் தான் எழுதுவேன். இதுதான் என்கொள்கை. மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றான் அவன். 46 ஆண்டுகளுக்கு முன் எந்தப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் நிருபர் பதவியிலிருந்து தூக்கி எறிந்தாரோ அதே பத்திரிகையின் இன்றைய பிரதம ஆசிரியர் பணியாற்றவரும் படி அவனைக் கேட்டதை அவன் பெருமையாகக் கருதுகிறான்.

அவன் தனது பத்திரிகை வாழ்வின் ஆத்மீகத் துறையில் சுத்தானந்தபாரதியார், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தொடக்கம் தற்போதைய சமயப் பெரியார்கள் வரையில் நீதித்துறையில் நீதியரசர் பி. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா தொடக்கம் தற்போதைய இளஞ்செழியன் வரையில் - அரசியலில் தந்தை முதல் தம்பி என்று நீண்டு இப்போது அங்காலும் நீண்டு செல்லும் களங்களில் மக்களோடு ஒருவனாக இருந்து களப்பதிவுகளை பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டு வந்துள்ளான். அவனின் பணி தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுடன் மட்டும் நிற்கவில்லை. ஆங்கிலப் பத்திரிகை (Sunday Times, Daily Mirror) களிலும் தொடர்கிறது. அவனின் பத்திரிகை அனுபவங்கள் வெறும் 'கதிரைப் பதிவுகள்' ஆக அமையாது 'களப் பதிவுகள்' ஆகவே அமையும். தினக்குரலில் இணைந்து கொண்ட பின்னர் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது அவனுக்குக் கிடைத்தது. இலங்கைத் தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவர் பதவியும் அவனைத் தேடி வந்தது. 52 ஆவது ஆண்டாகவும் அவன் தொடர்ந்து களத்தில் நின்று எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றான். ஏன் எழுதுகின்றான்? 'வாழ்நாள் வேதனையாளர் விருது' ஒன்று உருவாக்கப்பட்டால் அதனை முதலில் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவா?

உள சமூக முன்னேற்றமும் பத்திரிகைகளும்

கோகிலா மகேந்திரன்

சமூகம் ஒன்று அங்கு இடம்பெறும் பல்வேறு நிகழ்வுகளுடாக மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகிறது. இந்த மாற்றங்கள் சிக்கல்களை அதிகரிக்கும் அதேவேளை அந்தச்

சிக்கல்கள் அங்கு வாழும் மனித மனங்களைப் பாதிக்கிறது. பாதிக்கப்படும் மனித மனங்கள் பொருத்தமற்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதால் சிக்கல் தன்மை மேலும் அதிகரிக்கிறது. இவ்வாறு வீழ்ச்சித் தொடரில் கீழ் நோக்கிச் செல்லும் நச்சு வட்டத்தில் அகப்படும் நாடுகளும் சமூகங்களும் தூர் அதிர்ஷ்டம் கொண்டவை.

நெருக்கீடுகள் அற்ற வாழ்வு சாத்திய மற்றதுதான், மிக நெருங்கிய குடும்ப அங்கத்தவரின் இழப்புப் போன்ற பெரிய நெருக்கீடுகள் கூட ஓரளவு எல்லோருக்கும் ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டியது தான். ஆயினும் மன வடுக்குரிய நெருக்கீடு கட்டாயம் எல்லா சமூகங்களிலும் ஏற்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. வெள்ளம், புயல், சூறாவளி, கடல்கோள், பூமி அதிர்ச்சி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களுக்கோ அதன் விளைவாக வரும் அணு உலை வெடிப்பு போன்ற பாரிய அனர்த்தங்களுக்கோ அல்லது மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் போர் அனர்த்தங்களுக்கோ உள்ளாகும் சமூகங்கள் பாவப்பட்ட சமூகங்கள்.

உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் நிலையை ஏற்படுத்தும் அனர்த்தங்கள் ஒரு சமூகத்தில் எல்லோரையும் பாதிக்குமாயினும் குழந்தைகள், கட்டிளமைப் பருவத்தினர், பெண்கள் ஆகியோர் அதிகம் தாக்கப்படும் நிலையில் இருப்பர். உடலைப் போலவே மனமும் பாதிக்கப்படத்தக்கது. சிறிய கல் வீச்சுக்குப் பலமான உடல் கொண்டவர்தப்பிக்கொள்ளலாம். கட்டிடமே இடிந்து விழுந்தால் எந்தப் பலசாலியும் தாக்கப்படுவார். அதேபோலவே பாரிய அனர்த்தங்கள் வலிமையான மனங்களையும் கூடத் தாக்குகின்றன.

ஒரு நாட்டில் சாதாரண இயல்பு நிலை இருக்கும் போதும் சமூகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்தினர்

உளநலப் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பார்கள் தான். ஆயினும் அழிவுகள், அவலங்கள், இழப்புகள், இறப்புகள், இடம்பெயர்வுகள், வன்முறைகள், சமூக, கலாசாரச் சிதைவுகள் என் அனர்த்த விளைவுகள் விரிகின்ற போது சமூக உளநலப் பாதிப்புகள் அதிகரிக்கின்றன. சமூகம் முழுவதும் மனவடு நிலையைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறது. மனிதர்களின் அறிக்கை சார் உணர்ச்சி சார் நடத்தை சார் மாற்றங்கள் விரும்பத் தகாத முறையில் வளர்கின்றன. இந்தச் சரிவு நிலையில் இருந்து மீண்டும் எழுந்து நிற்பதற்கு ஒரு நாடு அல்லது சமூகம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கேள்வி எல்லோர் மனதிலும் பூதாகரமாக எழுந்து நிற்கும். பல தளங்களில் இப் பிரச்சினை கையாளப்படவேண்டும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

இதே நேரத்தில் மனிதர்கள் ஊடகங்களோடு செலவிடும் நேரம் வரவர அதிகமாகிறது. மனிதர்களின் நடத்தை மாற்றத்தில் ஊடகங்களின் பங்கு மிக மிக முக்கியமானது. ஊடகங்களில் சொல்லப்படுவது எப்போதும் உண்மையானது என்ற நம்பிக்கை உண்மையில் அது அப்படி இல்லையாயினும் பலரிடமும் உண்டு. ஒரு மனிதர் மற்றொருவருக்கு ஒரு விடயத்தைச் சொல்லுவார். மற்றவர் எப்படித் தெரியும் உங்களுக்கு? என்று கேட்டால் 'பேப்பரில் இருந்தது' என்பார். பத்திரிகையில் வருவது சரியாக இருக்கும் என்ற மக்களின் ஆழமான நம்பிக்கையைப் பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். பத்திரிகை ஒன்றை ஒரு நாள் வாசிக்கும்போது அதனால் ஏற்படும் தாக்கம் மிகச் சிறியதாயினும் நீண்ட காலத்தில் அவை ஒன்று சேர்ந்து மிகப் பெரிய தாக்கமாக மாறுகிறது. ஒருவருக்குப் பிரக்ஞை பூர்வமாகத் தெரியாமலே அவர் பத்திரிகைகள் ஊடான கற்கை நெறி ஒன்றை மேற்கொள்கிறார். சில வேளை பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை ஒன்றில் ஒரே ஒரு நாள் வந்த ஒரே ஒரு படம் ஒரு வாசகரிடம் மிகப் பெரிய நேரான அல்லது மறையான விளைவை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

பத்திரிகை வாசிப்பு ஒரு வருடைய தனிமனித அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. அதனால்

ஏற்படும் சமூக ஊடாட்டம் சமூக இணைப்பு ஆகியவை மனதுக்கு இதம் தருகின்றன. ஊடகங்களோடு நாள்தோறும் இணையும் போது சுதந்திர உணர்வும் மன வலுவும் ஏற்படுகின்றன என்று உளவியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இதனால் மனிதர்கள் பலரும் நாள்தோறும் பத்திரிகை படிக்கிறார்கள். அந்த உணர்வினால் திருப்தி அடைகிறார்கள். இந்த நிலையில் அனர்த்த முகாமைத்துவம், உள சமூக மேம்பாடு தொடர்பான விடயங்களை ஊடகங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்வது மிக உன்னதமான பலனைத் தரும்.

அனர்த்தம் ஒன்று நடைபெறுவதற்கு முன்னரும் ஒரு நாட்டில் உள சமூக, கலாசார நிகழ்வுகள் நடைபெற்றிருக்கும் தான். ஆயினும் உள சமூக குறைவு பெருப்பாலும் மருந்துகள் ஊடாக உளமருத்துவர்களால் கையாளப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அனர்த்தத்தின் பின்னர் அதனைச் சமூக அபிவிருத்தி நோக்கில் மிகவும் விரிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை ஒரு நாட்டுக்கு ஏற்படும். உளமருத்துவர்களோடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த உளநலச் செயற்பாடுகளை இப்போது அடிப்படைச் சுகாதார சேவையாளர்கள், ஆசிரியர், ஆன்மீகத் தலைவர்கள் என்ற பல தரப்பினர் ஊடாக எல்லோருக்கும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். மருந்துகளுக்கு அப்பால் உளச் சிகிச்சைகள், குழு நிலைச் செயற்பாடுகள், தடுப்பு முறைகள், தளர்வுப் பயிற்சிகள், வெளிப்பாட்டு முறைகள், கலாசார நிகழ்வுகள் ஆன்மீகம் சார் பட்டறைகள் என்ற பல்வேறு வழிகளிலும் பயணம் செய்ய வேண்டி இருக்கும். சமூகத்தோடு நன்கு இணைந்து சமூகம் முழுமையாக நம்புகிற சமூகத்துக்கு நன்கு பழக்கமான கலாசாரமயச் செயற்பாடுகள் குறிப்பாகப் பெரும் எடுப்பில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுச் சமூகம் முழுமையும் வலுவூட்டப்படவேண்டும். இந்த இடத்தில் பத்திரிகைகள் பிரக்ஞை பூர்வமான விழிப்புணர்வு தரும் அனுசரணைப் பங்களிப்பை வழங்காமல் கட்டாயம் வழங்க வேண்டும்.

அனர்த்தங்கள் முடிந்த கையோடு நெருக்கீட்டு நினைவுகளைக் கையாளும் முயற்சியில் மதுப்பாவனை, போதைப் பொருள் பாவனை, சிகரெட் பாவனை, துஷ்பிரயோகங்கள் போன்றவை பொருத்தமற்ற கையாளுகை முறைகளாகச் சமூகத்தில் அதிகரிக்கப் பார்க்கும். வைத்தியசாலைகளின் நாளாந்தச் செயற்பாடுகளோடு இவற்றுக்கான சிகிச்சைகள் இணைக்கப்படும் அதே வேளை பத்திரிகைகள் இவ்விடயம் தொடர்பான விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து பிரசுரித்து வரலாம். விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளின்

எண்ணிக்கை அனர்த்தங்களைத் தொடர்ந்து அதிகரிக்கலாம் என்பதால் அவர்கள் சமூகப் பாதுகாப்புடன் இணைந்த திட்டம் கொண்ட நிறுவனங்களில் வைத்துக் கையாளப்படுவதுடன் அவர்கள் தொடர்பாகப் பெற்றோர் அல்லது பராமரிப்பாளர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டிய விடயங்கள் பத்திரிகைகளில் வர வேண்டும்.

அனர்த்த காலத்தில் பாதுகாப்புத் தொடர்பான பெற்றோரின் தொடர்ச்சியான பதகளிப்பு பிள்ளைகளைப் பெரும் நெருக்கீட்டுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கும். அவர்களின் நடமாட்டம் தடுக்கப்பட்டிருக்கும். பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போக முடியாத நிலை இருந்திருக்கும். நண்பர்களிடமிருந்து பலவந்தமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கல்வி முறைகள் மோசமாகக் குழம்பிக் கட்டாய இடப்பெயர்வுகள் நடந்திருக்கலாம். வகுப்பறைகளில் தரமான கற்றல், கற்பித்தல் உபகரணங்களோ, தரமான ஆசிரியர்களோ இல்லாமல் தரம் குறைந்த கற்றல் செயற்பாடுகள் நடந்திருக்கலாம். இதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளைப் பிள்ளைகள் உடனே பெரும்பாலும் தமது விளையாட்டுகள் மூலம் வெளிப்படுத்திவிட்டுப் போயிருந்தாலும் வாழ்வின் பிற்பகுதியில் இது பல்வேறு வடிவங்களில் உள் பாதிப்புகளாக வெளிக்கிளம்ப இடமுண்டு. இந்தப் பிரச்சினையை அணுகும் முயற்சியாக உளநோய்களை இனம்காணல். அவற்றுக்கான தடுப்பு முறைகள் சிகிச்சைகள் அடங்கிய ஒரு உளசமூகக் கலாசாரமாதிரி அணுகு முறை தொடங்கப் பெற வேண்டும். இந்த மாதிரிக் குப் பொருத்தமான கட்டுரைத் தொடர்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவர வேண்டும்.

குழந்தைகள், பிள்ளைகளின் உடல், உளத் தேவைகள் முழுமையாகக் கவனிக்கப்படுதலும், உளசமூகப் பணிகளில் ஈடுபடுவோரின் பயிற்சிகள் நிர்வகிக்கப்படுதலும், பத்திரிகைகள் ஊடாக வலுப் பெறலாம். மக்கள், நலன்கருதிய பணியாற்றும் உள்ளூர் நிறுவனங்களை இனம் காணல் அவற்றைப் பொருத்தமான சர்வதேச நிறுவனங்களோடு இணைத்தல் ஆகியவற்றையும் பத்திரிகைகள் செய்யும் போது உயரிய சமூக அசைவு ஏற்படும்

தினக்குரல் பத்திரிகை மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை மிகக்கரி சனையுடன் செயற்படுத்திய உண்மையை அதனை ஒழுங்காக வாசித்து வந்தவர்கள் நன்கு அறிவர். எமது தாய் நாட்டின் உளசமூக முன்னேற்றத்தில் தினக்குரல் தொடர்ந்து தன் உறுதியான பங்களிப்பை வழங்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் அதனை வாழ்த்துவதில் உவகை அடைகிறேன்.

'பெ.சு.மணி ஆய்வுக் கட்டுரைகள்'

நூலிணை முன்னிறுத்திய ஒரு தேடல்

“தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” இன்றைய நவீன சமூக உருவாக்கத்தின் காரண காரணியாக அமையும் இதழியல் ஆனது தோற்றம் பெற்ற அதன் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இலத்திரனியல் புரட்சியின் பின்னரான இக்கணங்களின் அதி நவீனத்துவச் செல்நெறி வெளிப்படுத்தும் கருத்தியல்களைத் தன்னகத்தே இனங்காட்டத் தொடங்கியிருந்தது. மதம் சார்ந்த அடித்தளத்தை மையமிட்ட வடிவப்படிவம் சமூக முறைமையினின்றும் மாறுபட்டு தேசிய உணர்வை மையப்படுத்திய சமூக உருவாக்கத்தைக் கொண்டிருப்பது இன்றைய நவீன சமூகம், தேசியம், ஆன்மீகம், தமிழியம், தலித்தியம், பெண்ணியம், சர்வதேசவாதம் (பாட்டாளிவர்க்க நோக்கு) என்பவை

பண்புகளையும் அறிமுகம் செய்வதனூடாக எமக்கான சமூக மாற்றச் செயலாற்றலுக்கான கருத்தியலைக் கட்டமைக்க முயலும். அதற்கு அமைவாக முதற்பகுதியில் நூலாசிரியரான தமிழியல் அறிஞர் பெ.சு.மணி குறித்த அறிமுகத்துடன் இரண்டாம் பகுதியில் நூல் கருத்தை முன்வைத்து, இறுதிப் பகுதியில் எமக்கான கருத்தியல் குறித்த தேடலைக் கண்டடைவோம்.

“பெ.சு.மணி ஆய்வுக் கட்டுரைகள்” எனும் இந்நூல் 488 பக்கங்கள் விரிந்து பரந்துள்ளன. பாரதியார் “தமிழகத்தின் புதிய விழிப்பின் ஆதிகர்த்தாக்களுள் ஒருவர்” எனக் குறிப்பிட்ட ஜி.சுப்பிரமணிய ஐயருக்கு காணிக்கை இந்நூல்; பாரதியாரின் அந்த வாசகங்களுடன் ஜி.சு.வின் படத்துடனானது அப்பக்கம். ஜி.சு.அவர்களே தமிழிதழியலின் தந்தை எனும் வகையில் போற்றத்தக்கதாக பன்மைப் பரிமாணத்தில் தமிழ் இதழை வடிவமைத்தார் என்று பெ.சு.மணி இந்நூல் வாயிலாகவும் காட்டியுள்ளார். (ஏற்கனவே அது குறித்த விரிவான தனி

தோற்றம் பெற்றபோது தமிழ் இதழியல் வரித்துக்கொண்ட கருத்தியல்கள்

இன்றுவீறுபெற்று செயலாற்றும் கருத்தியல்களாகும். இவையனைத்தும் இதழியல் தொடக்கம் பெற்ற காலம் முதலாக ஏதோவொருவகையில் கருக்கொண்டு வெளிப்பட்டு வந்தவை தாம். கட்டந்தவருடம் பார்வைக்குக்கிட்டிய (டிசெம்பர் 2009 இல் வெளியான) “பெ.சு.மணி ஆய்வுக் கட்டுரைகள்” எனும் பூங்கொடி பதிப்பகத்தின் நூல் இந்தக் கருத்தை ஏற்படுத்துவதாய் அமைந்திருந்தது. இக்கட்டுரை அந்நூல் காட்டிநிற்கும் மேற்படி கருத்தியல்கள் சார்ந்த இதழியல் பணிகளையும்

நூல் ஒன்றை அவர் எழுதியுள்ளார்). பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி “அறிவுலகு மதிக்கும் திரு.பெ.சு.மணி” எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ள வாழ்த்துரை நூலாசிரியரை இனங்காண உதவும். “பெ.சு.மணி என ஜனரஞ்சகமாகவும் அறிவுரஞ்சகமாகவும் அறியப்பட்டவர் பெண்ணத்தூர் சுந்தரேசன் மணி. 66 நூல்களின் ஆசிரியரான இவரது நூற்பொருள் மையம் சுந்திரகால இந்தியாவும், விடுதலைப் போரும், அந்த விடுதலைப்

பேராட்டத்தில் முக்கியத்துவம் வகித்த தமிழரான பாரதியும். பாரதியை மிக அகண்ட பின்புலத்தில் வைத்து நோக்கியுள்ளமை இவரது முதன்மைப் பணியாகும்... இதில் சுவாரஸ்யம் என்னவெனில் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சியைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் பலர் இப்பணியினைச் செய்யவில்லை. பாரதி பற்றித் தமிழக பல்கலைக்கழகங்களின் எழுத்துகளை மாத்திரம் நம்பியிருந்தால், பாரதி பற்றியதொரு முழுமையான அறிவைப் பெற்றிருப்போமோ என்பது சந்தேகமே... பெ.சு.மணி போன்ற தனி நிலையாராய்ச்சியாளர்களுக்கான ஒரு பெரும் மரபு தமிழ் நாட்டிலுள்ளது என்றே கூறல் வேண்டும். தமிழகத்தின் பண்டைய வரலாற்றுக்கு மயிலை சீனி வேங்கடசாமி செய்த பங்களிப்பே என் கண் முன் வருகிறது. தமிழகத்து ஆராய்ச்சி செல் நெறிகளின் துளிர்களாக விளங்கும் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, பெ.சு.மணி போன்றோருக்கு நமது வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்” என்பார் கா.சிவத்தம்பி.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமிக்கு சமமாக மதிக்கப்படும் தகுதி பெ.சு.மணிக்கு பரிபூரணமாய் உண்டு என்ற அடிமன உந்துதலுடனேயே கா.சிவத்தம்பி அந்த வாழ்த்துரையை வழங்கியிருந்தார். அவர் கேட்டிருந்தார் என்பற்கான வாயுபசார வார்த்தைகள் அல்ல, உண்மையில் பெ.சு.மணியின் பணி பெரிதும் போற்றுதலுக்குரியது என்பதை ஆழ்மன எழுச்சியோடு சொல்கிறேன் என கா.சி. வலியுறுத்திக் கூறினார்கள் (அதனைக் கையேற்று அனுப்பிய என்னுடைய நேரனுபவம் இது. தமிழியல் செயல்கள் ஊழியர்களுக்கான பரஸ்பர ஊடாட்டமாக அந்த உணர்வு வெளிப்பாடு அமைந்திருந்தது. “உண்மையிலே பெ.சு.மணியின்ரை தேடல் வெளிப்பாடுகள் பல இல்லையென்றால் இண்டைக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிற முடிவுகள் சிலதுக்கு நெருங்கியிருக்க மாட்டோம்” என வலியுறுத்திக் கூறியிருந்தார் கா.சிவத்தம்பி)

ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடனான தேடல் ஊடாக ஏராளமான தகவல்களைத் திரட்டி வழங்குவது மட்டுமன்றிக் காத்திரமான தனது முடிவுகளையும் முன்வைப்பவர் பெ.சு.மணி. அவரது பரந்து விரிந்த வாசிப்பு விசாலிப்பும், இடையீடற்ற செயலாற்றல் வாயிலாக எட்டிய அனுபவச் செழுமையும் “இந்தியத் தேசியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” எனும் அவரது முதல் நூலிலேயே வெளிப்பட்டிருந்தது. கனதிமிக்க அந்நூலின் முதல்பதிப்பு 1973 இல் வெளியாகி 5 வருடங்களில் இரண்டாம் பதிப்பைக் கண்டு 2001 இல் மூன்றாம் பதிப்பையும் கண்

டுள்ளது. “தமிழர் கண்ட விவேகானந்தர்” என்ற தொகுப்பு நூல் 1974 இல் அவரது இரண்டாவது வெளியீட்டு முயற்சி. நான்காவது வெளியீடாக 1977 இல் “பாரதியாரும் இராமகிருஷ்ணர் இயக்கமும்” என்பதனை வழங்கியவரது மூன்றாவது நூல் அதே வருடத்தில் வெளிவந்த “சங்ககால ஔவையாரும் உலக பெண்பாற் புலவர்களும்” (2 ஆம் பதிப்பு 1986) என்பது கவனிப்புக்குரியது.

“பெ.சு.மணி எழுத்துப் பணி சில மதிப்பீடுகள்” எனும் பூங்கொடி பதிப்பக வெளியீடான சிறு பிரசுரம் காட்டும் அவரது 66 நூல்களின் பட்டியலில் இதழியல் தொடர்பான ஆக்கங்கள் பல உள்ளடங்கியிருப்பதைக் காண இயலும். “தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் ம.பொ.சி.யின் “தமிழ் முரசு” (2006) எனும் அவரது 57 ஆவது நூல் முயற்சி உட்பட பல இதழ்களைப்பற்றிய மறைந்து கொண்டிருந்த உண்மைகள் அவரால் வெளிப்பட்டனவாகும். ஆக, தேசிய எழுச்சி - இராமகிருஷ்ண இயக்கம் - பாரதியியல் - ம.பொ.சி.என்ற தளங்களில் ஆழக் காலூன்றி ஆய்வுகளை விஸ்தீரணமாய் முன்னெடுப்பவராக விளங்கிய அதேவேளை சங்ககாலத்தையும் ஔவையார்களையும் உலக பெண்பாற் புலவர்களையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துபவராகவும் பெ.சு.மணி விளங்குகிறார்.

இந்தியத் தேசியத்தைப் போற்றிய அதேயளவில் தமிழ்த் தேசியத்தையும் இனத்தேசிய சுயநிர்ணயத்தையும் வலியுறுத்திய ம.பொ.சிவஞானம் தலைமையேற்று இயங்கிய தமிழரசு இயக்கத்தில் தீவிரமாகச் செயலாற்றிய காலத்திலேயே தனது முதல் நூலை பெ.சு.மணி எழுதியிருந்தார். அதற்கான அணிந்துரையில் ம.பொ.சி. “அரசியல் தொடர்புடைய கலாசார இயக்கமான தமிழரசுக் கழகத்தோடு உள்ளன்போடு உறவாடி வரும் காரணத்தால் கலாசாரப் பின்னணியில் தேசியத்தைக் காண இவரால் முடிந்திருக்கிறது” எனக் கூறியுள்ளமை கவனிப்புக்குரியது. இவ்வகையில் ம.பொ.சி.யின் பாசறையில் பயிற்சி பெற்றவாறு பாரதிய சர்வதேச நோக்கின் அடிப்படையிலான இந்தியத் தேசியம் - தமிழ்த்தேசியம் - சாதியத் தகர்ப்பு - பெண்விடுதலை - சமத்துவம் எனும் கருத்தியலுடன் இதழியல் வரலாற்றுத் தொட்டிலை பெ.சு.மணி வெளிப்படுத்துகிறார்.

II

“பெ.சு.மணி ஆய்வுக் கட்டுரைகள்” நூலின் முதல் கட்டுரை “தமிழ் இதழியல் 1831 - 1881 கருத்தியல் கோட்பாடு”; இரண்டாவது கட்டுரை அதே

தலைப்புக்கான 1882 - 1941 கால இடைப்பட்டன. இவ்விரு கட்டுரைகளும் 2001 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 21 மற்றும் 22 ஆம் திகதிகளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம் பெற்ற "தமிழ் இதழியல் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு" முதல் மற்றும் இரண்டாம் அமர்வுகளில் படிக்கப்பெற்றன. இரு கட்டுரைகளும் 149 பக்கங்களையுடையன. தமிழ் இதழ்கள் தோற்றம் பெற்று 110 ஆண்டுகளில் பெற்று வந்த வளர்ச்சியும் கருத்தியல் செல்நெறியும் மிகத் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது கட்டுரை "விவேகானந்தன்" எனும் பெயரில் வெளிவந்த மூன்று இதழ்கள் பற்றியன; இவற்றில் இரண்டு இலங்கையில் (யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும்) வெளிவந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது. "இந்தியாவில் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முதல் வார இதழ்" என்பது நான்காவது கட்டுரை. ஏனைய 20 கட்டுரைகளும் ஏதோவொருவகையில் இதழியல் தொடர்புடையன அல்லது அதன் பேசு பொருளாக எடுத்தாளப்பட்ட கருத்தியல்களோடு உறவு கொண்டவை. இங்கு அத்தகைய இதழியல் கருத்தியல்களை முன்னிறுத்தி எமக்கான கருத்தியலை வடிவமைக்க முயல்வோம்.

'தேச பாஷைப் பத்திரிகைகளும் தேசபாஷை நூல்களும் அதிகமாய்த் தோன்றி ஜனங்களுக்குச் சகாயம் செய்யாவிட்டால் இந்த நவீன ஜனநாயக முறை நிறைவேறுதல் கஷ்டமாகும்' எனக் கூறும் (ப.92) ஜி.சுப்பிரமணிய ஜயர் இந்து (ஆங்கிலம்), சுதேசமித்தரன் (தமிழ்) இதழ்களின் ஆசிரியர். இந்தியத் தேசியத்தினதும் தமிழ்த் தேசியத்தினதும் முன்னோடி. சாதியத் தகர்ப்பு- பெண் விடுதலை என்பவற்றுக்காகக் குரல்கொடுத்தவர். இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட்டவர். சுதேசமித்திரனில் வெளியான தலையங்கங்கள் 'ஆசாரத்திருத்த வியாசங்கள்' எனும் தலைப்பில் 1914 இல் தொகுக்கப்பட்டு நூலுருப் பெற்றிருந்தது. அதற்கு ஜி.சு. எழுதிய முகவுரையின் முக்கியத்துவம் கருதி பெ.சு.மணி முழுமையாக வழங்கியுள்ளார். (பக்.99-102). அதன் போக்கில் "...இந்தியா தேசத்தில் மகமதியர், கிறிஸ்தவர், ஆங்கிலோ இந்தியர் மூன்று வகுப்பினரும் முக்கியமாய் மகமதிய வகுப்பினர் தேசத்தில் செல்வாக்கையும் கவர் மென்டின் அபிமானத்தையும் பெற விஷேட முயற்சிகள் செய்து வருகின்றார்கள். இப்படிச் செய்வது முற்றிலும் சரியேயன்றி தப்பல்ல. ஆனால் அவர்களைப் போல நாழும் நம்முடைய சபாவமான மந்தகதியை விட்டு தீவிர கதியைப் பின்பற்ற வேண்டும். அப்போது தான் இந்துக்களாகிய நாம் பிற்பட்டு ஏமாந்து நிற்காமல்

மற்ற வகுப்பினருடன் சரிசமானமாய்த் தோளோடு தோள் நின்று இந்திய சமூகம் முழுதும் மற்றத் தேசங்களுடைய சமூகங்களோடு போட்டி போட்டு ஜயம் பெறும்படி செய்ய, வல்லவராவோம்' (ப.101) என ஜி.சு.சொல்லிச் செல்வார்.

இந்தியத் தேசியத்தினுள் மதத் தேசியங்களை அங்கீகரிக்கும் ஜி.சு.தமிழினத் தேசிய எழுச்சிக்கும் வித்திட்டவர். தமிழின உணர்வு மேற்கிளம்பக்கால் கோளிட்ட பழஞ்சுவடிகளின் பதிப்பு முயற்சியில் ஜி.சு.வின் பங்களிப்பை 'யாழ்ப்பாணம் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை தமது கலித்தொகைப் பதிப்பில் (1887) நன்றியறிதலுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்' (ப.103). இது போன்ற தமிழின உணர்வு பின்னாலே இந்தியத் தேசியம் வீறுபெற்று எழுந்த காலத்திலும் காங்கிரஸ் இதழியலாளர்களிடம் காணப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் பி.வரதராசலு நாயுடுவின் 'தமிழ் நாடு' இதழ் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். சென்னையில் இந்தி பிரசாரசபை உரையின் போது திராவிட கட்படா பாஷையெனத் தமிழை மட்டந்தட்டி நேரு ஆற்றிய உரையைக் கண்டித்து 1936 இல் அக்டோபர் 8 தலையங்கத்தில் வரதராசலு நாயுடு எழுதியிருந்தமை கவனிப்புக்குரியது. 1938 இல் இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே தேசியவாதியாக நின்று இந்தி எதிர்ப்புக்கருத்தை 'தமிழ் நாடு' வெளியிட்டது. (ப.148). அந்த வகையில் 'தமிழ் நாடு இதழ் தேசியத்திற்குத் தீங்கு நேரிடா வண்ணம் பிராமணரல்லாதார் நலன் களுக்கு ஆதரவளித்தது' (ப.149). பிராமணரல்லாதாரின் நலனை முன்னிறுத்தி இயங்கிய ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பிராமணர் மீது துவேசம் கொண்டவர்கள் இருப்பது போன்று காங்கிரஸ் கட்சியில் பிராமணரல்லாதோர் மீது வெறுப்புக் கொண்ட பிராமணர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதனை தமிழ் நாடு இதழ் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. (ப.149).

முன்னதாக 'பறையன்' எனும் இரட்டை மலை சீனிவாசன் இதழ் 1895 ஜூலை 6 அன்றே 'பார்ப்பனக் காங்கிரஸ்' எனும் கட்டுரையில் காங்கிரஸ் கட்சி பிராமணர்க்கானது எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. 'இவ்வாறு பார்ப்பார் நிறைந்த கூட்டத்தில் செய்யும் தீர்மானங்கள் ஒவ்வொன்றும் பார்ப்பாருக்கு இசைந்ததாக இருக்குமேயன்றி இதர ஜாதியினருக்கு நன்மை உண்டாகுவதாக' செயலாற்றாது எனக் கூறியதுடன் 'அப்பாப்பாரக் காங்கிரஸ் பறையராகிய நம்மவர்க்கு யாது பயனையுந்தராது' என்றும் இடித்துரைத்து இருந்தது. (ப.138). இவ்வகையில் பிராமண எதிர்ப்புணர்வோடு தலித் இயக்கப் பிரசாரம் முன்னெடுக்கப்பட்டு இரு

தசாப்தங்களின் பின்னர் பிராமணரல்லாதாரான இடைச்சாதியினர் நலனை முன்னிறுத்திய ஜஸ்டீஸ் பார்ட்டி எனும் நீதிக்கட்சியினரின் பிரசார இதழான 'திராவிடன்' 1.6.1917 இல் தோற்றம் பெற்றது. அதன் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் 'காங்கிரஸ் நோக்கத்துக்கு முரண்படாத வகையில் தென்னாட்டுப் பிராமணரல்லாதவர் நலன்' நாடும் தலைவர்கள் சிலரால் 'சென்னை மாகாணச்சங்கம்' தோற்றுவிக்கப்பட்டு அதன் பிரசார இதழாக 'தேச பக்தன்' வெளியிடப்பட்டது (பக்.115-116). இந்த அணியில் செயற்பட்ட ஈ.வெ.ரா.பெரியார் 1925 இல் பிராமணர் நலனையே காங்கிரஸ் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது எனக் குற்றம் சாட்டி வெளியேறி நீதிக்கட்சியுடன் இணைந்து, பின்னர் தனித்துவமிக்க திராவிடர் கழகத்தை முன்னெடுத்து வரலாறு படைத்தார் என்பது கவனிப்புக்குரியது.

நாற்பதாம் ஆண்டுகளில் விடுதலைப் போராட்ட அலையும், திராவிடர் இயக்க எழுச்சி பிராமணியத்துக்கு எதிராக முனைப்புற்றமையும் காரணமாக ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் இருந்து தலித் இயக்கம் வீறிழந்து போயிருந்தது. எண்பதுகளின் பின்னர், குறிப்பாக அம்பேத்கர் நூற்றாண்டு எழுச்சியை யொட்டிய தொண்ணூறுகளில் தமிழ்த்தலித் இயக்க முன்னோடிகள் மறு கண்டுபிடிப்புச் செய்யப்பட்டனர். அதன் முன்னோடி நடவடிக்கையாக அயோத்திதாசரை முதன் முதலில் வெளிப்படுத்தியவர் பெ.சு.மணி என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. அவரது இதழியல் வரலாற்றுத் தேடல் அதற்கு உதவுவதாயமைந்தது. இந் நூலில் இரு கட்டங்களிலுமான தலித் இதழ்கள் குறித்து அவர் விரிவாக எழுதியுள்ளார். சூரியோதயம் (1869), பஞ்சமன் (1871), திராவிடப் பாண்டியன் (1886), திராவிட மித்திரன் (1885), மகா விகடதூதன் (1888), பறையன் (1893),

இல்லற ஒழுக்கம் (1898), பூலோக வியாசன் (1900), ஒரு பைசாத்தமிழன் (தமிழன்) (1907), ஆன்றோர் மித்திரன் (1910), தமிழன் (கோலார்) (1926), ஆதி திராவிட மித்திரன் (1934), புத்துயிர் (1940), உதய சூரியன் (கோலார்) (1940) என்பன அத்தகைய தலித் இதழ்களாகும். (அடைப்புக்குறிக்குள் தோற்றம் பெற்ற ஆண்டு தரப்பட்டுள்ளது) (ப.135).

தொழிலாளர் இயக்க முதல் இதழான ஸ்வதர் மாவை இலுப்பை லட்சுமண ஐயர் வெளியிட்டார். பௌத்தம்-மார்க்சியம் இணைந்த அவரது பார்வையுடன் ஒத்து இயங்கிய சிங்கார வேலர் அவ்விதழில் எழுதியுள்ளார். ஸ்வதர் மாவின் முதல் இதழ் 21 ஏப்ரல் 1921 இல் வெளிவந்தது. இந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட் தலைவரான சிங்காரவேலர் வர்க்க ஒழிப்பும் சாதியத் தகர்ப்பும் இணைத்து முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என இறுதிவரை வலியுறுத்தியவர். பௌத்தம்-காந்தியம்-கம்யூனிஸம் இணைந்த பார்வை அவரிடம் காணப்பட்டது. (ப.200). பெண்கள் இதழ்கள் குறித்த வெளிப்பாட்டையும் (பக்.157-160) நூலில் காணவியலும்.

III

பிராமணர்-பிராமணரல்லாதார்-தலித் இதழியல் கருத்தியல்கள் ஏனைய தளங்களான தொழிலாளர், பெண்ணிய இயக்கங்கள் போன்றவற்றின் மீதும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளமையை அவதானிக்க இயலும். அவரது விருப்பையும் மீறிச் சாதித் தேசியம் வலுவோடு இயங்கியமையே இந்த இதழியல் வரலாறு எடுத்துக் காட்டி நிற்கின்றது. சாதித் தேசிய சுயநிர்ணயத்தை வடிவமைக்கும் கருத்தியல் தேடலை நாடும் தேவையை இவை வலியுறுத்தி நிற்பது தெளிவு. தேடுவோம்!

One உங்கள் தங்க நகைகளை இலவசமாக உங்கள் மீட்பதற்கு இப்பொழுது பொன்னான் வாய்ப்பு!

மாதாந்தம் **ரூ.10,000** வரை வெல்லங்கள்

3 மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை **ரூ.100,000** வரை வெல்லங்கள்

ரூ.34,500 =

(011) 2374100

மனிதத்தின் குரல்

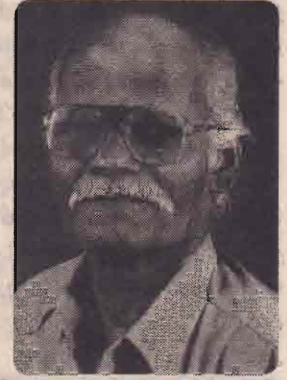
மா.பாலசிங்கம்

'தினக்குரல்' பத்திரிகை ஒன்றரைத் தசாப்தங்களாக மக்களுக்குப் பணி செய்து வருவது ஈழத் தமிழ்ச் சமூக நிலை, தமிழ்ப் பத்திரிகைச் சூழல் என்பவற்றோடு உரைத்துப் போர்க்கும்போது பாரிய சாதனையே! இரு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் நீண்டகாலமாகப் பணியிலிருக்கின்றன. மாகாண ரீதியாகவும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கிரமமாக வெளிவருகின்றன. இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் கூட்கூட திடீர்ச் செய்திகளையும் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்களையும் உடனுக்குடன் ஒலி, ஒளிபரப்புகின்றன. 'தினக்குரல்' இவைகளுக்குள் சுழியோடி, புகுந்து விளையாடித் தன்னை அசைக்க முடியாத நிலைக்குக் கொண்டுவந்திருப்பது தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையை மலைக்கவே வைக்கும். இதெப்படிச் சாத்தியமானது? நல்லதொரு பண்டித்துக்கு நுகர்வோர்படையெடுப்பது அறியப்பட்ட சங்கதியே! அதுபோல் தினக்குரலும் மக்கள் மனமறிந்த பத்திரிகையென்பதைத் தொடக்கத்திலிருந்தே நிலைநாட்டி வருகின்றது.

1996 ஆம் ஆண்டு பேரினவாதத்தின் விதைப் புகளாக அவசரகாலச் சட்டம், பொருளாதாரத் தடை, யுத்தம் என்பன ஈழத்தமிழர் வாழ்வு மீது திணிக்கப்பட்ட காலம். ஈழத்தமிழ் மண் பழி வாங்கப்படும் பூமியாக்கப்போவதை உத்தேசித்து ஈழத்தமிழர் சிதறுகை சகல தேசங்களிலும் இலங்கையிலும் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஈழத்தமிழன் மனநிம்மதியை இழந்து நின்றான். தமிழ் வாசகருக்குப் பெருநெருக்கடியேற்பட்டிருந்த இக்காலகட்டத்தில்தான் தினக்குரல் தனது பணியைத் தொடங்கியது. மனமுடைந்த ஈழத்தமிழரைத் தேற்றுவது போலவும் அநீதிகளுக்கு எதிராக மக்களைத் தூண்டுவது போலவும் யுத்தம் யுத்த தகவல்களை வழங்கி மக்களை நெறிப்படுத்துவது போலவும் மிகப்பக்குவமாகத் தனது பணியை அமைத்துக் கொண்டதாலேயே 'தினக்குரல்' இன்றைய இந்த மேன்நிலைக்கு நிமிர முடிந்தது.

மக்கள் அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதில் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு அத்தியாவசியமானது. இக்கருத்தியலைப் பிசக்காது 'தினக்குரல்' ஊருக்கு நல்லதைச் சொல்லி வருவதே அதன் இத்தகைய செ

ழிப்புக்குக் காரணமெனலாம். அதுவே அதன் உந்து சக்தியுமாகும்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைத் தலையங்கத்தைச் சாதா

ரண வாசகனும் வாசிக்க வசியப்படுத்தியது 'தினக்குரல்' எனில் மிகையாகாது. எந்நாள்தினசரியோ, அந்நாளில் இலங்கை உட்பட உலக அரங்கில் மனதைக் குடையக் கூடிய என்ன- அரசியல், சமூகம் சார்ந்தது மட்டுமன்றி இலக்கியம் உட்பட நிகழ்கின்றதோ, அதைத் தொனிப்பொருளாக்கி வாசகனை நெறிப்படுத்தும் வகையில் துணிச்சலான தலையங்கங்களைத் தீட்டியதில் இப்பத்திரிகை ஏனைய பத்திரிகைகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கின்றதென்பதைத் தமிழ் வாசகருக்கு நான் கூறித்தான் தெரியப்படுத்த வேண்டியதில்லை. இப் 14 ஆண்டுகளில் இப்பத்திரிகையில் இரு பிரதம ஆசிரியர்களே பணி செய்துள்ளனர். ஆரம்பகால ஆசிரியர் ஆ. சிவநேசச்செல்வன், அவர் பின் பொறுப்பேற்ற தற்போதுள்ள வீ. தனபாலசிங்கம் அதே தடத்தில் நின்று தலையங்கங்களை வெளியிடுகிறார். இவைகளின் காத்திரமான விடய அடக்கத்தை உள்வாங்கி, இவரது நூறு தலையங்கங்கள் ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் என்ற பெயரில் நூலாக்கப்பட்டுள்ளன. இது தமிழ் வாசகர் மத்தியில் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் தலையங்கத்துக்குப் பெரு வரவேற்பிருக்கின்றதைக் காட்டுகின்றதல்லவா!

இப்பத்திரிகையின் மற்றொரு சிறப்பம்சம் மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகளை வெளியிடுவது. ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் செய்திகள், கட்டுரைகளைத் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்து வெளியிடப்படுகிறது. இம் மொழிகளில் பரிச்சயமற்ற தமிழ் வாசகர்கள் இவைகளை வாசிப்பதன் மூலம் சகோதர இனத்தவர்கள் கொண்டிருக்கும் அரசியல், இனரீதியான உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. பயங்கரவாத ஒழிப்பு, நிலமீட்பு என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் ஈழத்தமிழ் மண்ணில் நடந்து கொண்டிருந்த போது யுத்த களநிலை, அரசியல், சூழல் சம்பந்தமான தினக்குரல் கட்டுரைகள் இலகு தமிழில் தெளிவான நடையில் படைக்கப்பட்டு ஈழக்கட்டுரை இலக்கியத்துக்குப்

புதிய பரிமாணங்களைக் காட்டியதோடு புதிய வாசிப்பையும் கொடுத்தன. இக்கட்டுரைகளைப் படைத்த சிலர் அகில இலங்கை ரீதியில் பரிசுகளைப் பெற்றது 'தினக்குரல்' மேலும் தமிழ் மக்களைச் சென்றடைய வழிகோலியது. இந்த வகையில் விதூரன், யதார்த்தன், தாயகன் ஆகிய பெயர்கள் என்றும் தமிழ் வாசகர் மனதில் நிலைத்து நிற்கும்.

புலம்பெயர் இலக்கியத்துக்கும் இப்பத்திரிகையின் கதவுகள் திறந்தேயுள்ளன. புகலிட இலக்கியவாதிகள் எந்த இலக்கிய முகாமைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தா

லும் பாகுபாடு காட்டாது அவர்களுக்கும் வரவேற்புக் கொடுக்கிறது. தினக்குரல் கருணைப்பாலம் மனிதநேயத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு. இதன் மூலம் ஆதரவைப் பெறும் அத்தனை உள்ளங்களும் வாழும்வரை இப்பத்திரிகையை நினைத்து வாழும். மக்கள் குரலைத் தினசரி ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் 'தினக்குரல்' பத்திரிகையின் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுடனான பணி இப்பூப்பந்தில் ஆல விருட்சமாகச் செழித்தோங்க வாழ்த்துகள்.

குறுகிய காலத்தில் மகத்தான கீழ்ப்பாடு

இலங்கையில் இன்று வெளியாகும் பத்திரிகைகளில் முன்னிலையில் இருப்பவற்றில் தினக்குரலும் ஒன்று. உழவர் முதல் உத்தியோகஸ்தர் வரைகாலையில் காத்திருந்து படிக்கும் ஒருதரமான நாளிதழ் ஆகும். மக்களின் தேவைகளின் எண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பான 'தினக்குரல்' விழாக்காணும் நாளில் வாழ்க இன்னும் வளர்க என வாழ்த்துகிறோம்.

காலத்தின் தேவையான தொழில்நுட்பங்களையும் கையாண்டு நல்ல ஆசிரியர் குழுவின் நெறிப்படுத்தலில் வரம்புகளுக்குட்பட்டு சகலவிதமான விடயங்களையும் அலசி ஆராய்ந்து செய்திகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் தந்துகொண்டிருக்கும் காலைக்குரலே தினக்குரலாகும். நல்ல திறமைமிக்க முகாமைத்துவத்தையும் ஊழியர்களையும் கொண்டுள்ள ஒரு பொறுப்பான நிறுவனமாக 'தினக்குரல்' வெளியீட்டாளர்களைக் குறிப்பிட முடியும். அதிக மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் பத்திரிகையாக இருப்பதனால் அந்த நிலையைப் பேண வேண்டிய பாரிய பொறுப்பும் ஆசிரியர் குழுவிற்குண்டு. சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், மாணவர்கள், மங்கையர்கள், நடுத்தர வயதினர், முதியோர், வியாபாரிகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், சுயதொழில் செய்வோர் என பலதரத்தினரும் வெவ்வேறு எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருப்பதால் அவற்றைத் திருப்தி செய்வது ஆசிரியர் குழுவின் முக்கிய கவனமாய் அமையவேண்டும். இந்தப் பணியில் தினக்குரல் இதுவரை சிறப்புடன் இயங்குவதை நாம் காண்கிறோம்.

இன்று 'தினக்குரல்' பத்திரிகையை நோக்குபிடத்து அரசியல், பொருளாதாரம், இலக்கியம்,

அன்றாட நடப்புகள், சமயம், வங்கியியல், வெளிநாட்டுச் செய்திகள், விளையாட்டு ஆகிய கட்டுரைகளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது. ஞாயிறு இதழ் இதனிலும் சிறப்பாக, நாள் முழுவதும் வாசித்து மகிழக்கூடிய ஒரு இதழாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. நல்ல தரமான எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வருவது இன்னும் மோர் அம்சமாகும். செய்திக்கும் கருத்துகளுக்கும் கட்டுரைகளுக்கும் தேடித்திரியும் துடிப்பான சேகரிப்பாளர்களையும் உதவியாசிரியர்களையும் மெச்சாமல் இருக்க முடியாது. சலிப்பற்ற அவர்களது உழைப்பும் பத்திரிகையின் உயர்ந்த நிலைக்குக் காரணமாகும்.

நான் தினக்குரல் பத்திரிகையை வாசிக்கும் போது ஒரு முழுமை அடைவதாக உணர்கின்றேன். எந்தப் பக்கத்தை எடுத்தாலும் ஆங்காங்கே தவற விடமுடியாத விடயங்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் பங்குகொள்வதற்கு ஆசிரியர் குழாமும் ஊழியர்களும் எவ்வளவு உரிமை பெற்றுள்ளனரோ அதேயளவிற்கு இன்னும் மேலும் உரிமையாளர் எஸ்.பி.சாமியையும் அவர் பங்கையும் மறக்க முடியாது. பத்திரிகையின் அகவை பதினைந்து வரும் வேளையில் மீண்டும் வாழ்த்துவோம், சேவைக்கு நன்றியும் கூறுவோம்!

**ஆர்.நடராஜா
நிறைவேற்றப்
பணிப்பாளர்,
செலான் வங்கி**

மக்களுடன் மக்களாக...

கலாபூஷணம்
பருத்தியூர் பால வயிரவநாதன்

இன்றைக்கு எங்களது தினக்குரல் என்ன சொல்கின்றது பார்ப்போம்' தினக்குரல் பத்திரிகை வாங்கிப் படிக்கு முன்னர் வாசகர்கள் இவ்வாறு சொல்வதை பல தடவைகள் கேட்டிருக்கின்றேன்.

'தினக்குரல்' தங்களுடைய சொந்தப் பத்திரிகை எனும் உரிமையுடன் வாசகர்கள் நோக்குகிறார்கள் என்பது நீங்களும் அறியாத ஒன்றல்ல. அந்த அளவிற்கு தமிழ் மக்களின் எண்ணங்களுடன் இரண்டறக் கலந்து தினக்குரல் வியாபித்து இருப்பதற்கு யாது காரணமாக இருக்கின்றது?

ஒரு பத்திரிகை எந்த அளவிற்கு வாசகர்களின் நெஞ்சத்தை நிறைக்கின்றது என்றால் அங்கு வெளியாகும் தகவல்களின் உண்மைத்தன்மைகள் மனதைத் தொடுவதுடன், தமது உரிமைக்கான குரல் ஒலிப்பதனால் ஏற்படும் பெரும் திருப்தியுமே காரணமாகும்.

இந்தக் கருத்துடன் இன்னும் ஒரு உண்மையும் உள்ளது. இந்த நிறுவனத்தின் நிறுவனர், ணிப்பாளர், பத்திரிகையின் ஆசிரியர், ஆசிரியரின் பக்கபலமாக இருக்கின்ற ஆசிரியர் குழாம்கள், செய்தியாளர்கள் மட்டுமன்றி இங்கு பணியாற்றும் அனைவரும் மக்களுடன் நேரடியாக அன்புடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகிவருவதும் ஒரு பிரதானமான காரணமாகும். பத்திரிகையுடன் தொடர்பு கொண்ட ஊழியர்கள் பொது வைபவங்களில் நிறையவும் அந்நியோன்னியமாகப் பழகுவதை நான் நேரில் கண்டிருக்கின்றேன்.

தினக்குரல் ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் அவர்கள் தலைநகர் கொழும்பில் எந்த நிகழ்ச்சியிலும் மக்களுடன் ஒருவராகக் கலந்து நின்று ரசித்தபடி இருப்பார். இது இவரது சுபாவம். சனங்கள் இவரைத் தங்களில் ஒருவராகக் கருதுகின்றார்கள். எளிமையின்றி வாழ்வில் முழுமையை நாம் காணமுடியாது. இவரது ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் துணிவு, விவேகம், உண்மையின் அற்புதக் கலவை. இவரது வழியிலேயே இவருடன் பணியாற்றும் செய்

தியாளர்கள், புகைப்படப்பிடிப்பாளர்களை மக்கள் நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள். மக்களுடன் நேயமுடன் உறவாடுதலே ஒரு பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத நெறிமுறை என்பதை நாம் அறிவோம்.

வயதில் குறைந்தவர்களாலும் நிறையச் சாதிக்க முடியும் என்பதற்கு ஞாயிறு வார மஞ்சரி ஒரு முன் உதாரணமாகும். அதன் ஞாயிறு ஆசிரியர் ஆர். பாரதி தன்னடக்கமானவர். இவரும் இவருடன் இணைந்தவர்களும் இளைய தலைமுறையின் திறமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. பலசுவை விருந்தளிக்கும் ஞாயிறு மஞ்சரிக்கு எம்மனம் கனிந்த பாராட்டு. இதில் உள்ள அரசியல் அலசல்கள், செய்திகள், உலக சமசாரங்கள் எல்லாமே அசத்தல். எந்தப் பக்கங்களுமே சோடைபோனது கிடையவே கிடையாது.

பத்திரிகைத்துறை ஒரு தொழில் சார்ந்த பணி என்பதை விட மானுடதர்மமும் அதனோடு சங்கமித்துள்ளது. மக்களுடன் பழகி அவர்களின் பிரச்சினைகளை வெளியே இருந்து பார்க்காது உண்மையான அன்புடன் நோக்குகின்ற செயல் முறையுமாகும்.

மக்களின் நாடித்துடிப்பை சிலர் பேச்சுகளும் கடிதங்களும் மட்டும் நிர்ணயிப்பது அல்ல. மக்களுடன் விலகி எவரது எண்ணங்களையும் புரிந்து கொள்ளவும் இயலாது. தொகுதிக்குப் போகாத அரசியல்வாதி போல பத்திரிகையாளர் வாழமுடியாது.

இந்த உண்மையினை தினக்குரல் நிர்வாகம் புரிந்து வைத்திருக்கின்றது. இயல்பான முறையில் மக்களை நேசிப்பவர்களுக்கு உண்மைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கத் தேவையுமில்லை.

அரசியல் தாக்கங்களாலும் பொருளாதாரச்சுமைகளாலும் அல்லலுறுபவர்கள் சாதாரணபொது மக்கள் தான். பத்திரிகைகள் அவர்களின் எண்ணங்களுக்கு வலுவூட்டல் முயற்சியில் ஈடுபடல் வேண்டும்.

அரசியல் சார்ந்த விடயங்கள் அன்றாடம் நிகழும்

நாட்டின் விடயங்களுடன் வெளிநாடுகள் பற்றிய சமாசாரங்களை மட்டும் தருவது மட்டும் தினசரிகளின் நோக்கமல்ல. மேலும் சாதாரண மக்களுக்கு புரியும் படியான பல விடயங்கள் எடுத்தாளப்படவும் வேண்டும்.

கலை இலக்கியங்கள், சமயம் சார்ந்தவை, விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்கள், பொழுது போக்கு அம்சங்கள், பொருளாதார வளர்ச்சி சார்ந்தவைகள், விவசாயம், மாணவர்கள் கல்வி தொடர்பானவை எனப் பல விடய தானங்களை வாரி வழங்கிடும் வள்ளலாகத் தினக்குரல் திகழ்வதைப் பாராட்டுவது எம்மை நாமே பாராட்டுவதாக இருக்கின்றது.

எங்களது எதிர்பார்ப்புக்களை எவை நல் குகின்றனவோ அவை எமது பொருளாகின்றன. தினக்குரல் எமது மக்களின் உடைமை. இதனைப் போஷிப்பது எமது கடமை.

இன்று பத்திரிகைத்துறை உலகம் பூராகவும் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ள அதேவேளை, இவை பெரும் நெருக்கடிகளையும் சந்தித்து வருகின்றன. ஒரு பத்திரிகையை நடாத்துவதற்கு மிகவும் துணிச்சலும் உண்மையை உரைக்கும் பத்திரிகையாளர்களின் தன்னலமற்ற தொண்டும் முக்கியமானதேயாகும். இது ஒரு குழு முயற்சி. நல்ல சாரதியும் முரண்படாத வாகனமும் அமைந்தாலே வாகனமும் அதில் பயணிக்கும் பயணிகளும் எதுவித சிரமமும் இன்றிப் பயணிக்க முடியும்.

விவேகமும், துணிவும் இரண்டறக்கலந்தாலே எந்த ஒரு முயற்சியும் கைகூடி வரும். விவேகமற்ற துணிச்சலினால் பயன் கிட்டாது. தினக்குரல் துணிச்சலுடன் விவேகம் கொண்டது.

இந்தவகையில் தினக்குரல் ஸ்தாபகர் திரு எஸ்.பி.சாமி, பணிப்பாளர் குழுவினர், தினக்குரலின் பிரதம ஆசிரியர் தனபாலசிங்கம், அவரது பத்திரிகையாளர் குழுவினர்கள், ஸ்தாபன ஊழியர்கள் அனைவருமே தினக்குரல் வெற்றியில் மக்களோடு இணைந்திருக்கும் பங்களாளர் ஆவர். தினக்குரல் 15 ஆம் ஆண்டு மாறாவாலிபம் நோக்க இறை ஆசி பெருகும். வாழ்த்துக்கள்!

ஈழகேசரிப் ஈழத்து நவீன

பேராசிரியர்

செ.யோகராசா

நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் சிறுசஞ்சிகைகளின் வரவுக்கு மிடையில் நெருங்கிய தொடர்புள்ளமை கண்கூடு. பத்திரிகைகளுக்கும் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்குமிடையில் அத்தகைய தொடர்பில்லாவிடினும் ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சூழல் அதற்கு விதிவிலக்கானது. ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் தளர்ச்சியிலும் பத்திரிகைகளும் கணிசமான இடத்தைப் பெற்று வந்துள்ளன. இவ்வாறானதொரு முக்கியத்துவம் ஈழகேசரிக்குள்ளது. ஈழ கேசரியுடனேயே அவ்வாறான போக்கு ஈழத்தில் ஆரம்பிக்கின்றதென்றும் கூறலாம். ஈழ கேசரி (1930) வெளிவந்த காலத்தில் 'வீரகேசரி' (1930), 'தினகரன்' (1932) என்பன வெளிவந்தனவாயினும் முன்னைய பத்திரிகைகளைவிட இவை நவீன இலக்கியப் படைப்புகளைப் பிரசுரிப்பதிலே ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனவாயினும் - பிற்கூறப்பட்ட இருபத்திரிகைகளும் தமிழக எழுத்தாளர்களுக்கே கூடுதலான இடத்தை வழங்கியிருந்தன. மாறாக 'ஈழகேசரி' ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கே முதன்மையளித்தது. இவ்வாறாக 'ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈழகேசரி' பெறுகின்ற முக்கியத்துவம் பற்றி இன்றுவரை ஈழத்து ஆய்வாளர்கள் சரியாகவோ முழுமையாகவோ எடுத்துக் காட்டியிருப்பதாகக் கூற முடியாதுள்ளது. இந்நிலையில் மறுமதிப்பீட்டிற்கானதொரு தேவையுள்ளது.

ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியில்...

ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றத்தின் ஆரம்பநிலையில் ஈழகேசரிக்குக் கணிசமான பங்குள்ளது. முப்பதுகளில் கவிதைத்துறைக்குள் பிரவேசித்த மூத்த தலைமுறைசார்ந்த சோமசுந்தரப் புலவர், அவ்வையூர் மு.செல்லையா, மு.நல்லதம்பி, யாழ்ப்பாணன், நவாலியூர் நடராஜன் (சத்தியநாதன்), அகிலேஸ்வர சர்மா, வேந்தனார் முதலானோரதும் (இவர்கள் பலரதும் படைப்புகள் இன்றுவரை போதியளவு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்

பத்திரிகையும் இலக்கியத்தின் தோற்றமும்

படவில்லை), நாற்பதுகளில் பிரவேசித்த புதிய தலைமுறையினரான மஹாகவி, சாரதா, நாவற் குழியூர் நடராசன், அ.ந.கந்தசாமி, வரதர் (இவர் எழுதியவை சிலவாயினும் கவனத்திற்குரியவை) முதலானோரதும் பிரசுர களங்களுள் ஈழகேசரியே முதன்மை இடம்பெற்றிருந்தது. மூத்த தலைமுறை சார்ந்தோரில் பலர் கவிதை இடம்பெற்றிருந்தது. மூத்த தலைமுறை சார்ந்தோரில் பலரின் கவிதை உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமே புதுமை செய்தோராவர். அதே வேளையில், அவர்களது ஆக்கங்களுள் சில, நவீன கவிதைக்குரிய பண்புகள் சிலவற்றைப் பெற்றுள்ளன என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை.

தீண்டப்படாதாரென்று-உலகில்

திசைமுகன் செய்ததண்டோ

வேண்டப்படுவதீதோ? - ஐயோ

விண்கதை பேசுகிறீர்?

உரிமை உரிமை என்பீர்-உங்கள்

எளிய சோதரர்கள்

உரிமை உரிமை என்றால் - வேத

ஏடு விரிப்போம் என்பீர்

சாத்திரங்கள் கற்றீர்-நல்ல

சமயக் கலைகள் கற்றீர்

குத்திரங்கள் கற்றீர்-போதும்

தூய உள்ளங் கரண்பீர்

பண்டிதர் ஆனீரே-அன்றி

குத்தறி வுடையராகீர்

நொண்டிக் குழந்தையை-தூக்க

நில்விதி பார் என்பதோ

என்று கேட்கும் சத்தியநாதனின் படைப்பினை புறக்கணிப்பதாயின், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் படைப்புகள் சிலவற்றையும் புறக்க

ணிக்க நேரிடுமென்றே கூற வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்பலரின்வளர்ப்புப் பண்ணையாக விளங்கியது ஈழகேசரியே என்பது இலக்கிய ஆர்வலர் நன்கறிந்த விடயமாகும்.

ஈழத்தில் பரி

சோதனை ரீதியில் வசன கவிதை எழுதும் முயற்சி 1940 களிலே முகிழ்த்த போது 'ஈழகேசரி'யின் பங்கும் அதிலுண்டு. எ-டு:

ஓர் இரவிலே

இருள் இருள் இருள்

இரவிலே நடு ஜாமத்திலே

என்கால்கள் தொடும் பூயி் தொடங்கி

கண்பார்வைக்கெட்டாத மேக மண்டலம் வரை

இருள் இருள்

பார்த்தேன்

பேச்சு மூச்சற்று

பிணம்போல் கிடந்தது பூயி் - வரதர்

வசன கவிதை தொடர்பான சர்ச்சைகளும் அவ்வேளை ஈழகேசரியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில்...

ஈழத்தில் முப்பதுகளில் சிறுகதை முகிழ்த்த போது ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளான இலங்கையர்கோன், சி.வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் முதலானோரது கணிசமான படைப்புகள் ஈழகேசரியிலேயே வெளிவருகின்றன. இவர்களது சிறுகதைகள் பற்றி அவசரமான மதிப்பீடுகள் சில

(உ-ம்: ரொமான்றிஸப் பண்புடைய கதைகள் எழுதியவர்கள்) அண்மைக் காலம் வரையும் நிலவிய சூழலில் இன்றைய ஆழமான தேடல்கள் அவை ஓரளவே ஏற்புடையன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஈழத்து வரலாறு, புராணம், இதிகாசம் சார்ந்த சிறுகதைகளுக்கு அப்பால், மேற்கூறிய முன்னோடிகள் மட்டுமன்றி, நன்கறியப்படாத ஆனந்தன், சுயா, பாணன் முதலான சிலரும் சமூக நோக்குடைய சிறுகதைகளையும் ஈழகேசரியில் எழுதியுள்ளனர். இவற்றுள் ஆனந்தன் எழுதிய 'தண்ணீர் தாகம்' சாதிப்பிரச்சினை சார்ந்த, முக்கியமானதொரு படைப்பாகும். இவ்வாறு வேறுசில சிறுகதைகளுமுள்ளன.

நாற்பத்துகளில் ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் உருவான பின்னருங் கூட ஈழகேசரிச் சிறுகதைகளின் முக்கியத்துவம் குன்றவில்லை. (அ.செ.முருகானந்தனின் 'வண்டிற் சவாரி' பிரசுரமானமை).

ஐம் பது களள வில் வ.அ.இராசரத்தினம், எஸ்.பொன்னுத்துரை, டானியல், டொமினிக் ஜீவா, குறமகள், என்.கே.ரகுநாதன் முதலானோரின் (ஆரம்பகாலச்) சிறுகதைகள் பல, ஈழகேசரியில் பிரசுரமாகியிருந்தமை விதந்துரைக்கத்தக்கதே.

ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சியில்...

இன்றைய நோக்கிலே 1930, 40 களில் ஈழகேசரியில் வெளிவந்த நாவல்கள் முக்கியமானவையல்ல. ஆயினும் அன்றைய நாவல் வளர்ச்சி நிலையிலும் ஒப்பீட்டு நிலையிலும் (வீரகேசரியில் துப்பறியும் மர்ம நாவல்களும் அவைதவிர வீரகேசரியிலும் தினகரனிலும் தமிழக எழுத்தாளர்களது நாவல்களும் வெளிவருகின்றன) 'ஈழகேசரி' நாவல் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்கு முக்கியத்துவம் குறைந்ததன்று என்பதே உண்மை எ-டு: அன்னபூரணி (சச்சிதானந்தன்), சோமுவின் காதல் (வரதர்), பாசம் (சம்பந்தன்), மலர்ப்பலி (சொக்கன்), கொழு கொம்பு (வ.அ.இராசரத்தினம்)

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய வளர்ச்சியில்...

ஈழக் கவிதை மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் முதன்மையிடமும் முக்கிய இடமும் பெற்றுள்ளது யினும் நாவல், சிறுகதை மொழி பெயர்ப்புகளில்

இன்றுவரைபின்நிற்கின்றமைகசப்பானதொன்றே. எனினும் அன்றைய சூழலில் மொழி பெயர்ப்பு நாவல்கள் பலவற்றை ஈழகேசரி வெளியிட்டு வந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியதொரு விடயமாகும். எ-டு: வெறுங்கனவு-தாமஸ ஹார்டி (இலங்கையர்கோன்), அறுந்ததளைகள்-தாகூர் (சி.வைத்தியலிங்கம்), கிளாறாலிச்-ஜவான் டேர்சினால் (இலங்கையர்கோன்), மாலைவேளையில்-ஜாவன் டேர்சினால் (இலங்கையர்கோன்), மனவிகாரம்-தோமஸ்மான் (ராஜ அரியரத்தினம்).

இன்றுங்கூட, முன்னோடி ஈழத்து எழுத்தாளர் பலரது நடையாற்றல் சிறப்புப் பெற்றிருப்பதற்கு இவ்வாறான மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தமையும் பிற்காலத்தோர் அவ்வாறான வழியில் செல்லாமையும் அதனால் அவர்களது நடையாற்றலோ பிற ஆளுமைகளோ வளம் பெறாதமையும் மனங்கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயங்களாகின்றன.

நவீனம் (Modern), நவீனத்தன்மை (Modernity) சார்ந்த பிரக்ஞை உருவானமையில்...

நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான பின்புலம் படைப்பாளிகள் மத்தியிலே மேற்கூறிய சிந்தனை முகிழ்ப்பு ஏற்படுவதுடனேயே உருவாகின்றது. இவ்விதத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் 1940 களில் அவ்வாறே சிந்தனை முகிழ்ப்பதில் அக்கால இலக்கிய சஞ்சிகைகள் (எ-டு: மறுமலர்ச்சி: பாரதி-கொழும்பு; பாரதி-மண்டூர்) வழிவகுத்திருந்தது. ஈழகேசரியில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் ஒருபுறமாக, பாரதியார் புகழ்பரப்புவதில் அது வகித்த பாத்திரம் முதன்மையானது. நவீனம், நவீனத்தன்மை சார்ந்த பிரக்ஞையின் ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தியதனுடாக ஈழகேசரி கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகிறது.

ஈழத் தமிழ்ச் சூழலில் ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்திலே இந்திய/தமிழக அரசியல், சமூக, இயக்கங்களினதும் இலக்கியக் குழுக்களினதும் பங்கு கணிசமானது. அவ்விதத்தில் பாரதியார் (தேசியம்), காந்தி (தேசியம்), பாரதிதாசன் (தி.மு.க.) முதலானோரது செல்வாக்கை ஈழத்தில் உருவாக்கியதில் ஈழகேசரிக்கும் முக்கிய இடமுண்டு!

தினக்குரல் பணிப்பாளர்கள்

எஸ்.பி.கணேசராஜா

எஸ்.பி.கேசவராஜா

எம்.சிறிசேன குமாரகே

எஸ்.சண்முகநாதன்

ஆர்.பி.குணவர்தன

தினசரி தினக்குரல் ஆசிரியர் ஊழியர்கள்

பிள்ளைகள் பற்றிய வினாக்கள்

ஞாயிறு தினக்குரல் ஊழியர்கள்

நிர்வாகப் பிரிவு அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும்

ஊடகங்களும் ஐடிம்களும்

கலாநிதி
குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

என்றும் மாற்றங்களுக்கு இசைந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் உலகில் ஊடகங்களினதும் ஊடகவியலாளர்களினதும் வகிபங்கு பற்றிப் பெரிதும் பேசப்பட்டும் விமர்சிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. பொதுவில் 'ஊடகங்கள்' என்னும் சொல் தொடர் பாடல் சாதனங்களைக் குறிப்பதாகத் தற்காலத்தில் உணரப்படுகிறது. அச்ச ஊடகம், இலத்திரனியல் ஊடகம் என இருவகை ஊடகங்கள் உள்ளன. செய்தித்தாள்கள், நூல்கள், சஞ்சிகைகள், சிற்றிதழ்கள், துணுப்பிரசுரங்கள் என்பன அச்ச ஊடகங்கள் அடங்குகின்றன. வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, இணையம் இறுவட்டுகள் ஆகியன இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் ஆகும். பொது மக்களுக்குச் செய்திகள், தகவல்கள், அறிவூட்டல்கள், கலைப்படைப்புகள், முறைசாராக் கல்விப் போதனைகள், செய்முறைகள் என்பவற்றை வழங்குவதில் ஊடகங்களின் பங்கும் பணியும் மகத்தானவை. முறைசார்ந்த, வகுப்பறைக் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் ஊடக சாதனங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. மனிதர்களின் அறிவு, திறன், மனப் பாங்கு, விழுமியங்கள் வளர்ச்சிக்கு, ஊடகங்களின், பங்களிப்பு, இன்று கிடைக்கத்தக்கதாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உலகமயமாதல் உலகெங்கும் ஆதிக்கம் கொள்வதற்கு உறுதுணையாகவும் உந்து சக்தியாகவும் விளங்குவது ஊடகங்கள் ஆகும். ஆக்குதல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் முட்டின்றி ஆற்றக்கூடிய வல்லமை, சக்தி, திறன் என்பன ஊடகங்களிடம் உண்டு என்பது கருத்திற் கொள்ளற்பாலது.

உலகத்தவர்க்கு, ஆக்கமும் கேடும், ஊடகங்களினால் ஏற்படவாய்ப்புகள், சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகள் நிறையவே இருப்பதால் விழிப்புடன், ஊடகங்கள் காத்தோம்பப்படுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மனித விழுமியங்கள், ஊடக விழுமியங்கள் என்பவற்றை ஊடகவியலாளர்களும் ஊடக ஊடக நிர்வாகத்தினரும் ஊடகங்களுக்கு அழுத்தங் கொடுக்கும் நிலையிலுள்ளவர்களும் அறிந்து விருத்தி செய்து நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கிவரும் போ தே, ஊடகங்கள் அவற்றின் கடமைகள், பொறுப்புகளை நீதி வழுவா நெறிமுறையில் இட்

டுச் செல்லவும், ஆக்கபூர்வமாக நிறைவேற்றவும், சனநாயகம் நிலைபெறவும் சாத்தியமாகும்.

மனிதர்கள்தமது தேவைகள், எண்ணங்கள், கருத்துகள், உணர்ச்சிகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தவும் பிறரின் இவ்வாறான தேவைகள், கருத்துகள், உணர்வுகள் ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ளவும் இயல்பாகவே வேட்கை உடையவர்கள். செய்திகள், தகவல்கள், புதினங்கள் என்பவற்றைப் பரப்பவும் பரிவர்த்தனை செய்யவும் ஆவல் மிக்கவர்கள். மனிதர்கள் சமூகமாக வாழ்பவர்கள் என்ற வகையில் அவர்களிடையே செய்திப் பரிமாற்றம், தகவல் பரிவர்த்தனை, அறிவுப் பரிவர்த்தனை என்பன ஓர் இன்றியமையாத தேவையாகவும் அடிப்படை உரிமையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

மனிதர்களின் இந்த அத்தியாவசிய தேவையையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் நிறைவு செய்வதில் ஊடகங்கள் பெரும்பங்கு ஏற்றுள்ளன. இதனைச் சரிவர ஊடகங்கள் நடுவுநிலைமை, உண்மை, நேர்மை, நீதி என்பவற்றைப் பேணிப் பொறுப்புடன் நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்பது மக்களின் ஆதங்கமாக உள்ளது. ஊடகங்கள், சனநாயக நாட்டின் மக்கள் குரலாக விளங்க வேண்டும் என்பது இலட்சிய எதிர்பார்ப்பு. ஊடக தர்மம் ஊறுபடுதல் ஆகாது. பொதுசன அபிப்பிராயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதும், பொது மக்கள் கருத்துகளை உள்ளபடி வெளிப்படுத்தி உதவுவதும் சனநாயகப் பண்புகளை மதிக்கும் ஊடகங்களின் முக்கிய வகிபங்கு ஆகும். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்னும் சனநாயக விழுமியங்கள் ஊடகத்துறையை அணி செய்வன.

ஊடகங்கள் அறவியலும் அறிவியலும் சார்ந்தவை

ஊடகசேவை அறம் சார்ந்த சேவை. மனிதனை மனிதத் தன்மைகளுடனான மனிதனாக மலர்ச்சி பெறச் செய்யும் உன்னத சேவையாகும். சமூகநலன், மேம்பாடு, மனிதம், மனிதாபிமர்னம் நோக்கி அரும் பெரும் பணியாகவும் ஊடகங்களின் சேவை உள்ளது. நீதியைக் குறுக்கி நிதி செய்தல் ஆகாது. ஊடகச் சேவை எக்காரணங் கொண்டும் அதன் அறத்தினின்றும் தவறக்கூடாது. புற அழுத்தங்கள், மன

மயக்கங்கள் என்பனவற்றின் தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட்டுப் பூரணமான சுதந்திரத்துடன் ஊடகச் சேவை தொழிற்பட வேண்டும். அறிவுச்சுதந்திரம், உணர்வுச் சுதந்திரம், வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் ஊடகசேவையில் நிலவும் போதே, ஊடகங்கள் விழுமியம் சார்ந்ததாக அமையும். அத்துடன் சமூக நலச் சேவையாகவும் திகழும்.

வெளிப்புற அழுத்தங்கள், உள்ளிருந்து எழும் ஆசைகள், மயக்கங்கள், தற்பற்று, பொருட்பற்றுக்கள் என்பவற்றின் உந்துதல்களால் திரித்துக் கூறல், மறைத்துக் கூறல், பொய்கூறல், உண்மையை மறுத்துக் கூறல் என்பன ஊடக சேவையில் இடம்பெறுதல், அறம்தவறிய சேவையாகிவிடுதற்கு அடிக்கோலும் ஊடக சேவை அறத்தை விலை கூறிவிற்கும் 'அறவிலை வணிகம்' ஆகவும் ஊடகவியலாளர் 'அறவிலை வணிகர்' ஆகவும் தன் மாற்றம் பெற அனுமதித்தல் ஆகாது.

தற்காலத்தில் ஊடகத்துறை வர்த்தகமயமாக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து பிறக்கும் ஒரு கருத்து என்னவெனில் வர்த்தகம் இலாப நோக்குடையது என்பதாகும். மற்றொரு கருத்து வர்த்தகத்தில் சமூக நல நோக்கு இல்லை என்பதாகும். சுயநலம் விஞ்சி நிற்கின்றது என்பது இன்னொரு கருத்து விவசாயத்திற்கு நிகராக முக்கியத்துவமும் தேவையும் மிக்க தொழில், வணிகம், விவசாயம் நாட்டின் முதுகெலும்பு எனப்படுகிறது. அவ்வாறே வணிகமும் நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதில் சந்தேகமில்லை. பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்தல், விற்பனவு செய்தல் ஆகிய இரண்டு செயற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிய செயன்முறையாக வணிகம் விளங்குகிறது.

வணிகத் தொழிலில் இலாபம் எதிர்பார்க்கப்படுவது இயல்பு தான். ஆனால், நியாயமற்ற முறையில் மனித தர்மத்திற்கு முரணாகக் கொள்ளை இலாபம் ஈட்ட முயல்வதுதான் தவறான காரியம். 'தீவினை விட்டு ஈட்டல் பொருள்' என்பது ஆன்றோர் கூற்று. 'நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்' என்கிறது வள்ளுவம். தீய வழிகளில் சென்று பொருள் ஈட்டுவதற்கு அஞ்சுதல் அறம். நன்மையே தருவதானாலும் நடுவு நிலைமை தவறி உண்டான ஆக்கத்தை, அப்போதே அக்கணமே கைவிட்டுவிட வேண்டும். அதுவே அறம். நடுவு நிலைமை ஒரு மனித விழுமியம்.

நேர்மை, நியாயம், நீதி, உண்மை, நடுவு நிலைமை, மனித நேயம் பார்த்தால் வியாபாரம் எப்படிச் செய்வது? திருவோடு எடுத்துக் கொண்டு தெருத் தெருவாய்ப் பிச்சை எடுக்க வேண்டியதுதான் என்று சிலர் ஆதங்கப்படுகின்றனர். வியாபாரம், வணிகம்,

வர்த்தகம் என்றால் நாலுந்தான் இருக்கும் என்பது அவர்கள் வாதம். அதுவே நவீன வணிக சித்தாந்தம் ஆகியும் விட்டது. வணிகத்துறைக்கு அவப் பெயர், அவமானம் இதனால் ஏற்பட்டு விட்டதே என்று அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. இத்தகைய அவலச் சூழ்நிலையை முன்வைத்தே தற்காலத்தில், ஊடகத்துறை வியாபாரமயமாகி வருகின்றது. அரசியல், கலைகள், கலாசார நிகழ்வுகள், விளையாட்டுகள், போராட்டங்கள், சமய-சமூகப் பணிகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு சமூக நலத்துறைகளும் வர்த்தக மயமாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்னும் குற்றச்சாட்டுகள் உரத்து ஒலிக்கின்றன. 'நெருப்பு இல்லாமல் புகையாது' என்னும் முதுமொழி பொருள் பொதிந்தது. ஒட்டுமொத்தமாக, நம் வாழ்க்கையே வர, வர வர்த்தகமயமாகி வருகின்றது என்றால் உண்மையை விசுவாசிப்பவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கமாட்டார்கள்.

சனநாயகம் ஒரு வாழ்க்கை முறை:

சனநாயகம், சுதந்திரம், உரிமைகள் என்பன வாழ்க்கைப் பாதையாக, நெறிமுறையாகப் பயன்படுத்தப்படுவது படிப்படியாகக் கைவிடப்பட்டு, அவற்றைப் போர்வையாக்கியும் போதையாக்கியும் அவற்றுள் மறைந்து நின்று சுய இலாபம் தேடும் முயற்சிகள் தற்காலத்தில் பெருகி வருகின்றமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஆரோக்கியமற்ற போட்டிகள், விஷமத்தனமான பொய்ப்பிரசாரங்கள், கழுத்தறுப்பு எத்தனங்கள், அண்டிக் கொடுக்கும் முயற்சிகள், குட்டி முந்துதல், குறுக்கு வழிகளைக் கையாளுதல், வஞ்சம் தீர்த்தல் போன்றன அப் போர்வைக்குள் மறைந்து நின்று ஆற்றப்படுகின்றன. அதனால் இன்று மனித விழுமியங்கள், மானுடம் மனிதாபிமானம், மனிதம், மனித தர்மம், மனச்சாட்சி என்பவற்றில் வறுமை ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும் சொல்லப்போனால் அவை வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அறிவுக்கோ, அறிஞர்களுக்கோ இன்று பஞ்சம் இல்லை. அறிவூட்டல் செய்பவர்கள் நடைமுறையில், தம் நடத்தைகளில் முன்மாதிரிகளாக விளங்கவேண்டும் என்ற அடிப்படைப் பாடத்தைத் தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவர்கள் போல நடக்கின்றனர். நடிப்பு வாழ்வாகவும் வாழ்க்கை நடிப்பாகவும் தற்காலத்தில் வந்துவிட்டது. பலரைப் பொறுத்த மட்டில், இவ்வாறான நடிப்பு வாழ்க்கை காலத்தின் கட்டாயமாகிவிட்டது. தத்தம் இருப்புக்கும் அதனை உறுதி செய்வதற்குமான காப்பீடு ஆகவும் இத்தகைய போர்வை அமையலாம்.

சனநாயகம் வளமும் வலுவும் பெறுவதற்குத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் பொதுமக்களுக்கான சமூக, அரசியல், பொருளாதார, ஒழுக்க, ஆன்மிக, கலாசார மற்றும் மனிதப் பண்

பாட்டு விழுமியங்கள், அறிவியல் தொடர்பான அறிவூட்டல் பணி மிகவும் மகத்தானது ஆகும். எனவே ஊடகங்கள் அப்பணியை மனித சேவையாக, மனம், மொழி, செயல் தூய்மையுடன் உண்மை, நன்மை, நடுவுநிலைமை, நீதி, நேர்மை, நம்பகம், நாணயம், தகுதி என்பவற்றை மதித்து, ஒம்பி ஆற்றவேண்டிய கடப்பாடு உடையது. மெய்யைப் பொய்யாக்குதல், பொய்யை மெய்யாக்குதல் போன்ற இரசவாத விதிகளுக்கு இடமளித்து ஊடக விழுமியங்களுக்கும் அறிவுப் புலமைக்கும், சனநாயகத்திற்கும் தீங்கு விளைவித்தல் ஆகாது. நல்லவை ஆற்ற இயலாத பட்சத்தில், நல்லன அல்லாத தீயனவற்றை ஆற்றாது விடுதலும் அவற்றிற்கு உடந்தையாக இருக்காது தீயனவற்றை ஆற்றாது விடுதலும் அவற்றிற்கு உடந்தையாக இருக்காது தவிர்ந்துக் கொள்ளலும் அறம் ஆகும். அதுவே பெரும் மனித சேவையும் ஆகும்.

உலகமயமாதல்

உலகமயமாதல் வீறுபெற்று உலகினை ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாக்கி வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் புத்திஜீவிகள், பலதுறைப் புலமையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், விமர்சகர்கள், திறனாய்வாளர்கள் என்போர் ஊடகமக்களுக்கான கல்வி மற்றும் அறிவூட்டல் பணிகளை முன்னரைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு உத்வேகத்துடனும் சிரத்தையுடனும் ஆற்றவேண்டிய நிலைமை உருவாகியுள்ளது. இப்பொறுப்பினைத் தட்டிக்கழிக்காது உவப்போடு ஏற்று காய்தல் உவத்தல், விருப்பு, வெறுப்பு, வேண்டுகல், வேண்டாமை என்னும் இருமை நிலை மனப்பாங்கிற்கு அப்பால் மன உறுதியோடு நின்று சத்தியம், நடுவுநிலைமை, பக்கம் சாராமை, தூய்மை பேணி, உலகமயமாதலின் நன்மை, தீமைகள் எவை; நீண்டகால, உடனடி விளைவுகள் யாவை; சீரழிவுகள் ஏற்படாமலும் எதிர் கொள்ளவும் எடுக்க வேண்டிய முன்னேற்பாடுகள்; வரமுன்காக்க எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மற்றும் சீராக்கங்கள் பற்றியெல்லாம் எடுத்துரைத்து அறிவூட்டல் செய்யப்பட வேண்டியது ஊடகங்களின் தர்மமும் பொறுப்புடைமையுமாகும்.

ஊடகங்கள், கருவிகள் மட்டுமே; ஊட்டப் பெற்றவற்றை அப்படியே உருமாற்றஞ் செய்யாது வெளிப்படுத்துவன. சாதனங்கள் சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆகிவிடுவன. ஊடகவியலாளர்கள், புலமையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், சொற்பொழிவாளர்கள், இதழலாசிரியர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், தகவல் சேகரிப்பாளர்கள், ஊடக நிருவாகிகள், உரிமையாளர்கள், ஊடகங்கள் மீது செல்வாக்கு மற்றும் அழுத்தங்கள் செலுத்துவோர் ஆகியோர் கர்த்தாக்கள் ஆவர். மனித விழுமியங்கள், கலாசார-பண்பாட்டு

விழுமியங்கள், சமூக விழுமியங்கள், ஆன்மிக விழுமியங்கள், அறிவியல் விழுமியங்கள் உள்ளிட்ட ஊடக விழுமியங்கள், மேற்குறித்த ஊடகத்துறை சார்ந்த கர்த்தாக்களால் துணிவுடனும் உறுதியுடனும் மதிக்கப்பெற்றும் நடைமுறையில் ஓம்பப்பெற்றும் வரும்பேறுகிடைக்கப்பெறும் நிலையிலேயே ஊடகங்கள் அவற்றின் தார்மீகக் கடமைகள், பொறுப்புக்களையும் சனநாயக உரிமைகளையும் சரிவர நிறைவேற்றும் வாய்ப்புகள் கிடைக்கப்பெறும் என்பது உணர்தற்பாலது. பொதுமக்கள், உள்ளதை உள்ளவாறு அறிந்துகொள்ளவும்; சனநாயகப் பண்புகள் மற்றும் கடமைகள், உரிமைகள், பொறுப்புகள், விழுமியங்கள் பற்றிய அறிவூட்டல்களை முட்டிநிப்பெற்றுக்கொள்ளவும் பொதுசன அபிப்பிராயம் வளர்ச்சி பெறவும், நாட்டில் நல்லாட்சி நடைபெறவும் தனிமனித, சமுதாய வாழ்வில் அமைதி, நிம்மதி, மகிழ்ச்சி நிலவவும், சமூக, பொருளாதார, கலாசார, பண்பாட்டு மேம்பாடுகள் ஏற்படவும் சனநாயகம் தழைக்கவும் வழிபிறக்கும்.

கர்த்தா விழுமியங்கள் சார்ந்திருப்பின், கருவியும் அதன் செயற்பாடுகள் விளைவுகளும் விழுமியங்கள் சார்ந்தனவாக அமையும் என்பது தேற்றம். 'தீபத்தை வைத்துக் கொண்டு திருக்குறளும் படிக்கலாம்; தீபத்தை வைத்துக் கொண்டு ஊரைக் கூட எரிக்கலாம்' என்ற கவிதை வரிகள் பொருள் பொதிந்தவை. தீபத்தைக் கையாள்பவனின் மனோநிலையைப் பொறுத்ததே, செயல்-விளைவுகளின் நன்மையும் தீமையும் ஆகும். ஊடகங்களைக் கையாள்பவர்களே அவற்றை ஆக்கபூர்வமானவையாக உருவாக்குதல் தன்மையைக் கொண்டவர்கள் என்பது உய்த்துணர்தற்பாலது. தாமும் மனித விழுமியங்களைப் பேணி, வாசகர்கள் மற்றும் நேயர்களிடையே மனித விழுமியங்களைப் பரப்புகின்ற புனித சேவையை ஆற்றுவவர்கள், ஆற்றவேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களே ஊடகத்துறையினர்.

ஊடகங்கள், எதிர்மறை உணர்வுகளை மனிதரில் தூண்டக்கூடியதும் சமூக விரோதச் செயல்களுக்கு உத்வேகம் அளிக்கக்கூடியதுமான தகவல்கள், செய்திகளையோ, காட்சிகளையோ வெளிப்படுத்துவதினால் சமுதாயத்தில் கேடுகள், வன்முறைச் செயல்கள், பாலியல் வல்லுறவுகள், திருட்டுகள், கொலைகள், சதிமுயற்சிகள், போதைப் பொருள் பாவனைகள், புகைத்தல், துன்புறுத்தல்கள், ஒழுக்கியீனங்கள், நடத்தைப் பிறழ்வுகள், பொதுச் சொத்துகளை நாசஞ் செய்தல், மனித உரிமைகள் மீறல், ஏமாற்றுதல், கடத்தல், வதைத்தல், தோஷ்டி மோதல்கள் என்பன இடம்பெறுவதற்கு வழிகாட்டுவதாகவும் அறிவூட்டுவதாகவும் ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைந்து

விடுகின்றன. வாசகர்கள், நேயர்கள், பார்வையாளர் ஆகியோரின் விருப்பங்கள் இவை என்ற போர்வையில் இத்தகைய எதிர்மறை விளைவுகளை நோக்கிய தீய செயற்பாடுகள் ஊடகங்களில் இடம்பெறாது தவிர்த்தல் ஊடகத்துறையினரின் தார்மீகக் கடமையும் சமூகப் பொறுப்புமாகும்.

கற்றது கைம் மண்ணளவு, கல்லாதது லகளவு என்பர் அறிவுடையோர். இந்த உலகளவு பெரிதாக உள்ள, இதுவரை கற்றறிந்து கொள்ளாதவற்றைக் கற்றறிய வாழ்நாட் கல்வித் தொழில்நுட்ப, கட்புல, செவிப்புல சாதனங்களான ஊடகங்களின் உதவி தேவை என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஊடகங்கள்-மக்கள் மையம்

பாடசாலைக் கல்வி, மாணவர் மையக் கல்வியாக விளங்க வேண்டும், ஆசிரியர் மையக் கல்வியாக இருத்தல் கூடாது என்னும் கல்விக்கோட்பாடு இன்று செயற்பாடாகி வருகிறது. அவ்வாறே அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்கள், மக்கள் மைய ஊடகங்கள் ஆக விளங்க வேண்டும். ஊடகவியல்துறையினர் விருப்பு, வெறுப்புக்கு இசைந்து கொடுக்கும் வகையில், ஊடகவியலாளர் மையமாக விளங்க வேண்டும் என்னும் கோட்பாடு செயல்பாடாக வேண்டும். கருத்துகள், தகவல்கள், அறிவு என்பவற்றை நடுநிலை நின்று மக்களுக்கு வழங்குதல் என்பது வேண்டற்பாலது. மாறாக அவற்றை தன்னிச்சையாக மக்கள் மீது திணித்தல் என்பது வேண்டத் தகாதது. இதுவே ஊடகப் பண்பாட்டு விழுமியம் ஆகும். ஊடகங்கள், மக்கள் மையம் என்கிற நிலைப்பாட்டிலிருந்து விலகி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. விளம்பரங்கள், சினிமாச் செய்திகள், பரபரப்பான குற்றவியல் செய்திகள், கிசுகிசுப்புகள், ஆதாரமற்ற தகவல்கள், எதிர்மறை உணர்ச்சிகளை ஊக்குவிக்கும் விபரங்கள், விவரிப்புகள் இவையே பத்திரிகைகளின் அதிக பக்கங்களை நிரப்புகின்றன.

ஊடகங்கள் வெளியிடும் செய்திகள், கருத்துரைகள் என்பவற்றிற்குத் தகுந்த மூலாதாரங்கள், சான்றாதாரங்கள் இருத்தல் அவசியம். ஊகங்கள், வதந்திகள், கற்பனைகள் அடிப்படையில் அவை அமைதல் ஆகாது. அவை தீய சமூகவிளைவுகளை ஏற்படுத்தும். கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான் என்ற பழமொழி கருத்திற் கொள்ளற்பாலது.

ஊடகவியல் இன்று அறிவியலால் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. அது அறவியலால் எழுச்சிபெறும் போதே முழுமை பெறுகிறது. அறிவியலும் அறவியலும் ஒன்றிற்கொன்று முரணானவை அல்ல. அவை இரண்டு சமாந்தரக் கோடுகள் போன்று ஒன்றை ஒன்று சந்திக்க முடியாதன அல்ல. அறிவியலும் அறவியலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையக் கூடியன. இணையவும்

வேண்டியன. இரண்டினதும் இணைப்பிலேயே மனித இனம், அமைதியும் வாழ்க்கை நலனும், மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் பெற்று இனிது வாழமுடியும். அறிவியல் என்பது ஆராய்ந்தறியும் அறிவைப் பற்றிய இயல் என வரையறை கூறலாம். காரணகாரியத் தொடர்பு, பகுத்தல் தொகுத்தல், விஞ்ஞானமனப்பாங்கு என்பனவற்றுடன் அறிவியல் தொடர்புடையது. அத்துடன் அது உண்மையைச் சார்ந்தது. உண்மையானது மனித விழுமியம், ஊடகவியல், அறிவியலும் அறவியலும் சங்கமமாக வேண்டும். அதனால் மனித சமுதாயம் நலன்பெறும்.

மனிதனின் கையில் பேராற்றல் மிகுந்த கருவியாக அறிவியல் விளங்குகிறது. அறிவியல் நன்மை பயப்பதும் தீமையை விளைவிப்பதும் மனிதன் அறிவியலைப் பயன்படுத்தும் முறையிலும் நோக்கத்திலும் தங்கியுள்ளன. அறிவியலிலிருந்து நன்மையை மாத்திரமே எதிர்பார்ப்பதாக விருந்தால், அறவியல் சார்ந்த மனித விழுமியங்கள், அறிவியலுடன் கலக்க வேண்டும். அறிவியல் மனிதகுலத்திற்குத் தீமையை ஏற்படுத்தாமல் விடுவதற்கும் அறவியலே துணையாக உள்ளது. மேலும் விளக்கமாகக் கூறுவதானால் அறிவியல் என்னும் பேராற்றல் மிகுந்த கருவியைக் கையாளுகின்ற மனிதன் அறிவியல் சார்ந்த மனித விழுமியங்களை மதித்து வாழ்பவனாக இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மனித இனம் அறிவியலிடமிருந்து ஆக்கபூர்வமான நன்மைகளையும் நலன்களையும் எதிர்பார்க்க முடியும். அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் முடியும்.

ஊடகம்-சத்தியசோதனை

காந்தியடிகள் தமது பத்திரிகை அனுபவங்கள் பற்றிச் சத்தியசோதனை என்னும் அவரது சுயசரிதை நூலில் குறிப்பிட்டவற்றை ஊடகவியலாளர் அறிந்து கொள்வதற்காகக் கீழே தரப்படுகிறது.

1904 இல் இந்தியன் ஒப்பினீயன் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீமன்சுக்லால் நாலர் அதன் முதல் ஆசிரியர் ஆனார். ஆயினும் சிக்கலான பிரச்சினைகளைக் குறித்து அவர் எழுத முற்படுவதில்லை எனக் கூறும் காந்தியடிகள் என்னுடைய விருப்பு வெறுப்புப் பற்ற தன்மையில் அவருக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கை உண்டு. ஆகவே தலையங்கங்களை எழுதும் பொறுப்பை அவர் என்மீது போட்டுவிட்டார் என்கிறார்.

இப்பத்திரிகை சமூகத்துக்கு நல்ல சேவை செய்திருக்கிறது. இலாபத்திற்கு நடத்தும் வர்த்தக ஸ்தாபனமாக அது இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் என்றும் இருந்ததில்லை. என்னால் நடத்தப்பட்டு வந்தவரையில் அப்பத்திரிகையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் என்னிடம் ஏற்பட்ட மாறுதல்களுக்கு அடையாளங்களாக இருந்தன. இப்பொழுது யங் இந்தியாவும் 'நவஜீவ'னும்

இருப்பதைப்போல் அந்தநாளில் இந்தியன் ஒப்பினியன் என் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியைக் காட்டும் கண்ணாடிபோல் இருந்து வந்தது. நான் தீர யோசிக்காமலோ, வேண்டுமென்றே மிகைப்படுத்தியோ, திருப்திப்படுத்தவதற்கு மாத்திரமென்றோ அக்கட்டுரைகளில் ஒரு வார்த்தையைக்கூட எழுதியாக எனக்கு நினைவில்லை. எனக்கு அப்பத்திரிகை தன்னடக்கத்திற்கு ஒரு பயிற்சியாக இருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. நண்பர்களுக்கோ என் கருத்துடன் தொடர்புகொள்வதற்கு அது ஒரு சாதனமாக இருந்தது. குற்றம் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கு அதில் ஆட்சேபிக்கத்தக்க விடயங்கள் அதிகம் கிடைப்பதில்லை. உண்மையில் இந்தியன் ஒப்பினியன் நேர்மையான போக்கு குற்றம் கூறுவோரும் தங்கள் பேனாவை அடக்கிக் கொள்ளும்படி செய்தது. ஆசிரியருக்கும் வாசகர்களுக்கும் இடையே நெருங்கியதரய சம்பந்தத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் எப்பொழுதும் முயன்று வந்தேன். என்னுடன் நடத்திய இக்கடிதப் போக்குவரத்தின் மூலம் சமூகம் தன்னுடைய எண்ணத்தை எனக்கு அறிவிப்பதுபோலவே இருந்தது. ஒரு பத்திரிகையாளரின் பொறுப்பை முழுவதும் நான் அறிந்துகொள்ளுமாறும் செய்தது.

பத்திரிகைத் தொழிலின் ஒரே நோக்கம் சேவையாகவே இருக்க வேண்டும்... பத்திரிகை ஒரு பெரிய சக்தி... கட்டுத் திட்டத்திற்குப் பாத போனாவும் நாசவேலைக்குத்தான் பயன்படும். கட்டுத்திட்டம் வெளியிலிருந்து வருவதாயிருந்தால் கட்டுத்திட்டம் இல்லாததை விட அது அதிக விஷமானதாகும். கட்டுத்திட்டம் உள்ளுக்குள்ளிருந்தே வருவதாக இருந்தால் தான் அதனால் இலாபம் உண்டு. மனிதனே சிறந்ததைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் (சத்திய சோதனை - பக். 341-343)

ஊடக விழுமியங்களை அனுபவபூர்வமாகத் திரட்டிக் காந்தியடிகள் வழங்கியிருக்கிறார். சத்தியம், அஹிம்சை என்னும் இரண்டும் அவரின் வாழ்க்கை விழுமியங்கள். அவற்றுள் மற்றைய விழுமியங்கள் யாவும் அடங்கும். விழுமியங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவர் வாழ்க்கையில் வெற்றியும் செய்யும் தொழிலில் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் மேன்மையும் அடைவதோடு ஏனையோரையும் அவற்றை அடையச் செய்வார். அவர்கள் கர்மயோகிகள் ஆவர். சமுதாயத்தில் மனித விழுமியங்களைக் கட்டியெழுப்பும் முகவர்களில் பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. சமுதாய நல உணர்வோடு அவை செயற்பட வேண்டியன தவறின் வேலியே பயிரை மேய்ந்த கதையாகிவிடும்.

விழுமியங்களின் மீட்சி

விவேகமற்ற விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவும் செயற்பாடுகளும் கருணை, கண்ணியம், பொறுப்

புடைமையற்ற மனிதர்கள், அன்பு, விசுவாசம், பிணைப்பு, இணக்கம் இல்லாத மனித உறவுகள், முரண்பாடுகள் நிறைந்த சமுதாயம், அமைதி பறிக் கப்பட்டுவிட்ட உலகம், மனித பண்பாடு, கலாசார சிதைவு, சீரழிவுகளுக்குத்துணைபோகும் சாதனங்கள் இதுவே இன்றைய உலகின் யதார்த்தநிலை. மனித விழுமியங்கள், மனித சமுதாயத்தை விட்டு விலகி வெகுதூரம் சென்றுவிட்டமையைச் சுட்டிக்காட்டும் அறிகுறிகளும் விளைவுகளுமே அவையாகும்.

வேலி பயிரை மேய்வதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். மனித விழுமியங்களின் மீட்சிக்கும் மனித சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சி பெறுவதற்கும் சமூகத்தில் சத்தியம், தர்மம், அன்பு, அமைதி, அஹிம்சை, நீதி, நேர்மை, நல்லொழுக்கம், உண்மை, நன்மை, அழகு என்னும் நல்லன நன்மை பயப்பனவற்றின் இருப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஊடகங்கள் அர்ப்பணிப்புடனும் தியாக சிந்தனையுடனும் ஊடகங்கள் பங்களிப்புச் செய்ய முன் வர வேண்டும். இது காலத்தின் தேவையாகவும் உள்ளது. இந்த மனிதநேயப் பணியையே உலகம் ஊடகங்களிடம் இன்று வேண்டி நிற்கிறது.

தாம் நெறியோடு வாழ்ந்து கொண்டும், நெறி பிறழ்ந்தோர் சமுதாயத்திற்கு இழைக்கும் கேடுகளையும் தீங்குகளையும் நீக்குவதற்கு அஞ்சாது துணிவுடன் தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்டும் உலக மக்கள் அனைவரும் நெறியறிந்து வாழத்தக்க சூழ்நிலைகளை உருவாக்க அயராது முயற்சித்துக் கொண்டும் விளைவறிந்து செயலாற்றும் பண்பினை ஒம்பிக்கொண்டும் விழுமிய உணர்வோடும் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடனும் சேவையாற்றும் பண்பாளர்களாக ஊடகவியலாளர்கள் ஒரு சிலராதல் இன்னமும் உள்ளனர் என்பது நற் செய்தியாகும். முன்னர் காலங்களிலும் அத்தகையோர் இருந்திருக்கின்றனர்.

பண்புடையார்ப்பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன் - திருக்குறள் 996
பண்பு உடையவரிடத்தில் இவ்வுலகம் பொருந்தியிருப்பதாலேயே அது இற்றைவரை உள்ள பொருளாய் இயங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் மண்ணில் புகுந்து அழிந்துபோகும். இது இக்குறள் தரும் கருத்து.

நயனொடு நன்றி புரிந்தபயனுடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு - திருக்குறள் 994

நீதியையும் நன்மையையும் உண்மையையும் விரும்பிப் பிறர்க்குப் பயன்பட வாழும் விழுமியோரின் நல்ல பண்பை உலகத்தார் என்றென்றும் போற்றிக் கொண்டாடுவர்.

கணினிப் பிரிவு ஊழியர்கள்

சந்தைப்படுத்தல், விளம்பரப் பிரிவு ஊழியர்கள்

விநியோகப் பிரிவு ஊழியர்கள்

ஒப்புநோக்காளர் பிரிவு ஊழியர்கள்

கணக்கியல் பிரிவு ஊழியர்கள்

உதய சூரியன் ஊழியர்கள்

இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறையில் கிரு முன்னோடிகள்

சந்தவி சீவா

தேயிலைக்காடுகளிலும் மலைமுகடுகளிலும் தேயிலைக்கு பசுமையும் தேநீருக்கு சாயத்தையும் தந்த மக்கள் கொட்டும் பனியிலும் அட்டைக்கடியிலும் அடிமைகளாக வாய்பேச முடியாத ஊமைகளாக விடியலுக்கு முன் உழைப்பிற்குச் சென்று இருள் கவிழ்ந்த பின்னர் வீட்டிற்குத் திரும்புகின்ற இழிந்த நிலையில் ஏமாளிகளாக இலங்கையின் மலை சூழ்ந்த தேயிலைக்காடுகளில் இந்திய மண்ணின் மைந்தர்கள்...

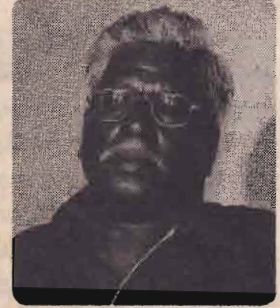
காட்டையும் மேட்டையும் சீர்படுத்தி பசுமை பூத்துக்குலுங்கும் சித்திரச் சோலைகளாக இரத்த வியர்வைகளைச் சிந்தி பொன் கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றியவர்களின் வாழ்வில்... ஒளியில்லை... வஞ்சிக்கப்பட்ட நிலையில், திக்கற்றவர்களாக துன்பக் கேணியில் பெரும் துயரத்துடன் வாழ்ந்தார்கள்.

இந்த இழிநிலை தொடர்ந்து ஒன்றல்ல... இரண்டல்ல... இந்த மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறிய நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரே அதாவது 1932 ஆம் ஆண்டிலே தான் பெருந்தோட்டத்துறையில் முதன் முதலில் ஓர் உரிமைக்குரல் எழுந்தது.

அந்தக் குரலுக்கு சொந்தக்காரர் இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறையில் முன்னோடிகளில் ஒருவரான 'தேசபக்தன்' நாளிதழின் ஆசிரியரான கோ.நடேசய்யர். இவருக்குத் துணையாக இருந்தவர் இவரது துணைவியாரான திருமதி மீனாட்சி அம்மாள்.

கோ.நடேசய்யர் மிகப்பெரிய செயல் வீரர். இந்த நாட்டில் அரசியல் தொழிற்சங்கத்துறையிலும் பத்திரிகை வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர். இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்தியத் தமிழருக்காக மட்டுமின்றி சமுதாய உணர்வோடு நலிவுற்ற மக்கள் அனைவருக்காகவும் குரல் எழுப்பிய பெரு

மகன் கோ.நடேசய்யர்.

பெருந்தோட்டத்துறையில் வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவளியினரான மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த கோ.நடேசய்யர் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தஞ்சாவூரில் 1891 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். தென்னிந்திய பிராமணரான இவர் பத்திரிகை ஒன்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பொழுது, தென்னிந்திய வியாபாரிகள் சங்க ஆண்டு விழாவில் கலந்துகொள்ள 1919 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு வந்தார்.

இலங்கைக்கு வருகை தந்த கோ.நடேசய்யர் மலை சூழ்ந்த தேயிலைத் தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையை நேரில் கண்டறிய விரும்பினார். அந்தக் காலத்தில் தோட்டங்களில் வெள்ளைத் துரைமார்களின் ராஜ்ஜியம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

தோட்டங்களுக்கு வெளியார் யாரும் செல்ல முடியாத சூழ்நிலை. புடவை, வளையல் வியாபாரிகள் மாத்திரம் செல்வது வழக்கம். நடேசய்யர் புடவை வியாபாரியாக மாறினார். வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து தோட்டங்களுக்குச் சென்றார். தேயிலைத் தோட்டங்களில் நம் மக்கள் படும் துன்ப துயரங்களை நேரில் கண்டறிந்தார். இந்தியா திரும்பியதும் இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக இழைக்கப்படும் அநீதிகளை ஒரு சிறு பிரசுரமாக அச்சிட்டு விநியோகித்தார். தஞ்சாவூர் காங்கிரஸ் கமிட்டியிடம் தனது பிரசுரத்தையும் விளக்கமான அறிக்கையையும் சமர்ப்பித்தார். இந்த மக்களின் மீட்சிக்காக செயல்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தார்.

மீண்டும் 1920 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வருகை தந்தார் கோ.நடேசய்யர். அவருடன் அவரது

துணைவியாரான மீனாட்சி அம்மையாரும் வருகை தந்தார். இலங்கைக்கு வருகை தந்த நடேசய்யர் கொழும்பு நகரில் இந்தியர்களோடு சேர்ந்து இயங்க ஆரம்பித்தார். இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராக இருந்த டாக்டர் ரட்ணம், அருளானந்தம் ஆகியோரை வெளியீட்டாளராகக் கொண்ட 'தேச நேசன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றார். சிட்டிஷன் என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் பொறுப்பாசிரியராகவும் செயல்பட்டார்.

இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் அமைப்போடும் கோ.நடேசய்யர் தொடர்பு வைத்திருந்தார். முன்னாள் பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க தேசிய காங்கிரஸ் வரலாற்றை 1919-1928 காலப்பகுதியை ஓர் வரலாற்று ஆவணமாகத் தந்துள்ளார். 1928 இல் வெளியிடப்பட்ட அந்நூலில் இலங்கையில் செயல்பட்ட இந்தியர்களையும் இந்திய அமைப்புகளைப்பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. இந்தியர் சங்கத்தின் சார்பாக லோரி முத்துக் கிருஷ்ணா, ஏ.சாம்ஜோன், இலங்கை இந்திய சங்கம் சார்பாக டாக்டர் டேவிர், கண்டி தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பாக எஸ்.எஸ்.ராஜரத்தினம், வி.எம்.சோமசுந்தரம், காந்தி சேவா சங்கத்தின் சார்பாக ஜே.வி.ஜோன். ஜே.பி.கிறிஸ்டியன். கோ. நடேசய்யர், என். சத்தியவாகேஸ்வர அய்யர், எச்.நெல்லையா, டி.சாரநாதன் ஆகியோர் இவர்களில் பலர் பத்திரிகைத்துறையில் பெயர் பதித்தவர்கள். இவர்களில் கோ.நடேசய்யர் பத்திரிகை, அரசியல், தொழிற்சங்கம் ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர். பிரதமர் பண்டாரநாயக்க, கலாநிதி என்.எம்.பெரேரா ஆகியோரின் மதிப்புக்குரியவராக கோ.நடேசய்யரின் செயற்பாடுகள் அமைந்தன.

கோ.நடேசய்யர் வெறும் பத்திரிகை ஆசிரியராக மட்டும் இருக்க விரும்பவில்லை.

தொழிற்சங்கவாதியான ஏ.ஈ.குணசிங்காவுடன் இணைந்து தொழிற்சங்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். 1928 ஆம் ஆண்டு குணசிங்காவின் இந்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கை காரணமாக நடேசய்யர் அவரை விட்டு விலகினார். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக் கண்டு ஆத்திரமடைந்தார். அவர்களின் உரிமைக்காகப் போராட அவர்கள் அனைவரையும் ஓரணியில் திரட்ட அகில இலங்கை இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். ஹட்டனில் தலைமை அலுவலகத்தை அமைத்துக்

கொண்டார்.

நடேசய்யரின் பத்திரிகைத் தொழிற்சங்கப் பணிகளுக்கு அவருடன் இணைந்து செயல்பட்டவர் அவரது துணைவியாரான மீனாட்சி அம்மையாராகும். அவர் கவிதை எழுதுவதிலும் வல்லவர். இவர் எழுதிய பாடல் தொகுப்பு 'இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

கோ.நடேசய்யர் நடத்திய 'தேசபக்தன்' 1929 ஆம் ஆண்டு தினசரியாக வெளிவர ஆரம்பித்தது. பிரதம ஆசிரியர் நடேசய்யராக இருந்தாலும் நடேசய்யர் தொழிற்சங்கப் பணிகளுக்காக அடிக்கடி வெளியூர் சென்று விடுவதால் 'தேசபக்தன்' அச்சிடும் பொறுப்பை மீனாட்சி அம்மாள் ஏற்றார். 'பிரதம ஆசிரியரும் சொந்தக்காரருமாகிய கெளரவ நடேசய்யருக்காக அன்னாரின் மனைவி ஸ்ரீமதி கோ.ந.மீனாட்சி அம்மாவினால் அச்சிட்டு பிரசுரிக்கப்படுகிறது' என்ற குறிப்புடன் பத்திரிகைத் தினசரி வெளியாகியது.

'தேசபக்தன்' பத்திரிகையில் மீனாட்சி அம்மாள் நிறைய எழுதினார். அய்யர் வெளியூர் சென்ற வேளையில் ஆசிரியத் தலையங்கங்களை அன்றே எழுதினார். ஸ்திரி பக்கம் என்று பெண்களுக்காக பத்திரிகையில் ஒரு பக்கம் அவரே பொறுப்பாக இருந்தார். 25.01.1929 ஆம் திகதி தேசபக்தனில் அவர் நடத்திய பெண்கள் பகுதியில் 'பெண்களும் பத்திரிகைகளும்' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார்.

'இலங்கையில் இந்தியர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப் படுமானால் அந்த அநீதிக்கு எதிராகப் போராடும் போராளிகளின் முன்வரிசையில் திருமதி மீனாட்சி அம்மையாரைக் காணலாம் என கலாநிதி என்.எம்.பெரேரா குறிப்பிட்டுள்ளார். மீனாட்சி அம்மாள் எழுதுவதிலும் பேசுவதிலும் மட்டும் வல்லவராக விளங்கவில்லை. எதனையும் செயல்படுத்துவதிலும் தீவிரமாக இருந்துள்ளார். அச்சுக்கூடங்களில் ஆண்களே செய்து வந்த அச்சு கோர்க்கும் பணியினை பெண்களுக்குப் பயிற்றுவித்து தேசபக்தன் பத்திரிகையில் அச்சுக் கோப்பாளராகப் பெண்களை பணிபுரிய வைத்துள்ளார்.

கோ.நடேசய்யர் நடத்திய 'தேச நேசன்' (1921), 'தேசபக்தன்' (1924), தொழிலாளி (1929), தோட்டத் தொழிலாளி (1947), உரிமைப் போர், சுதந்திரப் போர், வீரன் சுதந்திரன் என்று தமிழிலும் சிட்டிசன் (1922), ஃபோர்வர்ட் (1926), இந்தியன் ஒபீனியன்

(1936), இந்தியன் எஸ்டேட் லேபர் (1929) என்று ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்த பத்திரிகை அனைத்திற்கும் ஆசிரியராக நடேசய்யர் இருந்து நடத்தியுள்ளார்.

நடேசய்யர் பத்திரிகைப் பணியை பெரிதும் விரும்பினார். 'எனக்கு சட்டசபை பெரிதல்ல. பத்திரிகைதான் பெரிது. நான் சட்டசபைக்குப் போய் செய்யக்கூடிய நன்மைகளை விட பன்மடங்கு அதிக நன்மை பத்திரிகையால் ஏற்படக்கூடும்'. 'இவ்வாறு நடேசய்யர் ஆசிரியராக இருந்த தேசபக்தன் இதழ் ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

தேசபக்தன் பத்திரிகையில் மகாகவி பாரதியாரைப் பற்றி ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் எழுதினார். அவரின் கவிதை ஆற்றலைப் பற்றி சாமானியர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் பல கட்டுரைகள் எழுதினார்.

'சாதி மதங்கள் பாரோம் - உயர்

ஜன்மம் இத்தேசத்தில் எய்தினாராயின்

வேதியராயின் ஒன்றே - அன்றி'

வேறு குலத்தினராயினும் ஒன்றே

என்ற கவிதை வரிகளையும்

'தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் - அதைத்

தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர்'

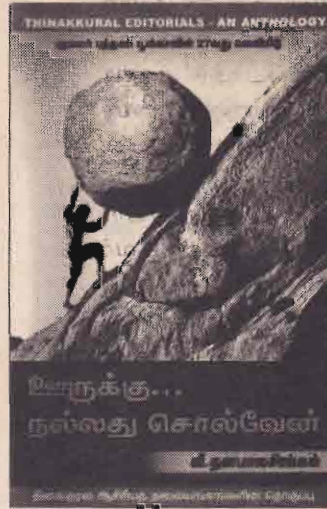
என்ற கவிதை வரிகளையும் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் மேல் பிரசுரித்து பாரதியாரின் கவிதை வரிகளைத் தனக்குப் பின் வந்த பத்திரிகையாளர்களையும் தங்களின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் மேல் பிரசுரிக்க நடேசய்யர் வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளார்.

நடேசய்யரின் எழுத்தாற்றலையும் ஆக்க இலக்கியத் திறமையையும் அவரது பத்திரிகைப் பணிகளும் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவரது பத்திரிகைத்துறைப் பணிக்குப் பெரும் துணையாக நின்று செயல்பட்டவர் மீனாட்சி அம்மையார்.

இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறையின் முன்னோடிகளான கோ. நடேசய்யர், மீனாட்சி அம்மாள் என்ற இரண்டு பெயர்கள் பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக அமையும்!

'ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்'

ஓர் ஆழ்நிலைத் திறனாய்வு

பேராசிரியர்
சபா. வெய்யராசா

லீடில்லாப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன.

இதழ்களின் ஆசிரியர் உரையும் இதழ்க்கீலங்களும் (COL-UMNS) புனைகதை சாராப் புலத்தின் தனித்துவமான வடிவங்களாகின்றன. ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் சிலர் அவற்றுக்கு அரை நிலையான (SEMI) இலக்கிய வடிவங்கள் என்று குறித்துரைக்கின்றனர். வேறு சிலர் அவை முற்றுமுழுதாக இலக்கிய எல்லைகளுக்குள் வந்துவிடுகின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வாறாக இருநிலைக் கருத்து நிலவினாலும் அவற்றில் உள்ளுறையும் இலக்கியப் பண்புதான் வாசகர் ஈடுபாட்டைத் தொடர்நிலைப்படுத்துகின்றன. அவ்வாறான தொடர்நிலைப்

தமக் கென ஒரு தெளிவான சமூகக் கருத்தியலை உள் வாங்கிவடிவமைத்துக் கொண்ட வீ. தனபாலசிங்கம் முன்னெடுக்கும் புறநிலைத் தருக்கமும் அவரிடத்து உட்பொதிந்துள்ள மனித நேயமும் மனச்சான்றும் புறவய நோக்கு (OBJECTIVE) மற்றும் அகவய நோக்கு (SUBJECTIVE) ஆகியவற்றுக்கிடையேயுள்ள வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகளையும் பிரிகோடுகளையும் தகர்த்துவிடுகின்றன.

அத்தகைய தகர்ப்பே அவரது ஆசிரியர் தலையங்கங்களுக்குரிய கருத்தியல் சிறப்பையும் அழகியலாக்கத்தையும் ஒரேநேரத்தில் கையளிக்கின்றன.

புனைகதை சாரா வடிவங்களே இன்று உலகம் முழுவதும் அதிக வாசிப்புக்குரிய அறிகை வடிவங்களாகின்றன. தமிழிற் புனைகதை சாரா எழுத்தாக்கங்களின் அண்மைக் கால வளர்ச்சியிலும் தரமேம்பாட்டு உறுதியிலும் இந்நாட்டின் நாளிதழ்களும் வார இதழ்களும் பதி

படுத்தலின் உச்சங்கள் தனபாலசிங்கத்தால் எட்டப்படுகின்றன.

மொழி வடிவில் ஆக்கப்படும் வடிவங்கள் அனைத்தும் 'நூலியம்' (TEXT) என்ற எண்ணக்கருவால் அழைக்கப்படும். அதற்குப் 'பிரதி' என்ற சொல்லையும் தமிழிலே பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் அது பொருத்தமான சொல்லாட்சியாகத் தெரியவில்லை.

நூலியம் கட்டுமானக் குலைப்புக்குரியது என்றும் வெவ்வேறு விதமான வாசிப்புக்கு உரியது என்றும் தெரிந்து குறிப்பிடுதல் கலை இலக்கியத்திறனாய்வுகளிலே ஒரு சிறப்பார்ந்த கருத்தாக்கமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறான பன்முக வாசிப்புக்குரிய நிலைவரம் சொல்லுக்கும் பொருளுக்குமுள்ள இடைவெளிகளினால் ஏற்படுகின்ற தென ஒரு சாரார் விளக்குவர்.

இன்னொரு சாரார் நனவிலி மனத்துடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்குவர். உளப்பகுப்பு உளவியற் சிந்தனா கூடத்தின் வழிவந்த லகான் வேறு வேறுபட்ட வாசிப்பையும் பொருள் கோடலையும் நனவிலி மனத்தின் கட்டமைப்புடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

ஆசிரியர் தலையங்கங்களை ஆய்வு செய்கையில் மேற்கூறிய கருத்துகளையும் மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இதழின் வாசகர்கள் பல்வேறு அறிகைத் தளங்களில் உள்ளவர்கள். வயது நிலை, கல்வி நிலை, துணைப்பண்பாட்டு நிலை, உளப்பாங்கு நிலை என்பவற்றில் வேறுபாடு கொண்டவர்கள். பல்வேறு வீச்சுக்களைக் கொண்ட பல நிலை வாசகரிடத்தும் ஊடுருவிச் செல்லக்கூடிய எழு பொருட்களையும் மொழிக் கையளிப்புப் பரவலையும் திட்ப நுட்பமாக முன்னெடுக்க வேண்டிய இதழியற் பணியை மிகவும் சாதூரியமாக தனபாலசிங்கம் முன்னெடுத்துள்ளார்.

சமகாலத்தின் பன்மை நிலைகளைத் தெறித்துக் காட்டும் பன்மைத் தலைப்புகள் பலநிலை வாசகர் தளங்களையும் எட்டுவதற்குத் துணைநின்றாலும் அவற்றில் மேலும் தனித்துவமான கூர்மைப்படுத்தலையும் ஆழப்படுத்தலையும் விசாலப்படுத்தலையும் அவர் மேற்கொள்கின்றார். 'மார்க்ஸிலிருந்து புஷ்ஷை நோக்கி' என்ற அறிதலைப்பே கூர்மைப்படுத்தலையும் ஆழப்படுத்தலையும் முன்னெடுக்கும் இதழியற்படிம எடுத்துக்காட்டாகவுள்ளது.

இலங்கையின் தேசிய இனத்தவர்களான தமிழர்கள்

என்றும் முஸ்லிம்களும் சிறுபான்மை நிலையில் அனுபவிக்கும் பொது உணர்வுகள் 'கூட்டு நனவிலியின்' (COLLECTIVE UNCONCIOUS) பாற்படும் படிமங்களை உருவாக்குகின்றன. அவற்றோடு இடையூறு கொள்ளும் எழுத்தாக்கங்களைச் சிந்தனைத் தெளிவுள்ள தருக்கங்களோடு இணைத்து வளமான அறிகைக் கட்டமைப்புக்குரிய ஆசிரியர் உரைகளை அவர் முன்னெடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசியல் அடையாளம், சமூக அடையாளம், இனத்துவ அடையாளம் முதலியவற்றை நோக்கிய தேடல் பின் காலனியத்தின் எழுச்சியோடு மூன்றாம் உலகநாடுகளின் இதழ்கள் வளமான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன. எதிர் அரசியல் விளைவுகளினால் 'அடையாள நெருக்கடி' (IDENTITY CRISIS) என்ற சமூக விளைவும் உளவியல் விளைவும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.

மொழி அடிப்படையில் அந்த இடரை விளக்கவந்த ஸ்டூவட் ஹோல் மொழியளிக்கைக் (RECEPTION) கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். மொழி என்பது அதிகாரம் என்ற கட்டமைப்பில் நின்று எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது என்பதை அவர் விளக்க முயன்றார். ஏற்கனவே எழுத்துருக்களுக்கும் அதிகாரத்துக்குமுள்ள தொடர்புகளை மிசேல் பூக்கோ, 'அறிவின் அகழ்வாய்வியல்' என்ற நூலிலே தெளிவு பெற விளக்கியுள்ளார்.

அந்நிலையில் அடையாளம் தொடர்பான தெளிவான புலக்காட்சியை ஏற்படுத்துதலும் அதிகாரத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மொழியின் பயன்பாட்டை முன்னெடுத்தலும் நேர் மனச்சான்றுள்ள இதழ்களின் கருத்தாக்கப் பணிகளாகின்றன. இந்தப் பணியை மிகுந்த நிதானத்துடனும் இனங்களோடு மோதலுறாத கருத்தியல் ஆழத்தோடும் அதே வேளை இனங்களின் தனித்துவத்தை இழக்காத சான்றுகளுடனும் தனபாலசிங்கம் தமது ஆசிரியர் தலையங்கங்களிலே பதிவு செய்துள்ளார். 'சிறுபான்மை இனங்களின் தேசிய அரசியல்' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம் மேற்கூறிய கருத்தமைவைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஆசிரியர் தலையங்கம் கருத்து வினைப்பாட்டு (DISCOURSE) வடிவமாகின்றது. நிறுவனங்களுக்கும் சமூக நடைமுறைக்குமிடையேயுள்ள சிக்கலான இடையூறுகள் கருத்துவினைப்பாட்டின் வழியாக வெளிக்கிளம்பும் என்று பின்கட்டமைப்பியலாளர் குறிப்பிடுவர். அவை சமூக ஆக்கத்துடனும் அறிவுசார்ந்த தொழிற்பாடுகளுடனும்

தொடர்புபட்டு நிற்கும், கருத்து வினைப்பாட்டு சமூகத்திலே முரண்பட்ட நிலையில் அல்லது முன்னவயம் துருவநிலையில் இயங்கிய வண்ணமிருக்கும், தன்பாலசிங்கம் தமக்கெனவுரிய தெளிவான கருத்தியல் தளத்திலே நிற்பதனால் ஒடுக்கு முறைமைக்கு எதிரான குரலைத் தர்க்க நிலையிலே தெளிவாக முன்வைத்துள்ளார். ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் நூலின் ஆசிரியர் உரையில் தம்மிடத்து முகிழ்த்தெழுந்த கருத்தியலின் பின்புலத்தைத் தாமே முன்மொழிந்துள்ளார்.

சமூகநோக்கும் எவ்வகையிலும் சுரண்டலுக்கு உள்ளாத சமூக நீதியின் உய்ப்பும் அவர் எழுதும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களிலே தளமும் விரிவுமகவுள்ளன. சமகாலத்தைய கலை இலக்கியத் திறனாய்வுகளில் ஊடுநூலியப்பண்பு (INTERTEXTUALITY) என்ற கருத்து சிறப்பாக எடுத்தாளப்படுகின்றது. ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாட்டுக்கும் வளமான கருத்துக் கையளிப்புக்கும் ஊடுநூலியப்பண்பு ஓர் அடிப்படை நிபந்தனையாகவும் தவிர்க்கமுடியாத தேவையாகவும் இருந்தலை நவீன திறனாய்வாளர் வலியுறுத்துவர்.

இதழாசிரியர் என்போர் வாண்மை நிலையிலுள்ளோர் ஆகின்றனர். வாண்மை (PROFESSION) என்பது பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது. சமூக நோக்கு, சமூக அர்ப்பணிப்பு, பொறுப்பியம் (ACCOUNTABILITY) தருதல், நீண்ட பயிற்சியை உள்ளடக்கி மேற்கொள்ளப்படுதல், தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டிருத்தல் முதலிய பல பரிமாணங்களை வாண்மை கொண்டுள்ளது.

இதழாசிரியராயிருப்போர் தொடர்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருப்பதுவிடில் காலாவதியான அறிவையும் தகவல்களையும் தான் வாசகருக்கு வழங்கவேண்டியிருக்கும். புகழ்பெற்ற இதழாசிரியராக இருப்போர் தமது கூடுதலான நேரத்தை வாசித்தலில் ஈடுபடுதல் வாயிலாகப் பயனுடைய தாக்குகின்றனர். அவ்வாறான ஆழ்ந்த வாசிப்பு அவர்களின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தை இற்றைப்படுத்தி நிற்பதுடன் தரச்சிறப்பையும் மேலுயர்த்துகின்றது.

தனபாலசிங்கம் அவர்களது நிறைந்த வாசிப்பும் தொடர்ச்சியான அறிவுத் தேடலும் ஒரு புறம் அவரது வாண்மை நிலையைப் பலப்படுத்துவதுடன் மறுபுறம் அவரது எழுத்தாக்கங்களின் தரத்தையும் பல்புலத்தையும் உயர்த்துகின்றன. நுண்பாக நிலையிலிருந்து உலக விவகாரங்களை உள்ளடக்கிய கிப்பருநிலைக் கருப்பொருட்களை அவர் தமது தலையங்கங்களிலே எடுத்தாண்டுள்ளார். பல்வேறு

ஆளுமைகளைத் திறனாய்வுபுடன் முன்னிலைப்படுத்தியுள்ளார். தேடலுக்குரிய களங்களையும் தளங்களையும் அறிவுச் சமநிலையுடன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறான அறிகைநிலைத் தொழிற்பாட்டை மேற்கொள்ளும் பொழுது முகிழ்த்து அரும்பியெழும்தனித்துவம் ஒன்றையும் சுட்டிக்காட்டவேண்டியுள்ளது. அதாவது அவர்தாம் வாசித்தறிந்தவுற்றை தமது தலையங்கங்களிலே அப்படியே பெயர்த்து வழங்கி விடுதல் இல்லை. மறுபிரசாரம் செய்தல் போன்ற செயற்பாட்டையும் மேற்கொள்ளல் இல்லை. அவற்றைத் தமக்குரிய கருத்தியல் புலக்காட்சியினூடாக செவ்விதாக்கிச் செப்பமிட்டுத் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தி தமக்கே உரிய குறியீட்டு வடிவத்தில் அவர் அளிக்கை செய்துவிடுகின்றார். இதழியல் அனுபவமும் கருத்தியல் அனுபவமும் கலந்த நிலையில் அவை வெளிவருகின்றன. உளவியல் மொழியிலே கூறுவதானால் அதனை நிலைமாற்றுச் செம்மைப்பாட்டுடன் கூடிய மொழிக் குறியீட்டு வடிவிலான அளிக்கை எனலாம்.

சில ஆங்கில இதழ்கள் தமது ஆசிரியர் தலையங்கங்களிலே கருத்துக் கையளிப்பைக் காட்டிலும் மொழி விளையாட்டுக்கு (LANGUAGE GAME) அதீத முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்தமையைத் திறனாய்வாளர் அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டியுள்ளமை இச் சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிடப்பட்டு வேண்டியுள்ளது. ஆனால், தனபாலசிங்கம் அவர்கள் அத்தகைய மொழி விளையாட்டுக்குள் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவில்லை. தினக்குரல் மட்டுமல்ல இந்நாட்டின் ஏனைய நாளிதழ்களும் தமது தலையங்கங்களை மொழி விளையாட்டுகளாக மாற்றிவிடவில்லை. அதற்குக் காரணம் இந்நாட்டின் தேசிய இனங்கள் அனுபவித்துவரும் அனுபவச்சுமைகளாகும். அத்தகைய சூழலின்கருத்திழந்த அல்லது நடப்பியலை நலிவுபடுத்துகின்ற அல்லது நேர்ச்சிந்தனைகளை நெளிவுபடுத்துகின்ற மொழி விளையாட்டுகளை மேற்கொள்ளாது தமிழ் நாளிதழ்கள் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயற்படும் தனித்துவத்தையும் சுட்டிக்காட்டி வேண்டியுள்ளது.

தினக்குரல் ஆசிரிய தலையங்கங்களின் தொகுப்பின் வழியாக திரண்டெழுந்த பெரும் செய்தியை ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் வாயிலாகத் தந்த புரவலர் புத்தகப் பூங்கா வெளியீடு நிரல் எழுநிலையில் உச்சமாகி நிற்கின்றது.

பக்க சீரமைப்பு தொழில்நுட்பப் பிரிவு ஊழியர்கள்

அச்ச இயந்திரப் பிரிவு ஊழியர்கள்

Now Showing Exclusively on Dialog TV

The best award winning comedies, dramas and blockbuster movies

Ideal entertainment for infants, toddlers as well as moms and dads

Showcasing the wonderful world of science for you

For motoring fans and adrenaline junkies with a passion for speed

Children's programs full of fun and laughter

Iconic cartoons from around the world

The best in sporting events from Europe and across the world

Animated and live-action entertainment for everyone

The latest and greatest international blockbuster movies with English subtitles

Non-stop Blockbuster Bollywood movies just for you

www.dialog.lk/tv

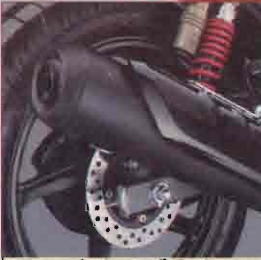
**HERO
HONDA**

Hero

DOUBLE DISK*

டபிள் டிஸ்க்

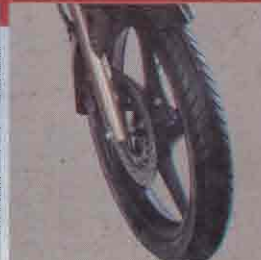
உடன்

* முன்பக்க & பின்பக்க
டிஸ்க் பிரேக்

இஜிட்டல் / அனலொக்
மீற்றர் பனல்

ரியூப் இல்லாத ரயர்கள்

ஈடினையற்ற உத்தரவாதம்
03 வருடங்கள் / 40,000 கி.மீ.

● விலை ரூ. 191,964/- வரிகள் உள்ளடக்கப்படவில்லை (சிங்கிள் டிஸ்க் தெரிவு- ரூ.178,125/- வரிகள் உள்ளடக்கப்படவில்லை) ● 01 ஜெக்கெற் & ஹெல்மற் இலவசம்

இலங்கையில் அனைத்து ஹீரோ ஹொண்டா உற்பத்திகளுக்கும் அங்கீகாரம் பெற்ற ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

Stafford Motor Co. (Pvt) Ltd.

ஸ்போட் மோட்டார் கொம்பனி (பிறை) லிமிட்டெட்

தலைமை அலுவலகம்: 718/7, மருதானை வீதி, கொழும்பு-10. 011-4607200.
மோட்டார் சைக்கிள் கொம்பினெக்ஸ்: 161, கொழும்பு வீதி, பொரலங்கமுவ. 011-4301240
மற்றும் நாடெங்குமுள்ள அனைத்து அங்கீகாரம் பெற்ற வியாபாரிகளிடமும்